

ספר שער גן עדן

וזאת תורת האדם הגדול בענקים. שפתותיו שבעתים מזוקקים. חבו ממחקים. האדם המכבד את המקום. אור הגנוז ללדיקים. זה השער לה' י"ב שערי גנוזים אור שבעת ימי הבנין אשר בדבריו הקים. דרך כוכב מיעקב דרכי נועם בים החכמה מים. עמוקים. אשר הסליל דרך ישרה וסלולה. לשם ולתפארת ותהלה. בעמקי מלולת החכמה טילה אשר רדה מגווית ק"ק האר"י ז"ל לא זו מדרכיו אפי' כמלא נימא אליו נודע כל תעלומות החכמה דברי ק"ק האר"י ז"ל מיוסדים על ארני פז עפ"י רוח"ק שהופיע בבית מקדשו של האר"י ז"ל מפי רבו מובהק אליהו ז"ל. כל זאת זכה וזכה את הרבים כבוד שם קדשו של המחבר הלה הרב הגדול המוכתר בכתר ענוה ויראה איש אלפי קדוש המקובל בזויתא קרישא המנוח מו' יעקב קאפיל זללה"ה אשר אור תורתו היחה זורחת בק"ק מעוריש גדול. ובכרות לראש לדיק זה יעקב איש הביני' ברוח ופי שנים מגיד דבריו ליעקב חק לישראל להלדיק ולתת דברי האר"י ז"ל להבין אמרי בינה. ממנו יחד ממנו פנה. כפי אשר נשמע מפי דובר דק ואמת שבהיות כבוד הרב הקדוש המאיר לארץ ולדריס בדברי רוח"ק הבעש"ט ז"ל בק"ק הי"ל הובא לפניו מערכת המנוחה הטורה דברי נופת לופים עליהו לתרופה מהחיבור הלא הן מספר שער גן אשר נעט בעדן מקדש השתלשלות העולמות הן מסודור התפלה אשר חיבר וקרא בהם פה הקדוש הי"ל שחיים ושלש דלתות. וחיבתם וישיקם ולקח דברי קדוש הי"ל וישם מראשותיו שאלו. תחת. לראשו וימיו תחבקני ונענע בראשו אשרי העם שלו ככה. שמורה בכל וערכה וקוה קויו להשי"ת גילה ושמחה בישועתו. לזכות לביאת דאין ומורה. ונגלה לכל בשר יחד כי פי ה' דבר צדיק משיחא לפי"ק.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ז

נדפס לראשונה בקארעץ שנת תקס"ג

ועתה נדפס מחדש פה

ברוקלין נ.י. תשנ"ד

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

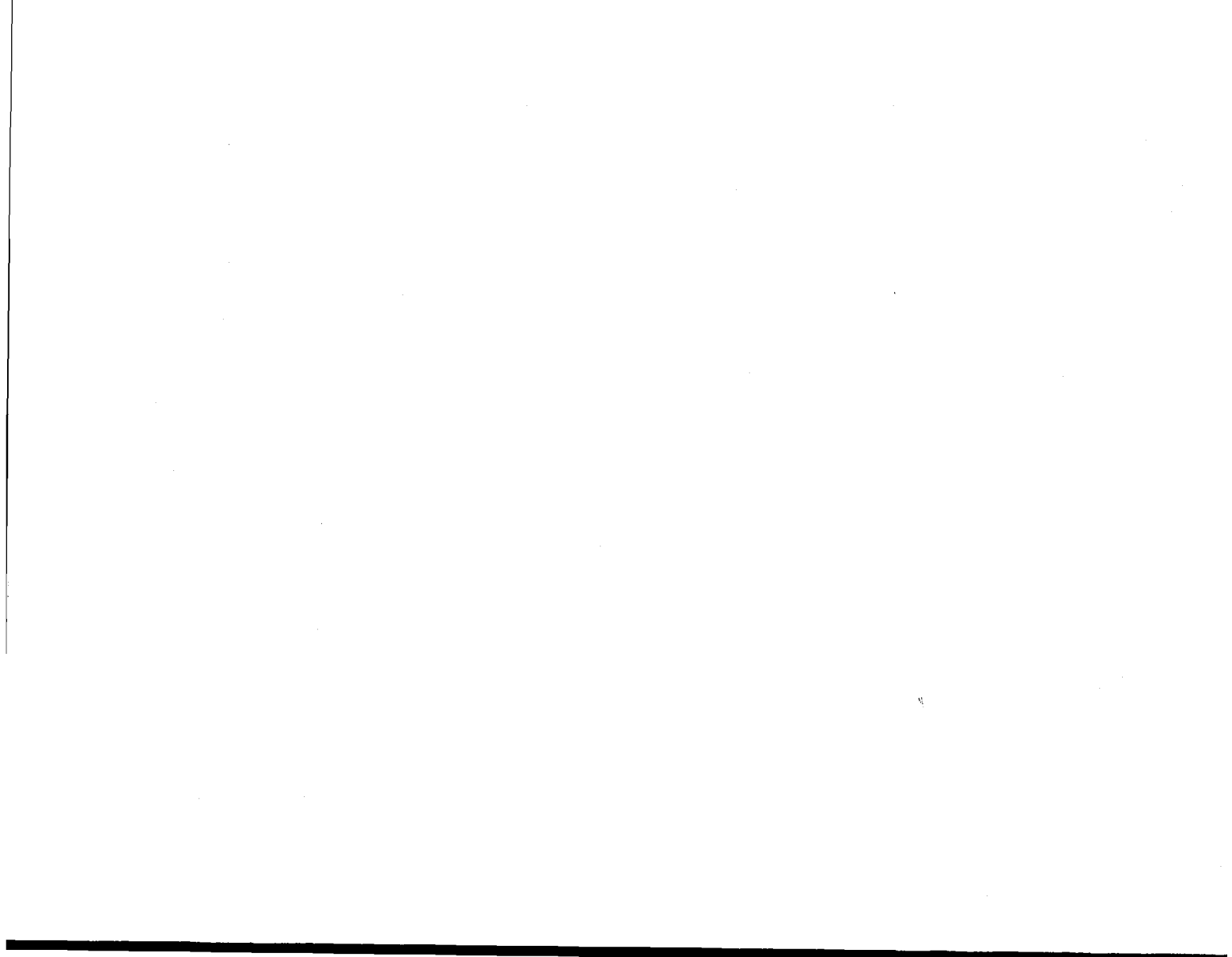
(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue
(718) 436-1165

הסכמת גאוני זמנינו

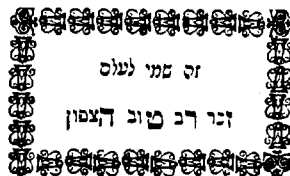
הן באלפני מוה' **אברהם** ליינצייג מחוסי עירו
וגילה אזני אשר רזנו להוילא לאור ספר יקר המציאות
שערי גן עדן מכבוד איש חלקי קדוש ב"ק המנוח
מוה' יעקב קאפיל ז"ע. אשר
רבים ושלמים מחאזים להחזק בדרך גנו הקדוש וישן
כי הראשונים אשר נדפסו בשנת תר"ד ספו חמו ואין
להשיג אותם ולמזה רבה יחשב להדפיס ספר הנ"ל על
חדש. והנה להלל גודל קדושת הספר אך למותר כי
המפורסמות אין להיבין חזוק. אך למען לא יבזלו זרים
והלדפים ספר הנ"ל שית ויע"ז יכול המואל
לכן הנני גוזר בצורת חזש שלא ידפוס שום
מיסד דמטה. דברי הנוכח לכבוד קדוש' המחבר ז"ע
בוא עליו ברכת טוב אמן.
הק' דוד הלבשרשאם.

דברים הנאמרים מפי הרב הגאון אבד"ק קרשאנאב
 אינם לייכים חזק. מי לא ידע מעלת הספר הקדוש שערי
 ציון המפורסם אינו יריך ראוה להסכמה. לא נזכרה אלא
 להזכיר שלא להזיק העוסק במאזה הדפסת ספר הזה .
 דלא ליקום חילול בר ישראל צדקור משיג גדול דעבו
 הכני מסכים וסוקלדנרי הרב גאון מוה"ר הלברשטאם:
 היום יום ד' לט' שלח תר"ם לפ"ק בע"ה
 פה ק"ק קראקא .
 הק' שמעון בהגמז'ה"ס ז"ל.

לאחר ה"ל לבוא ח"ו לירי פסידא כי ההוצאה על זה מרובה לכן הנינו נזר צעירה נח"מ
אדם הן במדינה זו והן במדינה אחרת עד משך עשרה שנים מיום דלמטה. דברי הכוזב לכבוד
ולכבוד החורה ולומדים והסומע לדברינו תבוא עלינו ברכה טוב אמר :
היום יום ג' אמור לא למצ"ו תר"ם לפ"ק קרשאונו. הק' דוד הלברשטאם.

סימני ראש תיבות

[illegible][illegible]

זה שמי לעולם

זכר רב טוב העוסק

במאמר

והי אור. ואחר שחטא אדה"ר הורד עדין מעליו שהוא כחנות אור שהוא רוא דהא' אור שהוא דין והוא רוא דעין החיים שהוא רוא דאור וכיון שחטא נהרש מן העדן נחלבש בכחנות עור ונחרחק מעין החיים לויין מפני דהש החרב והכרובים ומאז כל הדרגים בחזקת סכנה מפני חיות רעות אריות ודובים ולסטים האורבים על הדרגים דכתיב דוב אורב הוא לי אר' במסתרים וכתיב מביב רשעים יתהלכון. וכתיב וסביבו נשערה מאוד ואמרו ז"ל שהקב"ה מרקק עם הצדיקים כחוט השערה והוא בסוד שאמרו ז"ל אין בין ג' נעים לניהוגם אלא כחוט השערה ושם נבנתים הנשמות שרצים ליכנס בשערי ג' נעים והוא סוד המצינות שבין א"י לח"ל דכתיב זאת יהיושלים בתוך הגנים נחת"י וסביבותיה ארצות: והנה כל הדרגות מאדם ועד נח ואף נח היה בכלל אלא שמצא חן וממנו עד אברהם כולם לא סצאו דרך הישר ליכנס באלו השערים ונשארו מבחיני עד שבא אברהם אבינו ע"ה והתחיל להקין את הדרגים למצוא סתם שער הפנים והוא סיקל כל אבני המכשול מצד ימין שמשם היה שורש נשמתו וקם בנו תחתיו הוא יצחק ותיקן את הדרגים מצד שמאל וכיון שבא יעקב מצא את הדרך אשר בו ישכון אור הצפון וכנס בדרך הישר לשערי ג' העדן שהוא מכון נגד יעקב במספר השנה. ויעקב מסר את המפתח של השער ליוסף בסוד הכתוב אלה הורדות יעקב יוסף ואח"כ זכה בה משה מצד עצמותו וזכר משה זכה וזיכה את הרבים בעת קבלת התורה ונפתחו כל השערים והיו השערים צפונים בהלכיה בסוד וזאת עצם אדם ובנה אצלו ציון ומים שחבר הבית חזרו ונגעלו השערים ולא עוד אלא שנמנעו בארץ דכתיב מבנו בארץ שעריה ואז נפתחו כל גדר דרכי בנימין תיכונותי עזה ואין דבא בשער המלך בלבד ש"ק ואף כי כבר קדמוני עמודי עולם והרמיו כל המכשלות אין מי שיעמוד על חוכן דבריהם כי לפי כוחם הגדול היו מכסים את דבריהם בעשרה לכושם בסוד הכתוב קח צנצנת אחת והניח אותו למשמרת דדרא בתריהא ואחריהם סגרו הדלת' והטמנו כל המפתחות ופי' יכול ליכנס לפנים מן השער בסוד ונהגו את האבן ואח"כ יחזירו אותה למקומה. ועתה בצוק העתים הקשים חשכנו מרוב עניינו ואין לאל דינו להרים מכשול ולסקל האבנים ולפנות הדרגים ולבנות ציונים על הדרגים למצוא דרך מבוא השערים משש דרכי ציון אבילות מבלי בא"י מועד ואני בעני' הכינותי מעט את הדרך ופתחתי כוונים למלכת שמים חלונות שקופים אטומים להיות האור שופע מבחיני להאיר רפני ולפנים ובבית ציונים על הדרגים לבוא בדרך סלולה לפתוח הגדול אשר כבואו יאיר דהשער ובצאתו יצא בשלום לא יסבו בלכתן וזוה השער צדיקים יבואו בו ויכנסו לפנים מן השער לבוא בהיכל המלך לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו כולו אומר כבוד וכבוד חכמים יתכלו טוב וקדאית החבור הקטן הזה שערי ג' העדן והוא מסתח לחבורי הגדול בפרושי על הוזהר כי שם בארתי הכל דרך קצרה וארכה ויריכיה סגורה ומסוגרת. אין יוצא ואין בא אם לא יהיה בידו זה המפתח כי הוא המפתח ומשביע לכל ח"י רצון המהפך צנור שערי' תיזל כסל אמרתי של אורות סוד אור הגנוז לצדיקים וזוה המל עתידים המלים להחיות בה. והנה מתחלה אבאר סוד מעשה בראשית שהוא סוד השתלשלות העולמות קדמם תיקון העולמות והוא נקרא בפי חכמי האמת סוד עולם התווה והוא שער הראשון ובו כמה פתחים וככל פתח כמה דרגים ובהם דברים אשר לא שמעו און פסודות גדולות וגוראים ולכן קראתי לו השער **אורה צדיקים** כדאיתא בנזיר מה בין דרך לאורה דרך דא רבים אורח דא איהו דהשתא אתפתח דלא ידעו בה מקדמת רנא. ועל פי זה יסתחו לכם שערי אורה ותבינו מתוך דברינו כמה מאמרים פתומים בזהר ובתיקונים וכמה דרושים בכתיב האר"י ז"ל ותבחנו ותצרינו דברי קבלת ראשונים עם האחרונים ותראו נספלות סתורתינו חשם יאר' בה ענינו ואח"כ באר סוד מעשה מרכבה והוא סוד מדר השתלשלות העולמות בעולם התיקון ויש מרכבה למרכבה בסוד סולו לרובב בעקבות ב"ה שמו דכתיב הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל וכתיב כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוה' עליהם. וקראתי זה השער השני **דרך אמת** כי הוא הדרך אשר דרך בה איש האמת משה אמת וחזרתו אמת היה השלם רבינו משה קדורוארי כי הוא נשען גן ושחל פדסם וכו' כל מיני מגדים. ואחריו הוקם על אר"י דבי עלאה סה דרוש מפי' מנחמיה דלית ביה מינא היה איש האלקי האר"י ז"ל שהוא יסר הבית בע מנונו וכל דרושי מוסדים על ארני פס' רורב דבריו בעולם התיקון ושני השערים הנ"ל מישך שייכי אהדדי ונכללים בשער א' ואח"כ אבאר כל אית ואות מן ק"כ אותיות התורה בצדיים ובמנינים וככונים שהוא מלאם ובהם כמה שערים וקראתי שער אמתיות ובהם יתבארו כל אות ואות לאיזה מדה הוא רומם וגם איהו תיבות או שמות וכינויים המתחלילין באותו אות ומתוך הדרגים יתבארו כמה פסוקים בחנ"ך וכמה מאמרי ז"ל ויסצאו בתוכם נגני אוצרות חיים ויאירו עינים לנבון כיסוי מחלונות לבנם אשר ירחב לבבכם מרוב הטובה ומלאה כל הארץ דעה כמים לים מכמים ונוזהר לאו רוב נסים ונעלה ציון שמחים וששים: בה עתירת איש נבזה דל וזהו:

הקטן יעקב קאפיל בהתסיד מהר"ר משה וצלחה"ה איש שפיר מתנור מה קק מעורישט גדול יע"א:

פתח ראשון דרך א' שאלה על חידוש העולם בזה הזמן

יודעי דתורה והכמי המחקר אותם המחקרים ידועת המלכות האלקות כולם כאחד יודין ויודין על חידוש העולם והראו במופת שנתחדש העולם כשנאמר המאציל העליון וכולם הניחו הרבה בפשיטות שחידוש העולם היה רצוני ולא הכרחי ומאמר הנביא מיער על זה כאמרו כיצם אמרו כי מי הקדמי ואשלים לו או מי מנשי אשר ינש כי כי מצד ההכרח יגיע וסוף חסרון ביכלתו אלא שמרצוני הטוב שרדכו להטיב חידוש עולמו להטיב לברואיו כי אין עיה למי יטיב והוא שאמר המפורד אוך לעולם כי עשית ואקוה כי טוב שפך נגר חסידך והוא מוכן :

והנה כאן יש מקום שאלה וקושיא עצומה מה שהרצוני בה כל הכמי המחקר מה מעם יש לחידוש העולם עתה ולא קודם לכן שרר המאציל העליון הוא היה נמצא קודם זמן חידוש העולם ולמה לא נחחדש העולם קודם זה הזמן וכי יש חיו שינוי ברצוני . והא חביב אני ה' לא שנית שהי נאמר על הדעות שמהלכש בהם עילת על כל העילות שהוא המאציל העליון וקל וחומר כן בנו של ק"ו לעילת כל העירית שאני ברצוני : וראיתי תירוצ על זה הקושיא שמתרצים לפי דרכם באמנם שבעל הרצון שהוא עילת כל העילות וסבת כל הסיבות שיער במחשבתו הקדומה שלמהשבה זו אין לה לא ראשית ולא תכלית וזמן בריאת עולם יאות לפי רצוני שיהיה רוקא בזה הזמן לא מוקדם ולא מאוחר מאוה טעם הכמוס שהיה במחשבתו ועל מחשבה זו הקדומה נאמר בברי ככשי רדחמא למח קך כי אין יכולה בשום נמצא להשיג טעם מהחשבה זו אבל עכ"ס סוף כל סוף אין כאן שינוי רצון כי תמיד היה מחשבתו ורצוני לברוא את העולם בזה הזמן אשר הוא יאות לפי מחשבתו ורצוני והוא מוכן :

אך אם קבלה הוא נקבל כי אף שיצאנו מיד חובת השאלה הנ"ל עדיין לא יצאנו חובת ביאור הקושיא העצומה שא"כ קשה האיד היה בעל הרצון בשל ממלאכתו קודם בריאת עולם שרר עיקר בריאת עולם היה כדי להוציא מעולותיו ע"י הכדות ולתשלום שמוחי שנקרא דחוס וחנן שכל זה וישלם ויצא מכה אר הפועל ע"י מדותיו וברואיו דמין הגשמה ששועלת ע"י איברי הנוף כמ"ש לקמן וקודם שנברא העולם היה בשל ממלאכתו מה שלא נאות לתאר זה לבעה"ד והוא מוכן :

דרך ב' בו יתבאר הנהגת השמיטות עד היובל הגדול

והנה ראיתי בכתבים מסורי הא"י ז"ל שמתרצים זה הקושיא וגם השאלה בחדא מתחא באמנם יצוי כונת חז"ל באמנם אין שוארין מה לסנים ומה לאחר שפירשו שאסור לשאול מה היה קודם בריאת העולם וכן מה יהיה אחר שייכלה זה העולם כסאמר חז"ל שיחא אלפי שני קיימא עלמא והר חרוב ואחר זה הזמן אסור החקירה ועל זה נאמר במסלא שפך כל חרורש ובמסכתא מפרק אל חקור . ואמרו שכללי בזה הדבר גם אסור השאלה והקושיא הנ"ל והאש הכריזם אמת אך שאין הרברים ככתבם וכלשונם ולומר שאסור לחקור ולתור מה היה קודם זה הזמן ולמה יתחדש העולם בזה הזמן כי כל הדורך בזה הדרך טח עיניו מראות בספר החמונה שישם במכר כל הנחנות השמיטות היינו שםכאר שם ששבעה אלפים נקרא שמיטה א' ומבואר שם שזה השמיטה אשר אנו בו נקרא שמיטת הפחד ר"ל כי יש עשר ספירות והם נקראים בפי חכמי האמת עשר שמות שהם שמוחי ומדותיו של עילת כל העילות והם כתר הכמה ב"נה והה השמיטה נקרא ג' ראשונות ונקראים ימי קדם ושנים קדמוניות כמ"ש לפנינו ויש עוד למטה מהם שבע ספירות והם נקראים הכר סחר ח"ת נצח חור יסוד מלכות והם נקראים ימי עולם ושנו' עולם . ומבואר שם שקודם שנתחדש זה העולם ישם שבעה אלפין שנין שאנו בו היה ג"כ עולם מלא ושימש ג"כ יו אלפי שנין והיה נקרא שמיטה א' שמיטת החסד נגר ספירה ראשונה מן השבעה ספירות הנ"ל ובזו השמיטה היה הכל טוב ולא היה יצר הרע שולט בזה השמיטה . ולא היה שכל ועונש לכל לבראים הנמצאים בזה השמיטה והשמיטה שאנו בו הוא נגר ספירות הפחד . ולכן היצה"ר נובר בזה השמיטה לפי שזו הספירה היא מסטרא דשמאלא כמ"ש לקמן שהוא מרת צפון ומצפון תסתח הרע . ולכן נקרא היצה"ר צפוני רבתיב ואת הצפוני ארתיק מעריך והוא נתון בזה השמיטה להיכתן בזה בני אדם ולכן יש שכל ועונש בזה השמיטה שנקרא שמיטת הנסיון והצורך והבחירה ניתנה לבני אדם כי הוא עקר הנסיון והצורך כבוד ויהי האדם לנפש חיה ויודי נטריקון ז"ס יודע "החכם ייחיד" . כי אף שגמיו לפניו סוף הבחירה ניתנה כמאמר ר"ל ואלו צדיק ורשע לא קאמר . וכתב מי יתן והיה לבכם זה כל הימים ליראה ואמרו מכאן שהכר בדי שמים תתן מיראת שמים והוא מוכן :

דרך ג' בו ית' סוד השמיטה שנקראת שמיטת הפחד

ועל פי זה אמרתי דבר נאה ותקבל מה שאמרו ז"ל אם הראשונים כמלאים אנו כבני אדם ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים מי נתן ליתן דבריהם בשיעורים ודפסל בשקל מאונים לאמר כנ"ל ולא לאחזו בשני הקצוות מקצה אל קצה ולומר אם הראשונים כמלאים אנו כחמורים כי כנבזה שמים מעל הארץ נברו מחשבותם ממחשבותינו והוא מוכן . אך הוא הרבה שרברנו למעלה בינם החמונה א"ה דע שמבואר שם בחמונה שכמה שמוחי יש בשמיטה הזאת והם היוגם בשמיטה שעברה והמה בכתובים שכתב אצילה ח"ה כמו ויקרא היה ומשה היה ויבוצא בהם לרמו יצויה כבר בשמיטה הקדומה ונשתלשלו בזה השמיטה לחיין הדור שבימים כפי רצוני ומחשבתו של בעל הרצון ומאריך שם בענין זה ולפענדר אפשר שלזה כיוונו במאמנם ז"ל כל מי שואמר בו היה עולם חדש ראה והוא מוכן : ולזה כיוונו ג"כ באמנם אם הראשונים החמונה היינו אותן גשמות שהיו בשמיטה שעברה החסד שהיו כמלאים שלא היה יצה"ר שולט בהם אנו היינו שנתלכלכו בזה השמיטה נעשו כבני אדם שיעבדו שולט בהם ע"ש האדם הראשון כמאמר הכתוב אכן כדאם חסדות : ואם הראשונים היינו אותם שהיו בשמיטה שעברה ולפי שירדו בזה השמיטה נעשו כבני אדם אנו היינו אנהנו שגשמותינו . מה השמיטה הקשה כחמורים שאנו נטבעים בעמקי הקליפות השולטים בזה השמיטה ולכן אמרו כחמורים שהוא ראש הקליפה כמ"ש לקמן והוא מוכן :

ונדקדוק אל הענין כי בחמונה הנ"ל מבאר שם כל הנהגת של כל השמיטות אף אותם שהיו אחר שמיטה זאת ער שיוכלו

ו' שמיטות נגד ו' ספירות מן חסד עד מלכות ובכל שמיטה ו' אלפים וז' פעמים ו' הוא מ"ט אלפים ובהם ו' שמיטות ואח"כ יהיה היובר הגדול שהוא אלף התמישים והוא נגד ספי' הבינה שנקרא יובל הגדול כמאמר הכתוב בשנת היובר הזאת תשובו איש אל אחותו שכל א' יורש מדרגתו וכל הדברים יוחזרו וישלש שמענה יצאו ואלה ישובו עכ"ל התמונה : והנה עיקר סוד רבוי התמונה יתבאר מתוך הדרושים שלקמן אך עתה ענינים לנוכח יביטו כי כבר הקדמו' ודרשו קודם שנתחדש זה העולם ומה שיהיה אחר שיכלה זאת השמיטה שנק' עולם ואין הדברים בששמן . והנה בעצמך שיהי זה מ"ט אין דרושין מה לפניו ומה לאחר נלמד מקרא דכתיב כי שאל נא לימים ראשונים למן היום אשר ברא ה' אלקים אדם על האדמה ואמר כמאן אלה שאל ואין שואלים מה לפניו ומה לאחר : והנה יש דרוקדק בזה המקרא כמעט שיש בו שומת יתר דרו' לכתוב שאל נא למן היום וגומר וימים ראשונים למה לי ועוד מאן אינן ימים ראשונים מכלל דאיכא אחרונים הי' ניהו ראשונים הי' ניהו אחרונים אלא הוא הדבר עצמו שהכתוב מתיי' לשאל מהשמיטה שקדמ' לו השמיטה והשמיטה שקדמה לו נקרא' ימים ראשונים והאחרונים הם השמיטות העתידות לשמש עד יובל הגדול כמו שמבאר בתמונה ומ"ט מכאן אלה שואל אין הדברים כששמן רק הם שמש עמ' דברי התמונה הנ"ל וכמו שיתבאר והוא עמ' שאמרנו חכמי האמת שומת לחקור ולחזר בחכמה כל א' לפי השגתו וכאשר נבחרו היינו דווקא בו' ספירות דלמטה מן חסד עד מל' והם נקראים בפי חכמים כשם אד"ם שהיא סוד ספי' התפארת שנקרא אדם דכתיב כתפארת אדם לשבת בית והוא כולל לשבע ספירות הנ"ל כמו שיתבאר לקמן והוא למן היום אשר ברא אדם עד האדמה כמו שיתבאר בשערי המבנים . אבל כל לפניו היינו קדם שמיטת החסד שהוא היום שמיטת אור הבינה שהוא למעלה מן החסד הנקרא עולם דכתיב עולם חסד יכנה וגם לאחר היינו אחר שיכלו כל השבע שמיטות ויחזר לשמש אור הבינה שהוא סוד יובל הגדול אסור השארה . כי מבינה ולמעלה שרש שלשה ראשונות אסור השארה ושושטא התקרה : ומה שמבאר מתוך הוזהר שבינה בה מדר השארה רק שאין בה תשובה שדכן נקראת הבינה מ"י שרש מדר המשים שערי בינה ותיבת מ"י רומי שיש בה השארה ואין בה השגה לתשובה היינו דווקא בהנהגתה לשבע ספירות תחתונות כמו שיתבאר הכל לקמן אבל בהנהגת מוחה במקומה אסור גם השארה ולכן לפעמים תמצא בוזהר שקרא למדת הבינה עתיקא קדישא והוא על פי מאמר ד"ל מאי עתיק שהעתיקו מבריתו ויבואו כל זה לקמן : וידוע כי שבע שמיטות נקרא עולם כמאמר הכתוב ועברו לעולם שמשמעות עד היוכל . ועד זה פירשו שאסור השארה אחר לפניו היינו קודם בראת העולם רצונו לומר קודם שמיטת החסד שישמש אור הבינה שהוא אסור השארה ומה לאחר אחר שיכלו השבע שמיטות שנקראו עולם ויחזר לשמש אור הבינה שהוא יובל הגדול או נאסר ג"כ השארה כי אין לנו השגה בהנהגת מוחה : ומה שאמר שכל אחד יורש מדרגתו כחוננו כי בפי' היוכל יחזרו כל הדברים אל שרשם בבינה כי מנה יצאו דבריו התמונה וכל זמן השמיטות אין כל אחד יוכל לירש מדרגתו כי השמיטות אחר שיצאו מן הבינה והצרכו לפתלכש בצורה השד"ך כפי הנהגת השמיטה כמו שמבאר בתמונה שכל שמיטה ושמיטה משתנים הצורות ועוביות בדרך בני חילוף ושושטא צורה ודובשים צורה אחרת כפי הנהגת השמיטה . אבל בשנת היוכל ישובו איש אל אחותו ואל מדרגתו אבל אין יהיה הנהגת בשנת היובל וגם אין יהיה ביובל קודם שמיטת החסד אלא גם השארה : ובה יבואו כל הדברים על מכונם והקנונו ויחזרו כל השאלות שהריאם תפסת עיני שכלך תראה כי אין כולל הרצון בשל מכלל האבות אף אותה שם מחדש המיד מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו שאינו אוסר לעושה אלא לעושה שתמיד הוא . עושה ומחדש במוכו עולמו להטיב דבריו והבן כ"ן כי נכון הוא למעשה :

והנה

אחר שיצאנו ידי חובת ביאור כל הספיקות נאות הוא עתה להתחיל לכתוב סדר חדוש העולם והשתלשלותו איך יירצונו השוב מדרגה כדי להשיב דבריו כמאמר שיתבאר לפנינו : והנה יש כמה כתות שמאמינים ג"כ בחדוש העולם אך שאומרים אין עולם אלא אחר והוא מן המרכז הארץ עד לגלגל השמיני או התשיעי או ה' שעד שם השני הסיקוסוסים ושהאל יתברך הוא נצב עליו ומניע את כל הגלגלים ברצונו : והחכמים חכמי האמת תקנו זה ותיקנו לומר מן העולם ועד העולם והמשורר העיד על זה גם כן כאמר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד כלל דבריו כמה אלפים ורבות עולמות כמו שיתבאר לקמן רק שכיוון מן עולם העליון עד עולם התחתון כי לא יאות לפי רוב גדולתו ורוממותו והעלמו שהיה נצב על חומת א"י ולצמצם עצמו ולוהט על דברים קצובים שגם שהם נפלאים ונוראים בעינינו לפניו הם שפירים כי אין עירך לו ואין יכלולו לעמוד עליהם רק שמו מרומם ומתנשא בלי קץ ותכלה עד כל הנאצלים השכליים המשתלשלים הימנו דרך עלה ועולה כמו שיתבאר לפנינו ומגדלות נעלות מעולותיו נדע קצת גדולתו והוא נעלה ונגלה לנו על ידי תורתו שהיא כולו שמו והוא גם כן נגלה ונעלה וידעת מה שאמרנו כי ישעיה נדמה לכן כרך ויחזקאל דכן כפר ולכן צריך שנכין עצמנו בהכנות הכבדות נפשנו נדעתו ולהבין מתי תורתו : אבל לעולם נחזיק שכלינו בדם ולא נרבה לדורש ולחקור במופלא ובמסוכסוך רק קרב הכל אל השכל ואל השבע כי כמלכותא דארעא מן מלכותא דקיעא ונתיב מבשרי אהיה אלה כי בצלם אלקים עשה ה' את האדם : והנה תראה כי כל הכתובים הם סתומים וכאשר נחזק בפי הנביאים כך נכתבו כדי ספק ולמה לא ביארים ה' הוי"ב אלא שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל כתב את העניינים שיוכל לבסור פירושים שונים וכל אחד ימצא מבוקשו וכפי חלקו שקיבל במעמד הנבחר וכמו שאמרנו שבעים פנים תורה . ולכן גם אני הפעוט אבאר קצת פעולותיו הנוראים כפי אשר תשיג ידי שכלי הקט ואם שנית אתי חלן . כי באהבה תשנה תמיד והשם יאיר עינינו בתורתו . ונתחיל לבאר כדי ה' השוב עלי :

פתח ב' דרך א בו יתבאר טעם לשם אין סוף

מרגלא

כמומא דרבנן אינן מדכי דשליטו בנוסא דאורייתא והם העל בדשונם הצח חז"ל כשעלה המציל העליון לבואו אל העולמות שהוא סוד חדוש העולם לא היה שום מקום מני כדי עמידת העולמות . לפי שאורו היה מתמשש לאין סוף . ולכן צמצם אורו מני' ובי' בדרין קמצא דלבושי' מינה והעלה את האורות מן נקודה האמצעית וסילקן לצדדים ובה עשה מקום מניו לעמידת העולמות עד כאן לשונם : והנה צריך להבין אמרי' בינה כי כל דברים הם בדרכונות בדרוקדק גדול וכן צריך להבין מה שאמרנו כשעלה ברצונו מה הוא העליות רצון וגם שאך הלשון אינו מוכן . ואין צריך להאריך בדרוקדקים כי יתבארו מתוך דבריו . ועוד יש קושי' עצומה מה שפירשנו בזה כל חכמי המחקר מה דין שאנו קורין לעילת

לעצת כל העלות בשם אין סוף ולא בשם אין ראשית שהרי כל שיש לו ראשית יש לו סוף וכך שאין לו ראשית אין לו סוף. אבל עכ"פ מלת ראשית יתור מבזר למבנים. ועוד הרגישו ג"כ במה שאמרנו כי נקודה האמצעית היא"ך יתואר אמצעית דבר שאין לו ראש וסוף והוא מובן: והנה יש רוצים לתרץ קושי' זו ואומרים שהיא הנוחית לפי שאין לו ראש וסוף אם בן כ"ס שתחשוב מנקודה הוא נקודה אמצעית לפי שכן זו הנקודה כל הצדדים שווים לה' שבכל הצדדים מתפשט האור עד אין סוף. ודבר מסתבר הוא על פי השכל אבל רחוק מן האמת שא"כ אם הוא דבר מוכרח על פי השכל למה להם לנקוט בלשונם נקודה אמצעית דלא צורך. והוא משום: לכן אנשי לבב שמעו לי:

אלהים

למדתו מעורר ועד הנה אנכי נמצאתיך. אהובי אחי' ורעי' דעו כי התנה האלקי **הרשב"י** י"ל בשרצה לפתוח ברזא דרזין פתח ואמר אורו האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר: הכוונה כי שירצה להסתכל באור מני סוף ולכנס לסנים בהכמה הנפלאה והמפוארה שהוא ר"ז הרושביניה אור' שלא יתואר בלבו באורות עליונים שום פסל ותמונה ח"ו אף בכלים שהם המלבושים כמו שאבאר לקמן ופשוטא באור העצמות שלהם. כמאמר הכתוב כי לא ראית שום תמונה ואם תרוץ לכן לומר הלא תתורה בעצמה מעידה בנוגע אספריה כמו וזאת את אחורי ופני לא יראו וכן עיני ה' פני ה'. האנוניך ושמע עלה עשן באפי' יד ה'. ועמדו גרלו ביום ההוא. וכיצא בו הוא רק לשבך את האון שתוכל לקבל בדבר שהוא מופע בלבך: וגם המשורר אמר בנוגע ומיחזיו אסתחת במשל פי אביעה חרות מני קדם וכתוב מבשרי אחזה אלוה. ודי בהערה זו כי כבר קדמוני עמודי עולם וכולם כאחד יגידון ויהיו כמאורה אחת אורה והארכו במחק לשונם:

תחלת

דבר ה' כעיונים העליונים לפי סדר הלימוד הראוי ברומ של עולם. לשלול ממנו שום תואר העקרמ של המאיר לעולם כדור בכבודו הוא בעל הרצון יתברך שמו על כל ברכה ותהלה: ודע והתבונן מה שאנו אומרים ככל מקום יתברך שמו כוונתנו היינו רצונו כי רצונו הוא שמי' במספר השוה כי על בעל הרצון אי' אפשר לומר יתברך כי הוא עצמו מקור הברכה. ולדא השרינו להתבונן בלל ועיקר רק דעת אותו אמונת אומן בחיוב מציאותו באימה ביראה ברתת וז"ע כי מלכותו בכל משלה ולא יצדק בו שום שם אפי' השם הגדול שאינו נהנה וקר וחומר שאין שמות וכינונים. ולפיכך אין לנו אצל בעל הרצון ישתבח שמו בפי כל ברואיו. אלא בכל הברכות וההודאות וככל העיונים והכוונות מוקדם ומוגשגש דייקא. ולו דמיה תהלה. כי הוא מקור הברכה החיים והחסד לא ישתנה לעולם. והרצון שהוא שמו הוא הברכה החיים והחסד והוא אורו המתפשט ממנו לאין סוף והוא מתברך מן הסקור. ולזה הרצון אין לכונונו ג"כ בשום תואר לרוב העדמו כי הוא דבוק עם המקור ולכן אין לכונונו כ"א בשם איין סוף שהוא אור' במספר השוה: וזה האור היה מתפשט לאין סוף והוא ושמו אחד כי רצונו דבוק בו ומת'יחד עמו באחדות גמור ואמיתי שאין שום אחרות בשום פנים כמוהו לא כא' המנוי ולא כא' בשותף כמו שכתבנו בריש השער ואם תאמר: אבל הוא ושמו א' ואין יחידות כמותו: ובאלה הדברים התורה השאלה שאנו קורין אותו בשם אין סוף ולא בשם אין ראשית: ואם יש לך רב משכיל אז הצליח ואז תשכיל ותבין דבר מתוך דבר כי כאן אסור להרחיב הביאור. והבן היטיב דום לה' והתחלל לו: והנה כדי לבאר טעם למה שאמר נקודה האמצעית וגם שארי השאלות שיש בזה יתבאר לסנים:

דרך ב' בו ית טעם לנקודה האמצעית

דעו

דעו אחי' ורעי' כי כל הדברים הנמצאים האצילים והברואים והיצורים והנעשים הן בעולמות העליונים הן בתחתונים מקריני ראם ועד ביצי בינים כולם יש להם שורש נעלם דק וכמוס למעלה למעלה באור א"ס ואין שום דבר יוצא חוץ ממנו בדרך התמצא שיש בו כח התוצא: והנה הנמצא אחזה אלוה שאדם אחד יש לו כמה בנינים ובנות והם באים מכוח של האב וכוחם היה להם שורש כמוהו שממנו באו. ולא היו ניכרים בו עד שיצאו מכח אל הפועל: וכן כל הפעולות שהאדם פועל הבר היה שורש במחשבתו ואחר כך מציא אותם מכח אל' הפועל: ואל תהיה נבהל להשיב שהמשל אינו דומה נמשל. כי זה הסוד לא ניהל למסור רק למאן דרע"ל ונסיק ואם חזקת חבין: והמשל המשוט הוא דומה לאיין שבת השורש בענפים שאם תפריד ענף מן השורש מיד נתייבש ואם תאמר שיש איזה נמצא שאין לו שורש למעלה הרי תעשה אותו רשות בפני עצמו הרי חם ושלום שתי רשויות והוא סוד קיצוץ הנשיות שתפריד הפרי או הענף מן השורש אלא דעולם כח השורש בענפיו ואז הוא מתחיל כח ועושה פירות ואף הסטרא אחרא וכל סטרא דמסאכא יש בו קיצוץ קדוש הסתיה אותם לקיים ומלכותו בכל משלה. והעושה מזה שעשר ספירות קודש שיתבאר לקמן היה להם שורש נעלם דק במים באור אין סוף והעשר שרשים של העשר ספי' הניל היו למעלה בא"ס זה בתוך זה כנגדי' בצללים והגדול מקף את הקטן. בדרך עלה ועלול שלעולם העלה מקף את העלול ממנו וכולל אותו והוא פשוט: ואיך לפי' ספירות המלכות שהוא ספירה העשירית מן העשר וקטנה מכולם כמ"ש לקמן הוא מוקפת מן כל העשר והיא נקודה באמצע. בסוד ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו. כי ספי' הגיל נקראת ירושלים כמ"ש לקמן וספי' העליונים נקראים ירושלים הרים כמ"ש הכל לקמן. והיא נקראת **ר"ך** הוא ובית דינו כמ"ש הכל לקמן והיא סביב לעמו שהם שורש של נשמות של ישראל שהיו בתוך שורש של ספירות המל' כמ"ש לקמן ועל נקודה זו האמצעית שהיא סוד שורש של ספי' ומלי' כווננו באמרם שצמצם אורו מני' ובי' כמשי"ת לפנינו באר היטב. ובוה נתר גם שאלה ב' והוא מובן. ועתה נתור אל הביאור:

דרך ג' בו ית שארי שאלות

התנא

הרשב"י ע"ה פתח דרכיו יאיר במאמר בריש הורמנותא דמכתב גליף גלפיו במהירו עילאה: הכוונה בזה כי תחלת מחשבה הקדומה שאמרנו למעלה שלמחשבה זו אין לה סוף שהיה במחשבתו שהוא רצונו לחדש עולמו היינו השמיים והוא שהיא שמיטת הסדר והיא שמיטת הנסיון שבה הבחירה נתנה כמאמר הכתוב לנסותך לדעת אשר בלבבך. אף כי הוא הידוע כל ופתחת כל וכוונת לדעת האחרים שלא יהיה פתחון מה לחלוק כמאמר במאמר אברהם וז' נסה את אברהם כידוע. ועמ' נקרא מלך שלמות כי אם אין שכר ועונש לא יושלם תואר מלך שלמות והוא מובן: וזה

וזה גרם להיות הצמצום בנקודת המל' להיות מלכותו בכל משרה וזאת שיש מעם הכנסו שלא יתן לכתוב. וז"ש בריש הורמנותא רמלכא שפירושו בריש שרמנותא רמלכא גליף גליפו כמ"ש רמנוני :

והנה בזה תבין סוד אתערוחא מתחתא לעילא כי סוד נקודה המל' שהיה לה תחתא מן כל סמ' היא עתה כחשבתו הקדומה להיות בשורש נקודה האמצעית וזו כל העמידות העולמות. ועל זה רמזו כלשונם הצח כשעלה ברצונו דבריו העולמות והוא ממעם להיות מלך שלטון ואין מלך בלא עם או זאת ההתעוררות עתה ברצונו שהוא מחשבתו לעשות מקום פניו רוקא בזאת הנקודה שהיא נקודה המל' שענין יושל' תואר מלך שלטון והכל חייבים לעבוד למלך הכבוד וז"ש בפס' כיורא אל תהרה בראשית ברא שיתו לב רעבדו למלך הכבוד והוא מובן :

ועתה נבא לביאור סדר חידוש העולם רק יהיו נא הרבדים ולכונן בין עינין מה שאמרנו שזאת השמיטה נקרא שמיטת הפחד ושמיטת הנסיון שבה ניתן הבחירה לבני אדם ועל ידי זה יש שבר ועונש בזה השמיטה וזכו וישלם תואר מלך שלטון. וכן יושלם כל שמותיו של בעד הרצון ומדותיו שהוא נקרא בהם על ידי פעולותיו אם לדין אם לחסד אם לרחמים. שענין מורים שמיטתו שנקרא בהם. ומדותיו שהוא אל רחום ותנון עד י"ג סודות. וכן הוא אומר ויגבה ה' צבאות במשפט ואמריו כיון שנעשה דין בישעים מתנשא ונקרא מלך שלטון. ולכן הוצרכה להיות מתגלה חידוש העולם בזה הנקודה של סמיות המלכות שענין נעשי' כל הפעולות הן לשבר הן לעונש כמ"ש הכל רקמן. ובה נ"כ הוא סוד הבחירה בסוד עומר שעורים דהיא אכרית נרמא כמבואר מתוך דברי הוזהר. והסוד הוא שהיא יורדת בעמק הקליפות לכדי הניצוצות קדושות מתוך הקליפות ומעלה אותם למעלה ומה שראוי לבנות מהם איזה ציור קדוש היא מתרשט בהם מעשה בראשית כמ"ש הכל רקמן בסוד חרשים לבכרים רכבא אמונתך ר"ת ר"ח כסוד המל' כמ"ש רקמן. ונשארה באמונתה ובדרכת עצמה עיי' מנחת שעורים סוף מנחת קנאות שענין סדרו הסיום מן הקדושה בסוד שני אחיות הנזכר באמר חו"ל ויש כזה סודות ברזלות ונוראות ואם חזקה תבין מתוך הדרושים שלקמן וזכו. ויתרו כל השאלות והכן היטיב. ולכן הוצרך להיות חידוש העולם שיחנהג עד פ' הטבע שאף אם יהיו שומים בעולם שיקדקלו יהיה עולם כמנהגו נוהג והקב"ה מאריך אף ויגבה דיליה והוא עיקר הנסיון והבחירה והנה המביע הוא סוד אלקים במספר השוה. ולכן כל מעשה בראשית נכראו עיי' שם אלקים. וזכור זה העיקר הגדול בזה הוא היסוד אשר ענין הסוכב כל עיגולים הענינים וכל הדרושים נבנו עיי' היסוד :

פתח ג' דרך א' בו ית' סדר התחלת חידוש העולם

יתחלה המתהלך השכל ירדוע: בזה הכתוב נרמז סוד מעשה בראשית ברא ונתחיל בכאר כיר ה' המובה עליו: הנה אמרנו שאורו שר בעל הרצון היה מתפשט לא"ם ולא היה מקום פניו לעמידת העולמות וכשעלה ברצונו לחדש עולמו שיער במחשבתו הקדומה שבנקודה המל' שהיתה שורשה נגוה בא"ם כי יאות להיות אותו מקום לעמידת העולמות כמ"ש לעיל. ומיד מחשבתו עשהה ורשע ועלתה אתערוחא מתחתא לעילא: הכוונה כי הוא צורך הנהגת העולם בזה השמיטה להיות תמיד אתערוחא מתחתא לעילא והוא כי עיי' עסקינו בתורה ובמעשים טובים וכוונת המצות והתפלה. אנו מעלים מ"נ מתחתא לעילא להתעורר יתור ענין וסוד מ"ן חבאר רקמן. ועיי' מחדש בכל יום תמיד מ"נ שעללים את הניצוצות קדושות בסוד רוא ומחשבתו וצמצוי מהם ציור קדוש כמ"ש רקמן. והוא עיקר עובדת האדם שענין נבאר כמבואר ויגבהו כמ"ש לעילא ולשמרה כמ"ש הכל במקומו. כן היה תחלת אתערוחא מתחתא לעילא שכל אורות המל' שהיתה נגוה בא"ם עלו האורות שלה מן נקודה אמצעית ונשתלכו לצדדין כמ"ש לפניו. ועל אתערוחא זו נאמר למעני אעשה. הכוונה כי עיריין לא היו ישראל בעולם לעורר היתור ומחשבתו עשה וזו האתערוחא למען שמי שיושלם שמויות ומדותיו כמ"ש. ואף שאמרנו שבנקודה האת היו בה כל שרשי של נשמות ישראל ולמה לא היה פעולה זאת עיי' וזה היה שורש להנהגת העולם אחר החידוש. והטעם לפי שעיריין לא יצאו מבט אל הפועל ועיריין לא סגרו שום מעשים כדי לעורר היתור רק שחשבתו של בעה"ש שחשב שבנקודה זאת הוא יאות להעמדת העולמות ובה נגזרים שורש כל נשמות של ישראל ואחר שיתחדש העולם ויקבצו ישראל אל התורה ויסגלו מצות. וזה הועילה במקום אתערוחא דתחתא וזה היה שורש והנמא להנהגת העולם אחר תיקון העולם. ולזה רמזה התורה בסתח אמריה הנעימים כאמרה **בראשית** הרומז על ראשית הגילוי ונרמז בו סוד אתערוחא זה שאמרנו שכל בראשית הוא נוספיקן בראשונה ראה אלקים שיקבלו ישראל לתורה והוא מובן :

והנה כמו שנתה עושה פעולות הצדיק שמעורר יתור עליון היינו שמעלה את מרת המל' שעומה למטה תחת כל הספי' והוא עולה עיי' אתערוחא למעלה ונתייחדת באורות עליונים של ספירות העליונים שהיא סוד יתור קב"ה ושתיניהו כמ"ש הכל רקמן ונשארו מקומה מקום פניו שהוא סוד תחום שבת בסוד מחלליה מזה יומת: מאן דעייל לחלל דילא למאן דרא אצטרך למיעד מזה יומת כמבואר מתוך דברי הוזהר וכמ"ש רקמן שן עתה עשהה מחשבתו של בעה"ש פעולה זאת שנקודת המל' שהיתה נגוה באורו כמ"ש לעיל עתה למעלה היינו שניתק האור מן נקודה אמצעית שבאמצע' ונשתלך לצדדין ונתייחדה עי' שורש האורות עי' הספידה שרמלכה המקסים אותה כמ"ש לעיל. ונשארו מקומה פניו והוא מקום לכלל עמידת העולמות שנאצלו ונבראו ונצדו ונעשו הכל הוא במקום זה שהיתה מתחלה שורש נקודה המל': והנה זה שאמרנו נקודה אמצעית שבאמצעית הכוונה כי עולם דבר שבקדושה אין סתות מעשהה איך כל נקודה כלומר מעשהה וי' חקיקים ממנה נשתלכו לצדדין סביב בעיגול חלק העשירי שהיא סוד מלכות שבמלכות והוא כמו רושם אור מאור הגדול זה נשארו בזה המקום פניו ובכל מקום שנשתלכו האורות לצדדין נחשב עלי' נבי' כאשר כי א"ס מקף אותה בשוה מכל צד. הרי לפניך איך נעשה המקום פניו בסוד נקודה האמצעית באור א"ס כדי לעמידת העולמות. וזה האור שנסתפק וניתק מן הנקודה אל הצדדין נעשה כמו שמה סביב בעיגול אל המקום פניו ומעם לקריאת שפ"ה שהיא סוד שכינה במספר השוה לפי שזה נעשה מאורות נקודת המל' שהיא נקודת שכינה בכל מקום כמ"ש רקמן. וכל זה המקום פניו הוא רק מה שהיתה תחלה שורש נקודת המל' כמ"ש לעיל ולכן נק' מרת המל' מקום בסוד ברוך המקום כי היא מקומה שר עולם ואין יוצא חוץ למקומה והיא נק' שמו של הקב"ה כמ"ש רקמן בסוד שאמרנו קו"ף זה שמו של הקב"ה כי קו"ף הוא מקום במספר השוה ולפיכך קראו חכמי האמת לזה המקום פניו כשם שהיו עילאה כמ"ש לעיל בשם מאמר הוזהר נק' גליפו בסודו עילאה כי סודו עילאה הוא שמי' במספר השוה. וזה המקום מתחיל עם אור עיי' סוף ג"כ ביאור נמור ונאות הוא לומר ג"כ הוא

הוא ושמו אחר. אך שמתיים כיום התרגום עם לשון הקודש. ולכן נקרא טהירו עיראה לשון תרגום שפירושי מקום סגור כמו טהור של מוכה שפירוש מקום סגור מן הרשון. לפי שתינו רומי על הרין. כמו שאכתוב לקמן: וכאן היה מעט דין שנחלקו האורות למעלה ואף כי זה היה כרת טובו להשיב לברואי עכ"ל כיון שנחלקו האורות מן המקום לא יסר ממנו צד הרין שהיה חסד דרכו להמשיט להאיר ולא לעלות ולהחלק וכל עד"ל וסילוק הוא מצד הרין המונע מלהחשט כמשיש הכר באר הימים וזכור כלל זה:

דרך ב' בו יתבאר למה ניתק האור מעט מעט ולא בפעם אחת

המעט מה שאמרנו שהאור ניתק מן הנקודה מעט מעט ולא בפעם אחת זה היה כדי שישאר רושם של האור שניתק במקום בוני שלא יעלה הרושם עם האור. והמשל רמזים אם השוהך מים על איזה דבר המשוש ברירה גדולה אף שיהיה איזה נושא מעט באותו דבר אי איה מקום נמוך לא ישאר בו שום טהר מים מזה הרדיפה אבל אם המים נשפכים לאט לאט אי ישאר הרבה מים בכל מקומות הנמוכים כן היה בדבר הזה באור הגדול שהוא משיש מאור אין סוף וניתק מן הנקודה מעט מעט כדי שישאר אחריו ברבה והיה נהנה להשיב הרי המשל אינו דומה למשעל כי מי יעבד ע"י כי זה המשל ישאר המקום רק מכל וכל בסוד לא זה שבינה עד שעשתה רושם כמו שאמרנו למעלה שזה האור שהוא מנקודת המלכות הוא סוד שבינה ובכל מקום שהשבינה שם שם מקומה אף שחזרה למעלה נשאר רשימה במקומה כדי שתוכל לשוב למקומה הראשון כי אין השבינה שורה על הדבר רק בסוד ההתבונן אם רוח המושל תעלה עריך מקומך אל תנה. וכה"א ונתתי חכמה בלב כל חכם לב יחיה חכמה לחיפיו. ולא היה נהנה נהנה להשיב הרי המשל אינו דומה למשעל כי מי יעבד ע"י כי זה המשל הוא רק שייך לגבי דין, אבל לגבי קודשא בריך הוא אשר המים תלויים במאמרו ועומדים ברוח פיו לא שייך זה והיה לנתק האור בפעם אחר ועל כל זה ישאר הרושם במקום וינחה אומר ויקום זה אינו קושי" כי כבר הקדמנו שחידוש העולם בזה השמיטה הוצרכה להיות נבדל מה שיושר קרוב לדרך הטבע קרוב אל הטבע בכל מה ראשיתו זה יהיה שורש דוגמא להנהיג השמיטה ושישאר הנסיון והבחינה נידולו מן הארץ ושימיר עליה מסר מן השמים וכן ע"י של המחיה אותו. עולם החווה כמ"ש לקמן עכ"ל לא להוזהר בראה ואף שאמרנו ז"ל בסוד בונה עולמות ומחריבן ואמר דין לא הניין לי ח"ו לחשוב זאת בבבל המחשבה הנינה אשר למחשבתו אין סוף ואין תכלית שלא יקיים ח"ו מחשבתו או שיהיה ח"ו שנינו שצונו ברצונו אלא הכל היה שורש דוגמא להנהיג העולמות אף אחר התקן בשמיטה הוצא להיות נהנה ע"י הטבע כמו שיהיה בתחלת מ"ב הכל לקמן המשל בזה כמשה ורע"י של אדם לא יציל לעשות פרי להיות הולך נוצר משפט אם לא תסיר תחלה מצורתה כדוע תחמי הטבע וכן אם תרצה לרע איה אילן ותטע הנרין בארץ או לא יוכל הנרין לעשות שורש וענף אם לא יתבקע הנרין מתחלתו ויפסק מצורתו או הוא פורט צורה ולבוש צורה אחרת ונעשה ממנו אילן רב ותקץ וסוף דבולא אין על כל זה אף שיהיה נידולו מן הארץ ושימיר עליה מסר מן השמים וכן ע"י של המחיה אותו. וכן הוא בכל התבוננות ובכל מיני דעות ואין לך שום נמצא בעולם שרא ירא לו שום מלאך ושר בעולם שבכחו הוא מתנהל ונבנה מעל גבוה שומר ונבנה ים עליהם עד צילת כל העולות וסבי"ב הסבי' שהוא משנית בעליונים ובתחתונים והוא מקור הברכה תחיים והחסד והוא מנהיג התחתונים ע"י העליונים ע"י אורו המהפשט בהם ע"י שמוחו ומדוחיו שהם נק"ל כלם אל האור המהפשט בהם. ואם ח"י ימנע משה אור אדם" דנע קטן שם אור אדם" כמבואר מתוך דברי הגורן שכתב הכל לקמן ולכן יהיו נא נהר ענין כל הדברים שנבא" סוד השתלשלות סוד כ"ב כי אי תצליח ואו תשכיל ותבין גם הדברים שיתבארו בסוד עולם התקן שהוא סוד מים" כי כל סוד מ"ב הוא דוגמא ושורש לעולם התקן כמשיש הכל בס"ד :

ולכן אהובי אחי ורעי דעו נאמנה ויהי זה יהיה תקיע בלבבכם הטהור שאם הראו או השמעו איזה הקדמה מן האחרונים שבשמינו בהכמה הנפלאה הזאת ויאמר דאח זה חרש שלא ה" לעורמים והיא רחוק מן השכר ורחוק מן הטבע רק שאמר שכן הוא מקובל מרבותיו לא האבולא תשמעו אליו ואל דבריו. כמו שזה הרשים מקרב באו וישתכחו בעיר ראמר רק בנו דבר ה' ואתנו ישכון אור החכמה ויענו במרמה. לאמר שתורה חדשה נתגלה להם כפי משיחיהם חכם הדיוס ועושי' להם זמירות וחלילים וברם מברכים ומפלים זאת הקדושים המה מבינים ובעבור הרבה נרפך נאות יק"ב לסינה ואני יעקב הקטן עמרתי על דבריהם ומששתי ואין כל בריה והנה כלים ריקים מצאתי רק שבוים הקדמות מלבם שאינו לא מקבלת ראשונים ולא מקבלת אחרונים ואין להם שום ידיעה לא בקבלת הרב השלם מ' מ' מ' קדוואית ולא בכחתי האר"י ז"ל תימא הוסס של מחשבי קיצים והם לרדם ישראל קוצים ביד ה' אשר נתחני בדרך אמת אשר מנעו לא רציתי ללמוד זו החכמה הנפלאה כי"א מספרי הקדמונים אשר כל דבריהם כדברונות מוסידים על אדני פו. ומפי רוח הקודש נאסרו והייתי משמרת ונהה לבדו את כל דבריהם ומה שעקר בדי שמיטת בספר הזכרון ועיקר לימודי היה בכח קודש של האר"י ז"ל כי כלול מייסו אנו שוחין ג' מימיו מן הקדש המה יוצאים ועליהו תהוה ומוסו אנו חיון וכל התקין חיים ישלה ידו ואכל מעין החיים ואוצרת חיים וחיים הם למצואים אך מהמא איכות דרדושים אין כל מוח אדם שזה בזה הדבין את כל דבריו על מזונו וזהבין ממנו סדר השתלשלות כל העולמות מנקודה אמצעית עד תכלית המעשה והם סתומים במקום א' ומפורשים במקום אחר. ולכן אורתי נבנו חלצי לעולם שמיטת דברי כל דבריו ולסדר סדר נכון שמיטת אשר חנונו ה' בלב נכון בכל יבול לבוא ולעמוד על הסדר כמשיחית הכל לפנינו. והשם יעזור לנו.

דרך ג' בו יתבאר סוד קיפול האורות סביב הטהירו

הנה אסרו מה יין נבדל העולם מלבד שנתלבש הקי"ב באור לבושו ונבדל העולם. הנה חיל דסו בזה על תחלת הגלוי שאמרנו שאורו היה מתפשט לא"ס ולא היה מקום לעמידת העולמות ויש מהיין נבדל העולם הואיל ואורו ה' מתפשט לא"ס ומהיין נמצא מקום לעמידת העולמות ואמרו מלמד שנתלבש באור לבושו. הכוונה כמו שהקדמנו בפתח דברינו בשם חכמי האמת שאמרו שהאור נתקפל סביב הטהירו ונתצמצם אורו כהרין קמצא דלבושי' מיני' ר"ל שפסידת היסוד שהיה נהנה באין סוף והוא נק"ב קי"ב ואחר שנתלבש אורו של ספי' המל' ונתקפל סביב הטהירו ונתייחד עם היסוד שהיה מתחלה

מתחלה מקץ אותה ועתה הליביה אותו והרי כי נתעמק באור לבושו כי לעולם סמי' המל' נק' לבושו של הקביה שהוא סוד יסוד וחס' שנק' קב"ש סוד רב לקמן והכן זה: וצריך להבין היאך נשאר זה האור שנתצמצם סביב המהירו ולא חזר להחשט בתוך המהירו כמו שהיה בתחלה שהרי דרך טבע האור דהאיר ולהחשט למטה ופי' עיכב על ידו. ואין לומר שעמד בגויה בעל הרצון שכן נזר הנכחון שהוא מחשבתו כדי שיהיה המקום פנוי לעמירת העולמות זה אינו מענה שהרי אמרנו למעלה שעיקר הירוש העולם היה הכל בדרך הטבע ולא בדרך גויה והנס: לכן אוייעך כלל נדול שהרי כבר אמרנו שכל הנקודות אשר היו בתוסים באור א"ס כ"א היה כדור מעשר: והנה זה הנקודה האמצעית שאמרנו שעלתה ונחלקה למעלה וירשומה נשאר במקומה ובה היו כלולים כל העשר שהם כח"ב גני' נתיים: והנה בנו העשר י"ב בהם ג' יסמי' שהם שורש אל הגבורות שהם סמי' הבינה שהיא עצמה רהמים אך שמינה רינין מתערין כמי"ש לקמן: ולכן סודה הויה בנקודת אלפי"ם כי הויה רומז על מהותה במקומה ונקודתה אליהם רומז על החשטמותה למטה שמינה רינין מתערין כמי"ש לקמן: ולכן חצא רפעים ששם אלפי"ם רומז אל הבינה מצד שהיא בחי' גבורה בתחשטמותה למטה אבל במקומה עוז ותורה כמי"ש לקמן הרי דך בחינת גבורה א' שהיתה ככולה בתוך נקודת המל':

והנה בחי' גבורה עצמה שהיתה כלולה ג"כ בנזאת הנקודה הוא בחינת ספירת הגבורה עצמה סוד דין החק סוד סוד יצחק כמי"ש הרי ב' בחינות גבורות. ובח' ספירות היסוד שהיה כלול ג"כ בנזאת הנקודה היא בחי' גבורה שלישיה אך שהוא גבורה ממוחזקת וממוצעת בין שני הגבורות הנ"ל והוא נקרא בלשון חכמים אור נעזב מלשון עירוב כחות שיעי' מתערין השני כחות שהם מרוחקים זה מזה מבחינתם ולא קרב זה אל זה אלא ע"י מדה הממוצעת שאו יגיע קצה אר קצה ויחברו כולם יחד כבוד חוש המושלש לא במהרה יתקן. הרי לפניך שהיו כלולים בנזאת הנקודה שלשה גבורות שכל אחת הוא בחי' בפני עצמה ומתחברים יחד ע"י מרת היסוד שהוא המכריע ועושה שלום ביניהם ולכן מרת היסוד נקרא שמוס יחבאר כל זה היסוד במקומו: ואלי יקשה לך לומר שכאן אנו מוכיחין היסוד דבחינת גבורה ודאי היסוד הוא מלפני האורות כבוד נקודות כל אחת בפני סטה בלפי' חסד ואין אנו מוכיחין גבורה. החשובה כי מה שאנו אומרים שנוף גבורת חשבין חד היסוד ג"כ נוסה לצד החסד כמו התאמרת כמי"ש לקמן היינו אחר תיקון העולמות שנתקנו כל העולמות בסוד סרפוצ אדם כמו שיתבאר לקמן עצמו כמו שיתבאר לקמן אז היסוד היה בחי' גבורה שהרי בשאורות בסוד נקודות הם נרמזים בסוד עשר אצבעות של ידים שהם חמש בינין ונקראים חמשה חסדים וחמש בשמאל ונקראים חמשה גבורות ונכנס עשרה מאמרות ועשרה דברות שהם חמשה נגד חמשה והנה החמשה חסדים הם ידועים שהם כתר חכמה חסד חס' נצח. הרי לפניך היתרהחמשה גבורות הם בינה גבורה הוד יסוד מלכות. הרי כי היסוד הוא בבחינת גבורה. והנה כאן אנו חושבין שלשה גבורות שהם בינה גבורה יסוד כניל ולא יותר לפי שההוד הוא ענף הגבורה ונכלל בו. והמלכות כבר אמרנו שהמלכות דמרכות שהיא נקודה אמצעית ראמצעית גשירת בתוך המקום פנוי ומעמו יתבאר לקמן הרי לפניך שכאוחו שפי' שנקפל סביב המהירו היה נכללים בו שלשה גבורות גבורה בינה יסוד. וכבר ידעת שלעולם דרך החסד להאיר ולהחשט דרך הגבורה לעכב ולמנוע האור מהחשט ומצמצם אותו. כי מצד חסדו הוא מאיר לעולם כולו. כנבדור אף במקום שאינו ראוי להחשט שם האור בסוד ותחנין את אשר אתון אע"פ שאינו כדאי ודדין מעכב שלא להאיר רק במקום הראוי על פי הדין. והנה כל השפע היורד למעלה מן כתר עליון הוא חנין אף בחינת חנם אף על פי שאינו כדאי וכפן שמגיע זה השפע דרך המהירו ומגיע למדת הגבורה אזי אם אין הדין נותן נעשה אדם לא איה נמצא בעליונים ובתחתונים אינו ראוי לאותו סתנה והשפע הוא מעכב אותה בתוכה ואינו מניחה לירד למטה. ולכן נקראת מרת הגבורה עצם שהוא צומן וממסין בתוכו כל השפע ולא מניחה לירד למטה כ"א למי שראוי על פי הדין בסוד מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך כי כל החסנות שיהיו מלמעלה ואם אין העולם כדאי הוא נשאר סמוך בסוד הגבורה ושם הם גנוזים עד קצ' לע' ועוד ידן הם ליתן כל אותן החסנות ליראי ה' בסוד הכתוב לצפון אומר תני. והנה אמרנו שהיה כלולים בה ג' גבורות שבחינותיהם שונות והנה גבורה א' שמצד הבינה היא היתה תחלת הגרם לעכב האור שנתחלק ונתצמצם ונתקפל סביב המהירו שלא יחשט בתוך המהירו ויחזור הדבר לכמות שהיה מתחלה ועי"ז הגבורה נשאר האור במעמדו כמו שנתקפל ולא תחשט למטה: והנה נקודת המל' שמכ"ש שאמרנו שנשארה בתוך המהירו כניל ורצונה חסיד להירקב בשרשה ולצאת ג"כ תחשט חוץ ממקומו והנעשה עי' גבורה הב' שהוא מרת הגבורה עצמה דין החוק שהיה כלול ג"כ באותו חוקים שלא יצא ויחשט חוץ ממקומו והנעשה עי' גבורה הב' שהוא מרת הגבורה עצמה דין החוק שהיה כלול ג"כ באותו מקום ועל ידי זה הגבורה נשאר זה האור בתוך המהירו ולא יצא מגבולו בסוד מלך אסור בהרמים: והנה גבורה הג' שאמרנו שהוא בחינת מרת היסוד שהוא סוד אור נעזב מזה האור נעשה החקיקה סביב המהירו והוא נותן כולו וקצבה לאור המקף שהוא הבינה שנעשה ג"כ כמו חקיקה סביב המהירו לעכב האור שלא יחשט בתוך המהירו כמו שנתבאר לעיל וכן אור הניקף שהוא האור הרושם הנשאר בתוך המהירו שלא יצאו מכלול ועל גרם מתייחסות המקף והניקף שבו הם מתערבים שזה כניע עד חצי דופן החקיקה כספנים וזה סתחוף כסותו. ולכן היסוד נקרא מתקן כבוד כדאי נדיבי העם במחוקק וגו' ונקרא שרי שאמר לעולם די עד מה תבא והכן כל זה: הרי נתבאר לפניך אף נעשה המקום פנוי לעמדת העולמות הנקרא מהירו עילאה ובתוכה רישום אור מנקודת המלכות שנחלקה מתוך זה המהירו ונתקפלה סביב המהירו ואין עמדו כך ולא חזר הדבר לכמות שהיה והוא על ידי ב' חקיקות שהם חקיקת גבורת הבינה וגבורת היסוד וסבת גבורת הגבורה עצמה נשאר הרישום סמוצם בתוך המהירו ובה תבין דיש המאמר בריש הורמנות דמלכא גליף גליף חקיקת חקיקה שהם סוד ב' חקיקות ונקודת המלכות שנשארה בתוך המהירו הוא שואב האור מתוך הבינה עד ידי היסוד והוא שורש דחיקון העולם כמי"ש לקמן. והכן כל זה וחזור כלל זה:

דרך ד בו יתבי' תחלת הגלוי בתוך המהירו

הדרך' לשמעתין כי אתר שנעשה זה המקום פנוי הנקרא מהירו עלאה ובתוכה נשאר הרישום שהיה כלול מכל העשר שהיו כלולים בנקודת המלכות כמי"ש לעיל וזה המקום היה כמו כדור עגול שנת כלל צד שאינו לא בעל קצוות ולא

גן העדן

דָּרַךְ ה' בּוֹ יָת סוּד גִּלּוֹי שֵׁם הוֹי'ה

[illegible]

שערי אורח צדיקים גן העדן ה

במטה אהרן יוש בו ט' אותיות כנ"ל והם סוד ט' נקודות ראיתו חתת ראי' קרן ט' היכלין רדאו אינו הכלין ודאו אינו נהורין כמבואר מתוך דברי הוזהר אם תזכה תבין שם :

יגדלוור אל הענין כי מן אור הרישום הנשאר בטהירו נעשו מזה ארבע בחינות כנ"ל וזה היה שורש לארבע יסודות רוחניים שהם אש מים רוח עפר באופן זה . כי הכתר הוא סוד האויר כמבואר מתוך דברי הוזהר בסוד אוירא דלא איתסם ובמ"ש רקמן . התכנה הוא סוד המים . כי לעולם התכנה נמנה בשם מים שדרוך להתפשט למשה ומסתקים את הדינים מן שהמים מכבים את האש וית' ג"כ למטה : וחדע כי הכתר שאמרנו שהוא סוד חסר שבחסר הוא סוד אור שהוא אין נתפס כלל . אך באשר שזה האור הוא רק הרישום מן האור והוא נתפס מעט יותר מאשר היינו לרעד האור שהי' מתחלה באותו מקום עתה שאסתכל האור מן זה המקום ונשאר רק הרישום הוא נק' אויר' שהוא מעט יותר נתפס מאד אצל ענ"ל הוא רוא דאור וכמו שאסתכל רקמן : ולכן אנו נותנים בחינות יסוד האויר אל הכתר שהוא חסר פשוט אבל התכמה שעיקר שורשו הוא נגדו' שבחסר כנ"ל . רכן הוא בחינת המים שהם נתפסים יותר מן האויר אך לפי שהם נבזרות שבחסרים שעיקר חסר נמנה בשם מים : הבניה הוא סוד יסוד האש ולפי שעיקר שורשה מן הנכורות ולפי שהיא צד חסדים שבנבזרות לכן הוא הויה' בנקוד אלהים כמ"ש לעיל : והמלכות הוא סוד יסוד העפר ולפי ששורשה נכורות שבנבזרות לכן נכללו בה כל הסמים כנ"ל וכמו שיסוד העפר הגשמי אינו פועל שום פעולה מכתה רק ענ' יסודות אמ"ש פועלים פועותם ענ' יסוד העפר בידוע לחכמי הטבע כן זה יסוד העפר הרוחני אינה פועלה שום פעולה אלא ענ' אורות ועינים וכן מבין אותה בשם ירדן דרית לה מנרמה כלום רק מה שמקבלת מאור השמש במ"ש הכל רקמן : והנה אמרנו שכל זה המקום הוא סוד נקודת המלכות שהיא עצמה סוד יסוד העפר אך שאנו חושבים כאן מזה המקום בחי' ד' יסודות לפי שגם הרי יסודות כיא כלול מר' כידוע הולך הפעם ור' יסודות שאנו חושבים כאן הם בבחינת יסוד העפר והבן זה : ואחר שיכלה זה השמיטה ויחזרו כל הדברים אל שורשם היינו לזה המקום שיצאו ממנו שהוא יסוד העפר ענ' נאמר הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר והוא מובן :

דרך ו' בו ית' טעם קדימת הקליפה לפי

הדנה עתה אודיעך מה שאמרנו שהקליפה יצאה קודם לפי כי אמרנו למעלה שכל הנמצאים בעליהם תחתונים היה להם שורש נעלם רק וכמסם בא"ם והיו ישם זה בתוך זה כדברי בגלים והנהיל מקף רקמן ממנו ולכל השאר שבתוכו ואמרנו ששורש של ספי' המלכות היא היתה נקודה אמצעית והוא סוד יסוד העפר ובה היו השורש של כל נמצאים בעולמות שנתחדשו בזו השמיטה והיו שם ג"כ כל שורש ושורש שר כל הנמצאים בעולמות הנגדו לפי נדלו והקפן לפי קטנו ענ' שהאחרון שכלולם היו הסמים והקליפות והיו להם ג"כ שורש למעלה כמ"ש לעיל ובה תבין מ"ש שעיקר יניקת החיצונים דואק מן המלכות ודואק מן האחרונים . לפי שזה יסוד העפר הוא בחי' שבטהירו כמ"ש לעיל וכתבי' ונחש עפר לחסר : ויבואר ב"ו באריות במקומו : אך כאן אודיעך דרך קצרה רק לידע ולהודיע אך כל הדברים שיש עתה בכל העולמות היה להם שורש ודומם במ"ש ואף שלא נתקיים כמ"ש רקמן : אך מזה שורש שיהיה אחי' אחר תיקון העולמות . ולכן היו כל הדברים המביאים כזה השער נגד עיניך שהם כולם סוד מ"ב וכולם הם שורש ודומם למעשה מרכבה שהוא סוד תיקון העולם כמ"ש בשער הזה ותבין מוצא דבריו ואז תצליח ואז תשכיל : ובוה תבין ג"כ מה שמבואר מתוך בחי' הא"י . כל שורש הנשמות הם מן האחרון' והוא סוד יסוד העפר הנ"ל והכל היה מן העפר אמר' נלכל חמה כמ"ש רקמן : ענ"ס דברים אלו תבין כמה מאטרים בוהר ובתקונים שהם סחומים ותחומים באלף עוקין : ופתחו לכן שערי אורה ויאירו עיניכם ויגיד לבבכם : ודע והוא שזה יסוד העפר לא נתגלית מיד כמו שאר הג' יסודות שהם אש מים רוח רפי שבה היו כלולים כל הסמים ונביר ידי הקליפות שיצאה קודם לפי שהיה זה בהכרח אם תשכיל תיטיב בסוד נכנס אחרון יצא דא שון : וזה הסוד אם יש דך לב מבין תבין זה מסוף דברי בזה הפתח רקמן : ואף שאמרנו שנתגלו מיד ד' בחי' בטהירו שהם פנים ואחר ימין ומאל הרי כי בחי' האחרון נתגלה ג"כ והוא בחי' יסוד העפר במ"ש הכוונה עתה כי אף שנתגלד' ערין היתה מכוסה בעינים והם העינים המכסים את האור המלאך והחושך יכסה ארץ שהוא סוד יסוד העפר והארץ היתה תלו ובוהו לפי שנבזר עליה המים הרוגים סוד מי המבול שרצו לשחת כל הארץ וכמעט שנימחה עד ששלח רצונו ורוח ונחפרו העינים ונתייבשה הארץ כמ"ש לפנינו וזה הדרוש הוא ארוך ועמוק מאוד דא כל מזה אדם יכול לסבולו וכן קצרתיו :

יגדלוור אל הביאור שאמרנו שר' בחינות נתגלו בטהירו והם סוד ארבע ספירות כחבים' והנה בבחינת הכתר באשר שהוא וזה מאוד דרום מעט לאור א"ם כדרך עלה ועולה שאינם מתחברים זה מזה הרק נדוד והוא היה אור פשוט ואין שום מחשבה תופסת בו ולכן כמ"ס הכתר נקרא איין כמ"ש הכל רקמן . והוא סוד אוירא דכיא דלא אחסם לא בחוכמתא ולא בסוכלתא . ובחינת התכמה שהוא תחתיו כמדרגה נתוסף בו שנק' י"ש כמ"ש רקמן והיני' שיש בו מחשבה לכן רעוים התכמה נקרא' וזה דומה , אצל ביה ציורא היינו שיצא ממנו בעצמו שום ציור מזה אל הפועל לפי שלעולם מחשבה רודפת מחשבה ואין קץ ותכלית למחשבה וכן קראה חכמי האמת ספירת התכמה בשם נודם שאינו צורה אלא שממנו מתציירים כל הצורות כמ"ש למעלה שהוא סוד יוד של שם הויה' ואותו י' הוא נקודה כמו נולד בלי צורה וממנו מתציירים כל האותיות כי לא הוכל לכתוב שום אות אם לא התחיל מן נקודה תחלה וז"ס בולם התכמה עשית וראה והבן שאמר בתכמה כמדר' בתכמה יסר ארץ אמר חכמה יסר ארץ והוא בסוד הכתוב בראשית ברא אלהים ומתרגמינ' ובראשית בראשיתא שהתכמה נקרא' ראשית שהוא ראשית הגילוי שנתוסף בו בחינת י"ש ולא אמר ראשית ברא והבן זה ויתבאר רקמן : הרי נתבאר לך אך יצא י"ש מאין והבן זה : והנה בחי' הכינה נתוסף בה עוד בחי' א' והוא הציור שיעי' יצאה מחשבת התכמה מזה אל הפועל ובה תציייר כל הציורים וכך הפעולות שנתחדשו בתחלת מעשה בראשית הכל היה ענ' הבניה כמ"ש לפנינו : וז"ס ב' גדולה של בראשית ובחינתו כמ"ס ויתבאר היטיב במקומו : כי היא היתה א"ל וכתבי' אם לבנית תקרא . ומחשבת התכמה פועל בה דומה ורע הוכיז שהוא החסר ורע הנקבה היא הצורה ובכמה הנקבה מהצ"ר הולך כידוע לחכמי הטבע : ולכן נק' התכמה בשם אב כמבואר מתוך דברי הוזהר שהוא נקרא אב לאכין . והבינה נקראת אם וחוד כלל זה :

דרך ז' בו יתבאר האיק נעשה ציור העולמות

והנה חזע כי תחלת ההשכלה שנתן בעשרי דבניה שבה
הוא סוד הציור שהיה מבין דבר מתוך דבר שבין
שראח האמנוס ופניית האור שנתחלקה מזה העשירו וזה
הבינה שראו על בעשרי לחשש עלולו בסוד השמיטה
שהוא ששה אלפין שני דקיימי עלמא ויירה בעממחה כל
הציורים ודאחה שאי אפשר להיות להם קיום והעמדה
שלא יוכלו לקבל האור הגדול שבתוך העשירו : ואף
שאמרנו שהי' קו סביב כמו חקיקה למנוע האור של הא"ס
שלא יבא בתוך העשירו זה היה רק מניעה שלא יבא אור
א"ס בתוך העשירו ויחזור הדבר לכמות שהיה הכל אור
א"ס אבל עכ"פ הי' אור א"ס מאיר הרבה דרך החקיקה
בתוך העשירו כי גם זה החקיקה נעשה מאור ד' ובביר
מאוד ויכול האור להאיר מתוכו תוך העשירו והי' בעשירו
עדיין אור גדול רב מאד אשר לא יוכל שום נמצא לקבל
ולא היה שום ציור יכול להצטייר כי כל ציור צריך להיות
מעט מוגשם ונחשם . ואף כי הי' לגשם באורות עליונים
ושפיעא במקום גבוה מעל גבוה מה שאנו מדברים בו
שהוא רשם מאור א"ס עלמא . עכ"ל הורשנו לדבר בו
דרך משל וכל לפי ערך הכוח והתקבל וכן : ולא
נמצא כל אשח חיל את ידיהם עד שהולכה הבינה לבד
מן האור השייך לשמאל שלה שהם שורש הדין החזק .
ולגשמות ממנו עוד קו א' סביב העשירו להיות מסך מבדיל
שלא יבא אור א"ס ויחזיר בעשירו רק מעט כפי אשר
יוכלו העולמות לקבל ואי יכול לבא לידי ציור כי לעולם
כה הדין מעבד האור שלמעלה להאיר למטה כמ"ש לעיל
לפי שאור אין סוף הוא פשוט בתכלית הפשטיות שהרי
אמרנו שבכח העשירו אף מחשבה אין תופסת בה וכל
וחומר באור א"ס עלמא ואף יכול לבא לידי ציור כי כל
ציור מוכרח להיות בעל קלוות ובעל גלגול ואף שאמרנו
שנעשו בעשירו ארבע בחינות זה לא נחשב לציור רק שכל
אחד היה בסוד אור עומד בפניו בסוד כדור עגול ואין זה
רצונו של בעל הדין רק רצונו לבא לידי חידוש העולם
ואין עולם פחות מן וי"ן שהוא מעלה מזה וארבע רוחות
העולם . חס לא יחזיר בדבר העיגול כדור והוא מונח :
לכן נעשה הבינה בתחלת דבניה ששעשה עוד קו א' סביב
העשירו היינו קו מרובע בתוך העיגול של העשירו ובה
נעשה שורש לחידוש העולם כי כל דבר מרובע הוא בעל
וי"ן כפול ובאן החיל להתגלות סוד וי' שבשם הוי"ה אף
שלא נתגלה עדיין עד אחרי כמ"ש לפנינו . והיה עדיין
בכח ולא בפועל : וזוהי נחשו סוד ד' מילואי הוי"ה
בכח העולם ונעלמו במילוי הקרנות העודפין מן העיגול

ולא סוף . ואחר שנעשה זה העשירו נחשם בו סוד
סדר שהי' סוד סוף חוץ ראש וסוף נקי סתר עליון
שהוא עילה ראשונה מן אור א"ס עלמא שלמעלה
מזה הסתר אין שם בחי סתר רק אור א"ס ואמרנו שסביב
העיגול הוא החקיקה של בחי גבורה ג' שנעשה מבחי
יסוד שנקרא שדי' שאמר לעולמו די שער שם יבואו אור
החקיקה והטיקף ולא ילאו הוק מגבול כמ"ש לעיל וחס
החקיקה שם הם סוד הרחמים שהם ד' מילואים ה"ל
חזו כלל שדי יתלונן כי זה החקיקה הוא סוד הכל
שמעבד את האור והוא מונח : והנה קו העיגול שנעשה
מבחי יסוד הוא סוד הרחמים נגד ערך הקו המרובע ו
שקו העיגול אף שנעשה מבחי גבורה הוא גבורה ממוחזקת
וממונעת בין החסד והדין והוא סוד הרחמים הממונע
בין חסד ודין אבל זה הקו המרובע נעשה מדין החזק
והוא גבורה שלמה שבבית שהוא יסוד דין חזק אף
מגבורה כ"י שעי' נעשה האור מוגבל בתוך העשירו כמ"ש
לעיל כי זה הגבורה ראשונה היה בחי גבורה מכל
האורות שבעשירו וזה הקו נעשה רק מגבורות בינה עלמה
ששם הוא הדין החזק מאד והבן זה : ולכן קו העיגול
הוא בערך שם הוי"ה וקו המרובע הוא סוד שם אלהים
אף שעדיין לא ילאו השמות מכת אל הפועל עכ"ל היו
בכח הנעלם כמ"ש לקמן : ולכן כל הפעולות שנעשו שביב
הכל הי' בכח שם אלהי' שממנו מתפשטות קרי לירושם
כידוע והוא סוד מסך במספר השוש שזולת זה המסך
שהוא קו המרובע א"ל היה שום ציור להצטייר תוך
העשירו והם סוד ל"ב אלהים הכ"י כפי כמ"ב והוא סוד
הואלח מתשבת החכמה שהם סוד ל"ב תיבות שליוות
חכמה ע"י הבינה מכת אל הפועל כמ"ש הכל לקמן הרי
לפניך קו העיגול סוד הוי"ה והוא סוד סמך שהוא עגול
ובתוכו קו המרובע סוד אלהים והוא סוד אות מ"ם
סחומה וקו העיגול תייר בשכל שהוא דבר יצול כמו
כדור חלל ובתוכו תיבת דבר מרובע והוא חלול גם כן
והוא בעל וי' קלוות כמו שכתבתי לעיל : ואף שאנו מזכירים
אות מ"ם וסמך בחורש גזרת קיום כזה ׀ ׀ ולא
ימצא בציור המ"ם וי"ן . העשם כי א"ל לפי ציור קולנס
על הקלף באופן אחר כי א"ס באופן זה אבל בלוחות שהיה
מעשה

מעשה ה' כי נורא הוא היו מלויורים שם בליוורם האמיתי והיו ניכרים מעבר אל עבר וזה עוד שאלמו ז"ל מ"ס וסמך שכלותם בנם היו עומדין ורמזו בה רמז נפלא כי בהם הוא סוד הוי"ה אלשי"ם במספר שהוא סוד קו העיגול שהוא הוי"ה וקו המרובע שהוא אלשי"ם כ"ל וזה חבין מ"ס ז"ל בפסוק חורו וכו' חורו קו ירוק המקיף את העולם בהו אבנים מפולמו שורה המי' יולאים . והוא מיוסד ע"י הסוד : הכוונה כי קו המרובע המקיף את העיגול שנגעש בעל ר"ק שעל ידי זה יחולל בשם עולם שהוא בעל ר"ק והוא נעשה מנצורת הבינה שנקרא קו ירוק לפי שהוא דין חזק ועל שהוא בא מבחי' הבינה היא יוחר ממחלקת מן שאר הדינים שלמעט הימנה ולכן הוא גוון ירוק הרמוז לדין ממוחק כמו שאכתוב לקמן ונקרא חורו שכל דין הוא כבוד חורו שמחכה את הבריות כמבואר בספר הכהיר וכמ"ס לקמן ובהו הם אבנים כו' ר"ל שהאורות שהיו בעיגול שהיו למטה מן הבינה והיו נכללים כולם בבחינה ה' שהיא סוד המלכות כמו שכתבתי לעיל והם סוד המיסרי האורות אחר התפשטותם מיד מדרגה ראשונה שלהם נקרא מ"ס כמ"ס לקמן ואמרנו שהסיגים שהיו בעיגול סבבו את השפעה והם המים הזדווגים ומרוב הדינים הקשים שהיו בהם ורוח סערה הבאה מן השפון סוד הקריעות היו המי' שכתובה נקראים ועל"ז כבוד אבני קרח . ואחר שנשע עליהם רוח קדים חרה עליהם השמש כמ"ס לפנינו נפשו וילאו מהם המים כמ"ס הכל לפנינו ומן אלו האורות נחלו אחר כך בחינות הוי"ק סוד ה' של הוי"ה וגם המלכות סוד ה' של הוי"ה כמ"ס לקמן וזהו בזה [בו ה"ו] והכן זה :

אמר הקמן יעקב אחר שעברתי את מעבר יצ"ק

שהוא סוד הוי"ה אלשי"ם במספר שהוא חורתי על פכים קטנים ששכחתי ליתן טעם לשבח בפח דבריו שאמרנו שהמקום פנוי נעשה לעמידת העולמות על ידי שיתק האור א"ס מנקודת אמנשיה שהיא נקודת המלכות דמלכות אשר הינה גנוח בחין סוף והאור שיתק נסתלק ללדים : וזריך להבין היך נסתלק ללדים אחר שהלדים כבר היו גם כן מלאים אור אין סוף ולא היה שום מקום פנוי והוא מונן : אך הענין הוא שהרי זה כבר נודע כי לעולם האור יותר דק מן האויר כמו שאכתוב לקמן. והמשל בזה שהרי ידוע כי כל העולם מלא אויר כידוע לחכמי החכמי והנה כל נמצא שהולך ממקו למקו הוא בוקע בחור האויר והאויר מסתלק ממנו ללדים ומחלף חלק אל חלקיו ואם האויר שהוא יותר גם ועב מן האור הוא מתחלף חלק בחלקיו ק"ו באור הדק שיכול להתחלף : ועד הנאמן ועשו לי משכן וכענתי בחוכם והלא השמים ושמי השמים לא יכללו וכתוב את השמים ואת הארץ אני מלא ואף כי הבינה : ולא עוד אלא ש"מלאם שכינתו בין שני בדי ארון דכתיב ונועדתי לך וגו' וכתוב בין כפיו שכן כי שם מקום מושבה למעלה כמו

בה אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם חרח אבי אברהם ואבי נחור ואחא את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולי אורו ככל ארץ כנען וגו'. בפסוק הזה נרמז סוד נפלא סוד ביוור האורות במעשה בראשית עד שכל לכלל חיקון העולמות כמו שנבאר הכל באריכות ואח"כ עשה ארץ באפרכסת ושמע אמרתי :

דע נאמנה שמה שאמרנו למעלה שהאור ששאר בחור העיגול נחלק לדי' בחי' לא פחות ולא יותר ואף שהיו בזה האור רשע מן כל העשר שהיו כלולים בנקודת המלי' כמ"ס לפנינו ולא נחלו כולם רק ארבע בחינות העשר לפי שכל חלל העיגול כבר אמרנו שזה נעשה רק בנקודת המלי' שהינה גנוח בחין סוף והיא הינה מחללה ביוור עגול שהוא סוד יו"ד גדולה שהוא סוד גולם המון לקבל כל האורות : והנה לקמן יתבאר שלעולם סוד יו"ד הוא רחל דמחשבה כי כאן היה סוד המחשבה עליונה שהוא רצונו כמו שנתבאר לעיל להיות עמידת עולמות במקום הזה וכאן היה חתלה האור להיות תמיד רחל דמחשבה דבוקה בנקודת המלכות ולעולם החכמה שלמלי' שהכמה הוא רחל דמחשבה תמיד מחלשכת בנקודת המלכות וי"י ו המחשבה היא נבנית בסוד בחכמה יסד ארץ וכתוב בחכמה יבנה בית ויתבאר כי לקמן חכור כלל זה : והנה אמרנו שכלל היה חתלה בגי' בסוד אחס סוד"ר כי מחללה היה הכל אור א"ס ועתה שנעשית העיגול בסוד " הרי כי יש בנקודת " סוף חור ראש : הרי נחלו [שלשה בחינות שהם שורש לוי' יסודות אמ"ס שהם אור מ"ס אש : והמקום הסובל אחס שהוא סוד הדייר נכנסת עליו אחס נקוד' הוא בחינה ד' . כי כשרוצה אדם לכתוב אחס נקודה מחללה הוא חושב בדעתו לכתוב אחס נקודה והוא בחי' ח

כלולים בה חסדים וגבורות והגבורות הם דעים קדושים והם יותר מעולים מן החסדים אך כאשר שגבירות כל זמן שאינם מזבירים לגמרי יש בהם איזה סיגים עד שיבדלו מהם הסיגים וזה יהיה לעתיד לבא דכתיב בלע המות ואז יבין הגבורות יותר למעלה במדרגה מן החסדים וזה תבין חשיבות הכבוד יותר במעלה מן הכסף וקא חשיב ליה ברישא דכתיב זהב כסף נחושת : וזה תבין מה שאמרו חכמי האמת שספירת המל' חסיה לעתיד במעלה העליונה בסוד הכתוב נכון יהיה הר בית ה' בראש ההר . וחסיה נקרא עמדת תפארת לפי שהתפארת נבנה מן החסדים והמלכות מן הגבורות כמו שאכתוב הכל באריכות לקמן והחסדים הם מבוטאים בשם כסף גוון לבן : וגם כסף הוא סוד הו"ו כמו שאכתוב לקמן וזהב הוא סוד הגבורות גוון אדום : וגם זהב הוא סוד אלקים כמ"ש ג"כ לקמן וכיון שהיו בהם סיגים הרבה הולך להבוא שלהביאם דאשא לנרפס : וחדע כי בזה המקום שהוא חלל הטהירו בו היה סוד חא דמחשבה שאמרנו שמתכחשו הקדומה ה"י שיהי' בזה המקום כל בנין העולמות והנה בכל מקום שהי' מחשבתו איז בלחות רשם שנשאר מאור אין סוף שלטת בו חא דמחשבה והי' מוכן לזייר ממנו איזה יזיר קדוש שיבא לכלל חיקון העולמות : אך שהיו באלו אורות שנשעו בטהירו הרבה אורות אשר לא שלטת בהם מחשבתו הכוונה כי לא עלה במחשבתו שיהי' מהם איזה בנין הם לא הליתו ולא עשו פרי ולא באו כלל לכלל חיקון ובשאריו בסוד מים הזדוהי' ונעת שהיו מעורבין נקדשו נגלדו בסוד אבני קרח : ועשה מחוך הו"א שלהביאם דאשא נחפשו וירדו למטה בסוף קרקע הטהירו : והאורות שהיו בהם חא דמחשבה עלו למטה תחת חו"ב שמומדים תחת הכסד זה כנגד זה : וחדע שחלל הטהירו בחי' עליונה שם נבנו אח"כ אחר חיקון עולמות ארבע עולמות שהם אצילות בריאה יצירה עשי' כמו שאכתוב לקמן ואזי טהירו התחזותה שם לא נבנה שום עולם ושם הוא מדור הקליפות כמ"ש לקמן . והנה בזה האורות מה שהם יותר מזבירים עלו למעלה בחי' הטהירו העליונה : ועל כל זה היה בהם מעט איזה סיגים שמהם נשעו והקליפות שבעולם אצילות שהם מחווקים ואינם קליפות עמאים כמ"ש הכל במקומו והאורות שלא היו כל קד מזבירים נשאר למטה בחי' טהירו תחתוהי' סמוך לחי' טהירו העליונה : והסיגים שהיו בהם מהם נשעו אח"כ קליפות שיש בשלש עולמות בריאה יצירה עשיה כמ"ש לקמן . ואחרי סיגים שלא עלה במחשבה לבנות מהם איזה בנין ירדו למטה ובשאריו בסוד מים הזדוהי' והם נשארין תמיד למטה בחי' טהירו תחתוהי' ועל כל זה נבנו נשארין איזה ניצוצות קדושות והם מזבירים ועולים עד עת קן כמו שאכתוב הכל לקמן : אבל אלו האורות שהיו מזבירים מעט ועלו למעלה תחת חי' טהירו עליונה אחר החיקון עלו גם כן למעלה ונענו מהם שלשה עולמות

ואחר כך משים הקולמם לכתוב הוא בחינה ב' וכשמסיר ידו מלכתוב ונשארת הנקודה קבוע בנייר הוא בחינה ג' והם נבד ג' בחינות אמי"ש . והנייר הסובל הנקודה הוא בחינה ד' והוא בחי' יסוד העפר : והנה ראה והבן כי הג' בחינות ראשונות כולם הם בחי' שונות שכל אי פועל פועלתו מה שלא תפועל השני כיא לפי ענינו : אבל בחינה ה' הוא בחי' עומדת בפ"ע ואינה פועלת שום פועל רק שהיא כוללת כל הבחי' שעליה וכל הבחי' שעליה פועליה בה וע"י וזולתה איא לשום בחינה לפועל פועלתו כיא לא יהיה לאדם מקום מיוחד בנייר כדי לכתוב עליו איזה נקודה איז לא יוכלו כל הג' בחינות ראשונות ללכת מכה אל הפועל : וכמו כן השלשה יסודות אמי"ש כל אחד פועל פועלה לפי ענינו ביסוד העפר להמציא כל ממא . ויסוד העפר היא עומדת בפ"ע ולא תפועל שום פועלה רק שהג' יסודות אמי"ש פועלים בה פועלתם כידוע לחכמי הצבע בסוד דור הולך ודור בא והאחר לעולם עומדת . כמ"ש במקומו : וזה תבין מה שאמרנו חכמי האמת שספי' המלכות נקרא' אספקלריא שאינה מאירה . כי לית לה מגרמה כלום רק מה שהקבלת מן אורות עליונים דמיון הירח המקבלת אור מן השמש בסוד עולמימא שפירחא דלית לה עייניו כמ"ש הכל במקומו : כי כבר אמרנו שספי' המלכות היא בחינה ד' שהיא סוד יסוד העפר ולכן קראו אותה חכמי האמת גופא קדישא כמבואר מחוך הזוהר : והכוונה כי כמו שערך פועלות אדם ע"י נפש רוח ונשמה שגוף והוא פועלת כל הפעולות באיברים המיוחדים לאיזה פועל כי הם חף שכל אי יש לו מקי' מושב מיוחד כמ"ש לקמן . האדם מתפשטת בכל הגוף ובכל האיברים ובסתלק הנפש הרוח מאיזה אבר מיד נקרא אבר מת ואיזו יכול לפעול שום פועל : אבל נשעו גם הנפש לא תפועל זולת הגוף וע"י אמרו אין אומן בלא כלים כי ע"י הגוף יוצא פועלת הנפש מכה אל הפועל ולכן ספי' המלכות שהיא סוד יסוד העפר שעל ידה פועלים הג' בחינות אמי"ש פועלתם לכן נקרא' גופא קדישא : והנה כבר אמרנו שיסוד העפר היה עדיין מכוסה ולא נתגלית על ידי מים הזדוהי' שזבדו עליה כמ"ש לעיל : והאורות שבתוכה היו בסוד אבנים שאינם לזרעה לכן גם הג' יסודות אמי"ש ג"כ לא יכלו להוציא שום פועלה מכה אל הפועל עד אחר שתתקנה מעט יסוד העפר כמ"ש לקמן :

דרך ב' בוי' ת' איך נתתקן יסוד העפר

והנה השכינה הבינה שבה סוד הציור שאי אפשר להצטייר שום ציור עד שיחזקן מתחלה סוד יסוד העפר לכן שלח ממנה שלהביאם דאשא מכה שורש הדין החזק הגנוז בחוכה למטה שעל ידו שלהביאם זה יאעפרו האורות שלמטה כנרף את הכסף ובתחן את הזהב וכל הסיגים שהיו בתוכם נחפרדו מן האורות בסוד החוכא דכספא והחוכא דזהבא : הכוונה כי בלחות הללו היו

עולמות ב"י כמו שאכתוב לקמן חבור כלל זה :

והנה אחר שנחברו האורות ועלו למעלה מיד עלתה זה השלכותה דאשא שהוא סוד הדין החזק

ונעשה ממנו קו מפסיק ברוחב העיורו והוא מחך עב וגם להבדיל בין הטבור ובין העמל ובין הקודש והחול . כי האורות הקדושים נקרא עיור והמים הזדונים בסוד העומאה . גם עולם האילני שהם האורות היותר מבוררי שצלו למעלה בחלי עיורו עליונה שמהם נבנה עולם האילנות הוא בסוד קודש ושלשה עולמות בריאה יצירה עשיה הם בסוד חולין של טהרה כמו שאכתוב הכל לקמן .

וזה הקו הפסיק ביניהם . וחלי עיורו תחתונה נקרא נוקבא דתוהמא רבא בכלל כמו שאכתוב לקמן וכדי שלא יעלו המים הזדונים מן התהום שהם אחריות המות סוד הקליפה שחשוקת עלות ולהידבק בקדושה ולכן זה הקו הפסיק ביניהם : ואותם אורות שמהם עתיד להבנות ג' עולמות ב"י נדבקו למטה בקו הרוחב היינו בשמאל

העיורו ושם נפתח להם פתח קטן בשמאל הקו הרוחב להאיר להם מעט אורה הארה מחלי עיורו עליונה . והם מסבכים את הפתח ומכסים . ולמעשה מהם נקרא מקום חושך וללמות . ושם כתיב ורשעים בחשך ידמו . וכתיב והיה בחושך נשחך נפשיהם ויחבארו זה לקמן : ולא תהיה נבדל להשיב אף יתואר בזה העיורו חלי עליון ותחתון אחר שאור א"ס מקיפו מכל ד' בשוב הרי כל הלידים שוים .

כבר תירצנו זה למעלה במה שאמרנו שאור הכתר עלה למעלה ותחתיו ח"י יעוין שם : והנה עתה ראה והבין בתציתם אשר אתי מראה חושך תבנית זו העיורו אחר שנעשה קו המרובע בתוך העיגול ה"י בתצית מ"ס סחומה

כזה **□** ואחר שנעשה זה הקו הרוחב הרי נפסק המים לשנים ושעשה כמו שני חתין הפוכי לפי שבזה קו המרובע היה בו אורה יותר מרחבו כי כן היה לר"ך ללורך בדין העולמות ג' דריגה תחת מדריגה כמו שכתבתי הכל לקמן מה שאין כן ברוחב והוא מובן : והוא

כתבתי זה **□** והנה אותן אורות אשר עתיד להיבנות מהם ג"ע **□** ב"י שאמרנו שנדבקו למטה בקו הרוחב בשמאלו נעש' למעלה בצורת ח"י' ולמעשה בצורת

ח"י' כזה **□** ואף שכתבתי זה יהיה אורת הח"י' דגלי מהפכי **□** כזה **□** אין צדק כלום כי מפני זה לא

חיפסל מלוחה כי נער קטן ינהוג בה מנהג הח"י' הרי לפניך ארך נתגלו במה העיורו

דוגמא לשני אחריות ח"י' היינו ח"י' בחלי עיורו עליונה וח"י' בחלי עיורו תחתונה : אך שהיה היא מהופכת בסוד כי דוד תפסות המה : ויחבארו כ"י לקמן באר

היעב : והנה אותן אורות שהיו מבוררים יותר שאמרנו שעלו למעלה מן הקו הרוחב נעשה מתחלה מהם יצור

אחר דוגמא לאות **□** כזה **□** שהוא יצור כלי שיכול לקבל בתוכו אור מלמעלה שהוא כמו חלי כדור אך שלא הפכה

פניה למעלה לקבל האור מלמעלה בפנים רק דרך אחרונים

לפי שעדיין לא נתקנו חיקון גמור ולא יאלץ עדיין מהם שום פעולה שהוא תכלית כוונת בעל הרצון וכמ"ס לפנינו : וכל דאכיל ללאו דיליה בעית לאשתכחלי באפ"י כמ"ס לקמן בשערי אחריות ולכן הפכה פניה למטה : ועוד כי מתחלת מעשה בראשית לא היה שום אהבה בין האורות עד אחר זה שבא האור מא"ס לתוך העיורו מן יסוד הגנוח בא"ס ששם הוא סוד האהבה כמ"ס לקמן . לכן כל האורות לא ראו א"ס פני עיורו כי הכל היה בסוד הסתר פנים כי אף ח"י' שמדור זה נגד זה כמ"ס לעיל היו ג"כ בסוד אחר בלחוד כמ"ס הכל לקמן : ולכן גם היא הפכה פניה למטה הרי לפניך דוגמא אחריות **□** בכלל חלל העיורו היינו דוגמא אחריות **□** בחלי עיורו נעשה עליונה ודוגמא אות **□** בחלי עיורו תחתונה ומה נעשה שורש לחי' אלף בשמות שהיו גנוחים באלו האורות שלמעלה בחלי עיורו עליונה כמ"ס לפנינו : והרמז שם באחריות **□** יחבארו לקמן :

דרך ג' בו יח' סוד גלות השכינה וישראל

ראיתי בני עלי' והם מועטים : הכוונה כי כבר נחבאר שגורם כל הנמצאים היה הכל בזה יסוד

העפר שהוא בחי' הדי' מן הדי' במיתות שהיו בעיורו והוא סוד המלי' כמ"ס לעיל . והוא נעמה עם כל מה שצרכה הייתה מתחלה למטה בתוך עמקי הקליפות כמ"ס חס ה"י שורש לגלות השכינה ולישראל בין העמים כי הוא לורך גדול בשמיטה האלה . כמ"ס לקמן בלריות : והנה כל שורש השמות שהם מאוד מבוררים עלו ג"כ עם אותן האורות שעלו בחלי עיורו של מעלה . והם אותם השמות

שאחר חיקון העולם יורדים מן עולם האילנות והם נקרא בנים לקבית וסביניה עבדים עליונים אחס לבי אלקביס והשאר עליו עם האורות שנשאר למטה ב"י ע"כ כל א' לפי שרשו . והם נקראים עבדים דכתיב כי לי בני ישראל

עבדים וכל שורש של שמות ישראל כולם היו מתחלי למטה תחת הקו ביסוד העפר שהיא סוד ספ"י המלי' שבה סוד

כל הנפשות לזריות בלרור החיים הדבוק בזה תמיד כמ"ס לקמן ועלו עמה למעלה כ"א לפי שרשו בסוד ואנכי אעק' ג"כ עלה : וגשמת העבדים מה שהיו מעט מבוררים שהם

שורש לגשמת חסדיה עבדים עליונים מעט ושארית תחת רגל הח"י' המלי' היינו למטה בעש' והגיון מן האור המגויע לעולם העש' מרחוק והשאר נשאר למטה . וכולם נקראו

בכלל בני חת ר"ל שהם אותם שהם נשארים למטה בחלי עיורו התחתונה ששם הוא דוגמא אות ח' כיל :

והנה מלאכי כתוב בשם חס' א' נתקן עש' לשבח על שספ"י המלי' נק' בשם רחל כמ"ס לקמן : ע"ש

מלאכות בתחלת מ"ב כי בתחלת הית' נכללת למטה בחלי עיורו התחתונה ששם דוגמא אורת אות **□** ואח"כ נחבררה

מן הסיגים ועלתה למעלה ונעשית בצורת **□** שהוא חלי כדור היינו אורת כלי מוקף כדי לקבל אור מלמעלה ואף

שבתאי

שנמצא זה קדם לזרת **ל** כן קדמו **ה** שהיא קדומי
 במעלה כמו שמצינו בסדר חשיבות בנות ללפחד : ואחר
 שבא אלי האור מלמעלה כמיש לקמן קנחה עוד מעלה
 שנמשך אלי קו מלמעלה ונעשית בזה למיד כזה **ל** הרי
 אותיות **ל** : ואף שאמרנו שכל מה שהוא קדומי במעלה
 היא קדומה בתיבה ובכל הרי למיד קודמת במעלה מן כי
 אותיות ולמה היא מאוחרת בתיבה : התשובה כי שורש בתי
 מציאות אות **ל** זה נשאר תמיד בבחי המלי גם אחר חיקון
 העולמות כמיש לקמן ובחי אות **ל** שהוא מורה על מעלה
 יתירה שיש לבחי זאת והיא עשה אחר החיקון רק לעתים
 מיוחדים שהיא נרמזת באות **ל** כמיש בשער האותיות רק
 לעתיד חסיד תמיד במדרגה של אות **ל** לכן היא נרמזת
 בסוף התיבה לרמז שזה הבחי חסיד מתמדת בסוף
 המדיא והיא באחת הימים נכון והיה זה בזה **ל** בראש
 הסדר שהוא סוד אות למיד כמיש הכל במקומו : וגם
 יש עוד רמז לאות **ל** ולפי זו הדק הולדנה להיות בסוף
 התיבה אך שהבדלים ארוכים מאוד ולכן לא הבאתי בחבור
 זה ואם יש לך לב משכיל חנן הדברים מתוך הדרושים
 שלפנינו : גם חדש שמלת אברהם רמז לאורות עליונים
 המבוררי כמיש הכל לקמן ובו נרמזים כל שורש הנשמות
 של ישראל וגם שורש בתי נשמות גרים כמיש הכל לפנינו :
 וכולם נרמזים בתי אותיות **ל** שהם למעלה בחי עשירו
 עליונה שכולל היר אלף ישראל ואף אל הגרים הם
 נחוספים על ישראל אין חסדים ממנינם : והבן זה
 מאוד : ושאר נשמות העשירים בכל כללולם הם נשאים
 למטה בחי עשירו תחתונה כמיש לעיל . והם סיני בחי
 ד' שהוא בחי האחרון הן אותם שראויים לבא לידו אחי
 יצור אף חוק הקליפות הן אותם שאין בהם שום יצור
 כולם כוללים במלת שם נחיר הרומו אל מדת אמריים
 שבה לזרת אות **ל** ושי הבחי אלו ואלו כולם יאלו ממציאות
 כלל העשירו שבה נרמז אותיות **ל** כמיש לעיל : הרי
 לפניך איך תרח הוא אבי אברהם ואבי נחור . והבן
 כי היעיד :

שעדיין היה המים על פני הארץ דליק כך הליג ויעבר
 רוח על המים אלא הפי הנכון שכבר נראה הארץ והמים
 ירדו לתהום אך שהיתה בסוד רשע וטעם אז ויעבר וגו'
 ולהודיעך זה בדרור נכון דע וחבור מה שאמרנו שיעקר
 יניקת החלוצים שהם באים מסוד המים הזדונים הם מן
 ספי המלי שהיא סוד יסוד העפר ואינם מתפרשים ממז
 רק עיי הארת התיב שמאיר בה והוא סוד יסוד המז
 כמיש לקמן . ואז הם מתפרשים דמחזי כמון אשר חרפנו
 רוח במבואר מתוך דברי הוזהר ואלו הורשינו לדבר באורות
 עליונים דרך משל ומליה כדי לקרב הכל אל השכל ואחרי
 ין לבך ודעתך להבין כל דבר ממולא הדבר : והנה אמרנו
 שיעי עדיין לא נתגלה סוד אות **ל** שנשם שהוא סוד **ל** ין
 גינת נהי שיעקרב הוא התיב הכולל אותם כמיש לקמן
 והעטם שיעקר הארת התיב הוא הארה הבא מהבשר אל
 התיב דרך קו ישר כמיש לקמן ועדיין לא נתגלה זה הארה
 לפי שחורב שמדו תחת הכתר היו דבוקים זה בזה בסוד
 הכתוב אי בלי יגשו ורוח לא יבא ביניהם . כי הכתר
 כבר אמרנו שהוא סוד יסוד האור שממנו בא הרוח לא
 יכול להתפשט למטה מתחת חורב שיו דבוקים בסוד
 אביא ולכן נרמזים במלת אחד ואחד . כי עדיין לא היה
 יחוד אמיתי ביניהם וכל אי נחשב לוי בפני כי עדיין לא
 היה סוד האהבה ביניהם כמיש בסוד הכתוב והכס באחר
 ישבתה וידי זה לקמן : ואל תקשה לדעת איך אלו תוארים
 בחי אחר בחיב שהם כי בחי ימין ושמאל ובחי אחר
 הוא בחי ד' סוד המלי כמיש לעיל זה אינו קושי שהרי
 כבר בארנו זה שכל בחי מאלו הדי כ"א כלול מכל הדי
 בחי כמו הדי יסודות אמרנו כי כל כלול מכולם היינו אויר
 שבאיר מים שבאיר כי וכן כל הדי יסודות כדוד לחמתי
 העט . ובהם חנן מה שמאלא לפעמים בורות ונתקווי
 ובכתיב הארי י"ל שרומם גם במדת הכתר כל הדי בחי
 אף שאמרנו שהכתר הוא אור פשוט ולא יחואר בו שום
 בחי מן הדי בחי וכולו נקרא פנים כמיש לקמן : אך
 הענין הוא כי אחר החיקון שיד לקמן שנעשו האורות
 בסוד פרלופים לא ימלע כי"א מלחאר בו הדי בחי כמיש
 הכל באריות : וזה דווקא באור הכלים שלהם שבהם יש
 רשות לתאר הבחי אבל לא באור עצמי שלהם כי האור
 עצמות הוא בא להם מן אור א"ם עצמו כמיש לקמן :
 והוא אור פשוט בתכלית הפשטות שלא יחואר בו שום
 בחי וכל זה באורות עולם אלימות ששם אור העולמות
 הוא מן אור א"ם עצמו . אבל בני עולמות שלמטה יחואר
 הבחי גם באור עצמות שלהם כמיש הכל באריות וחבור
 כי : והנה כאן בזה העשירו שכל האורות שבתוכה כבר
 ביארנו שנעשו מן אור הרשימו של נקודת המלי שהיה
 מתחלה ממלא זה המקום ולא מאור א"ם עצמו רק אחר
 זה בא להם אור א"ם כמיש לפנינו : לכן הורשינו לתאר
 בהם כל הבחי : ונחזור אל הענין שמחת שחורב היו
 דבוקים לא נתגלה סוד יסוד הרוח כמיש וסוד יסוד העפר
 עדיין

דרך ד' בו יתבאר עיקר תיקון יסוד העפר

והחזור אל הענין כי האורות שהיו כלולים בבחי ד'
 שבעשירו שהוא סוד המלי והיא עצמה סוד
 יסוד העפר ונתבררו מתוך הסיגים ועלו למעלה בחי
 סהירו עליו ונעשה קו מפסיק ברוח העשירו ושם נעשה
 בדומה לזרת אות **ה** כזה **ל** שהוא כלי מוכן לקבל אור
 מלמעלה היינו מן ג' יסודות א"ם שיפעלו פעולתם על
 יד : אך שעדיין לא נתקנה לגמרי כי עדיין היתה להם
 מאוד מן המים הזדונים אשר גברו עליהם בהיותם למטה
 ביניהם וסיהם בסוד רשע וטעם במבואר מתוך הברייתא
 דליא ניה : והאחר לא תחייבם מלחלוחות שבה כי"א עיי
 הרוח המייבש אותה בסוד הכתוב ויעבר ה' אלקים רוח
 על הארץ ויבשו המים שזה הכתוב לא יתפרש עפי הפשט

עדיין היחה בסוד רפס ועיט ולא יכלה הבינה לזייר בה שום זיור לכן הולכרה הבינה לעשות תנועה ומן התנועה יתיילד הרוח כידוע לחכמי הטבע שכל תנועה מוליד רוח : ומציאת התנועה היה בלשון זה שהבינה נפרדה מן החכמה והולוכה אורחותיה ללד שמאל הטעירו וגם החכמה בלדאות שהבינה נתרחקה ממנו ונתקדבה לקו המקיף קרוב לאור אים גם הוא הוכך אורחותיו ללד ימין הטעירו ונעשה ריוח ביניהם : ובה יש דרושים ארוכים ועמוקים מאוד ולקצר אני בא כי לא כל מוח אדם יכול להשיגו ואין דעתי כאן אלא לסדר סדר מעשה בראשית בחכמה הקיור כדי להקל על המעיין : והנה כאן למדה החכמה מן הבינה לעשות תנועה כי עיקר כל מיד היה הכל עיי הבינה כמ"ש לעיל : ובה חבין סוד גדול מה שלא פירשו הראשונים ולא מלאכי טעם מספיק להם . והוא שהחכמה נקי בלשון נקבה חכמה ונקי בלי זכר חכם שהרי עבר נחבאר שהחכמה נקי אב והבינה נקי אש איכ יאות הוא להיקרא בשם חכם . ואילו הטעם לפי שגם החכמה הוא מקבל הארתו מן הכתר וכל מקבל הוא בסוד נוקבא וכל משפיע הוא בסוד דובאר . זה אינו שהרי גם הכתר גיב מקבל ממה שלמעלה ממנו עד עילת כל העילות ועדיין נקי בלשון זכר : ולא עוד שהרי גם האורות שלמעלה כמו חסד ת"ת יסוד ושארי מדות עיקר המקבלים מלמעלה ועדיין נקי בלשון זכר לפי שגם בעת קבלתו הוא מקבל כדי להשפיע ולכן נקרא בלשון זכר ובה חבין למה נקרא מדת הגבורה ומדת המלך בלשון נקבה . והכן זה : גם רואים ליתן טעם לקריאת החכמה בלשון נקבה עפ"י המבואר בבוהר שיעילת כל העילות כשמחלשג באחה מדה נקי על שמה נקרא חכם בחכמה מבין ביניה זה אינו מספיק גיב לפי היל . עפ"י הוא אמת ויציב עפ"י חכמי הדקדוק : אך עפ"י הדברים שאמרנו למעלה בראשית פיעולת החכמה היחה מה שעשה תנועה להוליד הרוח וזה למד מן הבינה כמ"ל וכל הלמד מן אחר נקי מקבל וכל מקבל הוא בסוד נוקבא ובה חבין מה שאמרנו ז"ל שמעלת מבין יוחר מחכם : ואמרנו מבין זה המבין מעלמו חכם שלומד מאחר . והוא ממע עפ"י הדברים היל ומ"ש הבינה בלשון נקבה ולא נקרא מבין לפי שהיא היחה אש כל חי ועיקר שורשה הוא נוקבא והוא מוכן : ונחזור אל הטעין כי מיד שעשו חו"ב התנועה מיד נולד הרוח כי אחר שנעשה מעט מחלה תנועה נעשה מעט ריוח ביניהם ונתגלה ביניהם הארת הכתר שהוא סוד יסוד האויר דרך קו ישר והאיר למטה ביסוד העפר : וידוע עפ"י חכמי הטבע כשהאור מאיר בארץ והיא להם אפי יולאים ממנה אידים למעלה ומהם בא המער שהם המים . הרי לפניך שמחלה נתגלה האויר וממנו בא הרוח אל הארץ והתחילה לייבש ואז עלו ממנה האידים שממנו באים המים הרי רוח מרוח . ואח"כ מים מרוח ואח"כ בהתדבב התנועה יולא אש כי רבוי התנועה מוליד חום כידוע

לחכמי הטבע שהוא יסוד האש : גם נודע שמחך לעיפת חום האור במים יולא מהמים אש וגם יש מיני אבנים שיש בהם כח החום הגדול כמו סיד וכיוצא בו שאש תתן אורו תתן המים אז יולא אש מן המים : הרי לפניך איך יולא אש ממים : הנה עד כאן דברנו דרך משל . והכוונה כי אמרנו לעיל שבזאת הטעירו לא נתגלו רק ד' בחי' והם שורש לרי' יסודות ואמרנו שסוד אורח לא נתגלה עדיין וסייטו כי למעלה אמרנו שסוד ג' אורות המבוררים מתוך הסיגים והם כח"ב וג' אורות אלו הם שורש לג' יסודות אמיש ולמטה נשאר בחי' ד' והוא סוד המלך שורש ליסוד העפר ובה היו כלולים גיב האורות שנחשו אח"כ מהם הויק שהם גיגיי נה"י והם נקראו בגלל חמה כי חמה הוא סוד הדיח הכולל אותם והם מתנועעים עיי כי הוא המרכז האמצעי האמיתי והוא סוד ק' ועיי נעשה מן בגלל בגלל החוזר בגולם כי ויק נקי עולם כמ"ש הכל במקומו ויש הכל ה"י מן העפר אפי בגלל חמה : **והנה** אחר שעשו חו"ב תנועה היינו שנרחקו זה מזה כמ"ל עשו כל הג' פעולתם . הכוונה אחר שהאיר הכתר דרך קו ישר אז מכה הארץ זו נחברו האורות ומיד נתגלה כח הדיח שהוא המקבל דרך קו אמצעי והכתר הוא סוד שורש הרוח והוא האויר וממנו נולד הרוח שהוא הדיח הרי רוח מרוח וחיו"ב האויר גיב למטה ומן הארת חכמה נתגלה החסד שהוא קו החכמה והוא סוד המים כמ"ש : ומן הארת הבינה נתגלה קו הגבורה והוא סוד האש הרי נתגלה ג' יסודות אמיש וית' היציב לקמן . וכיון שילאו אלו הג' מכה אל הפועל יסדו להם בסוד כגיל כי הדיב שהם כח"ב יסדו ביסוד כגולתא שהוא סוד הטעמים כזה . . . ואלו

כתר	חכמה
בינה	חסד
גבורה	ת"ת
מלך	מלך

הג' הם בסוד כגול כזה . . . שהם בסוד נקודת כמ"ש כ"ז לקמן : והמלכות נשארי למע' כזה . הרי המלכות שהיחה סודה חללה בסוד רביעית נעשה עשה בסוד שביעית : ואל תחמה על החפץ מה שמקום הדיח הוא למטה חתח חו"ב הלא הוא ה"י ראשון לגילוי הג' יסודות אמיש שהוא סוד הרוח שנתגלה קודם מים ואש : הטעם הוא לפי שאור הכתר כבר אמרנו שהוא אור שפע ואף מחשבה אינו חופס בו ופשיטא שלא יוכל לבא לידי זיור ולכן לא יכול הדיח להצטייר סמוך לאור הכתר עד שנחשפט האור למטה רחוק מאוד מן הכתר וידוע כי האור אחר שנחשפט הוא מתעבה ומתחבש ויחד למטה ולכן נצטייר במקומו למטה חתח חו"ב רחוק מן הכתר וכי' יתבאר בעוב טעם עוד לקמן כי אף שאני כופל כל הדברים הוא כדי להקל על המעיין שלא יטעך לחזור לראש להפס ולבקש מצוקתו :

ה' ב' ית' למה נקראו ג' יסודות בשם אמות

ועתה אודיעך ענין אחד שלא הרגישו בזה כמה

מהראשונים דתנא בברייתא דלאמיה הנקרא

ספר יצירה וזה לשונו: ג' אמות: ז' כפילות י"ב פשוטות:

ג' אמות אמיש. ז' רוח מרות. ג' מים מרות. ג' אש

ממים. דקשה למה קראן בשם אמות ולא בשם אבות

שהרי ג' יסודות אמיש הם עצמם סוד האבות: אברהם

סוד החדש שהוא סוד יסוד המים. יצחק סוד הגבורה

שהוא סוד יסוד האש. יעקב סוד הרחמים סוד החיים

שהוא סוד יסוד הרוח. הרי לפניך כי ג' יסודות הם

עצמם סוד האבות. ואף בספר יצירה הניח חזר בעצמו

לקראם בשם אבות בסוף הספר והוא פלא: ואבד אודיעך

מה שטעו בזה הברייתא כמה מהראשונים שפירושו שמה

שאמר ג' אמות רומז לג' ראשונות שהוא כתר חכמה בינה

ושבעה כפולות הם ג' אמות שהם בסוד כפולות שיש

בהם דגש ורפה וזה לומר חסד ודין. מה שאין כן בג' יסודות

שהם פשוטים שכולם רק חסד ולא דין. וי"ב פשוטות

רומז לג' אבות: ומהאמת אחסך אף אין הדברים

כמשמען שהרי ג' ראשונות הם רק שורש לשלשה יסודות

אמיש והשלשה יסודות עצמן הן הן ג' אבות עצמן שהם

חסד גבורה חיים ואלה הוד יסוד הם חולד' וחולדותיהן

כיוצא בהם כמיש לקמן: והנה קושיא אחרונה יובן על

פי אשר יתבאר לקמן כי ה' קויות הם כלולים מעשר

ויש להם חכמה בינה דעה נעלמים והם אשר

יקראו ג' אמות ואשורו ז' כפולות והבן זה היעני: וקושיא

ראשונה מובן על פי דברינו שלמעלה שכל מעשה בראשית

נעשו הכל ע"י הבינה שהוא היסוד אש כל ח' ואמרנו שגם

החכמה לזה העצם נק' בלשון נוקבא ולכן בתחלה ספר

יצירה שגם הוא מדבר בתחלה מעשה בראשית קראן בשם

אמות על שם הבינה אף אחר שתקנו העולמות בסוד

פרטופים שזה נעשה ע"י רצ' דמחשבה סוד החכמה שהוא

כיה מיה כי ע"י שם מיה נתקנו כל העולמות כמיש לקמן

לכן בסוף הספר חזר וקראם בשם אבות ולכן חזר עשה

שרוב העיניים והדורות כולם חזו מדברים בעולם

התיקון לכן בכל ספרי הקדמונים שהם עינים במעשה

מרכבה שהוא סוד עולם התיקון קורא אותם בשם אבות

יש האב הראשון אב לאבן שהוא החכמה: והנה ראיתי

בפי הראב"ד לספר יצירה ופי' בברייתא הניח חז"ל ג' אמות קראו ג' יסודות בלשון אמות על שם אש לבינה

הקרא ואפשר שכיון גם כן לזה הסוד. ואף הרמב"ן ז"ל בפירושו על הברייתא הניח קרוב הוא גם כן לכוונתו:

האמר: ואמר ג"כ אינו ראוי לריעה. ובהם תבין סוד אחר

שריפת החטאת וכוד שאי בזה: בסוד פרה אדומה אף

כי כלל הקיטור יפה. ואם תבין תבין: והנה אמרנו

למעלה שמדת המלכות בשעלה למעלה מקו הרוח נעשה

בזיוור אות ר"ש ולא כתיב ולחש אין כל כמש' במקומו:

ועתה קנהא מעלה יחירה שמשך לה קו ז' הארץ מיסוד

הרוח שהיה משך עלי דרך קו יסוד ונעשה בזכות

מכא הקו המשך אליה ונדבק בה והוא יותר כלי מוכן

כדי לקבל אור מלמעלה אבל על כל זה לא יכלה להרים

ראש להסתכל למעלה כי יראה פן תשבר מחמת אור הגדול

שיבא אליה ולכן הפכה פניה למטה יגיע על דופן הכלי

כזה כ' כי אף שיבא האור מלמעלה ממנו בזכות אור ח' וחסך

סביב הכלי ולא יכנס בתוכו רק מעט אור מה

שחולל לקבל: הכלל העולה מזה כי עתה יש בחי' טהירו

עליונה דוגמת ג' אותיות ח' אותיות ח' הוא קו המקיף

בחי' טהירו העליונה כמיש לעיל וזאת ח' שששה עשר

מאות ח' שיתחסף לה קו ונעשה בזכות ח' ככל וי אותיות

ח' רומזים לג' יסודות אמיש ששה נתגלו שהם סוד

חסד גבורה חכמה כמיש לעיל והם סוד ל"ח קויל ממין

שהם סוד ח' במספר השם כמיש לקמן: וח' הוא מלשון ויחי

חתח אלהים על הערים ולא רדפו אחרי בני יעקב:

ויחי' כ"ו במקומו וזכור כ"ו והנה ביאור הפי' שהתחלנו

בתחלה זה הפתח לר"ך להרחיב בו הביאור כדי להשמידך

על סדר נכון של סדר מ"ב שהם מדרגה אחר מדרגה הכל

לאת לאט עד שבא לכלל תיקון העולמות כמיש הכל באריות

בתחתים הבאים ועפי' הדורות ית' גם הפי' שהתחלנו:

פתח ה' דרך א' בו ית' אור העצמות שירד מן אור אין סוף:

והאבדתיך נחלה יעקב אביך ואמרנו לא כאברהם

וכי' אלא נחלה יעקב שהוא נחלה בלי מנצרים

כ' ולהדיעך ביאור זה הכתוב אודיעך תחלה סוד גדול

ונפלא: בענין מה שאמרנו ז' ע"פ וימת תרח בתוך ניון

הפוכה בזה **בחרה** לומר עד כאן חרוין אף של הקב"ה:

והוא פליאה נשגבה אף נרמז ג' בנין הפוכה: ועוד למה

בזה בזה ניון כפופה בסוף התיבה שלא מצינו זה בכל

התורה. ואי' בזה הכתוב לרמז אור רמז ד' ה' בדיק' ניון

פשוטה כזה: ואין לומר שאי' היה לר"ך להפוך האות ראשו

למעט. הרי גם עתה היא הפוכה גם בזורה הניח שג"כ

ראש למטה כדאי' בספרי דייקנא שהניח הפוכה היא כזה חר':

ועפי' הדברים הנאמרים לעיל יבא הביאור על נכון אף

כן דעתך להבין: הרי כבר ביאורנו ונפלאו אלו הדברים

למעלה שכל חלל העם"ה היה בנקודת המלכות שהיתה

גנוזה בא"ס וניתן האור אל האדנים ונעשה מקום פניו

וכי' הוא רק מקום נקודת העליות ולא יאל חוץ מזה המקום

כמיש לעיל: ואמרנו שג' העולמות ה' סוד

נשמות ששורשם מעולם אלה עליו ג"כ ענה והשאר נשאר למטה ומדבקו בסוף קו הרוחב ונעשה צורת אות **ת** וחצי עתירו שלמטה נשארם בצורת אות **ת** ובס נשאר כל הסיגים שמהם נעשו הקליפות ומן האורות שעלו למעלה נעשה מהן צורת אות **ת** כמ"ש לעיל ולפי שעדיין לא היה אף בחצי עתירו עליונה סוד רחא דמחשבה היה שייכות לחצי עתירו עליונה עם החתונה כי כולם היו בסוד הדינים כמו שכתבתי הכל לעיל רק שאח"כ שיקף עמו מדת הרחמים שהוא סוד שם מ"ה רחא דמחשבה ולכן מתחלה נצטרפו אותיות חצי עתירו החתונה עם העליונה ונצטרף מהן אותיות **ת** ר"ת שהוא סוד רחיצת החושים אש הדינים : ואנכי זה אודיעך סוד גדול מה שהציב הקב"ה למלאכים במיתת רשע כך עלה במחשבה והוא כי אמרנו שהסיגים נשאר למטה בחצי עתירו החתונה שאין מגיע שם אור העליון שהוא סוד רחא דמחשבה כמ"ש לעיל והיה אמרנו שאף בספרא אחרא מוכרח להיות איהו ניוץ קדוש להחיותם ולהיות מלכותו בכל משלה כי הם צריכין ג"כ לצורך הנהגת הפמיעה כי מהם נעשה רצונה ללקות הרשעים בסוד הכחוב ראיתי דמעת העשוקים ואין להם מנחם כמ"ש מחוך כחצי הארצ"ל שזה קאי על ניוצו קדושם שהם עשוקים בין הקליפות והם מתחברים ועולים בכל יום ע"י מעשים טובים ועסק תורה וכוונת החפלות היחודים ועיקר הציור הוא נעשה ע"י מסירות נשמות הצדיקים למקום המיתה ומוסרים גופם על קידוש השם ומושלם העבדים גופם ונשמותיהם עולים ונכנסים ג"כ בעמקי הקליפות מקום המיתה שהוא חצי עתירו החתונה ומחמת נעקתם כי הם לא נועקים על צער גופם כי בשרם לא יכאב אם נפשם לא תאכל אלא כוונתם נצטקתם כי קול נעקתם בוקע באויר עתהו בין הקליפות אז כתיב וישמע אלהים את נעקתם וכתיב וארד להצילו כי אלקים זה הזכר כאן הוא סוד השכינה יורדת בין הקליפות והיא אם אוכלת כל הקולות והחומים האוחזים בהשמה כי רצונם להידיק בהשמה קדושה כי ע"י יבוא להם שפע מלמעלה ולפי שהנשמות הם ג"כ בחצי שורש אחוריים כמותם יש להם כח לאחוז בהם . והשכינה כשיורדת בניהם הם לא יכלו לסבול זה האור הגדול ואז ספו חמיו וע"י גם הניצוץ קדוש שה"י מתחלה משוקע בין הקליפות אחר שאכלם האש הגדולה ומחלן ונצטרף עם אותה השמה של זה הצדיק ומדבקים בשכינה לפי שכולם באים משורש אחד ואז זה הניצוץ עולה עם השכינה בחצי עתירו העליונה ואז נעשה מזה הניצוץ איהו יצור קדוש והוא שאנו אומרים מחדש בעובו בכל יום תמיד מעשה בראשית . כי כבר נתבאר בסוד מעשה בראשית הוא אור הראשון לית ב"י רחא דמחשבה ולכן לית בהון קיימא כי העולם מהדר בתר חורבנא : וכוה תצין למה תמיד הס"א רצונה לדרוש בנינא דכתיב ושאי יוכת שער ודויריהו במדברא באתר לא רועה ארץ גזירה ששם שולחי השעיר גימל

המשפחה

סוד יסוד העפר א"כ כ"ז המקום הוא היה סוד יסוד העפר הכללי : הכוונה כי אף שאמרנו שהיה בזה מקום כל הדי יסודות היוו דרך פרטי אבל דרך כללי הם כולם ד' יסודות שביסוד העפר כי כבר אמרנו שהדי יסודות כ"א כלול מד' וכבר אמרנו שביסוד העפר היה איהם מוציאה מבהה שום פעולה רק שהדי יסודות פועלים פעולותיהם בה ושיקר ע"י סוד הרוח שהוא היסוד הראשון שממנו יצאו כל הג' כמ"ש לעיל : וא"כ לא היה באפשר להוציא בזה המקום שהוא סוד יסוד העפר שום פעולה עמרת וקיימת אם לא שיקבל תחלה כח מיסוד רוח הכללי והוא סוד ספי' יסוד מן י"ס שהיו גנוזים בא"ם ואמרנו שהוא המקיף הראשון המקיף לזה המקום פנוי שהוא נעשה במקום ספי' המלכות ויחבר לקמן כי ביסוד מתגלה חסד עילאה כמ"ש מחוך הוזהר דלמר חסד עילאה ארצלי בפומא דלמה וחסד עילאה הוא סוד החכמה שמתגלה למטה ביסוד כמ"ש לקמן במקומו והוא רחא דמחשבה חס"ב מ"ה כי החכמה אמרנו שהוא סוד י"ס מא"ין ובו שם מ"ה בסוד חכמה כ"ח מ"ה כמ"ש הכל לקמן וכבר נתי שר' יסודות הנעלמים הם סוד ד' מילואי הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובס מ"ה הוא שורש ליסוד הרוח א"כ שורש יסוד הרוח מתגלה ביסוד ולכן כ"ז סוד מתגלה זה האור מן היסוד לזה המקום פנוי לא יצאו שום פעולה לפועל . ולכן היה כל הפעולות ע"י הבינה כי עדיין לא הופיע אור החכמה בזה המקום כי המקום היה סתום וגדור בגדר קו התקוף שהוא התקיקה הני לעיל שנעשה מסך כפול בסוד ריבועא בתוך עיגולא כמ"ש הכל לעיל . וזה היה מעכב האור לבוא לתוך העתירו ולכן כל הציורים שיידיה הבינה לא היה אור ביום ולא יכלו לבוא לפעולה קיימת : ולזה הוצרכה טוב הוצרכה לפתוח פתח קטן למעלה מכון נגד ראש הכתר ובהו יבוא אור מיסוד הגנוז בא"ם ששם מתגלה חסד עילאה שהוא סוד רחא דמחשבה וככ"מ ששם מגיע אור מרחא דמחשבה נעשה יסוד וצויר פעולה קיימת ובהו יתקיים רצון האמציל העליון שהיה במחשבתו הקדומה נחמד עולמו בסוד הפמיעה האת : הרי לפניך שורש גדול איך מן המלכות אינו יוצא שום פעולה קיימת אם לא בהתחבר אליה אור היסוד הוא רחא דמחשבה המביא לידי פעולות וצויר קיו' וישב השולם וחלותו היא מורבן ושמהם ח"ם שנקראת הר חור"ב סוד הגבורה במספר השוה וית' כ"ז במקומו ונקוט כלל זה בדרך . וגם זכור תזכור מה שאמרנו לעיל שחלל הטה"י נפקק לשני חלקים ונעשה קו ברוח מפסיק בין שני חלקין . ובחצי העליון שם הוא רחא דמחשבה ונעשה יסוד ובחצי החתון אין שם רחא דמחשבה ושם הוא מקום מדבר ושמהם כמ"ש ואמרנו לעיל שאורות המלכות שהיה בחי' אחר היתה מתחלה למטה בחצי עתירו החתונה עם כל שורש הנשמות שכולם היו כלולים בזה כמ"ש ואח"כ עלה למעלה בחצי עתירו עליונה ואחם

שהקדימה החורה מיתח תחת קודם יציאת אברהם מחרן והבן זה. כי עתה תחיל היתקון מעט בהיותו בחרן ונתקנו האורות בסוד הגשש שהיו סוד המלכות כמ' ש לקמן כי עדיין לא קבלו אור מרוא דרות רק שהיו מוכני' לקבל האור כאשר שנפחה הפתח כמ"ש הכל בארבות וז"ל גדול ונרא מה שאמר הכתוב ואת הגש"ש אשר עשו בחרן והבן זה. וזוה תכין ג"כ סוד גדול מה שמבואר מתוך כתבי האריות' שלל האורות שלמעלה הסרס בח' גשש דרות מה שהיה זה לסליאה נשגבה בעיני כל הקדמונים שהיו מבואר בדבריו שהוא בעצמו הושב באורות עריונים כל הבחי' שהם גשש רוח נשמה חיה יחידה. אבל הכוונה כי הוא הושב כל הבחי' דרך פרט שש' בהם ה' בחיות הגיל היינו לפי שבב' בחי' גדולה מכל הבחי' אבל דרך כלל כבר ביארנו שמחללה היו כל האורות שבבחיור רק בבחי' גשש דפי שכל ההגדרו נעשה במקום נקודת המלכות שהוא עצמה בחי' נפשכללי לבד אף שדרך פרט גדולה ג"כ מכל הבחי' ואח"כ שירד במהירו אור רוא דמחשבה לתקן כל העולמות הוא בחי' רוח כללי לבד כמ"ש לעי'. וא"כ דרך כלל הם רק ב' בחי' נפש ורוח. ובדרך פרט יש בהם כל הח' בחי' והוא מובן :

סממנתלם וגם נמים לפי שסם מן חל דמיא טלל הקרישו ולא יכול לבוא לידו לזר ובנין לכל כיון שכל זה הניזק קדום למעלה במקום שיש סם חל דמחשבה חל כל ליד חידוש העולם ונעשה ממנו חיה לזר ובנין וחזו ממם דוגמא לחידוש מעשה בראשית. והסמל מבוחר סימן חסונת הקב"ה כן עלה במחשבה. והוא מובן :

דרך ב' בו ית' איך יצאו כל הפעולות במהירו ע"י אור מרוא דמחשבה

וזהו אל הענין שהוצרכה הבינה לפתח פתח קמן למעלי ש"בא אור מרוא דמחשבה בתוך מההירו כדי שע"י יצאו כל הפעולות מכת אל המפעל כמ"ש: והנה כשנפחת זה הפתח למעלה בחצי מהירו העליונה ששם הוא צורת אות ח"ו שהיתה כות' כמ"ש לעיל עתה נפסק התי' לשנים כות' ר' ה' נעשה מן אות ח' ב' אותיות ור"ש ונ"ן הסוכה כאשר עי"ך החינה לנכות: והנה עתה נצטרף אור המלכות שעלו ג"כ בחצי מהירו העליונה ונעש' בדמיון כי מתחלה נעשית צורת ר' כמו שכתבתי לעיל ואחר שבה אר"ה האור מלמעלה נחוסף לה קו ונעשית בצורה כמ"ש הכב דמלעה הרי לך אותיות **חרן** בנ"ן הסוכה ממש בכתוב בחורה, ואות ח' שהוא לשם בחצי מהירו התחתונה אינו מצטרף עתה עם האותיות העליונים לפי שהוא באה מאור שאין בו רוא דמחשבה וא"כ זה שייכות למעלה שעתה נחוסף למעלה אור רוא דמחשבה סוד שיתוף רחמים ברין: והם נשארו למטה בסוד הדין לבד ואין העולם יכול לקיים ברין דכן נשארו בסוד החורבה השמש קודם שצאו לחלץ על הארץ ע"י הארץ האירה מכבודו. והבן זה. ואז התחילו להוציא כל אחד סעולתם מכת אל הפועל והתחילו לעשות צירות ובנינים קיימים מכת רוא דמחשבה כי אף שאמרנו למעלה שנתגלו כמ"ש ג"כ ס' גדולה נבונה תפארת שהם סוד אור מ"ס אש כמ"ש למעלה לא היה בהם כח מרוא דמחשבה והיו להם ולא היו נקשרים. ועתה מכת דויתת השמש בפתח נקרישו ונעשו צירות קיימים ונתבררו החסדים מן הגבור ונעשה מחלוקת ביניהם מאי מחלוקת סלונתא שהחסדים נדבקו בקו הימין שהוא החכמה ויצא ספירת החדס מכת אל הפועל. והגבורות נדבקו בקו השמאל שהוא הכינה ויצא ספירת הגבורה. ומן הכתר יצא קו אמצעי שהוא התפארת אך שיצא ברחוק מקל המלכות ג"כ כמ"ש למעלה הטעם. והוא מכריע בין ג"כ ועושה שרום ביניהם ונק' ששים ע"ש אש ומים שהוא כולל שיהיה. ולמעלי ממנו הוא הדעת שהוא ג"כ קו האמצעי אך שאין לו כלי מיוחד כמו הח"ה לפי שהוא קרוב אל הכתר שהוא אור ששום לא היה יכול להצמיח שם כמ"ש הכל למעלה. והדעת הוא דוגמה נשמה אל הח"ה והיינו כשהח"ה עולה למעלה בין ח"ה הוא מכריע בין ח"ה בסוד דרעה כמ"ש לקמן. וזוה תכין היתרון שיש לח"ה על ג"כ שאף שקמו למטה מהם יכול לעלות עד הראש לפי שהוא קו אמצעי ומקבל האורות דרך קו אמצעי מן הכתר בלי מעכב אבל הג"כ הוא ר"ש הודיעו שהם למטה מן הראש ויש להם מצויים שהם ר"ש לו מצי' והוא החכמה ולא יכול לעלות למעלה מן החכמה כי החכמה מעכב ע"י וכן נבונה אבל הח"ה אין לו מציים וזוה תכין ה' שהתחילו והתחלך נחתה יעקב לא מאבהם ויצחק שהם סוד ג"כ אלא כיעקב שהוא סוד הח"ה כמ"ש לקמן שהוא נחלה בלי מציים ויבאר בלי לקמן :

דרך ג' בו ית' סדר התחלת תיקון העולמות
ועתה נחיל לבאר התחלת תיקון העולמות מעט מעט עד שכאן לכלל תיקון נמור שאו נעשו בסוד מעשה מרכבה אבל קודם שנחקנו דגמרי הכל הוא בסוד מעשה בראשית. ונתחור אז הענין שכיון שנפתח הפתח במהירו למעלה מיד היו כל האורות שבבחיור מוכנים לקבל האור מלמעלה ועלו כולם מדרגה א' לקבל פני רכס וניתוסף בהם כח מרוא דמחשבה. כי אף שעדיין לא נכנס האור בפתח על כל זה היה דוגמא לירית השמש קודם שצאו לחלץ על הארץ ע"י הארץ האירה מכבודו. והבן זה. ואז התחילו להוציא כל אחד סעולתם מכת אל הפועל והתחילו לעשות צירות ובנינים קיימים מכת רוא דמחשבה כי אף שאמרנו למעלה שנתגלו כמ"ש ג"כ ס' גדולה נבונה תפארת שהם סוד אור מ"ס אש כמ"ש למעלה לא היה בהם כח מרוא דמחשבה והיו להם ולא היו נקשרים. ועתה מכת דויתת השמש בפתח נקרישו ונעשו צירות קיימים ונתבררו החסדים מן הגבור ונעשה מחלוקת ביניהם מאי מחלוקת סלונתא שהחסדים נדבקו בקו הימין שהוא החכמה ויצא ספירת החדס מכת אל הפועל. והגבורות נדבקו בקו השמאל שהוא הכינה ויצא ספירת הגבורה. ומן הכתר יצא קו אמצעי שהוא התפארת אך שיצא ברחוק מקל המלכות ג"כ כמ"ש למעלה הטעם. והוא מכריע בין ג"כ ועושה שרום ביניהם ונק' ששים ע"ש אש ומים שהוא כולל שיהיה. ולמעלי ממנו הוא הדעת שהוא ג"כ קו האמצעי אך שאין לו כלי מיוחד כמו הח"ה לפי שהוא קרוב אל הכתר שהוא אור ששום לא היה יכול להצמיח שם כמ"ש הכל למעלה. והדעת הוא דוגמה נשמה אל הח"ה והיינו כשהח"ה עולה למעלה בין ח"ה הוא מכריע בין ח"ה בסוד דרעה כמ"ש לקמן. וזוה תכין היתרון שיש לח"ה על ג"כ שאף שקמו למטה מהם יכול לעלות עד הראש לפי שהוא קו אמצעי ומקבל האורות דרך קו אמצעי מן הכתר בלי מעכב אבל הג"כ הוא ר"ש הודיעו שהם למטה מן הראש ויש להם מצויים שהם ר"ש לו מצי' והוא החכמה ולא יכול לעלות למעלה מן החכמה כי החכמה מעכב ע"י וכן נבונה אבל הח"ה אין לו מציים וזוה תכין ה' שהתחילו והתחלך נחתה יעקב לא מאבהם ויצחק שהם סוד ג"כ אלא כיעקב שהוא סוד הח"ה כמ"ש לקמן שהוא נחלה בלי מציים ויבאר בלי לקמן :

ואל יבהיגון עריונך לאמר הרא כבר נולד אברהם הרומא אל תיקון העולמות כמ"ש לקמן קודם מיתח חר' ועתה מתוך דבריו נתבאר שכבר מת חר' קודם שנעשה התיקון. זה יתבאר לך על פי הדין שאמרנו כי שנחגיר נקטן שנוצר דמי ואברהם אחר יציאתו מחרן נתברר ונתברר עליו הברכה רומא על התיקון כי ברכה כבר ביארנו שהוא מלשון הרכבה סוד מעשה מרכבה שהוא סוד התיקון כמ"ש לקמן. וזוה תכין סוד גדול

737

ואין יכולין להוציא שום מעולה אם לא נתייחרו יחוד גמור כי הפעולות יוצאים מהן יזיון המאורות בהיות להם יחוד כמור אר שמיני אורות שאינם שווים במהותם ואיכותם יוצא מביניהם ענין מתורש כידוע להכפי המבצע נם בה עולם השפל הוגמחו הוא כמעלה באורות עליונים וכו' שהיו האורות בסוד כדורים עגולים לא היה אפשר להם להיות יחוד גמור והיו הצויר נתגלה לכמה חכמי קבלת סודראשונים שמציינים הסודיה בסוד כדורים עגולים. אמר כל דבריהם בעולם ההווה שהוא קודם התיקון אבל עיקר סוד התיקון הוא אחר שנושעו האורות בסוד דיוקנא ראבד שהוא עיקר התיקון והיחיד כמ"ש לשון בן נולה בנו האר"י ז"ל כי נולד עיקר התיקון עולמות והתכבשותם שהוא סוד מעשה מרכבה ולכן כל הדרושו נתיישרו על סוד התיקון העולמות רק מעט מעט מכלל ספח וזמנית שמלים בסוד מ"ב. ע"א אינם עש"י הסוד נכון. ואמצי אמת: למדין סוד נכון שבעך חשין מבוטאות והם אונן ושמי אמת:

מחזור האהבה מכה רוא ומחשבה ומחשפט כדור הכתר
מקלס אל קלס היינו עד קו
הוא מעבר אל האור פירד
העטירו כי כאשר שאור הכתר
לקבל בחובו אור אים כלי
מסך: והנה כיון שנחשפט עד קו הרוח מוכרה כלי
שקלונ בחובו גם הדעת והדעת שם קו אלמעי מכוונים
נגד הכתר. והם עומדים למעלה מן קו הרוח כהי
עטירו עליונה כמי' לעיל וגם קלט את המלי שמערה
החתה הית' מכוונה ג"כ נגד הכתר כי גם היא סוד קו
אלמעי והנה אם נעריך זה כבינה שלמה אזי הכתר שהוא
נעלמו כלול מעשר כמי' לעיל אזי ג"ם כ"ח' שלו שהוא
סוד הראש כמי' לקמן נשאר למעלה מן חו"ב שטטטירו
וג"ל את כתר' שמדו נגד חו"ב כעטטטירו ויחי' שלו עטטטירו
למטה נגד ג"ח' שטטטטירו. והמלכות שלו נגד מלכות
שטטט' לפי שהמלכות שטטטטירו שרשה מנקודת המלכות

דרך ה' ב' יתבאר טעם שקורא ל' יסודות

אמ"ש בשם אמות

הנה לפניך שהגית את שנתחדשו הוציאו להעבר תוך הבינה ושם קבלו צירוף האמיתו וזה היה שורש גם את התיקון שהוצרכו הוי"ק עם המלכות להעבר כמ"ש הכל לקמן בסוד התיקון באריות והנה אחר זה נתברר בבנינה כרמיון העובר שמתברר בכסן אמו ובכסן הלידה יוצא הולך סגור והמותר שהם הסינים מתפרדים ממנו ויוצאים בשעת הלדה בסוד הרמים ומים עמורים: וכיון שיצאו מן הבינה יצאו גם הנגה"י מכאן אל הפועל הרי נשלמו עשר ספי' במהדור שהם כח"ב נגיה"י חוץ מהדעת שלא נחשב לספי' לפי שהוא רק הארת הכתר שלצורך הוצאת התחת שהיה בהכרח להתמיד בהתקן מן הכתר אז בין הכתר ובין הח"ת נצטרך הרעה ולא נעשה ממנו כדי משש כמו שאר הספי' אבל הכתר אף שהוא יותר אור משום עכ"ל נכנס בחשבון הספי' שהוא בערך עולה ועולה אבל הרעה שנחשב אחר ח"ת והוא אינו עלול מהם: והנה זה השיב: ובהו חבין מ"ש בברייתא ר"א עשר ספירות כדי מעשה ולא חשע עשר ולא אחר עשר: ופי' הרמב"ן ז"ל עשר ולא חשע שלא תאמר שאין הכתר בכלל הספי': עשר ולא אחר עשר שלא תחשוב גם הרעה במנין הספי' והוא לכוונה הנ"ל והוא מוכן: והנה עתה נעשה המלכות בסוד עשרית האיסוף לפי שהוא יסוד העשר ומכוחה להיות תמיד למטה מכל היסודות הרי שמתחלה אצילותה היתה ראשוני במחשבה כי שם היה מחשבת בעל הרצון לבנות כל העולמות ובהתגלות הרי יסודי נעשית בסוד הרכיבית ואח"כ בהתגלות ח"ת נעשית בסוד שביעית: ובהתגלות גם נה"י נעשית בסוד עשרית והוא סוד סוף מעשה במחשבה תחלה: ומה נעשה לה שורש גם בעולם התיקון כמ"ש לקמן הכל באריות: ואי היו דברי אלה לטורח עליך שאני כופל כמה פעמים כדברים אלו כי כ"ז הוא כדי להקל מעליך משא העיון: וכפי שכל מ"ב הוא שורש ודומא לעולם התיקון וצריך הדיות כל הדברים וכוונת כי זולת זה לא יתיישבו הדברים על לבך ולכן אני מאריך אף במקום שיש קצצר: ערך צריך למדעא רבא שמה שאמרנו למעלה שכל הנשמות היו כלולים בספי' המל' כמ"ש לעיל והנה אחר שנכללו כל הנקודות בבנינה נתחברו שם ויצאו ממנה: אבל הנשמות נשארו בבנינה ולא יצאו ח"כ עם יציאת המרכות לפי שאם היו יוצאים תיכף ביצאת הנקודות שזה היה קודם שירד אור מיוחד הגנו באין סוף מרא דמחשבה היו נדבקים מאוד ביצר הרע המהדר בתר חורבנא וזהו הסיני הבנין כי כל מ"ב טרם שירד אור אין סוף לתך המהדור הכל היה בסוד תוהו ובוהו: וכל הוה מיד נסגר וכל בני עולם יצרכו בדין בני חיות והוצרכו כיא למשמש צורה וללבוש מיד עולם אחת לפי שכולם נעשה בבנה הבינה בסוד שם אלהים שהוא סוד הדין עד שישתף עמו מהדור שהוא סוד אור מרא דמחשבה שהוא סוד כה החכמה כמ"ש לקמן: סוד הרוח הכללי סוד כ"ה מ"ה כמ"ש לעיל וע"י נתקנו כל האורות שבמהדור שהם היו בסוד הגשם בכבר כמ"ש כבר ואנו האורות שבמהדור נעשו דוגמת כלם לאור שירד במהדור מן אור אין סוף ועליהם נמו בברייתא דאברהם אבינו עשר ספירות בלי מה בלום סוף מלדבר וכו' ואם תרוץ סוף שוב למקום עד כאן לשונו: הכוונה כמו שאמרנו שעשר ספירות שנתהו כשהדור קודם שירד עליהם אור אין סוף רוא דמחשבה בסוד הרוח שהוא בית מ"ה כמ"ש לעיל היו כל מ"ה קה"י שהיו בסוד הגשם סוד הכלים: עכ"ל ח"ו לתאר בהם בפועל שם כדי כי הכל היה וחיות נמור רק שיתואר כלי בנה ולא בפועל והיינו לערך

האור שירד אח"כ עליהם מאור א"ס דערכה נקרא בשם בלי: ואף בזה הוא רק באור החיצון שלהם: שהיה ידוע כי לכל אור יש אור פנימי ואור חיצון ואף בכלים ודכן באור פנימי שלהם ח"ו לתאר בהם תואר כלי רק באור החיצון שלהם וזה אור החיצון הוא סוד נפש שבנפש שנק' לעולם בלשון מקם כמ"ש לעיל חה שכתבי בלום סוף כו' ר"ל לתאב בהם איה בחי' ואם תרוץ לבך שהרי מוכרה הוא לתאר בהם איה בחי' ע"י איה התכונות שירשינו להתבונן בהם לידע גדולתו כמ"ש הכל לעיל על זה אמר שוב למקום ר"ל שהתבונן באור החיצון וממנו תוכל לידע דוגמתו גם באור הפנימי: ויבור כלל הגדול הזה כי עיקר גדול הוא בהכמה הזאת: ובהו הוא מוכן מה שקורא אותם ג' יסודות אור מים אש בברייתא דאברהם אבינו בלשון אמות ולא בלשון אבות: והוא כמ"ש כבר כי כ"ז שלא יור האור מרא דמחשבה שהוא כ"ה מ"ה הוא דחכמה ח"ו כל הפעולות בטהירו על ידי הבינה ודכן נקרא אמות עד שם אם לבניה הקרא וכמו שפירש הראב"ד ז"ל אבל את שירד אור מרא דמחשבה שיע' נתקנו כל העולמות או נתקדור כה החכמה גם בטהירו ונתקנו כולם ע"י החכמה בסוד כולם בהכמה עשית שעיקר התיקון שעל יד נגמר המעשה היה ע"י החכמה שהוא אב לאבות חוץ להקרא בשם אבות: בסוד שאמרנו האבות הן הן המרכבה: הכוונה מה שקוראים בשם אבות ולא בשם אמות היינו אחר התיקון שהוא סוד מעשה מרכבה כמ"ש לקמן: והוא מוכן ויתבאר לקמן באריות:

דרך ה' ב' יתבאר סוד רל"א שערים וה'

מוצאות הפה

ועתה נבא אל הביאור איך ילא חזרם מחקן: אך נחזור אל הענין מה שאמרנו למעלה שכללות כל העשירו עם כל האורז שנתהו בתוכה כולם היו במקום נקודת הגלגול: שיהיה נגזרם כחן סוף: וכל העשירו עם כל האורז שנתהו הוא סוד יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שיה' בעשירו כל הדי יסודי היינו דרך פרט כי כולם היו דרך כלל רק סוד יסוד העפר היינו רוח שבעפר מים שבעפר אש שבעפר עפר שבעפר כי כבר ביארנו שהדי יסודי כל אחד כלול ג"כ מה: ולפי שכולם היו בסוד יסוד העפר שאין להם אגממה כלום ולכן לא היה בהם פעולה קיימת כמ"ש לקמן: אלא אחר שקיבלו אור מזה סוף מרא דמחשבה שהוא סוד רוח הכללי הכולל גם כן בעלמם ד' יסודי שביסוד הרוח: ולא נתקנו האורז והתחילו העולמות להיתחקן בסוד מעשה מרכבה כי הפעם נעשה מרכז לרוח כמ"ש הכל לקמן: ח"ש בזהו כולם במחשבה לתבנינו: כי עיקר הבירור והתיקון נעשה הכל על ידי זה האור שירד מאין סוף מרא דמחשבה כמ"ש הכל כל אחד במקומו: ואמרנו כבר שלום העשירו והוצרי הבינה לפתוח פתח קטן בקר המקור את העשירו שהוא המונע את אין סוף להאיר בתוך העשירו: ועתה נפתח פתח כדי שירד האור דרך הפתח: כי על ידי שהוא יורד דרך הפתח אזי יכול להצמיח בעשירו ראש תוך סוף וימין ושמאל וכל הכחי' ועל ידי זה יכול לבוא לתכלית בריאת האדם

האדם האנושי דרך ירידה ממדרגה תלדרגה ומעולם לעולם עד עולם השפל הזה והוא תכלית חידוש העולם בזה השמימי במי"ש הכל למעלה. גם אמרנו שהעשירו נחלקת לז' חלקים על ידי קו הרוחב ולמעלה בחצי עשירו העליונה היה שם קו המקיף בדוגמא ליור אות **ת** והיתה בזה **ב** במי"ש לעיל ונפתח הפתח למעלה בזה **ר** ונעשה דוגמא לז' ארצות **ר** ו **נ** הפוכה : וזה הפתח נעשה גם בהשפעה שהיה סביב העשירו שאמרנו שהאור שניתק מנקודה האמצעי נעשה כמו שפה סביב העשירו ואמרנו שזו השפעה היא סוד השכינים במספר השוש לפי שזו נעשה מאזורי נקודי המלכו' במי"ש הכל למעלה וביכ"מ המלכות בסוד הנפש ובסוד יסוד העפר . ולכן הוכרח היה שיפתח הפתח גם בזה השפה כדי שירד האור מאין סוף מייסוד הגנוז באין סוף שהוא המקיף הראשון והוא גלגל המקיף המגיע לזו השפה במי"ש לעיל כי שורש כל יו"ד ספירות שהיו גנוזים באין סוף היו בגלדי בגלים זה בתוך זה . וביסוד זה גנוז כח מראש דמחשבה בסוד פסד עלאה דאחגלי בפומא דלמה : ולקמן יתבאר שיסוד נקרא פיה שהוא סוד מיליה במספר השוש וסיניו יסוד שביו"מ שממס' יורד העפה סוד אור זרוע לזדיק הוא לדיק יסוד עולם שממנו ירד האור דרך הפתח של השפה שהם סוד השפתיים שנפתחו להביל זה האור ולהסיריו למטה בסוד אדני שפתי הפתח במי"ש במקומו והוא סוד ברית כרחה לשפתיים כי כמו שיש סוד ערלה ומילה בייסוד כן יש סוד ערלה ומילה בפה : ואל תחמה על החפץ שאנו מתארים שם ערלה ומילה במקום גבוה בזה : הכוונה בזה כי כל אור שהוא לעולם וחסום שאינו יכול להשפיע ולהאיר למטה מאיזה טעם שיהיה יתואר בו שם ערלה ואחר שנפתח ומאיר למטה יתואר בשם מילה : והנה שניהם נקראים בשם פה ואף אחר החקוק במי"ש לקמן ומתייחדים שניהם בסוד נשיקת פה בפה בסוד הכתיב יסקני מנשיקאי פיהו כמו שכתוב הכל לקמן : ותדע כי הפה הוא מדה כוללת הי' ידיעות שהם הי' כלים המוניאליס הי' ידיע' והם חיק וגרון ולשון ושפתיים וסינים : ומזה יוצאים חמשה מונאליס הפה שהם אחרי"ע בומי"ק גיכ"ק דעלמית וספרי"ן : והם כוללים כל ה**ב"ב** ארצות של א"ב ובהו"י הפה סתום אזי יוצא ואין כל וכו' ונכתב ברית לשפתיים אזי כל השערים נפתחים ומני יצא קול ודבור מתוך חמשה מונאליס הפה מפה אל פה בסוד פה אל פה אדבר בו : כי תמיד השני פיות הנל הם תלמים זה בזה ומישך שייכי אהדדי כמו שכתוב הכל לקמן וברית המעור תלוי בברית הלשון וכו' שנפתחו השערים אז ירד האור מאין סוף היינו מייסוד הגנוז באין סוף כמו שכתבתי ובהם סוד כ"ב ארצות כמו שכתבתי לעיל דרך הפתח אל תוך העשירו באופן זה : כשהגיע האור מיד בעשירו בלאחז מפתח אהלנו מיד סיבב האור בתוך חלל העשירו ונעשה מקיף אל ראש הכתר שבעשירו ומתוך מראשו נולד בו תנועה כי עיקר האור

אמרנו שהוא סוד הרוח הכללי וממחת התנועה נחשור כח הרוח ופיחר את האור לנקודי ושרטוטין ומהם נעשו ארצות הארצות ונעשו צורותם אין כלן מקום ביצורים וביצורי כל אחד במקומו לקמן בשער הארצות : וזה גילה לנו האר"י ז"ל בסוד הכתיב והא"י ששעשים יום יום ואמרנו רבותינו ז"ל שהתורה קדומה אלפים שנה שהם כי ימים של הקבים : הכוונה בזה שזה התורה שהם הכיב ארצות התורה אמרנו שבאו מן יסוד הגנוז באין סוף אל השפה שהוא סוד המלכו' שהיתה גיב גנוז באין סוף והם נקראי כי ימים כמו שכתוב לקמן : והם קדמו אל העשירו שהוא מתואר בשם עולם לפי איהיה בעל וי אלוהו כמו שכתבתי הכל לעיל וסוד השעשוע הוא סוד התנועה אשר מבחה נעשו הארצות . והוא סוד שעשוע המלך המבואר בכתבי האר"י ז"ל והמשל בזה כמו שלדס חכם חושב במחשבתו להמציא איזה פעולה ונחישב בדעתו שודאי חכמתו עומדת לו ויוציא ממחשבתו מכה אל הפועל אזי הוא שמה בלבו ומתוך שמחת לבו משתעשע במחשבתו ודומה לו כאלו הוא מתנועע אה אהה כן זה האור שבה סוף שאמרנו שהוא רצונו של בעל העליון והוא סוד רצא דמחשבה כמו שכתבתי לעיל אחר שיצאה זה המחשבה מכה אל הפועל מיד שמה במעשיו ונשתעשע במחשבתו וממחת השעשוע נולד התנועה כחל : וידוע כי אור איס הוא אור פשוט ואינו יכול להתגלס ולבא לידי ליור . אך מחמת התנועה שהוא סוד הדין כי כל תנועה מוליד חוס כמו שכתבתי לעיל וממחת שנו"ל בזה כח הדין נתגלמו שש ונעשירו הארצות . וזה סוד הכתיב וישמח הי' במעשיו המביס לארץ ותרעד . והכן זה :

והנה זה קבלה בדידיו שמכל מאה נקודות נעשה אות אלף ולפי שכל נקודה הוא סוד י' שהוא עשר הרי מאה נקודות הם אלף : ולזה ראש כל הארצות נקרא אלף לזה הרמז וגם כל הארצות בסוד חזרת הגלגל עם חמשה ארצות מנלפין כולם חוזרים לסוד מנין אלף. היינו שהמנלפין הם אחר כל הארצות בזה **אב** כו **ש**ת כמנפין : הרי הנה ארבע מאות אי"ב כך פשוטה היא הי' מאות עד סוף פשוטה היא תשעה מאות ואחר"י מיד האלף שהיא אלף. כי אמרנו שהאור נעשה מקיף לבתר והיו כל הארצות בסוד חזרת הגלגל בסוד איזה ירדוף אחד אלף והכן זה : ועוד מלאחי טעם אחר להתחלת הארצות באי לפי שאלו הארצות אמרנו שבאו מאור יסוד הגנוז באין סוף והוא סוד יסוד הרוח הכללי שהוא יסוד האור הכולל כל היסודות שכולם יצאו ממנו אי"ב אור מים אש אור חמה והוא סוד התחלת הארצות באי הרמוז לאור שהוא ראש לכולם : ולפי ששרשו הוא יסוד שהוא סוד י' זעירא לכן לא חולל לבחוב שום אות אש לא תחילת בנקודה תחלה והקטן יהיה לאלף . והכן זה : והנה כשירד זה האור מאין סוף דרך הפתח יצא אות א' ראש לכל הארצות הוא וכל נצאיו שהם צירופי היוצאים ממנו

דמחשבה דרך קו ישר להיות אור פנימי אל האורות שבעהירו זה האור הוא ג'כ אורי קדושים שהם ד' מילואי הוי"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והוא באופן זה. שכנגד אותיו הפנים עמדו ב' שמות ע"ב ס"ג ועד האחור מ"ה ב"ן : והוא נחלק ג"כ לבחי' פנים ואחור. כי ע"ב עמד עד המרכז והוא בחי' פנים שבפנים. וס"ג חתח המרכז והוא בחי' אחור שבפנים : ובשך כלל שניהם נק' פנים ובאותיו האחור ג"כ מ"ה למעלה מן המרכז והוא בחינת פנים שבאחור וב"ן חתח המרכז והוא בחי' אחור שבאחור לפי שגם באור פנימי הוכרח שיהיה בו ג"כ ב' בחיניו פנימי וחיצון : והנה בכל אות שכשתאיר התמונה שלו ברלי"א אחור ורלי"א פנים יש בכל אות ר"ה שור' ובכל שורה כ"ב אותיו שך כולם עולה כמנן נח"ב לא ידעו עיני שהם שני פעמים רלי"א אי"כ בכל אות יש עשר שורות למעלה מן המרכז ועשר למטה הרי ר' ועם המרכז שהוא שורה האמצעית הוא כ"א וכעדים עמדו ב' מילואים ע"ב ס"ג שכל מילוי יש ג"כ עשר אותיות ועמד העי"ב למעלה מן המרכז עד י' שורות. וס"ג למטה אבל כנגד המרכז עמדו ב' אותיו פשוטו מן הוי"ה היינו ר"ך ב"ה מרכים הפנימיים ושני אותיו ר"ך ב"ה מרכים של אחור : גם עמדו עד כל מרכז אות אחד של מילוי ע"ב ואות א' של מילוי ס"ג במרכים הפנימיים וב' אותיו מן מ"ה ב"ן נגד י"א מרכים של אחור כמו שתרצה מצייר לפניך ותרצה בתמונה ב' אותיו פנים שהם אות א' ואות ב' וב' אותיו אחור שהם אות למיד ואות מ"ס וכן הוא הציור בכל האותיות רק ההפרש ביניהם במרכז שכנגד מרכז פנים עמדו ב' אותיו מן ע"ב ס"ג וב' אותיו י"ה ובמרכז אחור ב' אותיו מ"ה ב"ן וב' אותיו י"ה ואצייר זאת התמונה בשער הב' כי שם מקומה ומשם חבין התמונה : ואם תשכיל ותבין היעני כל ציור התמונ' בעין שכלך ותרצה כי באותיו הפנים נסתיימו הב' אותיו מן ע"ב ס"ג שצומדי' נגד כל מרכז [הפנים] ב' אותיו ונסתיימו ביסוד ששם נגד מרכז יסוד שהוא י"ש שם עומדים ב' יודין מן מילוי ה' אחרונה שבצי"ב וס"ג. ובאותיו אחור עומדים ג"כ נגד כל מרכז ב' אותיו מן מ"ה ב"ן ולפי שבמילוי ב"ן אין בו רק ט' אותיו הרי אות אחרונה שלו שהוא ה' מילוי ה' אחרונה נסתים בהוד ואות אחרונה של מ"ה שהיא א' מילוי ה' אחרונה נסתים ביסוד נגד מרכז ש"י אבל נגד מרכז כ"ה ודרך שהוא מרכז מ"ל פנים ואחור אינו מניע שום אות מן ד' מילואי לפי שהיא לי לה מגרמי כל' והבן כ"ז מאוד :

והנה

ממנו שהם רלי"א שערים פנים ורלי"א שערים אחור כמבואר בבחינת דאברהם אבינו : וזה שאמרנו פנים ואחור הוא בכל אות ואות כמו שתרצה בתמונה שאצייר לפניך : ויש עוד פנים ואחור בכלל האותיות היינו שמן אות א' עד אות למיד ולא עד בכלל שהם י"א אותיות נגד י"א ספירות שבעהירו עם הדעת שאף שהדעת אינו נחשב בכלל הספ' עכ"ז היה הוצרך ג"כ לאור מיוחד למעלה להאיר אליו כמו השאר ואותם י"א אותיו נק' פנים וי"א אותיו מן אות למיד עד ד' נק' אחור אך שגם בהם יש בכל אות בחי' פנים ואחור : היינו עד המרכז נקראים פנים : וב"ה אותיות של מעלה הם בחי' פנים שבפנים ומן המרכז למטה הוא בחי' אחור שבפנים : וב"ה אותיו שלמטה ג"כ עד המרכז הוא בחי' פנים שבאחור. ומן המרכז למטה נקראים אחור שבאחור. והמרכז ב"ה אותיו שלמעלה הוא סוד אל"ל ב"ס ג"ן ד"ס ה"ט ו"ף ז"ן ח"ק ע"ד י"ש כ"ח : והמרכז ב"ה אותיו שלמעלה הוא היפך האל"ב"ס כמו שתרצה לפניך בפנים עולים בסוד מעלין בקודש ולא מורידין ר"ה לגמר אלי"בם וכ"י א' הוא מספר קטן ולמ"ד הוא מספר גדול וכן ב"ס וכן כולם עד כ"ח שהמספר קטן קודם ואחריו עולה למספר גדול. אבל האחור יורד ואינו עולה כזה ל"א מ"ב כ"ה הרי מספר גדול קודם למספר קטן : וכן הוא בכל אות ואות שעד המרכז רוב זוג האותיות שלהם עולים ומיעוטן יורדים לכן נק' בחי' פנים : ומן המרכז למטה רוב זוג האותיות יורדים ומיעוטן עולים לכן נק' אחור : והנה כל אל"ל האותיות נעשו מקיפים אל האורות שבעהירו וידוע כי גם באור מקיף שייך בו ג"כ בחינת פנימי וחיצון והוא בחי' פנים ואחור ולכן אל"ל הכי"ב אותיו שכלל אות י"ס בו רלי"א פנים ורלי"א אחור הם נעשו מקיפי' אל י"א אורות שבעהירו שכל אור שבעהירו הוצרך לב' מקיפים שהם בחי' פנים ואחור באופן זה : שאות א' עם כל צירופי שהמרכז שלו הוא אל"ל נעשה מקיף אל הכתר שבעהירו בבחי' פנים : ואות למיד עם כל צירופיה שהמרכז שלו הוא ל"א נעשה ג"כ מקיף אל הכתר בבחי' אחור : וכן כולם עד יסוד ומ"ל שאות יו"ד עם כל צירופי שהמרכז שלו הוא י"ש ואות ט' עם כל צירופי שהמרכז שלו הוא ש"י נעשה ב' מקיפים אל היסוד בבחי' פנים ואחור : ואות כ' ואות ד' שהמרכז שלהם הוא כ"ח ח"ך נעשו ב' מקיפים אל המלכו' : גם ל"ך שחדי' שכמו שיר האור שבעהירו מן א"ן סוף ונעשה אור מקיף אל הי"א אורי שבעהירו כן ירד ג"כ אור מאין סוף מתח

יב

המונת אות א' מקף כתר בבחינת פנים קו הוי"ו תמונת אות ל' מקף כתר בבחינת אחר

১৯৮০
 ১৯৮১
 ১৯৮২

2025 6"57

[illegible][illegible]

ל"א שער
אחור לעב-אחור

האור שיתנוצץ בתוספות שבת שהוא יבוא מאור העלין מרזא דמחשבה ע"י היסוד הגנוז באין מקף שהוא סוד תוספת שבת כיום הששי ואין להאריך עוד בזה וכספ' התמונה שם כמאורים הרבים כולם על מנינם יענין משם .

דרך ה' בו ית' מה תיקון זה האור שירד לתוך המהירו

ונחזור אל הביאור . דס זכור חזקו מה שכתבנו למעלה שמתחלה קודם שנפתח הפתח היו אורות המלכות דוגמת צורת ד' ואח"כ כשעשתה הבינה תנועה ונודד הרוח ומתור נשיבות הרוח על הארץ . נתיבשה מליחותה וניתוסף בה קו' מכח אור שקבלה מן הרוח היינו רוח שבפער כמ"ש כבר ונעשית דוגמת אות ד' וכשנכנס הכתר תצו' בחציו נכללו כד האורות בתוך הבינה וגם כד הנשמות שהיו כלול' באורות המלכו' ואח"כ הולידה אותם הבינה כתר

ונתוספנס נתיי' ושבו כולם תחת חתת הבינה זה חכמה כינה חתת זה והמלכות באחרונה כמ"ש כבר כזה היינו ראש הכתר נשאר מגולה וגו' והי"ם נכסלו ונכללו זה בזה והלבישו אותם החכמה ובניה והקי' נשארו למטה ואח"כ כשנפתח הפתח או' מיד בורחת השמש על הארץ הארץ האירה מכבודו וקתה עוד מעלה שנהפכה מעט פניה למעלה ונעשית דוגמת צורת ב' כזה ב' וזה נעשה מחמת

זריחת האור מרזא דמחשבה סוד החכמה או כתיב בחכמה וינה בית שז"י שקיבלה מעט מאור החכמה תיבך כזריחת השמש כפחה נעשית בדוגמת אות ב' שהיתה לה מעט הרמז ראש שהפכה פניה מעט למעלה וזה היה שורש אף אחר התיקון שיעק' בנין המלכות מן אורות החכמה כמ"ש לקמן . כי זה האור כבר ביארנו שהוא סוד יסוד הרוח הכללי אשר על ידו יתקן הנפש סוד המכבוד סוד אורא דאורי ישראל מתכנס כי ארץ ישראל הוא סוד המלכות כמ"ש הבל לקמן . ואינדא דיליה הוא סוד יסוד האויר הבא מרזא דמחשבה סוד החכמה וז"ל ויבא יעקב עד שכם ויבן לו בית ב' יעקב הוא סוד הרוח כמ"ש לקמן וכשבא עיר שכם סוד המלכות כמ"ש לקמן או ויבן לו בית שע"י קתה צורה של אות ב' וזכור כ"ו כי יצטרך לך לקמן .

והנהגה האור האור מא"ם דרך הפתח ונכנס כשחירו אוי אותם האורות שהיו בשחירו נעשית כלים לקבל זה האור וזה האור כבר ביארנו שנעשה ממנו בתי' מקף ופנימי אל האורות שבמהירו . והנה אור המקף באשר שירד דרך עיניו כל מ"ש לעיל והיה לו מקום דלחשפש תוך מהירו לא הלך במרוצה ולא הגיע מנו שום פנים אל האורות שבהירו רק מעט מוצי' כמ"ש לפנינו . אבל אור הפנימי שירד דרך קו ישר בתוך הכלים ולא היה לו מקום דלחשפש אנה ואנה יד במרוצה גדולה ותחת זה הגיע פנים גדול כללים כמ"ש לפנינו . הגה כלי הכתר כאשר שהיה ובה מאור היתה יכולה לסבול האור הפנימי בתוך הגי' שלו אף שהיו מגולים כאשר שהם זכס מאור דומי' קצת לאור א"ם כמ"ש כבר לכן לא הגיע בהם שום פנים . וזו' אחרונים שלו אף שאינם זכס כ"כ כאשר כי נכללו זה בזה וגם נתלכשו באורות חו"ב כמ"ש לעיל יכלו נ"כ לסבול האור הגדול . ואף שמצינו מבואר מתוך כתבי האר"ז שגם כנה' אחרונים שלו בו מעט פנים אינו מצד עצמותו רק כאשר שנחלכשו בתו"ב ונכללו בהם ובח"ב היה בהם פנים כמ"ש לפנינו או כידי' הצא לקו כרובא ומצדס יואד

דרך ז' בוי' סוד אריגת התורה כפי שהוא עתה מצויה בירינו :

והנהגה קו היושר אשר ממנו נעשה אור פנימי להאורות שבכתי' שממנו קנו עצם החיים ונעשו כבוד אלהות נמד' כי זה האור בא מאור א"ם הבא ממקור החיים שהוא עצם אלהות נמור והאיד נתייבש זה האור ותיקון כד העולמות זה ית' לקמן בשער הב' . ועתה ננמור מתחלה הביאור בסוד מ"ב קודם שבא לכלל התיקון . ודע והבן צוואת התמונה שציינו בסוד הרי"א שערים פנים ואחד כולם כולם כמ' נלגים זה בתוך זה ומלאו כל חלל מהירו עד קו הרוחב שלמטה מן קו הרוחב לא הגיע שם שום אור . וכל אותן הגלגלים מתנועעים תמיד ומקיפם הגדול חסיד בתנועתם אן שאן תנועתם שיה' . לפי שהם מעשה אסוף בתוך אסוף : ואין יתנועע גלגל קטן תנועתו שיה' עם גלגל גדול ולכן אין תנועתם שיה' הכל זה' . ומחמת זה יפגוש אות א' של גלגל א' באת אחר של גלגל השני וגם יפגוש ביארא האותיות ושאר גלגלים כפי תנועתם ומכאן זה האסוף האותיות ונעשה מהם תיבות כמבואר בכדיא דאברהם אבינו למכנים בו הי"ב : ומה נארינו ויחיצנו כמו לבוש ונעשה מהם צורה התורה כפי דצון העי' לצורך הגהנת השמימה : ותמיד העיניו מתנועעים ומסבבים ומתעגלים כ"א לפי תנועתו ומה מצפ"סם אותיו' וכולס' אותם האותיות' ונעשה מהם תיבות כפי צידוק התי' כשכתוב' המצויה בירינו שהוא לצורך השמיש' הואת שהוא שמיטת הנסין והכחיה והמצות שכתורה צורך נביה הם כו השמי' ולא נתנו המצות אלא להבחין בהם בני אדם ועי' וישלמו שמויות ומדותיו של כהנ' כמ"ש כבר : והיא נקראת תורת הבריה ולא תורת אצ"י . כי הבריה היא סוד הבינה כמ"ש לקמן : ולפי שבשמיטה הואת כל פיולת מ"ב נעשו ע"י הבינה עד שנשפשו אותיות התורה לצורך השמיטה ולכן נקראת תורת הבריה אבל בשמיטה שעברה שהיה שמיטת חסר ולא היה יצ"ה' ולא שבו ועונש מוכרח הוא שהיה צורך לדגדגה אחרת וכן היה אריגת התיבות כתורה לצורך אותה הגהנה והפיולות שנעשו בחידוש השמיטה שעברה היה ע"י החכמה והיתה התורה נקראת ע"ש תורת אצ"י . כי אצ"י היא סוד החכמה כמ"ש לקמן : ובה תבין סוד גדול כבוד הכתוב עם נכל ולא חסם ומתרגם דקבירו אורייתא ולא חכמיין הרמו שנקראו עם נכל ע"ש היצ"ד הנזכר כו השמיטה והוא מרומ כתיב נב"ל שחל"ב כתיבות הם נעלמים בתוך ו' שערים ועיקר פועות מ"ב היה ע"י הבינה שבה הוא ו' שערים וזה נביל וקרמה הנ' ע"ש תנכורת הדינים והתורה היה מצדה וזה מצד החכמה וז"ש דקבילו אורייתא ולא חכמיין . עד אחד שכלה זאת השמיטה ובסוף אלף הששי רעת עי' היה אור כי יגמו צללי ערב שאו יתנוצץ אור תוספות שבת דכתיב כלע המה לצלצ' ועי' רוח המומאה מן הארץ ויהיו כמה מצות במילות כגון פשריות כגן סומאה וסרה וסרה אדמה ונעלה עירופה וכמה מצות ביוצא בהם ויצטרך הנהגה אחרת כפי הנהגת סף השמי' כמבואר בספר התמונ' או אמרו תורה חרשה תצא אל שחיה התורה מוחלפת שא"כ יחבטל העיקר הגדול מן י"ג עיקרים אלא לא יוסף ולא יגיע שום אור בתורה רק שיצטרפו האותיות בתיבות כסינון אחד כפי צורך הנהגת סף השמי' וכמו שאמר בלצא' היה ידע לצרף האותיות שבהם נבדאו שמי' וארץ הוא י"ב כוונה זאת : וכמו שצריך הרשב"י תיבת בראשית לכמה צידוס שונים ועי' הצידוס ישתנה משמעות התיבה למשמעות אחר : ואז יחוסף הרעת ככני אדם להיות כולם וירעם את ה' מגדולם עד קטנים מכה

שקאי על ה' אורות שבשמיים והמלכות היא השמיני' וכולם הם סוד מלכים כי כל המהירו כבר ביארנו שקודם החיפון היו כולם רק מיישום אור מנקודת המלכות שנחלק לצדדים כמ"ש דמעה ולכן שם כח' מלכים הנה' נזכר מ"ה כח' מלכים ובמלך ה' לא נזכר מ"ה בהורה . ויח' עוד לקמן באר הטיב :

דרך מ' בו יח' מעם השבירה

ואל יקשה בעיניך מה שאנו תוארים מ"ה ושבירה ברום גבוהים . שהרי מבואר מתוך כתבי האר"ל שאף באורות שיצאו מא"ק שיתבאר לקמן בשער השני לא היה שום שבירה רק בעולם הנקודים שרם מנה' ולמטה של א"ק ואין אנו מכנים בעולם זה העליון שקדם כמה אלמים ורובכות עולמות לא"ק כמ"ש לקמן אך תואר שם מ"ה ושבירה . אך אם חדרק הטיב בדבריו תראה כי מקרה א' לכל העולמות אך שאינו רוצה לבארים והכל לפי ערכם וכאן היה שורש לכל העולמות שרמם ואם תשיכל או תבין : נתחור אל הביאור שבאשר ירד האור הגדול מא"ם בתוך המהירו ולא יכלו ה"ח לקבלו ונשברו כליה' והמשל בזה שזה ידוע שאם יבא א"ה בשורה טובה לאדם פתאום או א"ה מציאה פתאום מתוך הרחבת הלב יקרה לו עילוף ולפעמים מ"ה דם' כח המסבך כמו שמצינו בבני יעקב שכאשר פתחו שקם ומצאו כססם צירות באמתותיהם יצא להם וכמעט פרתה שבתם ובמעט הנכבד מתוך רוב שמחה והנאת מיו השכינה שבא להם פתאום פרתה נשמתם וכן מצינו כאשתו של ידע שבאשר ראתה את ידע מתוך רוב שמחה פרתה נשמתה : וכן מצאנו בספר הישר שבאשר רצו בני יעקב להודיע את יעקב אביהם שעורנו יוסף כי לא הוצרכו לשנות את סרת בת אשר ולסבך בדברם של יבא לו הרבם פתאום : וגם ידוע לחכמי המסע שבבואו פתאום איהם טובה לאדם או ירחיק הלב ממנו ומתוך הרחב' הלב הרב' יוצא מן הלב הרוח חיוני השוכן תוך הלב ויבא ליד מ"ה בן הדבר באורות העליונים כשבא להם אור גדול' למעלה והצרכו להרים ונתפרקו אביהם : וזה יתבאר הטיב לקמן בשער השני . ומתחת זה יצא הרוח חיוני שהיה בהם שאף שאמרנו שאלו האור' שהיו בשהירו הם סוד הכלים היינו שנעשו כלים לאור הגדול שירד מא"ם אבל עכ"ס גם קודם שבא להם אור גדול למעלה היה בהם אור גדול בסוד אור פנימי וחיצון כי זה לא ימלט משום אור והיינו שאור היותם בסוד נעשה אור פנימי דאור שאינו מבואר כי"ח והאור פנימי הוא סוד רוח חיוני שכל זה האור שהוא אור החיצון דומה נפש מתוך הנוף . ועתה מתחת פירוק אבריהם היינו שהאורות שהם הכלים נבנו כי"ח מאותיות קדושות ונתפרו האותיות ויצא הרוח חיוני שהוא אור פנימי של הכלים ונדבק באור הגדול שירד עליהם מאור אין סוף שהוא שורש לכל האורות ותמיד תשוקת האור דהירבך בשורשו בסוד מ"ה הצדיקים שבתחלות איהם אור השכינה קודם מיתו שאז הנושם שהיא משורש אור השכינה יוצא מן הנוף ונדבק בשורש ועוד עס השכינה למעלה ואם אין הנשמה זכה שצריך להתלבן השכינה מסתלקת מיד בצאתה והיא נשארת גלמודה ואו היא יורדת עם הנוף בקבר . כן הרב באורות עליונים שאורות הכלים יש בהם רוח חיוני שהוא כמו נשמה נקנא חוץ מהאור העליון שיוור עליו :

והנה כאן שירד האור מא"ם אל הכלים או יצאו אורות פנימי' מן הכלים נגד האור ונדבקו באור עליון והכלים שהם רמין הנוף ירדו ונעשו כמ"ש לקמן . והנה זה האור הגדול שירד מאין סוף אל המלכים דרך קו ישר וירד במרוצה דלת

בו מעט פנים שהלבושים שלו נפגמו אבל לא הוא עצמו וח"כ מצד אור פנימי של כלים לא היה בהם פנים באשר שקיבדו האור דרך מסך מצד הכתר שירד כלי הכתר נעשה מסך בפניהם רק שהוצרכו להתרחב כלים לקבל האור דרך מסך בפנימיות שרם והיה זה כמו עירוף הרב כמ"ש לקמן . אבל מצד חיצון הכלי שרם שהוא סוד אחרים שם הגיע הפנים באשר שאחרים שלם היו מגולים וקבלו אור גדול מן אור המקור כי"ח בלי לבוש נסדקו מעט אחרים של הכלים שרם היינו התכמה בסוד סדיקת חמה והבינה בסוד סדיקת שעורה וכן הוא מבואר מתוך כתבי האר"ל ונתן מעט לזה כי סדיקת החמה מועטת מן השעורה אף כאן היה סדיקת התכמה מועטת מן הבינה כי הכלי של התכמה היא זכה מבלי של הבינה . אבל עיקר מעט שנמשלו רחמה ושעורה לא נתב' שם ולכן אודיעך זה הסוד . והענין הוא כי התכמה הוא מאכז אדם והשעורה מאכל בהמה . ויתבאר לקמן כי ה"ח נקרא אדם וייתקו ובניינו מן נובלות התכמה היינו מאותן הנוכלות שנפלו מן האחרים של התכמה בסדיקת מזה נתחן הת"ח את החיפון כמ"ש לקמן בסוד שאמרנו ו"ל נובלות חכמה תורה ר"ח מן נובלות של חכמה נתחן הת"ח שהיא סוד תורה כמ"ש לקמן . והמלכות נקרא' בהמה בסוד בהמה הרבוצה על אלה הרים והוא סוד שם ב"ן שהוא במלכות כי היא הבת שהיתה לאברהם ובכ"ד שמה כמ"ש הכך בסקמו והמלכות נקנת מן נובלות הבינה כמ"ש לקמן בסוד שאמרנו ו"ל נובלות בינה שכינה כי המלכות שהיא סוד שכינה יונקת מהשגאל שהוא הבינה וכן נמשל התכמה לחמה והבינה לשעורה והבן . ועוד מ"א כי אמרנו שהכ"ב אחיות שירדו בתוך המהירו ה"ו מסוד הוא דמתשבה סוד התכמה וכ"כ הוא סוד חמ"ה בסספר השוה . ושעורה מ"ל שיעור וסדה שהוא סוד הכינה ששם סוד קי המרה שהיא נותנת מדה לכל הצידים כמ"ש כבר כי בינה הוא סוד הצירוף ולכן נמשל התכמה לחמה ובינה לשעורה . ובה תבין הסוד מה שרמזנו כבר דמעה בסוד מנת קנאות שהוא עומד שעורים שיעי' הגבורות הזוררים מהבינה היא נכדת והמשכל יבין :

הנה נתבאר לך הפנים מה שנעשה בנ"ר של המהירו אבל ה"ו אחרות וגם המלכות מאור שרא היו כלים כ"כ זכים שיוכלו לסבול האור הגדול וגם שהיו מגולים בלא לבוש וגם קבלו האור ברי מסך כי הכתר נכסל חצי בחציו והם נשארים למטה ברי מסך ובשירד האור הגדול דרך מעבר בלי הכתר והגיע אליהם נשברו כלים נלמדי הן מצד הפנימיות שרם הן מצד האחרים שלם אך זה ההפך היה בין י' נקודות ובין המלכות כי ה"ו שכולם הם בסוד ויין כמ"ש לקמן והיו כלים צרים מאור ועתה הוצרכו להתרחב מאור לקבל האור הגדול נתפרקו אבריהם ונשברו לגמרי ונאשר להם למית' האור כמ"ש לקמן אבל המלכות שכבר קנתה העצרה שנעשת בצורת אור כי והיתה מעט רחבה וגם שהיה לה גג למעלה המעכב את האור מלבוש לפנים הכלי רכן לא נשברו לגמרי רק הגג העליון נשבר שעור ירד כל האור ולא יכול לסבול ונשארה שוב בצורה הראשונה שהיא ר' הפוכה והגג שלמטה לא נשבר לגמרי אף שהגיע האור גם עלי' לפי שהיתה לה סמיכה מלמטה מתחת כי הרחב היה שורש שמטיב מלמטה את החיפון בסוד מ"ה לכל הנופלים כי עיקר מלך נפל קאי על המלכות בסוד סוכת דוד רגולת ודון היה סוד נפל מזה הפעם כמ"ש במקומו וזכור כלל זה . ולכן מלכים הנזכרים ב"ו וישלח דכתיב ואזה המלכים אשר מלכו בארץ אדם לפני מלך מלך לפני ישראל

השכירה נסדרו הסינים ואור הפנים עלה למעלה. ומן אור החיצון מה שהיה יותר מבורר נעשה הכלים כמו שאכתוב לקמן בסוד תיקון העולמות שכל זמן שהאור רב מאוד לא יכלו להקפא ולעשות כפי כמו שאכתוב במקומו: וכאן היה דוגמא ושורש לזה אש שבמקום גבוה כזה ח"ו לתאר סינים אך הכל הוא דוגמא ושורש לעולם התיקון וכל אחר יתואר לפי ערכו והם סוד דוגמא לרם בתולים שהם שחורים והבן כל זה מאוד כי אי"ל להרחיב כאן הביאור וחששניל יבין וידוס:

דרך יוד בו יתבאר סוד רוח הקודש

והנה עתה נת דודים לנלות לך קוד גדול שכמה מהסלשוני"ל לא ענודו על עונות הקוד והוא סגילה לנו הארז"ל בקוד מיתת המלכים צפרסת וישלם שפי' הוא על דברי הזוהר שאמר משה דהוא ידע דפיקו דלנא לא כתב מיתת צבורים צנלך השמיני וכו' ופי' הארז"ל לפי צנחורם צפרסת וישלם צפ' ואלה המלכים צנענה מלכים בכל אחד כתב וימלך וימת חבל צנלך השמיני לא כתב וימת לפי צנענה מלכים הכ"ל הם רומזים לו' בקודות שהם דעת חסד בצורה ת"ת כלל הוד יקוד שצנצרו לגמרי ומלך השמיני רומז אל המלכות שלא כצורה לגמרי רק כמעטפה והגיע עד צערי מות בקוד יקוד יסרי"ה ולמות לא כתבני. והוא כי אמרנו שזה האור שירד מלמעלה אשר נכחו נעטם תצנצור הים מורא דמחשבה קוד הכתום שבו מורמוז קס י"ה כמו שכתבנו בצבע האותיות. וזה הכתום אמר דוד על מדתו שהיא קוד המל' שלא מזה רק שנקטלוק מונח קוד רוח הקודש. וידוע כי קוד רוח הקודש הוא עליון קוד הכתום ולכן דבריו הימים שהוא מן הכתום שם כזכר מיתתם גם צנלך השמיני עכ"ל לחופפת ציור: והוא קיסוי הצנח מורא האר' שאמר שנקטלוק מונח רוח הקודש שזה אינו שייך לגבי גבוה. ועוד איך אמר שנקטלוק מונח רוח הקודש שנמשע שרות הקודש הוא דבר פנמי צפני עלמו והרי הארז"ל צנלמו הציא דבריו שהמלכות היא עליונה קוד רוח הקודש כעצור דבריו כמה פעמים ואיך שייך לוור שנקטלוק מונח. וגם על זה נפקח עיני סכלינו על סמנצור צנלך דבריו שהמלכות היא עליונה קוד רוח הקודש הרי לפי חלקי הכתמה שהם חמשה מדריגות נגד מונחם פרלופים שהם נפש רוח נשמה היה יחידה והם נגד מלכות ת"ת צינח חממה איך כמו שכתבנו הכל לקמן ח"כ יגיע חלק הנפש למלכות כוונתנו כמות פעמים שלעולם המלכות בקוד הנפש ולא בקוד הרוח ואיך אמר שהיא עליונה קוד רוח הקודש דהוא ל"ה לוור קוד נפש הקודש: גם מלת קודש לא יתואר על המלכות כי מלת קודש הוא למעלה ציבור או צנח"ת כמ"ס לקמן. והיא מתקדשת אליהם בקוד קידושי אשה כמו שכתבנו הכל צמקומו. חבל לפי הדורש שלנו ציור הכל צנצור נעם. ומתחלה חבלה לך קוד גדול צמאמר ז"ל על פסוק חלי חלי למה עזבתני ואמרנו כיון שהגיע אסתר לזית הכללים נקטלוק מונח רוח הקודש מיד אמה חלי חלי חלי חלי חלי

וחלי

גדולה כמ"ס קע"ר והגיע עד למטה לכלי של המלכות וכשהבה למטה בדומן כפי המלכות ולא יכול לירד עוד למטה כי היה לו גבול דומר עד מה תבא ודגבול הוא קו הרוחב שבמפה ומהתח האבה שהיה האור בקרקע המהירו שהוא קו הרוחב חזר לאחוריו בסוד אור חזר. כי כפי מרצותו למטה כן חזרתו ועלתו למעלה. ואז בחזרתו עלו עמו גם כל האורות הפנימיים של הכלים שנדבקו עמו ועלו למעלה עד שהגיע למלת המקף ולא יכלו לעבור דרך הפתח אל האשם ולהידבק באור א"ס המקף את המהירו אתר שננלם ונתעבה מעם האור בידיתו בתוך המהירו וגם כי נדבקו בזה האור הגדול גם אורות המהירו כמ"ס לעיל שאין דהם שייכות למעלה באור א"ס עצמו ולכן נשארו תלויים ועומדים במאמרו של בעל הרצון כסתח העליון דכתב והוא יושב פתח האהל הנאמר באברהם אחר שנמול. כי אברהם מדתו ידוע שהוא חסד עינאה המתגלה ביום אמה שהוא סוד זה האור שירד מיסוד הגנוז באין סוף אחר שנעשה בו סוד מילה כמ"ס לעיל. ואח"כ כתב ויהי וישב פתח האהל שנשארו כסתח המהירו ומלת האהל רומז אל המהירו שהוא סוד אליהם כמ"ס ואליהם הוא סוד מליו במספר השוה שהוא רומז אל מליו ע"כ שם החסד שנתגלה בו ונסתקק ממנו ולא נשאר ממנו רק המלוי שהוא בינוי במספר השוה ומדוי ע"כ עולה בחשבון האהול במספר השוה וזה סוד ג"כ רוח אליהם מרחם על פני המים ואמר ו' לו רוחא דמשיחא. שהוא כמו פריאה שנשבה אל הוא הדרב אחר דברנו כי זה האור אמרנו שבא מיסוד הגנוז באין סוף והוא ממש רוחא דמשיחא כידוע למאן דעיל ונסיפ. וזה רוח אליהם אחר ידיתו במהירו שהוא סוד אליהם כמ"ס נקאר רוח אליהם וישאר מרחק על פני המים. הכונה כי הכתר הוא על חממה ובינה שנקראי פני המים פני' הוא חממה בינה במספר השוה. ושניהם סוד המים מ"ה י"ם כמ"ס כבר. וזה הרוח נשאר מרחק כסתח האהל על הכתר שהוא על פני המים. וזה הדרוש הוא ארץ ועמק מאוד ותכניהו מתוך חיבורי הגדול נחלת יעקב בפירושי על מאמר וזהו בריש הורמנותא וכו': ואם יסלוא בעיניך על מה עשה כן בעת"ה שדרבו הרישוב מרצונו הטוב להיות האור יורד במהרה גדולה עד שמחמת זה לא יכלו האורות שבמהירו לסבוב זה האור והגיע סגם רכב האורות כל אחד לפי ענינו ומי יעכב על ידו לשלוח את האור בהשערה לכל אור ואור כפי יכולתו לסבול ורא יגיע סגם דהם. והנה ראית כמה מהראשונים שרצו לתרץ זה הקושי' בסודישים שונים ולא נתיישבו הדברים בלבי אך האמת אחת כי הם אינם מדברים רק בשבירת הכבים שנתהוו בעולם הנקודות ושם מתיישבים הדברים אך כאן במקום שאנו בביאורו צורם גבוהים אין מספיקים התרועעים שלהם. ולדעתי אין כאן אך רית קושי' דפי שביאורו למעלה שהוא נותן מקורה אמצעית ראש ראש דפי שישאר הרישום במקומו ויח' תבאר כי כל מ"ב היה הכר עפי' דרך הטבע א"כ אין באן קושיא כלל. ועיני הסוד תבאר עפי' סוד הכתוב אור וזרע לצדיק. שזה רומז על זה האור הגדול הבא מן יסוד הגנוז בא"ס שהוא סוד צדיק יסוד עולם כמ"ס רקמן. וזה האור היורד ממנו הוא סוד שסח זרע שירד מן היסוד וקיימא לן שכל זרע שאינו יורה כחץ אינו מוליד. והנה מחמת זה יצאו כל המעוררי מכת אר המוע' שזה האור הוא סוד יסוד הרוח וכל האורוי' שבמהירו היו בסוד יסוד העפר ולכן אם היה יורד ראש בהשערה לראיה יוצא שום פעולה מכת אר המוע' וזוהו תבין סוד הכתוב צור לידך חשי ותחשת אל מחוללך והבן זה ועל ביטא כזה נאמר כבוד אלהים הסתר דבר: וגם זה היה לכוונה גדולה כי זה היה כבוד ביאה ראשונה שהוא רק לעשות כלי וער יי

שאמרו שכולד יקוד הרוח, ונשמת הנוע' הצי' בטיסירו עלמו מן הארת הכתר כמ"ס שהוא קוד רוח הקודש שהוא רוח שנעפר, והצ' הוא אור שצא אח"כ בטיסירו מיקוד הגנוז כמ"ס שהוא יקוד הכללי היינו רוח הכללי האמיתי שמונח כמ"ס כל החיקון כמ"ס לקנון והוא קוד רוח שגורו כמ"ס והנה זה רוח הכללי שהוא קוד יקוד אמיתי שמונח צא כל החיקון צעת המורדן נסתלק למעלה שנהרס החיקון וחזר העולם להיות חסוד וצדוה וכשאלת הנוע' חסירה נאור החיקון כמנואר מחדד דברי הארי"ז ז"ל, אלז זה האור שצא מייסוד הפרטי קוד יו"ד זעירא קוד רוס"ק זה אינו נסתלק מונח רק תמיד לא זה ידו מחדד ידה, אלז צארוה זמן שאנו עוקים זו שהוא קודם החיקון כזר כהצ' שבשחר זה האור שצא מייסוד הגנוז שכולד אור חסוד אז עלו עמו גם כל האורות הפנימיים שהיו בטיסירו עלמה א"כ נסתלק מן הנוע' גם אור פנימי של שהוא אותו אור שהיה לה נסתלק מן רוח הפרטי קוד רוס"ק, וסינו כמ"ס זמיר שזרחת הסגנון בפתח האורל קנחת הנוע' מדרג' א' למעלה ונעשית צלורת אור צ' וכשצא זה האור מייסוד הגנוז דרך מורלות הכה צג על הצי' מלמעלה וכשצרה וחזרה למליאותה שהוא דוגמה לורת ה' ואמרו שזה הקו ששצרה הוא צא לה מייסוד הפרטי שהוא קוד רוס"ק הרי שצעת שצירה' נסתלק מונח רוס"ק: ועתה כצא אל הציאור רק נקדים עוד הקדמה מה ששטטט מחדד הכתב צעת ששצנו למעלה שכל השמנוה היו נסתלק כלולים צאירות של הנוע' קוד יקוד העפר כי שניהם הם שורש א' משורש אור האחר והיו שם לורים עד ששכפל הכתר חלו צחלו ואז נכנסו כולם צדינה בקוד העיבור כמ"ס ואחר שילאו הו' נקודות מן הצדינה וגם הנוע' לא ילאו עומם השמנוה רק ששאלו בחוכה לקבל שם לורים האמיתי צעת ציאת אור מרזא דמחצ' כמ"ס הכל למעלה: והנה כתצאר כי ציירה זה האור מרזא דמחצנה נעשה פגם גם בחו"צ היינו ששצנו האמוריים שאלה בקוד קדיקת חטה ושעורה כמ"ס ונפלו הנצלות למטה ואז הפילה הצדינה גם כל השמנוה שהם היו נלחצים צאמוריים שלה שהרי הם משורש האחר כמ"ס וילאו בקוד ילא דופן ולא בקוד הלידה כמ"ס צנוקומו ואז ירדו השמנוה למטה וכדבקו צאור חטלי' ששפלה ג"כ, למטה כמ"ס כי שניהם הם שורש א' שורש האחר וככללו זה שהוא קוד יקוד העפר ושם נעשה להם קוד הקצורה בקוד הכחוד כי עפר אמת ואז עפר חסוד כי נסתלק מונח ילא וחליהם יסוד: וצנה חצין קוד גדול שפסקו חוסק רוחם יגועו ואל עפרם יסודו השלח רוח' יצראו והחדש פני אדמה, הכוונה כי ציארנו שקודם שירד זה האור הגדול מייסוד הגנוז שהוא קוד רוח הכללי כזר היה בטיסירו קוד רוח הפרטי ואחר שצא עליהם האור הגדול מרזא דמחצנה ולא יכלו לקבול זה אור וכשצרו ועלו האורות פנימיים מן הכלי' שהוא קוד רוח הפרטי עם זה האור הגדול שהוא השורש שלהם

ואז בקי' למה עזחתי, והיא כמו פליאה כשגז' ויחצור הכל ע"פ הדורש שלנו רק נחזור אל הדברים שאמרו למעלה שעל פי הדברים ה"ל צא המאמר על זכורו, והוא כי אמרו למעלה שאורות הנוע' צחחלה אלימותה בטיסירו היתה משורש האחר והיתה למטה צחלי עהירו התחמיתה וכל הקינים היו נלחצים צה ואח"כ כתצרה מחדד שלהצותא דרורא שילאו ונצולתא דקדריהא קוד הצדינה ואז עלתה למעלה צחלי עהירו עליונה וסינים נשאלו למטה ונעשה קו צרוד העהירו להפסיק צין חלי עהירו עליון לחלי התחמון, ואז אורות הנוע' שעלתה למעלה נעשית דוגמה לורת אור ה' ועדיין היתה בקוד רפס ועיט שאינו רלוי לריעה, ואחר שעשתה הצדינה השמנוה ונחרקה מן הכוונה נולד יקוד האור שהוא קוד הרוח כמ"ס למעלה, ואז נחתקה ונעט ונחתה נשיבת הרוח וקנחת עיד מעלה ונחוסק לה מכה אור האור ונעשית צלורת אור ה': והנה אמרו שאף שכולד יקוד הרוח אינו רוח כללי רק רוח פרטי היינו רוח שנעפר כמ"ס כזר א"כ הקו שכולד אל אור הנוע' הוא צא מיקוד הרוח שנעפר והוא נק' רוח הקודש שאף שהוא רוח שנעפר עכ"ל נק' רוח שהוא צא מנה קו אמלי' מן הארת הכתר כמ"ס הכל למעלה א"כ הוא מונח רוח הקודש והוא מתקדשת מונח בקוד המאמר כמ"ס ח"ל עשה צה מלאך והוא קוד קידוש המורש כמ"ס צנוקומו, והנה אחר ששקנו העולמות כמ"ס לקנון זה האור שהיה קוד רוח הקודש תמיד דבוקה צנולכות לקנון והוא קוד יקוד יו"ד זעירא שחוסק לפתחם צעת נחיתה צדיה שלום כמ"ס צנוקומו, וזה הו"ד תמיד דבוקה צנולכות קוד אור ה' ונעשית צדיה ד' ואף לאחר חורדן הציה שנסתלקו כל האורות מן הנוע' כמנואר מחדד חזירה עכ"ל זה הו"ד תמיד דבוקה צה, ואף שאמר הכבוד פן אשעיטנה ערומה והלגתיה כיום חולדה ששכוונה שנסתלקו מונח כל האורות ששענו צה אחר התקון ואשאר צמליאותה הראשונה שהוא קוד אור רוס"ק ולר"ס א"ן כ"ל שהוא קוד יקוד הכק' כ"ל כמ"ס ח"ל לא נחקיים זה רק שתייד זה הו"ד דבוקה צה בקוד אור ד' רק שהיה בקוד הסתר פנים שהו"ד דבוקה מלחמה כח ה' אלז אינה זה מונח כי צעת ששחרקה מן הנוע' והוא כהן והוא הלכה צגולה וצדיה אקורה לכהן לכן לר"ק לה עדות ולומר שלא זה ידו מחדד ידה בקוד עדות ציהוסק שמו צלאמו על ארץ מלריה כמ"ס ששער האותיות, וזה מנואר מחדד דברי הארי"ז ז"ל בקוד קשר של יו"ד של תפילין של יד שהיה תמיד דבוקה צדיה התפילין ושלל יזו מונח, ועפי"ז חצין מה שכוונה פעמים מנואר מחדד הכתב' וגם מחדד דברי חזקיה שצנלות נסתלק גם היקוד מן הנוע' כמנואר שם צפ" על הפ' אוי לנו כי פנה יוס, כמנואר שם בקוד אוי והוא כגד דברי הארי"ז ז"ל הצי', אלא הכוונה הוא עפי' הדברים שאמרו שם צ' ויני יקוד הא' קוד הפרטי והצ' יקוד הכללי, יקוד הפרטי הוא מה

ואנכי הקתר אסתר פני: הכוונה- מנין שמים לאורות העלכות גם קודם התיקון קודם רוח הפרטי שהוא קוד חורה. ואחר דכתיב ואנכי הקתר אסתר פני כפל הסתירה לומר שנכחדו מנחה שני אורות האחד רוח הפרטי קוד רוח הקודם והשני אור רוח האמיתי קוד חורה ומה כדוע לידועי מן לפי שבחורה האור של רוח הכללי גם אור רוח הפרטי עלה יעלה גם הוא. והיא ירדה פלאים עד עולם עשים ששם מקור הקליפות וע"ז רמזו ז"ל באמרו כיון שהגיעה אסתר לבית הללמים היינו המלכות לעולם העשים מדור הקליפות וכסתלקו מנחה רוח הקודם קודם רוח הפרטי שעל העלמה עם אור רוח האמיתי מיד אורה אלי אלי למה עזבתי רק חדע מה שמצוה ומתוך כחצי האר"ז ז"ל בפ' זה אלי ואנוהו שתיקור נקרא אלי לפי שהוא עליון קוד יו"ד ובו מנחה חסד עילאה קוד חסד אל הרי אלי. והנה כהן שני האורות אור רוח הפרטי כבר אמרנו שהוא קוד יסוד הפרטי שנעשה מתנועת הצינה ואור העליון מיקוד הגבוה באין סוף שגא ונח החכמה שהוא קוד רח דמחשבה ולכן כפל הלשון אלי אלי למה עזבתי כי שניהם נחוצים ועלו למעלה והיא נשארה בגלותה ולרשעה חפזי נקוד לורה ר"ש והנה ביקוד הגבוה שגא ונח החכמה שם יש הארץ ונח החכמה קוד ה' חסדים קוד ה' הוי"ו"ש שמוצאנו ק"ל כו"ש לקמן בשער האותיות והוא קוד רוח הכללי ורוח הפרטי שגא ונח חכמה הצינה שם קוד כ' טעמים קוד יס אוקיינוס כו"ש ח"ש אלי צים ר"ל אורה אור שהוא קוד יסוד הפרטי שגא ונח חכמה חכמה הצינה שנקרא אלי צים ואלי צדיקי ר"ל קוד אור רוח האמיתי שגא ונח החכמה ששם קוד ה' הוי"ו"ש בנאסר סיני"ה שניהם נסתלקו היננה. והבן כ"ז:

ובארה הדברים כדברנו צריה לשפתיים שפתי דעה דברי האר"ז ז"ל על אמרו הזורה משה דהיה ידע דפיקו דלצא רק זכור חכור מה שאמרנו שכל האורות היינו ה' נקודות היה צהם שצירה גמורה שנקראת מיתה צערכם אך אור המלכות לא נצברה לגמרי רק שנצבר גב הצי"ת שלה שלמעלה שזה הגב אמרנו שהוא הקו כמחוסרם לה נחמה רוח הפרטי קוד רוח הקודם ואמרנו שזה נעם' ונח חכמה הצינה שהוא קוד דפיקו דלצא כי קוד הדפק הוא חכמה הרוח מן הלצ כידוע להבני הטבע וקוד הלצ הוא קוד הצינה צדור שאמרנו ז"ל הלצ מנין. ושם קוד אחוריים של ע"צ שהוא קוד דפיק בנאסר שיה. ח"ש ומה דהוא ידע דפיקו דלצא: הכוונה כי משה הוא מנחית יסוד האמיתי וידע שמה שנקחלק מנחית הוא רק דפיקו דלצא שהוא קוד הטבע הצינה צדור רוח הקודם היינו גב עליון של הצי"ת וכשארזה צמליאורה הראשונה שהוא אור ה'. ולפי ששארית צמליאורה לא נאסר מיתה בנה ולכן לא נאסר חכמה שהוא צמ"י משה מיתה צמלך הח'. אלל עמל שיה קוד הכחוצ' כי הוא לא היה נכחי רק קופר שהוא קוד העלכות ולפי שנקחלק' מנחה

שלהם ונדבקו צערכם ועליו עמו ואי יתאצ עולה מיתה כו"ש למעלה ח"ש חוסק רוחם ר"ל שנחוסק להם רוח על רוח רוח הכללי אור הגדול ומדור דמחשבה שהוא קוד רוח הכללי האמיתי על רוח הפרטי שהיה להם כבר אזי יגועון שהוא קוד המיתה המכר אלל הלדקים קוד הגוינה היינו שהרוח עולה למעלה ונדבק צדור הגדול של השכינה שמוחלם אל הלדקים קודם מוחם צדור הכחוצ כי לא יראנו האדם ומי אלל קודם מוחו הוא רוחה את השכינה ואי נדבק הרוח צערכו שהוא אור השכינה כהן האדם יורד צבצב כי עפר יקודם. כן היה המורה כהן האורות הפנימים קוד רוח הפרטי נדבק צדור הגדול קוד רוח האמיתי ועלה למעלה ואורות החיובים קוד הכפס ירדו למטה ונדבקו צדור המלכות קוד יסוד העפר ושם היה קבוצה. עד ששבו חזר האור הגדול שהוא פעם שניה להקן כל העולמות כו"ש לקמן. אז עלו מן העפר ונחחדשו צדור החיים המחים כו"ש הכל לקמן. ח"ש השלח רוחך ר"ל פעם שניה ואי צדורן והחדש פניו האדמה צדור חידוש הירח כו"ש הכל לקמן וקודם שנעשה זה התיקון האמיתי צעה שצירה הכלים שהוא שצירה לחיות ראשונה כמבואר מתוך דברי הזוהר שאלוהיו' פרחו והלוחות נפלו למטה שם האורות הפנימים שלהם פרחו למעלה עם האור הגדול והכלים נפלו למטה עד הנקום שח"כ אחר התיקון נעשה שם עולם העשיה כו"ש לקמן. וכל הנשמות ירדו ג"כ עד שם ונדבקו צערכם צדור המלכות קוד יסוד העפר זולה כמה נשמות ששם עליה שם הנשמות שנקשרו צדור נאסר כמנחה ח"כ עולם הצדיק' כי שם הוא קוד העיניאל הקיפא כידוע לידועי מן ואורות הנשמות אחר שנעשה התיקון אף שירדו להם העולם השפל לא שלטו צהם יליה אלל כל הנשמות שירדו עד נקום עולם העשיה ששם הוא מדור הקליפות צהם שולט הלי"ה והדע כי ג' עולמות צריה יליה עשיה הם נקראים ארץ כנען ועיקר ארץ ישראל הוא קוד עולם אילוי' והוא כנגד ירושלים ואחר כך נקראת ג"כ כל הג' עולמות ונקראו ג"כ לפעמים ח"י כו"ש לקמן. והוא קוד הכחוצ הודיעי נח קלי' כי כנען הוא בנאסר ק"ץ ואיח ק' ליניאל ואיח ק' לשמאלה זה נקרא ק' הימין צדור הכחוצ לק ויתוכו ומעמוד לק הימין. זה נקרא ק' הימין צדור הכחוצ ק' כל צדור צא לפני כמבואר מתוך דברי הזוהר: והכוונה כי עולם הצדיק' אף שגם הוא בכלל ארץ כנען על כל זה נקרא ק' הימין ושם הוא כנען בוטריקון

ועתה נא אל צדור אמרנו ז"ל במאמר אסתר שיה קוד המלכות כמבואר מתוך דברי הזוהר שנקרא' אסתר עפי' קוד שאמרנו ז"ל אסתר מן החורה מנין שגא'

ומזנה זה אור פנימי שהוא קוד רוח הקודש ונפקד זה הלורה שהיא קוד צ' שנשבר הגג לזה הנח' נחשב גנה ויחה שפשטה לורה הנביאה לורה אחרת לכן נכתב ויחה נכחתי'. והנן זה :

ועתה יחזר לך איך נחשוו נטיהו דוגמה אחרת אחר קודש היקון האמיתי רק היכף נחמה חטונו הנביא נולד האור כמ"ס לעיל והוא קוד אור א' מן חמ"ס הרי אור א' של אחר. וחמ"ס כשנפתח פתח בקו המקיף של הטעמיו והתחיל אור השמש לורה נטיהו אזי אחרת שקנתה המלכות מדרגה א' יורח ונעשה דוגמה אור ב' הרי צ' של אחר. ואחר שיר האור הגדול נטיהו נשבר הגג של צ' ונעשה בלורה ר' הרי ר' של אחר. הרי לך אחרת אחר' הרווח לאשר הקודש קוד יקוד כי זה נעשה לורה אור יקוד הגנון בא"ס כמ"ס הכל למעלה. ואז נפקד מורה אחרת א' ואלא אחר נחמד ונעשה גר לך כי עדיין לא נא' היקון האמיתי ויקוד הקודש רק שהיו האורות בקוד המלכות לצד כי אחרת היקוד הכללי והפרטי עליו למעלה ולכן נקרא גר לך כי גר הוא קוד אחר נוסף השם אצל עדיין היה נחמ' לך הרווח אל המלכות כמ"ס בשער האחרות והמים של אחר שהוא ס' קמונה רווח שערין היו האורות קמונה' ולא ילא מהם שום פעולה קיימת עד אחר גמר החיקון כמ"ס לקונו ונבאר עיקר קוד אור מ"ס קמונה של אחר :

ומזנה זה אור פנימי שהוא קוד רוח הקודש ונפקד זה הלורה שהיא קוד צ' שנשבר הגג לזה הנח' נחשב גנה ויחה שפשטה לורה הנביאה לורה אחרת לכן נכתב ויחה נכחתי'. והנן זה :

ועתה יחזר לך איך נחשוו נטיהו דוגמה אחרת אחר קודש היקון האמיתי רק היכף נחמה חטונו הנביא נולד האור כמ"ס לעיל והוא קוד אור א' מן חמ"ס הרי אור א' של אחר. וחמ"ס כשנפתח פתח בקו המקיף של הטעמיו והתחיל אור השמש לורה נטיהו אזי אחרת שקנתה המלכות מדרגה א' יורח ונעשה דוגמה אור ב' הרי צ' של אחר. ואחר שיר האור הגדול נטיהו נשבר הגג של צ' ונעשה בלורה ר' הרי ר' של אחר. הרי לך אחרת אחר' הרווח לאשר הקודש קוד יקוד כי זה נעשה לורה אור יקוד הגנון בא"ס כמ"ס הכל למעלה. ואז נפקד מורה אחרת א' ואלא אחר נחמד ונעשה גר לך כי עדיין לא נא' היקון האמיתי ויקוד הקודש רק שהיו האורות בקוד המלכות לצד כי אחרת היקוד הכללי והפרטי עליו למעלה ולכן נקרא גר לך כי גר הוא קוד אחר נוסף השם אצל עדיין היה נחמ' לך הרווח אל המלכות כמ"ס בשער האחרות והמים של אחר שהוא ס' קמונה רווח שערין היו האורות קמונה' ולא ילא מהם שום פעולה קיימת עד אחר גמר החיקון כמ"ס לקונו ונבאר עיקר קוד אור מ"ס קמונה של אחר :

דרך י"א בו יתבאר הדין הנשמות של ישראל הם ביטון ושל עכ"ס בשמאל

הנה אורנו שכל הנשמות שהיו נביה נפלו מונה נשפירה אחרים של הנשמות ונבדקו נאורות המלכות שהיא השורש של הנשמות ונחמ' האחר שהוא קוד יקוד העפר ונחמ' שכל יקוד מן הד' יקודות כ"א כלול ג"כ מר' א"כ גם נחמ' האחר יס צו ד' נחמ' היינו פנים אחר ימין ושמאל ר"ל פנים שנאמר כו' והוא ע"ד ר' יקודות כי פנים הוא קוד האור ימין קוד המים. שמאל קוד האש. אחר קוד העפר. והנה בכל אחר מר' נחמ' לא ימלט שלא יהיה. צו עוד צ' נחמ' היינו צימין ושמאל אצל נפשים ואחר שם קוד קו האמלעי יס צל אחר מהם ג' נחמ'. היינו צימין יס לך א' הפונה לפנים והוא נח' ימין צימין לפי שהפנים הוא לעולם קודש והחזק הוא חול כי סצ' רשעים ילכונו כמ"ס הכל לקונו נשפירה הנאים ולכן לר הפונה לפנים אף שלפי ערך הד' רוחות נראה שהוא נוטה לשמאל על כל זה נקרא ימין צימין והלך הפונה חזן הוא חול ולכן הוא נח' שמאל צימין. וכן הוא שמאל עלמו שהלך הכונה לפנים הוא נחמ' ימין צימין. והלך הפונה חזן הוא נחמ' שמאל צימין. ובקו האמלעי יס צו ג' נחמ' א' לר המים ימין והנ' לר הכונה לשמאל

והם עני פנים שצדור והנן זה מואר :

ובחזון אל המוכון שכאשר נפלו הנשמות מן הנביה נשפירה אחרים ויידו למטה נדבקו נאורות המלכות ונפלו עד למטה נדבקו נשפירה לחיות עולם העשית ששם הוא מדרור הקליפות והוא נזקק רגל הד' של

ומתייחדים פנים צפנים כי יוניד אחד שחפדד ומוניד יתגלו
האחוריים: והיא קוד מוזהב וקוד שדי הכתוב במוזהב שהוא
שומר הפה כמ"ש בנזקונו. אך כשהלדיקים מוסרים את
כשונתם אל השכינה קוד המלכות אזי כל אחד נלחם נשדו
שחמרו למעלה ששורש השכמות הם מן שורש האחור ויש
בהם ג' נדריבות היינו ים מוסר ימין שבנימין וים מוסר
ימין שבשמאל וים מואלע שבשמאל שהם בני אברהם
לחק יעקב כמ"ש לעיל והם משלימין הכותל של האחוריים
של ח"ת ושל בנזקי האחור כותל שה' מואלע. לפי
ששורש הוא ג"כ קוד האחוריים ונעמי' הם שומרי' הפה
ולא יכלו החילוקי' להלחם באחוריים כי הם מוצי' עליהם
לפי שבשונתם חמיד ונקטרא דיימא כמ"ש לעיל בשם
הזכר ואין להם שום אחיזה ביוניד ואף שגם הם מוסר
האחוריים עכ"ל הוא מוציאת ימין שבאחור כמ"ש אז היא
נק' אל הנולך וזאת לפני' ואומרת קמי' קב"ה חמי' במאי
ברא אתה לקנך לקנך דייקא והוא קוד הכתוב ויקח
אחת מללעותיו ויסקור בשר תחתה הכוונה כי אחוריים
של הוי"ה הוא ע"כ והוא קוד ימין שבנימין שבאחור
ואחוריים של שם מ"ה הוא ק"ל והוא קוד מואלע שבשמאל
שבאחור הרי ע"כ ק"ל הוא ר"צ בנ"ה הכה ה' רוכב
על ע"כ ק"ל. והבן זה. ומלוי של אלהים הוא בנזק
ברמזי"ם ג' והוא קוד ימין שבשמאל שבאחור. הרי
ג' שונות אלו הם מושג אחיות בש"ר כי אחר שלקח
אחת קוד המלכות שנק' אחת דכתיב אחת היא יוכתי
חומי ונקלחם ונלדו שהוא מללעותיו כמ"ש וללעל העשן
הוכרח לקנך בש"ר תחתה קוד הנשמות של לדיקים ון
שלשה שש"ר שהם קוד בש"ר כמ"ש. והבן כ"ז היעני:

דרך י"ב בו יתבאר סוד שבירת הכלים וירידת
המלכות עד עולם העשיה

והזכור אל הענין בענין שבירת הכלים שהם היו ממש
דוגמת שבירת כלי חרס ששבירתן זו היא מלכות
אך זכור ואך חשבתי הכלל הגדול שאמרנו למעלה שכן האורות
שהיו במהירו קודם שבא אליהם אור ממעלה דרך הסתה
כולם היו מן אור המלכות היינו מן הרשימו ששאר במהירו
אחר שנסתלקה אורה אל הצדדים כמ"ש ממעלה והמלכות נק'
חרס' בסוד' האומר דרום ולא ירוח: כי היא מקבלת ע"י
היסוד קוד ח' סוד מילה שנתנה בשמיני וי' הרויח שהם בני'
ס"ד בסוד' וירא ה' כי ס"ד לראות הרי חרס' וגם נק' חרש
בסוד הכתוב מאשים אנו משמעי ברע. לפי שהיא סוד רביעית
וכוד שביעית והיא עצמה סוד ה' הרי קמישי רביעי' לשביעי'
הוא סוד קר"ש רפי שמקבלת נביות מיעקב סוד ח"ד אך
שהם רפויים כשבאים אליה בסוד מלוי אלהים בידון שהוא
בני' ש' כמ"ש הרי חרש' ועיקר הכוונה שהיא עצמה אמרנו
לעיל שהיא סוד יסוד העפר הכללי כמ"ש לעיל ולכן האורות
אלו הם סוד בלי חרש' ולפי שהאורות שרמטה נדבקו בהם
הסניג'ים וקבלי שומא הורגו לשבירה ששבירתן היא מלכות.
ותדע מה שגילה לנו הארז"ל בסוד שבירת הכלים שגן
השביים עצמן נעשו הקליפות ומשם אור שהיה נדבק בשביים
שהוא

של הסתירו שכתבאר לעיל שהוא שפחה הפתוח למטה נקו
הרוחב של הטהירו כמו שכתבתי למעלה ואז מיד רלו
אוחס המים הזדונים שהם למטה בחלי עהירו התחתונה
שהם ג"כ מואתו שורש שהוא שורש האחור כמ"ש ורלו
להלך את העולם שכלה הסתים אוחיות העו"ת למעלה
ורלו להבדיל ולהרוס את העולם קוד המלכות שנק' עולם
בסוד הכתוב מן העולם ועד העולם כמ"ש בשער האותיות
עד שרמו בעל הרלון לקבוע דלת הפתח שהוא וזה קוד
שעמדה אחר בנקרן זווית והסתכלה היינו שאורות המלכות
כפלה למטה בנקוס רגל הפ' שהוא בנקרן זווית של קו
הרוחב כמ"ש כבר לעיל ואורות הו"ל כבר כתב' שאחר
ירידתם נשאר' בדוגמת אורח אור' וכאשר נסתם הפתח
שהיה בקו הרוחב אז נעשה מושג דוגמת אורח אור' ונ"ס
קמומה כזה ה' והוא קוד מ"ס קמומה של אברהם והבן
זה היעני. והוא קוד קבירה התיבה של נח מופי' וי'
המנוול דכתיב ויסקור ה' בעדו ולא כל הנשמות שהיו
רחוין ללכ נתיבה ולידנן שאורות העל' קלטה אוחס
החיה שהיה קוד המ"ס קמומה וככנסו בה שבים שנים
שנעשה שנעשה כמציאר במדרש העולם: ואחין שאין ראוי'
כשאריו בחוץ והיינו אורח חקק' ד דורות שנקטעו בלא עת
שנשאר למטה בחלי עהירו התחתונה בתוך המים הזדונים
ועולים בכל דור ודור והן הן עני' פנים שדבור: הרי
נשלים לפיכך קוד אוחיות אברהם קודם חיקון האותיות
וכיוון שכלנו אוחיותיו נחשבור שורש כשמותו שהוא מו"מ
שבנימין קוד הקד' עלאה קמומה נפסו אונת וזה גרס
לחירוף האור ויסקור הגנו לחון הטהירו ע"י השעוררות
שורש כשמותו שחיה דוגמת מ"ס נוקמן אל אורות
המלכות כי שם היה לחור וזה גרס גם לעלוי' אורות
המלכות ונקוס נפילה למעלה כמו שכתבנו הכל לקנן
באר היעני ולא נהפוך לו אור ה' מצי' טעמים א' לרמוז
על עליית אורות המלכות שהיא קוד ה'. הני' לרמוז שחור
אור הגדול שיש בו קוד ה' חסדים כמ"ש לעיל ומוצו
בתקנו כל העולמות כמו שכתבנו לקנן:

ולא חובל להחלוק מלגלות לך מה הוא ענין מ"כ
שחלדיקים עושים במוקרים כשונתם אל השכינה
בסוד הכתוב חלק ה' נפשי אשא: ועי' מוקיר' כשונתם
עושי' יסוד למעלה בן ח"ת ומלכות והוא קוד כפלה:
והכוונה היא כי מליאת ח"ת ושל' אחר החיקון ילאו
בסוד ד"ו פרלפין והם דגוסים אחר בלחיר' בסוד הכתוב
אחור וקדם להני וכותל ה' מושג נתיבה כמו שכתבנו
הכל בלתיכות בשער ג' והוא קוד כותל מערבי מלשון
עירוב כמות כמ"ש הכל לקנן: והטעם שכתבנו אחר
באחור הוא כדי שלא יהיה מוקס לאחיות החילוקים כי
החילוקים אין להם אחיזה רק באחוריים ולא בשום מוקס
אחר כמ"ש זה כונה פעמים ויגדור כל זה לקנן בשער ג':
ולכן אי אפשר להיות יסוד שלם בן ח"ת ומלכות לחיותם

היה שיש בהם מ"ל אותיות ועי"ן הטל קטו בסוד תחית המחס בסוד הכתוב הנכב כן ארם על עצמות היכשות האלה לאמר במרבע דוחות בואי הרוח . כי ר' רוחות דם סוד ר' מלאי הויה שהם ד' בחיות שבכחות הכללי כמ"ש למעלה ובהם מ"ל אותיות ועי"ן ר' רוחות הנ"ל קרבי עצם אל עצם חיל גורל מאוד והכן זה : והנה חזק שמה שאמרנו שחמל' ירדה עד עולם עשיית הכוונה הוא כרי לעשות הכנה לנ' עורכות כביאה יצירה עשיית לקישות לרוחם. הכללים בקדושה כי מתחלה היו בסוד ארץ כנען כמ"ש למעלה והיו למטה מקו הרוחב ברגל הת' כמ"ש למעלה ועתה אתר שירדה שם המלכות נכללים בקדושה ונק' ג"כ בשם ארץ ישראל בסוד שאמרנו ז"ל שאברכה הקד למסעיו ככל אשר ירדך דכתיב קום התהלך לארבה ולרתבה ואמרנו כרי שיהא נוח לכבוש לבניו ובכל מקום אשר התהלך נקדש הארץ והיא בכלל בכלל ארץ ישראל. כי ארץ ישראל האמיתי הוא רק ירושלים בלבד שהיא מכוננת נגד ירושלים שר מעלה שהיא סוד המלכות בסוד הכתוב כעיר שהוכנה לה יחיו כמ"ש בשער האותיות : ושאר הארץ היה נכנה בשם ארץ כנען ועתה נקדשה ונק' בשם ארץ ישראל והיא כביאה יצירה עשיית עליו ג"כ עם אור המלכות אתר שתקנה ועלתה למעלה באצילות הם עליו ג"כ עשה למעלה חן קו הרוחב וישבו תחת קרקע אצילות כמ"ש בשער ג' ואור המלכות נתקנה בחמלה למטה כעולם עשיית ע"ן אור שירד מ"סוד הגנון כאן סוף שהוא סוד יו"ד ועידא סוד טטח חסר המתלה בסומא דאמה שהוא סוד רוא דמחשבה סוד החכמה סוד יו"ד רחמי וזהו סוד הכתוב אשר עשית בסתר דוקטחי בתחתית ארץ . כי כבר אמרנו שסוד יו"ד הוא סוד ג' נקודות רכלילין בחד בסוד סת"ד שהוא סוד תחת סוף'ן דאדוריקו ממותה עידאה סוד סגולתא והוא אשר עשית בסתר דוקטחי בתחתית ארץ סוד עולם עשיית שקראת תחתית ארץ כי כל הני עורכות כביאה יצירה עשיית כולם הם בערך ארץ נגד עולם אצילות ועולם עשיית שהיא תחתונה מן הני עולמות היא נק' תחתית ארץ ושם נקמה ונתיצירה בסוד תחתית בסוד הכתוב כבניה תקפאני וגו' כמבואר מתוך דברי הוהר : והנה כבר אמרנו שכזה האור שירד מ"סוד הגנון כאן סוף בו היו כלולים ה"ח שהם סוד ה' הויה' המקצבים ביסוד : בסו"ה וילקס יוסף את כל הכסף ה' כסף כמ"ש בשער ג' : ועי"ן נתוסף דשם אבר"ם שהיה נרמו קודם התקין כמ"ש למעלה. עתה נתוסף לו סוד אות ה' ונעשה אבר"ם הרומו לאבר מ"ה שהיא סוד אבר הקדוש היינו יסוד הגנון כאן סוף שהם סוד רוא דמחשבה סוד שם מ"ה כמ"ש במקום ובהו חבין סוד מאמרז"ל ע"ם אלה תולדות שמים וארץ בהבראם וחר אסר אל תקרי בהבראם אלא כאבר"ם. ושניהם לרבר א' נתכונו שאמרנו כי קדם שירד זה האור מ"סוד הגנון כאן סוף היו כל האורות שבשדהו בסוד יסוד העסר הכללי ואינו יכול להציא שום מעודה רק אחד שבא עיני סוד אור הגנון שהוא סוד דח הכללי שבו נכללים כל הני יסודות אמ"ש בסוד ג' נקודות הכללים בסוד נקודת יו"ד סת"ד סת"ד : ובהו האור היו נכללים ה"ח שעי"ן נתוסף אות באבר"ם ועתה מוכן כי סוד אסר חדא ומד אסר חדא ולי"ם : ובהו חבין סוד גרול מה שאמרנו יו"ד אבר"ם מוליד אבר"ם מוליד : והוא מוכן ע"ס' דברינו : ועתה נכא לכיאר ה"ס' ביהושע שחתחלנו ונמסח לו סתח סתני עצמו :

שהוא סוד שירי שירים כמו שאם יהיה בכלי חרש שמן אף שחשבו ותתרוקן מן השמן לא ימלט שלא ישר מעט שמן נדבק בשברים ומה האור שנדבק בכלים הוא סוד ניצוץ קדוש המהיה את הקליפות כמ"ש בשיב זה לא שירך כנאן במקום נכזה כזה שאנו עוסקים בו כי כאן כתיב כי לא ירח מלנו נדח שאף השברים עצמן אתר שותלכנו ונצטרנו חזרו להיות שחורין ונעשה מהם בריה חרשה בסוד תחית המחס כמ"ש ביום השלישי קימנו ונתי' לפניו שהוא נעשה עי' הטל העליון שירד עליהם והתי' אותם כמ"ש לקמן רק מחחלה אודיעך מ"ג מ"ש חז"ל עשרה קבין חכמה ירדה לעולם מ' נפשה א"י וחל"ץ נפשה כל העולם : והכוונה כי חרש מ"ש למעלה שאחר שירד אור הגרול מ"סוד הגנון ששם הוא סוד רוא דמחשבה סוד החכמה ירדה במרובה גדולה עד שהגיע למטה לקו הרוחב כשבה"ש ששם היה מקום המלכות של אורות הפה"י כמ"ש וזה האור כבר אמרנו שהוא סוד ר' מלואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם כמספר יב"ך והוא סוד הכתוב יה"י אור"י כמספר שוה . ומתוך מרצונו הבה ברוסן כלי מלכות ומשם חזר למעלה כמ"ש לעיל והוא סוד ויהי אור מלמד שלא נתקיים רק שנגנו למעלה כמ"ש לעיל ולכן ויהי אור הוא סוד דר"ל כמספר השוה שמשם חזר למעלה . והנה כבר נהבאר כל גרול כי עולם האורות העליונים אף שמסתלקים ממקום מניחם לירושם במקום כרי שיכולו לשוב למקום הראשון כמ"ש זה כבר למעלה ולכן זה האור הגרול שירד למטה ובו היה רוא דמחשבה סוד החכמה והגיע עד למטה במקום שהיה שם כלי המלכות ושם הניח לירושמו ועיקר האור חזר למעלה כמ"ש ועי"ן הירושם נתקשרה כרוא דמחשבה שע"ן הויה להיות מתחדשת ככריה חרשה . עי' תקות חוט השני שהיא נקשרת עי"ן הרוחב בסוד הכתוב ויש תקוה לאחריהך וישבו בניס לבנוש כמ"ש הכל לקמן . והנה זה הירושם נשאר במקום המלכות וחלק עשירי ממנו שהוא סוד מלכות מיה הירושם ירד למטה במקום ג' עורמות כ"ע כי לעולם המלכות של עולם העליון הוא יורד ומאיר בעולמות שדמשה כמ"ש בשער ג' שהוא עיקר סוד השתלשלות העולמות דלות סופה נעוץ בחחלתה כמ"ש הכל באריות : והנה כבר נודע שסוד המלכות הוא סוד ארץ ישראל . והנה זה הירושם כבר נתבאר שהוא כמ"ש האור האמיתי שהוא יסוד הגנון כאן סוף כמ"ש למעלה ובו רוא דמחשבה סוד החכמה . וה"ש חז"ל אור"י דארץ ישראל מחכים והוא מוכן : והשאה מבווא ממילא מה שאמרנו עשרה קבין חכמה ירדה לעולם הכוונה כי זה הירושם שנשאר מאור רוא דמחשבה סוד החכמה הוא בסוד קבין שהוא סוד ק"ב חרובין כמ"ש בשער ג' ובו סוד עשרה ספ' כי כל אור שדמעה הוא כרול מעשר כמ"ש ויהיה זה הירושם עד המלכות שהיא יסוד עולם כנודע וס' חלקים ממנו היינו סוד הירושם שנלה ארץ ישראל היא סוד המלכות שנשאר שם מ' חלקים כנ"ל והיא סוד ארץ ישראל כמ"ש חלק העשירי ירד לכל העולם היינו לכל השלשה עולמות כביאה יצירה עשיית א"י . והוא מוכן :

ועתה נכא אל הביאור כי אתר שחזר זה האור למעלה ונשאר לירושמו למטה דמו כעה"י אל ספירות הבה שבת"ה שיחשבה שנית למטה עד מקום המלכות והחכמה ובינה וליבשו את הבה אור ירד האור שנית דרך הבה והבהו כאשר שהוא וך מאוד יכול לסובלו וחכמה ובינה אתר שהם עקבם דרך מסך כלי הבה יכולו ג"כ לסובלו והגיע האור עד מקום השברי כלים עד שהגיע אל כלי המלכות ועי"ן שהיה בה כבר רישום זה האור ועתה נא אליה עיקר האור שהוא השרוש שרלו וזה האור כבר אמרנו שהוא סוד ר' מילואי

פתח ו' דרך א' בו יתב' סוד יציאת אבר"ם מהרן
כתיב לך לך מאלכך ומאצלדך ומניס חזק' אל סלחך
 אסר

אל הכתר מטיצורו ולמעט אחר שכתפעת שנית וע"י זה כחוסק אות ה' ונעשה אצרכם ולא אצרכם מוליד סעי' זה הוליא כל הפעולות שהם כל העולמות כו"ס בשער הצ' והם מעט הדברים אשר נאמרו בזה הכתוב הנאמר לאצרכם הרינו אל שורש הנשמות קודם התקין סברתו בשם אצרכם כו"ס ואמר הכתוב לך לך מאלך היינו שיעלו מן חלי עהירו התחזקה שהוא נקדחת ארץ עיפחה כמו אופל ושם היו מתחלה שורש הנשמות שהם ושורש האחור וח' עהירו התחזקה היא נקדחת ארצו ונעם שמשם הוא שורש שלהם ושם נחגלו ואמר לך לך ואלך להנחתך ולעונתך שחיי כאן אי אחת זוכה לבנים שחלי עהירו התחזקה הוא קוד סטרא אחרא דאסתרים ולא עניד איצין ופירין כי שם אין מניע האור ושורש רוא דמחשב' ותמיד ונהדרין בזה מורכבא ואמר כפל לשון לך לך רומז לשני הליכות הא' מן חלי עהירו התחזקה והשני שילאו מן המלכות וככללו צניה כמו שכתבתי לעיל ונשים' הם קוד ארץ זה ארץ ליה וללמות שהוא חלי עהירו התחזקה' וזה ארץ החיים קוד המלכות וזה שאמר אח"כ ונמולדתך רומז אל ילידות הנשמות מן המלכות אל הצניה והמלכות נקדחת מולדתך כמזכיר מחד דצרי הזוהר על פסוק מולדת צית ומולדת חוק. ואח"כ אמר ומצית אצין רומז ליציאתם מן הצניה שנקדחת צית אצין וילאו מנחה בקדיקת האחוריים שלה כו"ס לעיל. אל הארץ אשר ארץ רומז לירידתם שנית אל המלכות כמו שכתבתי הכל לעיל ואמר אשר ארץ כדי לתצבם עליו כי נולד ארץ' הוא קוד רכ"צ אלהים חוסקת השוה כי נשם זכו להיות מורכבא בקוד התלצות כו"ס. ואעשך לגוי גדול רומז לשאיצת נשים מן הכתר הגדול היינו שירד פעם שניה האור מן יסוד הגנה צליל סוף שהוא קוד הע"ל שהח' אותם וע"י זה נקראו גוי גדול כו"ס לעיל וע"י זכו להיות בקוד הגדולה ולזכות לבנים כו"ס ואמר ואצרכך שיה' בקוד מורכבא כ"ל. ואגדלה את שער כי ע"ז האור כיחוסק לו אות ה' ונעשה אצרכם כו"ס ואח"כ והיה צרכ' מלשון אין מורכבין את האילן אלא צמיחו ומלשון צריכת מים. וכתב כ"ל ולפי דעתי הוא קרוב אל הענין:

דרך ב' בו ית' סוד המציאות מן תרח

והנה זו הדרך סלולה לצא לציואר הפ' זיהושע בה האר ה' בעבר בהר יצנו. אנוחיים מעולם רומז אל שורש כל הנשמות שישבתם היה ומחלת אליותם בחלי עהירו תחזקה שנק' עבר הכהר כי האור שירד מ'סוד הגנה הנק' הכר הגדול כמו שכתבתי הוא אינו מניע מומנו שם אור בחלי עהירו תחזקה ולכן כל השעשים צומחק ומעשים שמועשים הם אין וריק כמו הס"א שהם בחלי עהירו תחזקה' ששם אינו מניע וזה האור שהוא רוא דמחשבה ואמר מעולם הכוחה מיד שכתבתי תלילות לחיקתך בשם עולם היינו מיד שנעשה המורע צחור עיגולא

שאל

אשר ארץ ואעשך לגוי גדול ואצרכך ואגדלה שער והיה צרכה. סנה זה הכתוב הוא קטיו הצנה שהוא משנה סדר עולם כי מתחלה היה לרץ לכחוב מצית אצין ואח"כ ממוולדתך ואח"כ מאלך. כדרך היולאים מצית אציהם למדינה אחרת ומתחלה יולא מצית אציו ואח"כ מתרחק יותר ויולא מצית מולדתו שהוא עשפתתו הדרים צניר אציו וכשיולא מעירו הוא יולא מצית מולדתו ואח"כ מתרחק יותר מכל ארצו לארץ אחרת ובאן הפך הסדר. אצל לפי הדרת שלנו הוא מוצא צנוצ עטם ודעת הקדמה קטנה מתוך כתני האר' ז"ל שפי' ע"פ כי מי גוי גדול וגו' ופי' הוא ז"ל כשישראל עושים רלונו של מוקום אז הם שואצים נים מן הכתר הגדול כהר פרט קוד יסוד שצו קוד הפריה ורבי'. והיסוד הוא קוד אות גימ'ל בקוד גומל דלים אזי ש' להם י'יקה מן העוקר קוד יו"ד קוד החכמה ע"י אות ו' קוד התפארה ולא נקרא' גוי גדול שיונקים מן אות ו' בקוד הגדולה צהדדקיות צלות יו"ד ולא נקראים בשם ישראל כונוקיון לי רשע כי קוד הי"ד הוא קוד הראש: אצל כשאין עושים רלונו אז אות ו' צלי ראש וזהו בקוד הקטנות ולא נקראים בשם יעקב ויעקב הוא הקטן עכ"ל ברוספה צילוי: ולדעתי זה שאמר ז"ל כשעושין רלונו אז אין נוספר כתיב וכשאין עושין רלונו אז כתיב והיה נוספר. והכוונה שכתעושין רלונו אז שואצים מן הכתר הגדול קוד יסוד שהוא רוח הכללי הכולל ג' קדוה אורי נים אש ואז הם בקוד הגדולה שיוכלו להוליד ולכן נקראים גוי גדול וריק שמתחברים והולכים אז כתיב כי אין נוספר. אצל כשאין עושין רלונו אז הם רק בקוד יסוד העפר שאינו מוליא שים פעולה ואז הם בקוד הקטנות וקטן אינו מוליד אז כתיב והיה נוספר. וגם זה כוונתם צאמם שכתעושין רלונו כמשלו למכבים וכשאין עושין רלונו כמשלו לחול ולעפר הארץ כי הכוכבים הם בקוד היסוד שנקרא ריקע בקוד הכתוב והמשכילים יזירו כוונה הרקיע ומלדיק הרצים כוכבים כמזכיר מחד דצרי הזוהר: ומתה כנא אל הביאור רק חזור בה וחזור בה דבול' בה מ"ס למעלה שכל חלל העהירו מתחלה נעשה בקוד קדוה המלכות וכל האור' צעתיהו נעשה מרשיו של אור המלכות ומתחלה כמבולק רק ד' אורות שהם כח"צ ומלכות והמלכות ירדה למטה צעתיהו בחלי עהירו תחזקה וזה היו לזורים גם כל הנשמות ששדשם הוא מצחי' האחור קוד המלכות והם נקראים בשם אצרכם כו"ס ואח"כ ככתבתי מחד הקצים ועלת' למעלה בחלי עהירו עלינות והנשמות עלו עונה וככללו עמה מחד הצניה כמו שכתבתי למעלה ואח"כ ילאה מתוך הצניה והנשמות נשארו צניה. ואח"כ בקדיק אחוריים של צניה כפלו הנשמות וירדו למטה וחזרו וכדנקו צלור המלכות כו"ס בקוד הכתוב כי עפר אחת ואל עפר תשוב ואח"כ כשמתקנה המלכות פעם שנית ועלתה למעלה וכתבתי כל השגרי כלים וקמו בתחי' ונעשו בקוד מורכבא שהלציו

קדושות

ה'א

קדושות שגשגו במאמר בסו"ה דאית' דמעת העשוקים ואין להם מנחם כי זה היה לצורך הדגתה השמטה שמישה הנסיון והציון והם מתבררין ועודים מעט מעט ע"י ששנים טובים בלימוד התורה וכוונת תפלות ומתחדשים בכל יום כבוד המחדש כשבו בכל יום תמיד מעשה בראשית ואח"כ עשתה הבינה תנועה כי אור המלכות שהיא סוד יסוד העפר אף שעלתה מן הדמים הודונים עדיין היתה כבוד רשף ומשי ואינה ראויה לזיועה לכן עשתה הבינה תנועה ומן התנועה נולד הרוח סוד יסוד האויר וכן האויר יצא מ"ס כי סוד האויר הוא סוד התגלות אור הכתר שנתגלה מהמת תנועת הבינה כמ"ש שכתבתי ואז השמש יצא על הארץ ויצאום מן האבנים מפולמול סוד אבני כהן כי אחר שהיה השמש על הארץ התחילה הארץ להתייבש מריחתה ואז יצאום מהם אדים בסוד הכתר ואז יעלה מן הארץ ריב סוד מרום. ומן האדים יצא אש אשר זריחת השמש במים יצא אש הרי אש ממים הרי נתגלו ג' יסודות אמ"ש. ואותן שלשה יסודות הוא סוד גדולה גבוהה תפארת שכתבתי שנתגלו למטה תחת כתר חכמה בינה ואור המלכות שהיא סוד יסוד העפר שהיתה מתחלה בסוד דביעות עתה ירדה תחת אמ"ש ונעשי' בסוד שביעות ואח"כ נתמשש הכתר כמו קו עד למטה עד קו הרוחב וכלל בתוכו ה' יסודות אמ"ש וגם אור המלכות היינו אורו כנצח ואורו כבוד ואח"כ נתקבל בסוד חציו ונתן העפר שהיתה מתחלה כבוד והח"ב נתיחדו יחד ואז נתקבץ כח באמ"ש ויצאו מתוך הבינה ונתגלו והודו דוגמתם שהם סוד נתי' שכתבתי ואז נתגלו אותן ש' הו"ה שה' סוד ו"ק נתי' ואז הוצרכה אור המלכות שהיא יסוד העפר לזר עד למטה תחת נצח הוד יסוד כי הם ג"כ דוגמת אמ"ש והיא יסוד העפר. ולכן לעולם הנצח הוד יסוד באים בסוד תוספת כמו שאכתוב לקמן בשער ה' הרי עתה המלכות בסוד עשירות הרי נשלמו עשר ספרות בטהירו עילאה. ואחר שהתי' לא ה' יכול לעלות למעלה כמו נדונה גבורה כי לא היה יכול להצטיות סמוך לאור הכתר שהיה אור ששם שאינו יכול לבוא לזר ציור הכתר לישב החוק מאור הכתר תחת גדולה גבורה ובין אור הכתר והתי' לא ה' נקרא דעת והוא מעט וטהר לתי' שהוא מעט נגלה יותר מאור הכתר עצמו אבל לא בא לזר ציור גמור. ובוהן תבין מה שאמרנו שהדעת לא יכולה לספירה בפני עצמה רק שהוא התנוצצות הכתר אבל כאן בטהירו עילאה נחשב ג"כ לספירה שעם הדעת נחשבו ל"א אורות וכולם היו כבוד מלכו' כי כולם נעשו מרשימו אור המלכות וכולם הם בחינת יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שנתגלו סוד אור מים אש היינו כי גם כל יסוד הוא כלול מארבע יסודות והם סוד אמ"ש שביסוד העפר ולפי שכולם היו בסוד יסוד העפר ולית לה מניפה כלום הוצרכה הבינה לפתח פתח בסוד המקץ כדי שיבא בטהירו מאור יסוד הגגו שבו טפת חסד מאור רזא דמחשבה שהוא סוד חלל

מיסין דאודידין ממוחא עילאה סוד התכמה הגנוזה באין סוף והוא כולל ג' יסודות אמ"ש הכלולים ביסוד האויר שהוא הראשון שמשנו יוצאים כל השלשה אור מים אש. ואחר שנפתח הפתח ירד האור במרוצה גדולה כבוד טפת זרע הורה כחן בסוד הכתוב אור וזרע לצדיק ולא יכלו האורות שכתבתי לקבלו והכה למטה בכלי המלכות וסתוך שירד במרוצה חזר לאחוריו ועמד בפתח המהירו בסוד והוא יושב פתח האורל והגיע פנים לאורות המהירו כל אחד לפי ענינו היינו מעט פנים בג' ראשונות ומיתה בשבעה מרכים ועילוף באור המלכות והרישום מאור רזא דמחשבה סוד החכמה נשארו למטה מ' חלקים בקרקע הארץ סוד ארץ ישראל וחלק עשירי ירד עם אור המלכות למטה עד עולם העשיה וע"י זה הרישום היתה יכולה המלכות לעלות למעלה בסוד תקות חום השני בסוד הכתוב ויש תקוה לאתריהן ושבו בנינו לגבול' וזה השבירה שהיתה בשבעה מלכים הוא סוד שבידת הלחות כמ"ש במקומו. ואח"כ ירד פעם שנית האור שהוא סוד מיל' אורות שהם סוד ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהם מיל' אותיות וע"י זה הטל התי' את המתי'. ונעשו כל האורות בסוד מעשה מרכבה היינו זה מרכב לזה וזה לזה כי החיוב הלבשו את הכתר ונעשו לו מרכבה בסוד הכתוב סולו לרובב בערבות ב"ה שמו והשבעה אורות שהוא סוד ת"ת הכולל אותם הלבשו את ח"ו והמלכות הלבשה את הת"ת בסוד נקבה משובב גבר ונתקנו כל האורות ע"י זה האור מרזא דמחשבה שירד ררך הפתח ונעשה להם בסוד פנימי ומקץ היינו אור הפנימי הוא סוד המיל' אורות שהם סוד ד' מילואים הנ"ל ואור המקץ נעשה מן כ"ב אותיות שכלל אות ואות יש בהם רל"א פנים ורל"א אחר ונעשה המקץ בסוד פנים ואחר היינו ל"א אותיות מן אל"ף עד כ' וכלל כל שהם ל"א אותיות נעשו מקץ' פנימיים רל"א אורות שכתבתי ו"א אותיות מן ל' עד ת' נעשו מקץ' אחרים ג"כ ל"א אותיות שכתבתי ובפנימי' המרכז של רל"א שעדים הם אל' ב"ס וכו' סוד אור ישר וחיצונים שהם האחרונים המרכז שלהם ל"א מ"ב סוד אור חזר. וכנגד כל מרכז יש באור הפנימי שהוא קו הושר מל' אורות נגד כל מרכז פנימי ב' מילואים ו"ה וגם ב' אותיות מן ב' מילואים ע"ב ס"ג ונגד כל מרכז אחר עמד ב' אותיות ו"ה וגם ב' אותיות מן ב' מילואים מ"ה ב"ן כמו שהעניתי לך הציור למעלה ועוד אשיב די לציור זה הציור בקיצור בשער ה'. הרי כי נתמלא המהירו כולו אור גדוד מכית מחוץ תצפנו זהב מהור סוד אור מרזא דמחשבה שיש בו ארמונית אבל הוא מהור בסוד מלא דברולתא כמו שאכתוב בשער ה' :

ובזה נשלם שער אורח צדיקים. בעזרת גזר ומקום. והוא יוציא לחפשי לאסורים בונים. ב"ב אכ"י :

של העולמות אך ירד רצונו של בעל הרצון ממדינת למדינה עד שבא לכלל תכלית בריאות האדם התחתון האנושי כי זהו כוונת תכלית התחדשות השמיטה הואת להיות הכחירה נתונה לבני אדם דהרע ולהשיב דרכי תמים והמות נתתי לפניך והכח תלוי במעשה התחתונים במאמר ז"ל התחתונים צריך גבוה הם : כי באתערוותא דכרתא אתער עובדא לעילא והכל רק ע"י אומה

פתח א' דרך א' בו יתב' סוד עול' המלבוש אורך על כי נרואות נפלאות נפלאים מעשיך ונפשי ודעתך מאור : אהובי אחי ורעי הנה עתה באתי להדריךך בדרך אמת לזרע ולזהירך סוד רבני איך נעשה עולם התקין הנקרא בפי חכמי האמת עילא דמחללא. וכיזה היה השתחשלות

המעשה היה כמחשב' תחלה להיות כ' כמו שתר'א' בעין שכלך. ולכן יהיו כל הדברים הנאמרים בשער הא' לגנך עיניך ואז עיניך תחזיקה משיגים ויכירו עיניך ויג' לבך :

תחלת הכ' תתנו כל הציור לגנך עיניכם מה שצוית' בשער הא' הרל"א שערים שער'ם ואחור והם סוד המקסימים ל"א אורות שבהור' עליהם. וכן הוישר שרר מיד הגנון באין סוף לתוך שבהור' שהם סוד ד' מלאך הוי"ה שיש בהם ט"ל אורות הוא סוד אור פנימי של האורות שבהור' עולה וטבואר שם שכלל אור מקף שכלל ספירות שבהם א"ף שורות וכלל שורה כ"ב אורות שהם רל"א שערים פנים ורל"א שערים אחר' והמרכיב הוא סוד אלב"ם והם דרך כלל נקראו פנים עד אות כ' והוא סוד אור ישר וכן אות ל' עד אות ת' יש בהם ג"כ בכל אות רל"א שערים פנים ורל"א שערים אחר' והמרכיב שלהם הוא בהיפוך ל"א ט"ב כמו שצוית' למעלה : ודרך כלל הם בח' אחר שהוא סוד אור חזון וכולם בסוד מקסימים אלו מקסימים פנימי' ואלו מקסימים אחר' : ואל יקשה לך ששלהם אור ישר נ"ת שם מתוך הציור שהרל"א שערים פנים ואחר שמן אות כ' ועד ת' עמדו למטה תחת הרל"א שערים פנים ואחר מן א' עד כ' ולמה יקראו אלו פנימיים ואלו אחר' : זה הבין אח"כ והנה נתבאר שם שנגד כל מרכיב עמדו פנים אחרות מן שם הוי"ה בן הוישר שהוא סוד אור פנימי היינו ב' אורות יחד באותיות הפנים וכו' אורות ר"ך באותיות האחר' ובהם ב' אורות מן ב' מלאך ע"כ ס"ג בפנים וכו' אורות מן ב' מלאך מ"ה בין באחר : ותן עיניך בתמנה המצויות בשער הא' והתבונן בו אז תצריה : והנה נתבאר כל המהור' עולה מזה האור מבית ומבחוץ צפנון זהב שהור' כמ"ש בשער א' והוא עולם הראשון שנמצא מן אור אין סוף וכן כפי חכמי האמת עולם המלכות דפי שאור האורות נתייצב כמו לבוש שני' תנועת המקסימים שאין תנועתם שיה פנימית כזו באות אחר כמ"ש הכ' כשער א' ועי' נאורו האותיות דארכן ולרחבן כמו דבש שהוא ישר וערב ועי' תנועת המקסימים נעשו מזה האור נגד כ' כמו שרמזנו דרחבו דרך מהלכת סביב הנקודה כי כל מהלכתן הוא דרך רחוב שהור' אם הבין הוי"ה והוא סוד שירושלם של ס"ת כמ"ש במקומו והוא סוד גברי ישר' שמוה עולם המלכות מקבלים העולמות שרמזת עי' ש"ם צינורות כמ"ש רקמן שהוא סוד ישר' במספר השוה בסוד הכתוב ה' מקץ גאול' לבש סוד גברי קוד"ש במספר השוה והוא סוד כמ"ש דרחמי' שהוא סוד לב' במספר השוה. ובאין חקצור ויהי :

דרך ב' בו ית' איך נאצלו העולמות שלמטה

ודלגה כאשר שנחמלא כל המהור' אור גדול שהוא יך ובהור' מאור שלא יכול לבוא ליד ציור כנ"ל והוצרך לעשות עוד צמצום אור לעשות מקום פני לעמיד העולמות : ולכן רמז בעי' שאלו האורות שבהור' יתקבלו מניה וביה בסוד שאמר כהרץ קצצא דלבוש' מניה ורמזו במלת קצצא סוד רל"א במספר השוה : שאותן הרל"א שערים שהיו בסוד פנים ואחר כנ"ל וכלן את המהור' נפסק הלבוש לשנים ועלו חצי תחתון אחר' חצי עליון בסוד הצמצום ועמדו אורות שהיו דרך כלל בחי' אחר נגד אורות שהם בחי' פנים : וגם כל השמות שם ב' מילואים עמדו ג"כ האור אחר' הפנים היינו מ"ה נגד ע"ב ובין את המהור' נפסק חצי השלם והפנים בעין שכלל תראה את שנתקף אור המהור' בסוד המהור' נאורו האותיות הפנים ואחר בסוד הכתוב ה' יך את עמל בשלום. הכוונה כי אלו האורות שהוא סוד הורה תחומה נתנה שנעשה בסוד מלבוש אחר' בשלום אור פנימי שלהם ישרא

אוסה הישראלית כי נשמותיהם הם חלק אלוה ממעל כי הם עמוסים מני בטן כמ"ש ב' לקמן : והם קשורים בתקות חוט השני שעיני' החוט שם כח בידיהם להגיע כל הגלגלים וכל העולמות כמ"א יקבע חבל נחלתו ואם יגיע בהחבר בקצה התחתון לכל אשר יתפוז יגיע גם קצה העליון בסוד הכתוב ורדו בדגת הים ובעוף השמים שהם כל מלאכים והיכלות והעולמות הכוללים בספירת המרכות שבמנונים בשם דגת הים והכלולים בת"ת המכונים בשם עוף השמים כמ"ש הכל דקמן שעד שם מגיע עומק התחתונים ודא קמעלה בעולמות הכוללים בתכמה ובניה כמ"ש במקום אף דקמצינו מגיע הפנים אם עונם נרוד מנשוא מגיע גם איזה פנים למעלה כתוב ואז בוודאי נעשה דין ברשעים כי אין מי שיעמיד להם והבין זה : כמ"ש בסוד הכתוב קץ כל בשר בא לפני ואמר וז' וז' הכתוב החסם קץ למטה רשע החסם קץ אתמהה אלא אי קם הוא למטה רשע כ' לחיובו של רשע : והכוונה כי פני' הוא סוד חכמה בינה במספר השוה : וב' הכתוב להור' משעים ועונם כי רב הוא שרדני הפנים עד חו"ב וז"ש בא רפנ"י. וכדי שרא יקשה לך כלל הלא מעשה התחתונים אינו מגיע שם כי שם כתוב עז וחרה במקומו וליכא עציבו קמ' דקב"ה קמ' דיקא והבין : לזה הביאר דאיה מהכתוב ובא רעהו ויגיד עיו החסם קץ למטה רשע עז החסם קץ אתמהה הכוונה ב' ק"ם הוא ג"כ סוד חכמה בינה במספר השוה ולזה אמר אתמהה ותירץ ואי קם למטה רשע וחיובו של רשע בשביל גורל העונות והבין : ויבאר כ"ז במקומו ונחזור אל המקום :

הנה אסרנו שזה המקום פניו הנקרא מהור' עולה שרברנו בו בשער הראשון היה כולו אור גדול מאוד ולא היה אפשר שזה האור יתגסם ולבוא ליד ציור ולא יכלו העולמות ליצטיר בתוכו כי לא יוכלו לקבלו כי כל ציור צריך להיות מוגדר אבל זה האור ה' בפשיטות רב והוא קרוב לאין סוף שהוא מתחבר עמו כמ"ש בסוד הוא ושמו א' ואף שביארנו בשער הא' שבו המהור' היו בו עשר ספי' וגם שמות הקודש ומילואים ומילוי' כמ"א אורותיהם וכו' אורותיהם ורל"א שערים פנים ואחר חרע כי הכל היה שם בהעלם מוחלט רק עי' התבוננות שהורשנו להתבונן בהם ולידע גדולתו של בעי' : ואיך נתפשט רצונו הטוב רחיש עולמו דהיינו לבוואיו הורשינו דתאר בהם אלה שם אור וזה הכל דא כרוא דמחשבה וכהעדר גדול כמבואר מתוך הכתוב שהתחלנו בו בזה השער ובשביל זה המעם כמה מהאראונים נמנעו עצמם מלבאר זה השער הראשון : ומשום ידם סמנונו בהר וכן הוא בברייתא דאברהם אבינו הנק' ספר יצירה שפתח דבריו יאיר בסוד מעשה בראשית הם הדברים שביארנו בשער הראשון והזהיר באזהרה גדולה ואמר עשר ספי' בלימה כלום מן מלדבר ולבך דהרהר ואם תרוץ כך שוב למקום שנאמר והחיות רצוא ושבו שיהיו כל הדברים כך ברצוא ושבו למקום שהורשית להתבונן ואף אני לא באתי לגלות אלא לכסות כי הגלוי מביא ליד כסוי ולידי העלם וההעלם מביא ליד גלויסן יבא דהיום ח"י לראות אז ה' הורה כמשתמע ויצא לחשוב בו איזה סמרא : ויחשב לו למחשבה זרה : כי הסברא בו אולת : רבת הגיוקין טועלת : ולכן פתחתי לך זה השער הראשון אף בקיצור סופג שסאסר דהרחיב בו הביאר אף שזמה תוכל לבוא בשער הפנימי ולאור באור היותו כי בסוד עולם התיקון שרצונינו לדרב בו יש בהם כמה דברים שנוארים שהם כמו מלחא כרי טעמא ואינם חיישיבים עד הרב : ואחר שחרע הדברים שהורענו בשער הראשון שהוא סוד מעשה בראשית שאף שלא נתקיימו בצידם הראשון עכ"ז היה בהם שורש שכן הוא צריך להיות בעולם התיקון שהוא סוד מעשה מרכבה כמו שיתבאר לפנינו וסוף

שערי דרך אמת גן העדן

באורך ובחובב איל ב"ס וכן כל האותיות היינו הר"א שערים
אם תעין בתמונה המצויירת בשער הא' תראה איך הכל היה
בסוד איל ב"ס ויש בהם סודות נפלאים ואין אנו כאן נביאודם.
גם תראה איך עמדו אורות הפנימיים האחד אחורי הפנים א"ב
עמדו ב' אותיות ו"ה שבאחריו נגד ב' אותיות ו"ה שבפנים
ונעשה הו"ה שלימה. וכן מלו מ"ה שבאחור נגדע"ב שבפנים
וסלוי בין נגד ס"ג כזה .

שהוא סוד קו היושר שהם ד' מילואי. במספר יב"ך והוא
מלשון הרכבה שע"ז וכו' עם סודות להיות מרכבה למעלה
ואחיוון סקו הושר כמ"ש לקמן והם סוד ד' דגלים שהיו
במחנה ישראל. כמ"ש בשער אותיות במקומו. וראה והבן כי
אחרי שנמסרו אורות המהיר לשנים נעשה כל מרכו בסוד
א"ל ב"ס כי עלה מרכו ל"א תחת א"ל היינו הלמ"ד אחורי
הא' וא' אחורי ל' וכן מרכו מ"ב נגד מרכו ב"ס הרי הכל

מרכו פנים אורות פנים	מרכו פנים אורות פנים	מרכו פנים אורות פנים	מרכו פנים אורות פנים	מרכו פנים אורות פנים	מרכו פנים אורות פנים
אל	יה	כתר	וה י י	לא	אורות
בם	ו ו	חכמה	וה ו ו	מב	אורות
גן	ד ד	בינה	וה ד ד	נג	אורות
דס	ה ה	דעת	וה ה ה	סד	אורות
הע	י י	חסד	וה א א	עה	אורות
ופ	ו ו	פחד	וה ו ו	פו	אורות
זין	י א	תפארת	וה א ו	צו	אורות
חק	ו ו	נצה	וה ו ה	קה	אורות
שר	ה ה	הוד	וה ה ה	רס	אורות
יש	י י	יסוד	וה א א	שי	אורות
כת	יה	מלכות	תך	תך	אורות

שלמטה כמ"ש לפנינו. והנה ה' אותיות שהם ביסוד הם ב' יודין וא' כזה י"א היינו ב' יודין מן ע"ב ס"ג וא' מן ס"ה כמבואר בתמונה הנ"ל רמי שביסוד נגנו האור שלמטה כמ"ש בסוד וישם הוא בהעלם מוחלם ומשם יורד ומתפשט ומאיד רכל עולמות שלמטה והוא סוד א"ה ר"ה במספר השוה כמבואר מתוך הוהר דאמר אה"ה מירוש אנה מאן דאנא אהיה עתיד אני להתגלות. והבן זה: ונ' אותיות הנ"ל הוא סוד אה"ה במספר השוה ומשם מתפשט ויורד רעולמות שלמטה שנעשו מרכבה לזה העולם כמ"ש לקמן. שהם סוד האבות שהם המרכב' ורית של אבות הם ממש ב' אותיות הנ"ל ומשם נשפעים נשמות של ישראל מקו היושר והוא סוד הכתוב א"ך טוב לישראל והבן זה. וכתבתיך הסוד מה שאמרנו ו"ל אסרה שכת לפני הקב"ה רבש"ע רכולם נחת בן זוג ולי לא נחת בן זוג: והכוונה כי ע"פ ציור התמונה הנ"ל תראה כי בכל ספירות עד יסוד יש רכולם בן זוג אבל ביסוד אין בו רק ב' אותיות מן ע"ב ס"ג בפנים ובאחור יש לו רק אות א' מן ס"ה כי בין אין בו רק מ' אותיות ונפתים כבר בספירת הוד זה ידוע כי ספירות היסוד נק' שבת כמ"ש בשער אותיות ו"ש אסרה שבת ב' והוא מוכן: והחשובה שהשיב הקב"ה כנסת ישראל יהיה בן זוגך יח' לקמן: ונחזור אל הענין רק וכו' חזרו מה שאמרנו בשער א' כי כל המהירו עלאה נעשה כסוקם נקודת המלכות שהיתה נקודה נקודה. והנה עתה שנחמקלו אורות המהירו עלאה ועלה חצי תחתון אחורי חצי עליון הרי נשאר חצי מהירו תחתון סקום סניו רק שנשאר בו הרישמו

ותראה בציור שלמטה כי נ' שמות ע"ב ס"ג מ"ה שיש בכ"א מהם עשר אותיות הרי נפתים ביסוד ומלוי בין שאין בו רק מ' אותיות כבר נפתים בהוד כי האורות שבמהירו הם י"א כנזכר בתמונה והמקפים הם נ"ב י"א שיש בהם י"א מרכים ומרכו המלכות הוא כ"ת ח"ך ומרכו היסוד הוא י"ש ש"י וממנו מתפשטים ש"י עולמות שעתיד להנחיל לכל צדיק וצדיק. כסאמר הכתוב להנחיל אהכי י"ש: ולפי שמסתיימן ביסוד לכן שם העצם של ספי' היסוד הוא שר"י שאמר לעולמו ר' דיקא בסוד ה' אחד ושמו אחד והבן. אבל בספירת המלכות אינו סניע שום אות מר' מילואים לכן אמרו עליה שהיא סוד עלימחא שפירחא דרית דה עינין ופירושו דלית דה נמרה כלום רק שהיא מקבדת מאורות העליונים. וסוד עיני' הוא על מ' שמבואר בכתבי האר"י ויל שבעולם העליון שם הו"ה הוא ברא דעינין כזה. שיש כזה השם כ"ב עינין נגד כ"ב אותיות שנאמרנו כזה העולם. ויש נוסחא בכ"ר עינין והוא למטה ואין כאן מקום ביאורם: ומה המעם הצורה המלכות למעט עצמה בסוד הכתוב צאי לך בעקבי הצאן שהצרכה לידך ולהתלבש בעולמות

שם הו"ה הוא ברא דעינין כזה. שיש כזה השם כ"ב עינין נגד כ"ב אותיות שנאמרנו כזה

מתחלה

הזה ולכן נקרא רוח אלקים וע"ז נאמרה ונרחפה ע"פ
 כדור העשירו והעשירו מוכנה בשם מים כי עדיין לא בא
 קפוי וליר עולמות עד לחל"ז כמ"ס לפיכך ואמרו מרחפת
 היינו נבע ולא נבע הכוונה בזה כי אמרנו שכל יו"ד הוא
 כדור סת"ר שהם ג' קולין קולא לעילא וקולא להחא וגיו
 נאמלעית'. וכשאלת הי"ד צאופן זה כי קוד יו"ד כבר
 ביארנו שכולל צעלנו עשר כעצור ציור דורא דנקודה הול
 ואיור חלח ואיור חשע דאיור עשר. כי קולא דלעילא רומז
 אל הראש שהם ג' ראשונות כמ"ס שהם חמ"ד ככללים בראש
 כמ"ס הכל לקמן. וגיו דאמלעית' רומז לחג"ה וקולא
 דלהחא רומז לכה"ס כמ"ס כל זה צמקומו. ולכן חושב
 הוצר חשע שהם ג' פעמים ג' לפי שלמעלה עדיין לא
 נחגלה המלכו' בפועל רק שהיא צבא ומלכות לעשר כמ"ס
 לקמן: והנה חמ"ד נה"ס של עולם עליון ומלכות עולם
 שלמטה ממנו כמ"ס לקמן. וא"כ זה הי"ד האומית שנסארה
 חופפת על כדור העשירו היה צאופן זה. שהראש שהוא
 קול' דלעילא עלתה למעלה בעולם המלכות לפי שהיא זכה
 מאוד נכחה לה חכך מקום ודרך מעבר במוכה וגיו דאמלעית'
 נשאר חופף צין עולם המלכות וצין כדור העשירו וקולא
 דלהחא נעלה בכדור העשירו היינו כלל חור יקוד שלו
 והמלכות צקעה הכדור וירדה עד לחלל שחך כדור העשירו
 וזכור זה. וזה רק השתלשלות העולמות להיות קופה
 כעין צהמלטה. וזוהו הצין מלה כעין ואנן זה: וזוהו הצין
 קוד הכחוצ אחור וקדם לרתי ותשת עלי כפכה והיא
 מאמר זאת הי"ד האומית שהיתה זה בחינת פנים ואחור
 קוד אחור וקדם וא"כ היה לה כח לירד ולעלות אל ששמה
 עלי כפכה קוד הכ"ף של מרכ"ל כ"ה קולא נכחה לה דרך
 מעבר ולכן נחוסף בה ה' יחיה לרמו על זו הכ"ף שהיא
 קוד כחר מלכות הכרומה בתוספות ה' כדורע: ונאלת
 הדברים כרתנו ציה כרומה לשפתיים יוקם צמאמר הוצר
 שאמר קוער צגולא כעין צעיקא לא מור כו' ולא
 גיון כלל: הכוונה בזה כי כבר ביארנו שהי"ד נק' גולם
 כי כמו שהגולם אינו לורה אלך הוא ראשית לכל לורה
 וממנו יו"ר כל הלורות כך אור יו"ד אינו לורה רק נקודה
 והיא ראשית לכל הלורות כי לא תלייר שום אור אם
 לא תחליל בנקודה וממנו תוכל לזייר איזה אור שתרצה
 והנה קוערל הוא חרבוט של עשן הרומז לדין כמ"ס
 עלה עשן צאפו: והשמה יונן כוונה מאמר על מכונו
 רוער צגולא ר"ל לפי שכל עשן מעט דין צולה הי"ד
 ולא תיחה יכולת לעלות למקומה כמ"ס לפיכך כעין צעיקא
 כי עיקר חרבוט של צענה ר"ל הולכה לחיות נעלה
 בכדור וכדי שלא תענה צאפס כדור מנרן כי כמה כדורים
 הם בעולם העליון וגם בעולמות שלמטה מכדור העשירו
 כמ"ס לקמן לכן אמר לא חור כו' ולא גיון כלל כמו
 שאמרנו למעלה שצוה הכדור עדיין לא נחגלו הגיונין רק
 צהפשעוטים למעט: וביארתי כ"ז המאמר צחצורי הגדול
 צפי' על הוצר יעיון ומס: ונחור אל הענין כי כאשר

נחמלה שהוא קוד עשה חסד הי"ד מיקוד כדור אור ורוע
 לזריק ודבקו האורות שבעה"ח צו הי"ד ונחמטע האור
 מן העשירו רק ששאר רישום רישומו. ומה נעשה כלי
 כמו כדור עגול ונק' כדור העשירו וכמעט צעילא את כל
 העשירו רק שהיה מקום חלול צחוכו: ומה שסניצ זה
 הכדור נקרא איור קדמון וזהו הכדור כלולים צו עשר
 ספי' היינו עשרה כדורים וזהו צחוק זה ונק' צפי' חכמי
 האמת עשרה גיוין והם מוצאים כספר מעיין חכמה.
 ואין כוונתם לומר שיש בזה גיונין מצינים שזה אינו צדום
 גצוהים כי הגיונין מתגלים למעט בעולמות שלמע' שאנו
 דולים לבאר אורה כמו שנוצח ונחך דברי הוצר. רק
 כוונתם היה להחזיר שלא נחצב ח"ו צמאמנו שבע' כדור
 והוא כלי חס ושלום לומר כלי ממש רק כמו שהולעתיך
 למעלה: ולכן אמר שהם אורות מוקקים רק שיש בזה
 עשר גיוני' לפי ערך עלה ועלול והם הם מחולקים לעשר
 גיונין ואנן זה: והנה זה הי"ד האומית אחר שליקטה
 האורות מחוך העשירו עלתה למעלה לשב למקומה הרמה
 ושצק רק רשימו גם ממנו צחוך העשירו כדור שהוא רוחא
 דשצק זה צעלה שפי' זה יס זה הכנה להוליד כמ"ס כ"ז
 בשערי אוחיות כי זה בא מכת יקוד הרוח כמ"ס. ונאלת
 הדברים הצין מ"ס ציור כר אסתקן יו"ד אסתקא אור.
 רומז למ"ס שהרשימו ששאר צעשירו מכל הרל"ה שערס
 היה אור גדול ואורות אור' שהיא בחינת המלכות של
 עולם המלכות שנתפשטה אורה ג"כ בעשירו היה רק צעך
 נקודה לכדור אור הרשימו. ואמרנו שפי' זה נעשה אור
 ואחר שיד יו"ד האומית דבקו זה כל אורות ה' ונעשה
 לה צן זה ואחר שנסחלקת הי"ד מן העשירו אזי נסתלקת
 ג"כ הנקודה מן איור א"כ נשאר אור. אל עכ"ז קוראין
 אורו איור מכת הרשימו שצק זה הי"ד האומית' שבע'
 ג"כ כמו נקוד' לזה האור ונעש' שוב איור:

דרך ד' בו יתבאר סוד אדם קדמאה תימאה

הנה הרע שאמר שליקטה הי"ד האורות מן העשירו
 ועלתה למעלה ונלתה לשב למקומה הראשון שהיה
 היו זה צ' צחי' שזהו פנים ואחור שפי' יס לה כח לירד
 ואח"כ לחזור. אך מחמת ירידתה בעולם התחתון וממדיגחה
 נחגלה מעט וכמעט מעט אורה לכן צצוזה למקומה
 והגיעה עד מרכס ספי' המלכות שסס צ' אוחיות כ"ה אזי
 אור כ"ף שהיא קוד כחר מלכות של עולם המלכות שאורה
 זכה מאוד לא נכחה לה דרך מעבר במוכה לאותה יו"ד
 צאשר נסתגלה קלה וסיה עפפה על ראש הי"ד וכשאלת
 הופפה למעט ון עולם המלכות ואחור שבה מה שהיה זך
 מאוד עלה למעלה ונגה ציקוד של עולם המלכות כמ"ס
 לקמן וסיה עלתה נשאר חופפת על כדור העשירו כדור
 הכחוצ ורוח אלמים מרחפת על פני המים הכוונה בזה
 כי זה הי"ד האומית שהוא קוד יקוד הרוח ואח"כ נסתגלה
 קלה בעשירו כולל צן דין שהוא מניעה האור צמקים

נעשירו שלא יכלו העולמות שלמות לקבלו עד שנחמטע .
ועלה זה האור ובגדו ציפור של עולם המלצות כמ"ס לעיל .
וזה שאמר ובגדו ללדיק' קוד יסוד עולם המלצות הנק' לדיק
ואחרי לדיקים בשון רבים לפי שיש צד המעלה צ' יסודות
נצח' פנים ואחור כמ"ס לעיל וז"ל לעולם הנא לעולם
שכבר נא ואחור עולם המלצות שכבר נא :

דרך ה' בו יתבאר תחלת אצילות י"ס של עולם
האצילות קודם תיקון הגמור :

והנה אחר שפלטת הי"ד את האורות רצו עוד נצח'ר
לצ' אוחיות היינו אות' ה' עיקרית של ס"ג היינו
ה' אחרונה שהמולי שלה שהיא הי"ד כבר ירדה ונעשה
אומן ועשה רצו אל ה' אחרונה העיקרית של ס"ג וה'
המולי של ה' אחרונה של צ"ן שהם עומדים זה בדר זה
כמו שהוא בתמונה הכל' שמוקדשם יפנו צדממים וישלחו
האחרת להשפעת למטה להאיר אל יו"ד האומני' להסיק
לה כח כדי שחובל לצקוע כדור העטירה ולהשפעת למטה
שנית צחוק חלל כדור העטירה ששם הם האורות של ה'
שפלטת הי"ד קבולא דלחמא וגם רישום רשיונו ואורות
הראשונים לקצן אלו האורות ולעשות מהם כדור והוא
כלי של כדור כתר האל' ובו יהיו כלולים כל השער קפי'
של עולם האצילות . ולכן היה לדיק לה סיוע מן צ'
אוחיות הכל' וס"ג וצ"ן כי כבר ביארנו כי אור הפנים
שהוא קוד אור יסוד דרכו להשפעת ואור חסר שהוא אור
האחור דרכו ללמטה ולעלות למעלה ולכן צדוה ה' וס"ג
ש"ס צו נצח' פנים ואחור כמ"ס נצח' פנים נחפשת
האור ולולא נצח' האחור היה נחפשת נצח' חללית אצל
נצח' צ"ן אור האחור נחללם כפי סיועו המוגבל לה
ומעל הרצון אצל אין הכלי נגמר ומלאכתה אלה. אחר
שיתחלק מונחה אור הגדול המונע מלחיות מוגבל ולנא
לידי ליור ולכן היה לדיק ג"כ סיוע מן אות' ה' וס"ס צ"ן
שהוא נצח' אחר מונע ועי' נסתלקה אור הי"ד מן הכלי
ואז נגמר מלאכתה . ומידויה כן ונעשה כלי הכתר ג"כ
כמו כדור עגול צחוק כדור העטירה ובו היו כלולים כל
השער קפי' של עולם האל' כבלדי צללים זה צחוק זה.
והוא קוד כח' שכל עילאה הנק' עתיקא דרמיקין ועילת העולות
והוא נקרא כך לעד העולמות שלמות מונע כמ"ס הכל
בצריכות' . אצל הוא קטן המונע לעד כדור העטירה ולכן
לא מילא זה הכתר אלא כל כדור העטירה רק מעט מונע
וישג לו למעלה כדורו העטירה היינו קרוב לאחור מוקס
ששם נעז הי"ד האומנית וכשאר למטה עור מוקס פנוי
הרבה נחלל כדור העטירה ששם נצחו כל העולמות שלמות
כמ"ס לקמן : הרי לפניך שכדור הכתר של האצילות נצח
נצח' יו"ד אומנית ונ' ההי"ן וס"ג וצ"ן הרי שם הגדול
יד שהוכתר למעלה בשער ה' שזה השם היה חקוק על
מוטה אהרן . ויש צו ג' לירופים כי אף שאמר צדריאל
דאברהם אציו ג' אוחיו' נצות ו' נחם . ר"ל שגב'
אוחיות

נשארה זו הי"ד כעולם כדור העטירה ונחמקה ונשרשה
אז כביכול שם כחה כנקה ולא יכלה עוד הלפניו ולקצול
נחובה כל האורות שליטה מן העטירה והפליטה אותם
האורות נאשר שרצה היתה למעלה מכדור העטירה ככל
שם פלטת יתר אור והכלו האורות קצב העטירה דרך
משל אם השפיק מים על כלי עגול אז ילכו המים קצב
הכלי קסור קסור וזוהי האור נעשו עשר עיגולים קצב
כדור העטירה והם צומין עשר לפי שנעשו מפליטה הי"ד
שכללה עשר והם נקראים צפי חכמים עשר עיגולים
דאדם קדמאם קדמאם . ובכל עיגול יש צו כלילת עשר
ספירות היינו אורו מוקס שמתחיל להשתגל וכדק נשרשה
שם הוא נצח' ראש ולמטה צמקס שמוקס להשתגל
נקרא נצח' ה"י ונאמנה הוא נצח' חג"ת אצל אינם שם
נפעל רק נצח' ולכן נקרא קדמאם שהכל קסור נחובה
נחלם מוחלט : ויש מהחכמים שקורין אותו אדם דצריאל
כי כמו נצח' עולמות אצ"ע שנבאר עינים לקמן עולם
ראשון נק' אצילות וספי' צריאל שהוא מורה על מעט
גילוי יסוד והשתבות האור כן הכא זה האדם ק"ס הוא
נק' אדם דצריאל לעד עולם העליון עולם המלצות :
ומדע שזה אדם ק"ס האדם הקדמון לכל הקדומה
שנדרר צו נען החיים נאשר ששם כי כל דרשיו נצחו
על הקו היסוד שמונו נחמקו כל הפרלופים נצחו דריוקנא
דאדם כמ"ס כ"ז לקמן . וזה אדם ק"ס הוא צדק עיגולים
וגין כל עיגול ועיגול הוא אור העטירה הנק' אור קדמון
ושם נלטיירו נחלם מוחלט כחה אלפי' רצנו' עולמו' וכולם
נקראו נצח' אין סוף לרוב העלום ואין לנו השגה נצח'
כי לא יתן להשתנות נצח' כלל רק שמוקסיו להשתנות
אם השתלשלות נקוד' נאשר רוא דמחשבה עד סוף
המועשה וגם אין לנו אחרת נצח' להיוה נשפעים וחס'
כי נמונה של ישראל נאחרים רק נקו היסוד כמ"ס כ"ז
לקמן נאשר היעיד : ולכן אינו מדרר נצח' האר"ר רק
צדק הפרלופים שלמות שער שם מניע נעשה החכמים
לשער אז להיעיד : ונחזור אל הענין שזון פליטה הי"ד
שפלטת למעלה מן כדור העטירה וזה נעשה האדם :
ועוד פליטה מוקס אורות דרך קולא דלחמא שהוא צחוק
חלל העטירה ומהם נעשו כלים לעולם האצילות שנבאר
עניני לקמן ואלו אורות ה' מהשפעות אות' ה' שאחורנו
למעלה שנדרקו צו הי"ד ועלו למעלה עם הי"ד ואחורנו
ששם היו רק כנקודת צדק הרישום אור מכל הרל"ה
שערים ועיקר זה האור עלה למעלה ובגדו ציפור כמ"ס
לעיל ואורות ה' היו למטה בקולא דלחמא כפי מדרגתה
ועשה ירדו מהם למטה לחלל העטירה : וזהו הצין מ"ס
צוהר **ת'** רשם רשיונו לעי' . כי עתיק יומין מוס'
ומחיל עולם אצילות כמ"ס לקמן : וזהו הצין ומשאר'ל
על פקוק ויהי אור ראש שאין העולם רואי להשתנות נצח'
האור נצחו ללדיקים לעולם הנא . הכוונה כי ביארנו כבר
כי ויהי אור רומז לחיות אור למעלה והוא רומז לאחור
אור שליטה הי"ד מוחך העטירה כדי שיתמעט האור

למעלה ויכול הכתר לחביל אותו מקום. ועוד באשר
 שהכתר הוא אור זך ובהיר מאוד יכול לקבל האור מן
 המאכלי בלי חלשוי. אבל החכמה חיה לה מקום לנעוה
 לזיון כי אם הוא מקום רחב כדרך הכדור שהוא מושפע
 למעלה ולמטה ממנו מחרצת וגם כי הוא חכם ומכיר מקומו
 שאינו כדאי לישב בלד הכתר כי לא יכול לקבל האור מן
 המאכלי ודלו נקבלתו דרך הכתר שהוא ענין נשק אבל
 הדינה שחיה לה מקום לישב בלד החכמה. וגם כי הדינה
 קרובה בערכה לערך החכמה ששתי הם חרין ריעין דלא
 מופרשין לכן יכול לישב בלד החכמה. אך שלא יהיו
 שני מלכים משתמשים בכתר אחד כאשר לא לוי לך בעקבי
 האלן לכן וחסד לגבולו ועיקר קבלתה מן החכמה אף
 שמקבלת גם מהכתר היינו האדם מועטה שהוא צדור
 ריחוק מקום כמו שכתוב לקמן אבל עיקר קבלתה מן
 החכמה אך כל מלך דאביל דלאו דיליט בהיה לחסכתובי
 באפי' לכן חזרה הדינה פניה מן החכמה צדור הכחוש
 וחכם באחור ישבנהה ומלה ישבנהה הוא טעניקון שה דינה
 הכונה כשרול' החכמה' להשפיע בדינה' הוא שח את עלמו
 שהוא קוד הכריעה שצדור' כמ"ס בשער האותיות והוא
 צדור שאמרו ז"ל אחת בולא גמין ולחיש לה כי לעולם
 קוד הזיווג הוא קוד אמייה שהוא בלחשו. והוא מוצר
 צוהר באחור דרב המונח סנה צדור האמונה של לורה
 אוח לדיק שהוא כוח **צ** קוד"ל לחא ורכיז על ורטי"ן
 הופכת פניה מן הדינה' אס חזרת חזין שס. ולפי זה
 לדיק להיות לורה ל' הדינה' נועט בצוה מן הדינה' ככל וכן
 מלאכה הליז בכתבי קודש של הרב רבינו משה זכותא
 בעשרה חקונים שחיקן לכהינה ספר תורה וחפלין
 ומחזה. יעוין שס :

דרך ו' בו ית' איך יצאו דת' מן הבינה ולמה נק'
 הבינה אם הבינה

והנה אח"כ רמז בעה"ר לב' אותיות ו'ו היינו ו'
 העיקרית של ס"ג וגם ו' העיקרית של צ"ן
 ששנודדים ג"כ זה נגד זה ליתן ג"כ מוארם ולהספיק כח
 אל הדינה' האמונית שחרד פעם ה' וחוכל לצקוע כל
 הכדור עד כדור הדינה' ולהוליא מומה ה"ם שהיו כלולים
 בחוכה שללא גם הם מכה אל הפועל. והסן כחן קוד
 הגילגול צדור פעמיים ושלש שסס ה' גילגולים ומחשבים
 רק לג'. והסן זה : אך שכלן היה לדיק להיות שנינו בחולאות
 ה"ם ולא כמו שלאו הג' . כי תב"ר ילאו זה נוסח זה
 צדור שלשלת כי החכמה ילאה מן הכתר ובו היו כלולים
 כל השאר כמ"ס והדינה' ילאה מן החכמה ובה. היו כלולים
 ג"כ כל ה"ם אך כאן בחולאות ה"ם היו באופן אחר כי
 כולם ילאו א' א' מן הדינה' ולא ילא החסד ושבו יהיו
 ככללים גם השאר ואחרי ילאו ממנו גם השאר ככל וכן
 כולם ילאו א' א' מן הדינה' כמו שבאר לפניה. וכן
 נקראת הדינה' אס חננים שכל ה"ם תחנות שנקראים
 צנים

לוחיות יס צנה ו' לירופי' כמו שמואר שס צדור לירוף
 ג' לוחיו **והנה** ו' לוחיו' אמי' אבל צנה שסס שהי"ן
 הם כפולים ושנין בהמוכסם לכן אין צו רק ג' לירופים
 שסס **והנה** **והנה** **והנה** והם ע' לוחיו' וההי"ן
 מהמלאה' כ"א בג' מילואים שסימנים ועלה ה' ה"ם חקום
 ועם הדינה' לירופי' הוא קוד מעבר צ"ק כי אם נמספר
 הדינה' ארבע' ועם הדינה' שסס עשרים ועיה הוא קוד
 אהיה הדינה' קוד צ"ק נמספר השוה שני' ההעברה
 של הדינה' האמוני' וצ' ההי"ן דרך מעבר כדור הדינה'
 נגדו חלו הכלים והנה אוחס ג' מילואים הוא נמספר
 אלק ומהפך פליח רומז אל הכתר שנק' פלא כמ"ס
 בשער האותיות ומלאכה כחוש שנסס זה במילואיו ויולי
 מילואיו יס צו חר"ך לירופי' נגד חר"ך עמודי אור היואל
 מן הכתר ונגד חר"ך לוחיו' שס בעשרה הרצות וכד
 חרי"ג מלוח ו' מלוח צני נח ולא עמודי על חלו הדינה' :
והנה אחר שנעשה כדור הכתר ובו היו כלולים כל
 ה"ם של עולם האלילות אחר זה רמז בעה"ר לב'
 לוחיות **והנה** היינו ו' מן מילוי וא"ו דס"ג וס' אחרונה
 העיקרית דצ"ן ששנודדים ג"כ זה נגד זה כמו שהיה בהמונה
 הכל' שיתנו ג"כ וואורם להספיק עוד כח ציוד' האמוני'
 שהתפשט פעם שלש' גם דרך כדור הכתר וחוליא ממנו
 ספירה החכמה שללא מכה אל הפועל להיות כדור וכלי
 צפוי עליו ובו היו כלולים השאר ספירות ויהי כן
 [שללא כלי החכמה מן הכתר ובו היו] כלולים
 השאר ספירות ובכה ו' של מילוי ס"ג שיש צו בחינה פנים
 ואחור נעשה הכלי ובכה ה' של צ"ן נגדו ונלכחה כמ"ס
 בכלי הכתר וכלי החכמה ישנה לה תחת כלי הכתר ללד
 ימין בעה"ר ומולאה שיש צנה ג"כ קוד החזרת יעקב
 על פנים קטנים כי יעקב הוא קוד ו' שמונה נעשה זה
 הכלי ונקרא' פנים קטנים שהספירות היו מהחל' רק צדור
 נקודות ויהי כקרי חננים כמבאר צינה אס ובמאמר
 אדם דאלילות ואין להאריך צנה : ואח"כ רמז עוד בעל
 הרמז לב' אותיות א"ו היינו א' של מילוי וא"ו דס"ג ו' מן
 מילוי ו'ו דצ"ן ששנודדים ג"כ זה נגד זה ליתן גם כן
 מוארם להספיק עוד כח אל וי"ד האמונית שהתפשט פעם
 ד' יותר וחרד דרך הדינה' והכמה אל החכמה להוליא
 מומה כלי הדינה' מכה אל הפועל ובה יהיו כלולים ג"כ
 השאר ספירות. ויהי כן ובכה ה' של מילוי ס"ג נעשה
 הכלי של הדינה' צדור שאמרו אלק צי"ח אלק דינה' שני'
 האלק צנה כלי הדינה' ועי' הוא של מילוי צ"ן נגונה
 ונלכחה ככל' בכתר וחכמה וכשילאה הדינה' מן החכמה
 ישנה לה בלד החכמה ג"כ תחת הכתר לשמאל בעה"ר אך
 נמוך מן החכמה' נגד רגלי החכמה : ואח"כ למה ישנה
 החכמה תחת הכתר ולא ישנה בלד הכתר להיות קרוב אל
 המלאכה שכן דרך כל האורות לקצב לעמן לא המלאכה בכל
 מה ראשון ולקבל בלא חלשוי : השנונה צנה כי כלי הכתר
 חיה כל כך גדול בערכו שמילא את ראש כדור הדינה'
 ועוד שכדור הדינה' באשר שהוא עגול הוא מושפע וקל

צנים כו"ש בשער אחיות כולם ילאו מונחה. והטעם הוא כי אמרנו למעלה שזאת היו"ד האומני' היחה יס'צת' לנעלה בזכור הטעיהו א"כ זהוילוח ג"ר וגם היו"ח מן הצניה ירדה ג' מדרגות שהם ג' ראשונות קוד ג' בלגולים ולא כהחלקה מעשרה רק ג' מדרגות וכל ג' הוא כלבוד לכן היה זה כח לירד ולחזור ולעלות. והנן : אצל אס היחה מוילוח א"כ החסד וזו הי"ו כלולים כל השאר א"כ היחה לריכה לירד עוד מדרגה א' לחוד החסד כדי להוליך השאר וכן בכל א' שלטונה היחה לריכה לירד עוד ולהחזק יורה מן שרקה וכל יותר וג' לא היו כלבוד מזה יגרום ח"ו כמו פרידה להפריד הענף מן השורש ולכן לא ירדה לנעלה מן הצניה והולכה להוליך ז"ת א' א' הכל מן הצניה. והקדוץ ילא ראשון שנחמלה ילאה ספ' הנולכות שהיא מחמכה שצפס' וזה היו כלולים כל הנולחות שיהיו צעולמות של מטה כ"א לפי מדרגתו וחזיר הגדול עוקר א"כ הקטן מונח צמדרגה. וכאן חזין הסוד הגדול צוקר קדינות הקליפה לפני כו"ש בשער א' והנן : והנה כשילא הנולכות יס'צת לה חחת הצניה. אחיכ ילא ספ' היסוד ג"כ מן הצניה והולכה הנולכות ליהן לו מקום לפי שהוא גדול צמדרגה ואז ירדה הנולכות ירדה א' וישב היסוד חחת הצניה והנולכות חחת היסוד. ואח"כ ילא הסוד ואז הולכה הנולכות לירד עוד מדרגה א' וגם היסוד ירד מדרגה א' וישב במקום הנולכות והסוד נעוקם היסוד וכן עד כולם. צכן יס'צו כולם זה חחת זה והנולכות לנעלה והחסד לנעלה חחת הצניה : אצל חין יקתחם זה מזה כי עדיין לא היה להם קו והמעשה שיעפיע א' לחצירו. רק כולם יקו צשוה מן הצניה וחין שיוכי צנעלחם רק צסוד ריחוק וקום כי הקדוץ קדוץ קודם צנוירגה וכולם ילאו צבח יו"ד האומניות מן הצניה רק צבח האלה צ' אחיו יו"ד כנצ'ס לעיל. כי אחר שלא הולכה לירד לנע' מן הצני לא הי' לריך להוסיף לה כח. וזה גרם ג"כ לשצירה הכלים של ז"ת צבוק"ה עד עקרה ילדה שצעה ורצה צנים אומללה. שכולם לא היה להם קיום עד אחר החיקון כו"ש הכל צאריכות ולריך שחדע שבאשר ילאה מחמלה הנולכות מן הצניה לא היחה יכולה לקבל אור הצניה דרך פנים שלה ולכן הולכה להפוך פניה למטה : ולא חרין לצך לומר הרי אמרנו שערדין היו הספ' צסוד נקודה וצסוד כדורים עגולים ואיך יתחור צכדור עגול צח' פנים ואחר צכר ציארנו ז"ל צצנור א' שלפי שהולך להיות צכל כלי שורש מר' יקורות הנוקבלים מר' אחיות הויה לא יעלע ונולחאר צו צח' פנים ואחר יונין ושחאל יעונין עשם : והנה אח"כ כסירד היסוד מן הצניה ואז נעשה היסוד כמו מקד מצדיל צין מלכות לצניה ואז יס' לה כח לקבל האור מן הצניה דרך הפנים ולכן הפכה פניה כוץ למעלה נגד היסוד כי כל מה ראפשר לקבל דרך הפנים הוא מקבל אצל היסוד שלא היה לו עדיין שום מקד קודם שילא הסוד והולך היסוד להפוך פניו למטה נגד

פני הנולכות. ואז היה למלכות צו הצח' צח' פנים צפנים עם היסוד. אצל אחר שילא גם הסוד ונעשה מקד צפני היסוד אז היסוד חחר פניו למעלה ג"כ לקבל דרך הפנים. ואז נשאלה הנולכות צח' פנים צחמור עם היסוד וכן נשאלה עד זמן החיקון כו"ש לקמן : וכן הי' זה הדרך צכל היות סוד פנים צפנים ופנים צחמור ע"ד האיל. וגם החכמה וצניה צכר אמרנו קטיו צסוד אחר צסוד לורה לריך כח צ' כי הצניה לא היה זה כח לקבל דרך הפנים מן החכמה ופשיטא מן הכח א"כ החכמה שאזר רצ מאוד היה יכול לקבל דרך הפנים מן הכח צסוד החכמה כי עונק מקור חיים צאורכ נראה אור הנאמר על חכמה כו"ש לקמן הרי לפיכך איך עמוד העשר ספירות שנאללו צעמיו סתם והם נקראים עשר ספירות מקוריות ר"ל כי כאללו מחמלה חוככ שנעשה הטעיהו ועמוד עפ"י שנחצאר למעלה היינו ע"ד שנעשה הטעיהו הנקרא אור קדמון כדלעיל כאלל צסוד כדור א' הכולל צעלמו עשר כדורים ונקראים עשר גוויין דלאו איוון גוויין ממש. וסצ"צ זה הכדור יס' עוד עשר עיגולים הנקרא עשר עיגולים דאדם קדמאה סחיימאה וצין כל עיגול ועיגול יס' אור קדמון וצחוכס כוה רצנות עולמות וצכללים צסם א"ס וצחוך כדור הטעיהו עמוד העשר יספירות מקוריות. שצנה שופע אור הושר היסוד מיקוד עולם הנולכות מעמדתן כמזו צספר החייע ודרך מעמדתן פני הכח נמציע לחכמ' ופני החכמ' אל הכח והצני' נמציעה ג"כ למטה להשפיע אל הצנים ופני הגדול' אל הצניה ופני הגבור' מול אחר הגדולה וכן כולם פניהם לנעלה והם כח. והנה ספירת הנולכות כחצ' לעיל שנחמלה ירידה מן הצניה היה לה צח' פנים צחמור. ואח"כ כסירדה חחת היסוד היה לה צח' פנים צפנים עם היסוד. ואח"כ כסירדה עוד למטה אחר שילא השער ספירות שאז הפך היסוד פניו למעלה אז חזרה צח' פנים צחמור : וידוע שכל צח' פנים הוא סוד הויה וכל צח' אחר הוא סוד אלהים. וזה סוד וחדר פלאים הנאמר על ספירת הנולכות

כח	חכמה
בינה	נדרה
נבונה	ח"ת
נצח	הוד
יסוד	מלכות

כי פלא עם הכולל הוא סוד הויה אלהים צמקפר השוה ונצ'ס פלא אס ס' פעמים הויה אלהים חרומה על צח' פנים ואחר ככיל : והנה יס' כאן מקום שאלה על דרך עמידתן ככיל שחרי אמרנו שאין כ"א יכול לקבל האור מן המאלי דרך פנים צלי מקד כו"ש לעיל א"כ איך עמוד החכמה נגד פני הכח פנים צפנים צלי שום מקד וגם החסד איך יכול לקבל ג"כ האור פצ"פ מן הצניה ולמה לא הפכה גם הצניה פניה למעלה כמו החכמה : תשוב' לזה כי חרע שחמו' העלול' עשיג עילתו סכעלל מוטו.

בן העדן

והנה עתה עת דורים לגלות לך סוד גדול מה שרא עמדו
ע"ז הסוד כמה מן הראשונים וע"ז יתבאר לך ג"כ סוד

עמידת הכלים עד היכן הגיע עמידתן בתוך חלל המהירזי אם עד למטה עד קרקע המהירזי היינו עד קו הרוחב שמשם ולמטה אין בו שום אור כמ"ש או שלא הגיעו אלא עד אמצע המהירזי או פחות או יותר שעי"ז תבין התחלקות המהירזי לארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה ותבין בזה יתרון האור של עולם האצילות על השלשה עולמות שלמטה ודמה נק' האצילות ה"י דהיינו וכמה דברים מהם שלא נתבאר בדברי הראשונים . וגם תבין ענין התחלקות המהירזי לשנים חוץ מן קו הרוחב ולמטה : ובתלך הענין שהוא סוד עולם המלוכה שנתבאר לעיל היו שם הספירות רק בדרך עיגולים במהירזי זו שאנו עסקים בו היה עיקר תפקיד העיגולים דוקא ע"י פרצופים שהוא סוד דיוקנא דארס קדישא שהוא סוד קו היושר בסוד הכתוב אלהים עשה את האדם ישר ונוי . ותבין למה תחתית המהירזי היינו מן קו הרוחב ולמטה לא נכנה ושהוא מדור לקיימות ואנו הרבדים אשר לא נתגלה לכמה מהראשונים וכן הם אוניק ושבע אמרי :

דנה נתבאר בריש שערי א"י כי לה דברים שנאצלו ונבראו ונבצרו ונכלם מוכרת להיות כלל שוויש באין סוף והיינו במל' שהיתה ננוה בא"ס שמשם הושחת העול' וכל הרבדים מסנה יצאו א"כ ה"י בזה המכונות שוויש לעיגול שוויש לקו היושר : והנה אמרנו שמסוד הצמצום התחיל מנקודה אמצעית שהיא סוד מלכות דמלכות שהיתה כלולה בא"ס ששם הוא סוד פתחי עולם ופתחי הם רבים ופתח רבים הם ששים היינו סוד שני פתחים שהוא בסוד העיגול ובסוד היושר והבין הסיכ : והנה אם תצייר בשלך דרך עגול והם עשר עיגולים זה בתוך זה הרי האמצעי הוא הקטן שבכולם ובו יצא מעט חלל ה"י כי ספירת המלכות היא נקודה אמצעית ובה סוד הפתח . ולמ"ז התחיל הצמצום מנקודה אמצעית ממז והיה מרכז העגולה בנקודה אמצעית ומרתק העגולה מכו מכל הצדדי : ואם תצייר בתוך העגולה קו היושר בדיוקנא דארס הרי סוד ספירה המלכות עומדת בקו היושר תחת ב' שלישי קו היושר ונשאר למטה רק חלק שלישי בסוד הכתוב וכל בשריש עפר האדן כמ"ש לקמן בשערי האותיות וכן עמידה נגד נה"י דת"ת שהוא סוד שלישי דת"ת סוד אדם ישר כמ"ש לקמן : ושם הוכרח ג"כ להיות הצמצום ששם פתח השני מצד קו היושר ומבשר . אחזה אלה ותבין זה מאור : והנה בקו היושר למטה הוא סוד עקבי דמשיחא דחפן חוצפ' יטני וחזר כלל זה : ולפי זה היה מרכז הצמצום רתוק מלמעלה ב' חקקים ורתק שרישי למטה . א"כ הוכרח להיות שני מני צמצומים ומתחלה נעשה הצמצום מצד העיגולים ואח"כ מצד קו היושר והנה נודע כבר באורות עליונים שכל בחינה כלול מכל הכתונות והיה צד מה בעיגול גם מכתונות יושר וביושר צד מה מהעיגולים ונתבאר כבר שנעשה קו ברוחב המהירזי להפסיק במהירזי ששם הקו ולמטה הוא מקום מרבר ושםמה והוא בעקבי דמשיחא . וא"כ מתחלה כשנעשה הצמצום מצד העיגולים שהוא סוד נקוד' אמצעי' שבאמצעית וניתק האור מתוך נקודה אמצעית הלכו האורות מן הנקודה כלל אחר דרך הלוכו לכל צד כשנה והיה בהם ששים רבוא מקצועים סוד ח"ר אלה אורות שהמלכות כוללות אותם והבין . וכולם הלכו דרך הכוסם כזה .

העגולה בשור מקומן שר בבחינה זו מעלה שנעשה מצד קו למטה ב' חלקים נעשה אח"כ הקו ששם מקום חושך וצלמות מצד עקביים כי

שמאיר ע"י הכבוד . והבין זה : ועתה יתבאר לך שם הו"ה במילוי ב"ן שהוא במלכות בי הו"ה ה"ל כל אור מוליד דונמתי כזה יוד' ה"ה ו"ו ה"ה כי כל המלכות נהוו ממלכות ראשונה הכלולה בא"ס מה המלך נר מנר . מה שאין כן שאר הספירות וכן שאר מילוי הו"ה אין מולידין דונמתי . והבין זה : ובה תבין ג"כ מה שמבואר בכתבי האר"י ז"ל שבבכ ספ' יש שם הו"ה ובכך א"י יש נקודות ואר"י נקודות בנ"י ספירות היו נקודת הו"ה במקץ שהוא בכח פתח בחכמה וכן כולם ובמלכות הו"ה בלי נקוד . כי חרע שחאותיות מהם נכנו הכלים שד הספ' והנקודות הם כמו נשמה אל הגוף והוא סוד העצמות שבבכים ששמו שהגוף פועל הכ"י ע"י הנשמה שבתוכה לכל אשר יתפוש כן הנקודה יטה את התיב' לכל אשר יתפוש כנון אם אם וגם מהפך אותו לעבר לעתיד ולהנה כידוע לחכמי הרקוק ולפי שספ' המלכות יש לה כל מעצמותה שהוא סוד מרקים נר מנר כמ"ש דכן יש לה ג"כ הו"ה אבל אין לה נקודה הרומו אל אור הפנימי סוד העצמות שבבכ' וזה לית אל מנרמי כלום : והנה אמרנו שבכ"י שר הכתר נכנו מן מ' אותיות שהם ג' צירופ' יה"ה כמ"ש לעיל א"כ הגיע אות א' לכל ספירה נ"י ספירות שבכתר ואל המלכות שבכתר לא הגיע שום אות שהרי הכתר בעצמו כלול ג"כ מעשר ומהיכן נכנה כלל מלכות שבכתר אלא צ"ל שנכנה מרשימו המלכות של עולם שלמעשה ממנו שהוא שד מרקים נר מנר : וכן אמרנו שעד עתה נכנו כל העשר כדים של עשר ספ' מקודות שנאצלו בבורה המהירזי מן מ' אותיות של מילי ס"ג וכ"ן שירדו מן עולם המלוכה שהם חמשה אותיות משם ספ' וד' אותיות מבין כמ"ש למעלה . א"כ מגיע אור מאות א' מן מ' אותיות למ' ספ' והמלכות שהיא התחונה שבכולם לא הגיע לה שום אור לבנין הכלי שבה אלא צ"ל כלי' וכן הוא ככל ספ' ובכל פרצוף ובכל עולם שכל המלכות נכנו מעצם מהותה של מלכות הראשונה הכלולה בא"ס וא"כ שפיר אמרו שהיא שרומי אמיני ישראל . כי סוד אמונה ישראל היא סוד המלכות הכלולה בא"ס שנק' אמונה בסוד אחת ואמונה היא בעצמה ששלמות ככל אמונה ישראל משא"כ כל הספ' והבין זה . וכן שפיר אמרו לפ' שהיא לתתא מכל ספיראן א"כ מוכרת הוא שלא הגיע לה שום אור מן מ' אותיות ומהיכן נתחווה עצם מהותה אלא מוכרת שהוא כמו מוליד . נר מנר והיא נעשה מעצם מהותה של מלכות הכלולה בא"ס וא"כ היא אחתות מאתר עלאה דאיהו א"ס וכן סליקו דיהה לעילא לעילא על כל ספיראן דאתר דאתחזות מתמן משא"כ שאר כל הספ' והבין זה : ובה יבואר סוד דבתוב אבן מאסו הבונים וגו' על מכוני . והוא מוכן כי הבונים הם אותיות שעל יד' נכנו הכלים כמ"ש כמ"ג אבנים בונים ששה תבים ובה תבין סוד הכתוב מאת ה' היתה זאת . היא נספרת בעינינו . ששלח את הוא מיתר הדליק מ' היתה זאת אלא ה' הרבדים שנתברו לעיל כי נודע ששלח זאת רומז אל המלכות בסוד הכתוב דואת יקרא אשה כמ"ש בשערי האותיות . גם מלת את רומז ג"כ אל המלכות שהיא כלולה כל האותיות מא' עד ת"ו אך מלת את רומז לרביי התפרסם בסוד שפיראן אהין וגמין דבין הם . ומרת זאת רומז למדרגה התחונה הימנה ששים רבוי דיעין בסוד הכתוב זאת הקת התורה כמבואר מתוך דברי חזקוני והמדרגה התחונה נאצלה ממדרגה עליונה בסוד מרקים נר מנר כמ"ש וי"ש מאת ה' היתה זאת ע"כ נפלאות וגו' דמליקת לאתר עלאה ששים סוד ונפלאות כמ"ש כ"ו לקמן בשערי אותיות . הרי כבר נת' קד סוד אצ"י עשרה ספ' מקור' בתוך כדור המהירזי והיינו ב"ן הגדים שלהם ולא העצמות כי העצמות שהוא סוד אור פנימי יתבאר לקמן כאריות : אך תל עלינו חובה ביאור

בשער הא' אבל למטה בבתי' סתם ששם הוא עיקר מרכז הנקודה מבחי' היושר כמ"ש למעלה ושם נחביר שבשניהם האור מן מרכז נקודת היושר איז אוחז אורות והוציור לילך בעקמומיות ומה שעמור למטה הלכו שלא כדרך הילוכן . וא"כ בשמתיגלים הגלגלים איז למעלה יכול קפצון האור אל מקומו דרך הילוכו אף שהוא מתחלק עפי' בחי' עקמומיות והיינו דוקא עד המקום מרכז הנקודה של היושר והוא אותו מקום שאחד כך נבנה שם עולם אצ"י כמ"ש לקמן . ולכן גם בעולם אצ"י עצמו מתחלק רכמה בחי' כפי בחי' העקמומיות כמ"ש הכל לקמן באיכות אבל למטה מן המרכז שם אינו מגיע עצם החיים מאור א"ס שאף שיוזמן שם שיפחת איזה חלקו בגלגלים במפורש אינו קופץ שם האור דרך אוחז חלקו לפי שאין שם דרך הילוכו ולכן הם מקבלים דק מן עולם האצ"י דרך כמה מסכים כמ"ש הכל לקמן . ולכן האצילות נק' חיי רחין שעולמות שלמטה נקבצים בחיית שלהם ממנו אבל עולם אצ"י איזה ויהיו חד בהון כמ"ש לקמן ואותו עמוד הנ"ל מגיע רק עד קרקע האצילות שהוא תחת מרכז הנקודה מבחינת היושר ולפי' שמדנו בחי' היושר הוא למטה בבתי' הוא שהוא מקום עולם האצילות ורכן הוציורו הספי' להיחזק דוקא בבחי' פיצוסים סוד דיוקנא קדישא דאדם לפי' שהוא בחינת אדם ישר ולא בבחי' עיגולים כמ"ש הכל לקמן . ולמטה במקום סוד העקבים מבחי' היושר נעשה חושך וצלמות בסוד הכתוב רגליה יורדות מות . וא"כ הגשר ספירות מקדיות שנבנו בפסגתו ועמוד זה תחת זה כפי שנחבאר תמונתו למעלה נסתיימו במקום שמסתיים עולם האצ"י כי לא רצו לירד רמטה תחת מרכז נקודה של בחי' היושר . ובתו נבאר מהיכן בא העצמות אר הכלים ונפתח לזה פתח בתינו עצמו והכן זה :

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד אור פנימי מריכין בא וסוד שבירת הכלים

ואתה המלכים אשר נולכו בזהל' ארום לפני נולד מלך לבני ישראל . כאל כמות קוד קבירת הכלים של הקפירות שנעתינו כמ"ס לפנינו אף ממחלה נבאר מהיכן בא אור הפנימי אל הכלים ואור המוקף שלהם . דק זכור תזכור וזו שצילנו צבער א' שנחשבה נחגלו צעתינו עילאס ארבע אורות והם היו קורס לגילוי ארבע אוחיות הוי"ה וקורס לארבע יקורות דומיות סהם עפר מים רוח אש כמ"ס . וכסס סהר' יקורות כל אחד כולו נחצירו וסינו ע"ס ציבור עפר כולו כמ"ס הד' יקורות שהוא עפר צבעפר אש צבעעפר וכן כולם וכן הוא בכל הד' יקורות כצנזל מחזן ספרי תכונה כן הוא צד' אוחיות הוי"ה שכל אור כלול ונכל הד' אוחיות . ונחצאר סס שמון אלו הד' אוחיות יולאס ארבע מילואים סהם ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן סעוליס בנאספר יצר"ל צע"י אלו הד' מילואים נעשו האורות צו העתינו סהם צבור מרכזה כמ"ס לקמן . ועס ד' אוחיות השקדים הוא בנאספר דליו והוא קוד ציבור קיוסם סלומעלה צבור הכחזו גדול דווינו ור"צ כ"ח בנאספר סקוט . ואף סזה סעיוור כלומר צמ"עט אכל למעלה כתיב ואל מי תדמינו ואשור סח"ו לסבז סס איה סעיוור כי כל סעיוור הוא מובצל סח"ו לימן בצול באורות עליונים צפרע צעולס אצילות ונמעלה ססס הוא ענס

בוו הבחינה יש בו מעלה ומטה כמ"ש כבר א"כ היה אל האורות שני דרכים דרך החיים ודרך הסות ובחרו בחיים היינו כי האורות שהיו למעלה מן המרכז מה שחיה בדרך הא' שהם קרובי' מאור לא"י דרך קו ישר הרכו דרך ישר למעלה דהיכלל בא"ס והחלק הב' היה כהם מעט עקמומיות וחלק הב' יותר עקמומיות וכן כולם עד המרכז מצד בחי' יושר והכן הישיב : והאורות שהם למטה מן המרכז לא רצו לילך למטה דרך הילוכן כמו בעיגולים שאוחז שרמטה מן המרכז הלכו למטה אבל כאן בחרו בחיים להלך למעלה דהיכלל בא"ס והוכרחו לילך שלא כדרך הילוכן והם האורות שר ג' עולמות ב"ע שנת' למעלה שהיו מתחלק תחת קו רוחב והנה זה גרם להתחלקות המהירו לשנים שעולס המרכוש הוא כבוד הרלקת נר באינות העיגולים שם המרכז של העיגולים שהוא בנקודה אמצעית ושם נעשו כל הספירות דרך עיגולים דק עכ"ס נחקנו ג"כ מצד קו היושר שהיה כדור ג"כ בחי' היושר בעיגור ולכן שם כל הספי' שוין לטובה : ולהביך ואח דע אחי' כי סביב המהירו כבר נח' שנעשה כמו שפה שהוא נעשה מאור המלכות שנחלקה לצדדין והיתה כלולה מעשר ואף שאמרו שהמלכות דמ' נשארה למטה הוא כבוד הרלקת נר מגד והיא לא תחסר והכן : והם עשר עיגולים שמחלגלים תמיד סביב הפחי' והינם נחים לעולם רק תמיד מתגלגלים ומסבבים את הפחי' וכאותם הגלגלים יש בהם חלונות סחוחים שנחלונות שואבים הספי' שבמהירו שם א"ס ובין חלון וחלון יש הספס : ולפי שאין חנונית כל דגלגלים שיה כמ"ש בשער הא' א"כ רפעמים שמורמן הספס לגלגל שני נגד פתח החלון של נלגל הראשון וסותם הפתח וספעמים שמורמן ב' מסכים נגד חלון א' ולפעמים ג' מסכים וכן כולם . ולפעמים מורמן שכל החלונות סחוחים באיזה מקומן של שבתים שאו מורמן ומשבתים שהוא עת רצון דרתיב ואני תפלתו לך ה' עת רצון וכתוב בנת דצון עתיתך וכתוב ואל יבא בכל עת כי לא כל העתים שרים כי תמיד משניה מן החלונות והיינו אותו אור שניחן מן הנקודה ונכלל בא"ס כשנפתח איזה חלון והוא דואה מקומו שניחן משם . ואז כתוב ואל מקומו שואף וזיה שם . ואז אם אותו חלון הוא נגד מקום הילוכו שניחן משם מיד איזה ניצוץ אור קופץ בקפיצה דרך החלון לשוב למקומו שהיך משם ואם כל הגלגלים יורמו שהחלון היה סתום וספולש דרך כל הגלגלים ואז מתרבה השפע בעולמות ואז נק' עת רצון ואם יורמן שקורס שניע האור אל מקומו יק' איזה גלגל וכמה פתח החלון ואז הוא מתעכב בין הגלגלים ומסבב ג"כ את הגלגל עד שניע לאיזה חלון ואף שיראה מקומו דרך חלון הב' ע"כ צריך להתגלגל ולא יקפץ דרך חלון שני לפי שאינו דרך הילוכו בסיה' סובב סובב הדרך הרוח ואל מקומו שואף וזיה שם דיקא . והוא דוקא אותו אור שהיה בבחינת העוליס שניתק מנקוד' אמצעית סביב הנקודה שיה האור עמוד סביב הענולה . ובכל מקום שהגלגלים מקיפים את הענולה שוין לטובה הן למעלה הן למטה כי כמ"ס שנפתח חלון במפורש הרי יש נגדו אור שיראה מקומו דרכו ואל יקפץ דרך החלון ונתרבה השפע . וזו בבחינת היושר יש בתך עולם העליון כמו עמוד חלול שהאור יורד מיסוד הגנו בא"ס אל העולמות דרך אותו עמוד ולמעלה במקום שהאור יורד שם מתחדשים תמיד חנוניות בגלגלים שאף שהגלגל איזה הספס מכת איזה נגדל שמסכה פתח החלון נגד אותו עמוד מתחדש שם חלון מחדש וספיך אינו נאספ השפע בבחי' היושר שהוא לצורך חיות כל העולמות שיה אינו נאספ רעול' . ולכן עולם המרכי' שנבני' בחלק העליון ששם מרכז הנקודה בתוך הענולה בשוה סכל צד ולכן לא נתחלק לחדב' בחי' כי הוא וישמו א' כמ"ש

בעלם החיים ושנעשו חלואות גמור כשנפעים מואר חין
 סוף שאין לו לא ראשית ולא חבלית על כל זה הורשנו
 לחשוב איזה מוסר ושיעור היינו צעכן האותיות והשמות
 הקודש שמהם נשתלשל גם השיעור למטה והנזן זה :
 ונחזיר אל הענין קטן ד' אותיות הו"ה יו"ה ד' מילואי'
 הכל כולל מחציתו היינו פנימיו ע"ג"ש צו כללות
 ד' מילואים הכל היינו ע"ג שבע"ג ס"ג שבע"ג מ"ה
 שבע"ג צ"ן שבע"ג כמו דד' יקורות הכל. וכן בכל מילוי
 ומילוי : גם חדע חדע ד' מילואים הם שורש לד' צדי'
 ששם טעמים נקודות הגין אותיות. היינו טעמים הם
 קוד ע"ג. נקודות קוד ס"ג. הגין קוד ע"ה. אותיות
 קוד צ"ן. וכל אחד מהם כלול ב"כ מכל הד' ע"ד הכל
 היינו טעמים שבע"ג נקודות שבע"ג הגין שבע"ג
 אותיות שבע"ג וכן כולם על דרך זה : והם כנגד
 ד' עולמות אל' צריחה יצירה עשה כמו שכתוב לקמן.
 וכל עולם כלול מד' עולמות : והנה הטעמים עלמם
 נחלקים לג' צדי' כי יש טעם לעיל כגון זקא קגיל
 וכיוצא בהם שהטעם של הדיחה למעלה וכן כשהטעם
 נחלחל הדיחה נק' ב"כ טעם מלעיל כידוע מהוך חכמה
 הדקדוק ויש טעם מלמעלה : ויש טעם צמלע כגון מקף.
 הרי הטעמים נחלקים לג' חלקים : וכן הנקודות נחלקים
 לג' חלקים יש נקודה למעלה מן האות כגון חולם.
 ויש למטה ריבון כולם. ויש צמלע כגון
 שורק והוא נק' נשקוניו מלאפוס' כזה ך וההגין
 נחלקים לג' חלקים היינו צ' נחלקים לריבין
 הגין וחלק הג' חין לריב' חג. כי שבעה אותיות ששם
 שבע"ג ג"ן לריב' לתייגם לכל א' ג' הגין. ואותיות
 צד"ק ח"ה לריבין לתייגם כל א' חג א' ששהג לריב'
 להיות צמלע האות ושאר האותיות שסימנים מלאכה
 סו"פר חין לריבין שום חג חג אור ו' חס היא צאה
 צסם הו"ה שצריך לתייג כל ההו"ה אף אור ו' שהוא
 רומז לבתר מלוכה צבור הכחוצ בעשרה שבע"ג לו אנו
 ציוס חסוננו : והטעם לג' חלוקות ההגין יתבאר לקמן.
 והאותיות חין מחלקין : וטעמים יתבאר מהוך הדרוש
 שאין להאריך כאן חזרה כלל זה כי יעמוד לך לקמן :
ועתה נבוא אל הדיבור רק זכיר תזכור וזה שאמרנו
 למעלה שאלו הכלים נבנו מן ע' אותיות היינו
 ה' אותיות מ"ג שירדו לתוך הטיסיו וד' אותיות דצ"ן
 ונשאלו עוד י' אותיות היינו ה' אותיות מ"ג וה' אותיות
 מציין שערין לא נכתו מוארם אל הו"ה האומניות לתוך
 הטיסיו : וכן אלו העשר אותיות נעשה אור פנימי
 ומקף אל ה"ם שבע"ג כמ"ש הכל לקמן באריכות :
 ולפי שאלו ה' אותיות הם כלולים ה' נגד ה' ששם
 קוד פנים ואחור ונחשבים דרך כלל לה' ודרך פרט
 ל' לכן אחר התיקון נכתבו בכל העולמות ה'
 פרטופים ששם דרך כלל ודרך פרט הם י"ם כמ"ש
 הכל לקמן. ונחמיל לבאר הרי אמרנו שהאור שכתבאר

צטיירו ששם שהוא רישום אור מואר עולם המלצו
 שכתבאר למעלה ה' עדיין האור גדול שלא היה יכול
 להתגלם ולצוא ליד' לזר עולמות עד שהולכרם יו"ד האומני'
 ליד' לתוך הטיסיו וללקט את האורות כמ"ש ועלה זה
 האור למעלה ובגמ' ציבור המלצות כמ"ש לעיל ומן המואר
 נבנו הכלים ע"י ע' אותיות מ"ג וצ"ן כמ"ש ואח"כ כאשר
 נבנו הכלים ירד שוב האור מנשר אותיות ס"ג וצ"ן
 שערין לא נכתו מוארם לנצין הכל' כי אורם רב מואר
 ועשה ירד מהם האור והתלצט צבור הטיסיו שעלה למעלה
 והיה נבט צאין סוף וירד לתוך הכלים להיות מהם אור
 פנימי ומקף אל הכלים. וכיון שירדו צטיירו מיד
 נחמלאו האותיות צמילואם ומילוי מלואם וכן השמות הכל'
 נכתבו ע"י מילוי ומילוי מלואם עד רל"ז אלף רצוא אותיות.
 ומה נעשה אור פנימי ומקף כמ"ש לפנינו : וטעם לרל"ז
 לפי שכתבו מן רל"א שערם ועם כליליות ה' צים ככל' הרי
 רל"ז. גם כי ד' מילואים הם רל"ז וד' אותיות ששם
 הם רל"ז : והנה כשירדו אלו הרל"ז אלף רצוא אותיות
 והגיע לאור קדמון אזי קיבל אורם חלקים שהוא ראשון
 אחר עולם המלצות וקיבל לעלמו מאה אלף רצוא אותיות
 לאור פנימי ומקף. וקל"ז אלף רצוא בקעו את העגולים
 של חק"ם וירדו לתוך כדור הטיסיו. שהרי אמרנו שגם
 כדור הטיסיו נעלמו יש צו ב"כ עשרה עגולים שנק' עשרה
 גוויין. ח"ם קול יעקב. הנוונה שאלו האותיות שנקבו
 וירדו לתוך כדור הטיסיו הם כמנין קול' וכל ע"י יו"ד
 האומניות חסו יעקב"ג צק"ע והם קוד קול יעקב שצוקע
 כל הרקיעים ומן אלו הקל"ז אלף רצוא נשאלו ל"א אלף
 רצוא צחוק כדור הטיסיו לפנימי ומקף. ומ"ה אלף רצוא
 ירדו לתוך הכתר דליליות ונשאר צחוק הכתר כ"ז אלף
 רצוא לאור ומקף. וח"י אלף רצוא ירדו לתוך הכתר לאור
 פנימי והוא שורש לח"י אלף רצוא עולמות שהקצ"ה
 נשתעשע צחוק כמבאר מהוך דברי מואר ארם דליליות.
 ומאותן ח"י אלף רצוא נשאר ששה אלף רצוא לאור פנימי
 לבתר וי"צ אלף רצוא ירדו לתוך החכמה. ומה הוא שורש
 ל"צ שבע"ג ח"ה כי ידוע כי שם ח"ה הוא צחכמה כמ"ש
 לקמן. והוא שורש ל"צ ליופי הו"ה. ומאותן הו"ה אלף
 רצוא נשאר ח' אלף רצוא למקף אל החכמה ואלף רצוא
 נשאר צחוק לאור פנימי. וז' אלף רצוא ירדו אל הבינה
 ומאותן הג' אלף רצוא נשאר צ' אלף רצוא למקף לבינה
 ואלף רצוא נשאר צחוקם. ומאותן אלף רצוא נשאר צחוקם
 חת"ם רצוא לאור פנימי שלם כמקשר למחל' ששם קוד
 י"פ אלהים נמוקפר ששם. וק"ם רצוא ירדו אל חז"ת ששם
 חב"ה נהי"ם וטעם כל מוסר חב"ה לכל א' מואר צספר
 שצר יוסף ולא הצלחיו כי לא רל"ה להאריך שלא להעריך
 על המענין : ולריך אחס לידע שכל אלו האורות שירדו
 מציבור המלצות לתוך הטיסיו הוא קוד עשה חסד שהוא
 קוד יו"ד שיש צו קוד חס"ד דליון חלת טיפין דאדריקו
 ממוחל עלאם קוד החכמה שיש צו רזא דמחש' וזו החכמה
 מתלצת

א'. הכוונה כי גם הכלים נבנו ג"כ מצירופי אותיות שהיו ח"ו לחשוב ולחאר אותם כלי באורות עליונים רק שגורם אורו עליונים נבנים מצירופי אותיות כמבואר בברית' ראברהם אבינו הנקרא ספר יצירה. ולפי שרצו כל אחד לקבל המלכות למלך על שאר האחים ורצו לקבל כל האורות אף שאינו מגיע לחלקם הוצרכו להתרחב רכס כדי לקבל בחוסם כל האורות וסגרת רבוי אורות שנכנסו בחוסם נרחבו יותר מדאי ונתפסו האותיות שבהם נבנה הכלי שהוא סוד היותם אימים ושיביר עצמות כי זולת האור הפנימי והעצמות שבא עתה היה להכלים אור פנימי ג"כ בכלים עצמן המחיה אותם והם סוד העצמות שבנות ושיבירן היא מחרתן ובית חיהם כי מחללה היו האורות שבעצם הכלים מעורבים עם הסגים שהם הריצין שיצאו מן הבינה שהם סוד הרמים ומים עכורים היוצאים בלירח הולך כי אין פתיחת הרחם בלא רמים. והוא סוד הכתוב ואלה המרכים אשר מלכו בארץ אדום ובתבי בארם בארם והיו הדינים מעורבים עם האורות בבני הכלים: והנה אמרו כנסת ביד הצורה ברצונה מסתבם וברצונה מצדן ששנהצורה רוצה לברר הכסף מחוך הסגים נותן אותם כבוד המצדף ואח"כ מקיש עליו בפשי' ויצאו הסגים מן הכסף כבוד הכתוב והם סגים מסתבם ויצאו בצורה כלי. כן היה דונתו למעלה שעי' האור הגדול שירד על הכלים נחלבו ונצטפו ועי' הרין הקדוש שהי' נגזו מתוך האור שהוא סוד בוצינא דקדושתא הוורם גיצוצות לש"ך עיבר כמשי' דקטן עי"א נפרדו הסגים שהם הדינים קשים מתוך האורות שבכלים וירדו למטה והאורות עלו למעלה אל הקדוש והורו אל התיקון כמשי' הכל לקמן: ואם תאמר מאחר שהאור מספ' ושלמטה שאותן שרמעלה לא היו יכולין לקבל בחוסם כל האורות ונשברו מה ראו הם שרצו ג"כ כל אחד לקבל כל האורות. התשובה כי תדע שאחר שנשבר כל הגדולה נשארו האורות השמיים לגדולה במקום שהיה עומד כל הגדולה והשאר ירדו למטה כמשי' דקטן א"כ כל אחד היה חושב ברעתו שמאחר שנתמעטו האורות יהיה יכול לקבל השאר וגם תאמר שהוא יותר רחוק למטה ויכול לקבל מחמת היותו מקום כמשי' ועי' מאחר שרצה שיהיה שיש לו אינו שרד וזה סוד וימלך תחתיו ר"ל שרצה למכר המרכה מאחר שהוא תחתיו וכבר נתרקף יותר ימן הראשון וגם כבר נחמטו האורות: ואל ירוין לבך להרהר בזה כי יקשה ממך הדבר. חשים פניך לשער הקדמוני. ויהי הרברים יתבאר מתוך הדרוש שיקטן. וזו תנוה דעתך והבן זה: ונחזור אל הענין שכאשר קיבל כל הגדולה כל האורות שהם ק"ם אורות השייכים דבר ה' מתחנות ולא יכול למכר הגדול שרצה ונפס הכלי למטה במטה על אופן שיתבאר לקמן וירדו האורות אל הגבורה ונשבר גם הוא וכן כולם עד שהגיעו האורות אל כלי היסוד: והנה כבר נתבאר כמה פעמים כי מס' המרכה לית לה מנומה כדום והכוונה כי כל האורות יש להם צנור מיוחד במטה ספירות ששקבלים השפעתן ויש להם ג"כ צנור מיוחד ששקבלים מן המאציר כלי אמצעי כמשי' כל זה לקמן אך מס' המלכות אינו מקבלת רק מצנור אחד אלא מצנור המיוחד אליה מספ' היסוד. ולכן היסוד מקבל ב' חלקים: חלקו וחלק המלכות כמבואר מתוך דברי הוהר. בסוד הכתוב צריך אובד בצדקו. וכך, ביום השישי שהוא כנגד יסוד כתוב ויהי ביום השישי לקמן לחם משנה שני העומד לאחד שיום השישי מכין לשבת. וסמך שבת שאחר יום השישי הוא יוםו למפי' המלכות כמשי' בשערי אותיות והוא סוד יוסף שנקרא צדיק דכתיב ביה והיה האוכל לפקדון דצדק. והוא סוד ארת ה' שנחוסף ביום השישי. ואות ה' שנחוסף ביוסף דכתיב ערות

ומחלצתה מלכות שלו והיא מחלצתה במחשבות צדוק אחי ראשון ואחי אחרון כמ"ס כ"ז לקמן: וכן הוא בכל עולם ועולם שהחכמה ומחלצתה מלכות שלו והיא מחלצתה צעולם שלמענה צדוק בחכמה יצנה ציה ולא אחר חכמה יצנה ציה אלה החכמה שעי' החכמה שמתלצת צמל' הנק' ציה כמ"ס לקמן עי"א יצנה כל הצדיקים וכל העלמות והנן זה: וסמך אלו הק"ם רצוא חיי' א' ה' מחשבות ונן הצדי' היה צהם כדי חלוקה לכל האחים היינו פ' רצוא לאור מקיף שלהם היינו י"צ רצוא לכל א' ונן ה' אחים סמך הצ"ה נח"י ונ' רצוא אל הצה למקיף שלהם ונשאריו כ' רצוא לאור פנימי שלהם. יציע לכ"א ונן ה' נ' רצוא לאור פנימי וסמך רצוא לאור פנימי ומלכות ומה נעשה שרשם למ' תיקיני זעיר הכולל' קלוח' תקוים למלכות כי שם מענוה לכסא כמ"ס כ"ז לקמן: וסמך אס חיו יורדים אלו סמך שפי' מחלוקה לכל אחד צהוה ונן הצדי' היו יכולים לקבלם אך נאשר שכל הק"ם אורות ירדו מחללה כולם אל הגדולה ומוננו אל הגבורה וכן כולם לכן לא היו כל אחד יכול לקבלם ונשברו כלים כמ"ס לפנינו: ואם תאמר וסרי אמרנו למעלה שה' מחשבות קבלו כל א' צהוה ונן הצדי' נעלמה ולא קבלו זה עומד והיו כולם סוים צמדריגה ולא היה הפרס צדיקים רק צדוק ריחוק מקום כמ"ס לעיל. ולמה עתה צאו כל האורות אל הגדולה ומוננו אל הגבורה וכן כולם ולמה לא קבלו כל אחד חלקם ונן הצדי' נעלמה: תשובה לזה כי למעלה היינו עקוקים רק צדוק כולם הכלים שלהם שערין לא ירד להם אור העלמות וסרי מוקבלים רק ונן מלכות הכלי של הצדי' ולפי שכלי הצדי' היה גדול הכמות מאוד לערכם לכן היו יכולים כ"א לקבל האור ככלי הצדי' כמו שלייכנו התנועה למעלה. אבל עתה טאלנו עקוקים צדוק העלמות שלהם ואור העלמות יורד דרך הכלי דרך לטור ולכן צאו כל האורות דרך הכטור מיד כולם אל הגדולה ומחשבותם לא ראו אור צהיר לפי שהגדולה מוקבל דרך לטור ולכן לא קבלו כולם ונן הצדי' נעלמה רק זה מה כמ"ס לפנינו:

דרך ב' בו יתבאר סוד שיבירת הכלים

והנה הגי' שהם כח"ב באשר שהם קרובים אל המאציר כי כל ג' הוא כבוד דמי והיה בהם שורש חזק והיה אורם רב וזך מאוד וכן היו יבורים דקבר אף החלק שאינו טגיע אליהם. אבל הו"ה באשר שנתרחקו יותר מן מדרגת שאינו כלכור ורא היה בהם שורש חזק והיה אורם טעם ועוד שכל היו תחתונות הם שרים במדות ולכן כשירד כל האור שהם הק"ם רבוא אל הגדולה והוא חשב דקברו ומלך על האחים שלמטה ממנו היינו שאר שרמטה וזונו עי' ולפי שעה נחשב לו למלכות אך שלא היה יכול לטובסם ונשבר הכלי שלו כמ"ס דמנינו. ועודו נאמר וימלך בארם בלע בן בעור וגו' ואח"כ מיד וימלך בלע וגו' וימלך תחתיו יובב וגו' והוא הגבורה שקיבר ג"כ המלכות דפי' שעה ואח"כ מיד וימלך בלע וגו' וסוד השבירה הוא סוד הרבהת הלב מתוך השמחה שמוה בא לידי עירוף או מיתה כמ"ס בשער

עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים והבן זה : ולכן כשבאו כל האורות לא היסוד לא קיבל את כולם בבא א' רק שקיבל תחלה את החלק המצניע אל המלכות ונתן אותו בספרון בחצי חלק התחתון שבכלי שלו . כי בכלי שלו יש בו סוד לתם משנה יומים ויצה ליתן מתחתיו זה החלק אל המלכות ואח"כ קבל שאר האורות והיה בו סוד מלכות מלוגא כסוד ירבעם ורחבעם כמ"ש בשערי אותיות : ולפי שעה נתקיים מלכותו . והוא המלך השביעי הנקרא בעד חנן כסוד הכתוב צדיק חונן ונותן . וגם חצי העליון נתקיים ג"כ מעט במלכותו יותר וקבל שאר האורות והיה בו סוד מלכותו כמ"ש בספירות שהם חג"ת נ"ה כולם נותנים שורש א' אל היסוד כסוד הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף סוד ה' הסרים וכוון שנשברו אלו ה' נשאר שורש שלהם ביסוד בחצי חלק העליון שקיבל אותן האורות שמשכו מן ה' ספירות ונתחב לו למלוכה והוא המלך הששי דגן שאול מרחובות הגנה שמלכותה היה לו דרך שאלה ושאול המלך הגוי בשמואל הנביא היה סוד הבח' דכתיב עליו והוא נחבא אל הכלים . ואח"כ שקיבל כל האורות בחצי עליון קודם שהספיק ליתן חלק המלכות אליה ונשבר וידרו כל האורות אל המלכות והמלכות לא קיבלה רק חלק המצניע אליה ואלו היתה מקבלת חלקה דרך צנור מיסוד המלכות אליה היתה מתקיימת אך באשר שקיבלה דרך כלי שבירה וכאשר אליה המלכות בחימה שפוכה נתעצמה והגיעה עד שערי מות אבל לא מתה כי לא נשבר הכלי שזה רק נחמקנה ונעשית כסוד פשוטי כלי עץ כמ"ש בשערי האותיות : ולפי שלא היה לה מיתה גמורה לא נחתה ממה שו קליפה כמו שנעשו הקליפות משאר שבירי כדים כמ"ש לקמן כי"א היה ח"ו נעשו גם משנו בהיות הנחש כרוך על עקבה כמ"ש במקומו לא היה ח"ו קיום לעולם : ולכן אמרו ז"ל פשוטי כלי עץ אינו מקבל טומאה לפי שאין להם שורש בה : ולכן כל הבוררים שנעשים תמיד כדבר הנצוצות קרושות מחוך הקליפה הכל הוא ע"י ספירות המלכות כי היא יורדת תוך עסקי הקליפות ומעלה מהם נצוצות קרושה תוך הקרושה ואח"כ בודקת עצמה ע"י עומר שעורים מנחה הקנאות כמבואר מתוך דברי הוזהר וכמ"ש בשערי א' ותמיד קיימת בהיסתוא נקחה ונוערה ורע ע"י אלו הניצוצות שנעשית לה דוגמת מין כמ"ש בשערי אותיות וזוה באה אל המלך וכל אשר תאמר ינתן לה : והוא המלך השמיני שנקרא הדר כסוד פרי עץ הדר הנאמר על המלכות כמ"ש במקומו וידר המלך היה מבח' זו ולכן דוד המלך עריו נאמר חי וקים ולכן לא נזכר מיתה במלך החי ואף שגם היסוד נק' ג"כ ח' דכתיב ובניהו בן יהוידע בן איש חי כמבואר מתוך דברי הוזהר והוא סוד אל חי ונקרא חי העולמי שהוא חי בב' עולמים היינו בעולם התהוה קודם התיקון ה' לו מעט חיות ויהי שורש א' ה"ס שלמעלה וגם בעולם התיקון כמ"ש לקמן : אבל ספ' המלכות נקרא' חי וקים שנתיקנים הכלי שלה ולא נשברה כלל וסוד שבירה הכלי הוא היה שורש לקבלת יסורים לצדיקים שהוא שבירה לטף ידפוא לנפש כסוד הכתוב מתחיו ואני ארפא בן היה רוגמתי למעלה שבירה כלים סוד הגוף ודפואה לנפש היינו אור מנימי שהיה כבדים עצמן כי זולת אור עצמות שירד להם עתה דאור גמימי ומקף אור כבד בהם אור פנימי כבדים עצמם המהיה את הנפש סוד הרמים שבגוף והדם הוא הנפש המהיה את הגוף אך שהיו עם נפש כנפסה אחת שהיו מעורבים עם הסגים . וע"י השבירה נסדרו הסגים כמ"ש לעיל : והנה באלה הכלים ושמותם ושמותם אביהם ושם עירם ומה שלא נזכר אשתו אלא במלך הח' רבו בהם מידושים שונים . וכדי להשוות כל הרעיות צריך ביאור רחב מאוד ולכן לא ביארתי

שלא להמריע על המעין . ויתבאר מאלהם בשערי הבאים באיזה מקומן השיך כמ"ש א' כמ"י הדרוש . ואל תחשה עצמך לדעת מה זה ועל מה זה אשר סרתי מדרך עץ חיים שדרנו מסודש לרבים ושם מבואר בענין מיתות המרכים שהמלך הראשון הוא הדעת וחשב לנצח הוד למלך א' כי הם סוד תרי מלני דנוסא וכן מבואר מתוך דברי הוזהר כסוד הכתוב י'ה נא פי שנים ברוחך ומבואר שם שהמלך ה' הוא המלכות ומלך הח' הוא אור החדש שע"י נתקנו המרכים וזה אור החדש הוא שם מ"ה החדש שיצא הוא ובת זוגו עמו סוד שם ב"ן ולכן נזכר במלך זה שם אשתו מהיטבאל כמבואר שם באריות וזה הכל מנגד אל דבריו : אכן אם יש לך לב משכיל תשכיל ותבין שכל מה שמבואר שם בדבריו הוא מדבר ביים מקוריות שיצאו מעינים של אדם קדמון ואינו מדבר בעולם הנקודות שיצאו מעינים של אדם קדמון ואינו מדבר ביים מקוריות שנצאלו תחתיה כשהיו קודם שנתקן א"ק"ב הא"ק נתקן מן ספ' הכתר מעשר ספ' מקוריות כמ"ש לקמן ועולם הנקודים יצאו דרך עינים של א"ק והם סוד המלכותיים של א"ק כמ"ש הכל כבא היסוד ובוה העולם של בו שינוי הרי"ל כמ"ש אשר יתבאר לקמן : ובאלו ספירות מקוריות לא דיבור כלום רק פתח דבריו יאיר מן א"ס רק באיזה מקומן מביא הדברים אלו בחוך הדרושים ומסכה אותם בעשרה לבושים ומתן עצמו על המבין מרענו וילמד מתוכם סוד המסודש דאלת"ה הרא היו דבריו האחרונים מוהרים את הראשונים בכמה דברים אם תעיין היטיב וגם יהיו נגד דברי הרשב"י ז"ל שמבואר מדבריו שמלך הח' רוסו אל המלכות כמ"ש שאמר משה דהוי ידע דפיקו דלבא לא כתב מיתה במלך הח' : וכבר הבאת דבריו ודבר הארז"ל בשערי א' משם תראה ותבין שכך דבריו מוסידים על ארזי פו . וסוף דבר הכל נשמע וכן לקמן ית' הכל באר היטב ולא כמו שתושבים כחמסדראשוני' וסוף דבר יוכיח שתחלה דבריו אמת כמ"ש הכל בטוב טעם :

דרך ג' בו יתבאר סוד הרפ"ח ניצוצות שנשלו בין הקליפות :

והנהוזהר אל הענין רק ידוע טעם כי מיד שנאלו כל הק"ס אורות אל ספירה חסד וקיבל אוחס מיד נצולו רגע נכנה מן ספירה חסד עולם מלא וכן ככל מלך ומלך וכלל עולם ופולס היו בו ג"כ נשמות מזה העולם הספ"ל : ולפי שנאלו הק"ס אורות ככר נח' שנאלו נחשאר יו"ד ה"י שנשאר מס"ג ויו"ד ה"ה שנשאר מנ"ן כמ"ס וכל ספ' ככר מוצא שחול כלול מעשר חסוד י"פ י"ה הוא ק"ן ואם כן היה ככל עולם נשמות שחול להיות לק"ן דור וכלל דור ששים נצול נשמות . אך ספירה העלכות שעיקר נבינה ע"י סחכמה דכתיב נחכמה יקד ארץ וסחכמה הוא סוד י' כמ"ס הכל לקמן חסוד י"פ י' הוא ק' א"כ נעולם סכננה מן ספירה חסוד לא היה רק ק' דור . חסוד י"פ ק"ן נגד י"ק שם חסוד כמ"י ונאלו נגד המלכות הרי אלף דור כסוד הכתוב דבר לוח לאלף דור ולפ"ה הקצ"ה סחחקע"ד דורות יהיו נשעים גמורים לפי ששלטו נחם הדיכים שהיו הקינים מעורבים חזקות הכלים ונ"י זה הולך להיות הסגרים והמיתות והשמועון רק שמו ספירה המלכות סחחקיים נח מעט הו"ה ולכן נשאלו רק כ"י דוקא כמנין הו"ה והשאל ידו נקליט

מרחפת על פני המים. כי ידוע כי שם אלהים הוא ב"ב
צנינה שהוא קוד שם ס"ג צנינה כו"ש צמקנו: והנה
צני' ס"ג צנצ'ן שהוא צני' נשמה שנכנס שנכנס הוא
קוד שם אלהים צמלי יוד"ש צמלה כמין צמח"ס
והמלי לצד עולה ר"ח ותיא צני' רוח כפס שנכנס. וזה
כשאר מרחק על פני הכלי ומלת המים כולל לו קלחות שהוא
קוד שם מ"ה כמו שאכתוב לקמן והמלכות הוא קוד י"ס
צקוד כל הכחלי' הולכי' אל הים והנה כבר נחצאר שהיו
בכלים זולת אוחן אורות שנאלו להם לאור פנימי היה להם
אור פנימי בכלים עלומם כו"ש לעיל. ועל זה כתיב ואכבי
אעלך גם עלה כי אלו הע' אורות שהם צקוד כפס הם
קוד ע' כפס לגיה יעקב הנשם. מלרימה קוד וולר"ס.
וכשעלו למעל' אחר שכת"יאלו מן הכלים אחר קבורתן
בארץ כמו שאכתוב לקמן עלו גם הם למעלה ואז עלו עומם
גם אור פנימי של הכל' עלומם שהוא קוד הבליא דגרמא
זה גם עלה לרצות זה האור שהוא קוד הנבל דגרמ' שעלה
ב"ב למעלה עם ע' אורות רק לא יולע שלא ישאר איה
כילולות קדושות בחוד השנתי כלים והם קוד שירי שירים
כמו קיחון של שמן שנשכר אף שנשכר מומן כל השמן עם
כ"ז כשאר מעט שמן דצוק צנצרים. והם קוד רפ"ח
כילולות שנכלעו צין הקליפות והוא קוד מרחפת מזה רפ"ח:
ועם לנאסר רפ"ח הוא כי האורות שנאלו ונולעלה אל
הכלים כבר בארנו שבה מרחא דמחשבה קוד החכמה צקוד
הלה עפ"ן דאזדריקו מומחא עילאה כו"ש ידוע כי צנח
שם עולים כל האידים והעשבים מן הגוף על ידי החושים
למעלה נראש צקוד הכחוש עלה עשן צאפו. והוא קוד
הדין הגבוה בחכמה עילאה כמו שאכתוב כל זה לקמן צקוד
עלל דבדולחא והם קוד הדין שנחלקים לש"ך כילולות
כמוצא ממוך דברי הוהר קוד ומקפ"ר כי בחכמה
יש בו קוד ל"ב כתיבות וכל אחד כולל ומקפ"ר חסוד י"פ
ל"ב הוא ש"ך אך כל הכתרי' שכלל כתיב וכתיב אין בו
שום דין זה נחקן מיד ועלו ב"ב למעלה עם אלו האורות
שעלו למעלה והם ל"ב כתיבים וכשאר רפ"ח לנעה. וזמן
אחרם רפ"ח כילול' עולים חציר ע"י כוונת הנוול' ולימוד
החורה ומחשדותם מהם חוויר מעשה נראשית כמו שכתבתי
ואלו שעולים חוויר הם כמין רכ"ו צקוד הכחוש רנו
ליעקב שמה שאלר שיעלו כל הכ"ו כילולות אז יסיה
ליעקב שמה ול"ב כילול' שהם קוד המלכות של כל
כתיב וכתיב הם נקראים ל"ב האנן וכאשר יסיר את כל
האנן שהוא קוד החיות של הקליפ' ואז ישאר מתיא ואז
יסיה בליע חמות לכלל והנן. ויתבאר כ"ז עפ"י הדרישים
בשערי אוחיות שאין להאריך כאן ע"כ היה דברי צקוד
עולם התורה כי כ"ז שלא נחקנו אלו עשר ספי' מקוריות
שנכללו צעהירו לא ילא מהם שום פשוט כי עדיין הם
האורות רק צקוד כפס כו"ש שהוא קוד קוד העיר
שאינו מוליא שום פעולה ונעלמותה רק ע"י ב' יסידות
אמ"ש שעיקרו הוא האור שממנו ילאו אמי' והוא קוד

הרומ

נקליפה שנעשו מן השנתי כלים וכ"ו ירדו צות העולם
וחתקע"ד קמנו צלל עם וחוויר עולים מעט ומעט וכשתלין
צכל דור ודור לפי שנאלו מן אוחיות י"ה וכל עולם כולל
נוד' אוחיות הו"ה שהוא שורש לר' יסידות חסוד ר'
פעמים י"ה הרי ס' וצוה חצין כ"ז ומחשבה צעל הרלון
נחק"ס והנן זה:

ותדע

כי כל כלי מן אלו ה' כלים חיה יכול לקבל
אלף אורות יוחר מחלקו המוגיע לו היינו כי כבר
נחצאר שלפי החלוקה יגיע לכל חלק מן ה' קלחות ע'
אלף לאור פנימי שלו והיה יכול לקבל י' אלף. ולכן כשנאלו
כל הק"ס אלף אורות אל ספירת החסד ולא חיה צו יכולה
לקבלם וכשר הכלי שלו ונכלל לנעה עד סוף העהירו כשאר
י' אלף צמקוונם שהיה שם כלי החסד ומרחפים ע"פ אור
קדמונן שהוא העהירו ולא ירדו לחוד הגבורה רק ק"ל אלף
אורות וכן צכל הכלים כשאר י' אלף צמקוונם והשאר ירדו
לכלי שלמטה עד שהגיע ליסוד ל' אלף ולכן כקרא חסוד
לדיק יסוד עולם. וכשנכתוב המלכות אז כשאר ב"ב י'
אלף צמקוונם וע' אלף חזרו ועלו למעלה צקוד לוחות
כשנרות והאוחיות פרמו והנן: ואלו ע' אלף אורות נחשבים
צכללם לע' כי כל אלף חזר לא' צקוד חזרה הגבלל כמו
שאכתוב בשער האוחיות צקוד הכחוש חיה ירדוף אחד
אלף ורלי לחזור לעלות אל שרשם לעולם הנולדות שילאו
ושם ופגעו מחשלה צנינה ופחמה להם פחה וכתל' להם
דרך ונעבר אל החכמה וכן החכמה נחן להם דרך מעבר
אל הכתר והכתר קבר ה' צעדו ולא רלה ליחן צחוכו דרך
באשר כי כבר נחגלמו צירידתן וכבר שלעו צהם הדינים
שהיו מעוררי' עם אורות הכלים. אך מה שהיו מצוררים
יוחר זה קינל שחוכו וכשאר שם כי לא היו יכולי' לעלות
עוד למעלה והיינו כי כבר נוצאר שנאור' עליהם כל
צחינה כולל מכל הצני': והנה אחרם ע' אורות שעלו
למעלה הם היו מוצני' ס"ג והס"ג עלומם כולל ב"ב נוד'
עלואים היינו ע"צ שצק"ג וכו' ואחרם שהיו מוצני' ע"צ שהם
מצוררים יוחר אוחן קינל ושאר הצני' חזרו לנעה כי לא
נולאו מנוחו ולא היו רולים לשאר מגולים בלי לצוט שהוא
הכלי וחזרו אל החכמה והחכמו' נחלם אל הצנינה והם
נחישבו כי הוא אס הצנים והם קבלו לירם עד צווא אל
החיקון כמו שאכתוב לקמן. הנה נחצאר שני' אורות שה'
מוצני' ס"ג איך נחישבו צנינה. והנה אחרם ע' אורות
שהם מוצנינה צין שהם מוצני' כפס שנכנס כי אוחן ע'
אורות שהיו מוצני' ס"ג היה מוצני' נשמה שנכנס וצני'
צין הוא צני' נשם שנכנס ששניהם ירדו ונחשלה אל הכלים
וכול' צצני' כפס לצד ואוחן שהיו צני' נשמה שנכנס עלו
מיד למעלה ונחישבו צנינה היינו צנינה שנכנס ששם
מושב הכשנות כמו שאכתוב ואוחן שהיו צני' כפס שנכנס
כשאר ונחש' ע"פ הכלים אף אחר צנינה צקוד כפס
השוכנת צנינה הקצרות ע"פ העת והוא קוד רוח אלהים

כח"ש צטער א' : וזנה ונחללה כשפלו הכלים למטה כחבלגלו תחלה דרך פנים וזנה נעשה הכנה לעולם אל' ואח"כ ירדו למטה ונחלגלו דרך ימין וזנה נעשה הכנה לעולם הצריחה. ואח"כ דרך שמאל וזנה נעש' סכנה לעולם הילית. ואחר כך ירדו עוד למטה ונחלגלו דרך אחר וזנה נעשה הכנה לעולם העשית : וזנה שנזאר מדברי האר"ל שהכלים לא ירדו למטה רק שאלו צוולם הצריחה כנר צארו זה למעל' שדברי האר"ל צענין ז' מלכים דעוהו שהוא מדבר צוולם הנקודים ש'אלו מעשים של ח"ק. ולפי שכבר היו מצוררים כח"ש לקמן לכן לא ירדו למטה צמקום הקליפות אצל אלו השבעה מלכים שאלו עקוקים צהם היו קודם הצירור והיו צהם הרבה קינים לכן נפלו עד עולם העשית ששם הוא עיקר מדור הקליפות כמו שאכתוב לקמן. וזנה חנין מה שאמר צוהר על פסוק ואלה המלכים וגו' לפני מלך מלך לבני ישראל. ואמר לפני מלך מלך מלכא קדמאה לבני ישראל קדמאין הכוונ' רלה להורות צזה מליחם מלכים מדבר ואמר לפני מלך מלך מלכא קדמאה ר"ל ארס קדמון שהוא מלכא קדמאה לבני ישראל קדמאין ר"ל אותן שחללו ונחלהו כמו שאכתוב כל זה באריכו' הם אותן המלכ' שאלו עקוקים צהם ד"ק ותשכח שהוא כדצרינו :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד תיקון העולמות שנק' רוא דמתקלא

יקינין מיוצגים ציום השלישי יקמונו ונחיה לפיכך : צזה הכחוצ נרמז צו סוד עולם החקאן כמו שאכתוב הכל באריכות כתיב' אני אמות ואחיה ונחלתי ואני ארפא צזה הכחוצ יס' לרקדק מה נשתנה הציחה מן הנוחית' אחר אל' אחיה לשון עתיד ונחלתי אחר נחלתי לשון עבר ולא השוה אותם הכחוצ צלשון א' אז עבר אז עתיד אלא צזה הכחוצ צא לרמוז על תיקון העולמות כמו שנזאר מחד דברי הוזהר ע"ז הכחוצ שאמר אני אמות לט' ואחיה לטעור דקדושה ועי"ז מה שכבר נחלה ששם השגני כלים ארפא ומסובח כח"ש לפנינו : והוא כי הנה אחר המחילה ראוי להיות מוכן הרפואה ואחר הנוחית חח' כמו שצויעין הגרעין צאצ' כ"ז היות הגרעין קיים ושלם לא יעשה שורט ויפלא ופרי ואחר שימנעק הגרעין אז מיד ילא שורט ויפלא ענק ויעשה פרי. כן הוא דוגמנו למעלה צרום צבוים אחר שצטצרו הכלים מיד הם מוככים לחוליא פעולתם מכה אל הפועל כי כל זמן שלא פשוט החומר מלוחו לא ילצש לורה המוכנה אליה. ואף ששם ושלום לתאר שם חומר למעלה עכ"ז הכל הוא לפי ערכו שצבב מקום לריד לפיחיו הילי שהוא כמו חומר המושא את הלורה כידוע לחכמי המחקר. ומה שחלקיו חול' על שם הפלסוף' הוא צעולם העלין שצבר' י"ש מאין' ומה שצבב צלי שום הילי והגן זה. ולכן מיד

הרות שצמנו צא התיקון צכל העולמות ולכן נחליל לצאר סוד תיקון העולמות והוא נקרא צפי החכמים עלמא דמתקלא כמזכר צוהר דער מתקלא לא הוה לא היו מעמיחין אכפין צאכפין כח"ש הכל באריכות ונפתח לו פתח צפני עלמו רק אודיעך עוד הקדמה קטנה השייך לדרוש ה"ל כי כנר צארו איד כתישצו הע' אורות ששם צצחי' נשמה שצנפס צבינה היינו נצח' ס"ג ואותן הע' אורות ששם צצחי' נפש שצנפס היינו צחי' צ"ן שצשאר מרחפי' ע"פ השגני כלים אזי אחר שירדו השגני כלים וכ"ז שהיו צעולם הצריח' הכוונה זה המקור' שעתיד לצנות שם עולם הצריחה היו האורות וואיריס אליהם ונחמק כי עדיין לא נחמקו אלא עולם א' והוא סוד החגין שצאחיות שצענו"ז ג"ן ששם ז' אוחיות שצועריקון שט"ן עי"ז ג"ן שנזאר מחד כחצי האר"ל ז"ל. ולא הצאחיו כי הדרוש לרוד : ואלו היו' הם נגר ז' מלכים שצמו ונעם לג' חגין יצאר צערי האחיות ואחר שירדו למטה עד עולם העשית ונצרו עליהם הדינין קסים שצעשו משצרי כלים כי ונחלה כשהיו משרצים עם האורות היו צעלים נגר האורות ואחר שצלו האורות ונשאר ריקים אזי נצרו עליהם הדינין והכח עליהם ללמות צקוד הכחוצ ויתן את רשעים קצרו אזי עלו כל האורות ומקומם אל הצינה לחזר לשרשם וקצלי' אותם הצינה ונצאר שצבר נחלגלו ונחצצר אור' צחיותם ונחצצבים למטה אז גרם גם נעט פגם צבינה כח"ש וילאו מן הצינה אל החכמה ככ"ל צני' אורות שצנפס' זה גרם ג"כ פגם צכחמה אצל הכחור לא רלה לקצלם כלל לכן לא הגיע שום פגם צכח' : ומה שנזאר צאחיה מקומן מחד דברי האר"ל ז"ל שגם צכח' יס' צו פגם היינו צעתיק יומין שנק' כח האלילות כח"ש הכל לקמן ומה שצנפס' לו לפגם היינו אחר החלצקות צחור' כח"ש הכל לקמן וכיון שצנה יס' פגם נחצצ לו ג"כ נועט פגם והגן זה. והפגם שצנשה צחור' הוא שצפלו נוצלות ונחחוריים שלהם ונצדקו כלים נועט החכמה צקוד קדיקת חמה והצינה צקוד קדיקת שעורה כח"ש צשער א' ואלו המוצלות שצפלו מוס לא ירדו למטה כמו השגני כלים של ז' מלכים רק כשאר צעולם האלילות היינו נוצלות חכמה כפלה למטה צמקום שהיה שם כלי הית' וזנה נחמן אחי' אחר שצנשה התיקון צנין הית' הכולל ו"ק כח"ש לקמן. ונוצלות חכמה תורה כידוע ששהיה הוא סוד חור' שצכח צחור' הכל צמוקומו ונוצלת הצינה כפלו עוד למטה צמקום שהיה כלי המלכות וזנה צכח אחי' צנין המלכות כח"ש לקמן. וז"ס נוצלות בינה שכי' כידוע שמהלכות היו סוד שכינה. אצל לא ירדו למטה מן עולם אל' ולא שצלו צהם הקליפות ולכן גם אחר התיקון אין שים אחיה לחחורים אלא מן ז"ת ולא צב"ר כי הז"ת כפלו עוד למטה צקרקע העהירו וזנה נעשה הכנה לר' עילמות אצ"ע ששרי כנר כח' שצכל צחי' יס' צו שורש מן ד' יקודתו הוא סוד ד' צחי' פנים אחר ימין ושנאל

דרך קוים ימין ושמאל וחק ומכריע בנשים. ובאן לית
 ביה גווי' ח"ו או בנחית ימין ושמאל פנים ואחור רק
 כולו אור פנים רק שדורשים זו לפעמים כל הנחית הכ"ל
 ע"י התחזוים המוקצים מונח כו"ש לקמן. וזו מחלצת
 חוט אור א"ס ומצפים מראשו עד קופו ולבן. הוא ככלל
 נסם אין סוף וגם אור א"ס מוקיפו נסוד אור מוקיף עד
 שנלחמים את כל שני מציאות ומצחין וכעשה גם הכני' שלו
 זך ובחיר מנחם דמות לאור א"ס והוא עלם החיים והאור
 וחיותו חר ר"ל אית' הכלים שלו וחיותו הוא עלמות האור
 הנחית אורו חר והוא נקרא צפי כחמי' אמתה א"ק לכל
 הקדומים ועל זה נבנו כל הדורות בנחית האר"י ז"ל
 שנחמיל מזה הא"ק כמבואר מתוך דבריו. ואף שבכך קדם
 לו א"ק המוקיף את הטעירו עכ"ז הוא נקרא א"ק לכל
 הקדומים: הכולנה שהוא קדמון לכל אורם שנתקנו נסוד
 פרטוף אדם כמותו לכל א"ק אינו נתקן נסוד פרטוף
 אדם רק דרך עיגולים שבו מלאך הכיתח מורכב
 העגולה דרך עיגולים אבל זה הא"ק הוא קוד אור היותר
 כו"ש כבר ולכן נתקן נסוד פרטוף אדם ישר. ולכן נקרא
 צפי החכמים אדם די'ירה כי כבר ביארנו שאדם קדמא
 סתמא' נקרא לפעמי' אדם דבריאה לפי שהוא שני לעול'
 המלכות ולא רק בנחית נפש כי עדיין לא נתגלה אור
 הו"ה דמ"ה שהוא קוד הרוח. אבל זה האדם זו נתגלה
 אור הו"ה דמ"ה שהוא קוד אדם כו"ש לכן נק' אדם
 די'ירה כי הוא שלישי לעולם המלכות כמו הרוח שהוא
 שלישי לאלילות וגם יס קוד מ"ה קוד הירח כמו
 צלילה ששם יס ג"כ קוד מ"ה קוד הרוח כו"ש לקמן
 באריכות. ולפי שבכך נתבאר סוד הרוח הוא העיקר ג'
 יסודות אמת שממנו ילאו גם ה' אש ומים כו"ש בשער
 הא' וע"י בנחית הנפש שהוא יסוד העפר מוליך כל
 הפעולות ולכן מזה האדם בא הסיקון לכל העולמות שלמנח'
 כו"ש הכל לקמן באר היטב: ובזה חב"ן תחלה המאמר
 בפרשת דלעיוהא ז"ל בפרק דתקל בנחית דעד נחיתא
 לא הוה לא היו משגיחין אכפין באכפין ומלבין קדמאין
 ומיו וזויהיון לא אשתכחו עד רישא דכפופא דכל בכופין
 לבושין דיקר אחסין ואחסין. ואם תעיי' היטיב בדבריני
 הנאמרים למעלה וגם אם סיבא לפיכך אז חב"ן כל
 המאמר על מוכו וזהו היטיב. והנה בזה המאמר תבחי
 יסודות' טילאחי נבד כנה משהאשונים שהצינו הדברים
 בכחצ' ובפסעטם בדברי האר"י ז"ל שפסח דבריו יאיר
 שפחלת הכל כאלל אז האדם קדמון לכל הקדומים והוא
 תחלת נעשה ידי אמונתו של נעשה' ושלפניו לא כו"ר כל
 וממנו ילאו כל העולמות והעשר ספירות מוקיפות שמהם
 נבנו כל העולמות אצ"ע ובהם היה ציטול המלכ' ומיקום
 ולא זולתם. כי עדיין לא שלחו ידם לאלוה נעץ החיים
 שהיה זה המאמר מעיד נבד דבריהם וכמו שבבואר בדברי
 האר"י ז"ל עלמו צנן חיים בפירות על. זה המאמר שאמר
 עד רישא דכפופא פ' שזה קאי על זה הא"ק וחוט המלכ' יסו'

מנפכים

מיד כשנפסע המורה ראשון' היו מוכנים לקבל לוח
 סאמחיות המכונה כפי רלון צעל הרלון ולכן רמז צעל
 הרלון לספירת הכתר של זו ה' קפ' שנאללו תחלה
 צעיריו שזו לא נעשה שום פנים וסם עלו האורות המצודרים
 מנ' אורות דק"ב כו"ש ואלו האורות נעשו דומות מ"ן
 אל הכתר כי תמיד הצבים הם מ"א אל האצות כו"ש כ"ז
 לקמן וע"י זה היה זיווג מ"ה וצ' בכתר כי הוא כולל
 מחקרים ובצורות ומחקרים הם תמיד צב' דוכרל והמצודות
 הם תמיד צב"ה נוקבא וע"י זה יחפסע כמו כדור ארוך
 וכתעלה למעלה היינו שכת"צ שלו עלו למעלה צדוך כדור
 העטירו. תחת אדם קדמאס סאמחיות המוקיף את הטעירו.
 וחב"ת שלו עלו צמקום שהיה מתחלה כח"צ שלו. ובה"ס
 שלו עלו צמקום חב"ת ומקום נה"ס שלו כשאר פניו רק
 שכתאר סם רשימו דכח"ס שלו צמקום: וה"ה הרי
 מתחלה היה הכתר כמו כדור עגול א"כ אף שהיה כולל
 צעלמו עשר ספירות עכ"ז היו זה צדוך את כמו גלדי
 צל"ס. א"כ היה הכתר שכת"צ מוקיף את כל הספיר'
 שצדוכו ומסביב וכן כולם הגדול מוקיף את הקטן א"כ
 ח"ך כאשר שכת"צ היו למעלה כו'. התפוצה כי אחר
 שנעשה הזיווג מ"ה וצ' ונעשה כמו עמוד חלל כדורו
 האורות וקנו כ"א מוקום האמיתי היינו כח"צ למעלה
 וכו' והנה אחר שנעשה זה הכתר כמו עמוד
 חלל תמאלי' מאור עולם המלכות האור נשם מ"ה
 שכתאר צעלמו המלכות שערין לא ירד מאורו אל הטעירו
 כ"ל שירד דרך יסוד עולם המלכות אל יו"ד המאמרים וממנו
 יחפסע כמו חוט ויכנס חוך זה העמוד חלל ומה האור
 קנה הכתר עלם החיים האמתיים ונעשה אלתות גמור
 שהרי זו שופע אור אין סוף מנחם אבל נשם ע"צ של
 עולם המלכות ומה האור לא ירד למטה כי רצ הוא:
 והנה בזה האור שבו נשם מ"ה יס זו רחל דמתקלה:
 הכולנה קוד דיקנה קרישא דאדם שהוא קוד מ"ה נשם
 הסו'. ורחל דמתקלה הוא כמו כף מלאים ולשון המכריע
 צלמלע כמבואר בצרייתא דאברהם אבינו שאמר אמת'
 אויר מים אש כף זכות וכף חונה ולשון חק ומכריע
 צינים. מחקרים שהם קוד מים נתקבלו ותלכו אל
 הימין. והמצודות בלד שאל. והמחשבים הם המכריעים
 צינים. והוא קוד האור שהוא קוד הרוח צלמלע היינו
 פרלוף אדם ואם צלופן זה. כח"צ הוא הראש. חקד זרוע
 ימין. בצורה זרוע שמאל. ת"ה הוא קוד אמצעי כולל כל
 הגוף. כלל שוק הימין. חור שוק שמאל. והם קוד תרין
 ירכי קשטו ומתחלה היו ככללים צימד ונתפצלים לספירה
 א' והם קוד חרי פלגי דפוסא: לכן באן נחשז גם הדעה
 לקפירה אחר להטלים מוכין העשרה יסוד קוד צריה קורט'
 מלכות היא העשרה שכל הנדית. וחלילה לחסוד ולהרהר
 כאן ח"ו אית' דמות או ללם רק אורות עליונים צל"דופי
 אוחיות ולידופי שמות העומדים בדמות וללם צדוקכא
 קרישא דאדם וע"י נעשה עיקר הסיקון להיות עמוד

מזכירים ועטאו צדוק המהקלל הוא נקרא יעאל דכסופא
דכל כסופין סהכל ככספים ליטות מואורו. וסלי זה
המאור מכללם חלכנב ואמר דעד לא סוף מהקלל בו
מלכין קדמאין מימו סרי מוכח ומדבריו סכנר סיס צינול
המלכים קודם סתמקן זה האדם קדמון צדוק דמהקלל.
ואין להארי' צדוקים. סכנר סס דברי' ספרכים מוכחם
לסיום כמ"ס כנר. וגם יתבאר עוד לקטן סכל צאר
סיטינ וססס ידריכל' צדק סלומה : ועסם כנל לציוור
סחלחל דברי סלרי' ז"ל צום סל"ק :

דרך ב' בו יתבאר מה שנאצל מא"ק

דע אחי כי מזה הא"ק יוצאים ממנו הרבה אורות דרך
הצנורות שמאלו האורות נאצלו ממנו כמה אלפים
רבבות עולמות כמ"ס לפנינו. כי הנה הכתר שבו שהוא
סוד הגלגל ורוא עגול ואין בו בח' סנים ואחור ימין ושמאל
ולא ידרוש בו שום בח' כי הוא עגול ושוה מכל צד וצד
העגלם לא יתואר בו שום בח' רק הבחי' מתחילין למטה
היינו סה המצח ולמטה סה המצח הוא בח' סנים. ולעומתו
הוא העוקף שהוא בח' אחר... והאונים והענים יש בהם
בחי' ימין ושמאל : ואף שהם בחלית ההעלם ואוד ששוט
עכ"ל הורשינו לתאר בו אלו הבחי' נגד הסקנלים ממנו כמ"ס
לפנינו : ולכן כל האורות שיצאו מן הגלגל דרך צנורות
השערות שעל הגלגל שהם חלולים והם צנורות להמשך
האור מן פסיותיו נאצלו מהם כמה אלפים עולמות לאין
מספר וכולם נכללים בשם אין סוף ולרוב העולם אין לנו
השגה בהם והוא בח' סעפים של ע"ב בכל הגלגל כמבואר
בדברי האריו"ל. ולא כפי שחשבו כמה מהראשונים בחבוריהם
והם סעו בדרך עין חסיד ולא ידעו לעומק הסוד כי הם הבינו
שמה שמדבר האריו"ל בסוד האורות היוצאים מא"ק הוא אק"ס
המקף או המאור שהוא ראשון לאצילות בחלק המהירו
שחתה עולם המרכוש ושרי לון מרן : ואני כמתפלל על חבירי
וצריך לאותו דבר להיות נעה תחלה : ואם שגיתי אחי תתן
כמאמר הנוכח ונאבהת חשנה חסיד. אבל לדעתי הקלושה
דגלה עמדה במישור ובמקרהו אבדך ה' אשר נחגי בדרך
אמת והנה כל ספר וספר וספור היה נגד עיני ושעמתי בקצה
המטה בצוף דבש מתק דבריהם. והייתי כמשמרת ונמה לבד
דבריהם להשוות כל הריעות והיו העמקים למישור. כי לכאורה
נראה כמה קבלה אין חוברת בלודאות. אבל מה שחמר
כאן יתר כאן. וילמוד מהם מן המסורש ואם תעין הוי"ב
בדברינו תבין ותראה כי הם מיוסרים על אדני סו : והנה כבר
נתי' כי האק"ס המקף המהיר הוא נעשה דרך עיגולים כי
הוא בא מהארת עיגולים כמ"ס לעיר ולא יתואר בו סרצוף
אדם דרדוש בו כל הבחי' שהם נגלגל ומצח ואונים ועינים
וכיוצא בו. אלא כל דרושי האר"ל מתחילין מן זה הא"ק
שנעשה מהאור כהיורש שבו יתואר כל הבחינות הנ"ל :
ואף שגם בזה הא"ק הם בהעלם מוחלט והם ושלום להרדור
לחשוב בו דמות וצלם כמאמר הכתוב ואל מי חרמוני ואשורו.
עכ"ל הורשינו להבהיר מן דרך שלילה לתאר בו אלו הבחי'
לפי שנעשה בדיוקנא קדישא דאדם שהוא רוא דמתקלא כמו
שביארנו זה הסוד באריכות בחיבורי הגדול בסדושי על ספרא
דצינועיה משם תראה ותבין : ובוה ישוה כל הריעות סכמה
מהראשונים מצידיהם את המצירות דרך עיגולים זה בחוך זה
והגדול מקף את הקטן. והם דומים אל העולמות שלמעלה
וכל העולמות שצאלו מהארת העיגולים וכולם הם יצאו רק

דמלכא. כמו שהובא במאמר דספרא דצינועיה הנ"ל דאמר
עד דרישא רכסופא דכל כסופין לבושיין ריקר אוקין ואחסין
כמ"ס זה לקטן : אבל עיקר הציור של העשר ספי' אחר
התיקון הוא דרך קיום בראש דמתקלא
שהוא סוד דיוקנא קדישא דאדם כזה.
ועל זה נכנו כל דרושי האר"ל ז"ל
ורכס כולרם דברי הרשב"י ז"ל כוונה
ובחיקונים וכל סוד כוונה מצול וכוונה
התפלות ועסק התורה הכל נכנה על
זה הסוד כי שורש נשמתו הוא מזה
האור שנעשה מקן הוישר ועד שם
מגיע אתערותא דלתתא שהוא צורך
נבוא. כמאמר הכתוב ויתתהו ה' בנך

ערן לעבדה לשמרה כמ"ס בשערי האותיות : ומה שנגלה
לנו השתלשלות העולמות לפנינו הוא כפי ליעד גדולתו של
בעה"א אין ירד ממדינה למדינה כדי להשיב לברואיו ושיש
לו כמה ארץ אלפים רבבות עולמות וכולם מומרים ומשבתים
ונחומים הדיהי רשמו הגדול והוא מצוי מן החרדים ומשניה
מן תחלונות ומתאווה לתפלתן של צדיקים והעוסקים בתורה
כמאמר הכתוב הוישבת בגנים חברים מקשיבים קולך ואשמעני
ולכן כל דרושי הרב ר' חיים וויטל ז"ל מתחילין רק מן זה
הא"ק שנעשה מהאור קן הוישר ונכונה היה ללמוד וללמד
לשמוד ולעשות לבוא לידי מעשה לידע כוונה המצות והתפלה
כי זה כל האדם : ואף אנכי יצאתי בעקביו וקצתי בסקום
שהיה לארץ בדדושים בסוד מעשה בראשית שיש בהם
דרושים ארוכים רחבים מני' וגם בכל העולמות שנאצלו מאור
העיגולים ולא כאנו רק לידע ולהודיע דרך השתלשלות מראש
מסחר עד כחלית האדם האנושי ולכן כל הדרושים שיתבאר
לקטן בשערי האותיות נבנו ג"כ על סוד קן הוישר כאשר
עיניך תחנה מישרים :

דרך ג' בו יתבאר סוד העולמות שיצאו מזה האדם קדמון :

ונדוןר אל הביאור ונאמר כי עיי' החש היורד מאין סוף
דרך יסוד עולם המלבוש ונכנס בזה הא"ק לכל
הקדומים שבא מהארת שם מ"ה שיש בו רוא דמתקלא ממנו
נתתקן זה הא"ק בדיוקנא קדישא דאדם : והנה זה האור אף
שהוא בא רק משם מ"ה עכ"ל הוא כולל מכל הר' מילואים
שהם ע"ב ס"ג מ"ה בין שהם סוד טעמים וקדוה חגין אותיות
במ"ס. והנה סוד ע"ב הוא בגלגל שבו שהוא סוד הכתר
דאדם קדמון שבו סוד הטעמים ולכן כל האורות היוצאים מזה
האדם קדמון דרך צנורות השערות שנגלגל שהוא סוד ע"ב
סוד הטעמים שנתקן לו' חלקם כמ"ס כבר הם נעלים מאור
ואין

ואין לנו השנה בהם והם אלפי רבבות עוקבות ורא הורשינו להתבונן בהם כמם שהאור יש ע"ב של עולם המלכות נשאר למעלה ולא יור ממנו למטה בזה שהיה בן זה האור היוצא מאדם קדמון מסד ע"ב שבגלגל' שלו הוא נעלם ג"כ מאוד ונקי בשם א"ס. לרוב העדמא אך הורשינו להתבונן קצת מן האורות היוצאים מזה הא"ק מסד ס"ג וכן כמ"ש לפנינו. והוא כי מזה האדם קדמון יוצאים האורות לחץ דרך צנורות היינו מן אוניס ועינים וחוטם ופה וגם דרך עורו היינו דרך גופו מסד הכתוב אחרי עורו נקפו ואת כמ"ש לפנינו אך ההפך שבינינו שרדן הצנורות שיש בהם צנור שיוצא ממנו הכל יוצא ממנו אור נרוד יותר מן האור שיוצא דרך גופו ודרך צנור שאינו מוציא הכל : ונתחיל מן האורות היוצאים מן האונים של זה האדם קדמון :

דע אחי שבאנו יש בו צנור שמציא הכל זה תבחנו בפתיחת נחירי נקבי האונים היש או תניש קול הברה באונים זה האות המופש שמן האון יוצא הכל והוא מורה על זה האור היוצא מזה האדם קדמון מן האונים שלו שהוא בחי' שם ס"ג שבו שמלו ס"ג הוא סוד הכ"ל במספר השוה זה האור מבחי' ס"ג הוא יוצא מזה הא"ק דרך סניו ונחקק כתי' חלקים שהרי כבר נתבאר שגם בשם ס"ג יש בו ג"כ כללות מציא' והעצמים נחלקים ל' בחי' שיש מעם מלעיל ומעם מלרע ומעם באמצע . וכן זה האור היוצא מן האונים של זה הא"ק הוא בחי' מעמים עילונים שבס"ג והוא בחי' ע"ב שבס"ג. וזה הא"ק עצמו מתחלק לשני חלקים היינו האור שיוצא מאון ימין ממנו נעשה עשר עיגולים והוא בחינת אור מקיף והאור שיוצא מאון שמאל ממנו נעשה ג"ב עשר עיגולים והוא בחינת אור סנימי וכל בחינה מתחלק לה' בחינות שהוא ה' חלקי נשמה שהם נרנח' בי כבר נתבאר שיעקב אור של זה הא"ק שפמנו נחששו יוצאו כל הי"ס שלו מזה אל המועד וזאת זה האור שבה משם מ"ה מתחלה נתפשט ע"ה ה' אחי' שנשארו מס"ג ה' אורות מבין כמ"ש כבר . ולכן כל בחי' מתחלק לה' בחי' אבל בוחם על רק כמחי' נפש הכללי לבר שהרי כבר נתבאר שכל בחינה כלול מכל הבחי' וה' חלקי נשמה הגיל כולם הם בחי' נפש לבר היינו נפש שבנפש וכן כולם : ולפי שיצאו מבחי' נפש לכן נאצלו בבחי' עיגולים כי קו היושר הוא בחי' רוח הכללי הכולל בעצמו ג"כ כל הבחי' הגיל : וכן כל זה שרא נחזור רכסול הדברים בכל סעם והבן כל הכח' : והנה כשיצאו אלו האורות מן האונים של זה הא"ק מתחלה יצאה אור בחי' המלכות בסוד נפש לבר היינו נפש שבנפש . ויצאו ב' בחי' מן ב' אונים כניל היינו בחי' אור סנימי מאון שמאל ובחי' אור מקיף מאון ימין . ואח"כ יצא אור היסוד ג"כ ב' בחי' גיל יוצאו ג"כ בבחי' נפש שבנפש לעצמו ונתוסף גם אל המלכות אור נרוד ונתוסף אל בחי' קצה א' מרשימו של רוח : הכוונה כי תרע ישה ספי' גמית ג"ה בהם יש בכך א' קצה א' מבחי' רוח מצר עצמו ואין זלשום אחד תירון על הביר רק בסוד ריתוק מקום כמ"ש כבר אבל היסוד אין בו יחיד קצה א' מצר עצמו רק שה' ספי' גיל כל א' נותן בו מרשימו שלו . ולכן הוא נקרא כללות כל הקצוות בסוד הכתוב וילקט יוסף את כל הבקס ה' כסף במ"ש זה כמה פעמים וכן עתה שיצא היסוד נתוסף אל המל' כללות הרוח שבנפש ואח"כ יצא ההוד בבחי' נפש שבנפש לעצמו ונתוסף אל היסוד קצה א' מכללות הרוח שבנפש ואך המלכות נתוסף חלק א' מכללות הרוח היינו קצה ממש ולא כללות ואח"כ יצא הנפש בבחי' נפש שבנפש לעצמו ולא נתוסף אל הרוח שום תוספת רק שנתוסף אל היסוד רשימו מקצה א' עוד מבחי' כללות הרוח ואל המלכות נתוסף עוד קצה א' ממש מבחי' הרוח וכן כולם עד שיצאה הגדולה או

נשלם היסוד מכלדות הרוח והמלכות נשלמת בכל ה' צנוות מכללות ה' ספירות תיול ונשלמות בבחי' נפש רוח והכל בבחי' נפש ואח"כ יצאה הבינה בבחי' נפש רעצמה ונתוסף בחי' הרוח אר ה"ק ובחי' נשמה אל המלכות ואח"כ יצא החכמה בבחי' נפש לעצמו ונתוסף בחי' רוח אל הכני' ובחי' נשמה אל ה"ק ובחי' חיה אל המלכות ואח"כ יצא הכתר בבחי' נפש לעצמו ובחי' רוח אל החכמה וכתל נשמה אל הבינה ובחי' חיה אל ה"ק ובחי' חידה אל המלכות . הרי כי נשלמה המלכות בכל ה' בחי' חלקי נשמה והכל בבחי' נפש לבר וכל זה הוא בבחי' אור סנימי לבר ולא בבחי' אור מקיף כמ"ש לקמן והבן כל זה : ולקמן נשרש איזה אור מקיף שרא יצא תיכף שהרי כבר נתבאר שיצאו גם המקיסים מאון ימין ושם אפרש : והנה אלו אורות נשמו מב' אונים וגם מהשמים דרך צדדי הפנים של זה הא"ק עד הגרון ששם מקום שכולת הזקן ושם מתחברים הפנים והמקיסים אבל לא חיבור נמור רק שמתקברים שם יותר כי לעלל שם הפסס גדול שהם סוד הפנים תרין המוחין קרישין אבל למטה במקום שכולת הזקן אין שום הפסס בין אלו הב' אורות אבל אין מתחברים חיבור נמור ופי' שלא נתחברו חיבור נמור לכן לא נתהו שם בחי' כרים כי עיקר התהוות בחי' הנלים באים מחיבור שני אורות הפניות שהיא' הוא חסר פשוט והשני אינו כל כך וכשמתחברים יחד בוששים זה בזה מאחר שהם מנגדים זה לזה ויוצאים מהם נצוצות אורות ומאלו נצוצות נתהו' בחי' כלים ולכן גם כאן אם אין מתחברים אלו האורות משמאל וימין שהם יוצאים מן ב' בחי' ס"ג שהרי אמרנו שבס"ג יש בו בחי' סנים ואחור כמ"ש כבר שהם שני מיני אורות הפניות היה נתהוה מהם ג"כ בחי' כלים : ומאחר שלא קיבצו זה אל זה לא נתהוה בחי' כלים ובבאר אותם עוד לקמן שהדוברו זה האור ולשוב אל שרשם לקנות כ"א חשליטוח להשלים החסרון של כך א' ואי' ועתה נבאר האורות שיצאו מקיבץ חוטם של א"ק והם בחי' העצמים האמצעים שבס"ג ויצאו ג"כ ער דרך הגיל והם מתפשטים יותר למטה עד מקום חוה של א"ק והם מרכישים לאורות אונים . היינו שאורות אונים נעשו סוד אור סנימי לאורות החוטם . ולפי שנקבי החוטם קרובים יותר מנקבי האונים היה בהם מעט גלוי יותר קרוב להאורות בחי' כלים . אבל לא נתהוה ממש בחי' כרים כי עריין לא נתחברו חיבור נמור : והרמו לזה כי אין הוא רמו ס"ג רק חסר ה' כי ה' חלקי נשמה הם שם בהעלם גדול . אבל חוטם הוא ס"ג ממש במספר השוה לרמוז לו ה' חלקי נשמה שהיו נעלמים למעלה עתה נתגלו ואף שכוסם יצאו מן זה הא"ק עם כל זה כ"ו שהם יוצאים יותר למטה הם מתגלים יותר . כי כל זמן שהם מתפשטים למטה הם מתעבים קצת כמבואר מתוך דברי הרשב"י וז"ל שאמר דלא דמי גבול דמלכא לרישא דמלכא ואף הרמב"ם גופא דמלכא איהו והנה אח"כ יצאו האורות שהם בחי' מעמים התחתונים רס"ג והם האורות שיצאו דרך הפה דא"ק ויצאו ג"כ על דרך האורות מאון וחוטם ונתפשטו יותר למטה עד מקום סבור של זה האדם קדמון ולפי שיצאו ממוצא א' שהוא הפה נתחברו שני הבחינות היינו סנימיים עם מקיסים חיבור נמור ולכן נתגלו כאן כל ה' חלקי נשמה גילוי נמור ויוצאים מן הפה דרך ה' מוצאות שהם אחתהי גיב"ק כי' שהוא סוד כ"ב אותיות שהם נעשה בחי' הכלים כמבואר מתוך דברי הראי"ל שבה' כלים נתהוה מן הכ"ב אותיות . ואנו אורות הפה מרכישים לאורות החוטם באופן שחבדי נעשה מבחי' האותיות הוא רמין הגוף ואורות הפה רמין הנפש תוך הגוף ואורות החוטם רמין הרוח המתלבש בנפש ואורות אונים הם רמין הנשמה המתלבש ברוח ויבין שכולם כדולים זה בזה ונקשרים בכלי א' רכן קראו חכמי אמת לזה העולם עולם העקרים משלשון

לקצול את אור החכמה בתוכו ולא יתבטל מחירת כלי זה וזה גרם להיות כל האורות יולאים שלא בשלימות ואח"כ יחזרו אל מקורם ולא על מקומם יצאו בשלום :

זה היה מעט דמיון ציטול המלכים ג"כ כי כאשר חזרו האורות אל מקורם נשארו הכלים מחלין יעשין עלי אור חלל לא היה בהם צבירה ומיהה ומעט כמו צללה המלכים שזכר כבר . וגם כמו שנעשה ציטול גמור בהמלכים של עולם שלמות ומעט כמו שכתוב לקמן : אך יש לי דבר קושא עמומה כי מעיקר דריכא פירכא . כאשר שאנו אומרים שלא ילאו מחלה הפנימיים והמקיפים רק המקיפים באים אחר ששנו אל מקורם כנ"ש לפנינו . א"כ קשה משיכן כחמה צמיח הכלים שהרי כתבתי כי צמיח הכלים נעשה דוקא מציטות צ' אורות הפניות וכיון שלא ילאו רק אורות הפנימיים א"כ משיכן יתהווה צמיח הכלים : ויש ליישב בדוחק עפי' שאלתי בכתבי האר"י ז"ל שיש שני מיני מקיפים א' נק' מקיף קטן וא' נקרא מקיף גדול וא"כ אפשר מה שכתבתי שלא ילאו המקיפים עם הפנימי' מחלה היינו מקיף הגדול חלל מקיף קטן אפשר שיא לא יויד עם הפנימי' וא"כ על כל פנים ילאו צ' מיני אורות אשר על ידו יכול להתהוות צמיח הכלים : ועוד יש לומר כי גם צמיח אור פנימי היה בהם צמיח ק"ב וצ"ן כוונ שכתבתי לעיל ודחוק :

והדיוור אל הציור כי כאשר שלא ילאו האורות בשלימותם הולכנו לחזור ולשוב אל-מקורם לחשולם חסרונם והנה מחלה חזר אור הכתר אל מקורו כי הוא ילא אחרון וכנס ראשון והנה ראשון צמקומו בכלי שלו . והנה חדע שטעם האורות העליוני' תמיד חשקם להאיר לשלמותם ומעט להיערצ לולתו כדרך עובת האז על הנה והם שלמות תמיד רלונו ותשוקתו להסתקף אל המאלי לקבל הארה ומעט בכל מה דאפשר אך חדע כי האורות גזנון יליחסם מהמאלי ויורדי' לעולם הוא הופך פניו לעולם כי רלונו צירידתו להאיר אל התחתונים ולא לקבל הארה לעליון לכן הוא הופך פניו לעולם להאיר אל התחתונים והתחתונים הופכי' פניהם לעולם לקבל הארה מן העליונים ומקבלים הארה פני' צפני' . והוא נתרצה האור בכל העולמות וכל העולמות על מיקומם והוא קרד סכחון פנים צפנים דבר ה' עם משה . וכתיב כי עין צדיק ראו צדו ה' ליון : אך כשהם עולי' לעולם לקבל הארה לעליון מהמאלי רלונו להסתלק מהם מהתחתונים כי הארה עליון עדיף אז אינו משיגה להטיב להתחתונים והוא הופך פניו לעולם לקבל הארה מהמאלי לעליון פני' צפני' ולא להאיר להתחתונים : ואף שאין השגחה המאלי העליון מתחלק מן התחתונים אף רגע אחד אך שני התארה הוא צדוד דין לפי שכתבתי מתחלק העליון לעולם אשר על ידו מקבל' התחתונים ג"כ הארה מהמאלי אזי אף שאינו פוסק מהארה גם אל התחתונים על

ויעקוד את יצחק בנו שהוא ראשון קשר . וסימן דהתפשטות אלו האורות של ארון חוטם מה עד היכן התפשטותם הוא שח"ש שבולת חו"ה שבדיר וחבר זה .

דרך ד' בו יתבאר חזרת האורות אל המאציל :

והנה חדע מה שאמרנו שילאו האורות פנימים וגם מקיפים לא ילאו שניה' צפני' א' מחלה רק שמתחלה ילאו הפנימי' לצד ואח"כ המקיפים . והנה נח' כבר שאלו האורות לא ילאו כולם בשלימות כי המלכות אף ששלמות בכל חלקי ה' צמיח' נשמה כנ"ש על כל זה עדיין לא צאו לה המקיפים וה' קלוות חסרו מהם צמיח' יחידה אף צמיח' אור פנימי' והציה חסרה ממה צמיח' היה יחידה והתכמה חסר ומעט צמיח' נשמה והם יחידה . והנה היה לו רק צמי' נפש בלבד : לכן הולכנו האורות לחזור ולשוב אל מקומם לקבל השלמות ואין לשלול למה לא ילאו האורות מחלה בשלימות שלא ילכדו לשב אל מקורם . זה יח' עפי' הקדמו' א' שחדע שאורו' הפנימי' ומזכר' את הכלי מציפני' עד חלי דופן הכלי ואורו' המקיפים ומזכרים ג"כ את הכלי ומצחן ג"כ עד חלי דופן הכלי כנ"ש זה לקמן . עד מהתחבר' הפנימי' ומקיפים ציחוד גמור . והם היו יורדי' מחלה אורות הפנימי' וגם המקיפים בשלימות' היה הכל מוצדק מאוד וה' חזר גם הכלי לאור פשע ויסקל ומעט חזר כל ואל היו יכולי' העולמות שלמותם שפתידין להחלל לקבל את האור כי עיקר קבלת התחתונים הוא ע"י מקד ומצדיל שאז מתעטעע האור ויכולים לקבלו ולכן לא צאו האורות מתחלה בשלימותם ולא נעשה צמי' הכלי מאור העצ והגם ואחר ששנו אל מקורם נחמזה עוד אור הכלים מחמה חזרת אור למעלה ונתחזקו הכלים וכל אור היה ראשון בכלי שלו ואחר שחזרו האורות אל מקומם לא כתבנו הכלי מחמה כלי כי כבר כתבנו מקומם ע"י שילאו שלא בשלימות לא נדרכו הכלים מאורם מאוד ועוד כי ע"י חזרת האורות אל מקורם וכל חזרה הוא צדוד דין אף שהיחוד ראשון צמקומו' עכ"ז דין נותן שיתעצ' עוד אור הכלי ונתחזק הכלי . ועוד כי בחזרתם אל הכלי' לא חזרו האורות כ"א אל הכלי שלו רק שחזרו האורות אל הכלי' מכלים שונים דרך משל אור התכמה חזר אל כלי הכתר וכן כולם כנ"ש לפנינו . וא"כ כשהם אור התכמה אל כלי הכתר היה צמי' אורות הפניות כי אור התכמה' מלא בכלי הכתר ראשון של הכתר ואלה הרשימו של הכתר להגביר חיל על אור התכמה לפי שהוא ראשון מהכתר שהוא מעולה מאוד ואור התכמה רצה להגביר חיל על הרשימו מן הכתר כי הוא אור עליון כולו וזה רק רשימו יצטור זה צמי' . ויאלו מהם כיולות אור הגורם להתהוות הכלי' כנ"ש כבר . ועוד כי אור התכמה הוא קטן משיכן את כלי הכתר כי רצ הוא ולכן היה יכולת בכלי הכתר

אחר חזרה אל מקור' לא קנו כל תשלומ' כמו האורות העליוני' רק שנשלמו ככל ה' צמיח אור פנימי וז' מקיפים היינו צמיח יחידה וחס' ונחקרו מהס' ג' מקיפים. וכן הוא בכל העולמות שלמות שעמידן חס' לנצח: והנה אחר שחזרו אל מקורם וקנו שלימות כ"א לפי ענייני חזרו אל כלים. אך שלא חזר כ"א אל הכלי שלו. כי אור הכתר צאש שאלו רב מאוד ואינו כדאי שיהיו ממנו התחמושים זה האור כשאר צחוד המאלי' שהוא הא"ק שצמנו יולאים כל האורות ואור התכונה חזר ונחיש צכלי הכתר והצניח צכלי התכונה וכן כולם עד שאור המלכות נתייטב צכלי היסוד וכשאר כל המלכות צלי אור. ולכן נק' אספקלריא שאינה מאירה ואז נעש' כלי המלכות כמו מקד מזדיל צין אורות עליונים אל העולמות שעמידן להיאלל ועיי' וכלו התחמושים לקבל האור מן העליונים: עיי' המסך כי עיי' יתעטע האור צכדי שיוכלו לקבל: וצוה הצין למה ילא הכתר ונחמלה מן המאלי' אחר שאין יכולת לקבל אורו. והסן זה: והנה כאן יש לחמוש שהרי צד נחצאר צנאורות אונים' וחוטם לא נהווה צחי' כלים רק מן אורות הפה צאש שנחקרנו הפנימים עם התקנים שילאו מומלא ח' ונחמה צניטתם נהווה צחי' כלים כמ"ש לעיל וגם צאלו האורות שילאו מן הפה לא נהווה צחי' כלים הרבה רק צחי' כלי ח' שלכן נק' עולם העקורים שכולם קשורים צכלי ח' והרי נחה צילא צחי' כלי לכל ח' והאורות אף צנאורות עליונים של אונים וחוטם כמ"ש לעיל: התשובה כי למעלה צמקומם אין סם צחי' כלים רק אף שאמרנו ששפטעוהם רק עד השצולה הזקן וסחזה על כל זה סם מאיר' ומקומם לנעה ואורות הפה אחר שצנצנים צאלו חצ' אורות לא יעלג שלא יקבלו מהם הארה גם לעלום זה הארה יורד עם אורות הפה עד סיומם שהוא צעקי' צעור כמ"ש וסם נעשה צחי' הכלים ונחשצו כאלו סם כלים גם לאורות העליוני': ומה שנחצאר שלא נעשה רק צחי' כלי אחד היינו שכל העשרה כלים כלולי' יחד ולכן נחשצו לאחד ולא כמו הכלי' שנעשו אחר כך צעול' הנקורים צעמידן חס' לנצח' וגם כמו הכלים של העשר פניות מקוריות שצכד צארנו לפני זה סחם צקור רשות הרצ' ולכן היה צחם השציר' וציעול חלכלי' אצל כאן היו כולם כלולים יחד ונחשצו כמו כלי אחד ועל סם זה נקרא עולם העקורים' זה סם קסורי' וכלולי' יחד צכיר רשות היסוד וצנצני' זה חס' היה צחם ציעול וצציר כמו צנאום שחיו צקור רשות הרצים כמו שצכחצו הכל לקמן. הרי נחצאר לך העולמות שנאללו מן האורות שיולאים מן הארס קדמון סחם וצחי' ס"ג צ' חלקיו של הענמים דס"ג שהוא קור ע"צ שצכ"ג: ועמה נצאר צענין האורות שיולאים מן הא"ק צצחי' נקודות של ס"ג צ' חלקי נקודות שהוא קור ס"ג שצכ"ג והסן כ"א:

על כל זה הוא צקור סחפר פנים שסחחחחח' ומקצנים דרך אחר של העליון כי העליון פניו למעלה וכל אחרים סם צקור הדינין. ולכן כאן צאלו האורות שאלו עקורים צחם שחיו סחזר האור הכתר אל המאלי' להשלי' חסרנו היה רלוו לקבל הארה לעלמו וספר פניו למעלה אזי כל התחמושי' קבלו הארה מן האחרים שהוא צקור הדין וגם שנעשה כלי הכתר דרך מזדיל צין המאלי' אליהם ולכן נסחלק נעלה ח' וכל התחמושי' הכל כפי ענינו. היינו שנחפר צחי' רוח מן סחכמה וצחי' נשמה מן הצניח וצחי' ח' מן ה' קלוות וצחי' יחידה מן המלכות וכל זה הוא צעת עליים הכתר אל מקורו וכיון צא אל מקורו וכצד קיבל הארה לעלמו לקבל שלימותו אזי קוצ ספר פניו למעלה להאיר אל התחמושים ומקומו שהוא סם צקור צאומרים ומקומו יסן אלינו צנחמים. ואז חזרו כל המעלות שסחפרו מן האורות צעליות הכתר ככלי ועוד נחוסף לכל ח' נעלה ח' כי כאשר עלה הכתר אל מקורו אזי נחקרצו כל האורות למעלה כי צד היה לסם מקום של אור הכתר פניו ועלה אור סחכמה למקום שהיה אור הכתר והייה רק רשומו צמקומו והצניח צמקום סחכמה וכן כולם. וצאש שנחקרצו אל המאלי' לכן נחוסף לכל ח' מדרגה ח' היינו שסחכמה לחכמה צחי' נשמה ואל הצניח צחי' חס ואל ה"ק צחי' יחידה ואל המלכות צחי' נשם והעוקפים ואחר כך עלה גם אור סחכמה אל מקורו וצעת עלייתו נחפר וכל התחמושים מדרגה ח' ככלי ואחר כך חזרו אל מדרגתם וצחקרצו אל המאלי' נחוסף לכל ח' מדרגה ח' ככלי עד שקבלו כ"א תשלומ' להיות' שלימים צחם צחי' אור פניו וס' צחי' אור עקין והוא ג"כ קור מעני ולא מעני הצ' צצירי הרצ"י ז"ל: סחכמה כי צעת עליית העליון מעני האור אליו ולא מעני אל התחמושי' כמ"ש: וצוה הצין דצירי הרצ"י צקור שני נציא' צקור שמוחם ירמיהו וישעיהו שזה רוח להסחלקות האורות למעלה שאל הוא צקור הדינים וזה רוח להארתן להתחמושי' יעויין מוסס: גם חרע שכל האורות היחור רשומם צכלי שלהם כד' עיי' הריסוס יקבלו התחמושים הארה אצל המלכות צאש כי עדיין לא היה שום חלאל לנעה מנחה לכן לא סחיהה רשומה צכלי שלה. וכשארם הכלי של המלכות צלי אור כלל. רק מה שמקבלה מריסוס ססניה היסוד צכלי שלו. ולכן קראו סחכמים לכלי המלכות אספקלריא שאי' מאירה. כי ליה לה מנצחת כלום. וכן לפעונים עני' ורלה והוא נחה טעמם. ועוד נעטעם אחר כמ"ש לפכינו והסן: גם חרע צ' צצירי אורות היינו שילאו מן האונים והחוטם סם צצניח ענמים של ס"ג היינו ענמים עליונים ואנעלים סחי' אורם רב מאוד נחחח' אל מקורם קנו כל תשלומ' היינו שהי' לסם ח' צצירי פנימיות וס' צצניח מקיפים ככלי אצל אורות הפה שהוא צצניח ענמים סחחחח' שלא היה אורם כל כך גדול כמו העליונים אף

דרך ד' בו נתבאר האורות היוצאים מנקודת
אדם קדמון

דע אהי מה שכבר נתבאר שיצאים האורות מן הא"ק תרע
כי עיקר האור נשאר בתוך זה האדם קדמון אך שנס
יוצאים ממנו ג"כ אורות רחוק להאיר אל העולמות שנמצאו
ממנו ואמרנו שעיקר אור א"ק הוא קו היושר שיוור דרך
חוט מאים דרך אור היסוד של עולם המלכות והוא מוד שם
מ"ה אור יצא את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים
תולדים תולדים . ומבשרי אחיה אלוה . ויש בזה סודות
גדולות ונוראות . אך שראן אסור לרדתי' הביאור . ועי'
נאמר מצאת דבש אכול דרך . והמשכיל יבין דבר מתוך דבר
ואקצר במאמרים והחכם יוסיף דקח : הנה אמרנו שזה הא"ק
הוא מוד אדם רצידיה כמו שכתבתי כל זה לעיל והוא נתחנן
ע"י שם מ"ה וזהו אשר יצא את האדם בחכמה בכח מ"ה
וכן שם מ"ה הוא בעולם היצירה כמו שאכתוב כל זה למטה
ונתבאר שכל מלוי מן הר' מלאים הוא כלול מכל הר' כמ"ש
לעיל : והנה זה השם מ"ה ששמו נתחנן זה הא"ק הוא כולל
בעצמו כל הר' מלאים ואמרנו שבח"י ע"ב שלו עם כל הבח'
הוא בגלגל שריו שהוא מוד הכתר שבו ושם עיקר האור
מבנים אך שיוצא ממנו הארה גם רחוק דרך צינורות השערות.
ומרוב העלמים נכללים בשם אין סוף . ואח"כ יוצא דרך הנקב'
והנה תרע שרה' מלאים . הכלולים בו הם ב' מקומות בפנימיותו
היינו בח' ע"ב בגלגל . בח' ס"ג בגון . ומלת ס"ג רומז
אל הדינן מלשון נסמנו אחר . כי בגון שם יש וורדי
צוואה שהוא שדרש אל הדינן ושורש לה' אותיות מנצפ"ך
שהוא מוד ה"ג שהם מוד ס"ג דינן ועם ה' שהוא שורש ס"ג
כמ"ש הרי סרה אדומה . ויש בצוואר ב' קנים והם מוד קנה
חכמה קנה בינה כמו שאכתוב לקמן . ובכל אחד יש ב' קרומ'
אך שהקנה שניהם כלבים כי הוא מוד פנים שבס"ג והושט
קרומ' א' רבן וקרומ' אחר ארום כי מבינה דינן מתערין מינה
והוא מוד האחד שבס"ג כמ"ש כבד כי שם ס"ג כלול מבי'
בח' פנים ואחד ובכח בח' יש בו ב' בח' היינו פנים שבפנים
ואחד שבפנים והוא בבח' קנה ופנים שבאחד ואחר שבאחד
הוא מוד הושט והבן זה : והאורות היוצאים משם הם הם
באון חוטם סה כמ"ש למעלה אבל שדרש בגון ולכן היה
בהם מעט דמיון רבישול המכלים מצד הדינן שבס"ג ובח'
הוא הוא בח"ה של א"ק ומתחיל מן החוזה ומתפשט בכל
חדרי הבטן ושם שורש כל הנשמות של ישראל שנקראו
עמוסים מני בטן זה מוד מני מעיער חלילים לבי לבי על
חלילים כמו שאכתוב בשערי אותיות בסוד נה' נשמת אדם
חוטם סה חדרי בטן . והאור היוצא ממנו הוא דרך נקבי
העור והמבדור וגם מתפשט יוצא דרך הנורעות דרך החלולים
שבצמנות ודרך מרקי אברים ודרך עשר אצבעות מתוך הצמרנים.
ובח' ב"ן שז' הא"ק הוא בנה' שריו והארה היוצא ממנו
הוא דרך היסוד מוד התחתון ודרך צנורות השערות שבסבי
היסוד שהוא מוד זקן התחתון ומתפשט למטה דרך חלולי
נצה חור ויוצא דרך צפירי הנגלים : והנה אלו הר' בח' הם
שם מנח"א היינו בח' ע"ב הוא בח' השעמים ובו כלולים גם
הנקודות והגין ואותיות והכל בבחי' טעמים . והם בגלגל
ובח' ס"ג הוא בח' הנקודות והוא כלול ג"כ משנת"א והוא
בגון . ובח' מ"ה הוא בח' התגין והוא כולל ג"כ משנת"א
והוא כולל כל קו אמצעי' . ובח' ב"ן הוא בח' האותיות
וכלול ג"כ משנת"א והוא בנה' : והנה נתבאר שכבר יצאו
הטעמים דמ"ג שיש בהם ג' חלקים כמ"ש לעיל והם יצאו מן
מקומות שהם און חוטם סה . הם מתפשטים למטה ומסתמיים
בג' מקומות והם שש"ש שהוא "שולח" חוזה "שכור וזהו בח'

טעמים שבס"ג היינו ע"ב שבס"ג ובח' נקודות שבס"ג שהוא
בגון ויש בו ג"כ ג' חלקים כמו בטעמים שהם למעלה ולמטה
ובאמצע . והוא בח' ס"ג שבס"ג הם מתפשטים גם למטה
ולמעלה כי אף שאמרנו שלמטה מן הגרון הוא בח' מ"ה
וב"ן הלא העלין כולו גם לתחתון והבן זה . היוצאים בג'
מקומות ג"כ וכמו שהשליש אורות של און חוטם סה יוצא'
דרך פניו של זה הא"ק ומלביש אותו כן אלו האורות שהם
מוד הנקודות שבס"ג שהוא מוד ס"ג שבס"ג יוצאים ג"כ מן
מקומות ולובשים את הא"ק מן המבדור עד סיום רגליו . וה'
מקומות הם שיוצאים דרך עינים ודרך שכור ודרך היסוד ונתחיל
לבאר האורות היוצאים דרך עינים והוא בח' חלק עלין מן
הנקודות וזה האור יורד ומתפשט ומלביש אל האורות של
אח"ם ויורד עד למטה עד סיום רגליו של זה הא"ק והנו
מה שמתערב ומלביש את האורות של אח"ם הנה לעולם קמן
נכלל בגרון ולא נחשב נגדו לכלום . לכן עולם הנקודים
מתחיל למטה במקום שמסתמיים האורות של און חוטם
סה והוא מן המבדור ולמטה עד סיום הרגלים : וכשתפשט
למטה לא ימלט שלא ישוב גם מאורות און חוטם סה דרך
העברה בעלמא : והנה מזה האור שירד דרך העינים מזה נעשה
כלים ליים של זה העולם הנל' עולם הנקודים כאמור : שהרי
כבר נתבאר שיש בכלים בעצמותן אור פנימי המחי' את הכלים
והם מוד הרמים שהם הוא הנשם . וזולת אור הפנימי האמיתי
שהוא עצמות האור : והנה אור העצמות נתקן לבי' בח' שהוא
פנימי ומקף והיינו מה שיכול לכונו בכלי נעשה אור פנימי
ומה שלא יכול לכונו בכלי נעשה אור מקף מבחוץ והוא
בח' אור המקף הגדול : אבל יש עוד אור מקף קטן .
והוא כי הכלים יש בו ב' בח' שהם שתיים שהן ארבע כי
בכלים עצמן יש בו ב' בח' פנימי וחיצוני ובאור הפנימי המחי'
את הכלים בלתי אור העצמות יש בו ג"כ ב' בח' שהוא פנימי
ומקף והוא בח' מקף הקטן . שהוא מן אור הפנימי שבכלים
עצמם והם מוד הרמים המחי' את הגוף אבל עיקר חיזתו של
הגוף ע"י ששואב מהכל החיצון כידוע לחכמי המדע והוא
מוד אור המקף הגדול : והנה אלו הר' בח' שבכלים עצמם
הוא נעשה מוד האור היוצא דרך העינים כי ע"י המכלולות
העינים יוצא ג"כ מעט הכל כידוע מביצת היענה שגורר מסנה
אסירות בלתי שתשוב עליה רק שמתחמט ע"י המכלולות העין
וזה האור המורה שיוצא איזה הכל בהמכלולות העין . אף שהוא
מועט מאוד ולכן ע"י המכלולות העין דרך יורד למטה דרך
ימין מזה האור נעשה אור מקף הקטן הנל' ומה שהוא מן
הצד אך שהוא דרך ימין מזה נעשה אור הפנימי המחי' את
הכלי והוא שיריד ביושר מצד שמאל מזה נעשה דופן כלי
החיצון ומה שהוא מן הצד מצד שמאל מזה נעשה דופן פנים
של הכלים : וא"ת למה נעשה דופן פנימי של הכלי מאוד
גרוע מן דופן החיצון והסבא-גותנה להיפך : זה כבר נתבאר
בשער א' ונחזור הדברים שיש לו מקום להשמיע על המעיין
למצוא מבוקשתו . והוא כי דופן הפנים מודרך מן האור הפנימי
אשר בתוכו באשר שהוא רחוק ומהורק בתוך הכלי הוא מוכן
את דופן הכלי הפנימי אבל דופן החיצון שהורכבת שריו בא
מכת אור המקף שיש לו מקום להשתמש מבי' הכלי ואילו
היה דופן הכלי נעשה מאוד גרוע לא יזכך אותו אור המקף .
והבן זה כי קצרת'י באברים : ואם יקשה לך לומר הרי העינים
יצאו האורות שהם ג' חלקים הטעמים של ס"ג שהם גדולים
מאוד בערכם לערך אור בח' הנקודות של ס"ג ואוד הנקודות
שהם קטנים בערכם יצאו מן העינים ממקום גבוה מאוד :
התשובה לזה כי בכל מקום שיוצא שם הכל משם יצא
יותר

יתר אור וכן מאח"ם ששם יוצא הבל ממש רכן יצאו מהם אורות גדולים שהם בחי' הפעמים דמי'. אבל העינים שאינו יוצא מהם רק ממש הבל והוא רק ע"י הסתכלות העין כן יוצא מהם אור קטן והוא בחי' הנקודות דמי' שהוא סוד ס"ג דמי' כמי' רעיל ומלת ע"י רומז על זה כי הרי הנקודות הם חשעה שהם קטן מכל מה שיש בו והנה ב' נקודות ראשונות שהם קטן מכל צורתם כזה י' ו' הנוהרים צורתם כזה י' ו' שהם שבא צירי סגור תוך חלום שורק מלאפס: והנה באלו ה' הנקודות יש בהם י"ב יודין והם במספר ע"י רמזו ב' הנקודות יצאו מן העין י' וב' נקודות ראשונים שהם קטן מכל צורתם יוד וב' וי"ג מספרם כ"ב לרמז ע"י כ"ב אותיות שמהם בנין הכלים: כי כבר נתבאר שכל כחיה כחול מעשים נקודות תנין אותיות א"כ גם באלו הנקודות אף שהם מבחי' ס"ג שהם סוד נקודות שבנקודות ע"י גם הם כוללים מנחתא: והנה הם מתפשטים מן העינים דרך הפנים דרך ה' אורות של אח"ם ושם מסתיים מאלו הנקודות ג' בחינות שהם מ"ח א"כ ממקום שמתחיל עולם הנקודות שהוא מקום המבורך אחר שמסתיימים ה' אורות און תוספת מה שם בזה כח' האותיות שהוא בחי' ד' סוד ה' שבארו הנקודות וכבר נת' שמן האותיות הוא בנין הכלים כמבואר בביריתא דאברהם אבינו ואל זה רומזים ה' נקודות קטן ופתח שהם במספר כ"ב לרמזו מן מאורות עינים יצאו בנין הכלים שהם סוד הכ"ב אותיות: ואח"כ רמז שני נקודות העליונים רומזים אל בנין הכלים והשאר רומזים אל הנקודות עצמן שהם האורות שבכלים כמי' זה יחל' לקמן מתוך הדרוש ניש בזה כמה רמזים ולא הבאתי שלא לתפטר על הפעין. הרי נתבאר לך כי מן אורות העינים יצאו האורות של עולם הנקודים היינו לצורך בנין הכלים שלהם כלי. ולכן בזה עולם הנקודים היה בהם שינוי מן עולם העקרים כי בעולם העקרים כבר נת' שמתחלה יצאו האורות ואח"כ מבטישת האורות נתתוהם הכלים. אבל כאן בעולם הנקודים יצאו מתחלה הכלים ואח"כ האורות כמי' לפנינו: גם בעולם העקרים יצאה מתחלה אור המלכות ואח"כ היסוד עד שבהדר יצא באחרונה עד שהוצרכו לחזור במאציל ואז המלכות שיצאה בראשונה נכנסה אחרונה כמורה אני ראשון ואני אחרון כדוע שלחתי אני רומז אל המלכות: אבל כאן יצא מתחלה הכתר ובו היו כלולים כל השאר ואח"כ חממה מן הכתר ובו היו כלולים כל השאר עד שיצאה המלכות באחרונה מן היסוד: ואם תשכיל בדברינו שיתבאר לקמן תבין מעשים ונימוקם והנה כבר אספרו שהנקודות נחלקים ג"כ ל' חלקים: ואמרנו שאור האורות שיצאו מן העינים הוא חלק העינים מן הנקודות וב' חלקי השני' הם יוצאים דרך המבורך ודרך היסוד ומספרם עשרה גם אורות היוצאים דרך צפוני הריגה דרך עזר מזה"ב ס"ג וי"ג: והנה חלק האמצעי מן הנקודות יוצא מן היסוד כי שם יש צורך ממש ולכן יוצא מסנו אור גדול יותר מן המבורך אף שהוא למטה מן המבורך כמי' באורות עינים שהם מעשים מאח"ם אף שהם למעלה מאח"ם ולכן מן האורות שיצאו מן המבורך מזה נעשה אור פנימי אל הכלים וכן האורות שיצאו מן היסוד נעשה אור המקיף והנה אחר שיצאו אלי האורות ונכנסו אל הכלים ולא יכלו לסבך את האור ונעשה בהם ביטול כמי' לפנינו: אך מתחלה אוריע לך הקדמה א'. הנה אמרנו שתכנים נכנסו מן האורות היוצאים מן העינים ודרך התפשטותם למטה כשעוברים דרך אורות של אח"ם שואבים גם מן אורות אח"ם והוא רק למטה במקום שבוכלת הוקן ולמטה כי הארץ למעלה היא גדול מן האור ואינו מתערב עם אור הגם והעב שהם האורות המתפשטים

מן העינים ולמטה. והנה כלי הכתר האור שלו יש לו מעט שאיבה גם מאור האון עצמו ואף ששואב מסופו כמקום שבוכלת הוקן ע"י הוא שואב מאור עצמותו של אור האון והתכמת לוקח הארה מחמת שאיבה שמתכלות עין למטה וזקוק ג"כ במקום שבוכלת הוקן אך שאינו שואב רק מאורות של ח"ם וקצת הארה בעלמא מאור האון ביריוק מקום. והבינה מקבלת הארה לצורך הבלי שלה רק מאור הפה כלכד ואף שהוא ג"כ במקום שבוכלת הוקן ואינה מקבלת מאורות של א"ת רק קצת הארה בעלמא. והיות אן וקוחים כלל הארה מאור האון רק שמתחילין ליקח הארה לצורך הכלים שבהן מן אורות תוספת למטה משכור' הוקן במקום שכבר נסתמיו אורות האון. וע"י דרך קבלת הגיע הפנים כלל א' כי כלי הכתר באשר שמקבל הארה מאורות האון עצמו שהוא אור גדול היה יכולת בכלי שלו לסבול כל האורות שנכנסו בכדי ולא נשבר כלל. אך באשר שקבל רק מסופו לכן הגיע מעט פנים בנה' שלו וחי' שלא קיבלו מאור האון רק הארה בעלמא כן נשברו האחרונים שלהם היינו שנשברו בקיומם כמקום. וז' תחתונות שלא קבלו הארה לכליהן רק למטה אחר שנסתים אור און לכן נשברו דגמרי הפנים והאחרונים ונפלו למטה. והוא סוד הכתיב הפה נשבר. הנונה כי ה' תחתונות באשר שלא קבלו רק מ"ח שר"ת שלהם ס"ח זה נשבר. והנה כול עולם הנקודים היה בהם שכיבה נמרה וכבר נתבאר שאלו הנקודות הם סוד ס"ג שבס"ג כמי' רעיל וז"ס כולו ס"ג חריו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד: ובזה הכתוב רמזו כל ענין חממה שהגיע לכל אחד כפי ענינו ואם תשכיל תבין:

דרך ה' בו יתבאר תיקון עולם הנקודות

והנה אחר תשכירה והשמוען סהים בזה עולם הנקודים כתיב פקח עיניך ורחם שמועניו כי עד עתה היה בקוד כפירי רעיוני. ואח"כ נעשה קוד פתיחו רעיוני ולכן רומז ד' נקודות ראשונות שסם קוד פתח. והסן זה: והסם תיקון זה העולם הנקודים היה נזופין זה כי כבר נתבאר שזו חלק הוא כולל בעלמא ד' מילואים וחממה שסם ד' נקודות היינו ע"ג בגלגלת ס"ג בגרון מ"ה נקו האלולע ד"ן בנה' שלו: ואמרנו שכל אלו האורות ילאו רק ונעם ס"ג היינו ד' בחינות שסם"ג שסם עינים ונקודות: וכאשר מ"ס"ג עוד חגין ואחריות שסם מ"ה שסם"ג וב"ן שסם"ג ונאלח סד' בחינות נעשה חסיקון כמי' לקמן: אלל חור מ"ה וב"ן שסם"ג ילא חס"כ ללורך בנין עולם האלל כמי' לקמן. ומה שאמרנו חסון מ"ה וב"ן נעשה חסיקון עולם הנקודים הוא מ"ה וב"ן של ס"ג והסן זה: והסם כשרמא המלכיל לתקן את הנקודות רמז לזו חלק חסיקון האור שלמטה ומחיל חס"ת וחס"י שלו למעלה בראשו וחיל חס"ת העליון למעלה מן הפרסא. כדוע שסם חד פרסא כחלמיתא דבר נס והוא קוד הערפשא לללח והוא ומחיל לפנינו ומחמה החסון ומשפע לחסוריו עד הכליות והוא ונפסקין בין הלל. והסריא וזין הכבד וזני מועים וכל חסרי המלכל. ויש בזה קודות גדולים ומנואלים מוחד דברי חסרה למנינים: והסם כשעלה

דבר מהוד דבר והוא נופרם דבריו הרצ"ל וכפל בזה הלשון כמה פעמים לידע ולהודיע שתמיד נעוץ סופו בתחלתו צדור אני ראשון ואני אחרון : והכוונה שקפי' הנול' שהיא האחרון' נעשר קפי' צעול' שלמעלה והיא עולמו ומתלבשת בתחומים ונעשה ראש לעול' שלמעלה וכן בכל העולמות כוונ' כל זה לקנון חס לא יתכן לפי דעתם למציים . ואף שמוציא סם דבריו הרצ"ל שמוכות של עול' העקורים נעשה עתיק אל עולם הקדור' מוצאור שם עכ"ל כל דרוש חיקון האלימות לא סייכים כלל לפי דעתם וגם מוצאור מהוד דבריו הרצ"ל ז"ל צעלין חז' מלכים שלא היה מיתחם בסיפית המולכות וכונ' נעשר חז' והנה צעול' הנקורים היה צעיר בלל חז' וגם מוצאור שם שהמלך חז' שלא חזר בו מיתחם הוא אור החדש שעי' נעשה החיקון כונ' לעיל והוא כגד דבריו הרצ"ל ז"ל לכן ארצו אחי רועי' העו לארצים לאמרי פי ושמועו אמרי כי נעשו :

הנה כבר ארצנו חיד' ילאו עשר ספירות נעתיור ונקדאי' י"ס מקוריות ונקודות הכתר מואותן " ספירות הוא כמעלה למעלה וכתפשט מכת חוץ של אי"ס מקדור קו יסוד וכתחמן צדור דמתקלא וילאו מנוו העשר קפי' שהיו בלולים זו בזה ילאו מן הכח אל הפועל ונעשה צדיוקנא קדישא דאדם והוא הנקרא ח"ק לכל הקדומים כונ' כבר ומונני יולאי' האורות דרך הנקד' ונעשו' והם כמה עולמות והם מלבישי' את האלק מואשו ועד רגליו כונ' צדור המואמר עד רישא דכסופא דכל כסופין לצושין דיקר אחקין ואחסין . ואמ' לצושין דיקר לפי שזה החוץ המלבישו ומוחקנו צדיוקנא דלד' הוא יסוד מוא' דרך יסוד עולם המלבוש שהמרכז שלו כהנאר שם שהוא אוחיות י"ס צבור' להנחיל ארצו י"ס והוא קוד יק"ר צומספר השוה . ועיקר קוד הדבר חדע כי הנה צדור י"ס שני לטורות ומצדדי אחוז אלוה . ואחר הוא המשפיע נפת חסד צדור הכחוז אור זרוע לדריק והוא קוד אור הפכים . ולטור הצ' המוליא המותרות מן הגוף והוא קוד אור האמור שמונני כשפעים הדינין ואף שכלן צמקוס גצום ליכא שום דין וזילת כיום יאיר עכ"ל וזה כשהמלך עד למטה וכתפשט זה האור למטה ומחזר מעט מעט דרך עברו עד שכתאר אור העצ הצהם ממונני ומונני כשפעים הדינים למטה . והנה כת' שכל הי"ס של עולם המלבוש היו צדור פנים ואחור והנה צקפי' היסוד כת' כי מרכז הפכים הם אוחיות י"ס והוא קוד אור יסוד וצמרכו האמור הם אוחיות י"ס קוד אור חוזר : והנה מתחלה ילא אור מלטור השמאלי כי כלל זה נקוט צידק שהמיד מקדיריון הצבורות קודם החקד' והיה זה האור שילא מתחלה צדור עיפין היולא צדור קר"י שהוא אחר של יק"ר ולכן מתחלה גברו הדינים עד שהולך לצניית הכל' להפריד חסיגים ממוצאור מהוד דבריו הוזהר וכן מוצאור דבריו הארצ"ל צדור עשרה כילאות שהיו מתלבשים נעשרה חרובי מלכות

חית

כמעלה האור שהיה למונני שהוא ונ"ן למוננה מן הפרקא ששם קוד ע"צ וק"ב אזי נעשו האורות של מ"ה וצ"ן דמיון מ"כ אל ע"צ וק"ב כי תמיד מתעורר הוא כל מלוננו והכנים הם מ"כ אל האצות . ואז נדרונו האורות של ע"צ ק"ג ונניה וניה צדור האדם קדומן וילא מהם אור חדש וכתרצה האור צדאש אדם קדומן וילא דרך הולח שנק' לטון המתהפך לטור והוא דאמר בזהר כד קליק דרעוהא כי הכרוב של לטון הוא רעוהא . והנה : והנה זה האור החדש נק' צבס מ"ה וזה הע"ה צדיר מן אורות הנקוד' כל הצדורים כי אורות הנקודים אף שהיו מוצחי' ק"ג שהם גדולים מציחית מ"ה עכ"ל נעשו' עתה עפל אל זה האור החדש לפי שזה החדש ילא מציוג ע"צ וק"ב א"כ י"ס צו גס בחי' ע"צ שהוא רצ מואור . ולכן זה האור החדש נעשה עיקר ואורות הנקודות שילאו מתחלה שהיו צניחית ק"ג נעשה עפל אליו וקנה עתה שם אחר והוא צ"ן לטורות על שנקשה דמיון נוקבא אל אור החדש שהוא מ"ה והוא צעך דוכרסא לפי שכל משפיע הוא צדור דוכרסא וכל מקבל צדור נוקבא ומאלו השני אורות נחקנו הנקודים והוא קוד מלך חז' שכובר באלה המלכים אשר מנכו וגו' שלא חז' זו מיתחם לפי שלא היה צעול בזה האור ואדרבא ממונני נחקנו צאשר שהיו צדור דבר ומוקבא אז ככללו ככללל דאדם והיה לו עזר כנגדו וכתקנו צדור קיים ולא זה תחת זה כמו שילאו מתחל' הנקודים כמור"א ויולוך תחתיו וינה שזה היה גרם אל המיתחם כונ' כבר . ולכן צמלך השמאלי כוכב שם אשורו ונהינצ"אל והוא כולל לו"ה וצ"ן . ויש בזה העולם דרושים ארוכים ולא רליתי להאריך בזה : הרי נמצאור לפיכך העולמות שילאו מן האורות מן האדם קדומן דרך הנקדים והמולוי' והם הנצבים לזה האדם קדומן מואשו לרגליו והוא עיקר חיקון העולמות שמוחק ההעלם כל לדי גלוי שאחר שנקשו הנצבים אל זה האדם קדומן שזכונו הוא אור אין סוף מושג ואין יכולה בתחומים לקצלו וגם לא יוכל האור היולא ממונני להתגלם ולבא לדי צנין העולמות עד אחר שיעשו אלו הנצבים אז האור יולא דרך מסך ויוכלו העולמות לקבלו : והוא מואמר הכ"ל עד רישא דכסופא דכל כסופין לצושין דיקר אחקין ואחסין ר"ל אחקין לעלמו ואחסין לתחומים כי זה החיקון נעשה בכל העולמות כונ' לקנון :

פתח ד' דרך א' בו ית' תיקון עולם האצילות

ויש תקוה לאחריהך ושנו צנים לגבול : בזה הכתוב תומכתי יתדות וקצנתי יחד צמקוס כאמן לדרוך צדק אמת ולהרי' ומכסול מדרך הרצ"י אשר המכסלה הזאת תחת ידיים והם העלו דרעה' כי עול' הנקודים מה שציארנו אותו למעלה הוא עלמו עולם האל' . אמנם כן הוא ג"כ משמעות דבריו הרצ"י חיים יועל ז"ל אלל לא ירדו לעומק הקוד שהרי מי שעיניו פקוחות ירא' וצ"ן

ומלכות וכמ"ס כבר נשער הראשון עד שבא אח"כ אור הפני' ונתחנן ומנו זה האדם קדמון בראו דמחלקא כמ"ס ואחיקין ליה מאלין לבושין דיק"ר ואז אחיקין הוא מתחלה בעלמא ואח"כ אחיקין זה החיקין גם אל כל הספי' שלמטה ומנו כמ"ס לקמן. ואז נתקנו גם אלו הטויפין ועלה אל הקודש בקו"ס חיל צלע ויקחמו. וכאן חקילור יפה: ונחזור אל הציאור כי אחר שנתחנן זה האדם קדמון בקוד ריוקא דאדם וילאו כל ה"ס שחיו כלולים זו בזה וילאו אל הפועל ונתפשט צ"י ספי' שלימות וכל ספירה ומנו כולל גם כן י"ס: והנה אומרו שזה האדם קדמון הוא נקודה הכתר מן ה"ס ומקוריות שילאו מתחלה בזה הטעמיו ונתבאר לעיל כי עיקר בנינו היה מן ג' לרופי יה"ס שיש בהם ט' אחריות ונתפשטו בכל קיומם שהם כמ"ס חג"ה כה"י ולספי' המלכות לא הגיע שום אור לזרז בנינה כי לכן נק' אספקלריא שאין אחריה ליה לה וגורמה כלום ולכן הולכת לירד למטה בקריה לבי לך בענקי האלן שהוא קוד מיעוט הייתה בכל עולם ובכל פרלוק כמ"ס לקמן. ויהי אמתשעט ומחלשט בתחומים ולכן רמז אל' בעמ"ר שתפשטו היה בעלמה גם כן בקוד הנאמר אליה הרחיבי מקום ומחל' וסייני סה"ס שהיו כלולים גם בעלמותה שילאו ג"כ מכה אל הפועל ונתפשטו גם כן בקוד פרלוק אדם: והנה ידוע כי כל ריוקא דאדם כולל דרי' כמבואר מתוך דברי הזוהר: והנה בלדס קדמון היו זו ד' מולא"ה והנה ע"צ מ"ה הוא כ"ח סג"ב צ"ן הוא סלוקא שליו. ואומרו למעלה שמה' וצ"ן הוא למטה צמ"ח סיני צמ"ח ויסוד שצו שכוללים כל ה"ק ועמה רמז בעמ"ר ש"ל הארה מן מ"ה וצ"ן דרך קו ישר מן היסוד אל זו המלי' ומעמה זה מחלקו הכ"ה שלו שהיו כלולים יחד שנתשנו לספי' א' והם קוד חרי פלגא דגופא ועמה מחלקו לשנים וירד האור דרך קו ישר מ'יקוד אל המלכות. והנה מ"ה הוא דוכרל וצ"ן הוא כוקבא ומה שנתחן זה המלכות דריוקא דאדם: ועמה נבאר תחלה איך נתפשטו זו המלכות דאדם קדמון והוא הנקרא עמיקא קדישא כמ"ס לקמן: והוא כי הנה אצרכו סג' ראשונות שהם כמ"ס מן עשרה ספירות ומקוריות לא היה בהם שצירות רק מעט פגם היה צמ"צ כמ"ס כבר וה' תחתונות נשברו לגמרי וכפלו כלים למטה והאורות חזרו למעלה ונחישצו צבינה כמ"ס כבר. ואחר שנתחנן נקודת הכתר ונעשה מנוח א"ק כמ"ס למעלה עלה זה האדם קדמון למעלה ג' מדרגות כי כל עליה באורות עליונים היה בקוד ג' מדרגות בקוד ג' קדושה וזוהר חצין קוד ח' דלוגין שאנו דולגין צ"י פעמים קדוש בקדושה דמורה הש"ן שאז יש עליה אל האורות שלמעלה והם העולים של זה הא"ק באופן זה שג"ר שלו שהם קוד כמ"ס שלו עלו למעלה הוד הטעמילים של כדור הטעמיו ועמדו תחת כה"י של א"ק"ס המקיף את כדור הטעמיו וגב"ה שלו עלו למעלה במקום שהים ג"ר שלו.

וכה"י שלו במקום גב"ה שלו. וכשאל מקום כה"י שלו מקום פניו רק שכשאר רישומם של כה"י במקומם כי חמיר כשאר רישום האור במקומו כמ"ס והנה חו"צ המקוריות שהיו עומדים זה בלד זה תחת נקודת הכתר אחר שראו שכשאר להם מקום פניו למעלה שהם מקום בה"י דנקודת הכתר וכבר נח' שטעב האור' להחזק' אל המאליל כל מה דאפשר ועמה כאשר ג' מדרגו' למצלי' מהם מקו' פרי וכל ג' הוא כלכוד נתקדשו הם ג"כ ועלו למעלה היינו חכמה עמד במקום שהים כלל הכתר וכלל הרשימו מן הכתר בעלמו. והבנים במקום הוד של הכתר. ורישו' היסוד מן הכתר נעשה בקוד הדעה שהוא המבשר לחו"צ ומחזקם יחד. וזוהר חצין מה שצבאר באים מקומן של דברי הארז"ל שסדרתה הוא למעלה מחו"צ הוא שרונה לאלו הדברים כי היסוד הוא למעלה מ"ה והסן זה. ויחבא' עוד לקמן: והחוצ' הכיור ג"כ רישונן במקומן ומה הרישום נכנס אח"כ פרלופי אור"א כמ"ס לקמן בזה העיני: והנה קודם שכתב אל' הציאור זכור ואל תשכח כמה הקדמות שכבר כתבאר. האחד מה שכבר כתבאר שאדם קדמון נתחנן בנינו ע"י ג' לרופי יה"ס שהם ג' אחריות ולא הגיע מזה אל המלכות שלו רק שכ"א נותן הארה ומחלקו אל המלכות והוא מצבאר מתוך דברי הצהיר שאמר משל למלך שהיה לו עשרה בנים וזה א' והנה היה א' מן העשרה ונתן המלך לכל הטי' בנים גבוי אורחות מקטולה מלכים ואל הצהר לא נתן כל' ואח"כ אומר שהע' בנים יחוו כ"א מחלקו אל הצהר נאלח חלק הצהר יוחזר גדול מכל המגיע לכל והסן. וזה גרם התפשטות המלכות להיות פרלוק גמור בפני עלמות חבור זה: גם חדע שיש באורות צמיח שמים שסן ד' וסייני כי יש בהם צמ"ח כלים וצמיחות אור העלמות והם צ' ובכל א' יש ג"כ צ' צמיחות והם ארבע כי בכל' יש צמיחות פנימי וחילון ובעלמות יש צו פנימי ומקיף. והנה בעלמות המקיף חמיר יותר גדול מן אור הפנימי כי מה שלא יכול לכוס בתוך הכלי הוא אור המקיף ומה שכתבם הוד הכלי הוא אור הפנימי. ובכלים הוא להישך כי החילון יורד מעולה מפנימיו' הכלי וכבר כתבאר תעמם כדי שיוצרך הכלי מפנימיו ומקיף ויתחירו הפנימי עם המקיף כי"א היה הכלי מלאר גרוע לא יזכר אחרו אור המקיף כאשר שיש לו מקום להתפשט כמ"ס כבר ואף עתה שחילונות הכלי נעשה מאור מעולה מן הפנים עכ"ז הוא בערך אחריותם אל פנימיותם הכלי לפי שפנימיותם הכלי אף שנעשה מאור גרוע הוא מתקרב יותר על ידי אור הפנים שהוא דמוק בתוכו ומזכך אותו. וחבור זה שלא נלערך לכפול הדברים בכל פעם. גם חדע מה שכבר אומרו שמתחלה היה כלל הוד של האדם קדמון כלולים יחד ואין מתחלקים לשנים ועמה כאשר רמז המאליל העליון להיות המלכות של זה האדם קדמון נתפשטו בקוד פרלוק גמור אזי ילא הארה מן מ"ה וצ"ן שפנימיותם האדם קדמון דרך יסוד ועי"ז נחלקו הכ"ה לשנים

לשנים ולא נעשו כפי שכל אדם קדמון צדק ב' ויין
 והם כרמיו ב' ויין של יוסף ויצא ויע. והכוונה שאלו
 ה' פסוקים רומזי כ"ח לענין ה' היינו פסוק ראשון
 של יוסף רומז לאור ישר ופסוק של יצא רומז לאור חור.
 ופסוק ב' של יערונו ב' לאור ישר והוא המעבר והמייחד
 שני האורות אור ישר ואור חור לסימס בלולי זה צום.
 ונעשה מהם סס ה' שכולל ע"צ חיצונו במזכר מחוך
 דברי האור והוא רומז לאלו הדברים הכלומים למעלה.
 שמהלל יד האור ואין סוף דרך חוץ קו הישר וכנס
 צוה האדם קדמון והוא קוד אור ישר. והא"ב עליו האורות
 מלמעלה למעלה דרך הפרק של הא"ב וסס כדורו
 האורות בנו שכתבתי לעיל והוא קוד אור חור. והא"ב
 יד קוד האור דרך קו ישר ומפנימיותו דרך סיקוד וע"י
 כל עיקר הסיקון חיווה העצמות כמו שכתבנו לקמן והנה
 זה האור יד מן המוח דרך ח"י מוליות המדרגה אל סיקוד
 ולכן נעשה דוגמה ב' ויין סס קוד ח"י העולמיים בי
 מזה האור הוא חיות כל העולמות : והנה בצד נחבאר בי
 כל האדם היורד למטה חוכרה לסימס ונח"י זיווג צ'
 מאורות. א"ב צב ירדות סס ד"פ ח"י סס קוד ע"צ
 חיצונו של ב' פסוקים ומזכר מחוך דברי המזכר פסוק
 ראשון של יוסף רומז לאברהם קוד המסד. ופ' צ' רומז
 לילך קוד הרין. ופסוק ב' רומז ליעקב קוד סרמנים שסוף
 קו חלוצי ולא נבא נח"י יעקב שסוף קוד י' נקע נקע
 המלכות של זה האדם קדמון ע"י הסוף טפה חסד שירד
 מיקוד א"ב ומזכר האדם קדמון מנ"י וצ' ע"י זה החוץ
 שיש בו הוא דמחקל וכנסו בגלגלה של זה המלכות ולא
 נחשורו גם הע' כפס לביה יעקב סס האורות של ז'
 ואין חזירין שעלו למעלה בחזק סס כס' וע"י
 נב"ח זו העובדות לסימס ונחשטת צפולוף דיוקנה האדם
 כמ"ש לפנינו. והוא קוד הבסיס נקע בגלגלה והוא
 מחלית השקל והשקל הוא ד' גרה ומחלית השקל הוא
 טפה טפה קוד י' טפה קוד טפה חסד שירד מיקוד
 אל העול : והנה בצד נח"י סס י' לו קוד סס' טפה
 סוף חור האדם וסס קוד חל' עיפין דלדריקו מוחל
 ובכללן צו"ד ח' ולכן מן האדם ה' ויין. הכל נעשה
 מהם לורה ל' נחשט ז' המלכות בזה וקוד הלומד
 סס קוד ב' עיפין סס ב' יודין סרמנים צ"פ ויס"ע
 יצ"א וי"ע וי' יודין סס קוד ל' חל' הלומד קצב צום האדם
 של זו סס' של א"ב ומזכר ב"י :

דרך ב' בו יתבאר סוד עתיק יומין

ועתה נבא אל הביאור כי הנה יד האדם מן ס"ה ויין
 שבסמיכות א"ב דרך יסודו והנה בגלגלה של
 המלכות דא"ב ומחלית יד רק בחי' נפש היינו בחי' ב"ן שבס"ה
 ובחי' ב"ן שבב"ן כי הנפש הוא הרם החיוני סוד הגבוהות
 שיוודים חלחל כמ"ש למעלה. והמנין ב"ן הכלים סוד האור.
 והנה כאשר ירד זה האור אל זו המלכות או נבנית בסוד
 פריצת נמור היינו שיצאו היים שהיו כלולים בה בכח יצאו

דע כי הדין של זה העתיק נקרא עתיק יומין כי סוד
 הימים בשבעה בסוד הכתוב ואור החמה כאור שבעת
 הימים כמו שכתבנו בשער האותיות והם סוד ז' ספ' גי'ת
 נה"ם שהם סוד ז' ימים אבל אלו הו' ימים שרם סוד ז'ת
 דעתין ב' עתיק יומין ר"ל ימי קדם. יומין קדמאין יומין
 עתיקין בסוד התבוא בצע אמרנו היה מים קדם ונאמר
 כימי עולם וכשנים קדמיות : וסוד הענין שנקראו יומין עתיקין
 לשי' שאלו הו' תחתונות שליה העתיק נבנו ע"י הו' ימים
 שהיו

שהיו מימי קדם. הכוונה מן אלו ה' ספי' שנאצו מחללה בשחורו והם אשר נשברו כלים והאורות עלו למעלה לחוד הביתה מן אלו האורות נכנו אלו הכרים של י"ח עד זה העתק כ"ש לפניו. ועוד פסע אחד שנק' עתק מלשון והרברים עתקין: והנה אמר על פסוק עתקין יומין יתיב למה נקרא עתק שהעתקין מכריותיו הכוונה שהתא נערס מאד ואין כל גברא יכול להשיגו. ומשם זה תמצא לפעמים ברברי הוודר והיקוני' שקורא גם לאבא ואימא עתקא קרישא והוא מזה הטעם. אבל הכעס הא' יצדק בזה העתק וגם בפרצא א"י ואריך כ"ש לקמן ונתחיל לבאר.

הגדה אמרנו כבר שמתחלה יצאו בון המהירו י"ס ונקראים י"ד ספי' מקוריות ואצטנו שמנקרות הכתר של אלו י"ס מקוריות מהן נחתקן הא"ק ברוקנא דארס נהעלה למעלה שלשה מדרגות כ"ש כבר נזכר מקום גה"י שלו מקום מנוי רק שנשאר רישומם במקומם. ואח"כ עלו ג"כ ב' נקודות שהם ח"ב מן י"ס המקוריות שהיו זה נגד זה תחת הכתר ועמדו במקום נה"י של הכתר שהוא הא"ק. ואמרנו שהאורות של ז' מאנין חבירין מאדו ה' ספי' תחתונים מאדו ה' ספי' מקוריות שהם ק"ם רבוא אורות שיצאו מב' מלואים ס"ג ובין והם כלולים זה בזה בסוד כלילת הנשמה בנפש ולכן נבנו ג' ראשונות נה"י ואמרנו שכל רבוא חזון דלפך ואקף לא' והרי הם סוד ע' נפש לבית יעקב ב' הם סוד ז"ס תחתונים מן י"ס מקוריות כ"ש וכך ספירה כלולה מעשר ה' ע' ואמרנו שהם עלו ונתיישבו חוץ הבינה: והנה עתה שנחשפה זו המלכות של א"ק שהוא הא"ק עתק ברוקנא דארס מחמת הארת מ"ה ובין מפנימיות א"ק כ"ש. ואף שאמרנו שמה ארה"ו נעשיר ע"ד השלשה רישין דעתין היינו שיעקר ההארת הוא בני רישין אבל הוא מתפשט ג"כ בכל העשר של העתק וזוהו נתפשט מלא קוסחו. כי זה האור אמרנו שבו דא דמקלוקא ומתקנו בכל קוסחו אך שלא נבנה כנין גמור עד אשר שנחשפשט ואז התפשט למטה עד שהגיע למקום שהיתה עומדת שם מל' העיקרים של ה"ס שנאצלו מתחלה שנשברה והוא עד מקום מרכז האיתר מקי' היושר כמו שנכתבה כבר ששם הוא מיס עולם האצילות שעתידין אנו לבאר כמו שנכתבה כבר אלו כללה בעצמה גם ה' נקודות שהם ח"ב המקוריות שעמדו במקום נצח חוד שר א"ק כ"ש כבר. היינו שחכמה המקוריות עמדה היום במקום חסד של זה העתק והבינה המקוריות עמדה במקום גבורה של זה העתק. וכן ח"ב המקוריות שנכללו בזה העתק מעתה יקראו ח"ב שבכתר לפי שזה העתק הוא סוד הכתר לפי שהוא סוד המלכות מן נקודת הכתר המקוריות וכל כ"ל זה. והנה באשר נכללו אלו הח"ב המקוריות בזה העתק או רמו בעל הרצון אל זו הבינה המקוריות אשר בקריבה אלו ה' אורות מאנין חבירין כ"ש שכתבר מן אלו ה' אורות כ"א אורות אשר מהם יתחננו הכלים של י"ח דעתין וגם יתחננו מהם ב' נקודות ח"ב המקוריות ליהוים ג"כ מתפשטים בסוד ריקנא דארס כ"ש לפניו. ומ"ס אורות ישראו לצורך תיקון כל עולם האצילות כ"ש לפניו ומן אלו המ"ס אורות הם השרוש שלהם שנשאר בתוך המקוריות נעשמו מזה שורש למ"ס שערי בינה ומתפשט' למטה עד הית' שבאצילות שהוא סוד הורה שבכתב כמו שאכתוב לקמן והוא שורש למ"ס מים בתורה היינו מ"ס מים טהור ומתפשט עד למטה עד מ"ס סנים טומא' כמו שאכתוב הכי לקמן. ושערי הכי לקמן. שכתבה שהוא נתיב לא ידעו ע"ס כ"ש לקמן. זה נעשה מהרישום שנשאר מ"א אורות הראשונים שמהם נחננו ה' מרצופים שהוא העתק וא"י ואריך כ"ש לפניו והוא סוד אהיה שניסוד הבינה דעתים

שהוא במספר א"ק. וה' מרצופים הנ"ל נחננו באופן זה: מתחלה שלחה הבינה ז' אורות שהם כ"א כלולים מעשר ג"כ אל העתק היינו מן כתר של גדולה מן ז' אורות נחתקן גדולה של עתק ומכתר גבורה נחתקן הגבורה וכן כולם עד שכל ה' תבירין. וע"י יצאו ה' ספירות שהיו בכתב הזה העתק אל הפועל שכל ספירה מן הי"ד ספירות שלו נעשה בעל י"ס ספי' וג' ראשונות שלו אף שאמרנו שנחתקנו ע"י הארת מ"ה ובין מפנימיות א"ק עצמו היינו אור פנימי המח' את הכלים שהרי כבר נתבאר שבכלים עצמם מוכרח ג"כ להיות אור פנימי שהוא היתות סוד הרמ"ס שבגוף שהם הוא הנפש שזו הארת כבר נתבאר שהיה בבחי' נפש לכך אבל בנין הכלים הכלים עצמן נעשו מן אלו ז' כתרם היינו ז"ל שלו. וג"כ שכלם נבנו ע"י אות א' משם א"ק שכלם נבנו ע"י אות א' משם י"ה שהם מ' אותיות כ"ל ואמרנו שלא הניע שום אות אל המלכות של כתר רק שכ"א נותן מחלקו הארת אל המלכות. והנה מחלק הכתר שבכתר שנתן לו העתק שהוא סוד המלכות של כתר כ"ש מזה נבנה ג"ד של כתר מזה העתק. ומחלק החכמה שבכתר שנתן בזה העתק מזה נבנו ג"ד של חכמה מזה העתק וכן כולם עד שמחלק היסוד שבכתר נבנו ג' ראשונות של יסוד מזה העתק אך העתק שכל העתק לא היה לה שום הארה כי התשעה חלקים נסתרימו שלה ע"י הארה מינייה וביה שנתנה התשעה ספירות של עתק עצמו במלכות שלו. וראה וחבן כי חמיר המלכות נבנית מהמלכות של מעלה הימנה מיניה וביה והוא סוד הלקת נר מנר כ"ש כבר והבן זה הישבו. ולהבין דא ביותר בלאור וכל כי היה אמרנו שזה העתק נתפשט ב' ספי' שלימות וכל ספירה כלולה מעשר א"ק היא סוד מאה. וצריך לבאר מהיכן בא הארה לבנין הכלים דמאה ספירות של זה העתק ולכן דרע שאמרנו שהבינה שלחה שבעה אורות היותו כסודרים הם הכ"א אורות וחבן בחי' שבעה כתרם. כי אמרנו שאלו ה' אורות גם הם כ"א כלול מעשר אם כן שבעה אורות שהם שבעה כתרם מן אלו העינין אורות כך אחר כלול כ"א מעשר והם שבעה כתרם היינו כתר שבכתר שבגבורה של כתר שבכתר שבגבורה וכן כולם. וכן שבעה בינות נכללו. וכן ז' חסדים וז' גבורות וכן כולם. והנה מן שבעה כתרם נכללו: וכן נבנה מהארת חלק הכתר של א"ק מל' צידוים י"ה שנתן מזה העתק כניל הרי נבנה הכתר של עתק כסוד י"ס: והוא נק' רישא רלאו רישא והחכמה דעתין נבנו כ"ל שלו מן ז' חכמות מאלו ה' אורות מסאנין תבירין. וג' ראשונות של החכמה דעתין נבנו מן החק שנתן החכמה דא"ק בזה העתק מאות ב' של מ' אותיות מצידוים י"דך: הרי נבנה חכמה דעתין ג"כ ספי' ספירות שלימות והוא נק' רישא דלא ידע: והבינה דעתין נבנו ג"כ הבינה נבנו מן אות י"ס מצידוים י"דך הרי נבנה הבינה ג"כ ביוד נבנו מן אהיה רישא דא איתירע. הרי נבנו כד ה' רישין שכלולים בשם רישא דעתקא דכך עתקין וה' תחתונות של זה העתק שהוא נקרא עתק יומין כניל נבנו ג"כ כ"א כפי הנ"ל היינו שהבינה של עתק י"ח שזו נבנו מן ז' גדולות היינו מן גדולה שבכתר שבגדולה מן המאנין חבירין נבנה הגדולה של עתק ומן כתר שבגבורה שבגדולה נבנה גבורה של עתק ומן כתר שכת' שבגדולה נבנה הית' דעתים

דעתיק ומן כתר שבנצח שבגדודיה נבנה נצח העתיק ומן כתר שבהוד שבגדודיה נבנה הוד העתיק ומן כתר שביסוד שבגדודיה נבנה יסוד העתיק ומן כתר שבמלכות שבגדודיה נבנה המלכות שבעתיק והכל בח' גדולה שבעתיק שנבנה מו' כתרם שבגדודיה של מאנץ תבירין : הרי לפניך איך נבנו הו' התחנות של גדולה שבעתיק מן ג' גדולות והכל בבחי' כתר שבגדודיה מן המאנץ תבירין והבן זה היטב : ונ"ל של גדולה שבעתיק נבנו ע"י אות ד' מט' אותיות של צירוף י' דרך : ועד"ו נבנה הגבורה שבעתיק ו' תחתונות שלו מן ג' גבורות : והכל בבחי' כתר שבגדודיה מן המאנץ תבירין ונ"ל שלו מאות ה' מט' צירופי יה"ה עד היסוד : וכן המלכות של עתיק נבנה נ"ב מו' מלכיות והכל בח' כתר שבמלכות של המאנץ תבירין ונ"ל של המלכות נבנו מיניה וביה ע"י חקש שנחנה המ"ם של עתיק עצמו בכל כמ"ש למעלה והבן היטב. הרי לפניך מציאות העתיק איך נבנה בעשר ספ' שלימות וכל ספ' כדולה מעשר והוא הנק' בדברי הרשב"י כתרא עלאה עתיקא דעתיקא ושמירא דסמירין : ובדברי הארי' ז"ל נקרא כתר שבכתר. ודא כמו שהבינו כמה מראשונים שמה שמבואר בדברי הארי' ז"ל במציאות כתר שבכתר שהוא מדבר בא"ק ולא ידדו לעומק הסוד רק שכתר שבכתר שמדבר בו הארי' ז"ל הוא רומן לוח העתיק והוא מבואר למבין. והעתיק נק' כתר שבכתר לפי שכתר האצילות הוא סוד האריך אנפין כמבואר מדברי הוהרז ומתוך דברי הארי' ז"ל וזה האריך בולל נ"ל לפירצוף אינו שניהם כתרא נספין וכתרא שריין כמ"ש לקמן. וזה העתיק הוא מתלבש בשניהם כמ"ש לפנינו וכן נקרא כתר שבכתר לפי שזה העתיק כבר נתבאר שהוא המלכות של הא"ק והוא א' מן עשרה ספ' ישל א"ק וכן הא"ק כבר נתב' שהוא נתחנן מנקודת הכתר המקוריות א"כ גם זה העתיק הוא בחי' הכתר והוא מתלבש בכתר האצילות אי"כ הוא כתר שבכתר מטש. ועתה נבאר מציאות פרצוף אין ופרצוף אריך אנפין :

דרך ג' בו יתבאר מציאות אין ואריך

הנה כבר נתבאר שהבינה המקוריות נתיישבו בה הע' אורות שעשו מן המאנץ תבירין ואמרו שהבינה בירדה מן אלו ע' אורות כ"א אורות היותם מבורר' שהם ו' בתרי' ו' חכמות ו' בינות. וכל א' מאלו הו' כלול מעשר והם בספרם כד ו' ה' ע'. ואמרו ששמן הו' כתרם שכר א' כלול מעשר שהם ע' כתרם מזה נבנו כל הו' תחתונות של עתיק היותם כ"א כלול מ' כמו שכתבנו לעיל והנ"ל שלו נבנו ע"י תשעה חלקים שנתנו ספ' דא"ק לוח העתיק מן פ' אותיות של צירופי ו' דרך כמ"ש הכל באר היטב : והנה אחר שנתחנן זה העתיק שהיה הבינה עוד ו' אורות שהם ו' חכמות שהם כלולים נ"ב כל א' מ' מהם נבנו הו"ת של עשר ספ' הכדולים מנקודת החכמה המקוריות להיות מחשבת נ"ב בסוד פרצוף נסור ע"ד שנתחנן זה העתיק. ואחר שנתפשט זה החכמה בסוד פרצוף אדם הליבש את העתיק בפניו על דרך שיתבאר לקמן : ואח"כ בירדה הבינה המקוריות לה לעצמה ו' אורות שהם ו' בינות ומהם נתפשטו נ"ב בסוד פרצוף אדם ע"ד שנתחנן העתיק והחכמה : וזו הבינה הליבשה אל החכמה ע"ד שיחב' לקמן. והנה זה הפרצוף שנתחנן מנקודת החכמה נקרא פרצוף אין. ופרצוף שנתחנן מנקודת הבינה נקרא פרצוף אריך אנפין וטעם לאלו השמות כי החכמה היא מתלבשת כולה בתוך הבינה כמ"ש לקמן והוא מכוסה ונעלם מעין כל הי לכן נקרא אין הרימו אל ההעל'. ועוד כי הנה נתבאר כבר בעשרה הא' שהחכמה אף שהוא נעלם מאד עכ"ו נקרא י"ש לערך הכתר שהוא אין וממנו ראשית הגלוי כי ההעלם

דרך ד' בו ית' ענין התלבשות דעתיקוודאין ואריך

הנה כבר נתבאר שיש לעתיק ג' רישין שהם רישא דללו רישא דרשא דלל ונקי רישא דלל אחרים : וכולי כלולין בדרשא א' ונקי רישא עלאה דעתיקא. והיותם שלו נקי עתיק יומין. והנה האין נתחנן ג"כ ע"ד וכן האריך. כמבואר מתוך דברי הוהרז כדאדרא קדישא. והנה האין והאריך נעשו מלבושין אל העתיק היינו שכלבישו אותו מעגד פניו ולא מאחוריו ודע מה שאנו תוארים בחי' פנים ואחוריים כאלו עני' פרלופים היינו נקי פנים עד האחור של עולמו אבל ענין גם האחוריים שלם הם אחר פשוט ו' ובהידי ונקי פנים אף עד בחינת הפנים של פרלופים תחתוני'. אך הוא בחי' אחרים עד הפנים של עולמו כמ"ש

כבר שכל בחי' פרוץ לא ימלא שלל יתואר בו ד' בחינות שהם פנים ואחור ימין ושמאל. בסוד הכתוב סיחית ה' לעדי תמיד כי כיון שתלוי בשבטך איש תואר פרוץ אדם אף שהוא רק בזה השכל מיד הוכרח שביא הליך עשי ד' בחי' הי"ל : ומש שמבואר בזה שף באריך ליה ביה שמאלא רק כולל ימינא היינו שאין בו בחי' שמאל ממנו המורה אל הדיון כמו בפרופים שלמטה כמי' לק' אכל הוא כולו חסד פשוט ועש' יש בעלמו בחי' שמאל נגד הימין שלו כמי' לקמן : ונבאר סדר מעמדן של הג' פרופים הי"ל . שהם עתיק ואין ואריך : הנה כבר נתבאר כשנפשט המל' של העתיק שמה נעשה זה העתיק אי נכללו בה גם ב' נקודות של חו"ב המקוריים היינו שהחכמה נכללת בגולה של זה העתיק והבינה נבדורה של עתיק כמי' : והנה עתה אחר שנפשט גם נקודת החכמה אשר ממנו נעשה פרוץ איין כמי' הלב' לזה העתיק בפניו היינו ז"ת של עתיק שהי' הוא מתחיל מן החסד של עתיק ונפשט למטה והלבים לז' תחתונים שלו ונשאר הג' ראשונים של העתיק שהם סוד ג' רישין דיליה למעלה מגולים כי כן הוא דרך הלב' שמלבים לאדם למטה והראש נשאר מגולה . וכבר נתבאר שאלו הג' רישין נק' ראש א' . והבינה אחר שנפשטת ונעשית ממני פרוץ אריך הלב' את[אל] החכמה כמלא קומתו מראשו ועד רגליו ונפשט יתד למטה עד שהקבצים יורדים בראש הבריאה כמי' לקמן : ומה שמבואר בדברי האר"י ז"ל שכל הפרופים רגליהם שוין למטה רק שמחלקים למעלה כמי' לקמן . זה ית' לקמן : ולפי ש' נקודות חו"ב כחדא נפקין וכחדא שריין לכן הלב' האריך את האריך כולו ולא נשאר מן האריך מגולה רק בחי' הגלגל סוד הקרקפתא שהוא מקום הנחת תפילין והוא בחי' הכתר שבו . לפי שכן תחלת אילוחם הייתה הבינה מעט למטה מן החכמה ולכן גם עתה נשאר מעט למטה הימנו . כיא היה החכמה כולו מתחתית ונעלמה לא היה יואל שום האר' מגולה ממנו והיו בני אדם כבהמות השדה לכן נשאר בחי' הכתר שלו מגולה ממנו : והנה האין ואריך נעשו מלבשוין אל העתיק וז"ש במאמר הי"ל לבושין דיקר אחקין ואחשין . הכוונה מתחלה אחקין לעלמו סוד הלב' דיקר שהם האור' היואלים ממנו ונעשה מהם כמה רבבות עולמות וכולם נעשו לבושין אל האין כמי' שלמעלה . ואח"כ הוריש ג"כ זה התיקון למטה אל העתיק שמתחתו ג"כ במלבשויו והוא עיקר התיקון שאי יוכלו העולמות שלמטה להעשיר ולקבל האר' מזה העתיק שבו שופע אור אין סוף בעלמו דרך חוט המתקלף שא"ל לקבל כ"א עיי' מסכים שהם המלבשים כמי' : והנה אמרנו שהי' וויין נעשו בצורת אות **א** נקבע בראש האין : ועתה שהלבים האריך אל האין ולא נשאר מגולה ממנו רק הקרקפתא אי ז' ה"ל נשאר חזי מגולה וחזי מכוסה ונבקע לשנים ונשאר י"ו למעלה וי"ו למטה כזה **א** שהוא במספ' ל"ב בסוים קרוב ה' לשבדרי

דרך ה' בו ית' אור פנימי והמקף של עתיק ואין ואריך

הנה כבר נתבאר שאף בכלים עלמם יש בו אור פנימי המחי' את הכלי שהוא סוד דם הנפש : ונתבאר כבר שהוא נעש' מהאר' של בין ש"א מפנימיות אדם קדמון כי שם בין הוא סוד הנפש כאשר נתבאר כבר והוא סוד הדמים הנכללים בכל האיברים והם מקבלים עיקר החי' מן הנפש השוכן בלב והוא סוד האור' ש"אלו מתחיל מיוחד עולם המלב' שהוא אור אין סוף ממש שהוא עולם החי' הנלחמים רק ש"אלו מתחיל ג"כ בסוד הנפש שבנפש ונשמי שבנפש שבא מן ב' שמות ס"ב ובין כמי' כבר ונתבאר שם שהיו רליו אלפים רבד' אחו"י ונתחלקו

בכל העולמו' עד שהגיע שאלוה' סירדו מן הכתר ירדו י"ב חלק רבוא אותיו אל ח"יב והנה אחר שנחפשו זה העתיק וכלל בחוכו גם הכ' נקודו של ח"יב כמ"ש אז וכללו גם כל ה"י"ב חלק רבוא אורות וכשתחלק זה ה"י"ב ל"ים שבעתיק יגיע לכל ספירה מ"ים של עתיק חלק ור' רבוא לכל ספירה והכלים של י"ם דעתיק כבר נתבאר שכל מן הע' אורות ממאלין חבירין שהם כללים ע' ובפרטין אחר מולא ע' רבוא וכשתחלק ל"ים יגיע לכל ספירה ו' רבוא שמהם נבנו הז"ת של כל ספירה מ"ים דעתיק כמ"ש למעלה. הרי ס"ה מגיע לכל ספירה חלק ר' ו' והוא סוד האר"י אשר בלבנון כי מלא לבנון מורה ל' פרטופים ח"יין ואריך שהם סוד ב' נקודו חו"ב. כי בחכמה יש בו סוד ל"ב נתיביו ובכונה סוד נון שערי בינה הרי לבנון וזה האר"י שהוא סוד עתיק כמ"ל מתלבש בחוכם הרי בחכ"י אשר בלבנון ח"ם שאמרנו ח"ל אר"י לבנון אשר נגע מלמד ששתלן ואח"כ עקין ונטען במקום שגשגה פרי. שהרי נתבאר כי אלו האורות תחלת שחילתן היה ב' נקודו חו"ב וב' מאלין חבירין ואח"כ עקין מהם ונטען בזה העתיק כמ"ל וזה העתיק כבר נתבאר שהוא סוד מלכות דא"ק והמלכו' כבר נתבאר שנק' מקום והוא סוד עושה פרי בחוכה עץ פרי עושה פרי. כמ"ש כבר והוא מוצן: והנה מאלו החלק ור' ו' כבר נתבאר שמן ה' נבנו הכלים של ז"ת העתיק והאלף ור' נשאר בחוכו בסוד אור פנים והיינו בחכ"י הנפש שבתוכו ומאלו החלק ומאחים בידרה לעצמה חלק אורות ומאחים יורדים מהם הארה להיות ג"כ אור פנים אל האין והאריך ח"ם הכתוב חלק לך שלמה ומאחים לנוערים את פרי. כי שלמה שבמקרא הוא המלך הגדול שהשלים שלו והוא סוד העתיק שכל השלומי' שלו שיעקר הארה אין סוף יורד דרך חוט המתקלה מן האדם קדמון לזה העתיק ושם נשאר חלק שלומים ומאחים יורדים אל ח"יין ואריך שהם נוערים את פריו שכלבנין אורו ושומדן מבחון כדרך השומר וסבן כל זה הדיב :

ידגה כבר נתבאר שכל הארה שהוא בבחינת נפש אין עושה פרי שהוא סוד יסוד העפר ויעקר פעולתו ע"י יסוד הרוח הכולל ג' יסודו' אמ"ש כמ"ש כמה פעמים והוא עיקר אור הפנים וגם העקיף של כל הספי'. ילכן דע שכבר אמרנו שיאל הארה מיסוד ח"ק לזה העתיק יסוד שם מ"ה ושם ב"ן שגשגה בפנימיות ח"ק ואמרנו שמשם ב"ן נחששו הכ' פרטופים המ"ל להיות כלים גדלים ומתפשטים קודם שנתקנו בסוד פרטוף אדם כי עיקר החייון הוא הגדל הכלי שאו הוא יוכל לקבל אור גדול ולא יבא לידי פירוק ושבירה כמו שמבאר בדברי האר"י ז"ל: ומן שם מ"ה נעשה להם עיקר אור פנימי ומקף כי שם מ"ה כבר נתבאר שהוא סוד הרוח. והוא באופן זה: שהרי נתבאר כבר כי כל שם יש בו ד' בחיני' שהם ענתי' והנה מן העצמים שיש בהם ג"כ כלילי' י"ם נעשה אור פנימי ומקף לעתיק. ומן הנקודות נעש' אור

פנימי ומקף לאיין ואריך. ומן התצין נעשה אח"כ אור פנימי ומקף אל הזעיר אלפין הכולל ו' נקודו' גמית נה"י שנעשה ג"כ אחר החייון פרטוף שלם כמ"ש לקמן ומן האותיות נעשה ג"כ אח"כ אור פנימי ומקף אל המל' שנעשה ג"כ אחר החייון פרטוף שלם כמ"ש הכל לקמן ובזה יתורן לך מה שנתקשה לכתוב מהראשונים שמבאר בדברי האר"י ז"ל שטעמים נבחר והנקודו' בחכמה. ובא"ה מקומן מבואר שהנקודו' הם צביה. ועפ"י הוא מבואר כי ח"יין ואריך הם ב' נקודות מקוריות של חו"ב ושניהם נעשה להם אור פנימי ומקף מן הנקודות: ובהם חבין מה שכתבין בספר תורה רק אותיות וצין ולא טעמים ונקודו' כי ספר תורה רומז אל המלכו' שנקרא שפר כמ"ש בשער האותיות והוא מקבלי' עיקר האר"י רק מן הח"ת סוד הזעיר שבו סוד התצין ולא מלמעלה. ועוד יתבאר זה במקומו בשער האותיות: והנה אחר שידענו כל זאת יתורן לך קושיא עולמה מה שנתקשה להראשונים בדברי הרשב"י ז"ל שמבואר מתוך דבריו באיורה קדישא שבחי' נוקב' מתחלת רק מן חו"ב אבל למעלה אין שם בחי' גוף' והוא סודר לדבריו הראשונים שאמר ז"ל ע"פ אני אני הוא ואין חלקים עמדי זה נאמר על עילת על כל העילוי' דא"ה דר ולא בשותפי דהא לית אחד ואיכו בשותפי דא"ה לית דבר ונוק' ואיכרי אדם אבל עילת על כל העילוי' לית ביה שותפי דכתיב ואין אלהים עמדי הרי מבואר בדבריו שרק בעילי' על כל העיליות אין בו בחי' נוקבא שנקרא חלקים. ויש רוצים לתרן שעילי' על כל העילוי' נקרא כהר האלינו' והוא ח"א ונקרא אחד וממנו בחי' נשמה הנק' יחידה כמבואר מתוך הדברייא' של אברהם אבינו שאמר ולפני אחד מה אלה סופר שקאי על האריך חננין. אבל לא ירדו לעומק הסוד כי הא"ה הוא שגם בח"א ובח"יין ועתיק יש בהם ג"כ בחי' נוקבא כמ"ש לפינוי אף שהם נכללים בפרטוף אחד והם בבחינות שונים כ"א לפי ענינו כמ"ש לפינוי והם מחוברים ביחוד גמור וכולא הוא בחי' דוכרא לפי שאין שם דין כלל. אבל מן חכמ' ובכונה היינו אבא ואימא שהם נקראים חו"ב דא"ה' כמ"ש לקמן שם הם הדבר ומוקב' ב' פרטופים נפרדים אך דלא פסיק ריעותא מתרוויבו. וכחאל שריין כמ"ש כ"ו לקמן. ובזעיר ומוקב' נחוסף עוד פירוד שהם נפרדים ולא שריין כחאל רק בעת רצון ולכן נקרא אובל מועד שיש מועד וזמן לכל חסון. ושחשן צה המלך ונקראה בשם כמ"ש הכל באריותו: אבל בעילי' על כל העילי' לית ביה שותפי כלל ולכן נבאר ענין דבר ומוקב' באר"י וח"יין ועתיק והספרם ביניהם אין כל אחד שהוא למעלה ומתוסף בו חיבור יותר ופלא. והוא כי כבר נתבאר שה' פרטופים המ"ל נחקנו בכלים ובאור פנימי ומקף מב' בחיני' שהם מ"ה וב"ן והנה בחי' מ"ה הוא לעולם בסוד דוכרא וב"ן הוא סוד נוקבא כמ"ש זה כמ"פ: והנה ב' בחינות אלו כ"א מהם כלול ג"כ מב' בחינות שהוא מ"ה שבמ"ה וב"ן שבמ"ה

שכמה: וכן שם בין כלול ג'כ מבי' בחי' מ"ה וצ"ן. היינו מ"ה שבצ"ן ובצ"ן שבצ"ן שהרי לעולם האורות עליונים כלול' זה בזה: והוא כי בכל שם היודין והיווין והאלפין שבהם הם בחי' דוכרא והה"ן הם בחי' נוקבא בסוד הכחוד ותלכנה שתי' שתי' הה"ן הרמוז לעצמי ורות שהם סוד שתי' הה"ן כמ"ס: והנה העתיק נתחנן מבי' בחי' המל' בזה האופן. כי כבר נתבאר שכלים ים בהם ב' בחי' היינו פנימי וחיצון. ונתבאר כי החיצון נעשה מאור יוחר מעולה מן הפנימי כמ"ס והעצמי ג'כ ים בהם ב' בחי' היינו פנימי ומקור והנה אור המקור שנגשה מבחי' מ"ה בבי' בחי' שבו היינו מ"ה שבמ"ה ובצ"ן שבמ"ה הוא מעורב בכל המקור והם ב' בחי' דבר ונוקב' שבמ"ה. והם בחיבור גמור רק שבחי' מ"ה שהוא יוחר מעולה הוא מקור מבחן ובחי' בין שבמ"ה הוא מקור פנימי סמוך להכלי הנכנס בחי' דופן הכלי לנך את הכלי כמ"ס כבר. והנה הכלי נעשה מבי' בחי' שבצ"ן הוא בדרך זה שבחי' מ"ה שבצ"ן שהוא יוחר מעולה הוא בחי' דופן החיצון והוא מתחבר עם בחי' בין שבמ"ה שהוא מקור הפנימי הנכנס בחי' דופן החיצון שהוא ג'כ בחי' דבר ונוקב'. ואור הפנימי שנגשה ג'כ מבחי' מ"ה היינו מבי' בחי' מ"ה נתחנן ג'כ באופן אור המקור שמה שבמקור לדופן הוא מבחי' מ"ה שבמ"ה ומתחבר עם בין שבצ"ן שבחי' דופן כלל הפנימי הרי כי חיבור ב' בחי' דבר דעתיק הם בחיבור נפלא: וכבר נתבאר כי בחי' דוכרא נקרא פנים ונקרא ימין ובחי' נוקבא נקרא אחור ונקרא שמאל ולפי שבה העתיק לא נראה כי בחי' נוקבא שהרי הוא כלול מבפנים בבחי' דוכרא ולכן נקרא כולו פנים ואחורו הרי עתיק לית ביה שמאלא אלא כולא ימינא והכן זה: הרי לפניך איך ים בזה העתיק. בחי' דבר ונוקבא אך שהם בחיבור נפלא וכולא נקרא דוכרא: והנה פירוק הה"ן נתחנן באופן אחר כי לא הפנים שלו הן בבחי' כלים הן בפנימי ומקור נעשה מבחי' מ"ה שהוא סוד דוכרא ולא האחור שלו בכל ה' בחי' נעשה מבחי' בין שהוא בחי' נוקבא היינו אור המקור ואור הפנימי לא הפנים שלו נעשה מבחי' מ"ה שבמ"ה והאחוריים מבחי' בין שבמ"ה והכלים ג'כ לא הפנים מבחי' מ"ה שבצ"ן ולא האחור מבחי' בין שבצ"ן אלא עכ"ל הוא כולא נקרא פנים לפי שאמרנו שם בכל בחי' ים בו בחי' דבר ונוקבא היינו היודין והיווין הם בחי' דוכרא והה"ן הם בחי' נוקב' וא"כ גם האחוריים ים בהם ג'כ בחי' דוכרא והוא פונה לחן ובחי' נוקבא שבו פונה לפנים באופן שמכל לא הוא בחי' דוכרא שהוא נקרא פני ים בימין שלו ב' בחי' דבר ונוקבא וכן בשמאל וכולא הוא פנים וכולא ימינא וכולא נקרא דוכרא אך שנתוסף בו מעט פירוד שכלל לא הפנים הוא בחי' דוכרא והאחוריים הם בחי' נוקבא. מה שאין ב' בעתיק ככל יסדן זה: והנה פירוק הריך מתוסף בו עוד מעט פירוד של ימין שלו הפנים והאחוריים נעשה מבחי' נעשה

ועוד ראיתי להביא לך מה שמאלתי דרך אחר בחי' הפירוקים הנ"ל והוא באופן שגם הה"ן נתחנן הכלים שלו ע"י ע' אורות של מחני' פנימי. והוא סותר כמעט לדרוש הנ"ל וגם הוא אינו מובן: ויש ליישב בד"ו שהרי נתבאר כבר כי לאלו המאנן חזירין הגיע ק"ס אורות והם באלו מבי' בחי' ס"ג ובצ"ן שירדו מן עולם המלכות בבחי' נפש אל ה' ספירות שבעה היינו בחי' נפש שנגש ובחי' נשמה שנגש שהם סוד ב' הה"ן בסוד ותלכנה שתי' שתי' כמ"ס כ"ז למעלה. ואמסול לך משל למטה וממנו חקק דוגמתו למעלה בסוד ומבשרי אחזה אלוה: והוא כי יתבאר לקמן שיש ד' עולמות שהם א"י"ע עד ד' אחריות היו"ה וכל עולם כולל בעצמו ד' עולמות כמו שכל אור מן היו"ה כולל בעצמו היו"ה שלימה כמ"ס כ"ז לקמן. ובכל עולם ים חמשה פרקים שהם א"א הכולל בעצמו גם לא"ן ועתיק ונחשב לפירוק א' וא"א הם ב' פרקים חזיר ונוקב' הם ג'כ ב' פרקים הרי ה' פרקים ומאלו הה"פ באים ה' בחי' נשמה היינו נפש מן מלכות שהוא נוקבא דו"א רוח מן ת"ת שהוא ז"א נשמה מן ב"ה. מ"ה מן חכמה יחידה מן ארץ אצטן. וכל בחי' כלולה מכל בחי' היינו נפש שנגש רוח שנגש וכן כולם כמו שכתבתי כבר. וכן הוא בכל עולם מן ארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה. רק שבי' בחי' של עולם עשיה כולם נקראו בשם נפש. וכל בחי' שביצירה כולם נקראו בשם רוח וכן כולם: וכבר אלו ד' עולמות הם ד' אחריות היו"ה שמהם יוצאים ד' מילואי וכל אחד כלול מכל הדי' היינו בין שבצ"ן מ"ה שבצ"ן ס"ג שבצ"ן ע"ב שבצ"ן וכן כולו: והנה האדם התחנן מיד שיצא לאור העולם בא לו נשמה מבחי' נפש אך לא כל הנפשות שוות אלא בחי' נפש מעשיה או מיצירה וכו' ויש מי שיש לו רק נפש דעשיה ואח"כ ע"י מעשיו זוכה לנפש מיצירה או לרוח מעשיה כפי שנמשך עליו למעלה ע"י מעשיו. כי ע"י מלות מעשיות מושך עליו רק בחי' נפש

נפש כפי מעשיו עד שמוחק עליו נפש דלאליות. ועי' עסק התורה מושך עליו בחי' רוח כפי עסקו בתורה אם רוח דעשיר או דיצירה עד אליות ואז נקרא בן לקודשא ביה ושכינתיה כמבואר מתוך דברי הוזהר ועי' תשובה כפי חלקו התשובה ממשיך עליו בחי' נשמה עד נשמה דלאליות ועי' אמרו במקום שבעית עומדים לדקים גמורים לא יוכלו לעמוד. ועי' עסק התורה בדרך סוד וכוונת התפלה והיחודים כפי עסקו ממשיך עליו בחי' חיה גיב עד עולם אליות. אבל בחי' יחידה יחידים המה בכל דור ועליהם כאמר ראיתי בני עליה והמה מועטים: והנה מי שכבר זכה לבחי' נשמה אפשר לו לתפול ופשיעא בבחי' מדרגה דלמעלה אבל מי שזכה גם לבחי' חיי' ופשיעא ליחידה אז אין חטא בא על ידו לפי שכבר נשלם בו כל די' אלויות הוי"ה ונעשה מרכבה אל השם. ח"ס רי"ל אפשר דוד חטא והכתיב ויהי דוד בכל דרכיו משכיל וה' עמו אפשר שיחטא וה' עמו והוא מוכן: אבל עד בחינת נשמה אפשר שיחטא אך אם ירלה לעשות איזה חטא קודם שיגמר המעשה מיד הנשמה מסתלקת ממנו כי יחי' לקמן שהקליפו' נעשו וכן המאנין תצדיק ולכן אין להם אחיזה רק בז"ת אבל בג"ר אין להם אחיזה לפי שלא נעשה מהם שום קליפה ואף שהיה מעט שבידה גם בחבוריים של חו"ב עכ"ל לא ירדו הנובלות למטה במקום הקליפו' רק נשארו בעולם אליות כמ"ס כבר ולכן כשהאדם חוטא שאז משליט על עצמו רוחא דמסאכא בהא מסי' לכן הנשמה מסתלקת ממנו קודם שיגמר המעשה שלא יתה' שליטה חיי' בבחי' נשמה הבאה מבינה שהיא מן גי'ר: ויתבאר לקמן שאף בגי'ר של עולם עשיר גי'ר אין אחיזה לסי' ולכן אף שהיה בו רק נשמה מן העשירי מסתלק גי'ר: הנה לך המשל למטה שממנו תתק דוגמתו בחורו' עליונים שאמרנו שהאורות שירדו מתחלה היו ק"ס אורו' היינו עי' אורות מבחי' ס"ג ועי' אורות מבחי' ב"ן כמ"ס כבר. ואמרנו שבחי' ב"ן הוא בבחי' נפש ובחי' ס"ג הוא בחי' נשמה שבנפש ולכן מוסכים שהיו בהם נעשו מהם הקליפות ושלטו על האורו' שהם הרפ"ח יחולות שנשארו בשברי כלים כמ"ס הנה אלו האורות שהם מסי' שהם בחי' נשמה שבנפש נסתלקו מיד קודם גמר השבירה ועלו למעלה ולפי שלא שלטה בהם עדיין הדינים קלטה אותן נקוד' הכתר שנתתן אחי' בסוד פרלוף אדם והוא סוד איך כמ"ס ונתתו כליו לסי' בסוד י"ס שלימות וכל ח' כלול מ"י מאלו העי' אורות מבחי' ס"ג כמ"ס בתיקון עתיק. אבל אותן עי' אורות שהיו מבחי' נפש כבר שלטו בהם הדינים ואף שנתבררו מתוך הסינים וגרפו ונבחנו ועלו גי'ר למעלה לא קלטה אותם נקוד' הכתר והם שתייבשו בבינה ומהם נתקנו הכלים דעתיק ואין ואריך כמ"ס למעלה. ובה' יתייבשו כל הדיעו': ועוד אודיעך דבר א' מה שנתקן לבני מהראשונים שבדברי הארי' ז"ל סותרים דבריו האחרונים את דבריו

הראשונים כי במקום א' מבואר מתוך דבריו שרגלי אריך מניעים עד עולם עשיר ולעולם זה נקי' איך ונקי' אנפין לפי שכולו בסוד בחי' פנים ואין בו בחי' אחרים כי אף האחרונים שלו הם חסד פשוט וממתקים את כל הדינים והם יותר במדרגה מן החסדים דלמעלה והוא בערך מעלת הוזהר על הכסף שהזהר קודם לבסוף במעשה משכן ע"כ דבריו. ובמקום אחר מבואר מתוך דבריו שרגלי אריך מגיע רק עד סוף עולם האליות רק שסוד ב' עקביים שלו יורדים לתוך הבריאה כמ"ס למעלה: ולזה הדרך יש לו סיוע מדברי הרשב"י דלמר בעלמא ללעילא דליהו באורח אליות איהו וחיוהו חד ביהו איהו וגרמיהו חד ביהו מה דלאו הכי באינין דלתחתא ופי' הארי' ז"ל בעלמא זה המאמר לפי שהאריך שהוא מקבל הארה דרך עתיק המתלבש בו מן אור ח"ס עצמו נעשית ע"ס שלו י"ס מקורו' שסם מקור החיים והוא אינו מגיע רק עד סוף האליות לכן כל עולם האליות מקבלים הארה מן המקור שהוא עלם החיים אף הכלים שלהם הם עלם החיים וזה שאמר איהו וחיוהו איהו וגרמיהו כו' וכדי לתקן דבריו נראה לי ליישב ע"ד שדארנו למעלה שכל אחד מן די' עולמיו כלול גי'ר מדי' היינו אליות שבאליות כו' וכן על דרך זה בכל עולם ועולם. ובה' נתייבשו דברי הארי' ז"ל שהא"י הוא כמ"ס למעלה שרגלי אריך מגיעין רק עד סוף עולם אליות רק שעקביים שלו בוקעין דרך מסך הבריאה כדי לבסוף עקבי' איך כמ"ס של דדי' שלא חזון שמה שאמר עד סוף אליות פירושו אליות שבאליות ואיך הוא אינו מגיע עד סוף כלל האליות ולכן יבא רעשו ויגיד עליו שמגיע עד העשירי ואז על כרחך הוכרח לפרש שמה שאמר עד העשירי היינו עשירי שבאליות שהוא סוף האליות ואיך מ"ס עד סוף האליות מוכרח הוא שהוא קאי עד סוף כלל האליות ולא אליות שבאליות והכן זה:

דרך י' בו יתבאר סוד ז' תיקוני דרישא

וזכור אל הביאור שאמרנו שהאין הליבש את העתיק רק בפניו והאריך הליבש לא"י והנה נשאר אחריו עתיק בלי לבוש ולכן נתערה שוב העתיק למעלה וחזר ובקע את גלגלת הא"י והכניס ד"ת שלו בפנימיות הא"י רק שג"ר שלו שהם סוד ב' רישין דעתיקא קדישא ושאר למעלה בסוד אור מקף של א"י והאריך. והאריך הליבש את הא"י גי'ר מסביב רק לא על דרך שהליבש הא"י דעתיק ב' העתיק נכנס בפנימיות הא"י ואז הבחי' של שניהם שווים והאריך הליבש לא"י בדרך חבוק בדרך שני בני אדם המתחבקים יחד שאז ימינו של זה נגד ששאלו של זה ולא נשאר מוגדה מן הא"י רק בחי' כתר שבו כמ"ס כבר: והנה עתה שנכנס העתיק בא"י ואריך עשה עתיק בא"י ואריך שבעה תיקונים שיתבאר לפנינו. ונקי' תיקונים כי ע"ז עי' תיקון העולמות שלמשה שיוכרו לקבל האור ע"י אלו התיקונים שהם צנורות להשפיע האור לתחתונים כמ"ס הכר באריכות. והשבעה תיקונים הם ברישא דא"י ואריך דא"י ועוד י"ג תיקונים בריקנא קדישא דא"י ואריך כמו שאכתוב הכל לקמן. ונתחיל לבאר תחלה ה' תיקוני דרישא.

שית

ונוטפס רמזה כמו טל. כן דונמחו למעלה שהאורות שהם בסוד אור חור שהם בסוד הדין והוא בסוד העשן עולים למעלה עד המוח בסוד הכתוב עלה עשן באפו ושם מחממקים מחמת הארת נבירה שבעתים המתלבש בחכמה דא"ן שהוא שורש לכל הדין דלתא ובעולם א"ן הדין נמנחק אלא כשרשו וכן היה צריך להיות תיקון זה ע"י הארת בינה דעתין בנבירה דעתין כי בבינה שם הוא סוד בוציא דקדוניתא ששם שורש הדין נגזר בו ולכן נקרא מלא דברולתא לפי שהם חתרים ונוטפס טיפין מ"סין כמו הטל. והוא סוד שם ב"ן שהם האותיות הנוטפס מן אותיות הוי"ה שהוא סוד המריח : וזה השם הוא סוד מ"ל במספר השות; ואמר מלא דברולתא כי כמו שהבדורות הוא לכן ונראה שגון אורם מעט שן זה והל הוא אור וך ובד"ק שבו נגזר הבדורה דעתין שהוא שורש הדינים : ולכן ב"מם שהארת החכמה שומע שם כל הדין נמחק. ומהו הטל נוטף על ד"שא דועי וזמנו נמחקים גם הבדורות דנוקבא ב"מם לקט : בסוד הכתוב פתחי לי אחותי רעיתי שדאשן נמלא טל. ומהו הטל ירד ג"כ עד שנשדשל למטה בעולם השמר על המן לישראל ולכן כתב במן והוא בעין הבדולה. ומהו הטל עתיד הקב"ה להחיות המתים ולפי שזה התיקון נעשה במד. הגבורה למן תקנו לומר באתה גבור ונאמן אתה להחיות מתים :

תיקון ג קרמא דאריא אורכך וסתי. תיקון זה הוא סוד הקדום שעל המוח הסחם את המוח והוא מודרך ע"י האורא דכיא שהוא סוד פנימיות הכתר כמ"ש דעל זה התיקון הוא סוד בינה דא"ן ונעשה ע"י הארת רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתין כמ"ש דעתין וע"י התלבשות ת"ת דעתין בן הבינה דא"ן נעשה זה הקדום כי ת"ת הוא סוד רקיע ולכן נעשה ממנו הקדום שהוא כמו רקיע והוא מבריע בין מים עליונים סוד הכתר ובין מים תחתונים סוד החכמה ואף שלעולם דיניה למטה מן החכמה וכאן עלה זה הקדום שהוא סוד בינה דא"ן למעלה מן המוח שהוא סוד החכמה דא"ן. המעט הוא דפי שזה הקדום נעשה ע"י הארת רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתין והמוח שזמנו יורד הטל כבר נתבאר שנעשה מהארת רישא דלא אחייער שהוא סוד בינה דעתין ולכן עלה זה הקדום למעלה מן המוח והכן זה ועוד שתיקון זה הוא נעשה מן ת"ת דעתין שדרכו להכריע בין מים עריונים למים תחתונים ולכן עלה למעלה מן המוח להכריע בין הגלגלת והמוח. ועוד כדי שלא יסדר מן הקדום מחמת האידים והעשנים שעולים מתוך הגוף לכן עלה למעלה ושם הוא מודרך מן האורא דכ"י שהוא סוד פנימיות הכתר כמ"ל וגם שדרך הבינה להכריש את החכמה כי אורות החכמה גדולים מאוד וכל יוכלו להתחוננים לקבלי כ"א ע"י מסך הבינה ולכן זה הקדום מקיף את המוח וסחמו והאורות יוצאים מן המוח דרך הקדום : והנה סוד קדום הוא כי זה התיקון נעשה מת"ת דעתין ונודע כי שם עיקר של הוי"ה הוא בת"ת כמ"ש לקמן והנה שחברעו שם הדין על זה הדרך י"ה פנמים י"ה הוא רכ"ה. י"ה פנמים י"ה הוא קכ"א הרי מספר קדום : והנה עפ"י אלו פנמים הנ"ל שהוצרך זה הקדום לעלות למעלה מן המוח כזה תבין שנוי הסדר של אלו ב' תיקונים שהרי תיקון ב' שהוא חכמה דא"ן נעשה מהארת רישא דאריא חכמה בינה דעתין ותיקון א' שהוא בינה דא"ן נעשה מרישא חכמה אכניז הן בחכמה והכן בבינה ופי' האריז"ל שצריך לכלול החכמה בבינה והבינה בחכמה והוא קושי הבנה והוא מובן ע"ם אלה הדברים דלעיל והכן : ומהו נעשה שורש למטה כאבא ואימא שהם סוד ח"ב דאצ"י כמ"ש כ"י לקמן באריז"ל וזה

בספרא רצניעותא תאנא סתרא גו סתרא אתחקן ואודמן בחד גולגל. מליא מלא דברולתא. קרמא דאריא אורכך וסתי. אינון עמר נתי תלין בשקולא. קרמא דרעון אתגלית בעליותא דלתת'. אשגחא סקחא דלא נאיש ונטיד תרדי' אשגחית' דתתא אשגחוחא דהדירו עליאה. ונוטפא דכ"י תרין נוקבין דפרדשקא ואתער רוחא לכנז' ע"כ המאמר. המאמר הזה בא לפ' אלו ה' תיקוני' דרישא דא"ן ואריך בסוד דיוקנא דאדם שיש בראשו נקבים וצנורות שיעו"ן יוצא האור מפנימיותו בהשערה בכדי שיזבלו התחתונים לקבל : ותחלה נפרש סוד התלבשות העתיק בא"ן ואריך וכלל זה נקוט בדרך שכך מה שנעשה לא"ן מן הארת עתיק שבפנימיותו כמו כן נעשה זה התיקון גם לאריך וזכור זה : הנה חסד דעתין מתלבש בכתר דא"ן והוא סוד הגלגלת. וגבורה דעתין מתלבש בחכמה דא"ן והוא סוד מוחא. ות"ת דעתין מתלבש בבינה דא"ן הרי שרשה ראשונות שהם חסד נבדחה ת"ת דעתין מתלבש בנ"י ראשונות דא"ן. ולפי שש' ראשונות דא"ן אורם גדול והצרכו כ"א לספ' שלימה דעתין אבל ה' תחתונות דא"ן שאין אורם גדול כל כך המספיק ספ' אחד דעתין לב' מסירות דא"ן היינו נצח דעתין מתלבש בחסד ונצח דא"ן קו הימין. והוד דעתין מתלבש בגבורה דא"ן קו השמאלי וסוד דעתין מתלבש בת"ת ויסוד דא"ן קו אמצעי והמלכות דא"ן באשר כי היא סוד אימא נגלגלת שפעמים נעשה בסוד רגל רביעי למרכבה עריונה שהם כ"ב ח"ב. והמל' נעשית רביעית להם והיא שקולה כא' מן ג"ר לכן היתה צריכה ב"ב לספ' שרימה דעתין והיינו שמל' דעתין מתלבש במל' דא"ן : והנה זה התלבשות ה' בכל קומת א"ן כמ"ל אבל עכ"ז עיקר הארה שלהם נשאר בעליונים שהם הדי' דא"ן שבה הראש כדלן מן י"ס ונחשמשו ע"ד הנוצר ונק' דאש א' כמ"ש ככד ולכן עשו אלו ה' תיקונים ברישא דא"ן. ועתה נבא לביאור המאמר הנ"ל. סתרא גו סתרא אתחקן ואודמן. הכוונה כי הא"ן נק' סתרא כי הוא מסתתר בתוך האריך והעתיק שמסתתר בתוך הא"ן נק' סתרא גו סתרא. אתחקן שנחתקן בסוד סרצוף אדם ונעשה תיקון לא"ן ואריך שהם הצנורות שיעו"ן יצא האור להתחוננים וע"י אלו התיקונים איהו אורמן להנות מאורו. שולוא אלו התיקונים לא היו יכולים להתחוננים להנות מאורו. ומפרש אלו ה' תיקונים :

תיקון א' בחד גולגולא. הוא הגלגלת שהוא סוד הכתר דא"ן היינו שרישא דלאו רישא שהוא סוד כתר עתיק נתן הארתו בחסד דריה דעתין וחסד דעתין האיד בכתר דא"ן ומהו נעשה בת"ת הגלגלת. שהיא לבנה לפי שנעשה מחסד דעתין גוון לבן : ואף שכאן ערין א"ן מתגלית גוונות כי ערין הכל הוא אור ששום ודחמים גדולים ע"י הגוונות בהם בהעם מוחלט כמ"ש כמ"ס : וכפי שזה נעשה ע"י סוד אור חור כמ"ש שאחר שהלביש הא"ן לעתיק בפניו כמ"ל חזרו כל האורות למעלה בנ"י א"ן כפי שלעיל ונעשו התיקונים וכל חזרה גורם מעט דין אף כי במקום זה אין בו שום דין עכ"ז עדיף החסד שבו הוא בת"ת דין ולכן הגלגלת קשה ולפי שעיקר בת"ת הדין הוא באחוריים לכן הגלגלת יותר קשה מאחוריו לשלפניו והנה עיקר אור הכתר הוא בתוך הגלגלת והוא האור שבתוכו וזכור זה :

תיקון ב' מליא מלא דברולתא. הנה זה התיקון נעשה ע"י הארת רישא דלא אחייער שהוא סוד בינה דעתין שהיא נבדחה דריה דעתין וגבורה דעתין האיד בחכמה דא"ן סוד מוחא סתומא ונעשה זה התיקון כי הנה מבשרי אהוה אלוה כמו שבאדם התחתן האידים והעשנים שבתוך הגוף כולם עולים אל הארא עד המוח דרך החושט כי בדרך יש ב' נקבים אל החושט ונקבי החושט מניעים אל המוח ותחידים

הנה האוניס נבללים בפאות ולא נזכר תיקונם במאמר הנ"ל לפי שהם סוד הארת פנימיות נ"ה שהם סוד נ"ה שבנ"ה סוד הרין שכן דרכוהו דאונן באהבסמ"ה שהם מבוסים בחיובים כן לא נזכרו תיקונם ועוד יש טעם אחר והוא מבואר במאמר אדם דאצילות וכוונת אלם ולא בהבאתו ושלם להאריך. והנה עיקר זה התיקון הוא מן הארת ב' סריק ערונים דנ"ה דעתיק. והנה סוד המצח הוא בא מהארת יסוד דעתיק ולכן צריכים הפאות להתחיל בצדעות מעט למעלה מן המצח ומעט למעל מן האוניס. והכן זה ויתבאר זה בחקיקן ה'.

תיקון ה' רעוא דרעון אטגליא בצלותא דלתתא. תיקון זה הוא סוד המצח שנק' רצון. וזה התיקון נעשה ע"י הארת יסוד דעתיק. והכוונה כי אמרנו שהנ"ה דעתיק נתנו מאורם אל נה"י דעתיק לשעשוע הם תיקון ברישא דאין א"ב ברלה נבירה נתנו מאורם אל נצח הוד והתת' נתנו מאורם אל היסוד בסו"ה אלה תולדות יעקב יוסף. והתת' אסרנו שפמנו נעשה תיקון ג' שהוא קרומא דאריא שהוא הקדום שעל המוח ולכן תיקון זה נק' רצון שהוא סוד קרומא במספר השות. ותרעם של רצון דרעון. ונק' רעוא דרעון שזה רצון דאין נעשה מהרצון דעתיק. ומה האור היוצא דרך המצח ממנו בודחים כל הדינים וכל הנבירות נמתקין וזה האור מתנהג במחנה דשבת כי שעת המצחה הוא התעוררת והדין נכדי שלא ישלש ביום השבת מתגלה זה האור דרעון נמתקין ולכן אמרנו ואני תסדתי לך ה' עת רצון כי אמרנו שהיסוד כולל ה' היות' וי' אהיות' שהם במספר ע"ה והוא עצמו נק' רצון המתהפך צנור' הרי ע"ה רצון. והנה תפלת מנהג נק' צלחתא דלתתא במבואר בבחינת הארץ ו"ש אטגליא בצלותא דלתתא וית' זה בשער האותיות. ובה תבין מ"ש בארדא קרישא מצחא דאטגליא בעתיקא נק' רצון דאין רישא עלאה דאסתיס כולא משום חד מורגס כסימא ויאה דאחליל מצחא ב' ואתרשים ב' חד נהורא דאקרי רצון. הרי מבואר כי המצח דעתיקא שהוא א"א דאקרי עתיקא נק' רצון ע"ש דעתיק יוסף שהוא סוד רישא עלאה דאסתיס כל נהורא דא"ס כנור' במש' משום ב' חד מורגס הוא סוד יסוד דעתיק יוסף שמתגלה בדעת אריך שהוא המצח והוא סוד צנור המתהפך רצון ונס מן אכילש נהורא חד דאמר ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון והוא ת"ה דעתיק יוסף ואתרשים ביה אל היסוד שלו לעשות זה התיקון והכן כל זה :

תיקון ו' אשנחא סקיתא דרא נאם ונטיר דירא אשנחחא דלתא באשנחחא דנהירו עלאה : זה התיקון הוא סוד העינים של א"י וא"א : והנה אמר אשנחא סקיתא ווא א' אשנחחן סקיתא שהרי הם ב' עינים. לפי שכאן השני עינים מתחוררין [מתחברין] לתל בסו"ה קע' ה' אל יריא מ"היל' דחסור' כמבואר בארדא קרישא לפי שהם סוד חד משום ולית בהו דינים וכולא ימינא משא"כ דלתתא כתיב עיני ה' משוטטות לשון רבים ע"י דאית ביה ימינא ושמשאל ואית בהו כמה גוונין אבל כאן כולא איהו חורוה מן חורוא : גם דלתתא אית ליה נבינין על עינים שהם באים מבין הדינים והם סוד העינים המכסים אל האור כפיא כסותה עלן לכן מעבור תפלה ולכן יש עת שני עורה כמה חישן ה' וכתיב סקת עיניך ויאה אבל כאן למעלה דית ליה נבינין ולכן לא נאם והוא נטיר דירא כפינא סקיתא בסו"ה הגה' לא ינום ולא יישן שומר ישראל שומר ישראל דלעילא : והנה עתה אודיעך סוד גדוד בעיני הגאון עד היכן המסג גורם כסוד שאמרנו ז"ל כל המתנהג כיון נאמר נאני אני והוא איתלם לרוב במקום אחד : והוא כי הגה' כל הדינים ש' כיום אצילות שלשים מצד ה' התחנות לפי שנעשו מן השבתי בלם מן ה' התחנות כמ"ש

יש כמה חלוקי דיעות באלו ה' תיקונים דרישא ובסדר תיקונם ואנו כביאור סדר שסדר אותם הרשב"י ז"ל במאמר דמ"ד הנ"ל ערב אחר העיני כולם עולים בקנה א' :

תיקון ד' אינו עמר נקי תליין בשיקולא. כאן רבו הדיעות אך להשוות כל הדיעות אדריכך בדרך אמת. דע אחי שהג"ר דאין אחר שנעשנו בנ' תיקוני' הנ"ל אוי נתיחדו ע"י הקדום שהוא המכריע ומיחד את האורות. וע"י יחודם יוצא אור חדש כמ"ש זה כבר כמה פעמים היינו מתחלה נתיחדו בנ"ה דעתיק נתנו מאורם לנ"ה דעתיק לעשות גם הם תיקונים כי הנ"ה שעשו ב' תיקונים הנ"ל קבלו הארת מן ג' רישון דעתיק הנ"ל ונ"ה דעתיק קבלו הארה מחנ"ה דעתיק ולפי שאלו התיקונים דלמטה נעשו אחר שמודונו האורות ולכן הם כולרים זה מזה וכל א' כולל מחברו ולכן החליפו בה לתת את של זה בזה שמא"כ בנ' תיקונים הנ"ל : ועיקר הנסג להשתנות אלו התיקונים שנעשו מחנ"ה דעתיק מן ה' ראשונים שנעשו מחנ"ה דעתיק היה ע"ס כוונה זו. כי כבר אסרנו שמה שארע לאין אירע גם לאריך וכל התיקונים שנעשו באין כמו כן נעשה בארץ : והנה נבאר כבר כי העתיק נבנס בפנימיות דאין וכשתראה בעין שכך ימין של עתיק הוא ימין של א"י ושמאל עתיק הוא שמאל של א"י : ואף כי אסרנו שבעתיק וא"י אין בהם בחי' ימין ושמאל רק כולא הוא ימינא ורית ביה שמאלא ע"כ כבר נתבאר שכל מרצוף אדם לא ימסג מן ד' בחי' שהם ימין ושמאל פנים ואחור והיונו לנגד המפסקים יתואר בו אלו הבחי' כסוד הכתוב שויתי ה' לנגדי תמיד כמ"ש זה בשערי האותיות. אבל האריך מלביש לאין דרך תבוק כמו שני בני אדם המתחבבים זה את זה כמ"ש לעיל א"ב מבורח הוא להיות שמאל של זה נגד ימין של זה וימין של זה נגד שמאל של זה. א"ב איך יהיו התיקונים שוים כאן : ובארך-אל הנה השתנות ה' תיקונים שנעשו מחנ"ה מאלו התיקונים שנעשו מחנ"ה. כי חנ"ה הם סוד הרועות שכולל הפנימי לשבך את ידיו כסוד הכתוב כיעקב שכל את ידיו כידוע סודו. משא"כ בנ"ה כי הנ"ה לעולם כלולים בחד. אבל החי"ת הם מורדים כסוד הכתוב ונבניהם מרודות מלמעלה משא"כ למטה. ולכן הוצרך להיות התיקון מחנ"ה דעתיק אף זיווג האורות שלמעלה. שעי' היוזוג את הארה שבא אל נ"ה היו כלולים ב"א מחברו והחליפו בה לתת את של זה בזה במקום שיצטרך להיות התיקונים שוים באין אריך כמ"ש לפנינו. ובהו יתיישבו כל הרעות והכן ב"ז :

ונחזור אל הביאור תיקון ד' אינו עמר נקי תליין בשיקולא הם השערות שבראש דכתיב ושער רישא תכלת חיוור והם האורות שיצאו מן המוח שהמותרות מתמצים דרך קרום המוח ומזדככים דרך האוריא וביא ויוצאים דרך הגלגלת כידוע לחכמי הטבע ואותן השערות הם צנורות לאותן המותרות אור המוח. ולפי שבאים מן המותרות לכן השערות הם כסוד הדינים אך כאן כאלו השערות דרישא שמוזדככים דרך אוריא וביא תהפכו דחסרים ולכן הם תכלת חיוור : ולכן שערות דרישא שעיעין ולא קשישין משא"כ בשערות הירקנא שיוצאים למטה מן האוריא וביא אינו קשישין כמבואר בארדא קרישא וכמ"ש לקמן בייג תקוני ירקנא. והנה לפי שהם באים מן אורות נה"י דעתיק שעולים כסוד אור חוור למעלה והנה ית' רקסן כי בנצח הוא סוד הו"ה והוא כולל מ' הרי עשר הויות' במספר סד בסו"ה ויאה ה' כי סד לראות כמבואר ברבוי האר"י ז"ל ובהוד עשר אהויות' במספר דר"ו ויסוד כולל אותם והוא סוד עמ"ד נקי' במספר השות. וזה התיקון הוא סוד שני פאות הראש והם נעשים מן נ"ה דעתיק ולכן תליין בשיקולא.

כמ"ש לעיר במה פעמים : ויתבאר לקמן כי מן ספרות
הסדר נבחרה תפארת נצח הוד יסוד דמאנין הדין מן נחלקן
ספרות שלם הקרא וז"ל כמ"ש לקמן : ומן ספי המל נחלקן
נ"ב ספרות שלם והוא נוקבא דז"א : ומהם נשפעים הדינים
לפי שנתקנו מן אלו ה' ספי : והנה העיר הוא מלביש
את האריך מן סבורו למטה ועוסד אחוריו של ז"א אל האריך
לכונה גרולה כדי שיוכל האריך להרכיב ספי ראשו מעט
למטה להסתכל בספי הו"א ואז כתב באור מני מרד חיים כי
או מאירין גם מני הו"א הנק' מרד במ"ש לקמן. ונמחקים
הדינים ואז כל זווני עיניו מתהפכין נ"ב לחזור בסוד הכתוב
עיניו כינוני רוחצת כחלב כמבורא בארצא קרישא. ובשמרכין
ראשו או הדיקנא קרישא שהוא סוד המול העירון אשר ממנו
נשפעים או"א כמ"ש לקמן אז ה' הדיקנא מגיע יותר למטה
עד ראש העיר בסוד הזקן והוסבר בקנו ואז ספק גם הו"א
מזה המול ואז הוא מתייחד עם נוקב' השפיע לכל העולמות
בני חיי וזונוי דארין במולא תריא : והנה זה האדם המתנאה
כעובדא דתחתא מעורר עובדא לעילא שגם זה האריך נוקב'
את ראשו בקומה זקופה ואז אינו מסתכל בספי ז"א כי ההסתכלות
ספ"ס א"א כי אם ע"י דרבנות הראש וגם הדיקנא שהוא סוד
מולא עילאה עורה למעלה ואינו משפיע אל הו"א ואינו יכול
להתייחד עם בת זוגו : והנה זה נתבאר כמה פעמים כי הו"א
נק' הו"א לעיר נוקב' ונקובא כשהוא בסוד המלכות נקראת
אני' וז"ש נבה עינים אותו לא אוכל. הכונה כי בנאותו
הוא העושה לעינים של מעלה שמהם בא הארה לעינים של
מטה שינבחו למעלה ולא יסתכלו למטה בעיני דז"א וא"כ
אותו לא אוכל את"ו לא אוכל כלומר אין אני' והו"א יכולין
לדור במקום אחד והבן : וז"ש המאמר הגיל אשנאותא
לתחתא באשנאותא דנהירו עלאה : והנה זה התיקון נעשה
ע"י ב' פרקים שונים של י"ה דעתק ויפין ולכן הם למטה
מן המצת שהוא סוד יסוד דעתק ויפין כמ"ש ולפי שנעשה
מב' פרקים שונים שהם יותר למטה ויש בהם מעט דין היינו
לעיר העליונים אף שגם הם רחמים ויש בהם מעט ענין כל
שמוחשש האור למטה נתנהו קצת כך נקבע בעינים כד
הבכ"י. ולפי שהם שורש הדינים הם מסתקים כל הדינים
שלמטה כי אין הדין נמחק אלא בשורש ולפי שאלו עינים
הם מיוחדות לעולם ונקבא עינא פקידא לכן אמרו שעיר דמעות
לא נעלו : ויתבאר עוד זה לקמן בשערי האותיות :

תיקון ? חושבא דביה תרין נוקב' דסדרשקא ואתער רוחא
לכורא : תיקון זה הוא סוד החושם : הנה כבר
נתבאר סדר התלבשות העתק בתוך האין ואמרנו שז' ספי
חתונים דעתק הספיקין לי' ספי דאין היינו ג' ספירות
ראשונות דאין הוצרכו לב' ספירות שלימות דעתק
וששה ספירות חזית נה"י דאין הספיקין להם ג' ספירות
דעתק והמלכות דאין שהיא בסוד אימיה בנדרגות
צריכה נ"ב לספירה שלימה דעתק : והנה אמרנו שאחר
התבששות באין חזר האורות בולם למעלה ברישא דאין
ועש' בהם ג' תיקונים וה' תיקונים נעשו נ"ב בדרך התלבשות
היינו מן הסדר דעתק נעשה סוד הגלגל שהוא סוד הכתר
דאין הרי החסד דעי' נתלבש בכתר דאין : ומן גבורה דעי'
נעשה תיקון המוחה ספימאה שהוא סוד חכמה דאין הרי
הגבורה בהם ג' נתלבש בחכמה דאין ומן ח"ת דעי' נעשה
תיקון הקדוש שעד המוח שהוא סוד בינה דאין הרי ח"ת
דעי' נתלבש בבינה דאין : ומן נצח דעתק שנתפשט לב'
הלקים הספיק לב"ס דאין ונעשה מהם ב' תיקונים ונכללן
בתקין א' שהם סוף עמר נקי והם ב' פאות הראש ובהם
נכללו השני אונים. ועוד נעשה מן הוד דעתק גם ב' תיקונים
ראש

ונכללים בתקין א' שהם השני עינים : ונעשי' באופן זה מן
ספי' נצח דעי' מן ב' פרקים שריו נתקנו פאה יפין ועין יפין
שהם סוד חסד דאין ונצח דאין. ומן ב' פרקים הוד דעתק
נתקנו פאה שמאל ועין שמאל שרש סוד גבורה הוד דאין.
ומן יסוד דעי' נעשה סוד המצת שהוא סוד הדעת דאין.
וגם משך החושם המתחיל בין העינים מעט למעלה מן
העינים והוא סוד יסוד דאין הרי כי גם מן יסוד דעי' נתקנו
ב"ס ח"ת ויסוד דאין. ועיקר החושם שבהם הב' נקבים למטה
שמשו יוצא הרוח הוא סוד המלכות דאין ונתקנה מן מלכות
דעי' בספי' ותהלתא אחסום לך כי המלכות נקרא תהלתא כמ"ש
בשער האותיות. והוא סוד החושם ואור א"ס המשפיע בפנימ'
העתק כמ"ש נק' בעד החושם וז"ש רב המנוגא סכא כבעל
החושם אני מסתכל והבן זה : ולפי שבאלו פרצופים עינינו
היינו א"ס וז"ל לא נתגלה ביה חסד' הוה גלית לכן
כאן שזה החושם נעשה מבחי' מל' דעי' שהיא רק בבחי'ת
עשרה הרבוקה בבית לכן הוד המלכות דאין שרישם
נכללים בחושם שהוא סוד משך הוד שנתפשט מן המצת סוד
הדעת בין העינים שבהם י"ה ובו ב' נקבים שרש שורש אל
המלכות דעולם אצילות שנחלקה רב' פרצופים לאה ורחד
כמ"ש לקמן : ומן נקב שמאל יוצא הארה ללאה שהוא בסוד
הדינים כמ"ש הכל בארבות. ומן נקב ימין יוצא הארה לרחד
שהיא סוד עקרת הבית כמ"ש הכל ביד היסב : ומהו ההארה
שהוא ההכל היוצא מזה החושם אתער רוחא לכורא שהיא סוד
המלכות דאקרי כולא שהיא כוללת כל הבחי' ובשניות הם
כללות התקבצות חסדים וגבורות שהם סוד ר' מולא הו"ה
וג' מולא אה"י והם סוד פרשקיא ע"ה והכולל דהכולל
במספר השוה. וז"ש דביה תרין נוקבין דסדרשקא ואהער רוחא
לכולא : ויש בכלל תיקונים אלו כמה רמזים ולא רציתי
להאריך בהם : ויש נתבאר למפרך במד' ה' תיקונים דרישתי
שהם י"ס הכדולים בראש איין ואריך והתיקונים שונים בהם.
אך זה ההפך ביניהם שבאין יש בראשו
סוד חתת דרשין דמוחא שרש ג' מוחין
הנשפעים סכח"ב שריו היינו בסוד מנוגותא חכמה בינה
כזה אבד באריך נרתי' הכינה למטה בנרון
שלו כי לא יכלה לעמוד למעלה בראש ונשאר רק הארה
בעלמא למעלה בראש הוא הקדוש שעל המוח וזונו
מתפשט' בלב : וזכור כל זה כי יצטרך רך בממה דרשתי :
גם תרע עוד ששן הג' רישין דעתק שנתאנו מנוגין למעלה
מן הארתם נעשה עוד תיקונים דאין ואריך היינו שבג'
רישין הגיל יש בהם ג' הו"ה"ת שבהם י"ב אותיות וא"ס הכולל
אותם ומחברם הרי י"ג ומה נעשה י"ג חזרתא ברישא דאין
ואריך וי"ג נימין דרישא דאין ואריך. וי"ג נימין היינו י"ג
קוצי דשערי זכוכה הם צינורות להשפיע האור לתחתונים.
ולפי שבאים מן ג' הו"ה"ת מן הארה דג' רישין הגיל לכן הם
נחלקים לב' חלקים וב' חלקים היינו ח' ארחת וח' נימין מאירין
דרך הפנים דאריך וחלק הג' מאיר מאחוריו ויורדים ומתפשטים
עד רישא דבתים דאריך וארבע מוסכין את העורפה דא"ס לפי שהעורפה
הוא בסוד הרין ואם היה מנוגה היה אפשר להתחצוץ להסתכל
בו אף שאין להם אחיזה בא"ס עכ"ל הוי יכולין להנות דרך
הסתכלות כסד"א ויחזו את אכריהם ויאכלו וישתו. ולכן אלו
הנימין סככין את העורפה שלא יסתכרו בו. ויתבאר זה עוד
לקמן : והנה כל אלו התיקונים הם בסוד הגלגלתא היינו בסוד
הי"ס הכלולים בכתר דאריך שהוא סוד הגלגלתא ומסתמיים
בב' פאות הראש ובכרך זה הפאות הם בסוד המלכות דגלגלת
ולכן פאיה' היא במספר אלה"ם הרומז אל המלכות בסוד
הכתוב אלה"ם פקורי ה"משכן ולעולם המלכות דלעילא נעשה

ראש למה שלמטה והיינו כי תחת פאות הראש מתחילין הייג תיפוני דיקנא כמשי"ת לפנינו. היינו שמחילין מן האונים. ואילו הפאות מתפשטים למטה אחורי האונים ואין מכסים את האונים להיות תמיד אונזי פקוחות לשמוע אל הרינה ואר התפלה. משא"כ למטה רכביה המה אלהי אונזי כמבאר באיר"ק. ונתחיל לבאר הייג תיפוני דיקנא :

פתח ה' דרך א' בו יתבאר סוד ייג תיפוני דיקנא

כתיב

לחייך כערגנה שנוסס. צלדנה קדישא תלחא דיקנא לא חידכר צנין דליהו יקרותא דכולא נרזי דרזין תלחא עקמי פתחי דלודנה שארי מסימנותא לחפשטא ונשרין ממני תלחא עלמין מנחורא דהאי תיקונא דליהו יקרותא דכולא. עלמא קדמאא סליק ונחית לאלף אלפין ורעוא רצנן מארי תריסין. עלמא תניינא דנפיק מארי תיקונא סליק ונחית לכ"ז אלף מארי דיצנא לחכפיה לון עלמא תלחאא דנפיק מארי תיקונא סליק ונחית לכ"ז אלף מאריא דיללס לחכפיה לון : לפניך כל זמא אודיעך סוד הייג תיקונים דיקנא קדישא שנק' ייג מחילין דרמתי ואופן קדורס צאור פנימי וקאיק שלס וזא תנין כל הכל : הכה כזר נחצאר שטיק התיקון של העולמות שנעשו צדור המחלאל דציקנא קדישא דלדס הוא צא מרחא דמחשבה מן אור אין סוף עלמין שורד דרך חוט המחלאל ועובר דרך עולם המלכות עד שצא אל זא העמיק שנחפשט לפרלץ שלס והוא סוד העולכות דל"ק כמ"ס : וכזר טרע שטיק זא האור צא מן סיו"ד של ס"ג שנקרלה יו"ד האומית ונחצאר שצוה סיו"ד יס זה סוד סה"ר ולכן היא מחללק' לשלס ונכה זא נחמקן העמיק צדור תלחא רישין. ומכל יו"ד יולא הוי"ה שלימה כמו שאכתוב בשערי האותיות : וא"כ סס ג' הוי"ה שצנח יס י"צ אותיות ועס סכולל הוא ייג ומחא נעשה הייג תיקונים צדישא דל"ן וארזיך שסס הייג מוחת' דדישא וייג כימין כמו שכתבתי לעיל. וגם נחמקן ייג תיקונים צפנים למטה מחלו התיקוני' והס סוד הייג תיקוני דיקנא כמ"ס לפנינו כי כזר נחצאר שכל אלו התיקונים נעשו ע"י ההלצשות עמיק צחוק הארזיך ונחצאר שזא העמיק כולל ד' מנחלים ע"ג ס"ג מ"ה צ"ן : והנה העי"צ הוא לעולם צדור הגלגלה וממנו נעשים הייג תיקונים שגלגלה כמ"ס לעיל. וס"ג נחצאר שהוא צלחין ומחפשט למטה צברון וממנו נעשים הייג תיקונים דדיקנא : ולפי שצלים מס"ג לכן שערות דדיק' קטישין ולא שטיעין לפי שסס ס"ג צו כרמז סוד סדין כמו שכתבתי כמה פעמים. אלז עכ"ז סס כופין לכל סדינין שלמטה כי נחצאר למעלה שצאזים סס מחלנשים כ"ה דעמיק ספריים שסס סוד הכליות יעלנה ולכן עיקר תלוי צלחון כמחצול' חרשו סותן דמי כולו : וכזר נחצאר שחמס סיו"ד שנחפשט למטה צדור סה"ר דלימין תלחא יו"ד"ן נעשה ממנו אות ק' צדישא דל"ן וזאת א' צדישא דלדק'. ונלערק אריות אריות אר לפי שצלים מנ' חלוקי יו"ד וכל אחד כולל מחציו סס ג'

א"ל צומספר מנ' ותרנוס של מנן הוא חרי"ס ולכן תמקנלים נחם האלה נקדאו מארי תריסין. ולכן סס ג' עולמות שצלי' מחארת ג' חלוקי יו"ד הכל' והס מחפשטים לג' עולמות צ"ע שסס מחלילין לסיחא צמ' דדינין כמו שכתבו' לקמן : והנה צעולם סנריאה הוא סס ס"ג כמ"ס לקמן ומארי צדור אל סדי שסס סוד העשונס שמונעט עד כחא סכדור שסוא סוד עולם סנריאה שנק' עולם סכסא כמו שכתבנו לקמן ועיקר העשונס הוא צג' חלוקי' שסס ל"ס קו"ל מומין שסלשסס סס סוד ס"ג א"ל סד"י שסוא סוד אלף אלפין ורעוא רצנן מארי תריסין שר"ה שלסא חלודרר שעולה צומספר זל"ה והנן זא : והנה צעולם סילירה סס מארי א"ל הוי"ה שסוא צומספר ז"ן ולכן סס שצנע ומחמס אלף מארי דיצנא : וצעולם העשית סס מארי א"ל ארזי' לכן סס סס מוספר ל"ו אלף ואין ל"ו חלל ע"ז שסס עיקר מקוס הקליפות כמו שכתבנו הכל לקמן : וכולס אחכפין מן האלה הייג תיפוני דיקנא שסס סוד ייג מחילין דרמתי כמ"ס לפנינו : ולפי שאור המלח יורד ומחפשט דרך ספנים ומחלנצט צ"ג תיפוני דיקנא ונחצאר שצמלח סס מחלנצט סה"ה דעמיק וס"ה נקדא חמ"ה כמ"ס לקמן : ולכן נקדא דיקנא דמסימנותא : והנה אותן הייג תיפוני דל"ן סס נעלמים מאור ונקר' נציעין שסס האור טענע מנפנים מהאלה העמיק שצחובו וייג דלדק' נקדאים שטיעין וצלים מן האלה הארין שצחובו וכזר טרע שסארין הוא סוד חמנא שצכר וכתיב חמנא צחוק חרונה. ולכן סס מחללים ומאריס צחוק לעולמות כולם : והנה הייג דל"ן סס כרמזים צצלי' צמיהא צפוק מ' אל כמור א' יסא עין צ' . ועובר על שסע ג' . לשאריה נחלחו ד' . לא חמיק לעד אסו' . כי חפץ חסד הוא ו' . יסוב ירחמנו ז' . כצוס עוונותינו ח' . ומסליך צמלוחס יס כל העלמס ע' . תחן חמא ליעקב י' . חסד לחלנחס י"א . אשר נצנעט לחזותינו י"צ . מיימי קדס י"ג : והס רומזים לייג תיפוני דל"ן וייג תיפוני דלדק' מחפשיין צחורה והס ייג מרות שסס אל ארץ אפיס. כמ"ס לפנינו : והנה אותן ייג תיפוני דלדק' סס צלים מן האלה הייג תיפוני דדישא שסוא סוד הגלגלה. אלז עיקר התיקונים הוא צא מן מוחא קסימאס סהרי שסערות יודעים שזס יולאים מוותרות סווא א"כ גכלל צסס עשר ספ' סכוללים צכר שסוא סוד הגלגלה ועשר ספ' רחמנו שצכרס שסוא סוד מוחא קסימאס חרי סס ק' ספ' וכלל א' יס צמ' אור מקיק וצמ' אור פנימי. אך שצחיות הייג דגלגלה לא נחגלו כולם למטה כי סגיר שסס כח"צ אין נחמחוריס יכולת לקצלס. וגם העולכות כזר נחצאר שסוא צדור אימנא ככדגלות וסות לג"ר ג"כ לא נחגלה וכיון שלא נחגלה העולכות גם היסוד הולרך ליסאר דצוק מנלכות כמ"ס לעיל. כי כזר נחצאר ש"ס דגלגלה הוא צא מחלמס עמיק ונק' רישא דלי"א. ואמנרט שצכרס לא נחגלה העולכות רק כמחמס' שסוא נק' רישא דל"ן סוד מוחא

ומה שתימאם דכח' צחכמה יסד ארץ ונחנאז שתיא סס
תמיד דצוקה צ'קוד צקוד עמדת הצניה איכ לא נחגלו
מן י"ס דכחר רק ה"ס והס חג"ה כ"ה ומן י"ס דכחמה
נחגלו ח' ספי' עשרי הצניה דכחמה היא צערך החסד
דכחר ולא נחגלו כחר והכמה צחכמה וח"ס מן צ'נה
ולמעה כולם נחגלו הרי ה"ס דכחר וח"ס דכחמה הס
י"ג ספי' אשר מהס נעשה אור פנימי ומקץ אל הי"ג
תיקוני דיקנא דלרין. ויש צקדורס דמעה ומחלוקות. יש
מהראשונים שנקדריס המקיפים מנעה למעלה סיינו מן
הור דכחר עד חסד דכחר ומן עלכות דכחמה עד צ'נה
דכחמה. ואור הפנים מלמעלה למטה מן חסד דכחר עד
הור דכחר ומן צ'נה דכחמה עד מלכות דכחמה. ויש
שנקדריס להיפך המקיפים מנעה למטה והפנים מנעה
למעלה: ונחמיל לצחר כל תיקון ותיקון צפי' אל ידוע
חדע שלפי דעה הא' יש צו ג"כ חלוקי דיעות וסיותר
מנורר הוא זה. כי המקיפים היו מנעה למעלה ככללות
וכן צפרעות הכוונה כי מתחלה נחגלה למעלה המלכות
דכחמה שהוא קוד רישא דל"ן ואחר כך היסוד ואחר כך
הסוד וכו' עד שנחגלה הצניה דכחמה. כי הסכמה וכחר
דכחמה נשאר נעלמים ולא נחגלו ככיל ואחר כך נחגלה
הסוד דכחר עד שחמרון שנכלס הוא החסד שנכחר שהוא
חסד מרישא דל"א. גם חדע שאך שאמרנו שתיקוד דכחר
לא נחגלה עכ"ל הוא מתחלה מנע עס הצניה דכחמה
שהיא צה זוג כוונתו מתוך דברי האריז"ל. והספנימי
הס דצ"י שהם מנעה למטה צפרעות אף ככללות הס
מנעה למעלה. הכוונה כי מתחלה נחגלה אור הצניה
דכחמה עד מלכות דכחמה שהוא רישא דל"ן והוא מנעה
למטה ואחר כך נחגלה החסד דכחר עד הור דכחר שהוא
רישא דל"א והוא ג"כ מנעה למטה. אך לפי שנחגלו
מתחלה חס"ס דכחמה ואח"כ הס' דכחר שהוא לדרך כללות
מנעה למעלה והוא צאופן זה שחסד דכחר שהוא אור
פנימי מוכן כגד יסוד דכחר צאור מקץ כוונ' לפנינו.
והוא צקוד חסד עלאה מחגלי צפומא דלמטה. ונעמון של
דבר לרין ציבור רחצ ולא רליתי לתאריך צהס: ולפי
דיעה שניה הוא צאופן זה. כי המקיפים נחגלו מן החסד
שהוא רישא דל"א ע"ס רק ספירת המלכות לא נחגלים
באשר שלא נחגלים האותיות למעלה עכ"ל נחגלים קלה
צקוד עמדת הדצוקה צניה כוונ' לעיל. ומן רישא דל"ן
נחגלו כל ה"ט צניה מקיפים. וצנחית אור הפנימי
נחגלה מן רישא דל"א וי"ס מן חסד עד יסוד. ומן רישא
דל"ן י"ס מן חסד עד מלכו' והמקיפים נחגלו מנעה
למטה כלולים יחד הכללות והפרעות כוונ' לפנינו והפנים
הם מנעה למעלה ככללות וכן צפרעות ספי' דיעה הא'.
וכנאר אותם כפי הנ' דעות הנ"ל כל אחד צפי' עלמנו:

דרך ב' בו יתבאר סוד הי"ג מדות

הנה כנר נחנאר ספי' תיקוני דיקנא הס מקצלים

תיקון א הוא אל. תחלה מקמי פתחי דלדרי שחרי
יקיונא לתחתון: הכוונה כוונ' למעלה
שמן האזנים וילא הארת שס ק"ג שעה הוא צנקסר
לח"ן והוא מתחיל כגד נקב הארון למטה מן פתח
הראש והוא קוד פאה העליונה של הזקן וסס מתחיל
הי"ס הכלולים צדיקנא ומתחיל מן המלכות לפי הנ'
דעות הנ"ל כוונ' לפנינו ויש מנע הספק צניהס צין
פא"ס הראש לפא"ס הזקן צקוד ח"ן מלכות נוגעה
בצנחית אפילו כנלא כיונא. ולפי שהס קוד ק"ג שהוא
מלשון כולו ק"ג יחדיו לכן שערות דדיקנא קשישין אכל
עכ"ל הס כופין לכל הדינים דלתתא כוונ' לעיל: והנה
צסס ק"ג יש צו ג' יודין וא' ה' אל. לכן תיקונא
קדמאה הוא אל' והוא קוד אל זועס כצנאר ממתן דברי
הזוהר אל כעס לא נאמר אלא אל זועס שהוא כופה
אל כל הדינים דלתתא. ח"ס תיקונא קדמאה חלתין
וחד קולי דשערי מהאי גיבא ומהאי גיבא וכל קולי וקולי
מתפטר לש"ן כיוון כוונין שמי"ס לפי שאלו השערות
שהם ל"א צנקסר אל' מתחמקס אל הדינים של ז"ל
שהשערות שלו הס דינים גמורים כוונ' לקמן. דכח' צ'
קוולותיו תלמים שחורות כעצור וקוד תלמים הס קוד
י"ס חלקי"ס שסס האותיות הוא קוד תלמי"ס צנקסר
הסוה: שהס דינים גמורים ולכן הס שחורות והאי
שחור אדום הוא ומכא הארת השערות דדיקנא דל"א הס
מתחמקס ומתלצנים צקוד הכחוצ כעדי היימי וגס זקנתי.
ונעשים צקוד עליה לכן ולכן הס ש"ן כוונין שמי"ס
הדמות אל ז"ל הנק' שמים צקו"ה ואחא שחממע השמים
והס צ"פ אל' צנ' פחות הזקן. וצ"פ אל' צנלי הוא
צנקסר ש"ע והוא קוד ש"ע כהורין שיודיו מפני' עניוין'
דל"א אל הז"ל למחק דדיקנא צנו ולפי שיודיו צנ'
לדרי הפנים לכן לרין זה התיקון לנ' מקיפים היינו
כחר דל"א וכחר דל"ן. והספנימי הא' מלי דל"ן והוא
לדיעה

עומה הארת היסוד דל"א. כמ"ס לעיל והפנימי מלכות דל"א וחסד דכחז שחזר חסד דל"א :

תיקון ט לאלפים. והם השערות קטנות המעשרים בתוך הגדולות מהאי ג'סא ומהאי ג'סא לכן לריד שני מקיפים מנלח דל"א וכלה דל"א והפנימי מהוד דל"א לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף מהוד דכחז היינו הוד דל"א והפנימי בצורה דל"א :

תיקון י נישא עון סענר שנגדון מז' לרדי ולכן לריד ז' מקיפים מהוד דל"א והוד דל"א. והפנימי מנלח דל"א והוא לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף מנלח דל"א והפנימי ח"ת דל"א :

תיקון יא ופסע. הם הכימין שצוקן שהם שוים כולם בגידולם ואין יולא כימא מנימא והוא ג"כ מז' לרדי ולכן לריד ז' מקיפים מנימא דל"א ויסוד דל"א. והפנימי מח"ת דל"א לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף ח"ת דל"א והפנימי נלח דל"א :

תיקון יב ומטא. והוא השפטים עכמן והמקיף שלו מנלח דל"א והפנימי מנלח דל"א והוא לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף שלו. ומנורה דל"א :

תיקון יג ונקח. הם השערות ארוכות שנקרא שולחן הזקן ויורד למטה עד עזרזא והמקיף שלו מן הארת יסוד דל"א מה שבתן הארתו אל הכינה דל"א כמ"ס לעיל והפנימי מהקד דל"א והוא לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף חסד דל"א והפנימי מהארת יסוד דל"א שבתן לבינה כמ"ס : והנה זה התיקון הי"ג נק' מל תחזון וממנו השפעת אימא שהוא בינה דל"א כמ"ס לקון : והנה מדע שמה שאמרנו בתיקון ח' שהוא כולל חסד שיויר עד עזרזא היינו עד עזרזא דלנח ומה שאמרנו כאן בתיקון י"ג ג"כ שיויר עד עזרזא היינו עזרזא דרופא שהוא למטה מן עזרזא דלנח ולכן נק' זה התיקון מל תחזון. ונקראים בשם מל' שהם למרות להזיל מעל העליון היורד ממוחא כתימא מלשון מל כולל אחרת. ועוד לפי שמהשפטים למטה עד העזרזא ח"ה הם כוללים כל הי"ג תיקונים שבהם מן האר' ג' הוי"ה כמ"ס לעיל ג' הוי"ה הם קוד מנלח נוספת השוה. והנה חלו חב' תיקונים ח' וי"ג שלכל הדעות יש בהם הארת היסוד שני מחזלה טפה חסד שצנע החסד להשפעת למטה לכן חלו חב' כחשטנו למטה עד עזרזא : ולפי שיער החסד הוא בתיקון י"ג לכן כחשטנו יורד למטה שהוא עד עזרזא דרופא שהוא למטה מעזרזא דלנח ולכן נק' מל תחזון שמהשפעת יורד למטה : וזה חזון מ"ס שבהם האר"ל שבהם הוא קוד הוי"ה וזל' קוד ח"ה. כי אמרנו שהשפעת לנח הוא מתיקון ח' שהוא מל עליון שהוא כולל. והנה אם תחזון הוי"ה בהבאה כזה י"ה פי י"ה וי"ה פ' וי"ה הוא נוספת כולל. הרי כי תיקון זה הוא קוד הוי"ה ואנא מקבל השפעת עמנו ותיקון י"ג שהוא מל תחזון שהוא ונק' והוא

לדיעה ז'. אבל לדיעה ח' המקיף שלו רק ח' והוא מל' דל"א. והפנימי בינה דל"א :

תיקון ב הוא רחום. והם השערות שעל שפה העליונה מהאי קטרא ומהאי קטרא. ולפי שהם בשפת ח' מקיף להם מקיף ח' והוא מחכמה דל"א שהוא השני ממעלה למטה והפנימי הוא מן יסוד דל"א שהוא השני ממטה למעלה והוא לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף הוא מנימא דל"א והפנימי מהקד דל"א :

תיקון ג הוא וחסון. והוא אורח היינו מקום הפנימי מן השערות שבתח המוסס. והמקיף שלו מנינה דל"א ג' ממעלה למטה. והפנימי שלו מהוד דל"א שהוא ג' ממטה למעלה. והוא לפי דיעה הז'. ולפי דיעה הא' המקיף שלו מהוד דל"א והפנימי מן בצורה דל"א :

תיקון ד ארך. והוא השער ששפעת המחשבה המקיף שלו מחכמה דל"א ופנימי מנלח דל"א והוא לפי דיעה ז' ולפי דיעה הא' המקיף מנלח דל"א והפנימי מח"ת דל"א :

תיקון ה אפי"ס. והוא מקום פנימי שבתח השפעה המחשבה והוא ארחת תיכח המקיף שלו מנינה דל"א והפנימי מח"ת דל"א לפי דיעה הז' ולפי דיעה הא' המקיף מח"ת דל"א והפנימי מנלח דל"א :

תיקון ו ורז חסד. הוא רחב הזקן עשני לרדי ולפי שהוא בשני לרדי לריד ז' מקיפים והוא חסד דל"א וחסד דל"א ולכן נקרא ורז חסד. והפנימי שלו מנורה דל"א והרעו זזה ור"ז הוא קוד ילחיק במספר השוה קוד הנורה. זה לפי דיעה ז' ולדיעה ח' המקיף מנורה דל"א והפנימי מהוד דל"א :

תיקון ז ואמת. והוא קוד הפנים העליונים קוד חרין הפוחין שהוא המקום שבהם הפנימי מן השער ולפי שהוא בשני לרדי לריד ז' מקיפים והם בצורה דל"א ובצורה דל"א והפנימי מהקד דל"א ולכן הפנים הם לנכים ונראה בהם גוון אורח והם ילחין למחזי ולכן נקראו חרין הפוחין כמו שכתבנו יש בו גוון קווק ומחזיר כן צאלו הפנים והוא לפי דיעה הז'. ולפי דיעה הא' המקיף מהקד דל"א והפנימי יסוד דל"א :

תיקון ח כולל חסד. והם השערות שבתן דפניק חסד שערז שחרח דדיקנא ותליון בשיקול' עד עזרזא ח"ה נק' מל עליון ועמנו השפעת אנא שהוא חכמה דל"א ולפי שהוא מז' לרדי הזקן לריד ז' מקיפים מח"ת דל"א וי"ה. וכבר כתבנו שבתח נקרא לון עליון קוד הקד"ס שהוא נוספת לל"א ומתהפך כולל. והפנימי יסוד דל"א שהוא קוד הלכ"ר ומתהפך ג"כ כולל ולפי שתמיד חסד מחזלה צפונא דלמא לכן הוא כולל חסד. וגם הכינה משתתף עם היסוד ולכן של מל"ר גדולה הרעו ל' שערי בינה והוא לדיעה הז' ולדיעה הא' המקיף מנינה דל"א ומתהפך

כן קדר אוחס על תכונתם ואין להסתר אחר מדותיו והוא קוד אחר עולם הפוך לחייו כ' והפך עולם צדור רחוק : והנה נחבאר כל לורך הג' פרלופים דעתיק ואין ואריך בקילור מופלג וכחזור ביאורם דרך כלל : והוא כי ע"י חוט חיוור דרך ישר מן יסוד הגטו צלון סוף ועצר דרך עולם המלכות עד היסוד ומן יסוד של עולם המלכות יורד לתוך העתידיו דרך הארס קדומא' סתומא' ומלכות אל הא"ק שנחמד העתידיו מצינו ונצחין צדור אור פכיו וזרז מקיף : וע"י חוטו פ"ס צו רח דמחל' נחתקו זה הא"ק שהוא קוד נקודת הכתר מן ' ספירות שכללו תוך העתידיו וע"י החוט נחתקו צדור דיוקנא' דארס וזה מחפשת עד הנקודת שהיה ונחמלה הנורא של צח' היושר בנקודת פטי' כח"ס כצו והוא קרקע אלילות ויורד ונעט לנעט צדאש עולם הצריא להאיר גם אל הג' עולמות צריא' ילדס עשית . צדור שחמו תפוח עקביו של ארס הראשון ומהם גלגל חמה כח"ס בנקודתו כי גלות ארס תשפילנו לרלות ולהסגית נחתמכים כי אין לשום נמלא' צלל ד' עולמות אצ"ע חיות ומלעדו . וסג' עקביו של היסודיים בעולם הצריא' וסג' יקנו האורות של צברי כלים ששצדור ופסלו למטה בעשית ואחר שנחתקו הא"ק עלו השצרי כלים למעלה צריא' וינקו מן הצ' עקביו של זה הא"ק צדור דרי' נחמט עד אחר שנחתקו גם אצא ואינא ולא עלו בצלילות וינקו מן דרי' ארס כח"ס הכל לקנו צאריכות : והנה כצו נחבאר שהמלכות של זה הא"ק כחפשת ג' כ' ונעשה צדור פרלוק שלם ו' תחתונות שלם בקדאש עתיק וינקו ומחלצ' צברלוק' אין שנעש' מנקוד' החכות' העוקריות וע"י שלם שהסג' ג' רישין דילה רישא דלוא רישא' . רישא דלא ידע מה צריא' רישא דלא אחידע נשארס מוילים למעלה : ופרלוק אריך שהוא נחתקו מנקודת צינה העוקריות מלצ'ס חת הא"ן מראש ועד רגליו ולא נשאר מוילם מן הא"ן רק הגלגלחא שהוא צח' כחר שבו : וזה האריך ומחפשת למטה יותר מן הא"ן ומלצ'ס חת רגלי הא"ק : והצתיק חזר ונחמלה למעלה עד שתיק אורו העליונים צעיר שהיסוד של עתיק ומתחיל צחמ' האריך שהוא שליש תח' העליון דלא' וכל הג' פרלופים ככללים ונקדאש' שס כחר האל' וצחמס אור אין סוף עומס חיוור דרך הא"ק לעתיק : הרי נחבאר לך מהו הכתר דאלילות : ועמה נבאר קוד חממה וצינה דלא' מולאס ומיקומס ותחלצקות ויניחור להם פתח צפני עולמו :

נמספר להייה צמולו יוד"ן. א"ימא מוקבלת הספעה מומנו : הרי נחבאר קוד ה"ג תיקוני דיקנא קרישא דא"ל שהס קוד י"ג מדות י"ג ונכילין דרחמי' אצל דיקנא דר"ל אין צו רק ע' תיקונים כמנאר בחדר' רק כמאריס צו הד' מורחא דרישא דאריך אלו נעשים צו ג"כ י"ג תיקונים צקיה נער הייתי וגם זקמתי : והסוף' דר"ל אין צו רק ו' תיקוני' צס"ה שס ומעלה נכסא אצל אינס צדור תיקוני דיקנא ח' כי אין זקן לאשה רק הס צדור תיקוני גופא כח"ס לקנו : הרי נחבאר התיקונים דרשא שנעשו מן הארס רישא עלאה דעתיק שהוא רישא דלוא רישא . וגם תיקוני דיקנא שנעשו מן הארס רישא תנינא דעתיק שהוא רישא דלא ידע : והנה התיקונים שנעשו מן רישא תליתאי דעתיק שהוא רישא דלא אחידע הוא נעשה צחמ' הפה עלמו דאריך . כי הדע שומל פה הוא נוקוס הוללות הקול והדבור שכולל צעלמו' ספירות כמו צגלגלחא וצמוחא שניהם נעשו תיקוני דרישא ודיקנא : ואלו הי' ספירות שוכללים צפה יחבאר בנקודות צעיר אופיות . ולכן לריך להבין אחר צינה מן צחמס' או בנאמר דר"ל מן צורה וצתיקונים וצחמ' הארצ"ל שסצמור' לאיזה ספירה לריך להבין צאיה ספי' מרזנו ככלל או צפרע אס צספירה הכוללת צעלמה פרלוק שסס או עולם מלא או איזה ספי' מן הפרלוק או ספי' הכוללת צ' ספירות דרך משל הראש הוא חורר לג' כח"ס שכל הג' ככלל נקדור רישא ועכ"ל נחלקים לג' רישין וכל ראש כלול מ' . וגם חלא נחבאר כי האריך מלצ'ס לא"ן ואין לעתיק א"ל עפ"י יפגש אצו צצדור אחר כפי התחלצקות ולריך להבין צאיה פרלוק מדרג וכולל צוה רבים מן לחמס ויחמס עוד : והנה הדע שצכ"ו שמוחר צפי החמסים כחר דאלילות הוא פרלוק אריך הכולל גם לנ' פרלופים אין ועתיק : ולפי שהעתיק מוחלצ'ס צו שבו שופע אור א"ק צעלמו לכן לפעמים יחורר הכתר ג' כ' צסס א"ס והנה קדר ה"ג תיקוני' ה"ל הוא נלתי טעם כי כפי האוראה היס צדין להיות תיקון ו' תיקון צ' כי בנקודס שונסתי' תיקון ח' ויד מחיל תיקון ו' וכן שאר התיקונים אס היינו הושגין לפי קדר ומעלות הקדיות היו העליונים למטה ותחתונים למעלה . אצל הענין הוא כי אין קדר הנעלה צועלה וממס לנד כי יס מקומות שהס למטה והס יותר צמדרגה מן העליונים כגון אלו הסמוכים לאיזה מקוס ציולא ונונו אצל שהוא אור גדול כגון הסמוכים לחוטס ולפס ולענינים ולאזנים והכל כפי צח' ההגל אס ומעט אס רצ : ולכן לריך להעריך צו' המדרגות אס צחמ' קדימה מוקוס אס צחמ' ומדרגת האור ויס פ"ס להס צ' צח' צחיכת קדימה וצחי' מדרגת האור ויס פ"ס להס רק ח' או זה או זה ויס שאין להס שום צחי' ולריך לשקול זה צמאצי לרך עפ"י שקול הדעת והארס יראה לעינים וה' יראה ללצצ : ובאשר הוואליל העליון העריך אוחס עפ"י צ' צח' ה"ל כפי קדר הערכים הנראה לפי רלוטו

פתח ו' דרך א' בו יתבאר מציאות אבא ואימא

כתוב אחר נאחר גסורווח לא יצא ציניס : להצניק קוד זה הכחוצ אצאר לך ונחמלה וולילות חו"צ דאלילות מתיכן נחמוצ נאשר כי כצו נחבאר שח"צ העוקריות נעשה מהס צ' פרלופים שהס אין ואריך וכן חו"צ שצבחר וכולס נק' כחר האלילות שהס נק' עת' ספירות עוקריות שחמס צו מקור החיים לכל הד' עולמות

עליות. א"כ חו"צ דאל"י ותיכון היה הנוצחיות שלהם. ולכן חרע ונה שכנר ציארנו שח"צ המקוריות עלו מתחלה ב' מדרגות אחר שנחשלה האדם קדמון למעלה וכשאר נוקם כה"י שלו פנוי ולא החו"צ מלאו מקומם והכירו חו"צ רישומם שח"צ ונתחלה: והנה אחר שנחשפטו החו"צ ונעשו צדוק פירופים אזי ב' ראשונות שלהם עמדו צמקים שעלו למעלה ב' מדרגות וחג"ת שלהם עמדו מושם צמקים שהכירו רישומם. והנה זה הרישום נעשה עשה מלבוש אל האריך היינו רישום שהכיר החכמה שהוא צלר ימין נעשה מלבוש אל זרוע ימין שהוא קוד החסד האריך וחל"ת שלו. ורישום שהכירה הצניח שהיתה צמחאל נעשה מלבוש אל זרוע שמאל של אריך שהוא קוד הגבורה דאל"א וחל"ת שלו: והנה זה האריך כבר נחשף ש"ס צו רד"כ היינו נצח"י הדוכרל דאל"א שבו הוא צימין שלו ונצח"י הנקבא שבו היא צלר שמאלו אך שהוא צפרלף א' כמ"ש כבר. והנה רישום החכמה הלזים נצח"י הדוכרל האריך ורישום הצניח הלזים נצח"י הנקבא דאל"א. והנה נצח"י הדוכרל ש"ס י"ס ח"ה ונצח"י הנקבא י"ס ה"ג: ואחר שהאירו החסדים דרך זרוע ימין אל זה הרישום מן החכמה נכנה מזה הרישום ב"כ פ"ש ונק' אלא והיא נק' עתה חכמה שצאליות. וכן מרישום הצניח נכנה ב"כ ע"י הגבורות שצורע שמאל דאל"א ב"כ פ"ש ונק' אינא והיא נק' עתה צניח שצאליות: ואופן צניחם הוא ע"ז הדרך. כי הנה בכל זרוע י"ס צו ב' פרקים פ"א הוא הבחף העומד בגוף. פ"ב הוא הזרוע. פ"ג הוא היד שבו האלצנוה: והנה אלה החסדים והגבורות יולא דרך הבחף אל הזרוע ומן הזרוע אל היד ומתגלים בהקלות והם ה' אלצנוה יד ימין וה' אלצנוה יד שמאל: והנה מן כפות היד שהוא פרק עליון מזה נכנה חצ"ד שלהם. ומן פרק אלצנ"ד נכנה חל"ת שלהם. ומן פרק מתחתון שהוא הבחף נכנה כה"י שלהם. וכחר של שניהם נעשה מן הגרון דאל"א כמ"ש לפכיו. והמלכות שנשכיהם נעשה מתארת המלכות דעתיק שהוא מכוון בגד ח"ה האריך כמ"ש לעיל והוא מכוון בגד היסודות דאל"א כמ"ש לקמן. והוא קוד הדלקת נר מנר כמ"ש לעיל: והעצם שמן הבחף שהוא נחוצר אל הגוף שמשם יולא עיקר האדם מן הגוף מוננו נעשו כה"י. ונפרק היד שהוא חרוק מן הגוף נעשה חצ"ד שנגלה האריך להיפך. העצם הוא כמו שיתבאר בעשר האותיות צדוק נשיאה כפיים שהאלצניים עולים למעלה מן הבחף בגד הראש ומקבלים האיה מן הראש והוא קוד מ"ש ההוא מצינן עליונים למטה ומתחברים למעל' אל עולם הפז דאל"א וחל"ת עולם צדוק דאל"א. והוא קוד והי' כאשר ידים משה את ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק כי כאשר הידים נשאלות לנעלה אז אין יניקה להחלוצים שם מן המפרקים לפי שמקבלים האיה מן הראש שחלוצים אף יניקה לחלוצים ומא"כ כשהם מונחים למטה אז החלוצים יונקים מן הקלות מתחת המפרקים כמ"ש בעשר האותיות: והנה מה שאמרנו שמן הגרון

ואומר אחת אריך קוד שיר פשוט ושמים הם אורח דכחל
 שרין והם נענע אחת ששנים משועים כחל א' ושא"כ
 למעלה להמשך הארץ ונחל שפוח אריך אל שמים שפוח
 אורח קוד שיר כפול ואח"כ אומר א' ושלם להמשך ונחל
 שפוח אריך אל הג' שהם חוט השולש צדוק שאמרו
 אין אלוה פחות וג' והם קוד שיר ושלם. ואח"כ אומר
 א' וחדע להמשך ונחל שפוח אריך אל נה"ם שהם קוד
 ד' רגלי המרכבה והם קוד שיר המורבב. ואח"כ אומר
 א' וחוט להמשך כל השפע היורד מאריך אל היקוד שפוח
 קוד דב פעלים ומקבלל ששם קינן כל האורות ונחל
 נה"ם האשפות שלו שהם כח"צ ח"ג שנק' כ"ל הכולל
 הים כבליה " נה"ם שלו ואח"כ באים אל היקוד שלו
 שהוא קוד יוסף הכולל ו' היר"ת ולכן אומר אח"כ אחת
 וש' ואח"כ אומר אחת ונענע להמשך מן אריך אל
 המלכות שהיא השנייה. היולל ונחל שכל הג' פרטופים שהם
 עתיק א"ן ואריך כ"ל הוא צדוק אחרים וכל א' נקרא
 א' : והנה העתיק א"ן לו כ"כ מיצור גמור עם הא"ן
 אעפ"י שמתלבש בחוכו כי הוא עומד בפני רק ששחתק
 עם המספר והארץ שיואל מן העתיק שפוח קוד הרוח
 חיים היורד ונחל קוד רחל ונחל קוד הרוח כנו שכתבתי
 לעיל הוא כנכס צ"ן הדברים היינו צ"ן עתיק וא"ן כח"צ
 לפכיתו. אצל הא"ן ואריך שהם קוד ח"צ כח"צ רחיון
 כחל שרין וליט ציון פדורא כלל וא"ש צלמי ידבק
 דיבוק גמור ח"ס הכ' א' ח"צ ג' יצו ורוח לא יצא ציניהם היינו
 א"ן ואריך שנק' א' ח"צ הם צדוק גמור שם הרוח לא יצא
 ציניהם והנ' : ולכן צלל כח"צ הארץ אל הוא שפרס רק דרום
 עתיק ואריך וצדוק דבריו לא נכר מדרוש הא"ן כי כל דרש
 האריך שייכים גם אל הא' וסם כנו פרטופ דרש :

דרכ ב בו יתבאר מציאות ה' חסדים ור' גבורות
 באבא ואיבא

והנה לריך לבאר ענין ה' חסדים ור' גבורות אשר נחם
 כנו פרטופי אבא ואיבא מולאם ומוצאם : הנה
 כנר נח' שם העתיק כלול מדרב וטוקבא צדוק דיוקבא
 דארם ור' הדוכא שמו הם י"ס עלימות אל לר' הדוכא
 שנו. אך שהם מתייחדים צדוק יחוד גמור האנושי מיצור
 נפלא מאוד אשר צלל מנוי יס צו נח' דכר וטוקבא
 כח"צ כנר השפס שצ"ן הג' פרטופים צדוק האחרים
 שלם : והנה צעק שפ"י יס צהם ח' וול ח' שהם ח'
 מלך הסקד והם כחל חכמה חקד נלח הפלח. וחמשה
 מלך הגבורה שהם צינה גבורה יוד קוד מלכות והם קוד
 עשר דגות נשאי לוחות חמשה מול חמשה : וכל זה הוא
 צלל הדוכא שכולל י' שפ"י וכן הוא צלל הטוקבא אך
 שהגבורות דלך דוכא הם יומר ממוקמים מן החסדים של
 לר' טוקבא והוא ערך הזהב כנר הכסף. והגבורות של
 דוכא נקראים חסדים כנר אחרם חסדים שצלל טוקבא
 והחסדים שנטוקבא נקראים גבורות כנר הגבורות דלך

העתיק אף שאמרנו שחל כולל מדוי' עכ"ז הוא כולל דוכרל כמ"ס כנר ויקורו הוא לר' ואורו ואינו כמו יקור הטוקנא שהוא רחב כבוד טכ"ק רחובות הכתר כמ"ס לקמן ולכן יקור א"י יכולה להכיל בעלתה החסדים והגבורות ציפור שלה צייד משא"כ יקור הזכר. ולכן הוכרח הוא שמהחל ירדו לתוכו ה"ח וה"ג מלך הטוקנא לפי שהעווררה צא מנילא לחתא אז יולדה נקבה חתלה שהם קוד ה"ח וה"ג מלך הטוקנא וכולם בכלל נק' ה"ג כי הגבורות ככללים וחסדים וחסדים עצמם מלך הטוקנא כנר נח' שכולם נק' גבורות אף לערך הגבורות שנחסדים שהם הגבורות מלך הדוכרל ואילו הגבורות שאלד הטוקנא הם יורדים חתלה אל היקור ואח"כ יורדים אלו החסדים מלך דוכרל ואז הוכרח הוא שהגבורות שאלד הטוקנא נדחים לחוץ מן היקור ממהם החסדים כי אין מקום ציפור שלו להכיל כולם. ואמרנו כבר שהעתיק אף שמהלכש בחוץ הא"ן הוא כבוד אחד שהוא עומד בפני' ויש ריוח צ"ן הדצקים משא"כ צא"ן ואריך. כ"ס ורוח לא יצא ציניס. וכתבנו כבר כי יקור עתיק מוסקס צח"ח דאריך סייוו אחר צ' שליש' ה"ח דאריך כי היקור עלומו מוסקס צשלים הא"ח והעטרה שהיא קוד המלכות מוסקס צשלים הב' וזכור ז"ל כי צמ יתורל' כמה דעות מחולקות בענין סיום יקור העתיק בחוץ ה"ח ועוד כ"ל כי ענין דעות המחולקות יתורל' בזוה"ק זה שהרי אמרנו שהעתיק הוא כולל מדוי' והוא מחובר בחיבור נפלא כמ"ס לעיל א"כ יקור שלו כולל ג"כ מדבר וטוקנא: והנה יקור של הטוקנא קלר ורחב ויקור הדוכרל לר' ואורו א"כ בהסכרה הוא פיקור מלך הטוקנא מוסקס צשלים למעלה והוא צשלים של ה"ח דאריך ויקור הדוכרל מוסקס צשלים למטה צסיום השלים הב' דח"ח אריך: וכחזור אל הענין כאשר נדחים הגבורות מלך הטוקנא מפני החסדים שאלד דוכרל והוא קוד לידם הנקבה קודם לידה הזכר. והנה הגבורות מהגלים ומאירה הארה גדולה משא"כ החסדים שכל זה שלא ילא לחוץ מן היקור הם צמקום קסום והם צמקסר ואינם מאירים כ"כ: והוא קוד הכחוצ עונה תוכחת מוגלה מהלכש מוסקס צשלים. כי המוכחה צא מלך הירדים צנגבורה ולפי' שהם מוגלין הם מואירים יותר מן האהבה שהוא קוד החסדים דכתיב אהבה אהבה וכתיב אהבה עולם אהבה ע"כ משכתיך חסד שהוא מוסקסר ששאלו עדיין צמקום הסכר: והנה אשרנו ששק ועצב הגבורות חזיר לידק צמקסדים צסיום ואל אישך השוקק ולכן אינם יורדים למטה צח"ח חתה סיום היקור דעתיק רק ששאלרס צצ' שליש' העליונים ומוסקס צשלים א"ח היקור דעתיק צבוד נקבה סקוצה גבר והחסדים צנגבורי' שאלד הטוקנא עומדים מ"ן והגבורות צנגבורי' מלך שאל. והנה אח"כ יורדים גם החסדים דוכרל ויולאים מן יקור עתיק שהרי זה ה"ח חתלה יירדתו ללא לחוץ לדרך חיקון אורי' ואז צלחת לחוץ השוקק לעמוד מ"ן כי כן דרך החסדים לעמוד צימין ומולאים שם צנגבורי' דמקנא שצנר עמוד שם ככלל והולרכו הגבורי' לסיח

נדחים למטה כי אין מקום. כ"כ צח"ח אריך להכיל שם שניס יסדיו וגם החסדים דוכרל לעולם לא יסיר מקום להכיל אותם והלכו צנגבורי' צמקסדים שאלד דוכרל למטה צמקום עמידה החסדים דמקנא והחסדים דמקנא הלכו ללד שאלד למעלה ששם עמידה צנגבורי' צנגבורי' וידרו הגבורי' צנגבורי' מפני החסדים צנגבורי' וידרו למטה מוס צאורו לד שאלד הרי כי עמידה החסדים מלך הדוכרל צימין למעלה ונכנרן החסדים דמקנא ולמטה מוס עומדים יחד ג"כ צנגבורי' צמקסדים מלך הדוכרל מלך מ"ן ומלך שאלד הגבורי' צנגבורי' מלך הטוקנא ואז צדונו המואורי' בחוץ הס"ח דאריך ויאל מוס אור גדול ומחמת שכתב' האור מאור בחוץ הס"ח דאריך ונדחק ויאל וצקע דופן הכלי של אריך וסארי לחוץ: והנה החסדים צמקסדי' שהם מלך הדוכרל שמודי' למעלה צח"ח דאריך יאל האחר לחוץ ונחפסר דרך חזרוע מ"ן דרך חללי האירים והחקין עמוד אה הריסוס של חכמה שהלצ'ס לזה חזרוע וכננה מוטו פרלף שלם ונקרל אלא עלאה. והוא קוד חכמה דאלי' וכן הגבורי' צמקסדים שמודי' למטה צח"ח דאריך ג"כ צלד מ"ן יאל האחרו ג"כ דרך דופן הכלי של אריך וכננה מוטו ג"כ פרלף שלם ונקרל ישראל קנא ונק' אלא קסם: ולפי' ששניס צשלים מכה הארה י"ס של דוכרל לכן ככללים לפעמים ונעשה מוס פרלף א' כמו שאכתוב לקמן: וכן על דרך זה צלד שאלד שמן החסדים צנגבורות מלך טוקנא שמודי' למעלה צח"ח אריך מוס כננה פרלף שלם ונקרלה עלאה ונקרלה ציכה דאלי' ולפי' שהחסדים צנגבורי' כחבלו מוסקס קודם החסדים דוכרל וסארי' אור גדול כמ"ס לעיל לכן נקראת הציכה עטרה צעלה צצנח' זו היא יוחר גבוה מן אלא. אלא עכ"ז אלא עטיר וגבי' יוחר כמזואר מוחר דגרי חזוס. וכן צנגבורי' צנגבורי' מלך הטוקנא שמודי' למטה צח"ח אריך מלך שאלד כננה מוס ג"כ פרלף שלם ונקרלה חזונה ונק' אימא קסם: ולפי' ששני' הפרלפים אלו כנו מן ה"ס מלך הטוקנא ככללים ג"כ לפעמים ונעשה מוס פרלף א' ולפי' שחזיר האורו העליוני' כלול' זה מוס לכן אף גם שכתבנו צ' פרלפי' זה לכל א' כליל' ונשר קצ': וזה חזין ע"ס צוחר אלא אחד ותליא צמקס אימא אחד ותליא צנגורה. שאמר צ' לפוטות אחד ותליא שהם כמו קוחרים זה לזה כי מלת אחד רומז לריבוק וחיבור גמור. ועלה חלי' רומז שמקנל הארה רק מרחוק ע"י מקד כמזואר מוחר דגרי חזוס צעלמו צכמה מקומות: אלא עתה הוא מוזן כי אלא הוא עלצ'ס לרוע מ"ן של אריך שהוא מוד קס' חסד דאריך כטור וזהו הוא אחד מוס אלא החסדים שמוקנל מן העתיק שמוטו כננה צפרלף שלם ככלל הוא מרחוק ע"י מקד שהוא דופן כלי האריך וזהו הוא חלי': וכן הוא צאימא שאלצ'ס לרוע שאלד דאריך שהוא קוד קסירות הגבורה. שלו וכננה מן צנגבורי' דעתיק שכתבנו מחתלה צסיום חזרוע ה' על מ"י כנלחה שהיא הציכה

הוא רק אור מועט זה ככלל באימא. אח"כ כמ"ש לפנינו
והוא מדרגה פחותה מן החסדים שבגבור' ראויא שהם
חסדים ומש אף שהם חסדים שבגבורות אך כלילי הגבור'
שבחסד' ראב' הוא רק רשם מהגבור' שבחסד' שהוא אור
מועט. וחכור כלל זה כי ילמדך לך בכמה מקומות: וכחור
אל הענין שכרי שיהיו כל החסדים באבא וכל הגבור'
באימא רמז המלליל אל האריך שחבק את ידיו בקו"ה
שכל את ידיו. ועי"ז ככללו כל החסדים באבא וכל
הגבור' באימא: והוא כי הנה אמרנו שהחסדים והגבור'
יולדים דרך זרועיו של אריך ולעולם החסדים הם צפני
הזרוע' והגבור' באחוריים של הזרוע' וא"כ כיון שבתחבוק
ידיו בא אחורי ימין נגר פני השמאל בקו"ה וכל אחוריהם
בימה. ואז נכנסו החסדים שהיו צפני השמאל ששם פרטוף
אימא באחורי ימין שהם הגבור' ראבא והגבור' ראבא
שהם באחורי ימין נכנסו צפני השמאל צפרטוף אימא.
וככלו כל החסדים באבא וכל הגבור' באימא. ושם זה
היעיב: ואז ניד ילא שלכחות דמורא מאריך וקצין הוא
קוד קדוניתא דמורא ונעשה הנקירה בין א"ח' של
יחורו קוד כל האורות למקומו: אבל עכ"ז הם מתיחדים
חמיר בחיבור כפלא מאלד ולא פסיק רעוהא מנייהו
והנקירה גרמה ללודך זיווג לעשות מוחין לזין שזה אינו
חדירי כמ"ש הכל לקמן: ודרוש זה אדוד מאלד ויחז'
ועט ועט באימא מקומו' במקומו' השייכים לזה הדרוש
ועתה אליהם לפיכך קוד ונעמד של הדי' פרטופים שהם
אבא ואימא עלאין וישראל קבא ותבונה: אבא ואי' עלאין
מלבישין לב' זרועיו של אריך אכפין זה מימין זה שמאל
כי כד נחבאר שם האריך כלול מדו"כ ואמרנו שר
הדוכרל שבו בלד מימיו ואבא מלביש אותו. ולד הנוקב'
שבו מלד שמאל ואימא מלבישו ומתחילין מן הכתפיים
של א"ח. והגרון דאריך אכפין נעשה כחר לשניהם ואבא
ואי' עלאין ומקשיים צדיע ת"ת של אריך ושם מתחילין
צ' פרטופים של ישראל קבא ותבונ' מן מילד החמה ולמטה
שלמעלה במקום רביע תפארת בין הכתפיים שם הוא
מילד החמה ושם עמידת אבא ואי' בקו"ה מן המלד קדחת
י"ה כי א"ח הם קוד י"ה כמ"ש לקמן: ומן החמה ולמטה
הוא התחלה ישראל קבא ותבונה ומקשיים צדוים שני
שלישי ת"ת דאריך אכפין. כי משם ולמטה הוא עמידת
זעיר אכפין כמ"ש לקמן. אך קודם שנתחבוק העזיר ונוקב'
כאשר האריך מן שלישי ת"ת התחבוק ולמטה מגולה בלי
בזב: והנה ללודך חיות העולמות יזווגיהו דיר בין באימא
בין צ"ח ותבונה. ואז הם נחלקים לר' פרטופים אבל
ללודך המוחין דו"כ והגדרות שלהם אז ככללים ד"פ
צדדים היינו שאבא עלאין וי"ח ככלל צפ"ח: וכן צינה
ותבונה ככללים ג"כ צפ"ח. כמ"ש כ"ז לקמן באריכו':
ובזה חבין קוד גדול מה שמונאר בדברי הרשב"י ז"ל שיקוד
צינה נק פומא מללל רבנן: והוא מונאר עפ"י דברים
הר"ל כי כאשר ככללל התבונה צדינה צפרטוף א' אז יגיע
יקוד

הצינה שנקראת מ"י כמ"ש לקמן הוא ג"כ אחר ותליא
בגבורה. וחכור כ"ז: ועפ"י יחורלו כמה קושי' שנתקשה
להראשונים צענין התחלקו פרטופים אבא ואימא לר' פרטופים
ובעדר המדרגות שלהם. ולא רליתו להציאם שלא להעריה
על המעיין חסם כי על פי שנת' למעלה אין שם אף ריה
קושיא כלל והכל מוצן למשכילים: גם תדע לפי שא"ח
כבו פרטופים ע"י החרת נחיק שעתיד כד כח' שר
דוכרל וניקבא שבו צדוק האחרות וחיבור כפלא מאלד
כמ"ש. לכן אמרו א"ח' אחרת כפין וכמלך שריין וחיוגיהן
חדירין ולא פסק רעוהא מנייהו. והיינו ללודך חיות העולמות
אבל גם צהם י"ח זיווג שהוא יותר מנולה והוא ללודך
מוחין וגדרות דעזיר ונוקבא ויהבאר כל זה לקמן באריכות.
והנן כ"ז היעיב:

דרך ג' בוייתב סדר מעמדן ומצבן של פרטופי א"ח

דנה נחבאר לפניך ונליא חכמה וצינה דלתי' המקרא'
אבא ואימא ויחלקים לפעמים לר' פרטופים והם
אבא ואימא ישראל קבא ותבונה ובכללן הם חסודים לב'
פרטופים ונק' חו"צ דלילי': והנה באבא יש כלילות ה'
חסדים וה' בגבורות וכן באימא כמ"ש. והיו דנוקים יחד
לפי שהלבישו את האריך מן הגרון עד עטורא דגופא שהוא
צ' שלישי ת"ת שלו כמ"ש והי' צהם כמה צח' שהם אחר
האחר ופכים באחרים ופכים צדדים ואז אלו צדדארים כי
תקלא היריעה כי דרושים אלו ארוכים מאלד ואינו לא צדדו
אלא לבאר דרך קוד השתלשלות והתלשלות האורות שהוא
קוד נעשה מרכבה דרך קלרה: והנה אבא ואימא היו
דנוקים יחד ומלבישים את האריך ככיל וכותל אחד משמש
לשניהם: והנה כוונת המלליל הי' ליתן כל הגבורות
באימא וכל החסדים באבא היינו שבאבא יהיו החסדים
שבחסדים וגם החסדים שבגבור' ובאימא יהיו הגבורות
שבחסדים וגם הגבור' שבגבור' שם מורה חיבור כפלא
מאלד. ועוד שהוא קוד וייעושה שהוא צדוק שאמרנו נחמה
דרגא וקציב אחתה שחמיר לריד להיות הנקבה במדרג'
פחותה מן הזכר ואז יולא מהם עקף וגם פרי משא"כ הם
הם שרים במדרגה כדורע מן ילחק שה' לו ומחל' נעמה
נוקבא ולכן לא הי' מוליד עד שבא אליו נעמה זכר ואז
היה במדרגה מנולה מאשתו ואז הוליד ולכן לייכין שיהיו
כל החסדים באבא וכל הגבורות באימא שני' יוכלו לעשות
פרי: ולא חממה על החפץ שהרי אמרנו שגם הגבורות
שבחסדים נחשבים חסדים לעד החסדים שבגבור' א"כ
הגבור' ראבא יותר במדרגה מן החסדים ראויא. וא"כ
עתה שיה' הגבור' ראבא באימא הרי נחוסף לה מעלה
ולא שמתנועע: שחשונה הוא כי מה שאנו אומרים שיהיו
הגבור' ראבא ככללים באימא אינו ר"ל הגבור' ממש:
שהרי מהם נבנה פרטוף ישראל קבא רק רלווינו כלילות
הגבור' שהרי אמרנו שאף שנתחלקים לב' פרטופים כ"א
כלול מנשר לפי שגם החסדים כלולים מהגבור' והם הכלילות

האל"י וצב"ט שנחבר כתר האל"י הוא אריך שנחללו כל הג' פרטופי' ואח"כ נק' חו"צ דאל"י וכלל"י בהם ד"ס שהם אר"א וי"א ותבונה הרי הם ג"ר של עולם האל"י : ועתה נבא לביאור השתלשלו' זו"כ שנחתקו מן ז"ס תחתיו כמ"ס הכל באר"י מל"חות' ונעמד' מל"ס וזיווג' :

פתח ו' דרך ו' בו יתבאר מציאות פרצופים ועיר ונוקבי'

בתיב תראשונ' חנה ברו ותרשו' אבי עגיר : וכתב' להול"א מוסגר אסיר ומצ"ת כלא יושני' חשך :

וכתב' צרבע קטן עזבתי' ונחמתי' גדולים אקלנ' : אהוני אחי ורעי' העו' אזיכס' ושמועו' אהרתי' : הנה הם שני כתובי' הנולד' כל וחסלש' נא להכריע' במאזני' לך ולרמי' תיקון ז"ס תחתיו' מן י"ס שנחללו ותחלה בתוך העיני' . וכתבאר' כבר כי מתחלה ילאו רק צמח' הכפס ואח"כ כשנא אליהם אור א"ס שהוא הרוח לא יכלו לקבולו ונעשה פגם צמח' כפי אשר כתבאר' כבר אבל לא הייתה בהם צמחה גמורה וצ"ס תחתיו' היה בהם צמחה ומצ"ת גמורה בקו"ת חופק רוחם גיועון ואל עפרס' יסודו' סידרו למטה עד עולם עשי' שנק' עפר : והנה הג' כבר כת' תיקונים למעלה בפתח' הקדומים וכתבאר' שם שהזכ"ת הם קוד' ע' נפש לבית יעקב ואמרו שהם אורות כפול' שהיו ק"ס רבוא . והם קוד' ע' נפש מן בח' ק"ג שבצ"ן וצ"ן שבצ"ן ואורו' ק"ג עלו מיד למעלה שלא שלמו' בהם הדיני' שהם צמח' כשמה שנפסם ותכשמה מתחלק' קודם מיתה שלא שלמו' בהם הדיני' כמ"ס הכל למעלה . ומה האורו' כמתקן נקודת הכתר בקוד' פלוק' אדם וכן א"ס לכל הקדומים : וכתבאר' שם שזה הא"ק נחשטו עד שהגיעו העקבי' שלו במקו' שעתיד להיות' עולם הנביאה ואח"כ שם האלה גדולה ומה נחשטו מעט הכל' שגור' שהיו לנעם במקו' מושק' צבית כלא מקום מדור הקליפו' ועלו מן החופק מן העשיה אל הנביאה ושם ינקו מן העקבי' שהיו בקוד' דרי' צמחה עד שנחתקו כל הג' דל"ת' : ואמרו שזה הא"ק ע"י שוט מתחלק שצא אליו מואר א"ס שהוא רוא' דמחשבה נחתקו חלוצי פנימי' ומקו' ואלצים לבושין דיקר ואחסין תיקוה' דא גם לפדלופי' תחתי' . היינו עתיק ואי"ן ואד"ק שנחתקו ג"כ בקוד' פלוק' אדם ע"י ע' אורו' מצמח' צ"ן דצ"ן היינו שמן כ"א אורות שהם ז' כמ"ר וז' חממות וז' צינות נחתקו מומנו הג' פרטופי' כמ"ס הכל למעלה . ומ"ע אורות נשאר' למטה חתה הצינה רק שנשאר ששם למעלה צביתה שמהם נעשו מ"ע שערי צינה ושער ה' הוא מרישום כ"א אורות כמ"ס הכל לעיל : והנה אורה המ"ע אורות ידלו למטה באל"י במקום שהי' שם כובלות חו"צ כמ"ס ומשם מאירים אל הכל' ומחוק היינו רחוק ג' ספי' שזאז כלצוד והוא קוד' תהגין על האותיות שנענ"ו גין שרומים אל ספי'ת שפלו למטה ושלמו בהם הקליפות שט"ן ע"י ג"ל כמ"ס ואלו

יקוד צינה במקום שהם של תבונה . וכן הוא באצא וי"ס והוא קוד' יסקי' מנשיקו' פיו : ולשון יסקי' הוא מלשון כי על פיך יסק כל עמי ותכן זה : והוא קוד' התדבקות רוחא צרומא ויתב' קוד' זה צמקומו : והנה כבר כתבאר' שהי"ג תיקוני' דיקתא דא"א הנק' מולא הוא מביע עד עמודא דגיפא דא"א ששם מקום הסיקודות דא"א כשהם ככללים צפ"א : ומה נעשו קיימנים שלמטה בלוא"א כי אין להם קיימנים למעלה כמ"ס לפיכך אבל הכל הולך אחר קיומן ההתחון וזה המול חופק על אר"א : ותדע שאף שאמרו שהאריך אפ"ן בולו הוא צמח' פנים ואין צו צמח' אחריו' כמו שכתבתי למעלה עכ"ל כל האורות שיואלים מומני' לחון הוא נא מן הארת העתיק שמתלבש בתוכו והוא נוולא האורות דרך שבעה תיקונים שבישא וי"ג תיקוני' דיקתא שהוא קוד' הפנים דאריך אפ"ן שזה צמחה להיות' משגיח מן החלונות ומל"ן מן המרכיב חמשה חלונות וחמשה מרכיב' שהם קוד' ה' חסדים וה' גבור' שיואלים מומנו להאיר אל התחתונים וזה המול נעשה אור ומקו' לאצא ואינא : וכבר כתב' שהשערו' הם צאים מן מותרות המוח והכל הטוטק למטה ומה נעשו השערו' שנדיקתא וכבר כת' שצמחא קיימא שם גבול גמורה דעתיק שהוא שורש כל הדינים ואין הדין נחתק' אלא בשרשו לכן זה המול כופה לכל הדינים וממחק אותם ואין שום יניקה מזה האור אל החלונות . ולכן אצא ואינא שהופק עליהם זה המול אין להם שערות צמח'ם ולא צוקס' רק אחר שמתקיים המול שם הם הקיימנים דלמטה ומה נחתק' שטע' יניקה להחלונות כמ"ס צמקומו כי יניקה החלונות הם מהשערות שצמח' מהמותר' : חעיר ונוקבי' שמתחילין למטה מן המול כמ"ס לקמן יש להם שערות צמח'ם והשערו' של עזיר' שחורו' צקו"ת קוולותיו תלתל' שחורו' וכשנמאירין בהם השערו' דריש' דאריך אז גם הם מתלבש' כמו שכתבתי לעיל . ובדיקתא דילי' לית ציה רק ע' תיקוני' וכשנמאירין צו גם הד' חמדות' דרישא דאריך נעשים צו ג"כ י"ג תיקוני' ושערו' דנוקב' דעיר' הם אדומי' ותיקוני' דיקתא לית הם כי אין זקן לאשר . ונענה רמון כאשר עילי' ז"כ למעלה במקום אר"א ואז חופק עליהם ג"כ הדיק' דא"א אז הם מתלבחין מן השערו' לפי שהם אחרים במול אבל כשהם למטה במקומם הם רק תלוי' במול ולא אחרים . בקוד' שאמרו הכל תלוי' במול אפי' ק"ת שניהכל' וידוע כי קפד תורה שנהיכל' הוא קוד' ת"ת ומל' כמ"ס בשערי האותיות' ואמרו תלוי' דייקא אבל אינם אחרים לכן צמקומו יש להם שערו' שצמח' נאחשו' הדיקין דלמחא . ובזה תנין קוד' גדול מה שצמחאר' צוהר דא"ל אליהם לר"י עד רגלים למלכא ומדע למעדת' : והנן זה וקוד' השערו' של זו"כ יתבאר צמקומו : הרי כתבאר' לפיך קוד' השתלשלו' של ג"ר מן עולם האל"י היינו כי עולם האל"י מתחיל מן עתיק והוא מתלבש בתוך האין והאין בתוך האריך והאריך כולל אותם והוא כמ"ר של עולם

והיו מעבדי' את הלידיו. והנן מלה לירוק שהוא מל' ולרפתי
 אותם כלירוק את הספק ומחמת ששכדו הכלים הבו קיגים
 מכסף וכלדו וכתלכדו וחזרו אל לירוק שנות ונעשה מהם
 לורת קדושות רוחיו' והלירוק היה מתחלה בנוד הבלות
 שעי' שגלו האוריו' ומקומם למטה האוריו אל הכלים ועי'
 חזרו גם הכלים והכיליות שהיו בקליפו' חזרו אל הקדוש'
 בנוד התמי' כי ע' האלה זו נעשה להם קו וסיו קשור'
 בתקות חוט השני ולא כפידו מן הקדושה וכיון שירד
 עליהם המל' שהוא קוד האור שירד אליהם מן האק'
 שבו יש קוד ד' מולאים ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן שיש בהם
 ע"ל אותיו' אז חיו ועלו מן האק' והוא קוד שאמרו לא
 גלו ישראל לנין אומות אלא שיתקפו עליהם גרים כי
 אלו הגרים מינן חיונו שהם באים מן ע' אורות שהם ע'
 כפש לבית יעקב אלא שגדמו וכראו ואח"כ מתלכדים בנוד
 העיבור והלידה כמו שזרע האדם יש בהם תמונתו שמונת
 כולר הולד ויש בו ג' מותות שאמר רלוי לילייה ואדרבה
 מעבד את הילידה כידוע לחכמי העצב הוא מתלכד בנוד
 ועי' הבקנה באיזה זמן שהם בנוד האשה ומתעבד שם
 לפעמים ז' חדשים ולפעמים ע' ולפעמים י"ב כמזכיר
 בגמ' זההוא עונדל ראשיתה י"ב ימי ואכשרי' רבה
 תוספתה והכל הוא לרד לנשות בנודן האשה כפי המותת'
 שהיו בזרע ומן המזבח כולר הולד והמותת' נחשים
 ויולאים אח"כ בשעת הלידה שהם הרעים והמים עכור'
 שיואלים קודם לילית הולד ואחר לילית הולד : וכן
 הוא דוגמתו למעלה ומצרי' אחיה אלוה שמהירות שלמעלה
 כבר כתבאר שהם קוד אור זרוע ללדיו והנן מולד ודום
 לה' והתחולל לו : וכתב' ולו דומים תהלה ולכן המעשיל
 ידום ויעול שכרו : וכתמיל ונבאר זה הקוד הגדול כפי
 אשר מלאתי בנודות חיים ומינים הם לנולאים :
הנה אמרו שלשה ימים לקליטה מי יוס ליליית הולד
 ג' חדשים להיכר העיבור : רע"א יוס לימי העיבור
 כנוסף הריו"ן יש אומרי' לרע"ב וי"א לרע"ג ולא פליגי :
 זה שאומר לרע"א יום הוא חושב מיום ג' דקליטה ולפי
 שהג' ימי הקליטה אין פירושו שהיא קולטת ג' ימים רק
 היא קולטת ציוס א' רק שהוא ספק אם קלטת ציוס א'
 אז לא קלטת יוס א' יכולה לקלוט יוס ג' ואם לא קלטת
 יוס ג' יכולה לקלוט ציוס ג' : אבל כיון שלא קלטת יוס ג'
 אזי שוב לא יכולה לקלוט כי יפסיד הזרע והפלות אותה :
 ואח"כ אם קלטת ציוס א' יולדת לרע"א יום ואם קולטת
 ליום ג' והיא חושבת מנה ששמשות ביתה ומשפחה שהיא
 קלטת ציוס א' והוא רע"ב יוס : ואם קלטת ציוס ג' ימי
 רע"ג יוס כמנין רע"ג : והנה כמה זמנו רגע שכמנין
 רע"ג היה באפו שהיו מתעבדן למטה בעולם הצריחה
 שהצריח' יתבאר לקמן שהוא קוד הניכס ששם מקום ההריון
 ושם מקבלים כל האורות ליורם האמיתי בנוד' אין לור
 באלהיו ואמרו אין ליי באלהיו כמ"ס בשער ה' בענין
 מעשה בראשית : ועתה ראה והנן ממואל דבר איד' כל

ואלו האורות האוריו להם מלמעלה ולרד' בכל אות ג'
 חגיג לפי שפגמו ג' צחי' שהם אורות כיליות כלים וכה'
 כבר כי הכיליות היו רפ"ח בנוד מרחפת מ"ה רפ"ח
 והם קוד הצלי דרגמי ששאר מן הכלים קוד הנוק שעי'
 יש למחיות בעלמות לשבז לחסיות בזמן התחיה שהוא
 קו"ה והשניע בלחלמות כשפך ועלמותי' חל"ן. לה אחת
 לחות חרין הם ג"פ ל"ח שהם בנוד רפ"ח ו' יותר רועו
 שאלו הרפ"ח באים מן ו' קס' כמ"ס למעלה ועי' השבז
 הכשף אל העלמות בנוד התקוה כמזכיר הכתוב ויש תקוה
 לאחריה ושוב צדים לבצולם : ובאלו הכיליות כבר שלטנו
 בהם הקליפות בנוד' ככלע רשע לדיק ממנו ואמרו לדיק
 ממנו בולע לדיק גמור אינו בולע לפי שלא שלטנו רק
 בכיליות ולא בנודות עד זמן שהאמר ח"ל בלע ויקאמו
 ומצטנו חורשנו אל. שכיון שנתחנן האק' ותפשטו למטה
 בנודים עולם הצריחה ותאיר שם האלה גדולה לא יכלו
 הקליפו' לקבול האור גדול כי זה הוא בנוד המסד שנק' אל
 ובתיו אל זועם נזעם לא באור אלא זועם לאחרי' ונחשים
 מפניו וצורח' ומתחנן בנודא דההוא רבא ולדיק כחלן
 מהם שעלו הכיליות עם הכלים למעלה צריח' וינקו מדדי
 בהמה כמ"ס : וזה הזמן שהיו צד"ה כלא זה ס' רגע קטן בנוד
 שאמרו וכמה זמנו רגע וכמה רגע כמיימר כמ"ס לפיכך :

דרך ב' בו יתבאר סוד העיבור והלידה

ועתה אהובי אחי ורעי' האקפו ושמונו אלי העו
 אזכירם לאחרי פי ולודיע הקוד הגדול והנפלא
 מה שרומז בזה. אך מתחלה זכור ואל תשכח האזהרה
 שהזהרתך בראש הקפר במזלר הכ' לא תעשה לך פסל
 וצוהר לרד לרת בנודים הז' שאם צדלוריו והוא קוד
 העיבור וההריון והלידה היקרה והגדולה שחי' השמר
 ושומר את נפשך להרבה ח' ולתאר בו שום גשם או קרימה
 זמן כי כל הזמנים הם רק זמנים מתחצות וכולם הם
 ברגע א' כמיימר דכתב צד"ה' שמים נעשו : ויתבאר
 לקמן כי שמים רומז אל הא' שנק' שמים והוא נעשה
 ע"י כמה צחי' שהם עיבור והריון ולידה ויניקה כמ"ס
 לפיכך : אלא הכוונה כי הם רק זמנים מתחצות ולכן
 אמרו וכמה רגע כמיימר כמ"ס לפיכך : כי הענין הוא
 כי כל אורות עליוני' הם לורות קדושות הנעש' עולמות
 קדושות ושמות הקדש וגם האותיות הם דוחיות חיים
 וקיימין שגמים מעלם החיים מלמעלה מלין סוף והאור'
 נעשו ע"י לירופי אותיו' בנכות וכמה לירופים : וכמו
 שמוצא צריח'א רל"א. והנה ענין מיתת המלכים
 כבר כתבאר שהוא קוד פירוק איברים כי נחרצו הכלים
 כדי לקבל אור גדול ונחפזו האותיות' ונחפזו ולא יכלו
 לבוא מיד קוד אל הלידיו ממנה איה אותיו' שהיו צדיהם
 הרומזים אל הקליפות כי ש' כמה אותיו' הרומז' אל הקליפו'
 כמ"ס בשער האותיות והם היו מעורב' ג"כ עם אותיו'
 הקדושו' כי כבר כת' כי חסיגים היו מעורב' באוריו של זית

עיקר אור אין סוף המהלך בו בסוד החוט של מחקלי כמ"ש
 איך באריך עד הסוף פרסא' שם שופט עיקר האור של אין
 סוף משא"כ למטה מן הפרסא' שמקבלי' דרך הפרסא' וכבר
 נחשכל בחי'אריך מכ"ס : בשם מים כי הוא אור פשוט וכולו
 חסד גמור כמ"ס כמ"ס : והנה החלק שהוא למעלה מן
 הפרסא' נק' מים עליונים ומה שלמטה מן הפרסא' נק'
 מים תחתונים זה הפרסא' הוא סוד הרקיע המבדיל בין
 מים עליונים למים תחתונים . ואלו הם המים שקדמו
 מלאכתן קודם מלאכת שמים וארץ . ולכן לא נחפרש מלאכת
 המים בתורה כי התורה מחת' מן בראש' סוד החכמה
 שנק' ראש' כמו שמדגש בראש' בחוכמתא . והכח
 שהוא סוד אריך נעלם מאד ולא נרמז רק באשר שהכמה
 נק' ראש' וברכה לה' לפניו ראש' כי מלת ראש' רומז
 אל הגלוי מעט והוא דבוק לחיבה שאלוהי' שהוא ברא
 רומז אל הבינה שתרוממה בחדא שרין אבל מלת ראשון
 רומז אל הקדמו' שהוא עומד בפע' : והוא שפירש' ויל
 שבבראש' לא בא הכי ללמד על סדר בריאה לומר שאלו
 קדמו שברי מלאכת המים קדמה כנ"ל . וסוד שמים וארץ
 שחבר בפסוק ראשון רומז לז"ע שנחתקן אחר שנגמר' תיקון
 האריך : כמ"ס והנה אחר מים תחתונים נקראו מים בוכים
 שבו על שנתחלקו מן קב"ה . הכונה הוא כי נח
 סחאריך נתחלק וגם נחלבם בלבוש יקר ששם חו"ב
 המלבישים אותו מן הכתפיים עד שלש התחתון דה"ת שלו
 ששם מתחיל הפרסא' אבל הראש שהם גי' שלו נשארו
 מגולים כי לעולם הראש מגולה כי עיקר תיקון הבלבשים
 הוא כדי שלא יגיע לו פגם ע"י אור הגדול של "י ספיר'
 דעיקרו המקיף אותו אבל גי' באשר שארש רב מאוד
 יכול' לקבלו משא"כ ה"ת שזריך לתיקון הבלבשים שה' סוד
 מעשה מרכב' שזה מלביש אור זה אור אש אה' אחי
 יעזרו ותוע המשושם לא במהרה יתקן . ועפ"י יש להם קיום
 והעמד' והבן זה היעב : והנה חלק עליון יש לו כי מעלה הא'
 שם בו אור גדול לפי שהוא למעלה מן הפרסא' ויכול לקבל
 אור גדול גם מהמקף . ועוד שכבר נתחלק במלבושיו שהח"ב
 מלבוש' אותו עד שם כמ"ס לעיל וחלק התחתון תרתי
 לגרעיות שנתחלק מן קב"ה ר"ל מן אור אין סוף שמקבל רק
 דרך מסך הפרסא' וגם לא נתחלק עדיין במלבושיו ולכן היו
 מים תחתונים שם החלק שנתחלק הפרסא' בוכים כי נחיראו
 שם לא יגיע להם פגם כבש' שהם מגולים בלי לבוש : והנה
 תיבת בניס חסד בתורה בלא ו' והוא נזעקין בריך
 בוד י"הוה במקומו שהוא הודא' על המדה שמבדכין
 כעין על העובדה ומלת בריך הוא סוד הרכבה להמשיך
 שפע אור למעלה ממקומו בסוד שאמרו ממקומו יפן
 אלינו ברחמים . והבן זה : והנה כתיב יחילו מים ירגזו
 רחומי מחמת יראה הפיל ורמז בעל הרצון שיקבל האריך
 את רגליו למעלה חלק שיכלנו הנלח הוא יסוד שלו בחסד
 גבורה ה"ת שלו ותלים ה"ת התחתון יכול לבלע בעליון . והנה
 כבר נתבאר שהגלוי והכלים שהיו בבריאה ינקו מן ב'

מ"ב לא לחסוד בראה רק שכל מ"ב ה"ת שורש לעולם התיקון
 והנה מה שאמרנו שקוד הריון היה צהיחם בעולם הבריאה
 וגם ה"ת' מן סוד דרי צהמה אין זה הריון אמיתי ויחיקה
 אמיתי כמ"ס לקמן : ונחזור אל הענין כי עולם הבריאה
 נק' עולם הצניח עולם הכס"א שהוא סוד אלהים
 צנוקר השם שמונה דינין ונחשיו' ובאשר בשלם זמן
 ההריון שהוא קו"ה הרע עולל וילד שקר הכונה שהכל לגבי
 ק"א לעולל ולריק עוללו בקו"ה עת אשר ישלש האדם באדם
 לרע לו כי השלש עת שהס"א שולט לפעמים על א"ה כינו' קדושה
 הוא לרע לו ולעולל ולריק עוללו שבאשר ילד ר"ל
 שנא זמן שנשלים הלידוק ופסד הקדושה וכן הס"א אז
 כשאר הס"א שקר שאין לו רגלים שנקללו רגליו של נחש
 ובתיב שברה ראש' תנינים על המים שנסבך כחם וראשית
 אונם . בקו"ה והאדמה חממים ואלדום וכוונם וזה שער
 שהוא סוד קירוס הלויתן כנצנצור צורה שאמר אל אחר
 אסתרם ולא עבד פירין ולכן כתיב יספרדו כל פועלי
 און דאלין פפרדו : ויש צה קודות גדולות ונוראות ולא
 כהנו לכחוד : וקוד הלידה ה' א צבור ח"ל צ"לע ו"קאמו
 ומצננו מורשו אל . ורמז בו שם הקדוש **חב"ד** צנוקר
 י"ו ונחמלאו האותיות ועלו למקשר שם הקדוש שם של
 נ"ב שהוא נ"ע אותיות כנגד נ"ע אותיות שהאירו נאלו
 הכלים והכלולות : וידוע הוא כי זה השם מועלם הכלולות
 קדושות ומחוד הס"א כמ"ס צשערי אותיות אז כתיב רגע
 נאפו חיים צלולו כי כמין רב"ע שהוא רומז לזה הריון
 היו צבור הדינין ואח"כ חיים צלולו כמ"ס לקמן . ואחר
 הלידה היו יונקים מן דרי צהמה עד שנסללו הג ראשונות
 של עולם האלילות ונתקפה הבינה דל"י אז עלו למעלה
 צניח דל"י וסם היו צבור העיצור והריון ולידה ויחיקה
 אמיתי כמ"ס הכל לקמן . ולא נשאר צורך הס"א רק
 רישום רישומו מן הכלים והאלילות של קדושה שמהם הוא
 חיות הקליפות צבור עשמי עשרה יריעות נמים כמ"ס
 לקמן כי עדיין לא הביע זמן ציטון לגמרי עד עת
 רכחצ צלע חמות לכלא :

דרך ג' בו יתבאר סוד הפרסא

ועתה נבא לביאור תיקון האמיתי . אך תדע מ"ס
 בזהר דה"ת חד פרסא במליעות מעשי דבר
 גס דלחיו שאיב מעילא ויהיב לתתא : ונתבאר זה כבר
 בדרוש איך והוא סוד יתירת הכבד והוא מתחיל מן החמה
 והולך ומשפט לאחוריו עד גנד המתניים והוא מפסיק בין
 איברים הפנימים שהם הלב והריאה ובין איברי החיצונים
 שהם הכבד וכרם ובני מעיים . וכן הוא דוגמתו למעלה
 והוא סוד הפרכת דכתיב והבדילה הפרכת לכם בין הקודש
 ובין קודש הקדשים . וכן הוא בכל פרלוף ופרלוף ועיקר
 האור הוא למעלה לפנים מן הפרכת והתחתונים מקבלים
 דרך מסך הפרכת : והנה כבר נתבאר פסוד עתיק ממתיים
 בבי' שליש ה"ת דאריך והוא לפנים מן הפרכת . ובעתיק הוא

שערי דרך אמת גן העדן

דדי בהמה שהם סוד ב' עקביים דאין ונחבאר כבר
 שהארץ נחפשת ג"כ למטה להלביש לאלו העקביים א"כ
 היו הנלווים והכלים נחפשים בסוף כ"ה של הארץ והאור
 היינו המיט אורכי היו במקום החתלה ד"ה דאריך והכן
 זה . באופן כי ו' נקודות היינו האור והנלווים והכלים
 מן ו"כ שהם חגית נה"י דמאנין חבירין שהיו מתחלה בסוד
 רשות הרבים כמ"ש כבר ועתה מתחת הריון ויניקת
 הראשונה בעולם הבריאה נעשה בסוד רש"י והיו נחפשים
 בגלגל של אריך ונקודת המלכו נחפשה בסוד של אריך .
 כי כבר נחבאר שהמלכו הוא בסוד איומה כדגלגל וכמו
 שהג"ר נעשה מכל א' פ"ש כן המלכו נעשה ממנה פ"ש
 כמו מן הוי"ו שנעשה מן כולם פ"ש ועוד לפי שלא היה
 בה שבידה ומיחה גמורה כמו בוי"ו לכן היה שקולה כנגד
 הוי"ו . והוא שמבאר בזוהר שאמר א"סו בגלגל וא"סו
 בסוד ר"ל ה"א שנעשה מן הוי"ו הוא אחד בגלגל דאריך
 וא"סו המלכו בסוד אריך : והנה אחר שנתקבלו רגלי
 אריך ועלו למעלה ולא עלו גם הוי"ו והמלכו עמם ונכללו
 כולם באריך : והנה הכללי ה"ה באופן זה מתחלה היו
 נכללים האורכי ב' פקדין עליונים ד"ה דאריך והנלווים
 ב' פקדין תחתונים והכלים ב' פקדין תחתונים וא"כ
 עלו כולם למעלה ב"ה ד"ה דאריך שהם סוד חרין ביעין
 דדכורה ונעשו בסוד עפת זרע ונחבשל הזרע ובאו כולם
 ביסוד דאריך בסוד אור זרוע ללדק : והנה כבר נחבאר
 שהאורכי שנמטה הם דוגמא מ"ל לעמוד זיווג עליון ובפרט
 כי בגלגל האורכי היו כלולים כל השממי של ישראל והם
 עיקר מ"ה כמ"ש . ולא מדווגו האורכי של אריך מיני ובי'
 שהיו כבר נחבאר שהאריך כלול מד"ה וי"א מהם אור
 חדש כדודע : והנה אמרנו שה"י דאריך נכללו בחגית שלו
 א"כ היסוד עלה למעלה בשליש ח"ת העליון ושם י"א
 האורכי מיסוד אריך דרך פי העשרה הדבוקה בב"י שהוא
 מקום מלך החסד ולא היה שם מקום להכיל כל האורכי
 כי נחרבו שם הרבה אורכי מאוד הא' אורכי אריך של
 חלק שלמעלה מן הפרסא עצמו שהם אורכי רבים כג"ל .
 ועוד שבאו גם האורכי מנה"י שלו ג"כ בהם המקום : ועוד
 האורכי של ו' מאנין חבירין שעלו ב"ה עם נה"י דאריך
 למעלה . ועוד אורכי חדשים מתחת זיווג אורכי אריך
 והאורכי להספיק דרך זרועותיו ודופני כליו ומן העבור:
 והנה האורכי של אריך עצמו מחלק עליון י"א מהם ק"ה
 אורכי עד שבאו לפרק העליון ששם האלכזבי ששם הוא
 חב"ד דא"כ כמ"ש ומה נעשה מוחין חדשים לאורכי ללדק
 זיווג לחיקון ז"י והאורכי של אריך עצמו מהחלק שלמעני
 מנה"י שלו י"א דרך העבור ששם הוא מקום יסודי של
 אבא ואימא ונעשה מהם יסודי ממש ללדק הזיווג והאורכי
 של חדש עם אורכי של ו' מאנין חבירין י"א דרך דופני
 הכלי של אריך ונכללו ג"כ בא"כ באופן זה כי ח"י אורכי
 מ"י מאנין חבירין היינו ח"י חגית וח"י נה"י נכללו באבא
 וח"י חגית וח"י נה"י נכללו באימא : והיו מתחלה למעלה

בג"ר שלהם בסוד טפה הזרעית הנכללת בזוהר וא"כ
 ירדו דרך ח"י חוליו השדרה עד שבאו אל היסודי דא"כ
 והנה יסוד אבא הוא סוד השנה דא"כ ברא בוכר
 דנפיק מבין א"כ כמבאר בזוהר והוא נקי שבי"ל דקק
 דלא אחידע לא לעילא ולא לתתא . והוא נעשה נשמה
 ופנימיו אל הח"ת אחר החיקון . ויסוד אימא הוא סוד
 שושנה עליונה סוד כלת נשמה ונקי נחב"ל לא ידעו ע"ט
 והיא נעשה נשמה ופנימיו אל הנוק' דא"כ כמ"ש לקמן
 והם נעשים מהארת יסוד ומלכו דאריך עצמו והכן זה.
 וזכור כל זה כי ע"י יפתח לך כמה שערי אורח וחבין
 בזה כמה מאמרים סתומים וסתומים וסתומים בלאו בלאו
 פני מלך חיים : ועתה נבא אל הביאור הפ' גרע קמן
 עזבתיך וברחמים גדולים אקבץ . כי העזיבה ה"ה כמנין
 רג"ע כמ"ש לעיל אך שלא תחשוב ח"י רגע זמניו לכן אמר
 רגע קמן דלכאורה מאי קמן וכי יש רגע גדול אלא הכוונה
 ה"ה לרמוז שזה הרגע הוא רק מחשבוני שנק' קמן בסו"ה
 הקמן יהיה לאלף שזה קאי על רחא דמתחבבה סוד יו"ד
 שנק' קמן . וי"ש וכמה זמנו רגע כ"י היו בסוד הדיקון
 כמנין רג"ע כ"י וי"ש וכמה רג"ע ר"ל וכי יש ח"י קדימת
 זמנים למעלה לכן אמרו וכמה רגע במימרא וא"כ רגע
 ממש : והנה הקיבוצ ה"י ע"י אריך שנק' רחמים גדולים
 כמבאר בזוהר שאמר רחמי דא"כ נקי רחמים סהם ורחמי
 א"כ נקי רחמים גדולים וי"ש וברחמים גדולים אקבץ וסוד
 הקיבוצ הוא מתחלה אילנותיו היו זה תחת זה והיו בסוד
 רש"י ולא היה להם קורבנה זה לזה ולא אהבה ביניהם
 וזה גרם אל הסבירה בסוד הכבוד וימלך תחתיו וימת
 כמ"ש כבר : גם חדע שהעשרה נקודות שנאללו מתחלה
 בחקר הסבירה א"י ה"ה ראשונה שהם חב"ב י"א כ"ה בסוד
 עשרה נקודות ולכן לא ה"י בהם שבידה אבא ז"י תחתונו לא
 י"א מתחלה בשלימיו רק ו' נקודות גגית נה"י י"א כולם רק
 ו' נקודות ונחשך מכל א' ג"ר וגם המ"ל ונקודת המלכו י"א
 רק נקודה אחת בסוד ו' . ולכן היתה הסבירה ב' נקודות
 שבידה גמורה והמלכו באשר ש"א"ה בסוד ו' הנה ב'י
 נרמז עשרה אף שלא היו עשרה ממש ה"י כלילי עשרה ולא
 היתה בסוד רש"י רק לא היה בו מיתה גמורה רק עילוף
 כמ"ש כבר . וזכור כ"י : והכוונה ה"י בזה כי כבר אמרנו
 שמעשה התחתונים מגיעים עד ז' ספ"י תחתונו שהם סוד
 ז"י וע"י יש בידם להוסיף ולגרוע כפי מעשה התחתונים
 ויחבאר זה בעשר האותיות והכן זה : והנה נודע כי אלו
 האורכי של ו' מאנין חבירין הם סוד ט' נפש לביט ישרק
 ובס ה"י כלולים ס' רבוא נשמו של ישראל כמ"ש הכל
 למעלה . ובזה חבין סוד גדול מה שאמרנו רש"י הרבים
 רחבו וי"י אמה ודוקא דא"כ במחא ששים רבוא ששם
 נגד ו"כ גגית נה"י שכולם י"א רק בסוד ו' נקודות והמ"ל
 בסוד נקוד' ו' והם י"ו ובתוכם היו כלולים ס' רבוא
 נשמו ולכן החיקון הוא הקבוצ לכלול כל הנקודות יחד
 להיוחס בסוד רש"י היסוד שרצו ד"י וגבשו ו' היינו
 שנתקנו

שיתקנו בסוד פרטתו וד"ס שהוא סוד שם מ"ה שרבו ד' ס' ד' אותיות הוי"ה וזכרו י' שעם המלוי הס עשר אותיות וקציתן ס' כזה האופן שמתחלה כמכללו באריך היו בסוד המים בסוד עשר זרעית כמ"ש לעיל ונתבאר כי אורות האריך נקראים בשם מים ואח"כ כשכלו לתק א"ל נעשו בסוד חלב ואח"כ נקפאו יותר בסוד גבינה והוא בסוד הכחוש כי חלב תחכיני וכגבינה תקפאלי עוד ובשר תלבישי ואח"כ חיים וחסד עשית עמדי והכן זה . כי האכל נתן חלקו ג"כ אל האומה בסוד היוונו ושם נקפאו ובאל ידיו יוור כי גבינה שם סוד הליור כמ"ש כבר וזה נכללו בתוך הכנים בסוד חלב כלולין בתלת והמלכות היא רביעית בסוד פסיעה לבר שהוא סוד זכר הים לאדס"ר וממנו ג' שהוא ו' ונקודת בסופו סוד זכר הים לאדס"ר וממנו נעשה חוש והכן כ"ל . ונתחיל לבר :

דרך ד' בו ית' סוד העיבור והלירה האמיתי ועתה נבא לביאר ה' שהתחלנו בראש הפתח והוא הראשונות הנח באו וחדשות אני מגיד : רק תחלה נבאר מ"ש ד"ל העובר מונח במעי אמו מקוסל כמנסק ראשו בין ברכיו ואצלי ידיו על רגליו : כנ' תרשים הראשונים העובר בדרם התחתון הנקרא פרוורתי . ובנ' תרשים שני הוא דר במדור אמצעי הנק' חדר . ובנ' תרשים אחרונים הוא דר במדור העליון הנק' ערה : והנה מתחלה נבאר מצאות אותם הג' חדרים בבטן האשה מה הם והוא כי כבר נתבאר שאו"א חלקיו י"א ל"ב פרצופי וא"ל האומה הא"ל פרצופים שהם בינה ותבונה וכ"כ כולה מ"ס א"ל יש רכ"א יסוד כמ"ע ונח' שם כי בעת רצון בעת שיהיה זיווג עריון לצורך הולדת וז"ל והמוחין אזי נעשית להם מוחין חדשים ע"י מ"ז שהם האורות של ז' מאנין תבירין . ואז נכללו הפרצופי ונעשו כמ"ס פרצוף א' ונעשה להם יסודות מחודשים ואמרנו שאחר כלילות הפרצופים יגיע יסוד אימא יסוד שהיה שם תחלה הפה של תבונה ויש לעיל ויש נקשה יסוד הדרש והוא סוד האומה הראשונה הנח באו הם האורות של ז' מאנין תבירין שבאו עתה ונכללו למעלה בסוד מ"ז ואז וחדשות אני מגיד שצ"ל נעשה להם מוחין תרשים יסודות חדשות ולשון מגיד הוא רשון המשכה כמ"ש זה בשער האותיות : והנה יש ג' מיני יסודות והוא שורש לנ' מדורי בכסן אשה והכן זה . והכונה כי יסוד של אימא עצמה גם הוא כולל מ"י ונחלק לשדרה חזקה שהם חב"ד ח"ת נה"י כמח שאמר כמה פעמים שה' ספ' נתקלים לעולם לנ' מאנין תבירין . והנה מדרגות למעלה היא המדות הנק' עלי' וחג"ת של יסוד הוא מדור אמצעי הנק' חדר ונח"ל של יסוד הוא מדור התחתון הנק' פרוורתי : והנה אמרנו כבר שהמלכות שבכל פרצוף לא נחשב לספ' כמ"ע רק בסוד עשרה הרבוקה בבית : ובנוקבא הוא סוד בשר הפסח כמ"ש לקמן ואינו ככלל מדור ונשאר מ"ס וכנגדס רוב עיבור של אשה הוא מ"י חדשים : ועתה נבא אל ביאור מאמר ד"ל הנ"ל כי הנה נח' שבאלו ז' מאנין תבירין שהיו צריכין תיקון היה בהם י' מדרגות שהם אורות ונצוצות וכדים והכלים הם סוד הגוף . והנצוצות הם סוד הבלי דרגמי והאורות הם סוד האש"א הכל לעיל : והנה עתה נכשאו לתק הבהי ע"י זיווג אש"א או האורות עלו למעלה ביסוד הבית במדור העליון . והנצוצות במדור אמצעי . והכלים במדור התחתון . וכל א' מנ' בחי' הנ"ל היו כדולין תלת נו תלת והמלכות רביעית בסוד פסיעה לבר : וזה גמרם להיוחס

כלולים זה מזה בסוד דה"י ואף אחר שנתחשמו נמשך מכ"א זו אל חבירו כמ"ש לקמן בסוד דה"ב צנורות : והנה תדע שאף שאמרנו שהי"ק יצאו מתחלה רק בסוד ו"י ונתסר מהם הג"ל הכונה שאין לו מוחין בג"ל . ואין לו הרמח ראש סוד הקטן שנולד את שיש לו ראש אין לו דעת שהוא סוד המוחין ואין לו הרמח ראש עד שינק משד' אמו אז מכת הניקה יש לו הרמח ראש אף שעדיין אין דעתו מתישבת אצלו בסוד הכתוב מנחל בדרך ישתה עד כן ירום ראש כמ"ש כ"י לקמן ובשעת הכלית תהה נו תלת הנינו שהיו נה"י שלו כלולים בחג"ת שלו ונ"ד שהוא סוד הראש היה כלול עם העמדה דמי שאורם מעט נכללו למטה עם המלכות ואז הוא בסוד הקטנות שהוא סוד שם אלהים במלוי יוד"ן כי אף שהיה"ה הם סוד הרי"ה כמ"ש לקמן היינו כשהוא בסוד הגדרות אבל בסוד הקטנות אז הוי"ה שלו בסוד חלוף אותיות שהוא מצפ"י שהוא שם אלהים במלוי יוד"ן במספר השוה . ולזה רמז ד"ל באש"א העובר מונח במעי אמו מקוסל כמנסק פס"קס הוא סוד מצפ"י במספר השוה . וראשו בין ברכיו ורועותיו על רגליו שהוא סוד הכליות הנ"ל : והנה הכלים שהם סוד הגוף יש בהם הרבה סינים ומותרות וצריכין ביורו שם אדיר והוא סוד זמן העיבור י"ב חודש : והנצוצות שהם גינם מועטים בהם ואין צריכין ביורו זמן ארוך כנ"ל רק מעט מהם והוא סוד עיבור מ' חדשים . והאורות עוד מעט מהם והוא סוד העיבור ז' חדשים : ונתחיל לכאר ביורו הנצוצות שהוא סוד עיבור מ' חדשים . ונאמר כי הנה כנ' ימי הקליפה הוכרת הוא שיכואו איזה נצוצות כמספר כמו שכתבאר בעברא דר' ואנונינוס שסמרו שיש"א לשמות בשר בלא מלח יותר מנ' ימים א"ל הוכרת הוא שבנ' ימי הקליפה כנ' איזה חיות כמספר שמות נוצר הולד ואם ל"א היה בא' חיות כמספר ג' ימים יסירה ותמליש . הודע ושוב דא תקדוש ולכן אמרנו ג' ימים לקליפה כי כיון שלא קדשה כנ' ימים בודאי לא בא אל הפסח שום חיות ויש לא תכלוש : ולכאר לך סוד זה ביותר ביאור אבאר לך תחלה סוד ק"ב תרובין מה הוא וסוד שאמרנו הקיעו יוצא בקב שני : והוא כי כבר נתבאר שבשם הוי"ה כלולים בו ד' מלאים שהם ע"ב ס"ג מ"ה בין ו"א כלול סד' כמ"ש כמ"ס . והם נגד ארבע פרצופים א"ל וז"ל כמ"ש לקמן : והנה שם כ"ן הוא נגד ספ' המלכות נוקבא דו"א : ואין בו רק מ"א כי ע"ב נסראת דלה וענ' כי אין בה סוד העשירות אבל בה אין רק מ"א ולכן לית לה מגרמה כלום רק שעיקר החיות היא מקבלת מן התי"ת שהוא סוד שם מ"ה שנק' עץ חיים כמ"ש זה בשער האותיות ומשם מ"ג שהוא בבית משם הוא ציוד הולך מתחת איברים ויגד' ועצמות כנודע כי עיקר הציוד הוא בבית כמ"ש לעיל . ויש ע"ב שהוא בחכמה הוא הגותן בינה והשכל בולר כפי הצורך לו כי תחכמה הוא סוד המוח ורואר עמשבה : ויש כ"ן אין לו מגרמה כלום והוא סוד המטה עצמה . כי כבר נתבאר שר' מלאי הוי"ה הוא נגד ד' יסודות אמרי"ע : והנה יסוד העפר הוא נגד שם כ"ן שאינו מועיל מעצמו כלום רק שר' יסודות מועדים פועלים ע"י יסוד העפר . גם תדע שהרמ"ח נצוצות שבאמרנו שנכללו למטה תוך הקליפות הם סוד האותיות שר' מלוי הנינו הדין שאותיות המשושים עלו למעלה עם האורות ולא ידדו למטה רק המלואים כי כל מלוי היא כנו"י שהוא סוד שם אלהים במספר השוה ואשר זה השם מתקדש עד אלהים אחרים כמ"ש לקמן . ואילו המלואים הם הרמ"ח נצוצות כמ"ש ברכיו האדו"ר באריות גדול כבדושר"פ נצוצות ולא הבאחי כל ברכיו כי אריות הם : והנה דמי מה שאמרנו שעיקר החיות

ימי הקליטה ישאר רס"ט יום ועם ג' ימי הקליטה הרי דע"ב יום שהם ט' חדשים. אך האורות כבר אמרנו שאינן צריכין כ"ב בידור. וסוד עיבור הוא שבעה חדשים ואמרו ו"ל יולדת לתשע' אינו יולדת למקושעין יולדת לשבעה יולדת למקושעין שהם ששה חדשים ויום א' וא"כ אחר ששה חדשים נתכדו האורות ואז עלו כל הכלים עם הנצוצות למדור עילון לקבל בתוך הכלים גם האורות. הרי בג' חדשים אמצעי הולד דר במדור אמצעי ובג' חדשים אחרונים הוא דר במדור עליון ושהו שם עד תשלום ט' חדשים עד שנתכדו כל הרס"ה נצוצות ואז הגיע זמן הלידה. הרי נתב' לך סוד העיבור וההריון: ועתה אודיע סוד הלידה מה הוא רק השמר שנחשבו בו ח"ו איזה נשם או איזה קרימת זמנים כמו שהזכירך כבר וישמר נפשו ירחק מזה:

דרך ד' בו ית' סוד הלידה והיניקה והגדלות

בתיב צ'לדכן את העצמות ודליתן על האצנים וגו' ואמרנו רז"ל ונכאן שזין האשה כרעת לילד עד שילטנו ירכית' כלצנים. וסוד הענין הוא שתרדע מה מכריח את הולד שילא לחון. והענין הוא דרכי' כר ה' נשמת אדם חושש כל חדרי צנן. הכוונה כי הגם הנשמה כשאלה בתוך הגוף הוא כמו כר דולק ונחמם את כל הגוף כי כמו שיש רמ"ח איברים בגוף כן יש רמ"ח איברים רוחניים בנשמה ומהפסעטת בכל הגוף ונחמם אותו. ובסתלק הנשמה מלידה אחר אזי זה האבר נעלם ונעשה קשה כלכן ככרלה נחש אחר מיתח האדם נעשה קשה כלכן: והנה בהגיע זמן הלידה אזי כל רוח חיוני שיש לאשה למטה זיכרות' נסתלקת מזה ועול' למעלה במדרי נשמה והוא קטור חושש כל חדרי צנן: והנה כז"ל עזר ורחם עולה למעלה הוא צנעל היות סס. ולפי שסס עתה נוקם דחוק נחמם העובר הדר שם אזי העובר שהוא האורח נדחה ומפני צנעל היות והוא שהוא דוחה את הולד לחון צנעל ככרלה נחש. סוף שכולד נח הוא דוחה עצמו ללכת לחון וז"ל אין האשה כורעת לילד עד שירכות' מלמנכים כלצנים שלא עולה הרוח חיוני מן הירכות' למעלה ואז הול' כורעת לילד: ואחרי תקף דוגמתו למעלה כי כאשר כל הלידה סל' נקודות שכבר נגמרו ציור האורות והכלולות אף שעדיין לא נגמרו ציור הכלים ססס לריכים י"ב חודש אין זה כלום כי עיקר חלוי האורות וכלולות. ולכן אחר שנגמרו ציור הכלולות שהוא צפוף ט' חדשים אחר רע"ב יום ציור רע"ג קוד רג"ע קטן ססס הענינה אז צל זמן הלידה ואז עלו האורות מנה"י דבינה למעלה במדור עליון שסס היו השבעה נקודות בסוד העיבור שהוא צפוף ססס ואז נחמם רצוי אורות שנתכדו סס דחקו עליון ללכת דרך דופני הסהם כי אין העובר כמעט נחמם אזי צריגה א' וכל כמה שנתעבה ללכת האורות דוחקים עליו ללכת דרך הסהם וזולעין סס וסס הדדים אחר נאשה אחר נחמם היו כלמקים ובעת לידת הולד סס גדלים ונמלא

שר כר נמצא הוא מן ג' מלואים ע"ב ס"ג מ"ה כי בבין אין לו חיות מעצמותו. והנה בהמיר מן ג' מלוא' ארו אוחיות השפוטים כי השפוטים לא נפרו למטה רק המלואים א"כ ישאר מן ע"ב מ"ו ומן ס"ג ר"ו ומן מ"ה י"ש מן הכל במספר ק"ב והם שנחברו שהוא סוד אילן חרוב כמ"ש בשער האוחיות' והוא סוד ק"ב חרובין וסוד הקיטע היוצא בקב שלו יתבאר לקמן: ועתה נבא לביאור העיבור והלידה. כי הנה סוד עיבור הוא סוד רס"ה נצוצין במספר השוה וע' העיבור נחקק הרס"ה נצוצות כמ"ש רמב"ם הנה בג' ימי הקליטה נכללו הנקודות שר שבעה מאנין בחרין במעי אימא באופן זה. כי החצי שהיה בצד אבא שבא אליו מדורו ימין של אריך נכללו זה בזה ביום א' ונעשה ממנו קו ימין: והחצי שהיה בצד אימא שקבלה מאריך מדורו שמאלו נכללו ביום ב' ונעשה מהם קו שמאל. וביום ג' נכללו השני צדאי' אחד ונעשה קו האמצעי. ובכל יום נכנסו בהכלים שהם סוד הגוף ו' נצוצות כנגד ו' נקודות שהיו כל קו כלול מן ו' במדור ו' צדוים שם היו שהם ו' נקודות כמו שמכואר בברייתא דאברהם אבינו הרי ח"י נצוצות והוא סוד החיות שר המטה שארמלא לא נכנסו זה החיות בהמטה ג' ימים שוב לא תקלסו כמ"ש רמב"ם: ועוד נכנס ניצוצ' א' נגר נקוד' המלכות. כי הנה אוחין היו נקודות כאשר כי מהם נגמנו פרצוף א' הוכרחו להיות כלולים זה מזה לכן נכנסו בכל יום ו' נקודות אבל נקודות המלכות שנבנה ממנה פרצוף בפני עצמה לא היה בה כליליות השאר לכן רספיק לה ניצוצ' א' והבן זה השיב: הרי כי בג' ימים נכנסו י"ש נצוצות נגר מלוי של שם מ"ה שעולה י"ש ואמרנו שמה השם בא החיות אל הולד ולכן בג' ימי הקליטה שצריך שיכנסו חיות במטה נכנסו י"ש נצוצות נגר מלוי שם מ"ה שממנו החיות ואז המטה מוכנה לקבל צורה: והנה בניסוח אלו הנצוצות בכלים הוכרח הוא שיעלו מעט הכלים למעלה במדור האמצעי במקום ששם עמדת הנצוצות שהרי בודאי אין שבע הנצוצות לידר למטה ועלו מדרגה כפי שיעור י"ש נצוצות ושם נכנסו הנצוצות כהכלים. והשאר נשאר צדיין במדור התחתון: והנה אחר ג' ימי הקליטה הוא התחתון הולד הולד ולמחות האברים והגידים והעצמות שנת' למעלה שהוא ע"י שם ס"ג ואז נכנס נצוצ' א' בכל יום בהכלים היינו שהכלים שהוא סוד הגוף עולה מעט מעט בכל יום ממדור התחתון אל מדור האמצעי כפי שיעור ניצוצ' א' ונכנס בכל יום נצוצ' א' בהכלים מן שם ס"ג שעל ידו הוא ציור הולד כי בג' ימי הקליטה הוכרח הוא שיכנסו ו' נצוצות בכל יום קרי שבג' ימים יהיה סוד ח"י כמ"ש לעיל וגם שיהיו בסוד ג' קיים שהם שלשה וויין שעולים ח"י כי כבר נב' שיעיקר החיקון היה שיהיו בסוד קין ואז הם במדור דהיי' שהוא סוד החיות ע"י הקיים: ובזמן שכבר קבלו סוד החיות הוא התחיל יצירת הולד ומחיתת האברים ע"י שם ס"ג מעט מעט בכל יום ובסתמינו מ"ב יום שהיו מלוי ס"ג הוא ל"ו ועם ג' ימי הקליטה הרי מ' יום ליצירת הולד ואח"כ נכנסים הנצוצות שר מלוי ע"ב שהם מ"ו ג"כ ניצוצ' א' בכל יום ומסתמיים בס"ג יום כנגד שם ארה"ם שהוא סוד הקצנות כמ"ש וסע כלילות דג' שמות הם ס"ט שם שלשה חדשים ב' מלא וא' חסד ואז עלו כל הכלים למדור האמצעי. ולכן ג' חדשים דהיי' העיבור בי בג' חדשים כבר נגמרו הנצוצות לצורך יצירת הולד לפ' הג' מלואי שמות הרי בג' חדשים הראשונים שהם סוד הכלים שהם סוד גוף העיבור הוא במדור התחתון. ואחר ג' חדשים כבר עלו במדור האמצעי וכן ג' חדשים להיכר העובר: והנה עדיין לא נתקנו כל הנצוצות עד שיתייסמו כל הרס"ה נצוצות שהוא זמן ט' חדשים כ"א תחשוב רס"ח וחסר מהם י"ש נצוצות שנכנסו בג'

זהם חלז שמחלה היה דם ועשה נעשה חלז : וקוד
 מחלז הוא כי ית' לקמן שכתבתי דלי' יש גם שם חסיה
 וברבוע כזה א' חסיה חסיה עולה דם . והנה
 אמרנו שהאור' שהיו בזה"ל דאומא צעה הליד' עתהלקי'
 למעל' צוקי' החז' ובסמחלק למעל' חז' האור המוצא
 שהם קוד' ד' אלפין מזה רבוע שם חסיה הנ"ל זה לוקח
 לאה לצורך כחור שלה כמו שיה' לקמן ובספר חס"כ
 הרי שפרט' נעשה חל"צ : והנה לשם חסיה יש שלשה
 מולאים צידד'ין ואלפין והסוף שהם אוחיות הי"א ועם
 חסיה עלמה הוא ל"ג נגר מלי' ס"ג שהוא ג"כ בזה"ל דנינה.
 והנה ל"ג עם ד"ס הוא פ"א צומסר כס"א והוא צומסר
 מי' א"ל וכשעולה זה האור למעלה צומסר החזה מחלק
 לז' דרים שהוא חל"צ צימן ומי' צומסר הרי א"ל דר
 ומי' דר שהיו מתבצאים צומסר, וקוד זה יתצ' לקמן בשערי
 האוחיות והנה למעלה צומסר החזה שם יש שם חסיה
 של ס"ג צנינה ואוחיות צומסר של חסיה הם למעלה
 ומלי' ס"ג שהוא ל"ז הוא בזה"ל כ"ל . וזהו שהיה הוא
 קוד העיבור כי כודע שמשם חסיה יולא שם ע"צ ומן
 ע"צ יולאים רי"ו אוחיות צקוד ג"פ של ויסקע ויצא ויע
 הרי ע"צ רי"ו הוא קוד ע"צ צ"ב ועם חסיה עלמה הוא קוד
 שר"י צומסר השנה ולכן נק' אלו הדלים שריים שהם צ'
 דרים ודד' א' הוא שרי"ב דרים נק' שריים, ח"ס צרכה
 שריים ורחם כי מן חסם שהיה צרכה עלה למעלה ומעל'
 מהם חלז צאלו השריים :

ונבדור אל הענין כי כאשר עלו אלו האור' של כהי'
 דנינה למעל' אז יולא חז"כ מן הצני' וילאו צקוד
 ד"ו פרטופ' היינו שמן ו"כ שהם חב"ת כהי' נעשה פ"ס
 ונק' ז"ל ומן קקוד' סמל' נעשה ג"כ פ"ס ונק' נוקב'
 ד"ז והוא קוד חסיה ועל' שני' צפי כל הכתמים כי'
 בקודות חסיה' כולל אוחם וקקוד' על שנו . ויתבאר זה
 עוד באריכות. רק עשה אודיעך הקוד שאמרנו ד"ו פרטופים
 כצדו : והוא צקוד שאמרנו על שנה שהיא סוף מעשה
 ונמשכה חסלה : והכוונה הוא שמה שאמרנו ד"ו פרטופים
 היינו חסלה צריאמן כשעלו למעלה מן חסליפות וככללו
 צאריך שזהו עיקר צריאמן שנעשו צריה חדשה צקוד
 החסיה ולא היו צקוד ד"ו : והכוונה כי כתבאר כבר
 כי ה"כ עלו בזה"ל דאריך וככללו חס"כ צקוד אריך.
 והנה כתיבנו שם דרך מדרגתו . כי יתבאר לקמן כי
 בכל יקוד דרובל יש צ' פרקים חזן העננה : וא"כ
 כתיבנו חז"כ צקוד אריך צום האופן ג"כ חב"ת צפרק
 גליון של יקוד אריך שהוא מקום המוכס' ציכ"י' וג"כ
 כה"י צפרק צ'. ובקודות המלכות בעננה של יקוד אריך :
 והנה כאשר נחקפל האריך כה"י שלו בחב"ת שלו כח"ס
 לעיל אזי העננה הוא למעלה בחב"ת שלו חס חנין
 סינע, ולא הינה המלכות צקוד עננה צעלה כי הינה
 למעלה מן חס"כ . וכאשר יולא האורות מיקוד אריך
 לאח"ה הרי מחלה הוא כותן דרך ימינו שהוא לאח"ה ומיד

יאל' נקודת המלכות שהיתה צפי העננה והוכרה ללחם
 ראשונה ואח"כ חס"כ שהיו צקוד עליו : והנה אלו
 האור' צלו אל אצח דרך מיוח כח"ס לעיל ויידו למעלה
 דרך ח"י חוליות השדרה עד שהגיעו אל היקוד שלו
 והוא כותן אוחם אל א' דרך היקודות וא"כ הוכרה הוא
 שמחלה ככתבה ג"כ נקודת המלכות אל יקוד צנינה ואח"כ
 חס"כ : והנה צעה הלידה הוא ממשל לסופר שמי שכתב
 ראשון יאל' אחרון והנה ששה : והנה כח' לקמן שהאצח נק'
 ממשכה והוא' נק' ממשכה כבוצאר צוהר כח"ס . והנה
 נקראת שנה ומלכות הרי היא סוף מעשה כי צעה הלידה
 מחדק האומא שהיה גמר המעשה יאל' מחלה חס"א שהם
 ה' נקודות ואח"כ יאלא המל' צקוד' . ואחר ילדה צת
 וקקוד' שמה דנינה קוד דניאל דמלכותא דניאל ח' מחלק
 ח' צלחות חסיה הרי הוא סוף מעשה ונמשכה שהיא
 סקוד אצח היה חסלה . ועל חסלה הצריח אמרו ד"ו
 פרטופים שקדמה חס' שהיא קוד המלכות שהיא קוד ד'
 כח"ס לקמן : וגם כי הולכה הנה למעלה עוד אחר
 יליאת הזעיר כי הוא לרי"ן יותר צירור כמו שכתבאר זה
 צעיר האוחיות צקוד עומאם הילדת שהוא' לזכר ויד'
 לנקבה : ולפי שצקוד הממשכה' הינה צקוד ד"ד' על"ו צקוד
 עננה צעלה לכן לעתיד שיתגלה אור החסמה כח"ס צעיר
 האוחיות (לכן לעתיד) כאשר נכון יהיה חס צית' ח' צראש
 הסהים שחשוב להיות עננה חפארת ואין להאריך כאן
 צום : ונחזור אל הענין כי ע"י העיבור הלידה צקוד
 הדמים ומים עכורים שקודם יליאת הולד צקוד : שקדמה
 קליפה לפרי ולא כתבאר הזעיר וקקוד' ונוכריים ומלופי'
 צלח' סגים אך שערין היו צקוד הקטנות שקטן אין לו
 הנהגה ראש וגם הילוך רגלים עד שכתבאר חס"כ צינור
 חסיקה ולכן הולכו חס"כ לקוד חסיקה מן השריים ולא
 כעשו צקוד סדלות צקוד' עתיקי משרים גמולי מחלז
 וקוד חסיקה אצח לך בקיבור נמך . ועי' חסיקה כגמול זה
 חיקום וצירום . ומה שהולכו לזניקה הוא ממשכה זה
 שהיה אמרנו שהכלים היו לריכים צירור י"צ חודש ולכן צעה
 הלידה שהיתה אחר ע' חרשים אז כבר נחקנו ונחצרו
 האורות וגם הכילות אצל הכלים עדיין לא נגמר צירורם :
 והנה מן חס' נקודות מה שסם יותר מצדדים נצראו
 מחלה ואח"ה מהם שהי' צהם יותר סגים עדיין לא כתבאר :
 והנה חס מחשוב צירור י"צ חודש לז' נקודות יגיע לכל
 קקוד' מן ז' נקודות חודש כ"צ יום אינו מולאס ולא דק.
 והנה כשתחלק לג' חרשים חס"כ חס"כ חרשים כתבאר רק
 ה' ספרות שהם חס"ה וכלה ויסקר חס' כי היקוד הוא
 למעלה מן חס' חס"ה חס"ה עיקר הקינים ממשל"כ היקוד
 הוא קו האמצעי והוא ענף חסיה הנטעה אל חסיהם .
 וגם כתבאר כבר כי היקוד מחליל מעט למעלה מן חסיה
 ח"כ כאשר הוד ומלי' צלי צירור : והנה המל' למעלה זה
 הולכה להחשב עוד צנינה אחר יליאת הזעיר ונחצרה

שצדרי הולא לקי כרצא ונתקלקל גם הנלח. ועוד כי אחר שהוכרח לנכות צפולק שסל מרי הולק לזיות אחיה רצב הכולל לג' שפך שאמרו שעדיין לא היה לו הרמח ראש שהם ג'ר היינו שלא היה לו מוחין אצל על כל זה הוכרח להיות לו ראש כי לא כפי צלח'ם , וזה הרצב הכולל הוא הדעת שהוא כולל לג' , וזה כהיה לריך לעשות כלי אליו ואל' הרי היה לריך ח' כלים ואחר שכתבנו ה'ס נשאלו ג'ס צלי חיקון והלכנו למיתחקון ע"י הידיקה וכבר אמרנו שהרס כעשה ממוח חלז הוא מחמלה מן ח' ספירות אל"ב ג'פ ח' הוא כ"ד ולכן קצר זה המד"א ספירות כ"ד חורס : ואידך ק"ל ספירה אף שדיכס מחערין מיכה היינו בהשתלשלותם למטה אצל למעלה במקומה כבר אמרנו שגוף וחדות במקומה ואין שם אדמומיה כלל : וגם ספ' הסקד הוא ג"כ קוד כסף וחוקק שצנתיים ואין זו אדמומיה כלל א"כ נשאר רק ו"ס שיש בהם אדמומיה ונ"פ' הוא ח"י לכן קוצר הידיקה ח"י חורס : והנה אחר הידיקה זה קוד הגדלות ונחמיל צלזר :

דרך ו' בו יתבאר סוד הנסירה והגדלות

כתוב ויפד ה' אלהים תרדמה עד האדם וגו' דע אחר שכל העולמות שרמשה נפערים מיוזג וז"ל שעליהם נא' ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים שהם מאירים לכל העולמות : והנה היוזג א"א להיות בהיותם בסוד הקטנות שהרי קטן אינו מוליד ויבאנו אינו ביאה עד מ' שנים אבל עב"ו אינו מוליד עד תשלום י"ב שנה ויום א' והנה קוד הקטנות יש בו דרוש ארוך מאוד וית' מעט מעט בשער האותיות במקומה השייכים לזה הדרוש רק כאן נבאר הצריך לסדר השתלשלות : ושם הענין שקטן אינו מוליד כי טפסו לומר היא בא מן המוחין ח"י תולדות השררה והקטן אינו מוחין שלם ולכן אין לו דעת כי סוד הדעת הוא כולל את המוחין : והנה המוחין דרוג' באים להם מן א"א כמ"ש לקמן . ולצורך אלו המוחין צריך עיבור שני להולדת המוחין כמ"ש לפנינו כמבואר בוהר דאמר לבתר דניקי להו אתעברת מינייהו . והענין הוא כמו שהארם התחתון מחויב למסור נפשו רוחו ונשמתו לעורר מ"נ למעלה בסיה' אל"ך ה' נפשי אשא : וכתוב בדרך אפקיד רוחי כמ"ש בשער א' שהנשמות שר צדיקים נעשים מ"נ אל ז"נ וכמו שבבאר בדברי האריז"ל בענין בנות ק"ש ובנפילת אפים וכן במיתת הצדיקים הנשמה עולה למעלה ונעש' מ"נ אל השכיני' שהיא סוד נוקבא דר"א ומעורר יונו עליון וכן מי שזוכ' ומבזון בקיש שער המט' כבנות' הידוע' ומסור נפשו בסוד אומרו ב"דרך אפקיד רוחי רית בא"י שהוא סוד הבאר מ"ס ח"ים שבין עקרון [נפקדון] כל הרוחות כמ"ש בשער האותיות . והנפש מסתלק ונשאר ישן . וזה כמבואר בסוד היתר ק"ש צדיקים של מעלה צריך וצדק כמ"ש בשער האותיות מוסרים רוחם ונשמתם ג"כ : הכונה שאור הפנימי שלהם שבא ממעלה מעצם החיים מסתלק מהם ועולה למעלה אל הבינה ונעשים דמיון מ"נ לעורר יונו א"א כמבואר בסוד היתר ק"ש וית' בשער האותיות : והוא סוד העיבור שני ועי"נ באו אליהם המוחין כז"ל לצורך יונו שלהם כמ"ש לקמן : וזה הוא תמיד בכך יום בסיה' תרשעה לבקיע' רבה אמותיהם כמ"ש האריז"ל : והנה תרע שונו' כשיצאו מן הבינה היו דבוקים אב"א בסוד דיו מצינוס' ובחלד אחר משמש רשניהם כמ"ש לקמן וא"כ

שם אף המור רעיר לא נחצר ולכן לא ח"י זו קוד שהילוך ואף כי הכלל כבר נחתקן צפיה וגם כלל ישראל לא יסגר שהוא הזכיר סגן ישראל כמ"ש לקמן ענ"י אינו יכול להלך ברגל ח' וגם צדרי הולא לקי כרצא לפי שהם קוד חרי פלגא גופא . והוא נחצר מן הידיקה כמ"ש לקמן . ולכן היה כח ציר המולך המקטרג הגדול ליגע בצק ירך יעקב וגם קוד המורבן היה צבור המור רכחי' והורי הפך למשחית וכל היום היה שכתב מהור לרז"ה ויש צד דרוש ארוך ולא לרז"ה להאריך צדא יוחר . ואם נשכיל חנין קוד הקיעט שולא צקב שלו ויתבאר עוד שצערי האותיות : וכבר ענין הידיקה צקילור מופלג . כי הגא אמרנו שהכלים היו לריכ"ס ציור י"צ חורס שהם שנה המימה היינו שנה הלכנה שעפ"י חורס הוא שר"ד ימים ואמרנו שהציור היה צמספר רב"ע שהם רע"ג יום . א"כ היה לריך עוד פ"א יום להסעכב שאז היה נגמר הציור אף באשר שכבר כתבנו האורות והכילות אף שעדיין לא כתבנו כל הכלים לא כעכנו יותר וילאו לחון צבור צ' פרטופים שלמים שהם ז"ל ונחצרו הכלים ע"י ידיקה היינו כמ"ש שיש צ' דדים הצ' שנות מ"י ח"ל קוד אל"רד ומי"רד ועולים צמספר פ"א ועי"נ נגמר הציור שהיה חסר פ"א יום : ולהניך כל זה שלא יחשב לזר בעיניך תדע כי הענין הוא כאשר כבר תזכירך אזהרה אחר אזהרה שלא לרמות ח"ו שם חולד ודמות צבורות שלמעלה רק שהם לרבות אורות ושמות הקודש הנחצבים מאור זך וצחיר ועומדם בלורות קרואות צבור דיוקנא דארס : והנה כודע כי יש גם צממות הקודש לפעול אחיה פעולה שיר"ל ואף לבנות בניות חדשות ולהחיות מתיים ולהחיות החיים כעשיר"ל יודע היה צללל ללרף אורות שנו כנראו שמים וארץ . הנה צללל התחמון שהוא צא מטפה קדמה חס יודע לכונן צדיק אורות יפעול כל הפעולות ק"ו בן צנו של ק"ו האורות עולם שהם אורות שלמעלה והם עולם החיים ובהם פועל צה"ר פעולתיו . ויש צכל שם כח מיוחד לפעול אחיה פעולה כי זה משרש שלמעלה שכל רצב מורסר למעלה כמ"ש צעור ח' וכפי השורש שלו כן יפעול ודי צדא למשכילים : והנה צענין הידיקה אפלגו צה דר"ל ח"א כ"ר חורס ואל" ח' ענין ונחלקות הוא זה . כי הנה אמרנו מן הדס כעשה חלז והנה לזה הדס אין לו מקור מיוחד רק שהוא מחמלה מחוק שרקי איברי הגוף כידוע לחכמי הטבע היינו שיש צהקפ' שורס אל הדיכס שהם קוד הדמים והם עולים למעלה אל הדיכס וכיון שצאו שם ומתחלקים ע"י השמות העומדים שם שיש כח בהם למחוק ונעשה מדרס חלז . והנה צ"ס רשטיות שהם כחר והכמה שהם קוד לזון העליון ואין בהם שום דין סרונת אל האדמומיה הדס רק מניכה אמר שמוכח דייכס מחערין וכ"ס צדא שיש בהם קוד אדמומיה והם ח"ס שמהם מחמלה הדס ונעשה חלז : ולפי שג' מדרס של ז"כ לא חקקי כי אף שאמרנו שכבר כתבנו ה'ס הלא אמרנו

פתח ה' דרך א' בו ית' התחלקות פרצופים דור'נ

כתיב ויסי ציטורין מלך נחמאק ראשי פסי יחד . דע
למי כי האורות של אור'א מתפשטים צדוק
הז'א לתם לו נוחין אף סהם לריכים לעלמותו עכ"ל לא
ימלט שנמנע שנמנע צו אור גדול מאוד שצוקע' האורות
דרך דופני כליו לחן צדוק סתכנן ואחר עורי נקשו זלח
כע"ס כזר . אך לריך חסם לדעת כי כזר נחנצל האורות
הדוכל נקלס פנים ואורות סתוקלס נקלס אחרים לפי
שהתקבל מלצוס חס הדוכל צדוק נקנע סתכנן כזר
כאשר נחנצל כזר ולכן האורות שילאים מלצלס חמיד
מוסכס הסלרס דרך פניו וסס יולאים מרדפני כלי הז'א
דרך פניו . ואורות אימל מוסכסס הסלרס דרך אחרים :
גס חדע האורות חלס כ"ז סהס מוסכסס צלימל אין
יכולים לצוקע ולללס לחן דרך דופני כלי הז'א כאשר
סכזר יס לסס ז' מוסכסס וסן מרדפני כלי הז'א הסלר
סכלי סל יסוד חלס עננו וסן סכלי סל יסוד אימל :
חלס אחר סכסכסס יסוד אימל סזל אין לו רק מוסך אחר
זל סול צוקע דופן סכלי סל ז'א ויולל לחן . האורות
אי' סלן לס רק מוסך אחר ססול סכלי סל יסוד סלס
סי' יכולס נלוקע מיד סכסכסס ז'א מיד צוקע ויולל
לחן : גס חדע האורות חלס אחר מוסכססס יסוד אי'
סזל יולאים לחן דרך פניו מתלננסיס צאורות סכזר יללו
מאי' ומוסכסס עמלס גס מן אורות אי' חלס סלרס סל
אורות אימל דרך פניו חלס אורות אימל איכס יכולים
לסמקע עמלס אורות חלס דרך אחרים כי סיל פסילס
חליו : גס חדע סיסוד חלס כאשר ססול ארוץ מיסוד
אימל איכ סול ככסס צחללס צרלס ז'א וקודס סכסכס
יסוד אימל זל סול צוקע צרלסו סל ז'א ויולל דרך פניו :
גס חדע ספסכסס סל ז'א לריכס לסיוס מוגילס כדי סיוכל
לקנל סלרס מן עיכל פקיחל סל אי' לסכניס עליו עין
צנין לסמתיק סדיכס סז'א . חכור כל חלס סדזריס .
ועפי' סדזריס סללס כזל חל סז'א :

דגה כזר נחנצל סז'א' מלניסיס ללריך מן סכסכסס
עד ז' פליסי ס"ת סלו וס"י סלו כסלרו מוגילס
ולכן סולריך לסחקסל כס"י סלו צכג"ת סלו : ואחר סכסכזר
ס' נקודות ויללו צדוק ד"י פלרופיס ועמדו למעס מן
אי' מן פליס אחרק סל ס"ת דלריך עד סוף עולס
סללילוס . וזל סוד כספסע סלריך למעס ג"כ עד סוף
עולס סללילוס כי עמל יס לו מי סילניס חס כס"י .
וסיו זריס סיוס נקומסס וסלור סיוולל מעצור ארוך ססס
מתחיל עמידס זריס זמס נעסס כחר לפסיס וסיו ספויס
מסמשיס כזכר חלס ומקנלס סלרס צסח מן אור'א ללריך
אור סכנימי סלסס . ולפי ססיו סיוס צמדריגס לא סיס
אפסר לסס לסוליל חולד'ו כע"ס כזר ולכל קעריגס סלננס
סז'א

אי אפשר להם להודונו ובעת שמסחלק מהם אור הפנים או
נשארים בסוד הדומיטא שהוא סוד השינה במרה ויסל ה'
אלהים תרדימה על האדם . ואז נעשה הנסירה במרה ויקח
אחת מצלעותיו והוא היא באה פכ"ס במרה ויבאה אל האדם
ואז באים להם המוחין לצורך היונו כמ"ש לפנינו . והנה סוד
הנסירה יש בו דרוש ארוך והוא סבואר בדברי האר"י ז"ל ולא
רציתי להאריך בזה : והנה כאשר נכללים הפנים דיון תוך
הבינה בסוד מ"נ אז מעוררים זיווג עליון עד למעדה למעלה
ונתהוהו כזל האורות עד אי"ס והוא תוד האמתי שצריך כל
אדם לכוון כמ"ש בסוד היתוד דק"ש ויתב' זה לקטן בשער
האורות ואז יורדים אורות רבות תוך אריך ואז אי"א מקבלים
הארה גדולה מן האריך דרך הזרועות וגם מן הדיקנא קדישא
התוסף על אי"א היינו שאבא מקבל ממול עליון שהוא נוצר
חסד תיקון ה' ואי' מקבלת מן מול חתחתן שהוא נוסק תיקון
י"ג כמ"ש למעלה . וסזו נעשו מוחין הרשים לאוי"א לצורך
זיווג להוליד סוחי' לזיווג : והנה הארה שמקבל אבא מן אריך
דרך הורוץ נק' מוח החכמה וכן נכלל גם בינה ועוד מקבל
מן המול עליון וסם ה"ת ונכללים גם ה"ג וכן אי' מקבלת
מוח בינה ונכלל גם החכמה מוח ה"ג ונכללים גם ה"ה כמ"ש
כבר לעיל . וה"ה וה"ג נק' מוח הדעת כי לעולם הדעת כולל
חסדים ונבורות . והנה מן זה ההארה יורד אל נה"י דאוי"א היינו
שמות חכמה דאוי"א הוא כנצח דאוי"א וסוח בינה דאוי"א כהוד
אוי"א וסוח הדעת שסם ס"ת וה"ג דאוי"א ביסוד דאוי"א והוא
כולל ב' מוחין ואח"כ מתלכשין נה"י דאוי"א תוך ז"א דרך
ראשו בסוד בקעלנגללס ונכנסים בחלה חללי דנגדנחא .
ואז יוצא הארה גדולה דרך מוחו של ז"א ובולט שם והוא
סוד התפילין דמארי דעמא . כי ז"א נק' מארי דעלמא כמ"ש
בשער האורות : ואף שהמכא מבוזר באי"א מקומן בו הר
ובתיקנו' ובכתבי האר"י ז"ל שרק נה"י דאימל רס נעשים מוחין
דז"א לפי שאבא הוא סמיר ונגזינו' דאב"א חסיד מרובס
בנה"י דאימל ולא ססיק קעוניה מנייהו כסוד שסן וקסרת יסמח
לב כמ"ש ב' ס' בשער האורות . וסוח' דאב"א סוד ד' פרשיס
שכתפילין שסם חז"ב וה"ה וה"ג מצד אבא . וסוח' דאי' רס
סוד ד' בחינ' : וספי שנכללים בג' מקומות כניל לזו מרומי
הש"ן של תפילין שסם ד' ראשין הרומים לרי' מוחין ונ'
ראשין רומים שנכללים בג' מקומות ואח"כ מתפשטין למטה
בז"א עד למטה היינו שמות חכמה מתפשט בקו יסין שלו
בדיו . כי הנה כנצח כבר נחבאר שיש בו ג' פרקים וכן כהוד
אך היסוד יש הפרש בין יסוד אבא ליסוד אי' כי יסוד אבא
הוא ארוך ויש בו ב' פרקים כמ"ש לעיל חוץ מן העשרה ויסוד
אי' הוא קצר ונחשבר רק לפרק אחר חוץ מן העשרה : והנה
ג"ס דנצח דאוי"א שבו מוח החכמה מתפשטים בקו
יסין היינו פרק עדין בחכמה דז"א ופרק ב' בחסד דז"א ופרק
ג' כנצח דז"א . וכן עדין הוד דאוי"א שבו מוח הבינה בקו
שסאל שר ז"א כבינה כהוד הוד של ז"א : ויסוד דאוי"א שבו
ה"ה ח"ת מתפשט בדיו . כי יסוד אבא שיש בו ב' פרקים
חוץ העשרה פרק אי' בדיע שר ז"א ופרק ב' בחלה של ז"א
והעשרה ביסוד ז"א . אבל יסוד אימל שהיא קצרה ורחבה בסוד
רחובת הנחל אז היא מסתיימת בדעת של ז"א רק העשרה שהיא
סוד בשר החסד שגאשה שגן בס' חולל שיסודי מעי שבת'
זו נחסר באיילנות נכנס קצת בח"ת של ז"א . ומן הדעת ואילך
יוצאים ה"ת וה"ג שמצד אי' מוליס ומתפשטים בכל הז"א
בסוד הכתוב בדעת חדרים סלדאו . ובוה חדע ההפשיס בין
אורות דאבא לאוי"א כי אי' דאבא חסיד מכוסים ואי' אי'
מוגילס מן ח"ת דז"א ולמטה וזה גרס להתחלקות הפרצופים
דזיוג כמ"ש לפנינו . ונמחל לן סתח בס"ע :

שחית קוד נוקבא ד'א' באמרה אי' אספסר לכני מלכים
לשמש בכתר לשמש דייקא; ודלחם להיות עדרגת גדולה
מן ה'א' באשר שחית נעשה פרלוק שלם ונקודה אי'
והיא שום לג'ר. ובהמעטם חיל ומורכבת ויכרם למעט
וכתקלר קוונתם שחלתה עמידה מחיל מן קיום שלים
ח'ה ד'א' ולמעט. והיא דבוקה עם ה'א' אחר באחר
ועוד נחממעטם פלריכה ליד למעט להתלצם נחמחוכים
כמ'ש לקמן. והנה ענין הקורבן ווינוטם יחבאר לקמן
נמקומו בשער האוחיות: והנה עמה כפזאים כה' ד'א'וי'
לה מוחין ל'א' אי' הכ'ה ד'א'וי' מחפשים ב'כ למעט
בכל קוונת ז'א' עד קוף עולם האל'. וזוה חזין עה
שמואר ומחד דרי האר' ז'ל סרגיל כל הפלופ' פנים
למעט רק הם נחפשים' למעט בראשיהם והוא אחר
ההפסעות הכל: והנה כמחמילים חסודות של ח'א'
לכנכ ב'א' שסם עיקר האורות שסם הם ח'ה וס'ג אז
סוככה הוא ס'כנכ מחמלה חסוד ראצא בראש זעיר קוד'
ס'כנכ חסוד של ח'ה' כי הוא ארוך כמ'ש למעט ולפי
שעדיין לא נכנכ חסוד של ח'ה' אי' לו רק נוסך אחד
ח'כ האורות יכול' לנקוע דופי כל' ה'א' וליאל לחן
דרך פניו ומוטכים עומ ב'כ ח'ה' הארה מאורות ח'ה'א'
כי סודי אורות אלה הם מלוגים באורות ח'ה'א' כמ'ש
לעיל והם קוד מחפלין חייכו הארה אלה הם קוד דה'
פרסיות והארת ח'ה'א' הם קוד הצמים ועיקר קוד מחפלין
יחבאר נמקומו בשער האוחיות. ואח'כ נכנכ גם חסוד
ח'ה'א' וקוד אצא כחפסר למעט עד חסוד ז'א' כמ'ש לעיל.
והנה למעט בראש ז'א' שסם הוא יקוד ח'ה'א' בדעת שלו
מיד יולא הארה ועסכה דרך העורף כמ'ש למעטם פלריכה
ח'ה'א' נעשכים אל האמריים ומה הארה נעשה פרלוק
שלם וקריאה לא אשה יעקב כמ'ש לקמן והיא קוד קשר
של ספלין שאין זה אוחיות רק עיר כמו שזן אורות ח'ה'א'
שנמשכו עם הארה אצא נעשו הצמים שסם רק בחינה
עור. והפעם שזם הארה הוא נצח' ס'ג כסוד ח'ה'א'
הרומזים אל הדי' ויחבאר זה עוד נמקומו בשער האוחיות:
וח'ה' למעט מן הארת ח'ה'א' נעשה פרלוק שלם ומן הארה
אצא לא נעשה פרלוק רק בליעט לזר קוד מחפלין.
ההשגה כמ'ש למעט כל הפנים של ז'א' לריכין להיות
חודר מגולים כרי סיקבל חפסר פני' מן פנים
העליונים שהרי עמיד' ח'ה'א' הוא אחוריו נגד פני הא'א'
אף שנלצשו והאריך חודר כוסף קוונתו ומסככל פני'
ה'א' כמ'ש למעט בקוד חזקן סקוונת נוקט. וזיארנו זה
בקוד פגם חסוד הגלות והנן זה: והנה עמידה לא
מחיל מן הדעת ד'א' עד שלים ח'ה'א' שלו ומעט ולמעט
חיל עמידה הנוקבא ד'א' כמ'ש לעיל ועמידה הוא פניה
נגד אחורי ה'א': והנה בלא כח'ז יפני לאר כרוח שחית
קוד כהיים העינים מחמת הדינים לפי שנעשה מחמלה
ח'ה'א' ככל קוד הגזרות כמ'ש בני ילמן וסכיהנה עיניו

ומראה. ולקמן עינים הוא מלשון כעין שדולח שהוא לשון
בוון ומחמת הדינים כמו הגוים כגוונם דחכלת. ויחבאר
זה נמקומו בשער האוחיות: ונוקבא ד'א' נקראת רחל
והיא נעשית מן נקודה גמורה שחית אי' מן העשרה
נקודות שכללו מחמלה נעשירו כמ'ש ולכן היא נקראת
עקרת חנית אצל לאה היא הארה בעלמא. וזוה ב'קוד
הדינים ולכן העקציים שלם מוכסים בראש רחל כי עקצ'
הוא קוד ב'א' אלהיים בנמסר שמה. ומהם משחללים
סדינים יש גם ל'א' ייקה צהם ואם היו מגולים היה
לחם ייקה גדולה לכן הם מוכסים בכתר רחל ואז הם
מחמחים וז'ס' חסדי' ז'ל דינין דנוקבא ייח' דריס'
וקטין בקיפ'. וז'ס' שחיל' עה שנעשה עומ עקב
לסולייחא עשה יראה עמדה בראש דכח'ז עקב ענה
יראה ח'. כי יחבאר לקמן בשערי האוחיות שאלה היא
קוד עומ ורחל הוא קוד יראה ב'קוד הכחז אשה חיל
יראה ח'. והיא מוצן: וז'ה' למעט לאה עומדת פניה אל
אחורי ז'א' ורחל עומדת עם ז'א' אחר באחר. החסוד
זה כי כזר נחבאר שחלפיו' עיקר אחיות מן ז' מחמחים
ולא משלשם ראשונות וגם עיקר ייקתם מן האמריים
כמ'ש כזר כעם פעמים. ולכן הוכרה הוא להיות ז'א'
שכנו מן ז' מחמחים להיות דבוקים אחר באחר שלא
ינקו מהם הח'לונים. עה שאין כן לאה שנעשה מהארה
בינה שבחינה אין להם אחיה כלל לכן אין חשש אם
אמריים שלם יהיו מגולים וגם הוכרה להיות אמריים
מגולים להיות קלת הארה יולא מונח גם אל הס'א ב'קוד'
לא מחסוד שור דריס' כמו שאכחז קוד זה בשערי אוחיות:
וכחור אל הענין כי כאשר נכנכו כלל הוד יקוד דאצא
וח'ה'א' צעיר אנפין לתח לו מוחין אי' יקוד ח'ה'א' מחמחים
דעתה ז'א' אף היא מורכבת עליו ב'קודים האם (יוצנה) יונלם
על הגנים שחית מרכבה עלמה ב'קוד ישינה אז נכנכ חסוד
שלה יותר למעט ומעט עד שלים ח'ה'א' שלו: וחדע כי
יס' ז'א' מאחוריו בין כחפיו חור מכוון נגד קיום שלים
ח'ה'א' שלו שסם מחיל עמידה רחל מאחוריו ומקבלת הארה
מן ז'א' דרך החור מפניויות האור שלו: והנה שם הוא
קיום חסוד של ח'ה' ויולאים האורות של ח'ה' מגולים וגם
אורות אצא יכולים שם לנקוע דדופן כל' ה'א' כי אין
לו רק נוסך ח'ה'. והנה מן אורות המגולים של ח'ה' שריכין
ללאח דרך אמריים מהם מקבלת רחל ח'ה'ג ללודך המוחין
שלה. ולכן רחל היא קוד אדכ' די' רפיל דינא דמ'ד
לפי שמקבלת מאורות מגולים שסם מוחמחים. אצל לאה
היא קוד אלהים דינא קשיל לפי שמקבלת מא' אי'
המוכסים כמ'ש לעיל. ומן ח'ה' אצא ב'קודים ויולאים
לחן דרך פניו אחר קיום יקוד ח'ה' מהם בנה פ'ס הנכ'
יעקב שחית קוד' דקע. כי אצא הוא קוד' כמ'ש
לקמן. ומעט יאל הארה ובקע לרופן כל' ה'א' ולכן נק'
יעקב. ומן ח'ה' אי' הנעשכים עם אורות אצא ג'כ דרך

מד

הבונה כי צחי' לאח השומרת למעלה אחרי
ז"א נקראה עור שהוא קוד קשר של תפילין כי אין לה
מוחין קוד הפרסיות ועלים ואמרו ר"ל ע"פ ורח"ה את
אחרי ואמרו שזה קשר של תפילין ויהי מקבלת הארס
מן ז"א דרך עורו כמ"ס למעלה צדוק הכהן ואשר עורו
הקפו ואח"כ : לפי ששומרת צנזקוס סתקום סתקום ואח"כ
עם ומכאן : אבל רחל ששומרת כנגד מקום הסוד צנזמה
ד"א ומחוריו ושם האורות מנולים ואז היא מקבלת מן
המוחין עלמם ומפנימיות אור שצ"א : והנה בודע-בי רחל
שהיא קוד נקדחת המלכות נקדחת כעס : והנה אמרו על
משה איש האלהים את איש אין אלהים אלא למעלה נק'
אלהם ולמטה נקרא איש : והעצם הוא שהיה נבחר
למעלה כי צחי' נמשה הוא צין יקדחת דל"א את הצחי'
הוא גם למטה אחר שכללנש ציבור : י"ב ג"כ צחי' נמשה
ששם י' סם ח"ל צדי' צמקמר נמשה והי' צחימה נמשה
כח"צ ויקמר נמשה פניו כי ירא ומציע בו' כי אין
יכולת להסתכל היינו לקבל אור אלא פנים צפנים רק פניו
נגד פני אורות אימא כמ"ס לעיל צדוק ורח"ה את אחרי
ששם אורות אימא , ולכן למעלה שהוא מקבל מאי' סתק'
אלהים"ם כמו שכתבנו לקמן נק' הוא ג"כ אלהים : אבל
למטה צנזקוס ששכלנש ציבור ז"א ששם ה"א נקרא איש
צדוק הכהן ה' איש חולל נשיר מרובע שהוא קוד כמ"ס
צער האורות והוא חולל נשיר מרובע שהוא קוד כמ"ס
ששם קוד ה' יקדחת אמ"ע שראש צמחיו הוא קוד
א"י"ם צמקמר סתום לכן למטה נקרא איש : והשחא מוחין
עור צעד עור ר"ל צחי' לאח הנק' עור מקבלת רק צעד
עור של ז"א ואין מקבלת המוחין עלמן , אבל כל אשר
ל"איש יתן צעד נפשו שהוא רחל הנק' כעס היא מקבלת
מאור פנימי של ז"א ומקבלת מוחין גמורין , וכיון שז"א
והק' מקבלין המוחין כעס' צדוק הגדולה ואז מדרוגים
פנים צפנים : והנה ענין ה"ינקה והקטנות והגדלות
ומסומין

והמוחין ומוחין דללם בצד הכבוד אך בללם יתחלק אים
 ים בהם דרושים ארוכים מאוד והם מנוארים צ"ח יע"ש
 ואפס קלהו צדתי כאלו חלד' לענין השכלות היולמות
 וסדר עמידתם והתלצותם ויתבאר עוד צדתי ונקומן
 צסער האותיות :

ועתה אוריעך סוד עקירת הקינים מן רחל לללה :

והוא כי כבר נתבאר שכו' שאין להם מוחין לזויג
 הם בצד הקטנות שאינם ראויים לציאה במשאל'ל קטן
 אין לו דעה . הכולנה כי הדעה הוא נקום הקצון של
 חו"ג שהם סוד המוחין וכו"ל שאין לא מוחין ציאתו
 אינו ציאה : והנה כאלו נח' שללה שמועדי' למעלה צמקום
 הסהום היא בצד עור שאין לה מוחין אי"ב היא לעולם
 בצד הקטנות ואינה ראויה לציאה : והנה ים עתים
 מיוחדים לזוג ז"א עם רחל וכן עם ללה כעצמא בכוונה
 האריז"ל : ואי"ב חיד' יכול להורו עם ללה צאשר
 שהיא בצד הקטנות ואינה ראוי' לציאה . ללה הענין
 הוא כי ים עת וזין לכל חפץ וכשחפץ זה המלך וכן'
 צשים סוד כ"ח שר"י בנפשו הטהור שיינו שרמל יורד
 לנעה חמה חמשה נעמו שלשלתם בצד והארץ הדום
 רגלי ואלו ללה עומדת צמקומה ונקבלת המוחין מן החור
 צנח' ונעשה בצד הגדל' ואלו כחצי שר"י ככונו ושערך
 למה שהם סוד הקינים' שלמעלה ושלמעלה ואלו היא ראוי'
 לציאה ואח"כ צהה לזולך צפ"ש : והנה ים כאלו נקום שללה
 חיד' הז"א מחרוז עם רחל לו ללה שחרי אינה יכולה
 להורו עמו פ"ש צאשר שמועד' כבר פכיו פרט'ל
 ללה שהיא סוד צח' דור המדבר וגם פרט'ל יעקב .
 וענין הוא ע"פ סוד הפ' אך ילא ילא יעקב והנה עשו צא
 מלידו ואח"כ א"ה מלידו אלא מלידו והם מושק סוד
 הדברים הא"ל כי היא להיות זיווג לזויג אים לא שישחלק
 חמל' צח' דור המדבר ואלו כשאר נקום פניו לעמידת
 נוק' ד"ח ואף נעשה זה הדבר לכן הם אונן וטועה : הם
 מוצאם מתוך דברי הרשב"י ז"ל ובכתבי האריז"ל שללורך
 הזיווג השמאל' עומד חמלה ואחר כך היגין צכ"ס שמאל'
 חמה לראשי וימינו חמקני . ולרד' ליתן טעם לשנה
 מפני מה יעורר השמאל' השמחה חמלה קודם היגין שהוא
 החקר שדרכו להטיג ולהשפיע ונו קוד' השמחה כע"ס כבר
 בצד הכבוד אצרכם אהבי אלה הענין הוא כי ים עתים
 מיוחדים אל הזיווג וגם לפעמים ציאה הזיווג צלה עת
 מיוחד ע"י המעוררת החמקנים המעוררים בכוונה יחידים
 זיווג למעלה אך שאינו יכול להיות זיווג למעלה צין זויג
 מוטעם שאין נקום לעמידת נוקצא ד"ח לכן לרד' הגבורה
 לעורר חמלה היינו שצבורה צו ככלל גם החקר ע"י
 ליטור המיוחד לו כע"ס לקמן בצד שלימות : וזוהו חז'ן
 מה שמוצא בדברי הרשב"י ז"ל שייני' דרכורא קשי' בריש'
 ויחיי' בקיפא אף שהוא מוצא בדברי האריז"ל צאופן

אחד יש לו ויליו צפ"ע: והמלכות שם קוד החשזון של כל המילואי ויש צה דרוש ארוך ולא רליתי להאריך צה: אך אצאר השמות השייכים לכל ספי" עפי אשר הם ונרמזים חמדי צדברי הרשני ז"ל: והוא כי הכתר כרנו בשם אהי"ה. וזה השם אליו שם העל' אלא שם נושאל אליו כי הכתר הוא בעלם נאמר ואין לתאר לו שום שם רק דקוהו של קולו של יו"ד רונוו אליו עפי" דקוהו. ושם אהי"ה הוא שם נושאל אליו. ורמזתו כוורתו שהוא בעלם נאחגלה עפי" נדויתו וזהו אהי"ה אליו מי שאני ועמדי אני לתחגלו: החפנה כרנו בשם י"ה והוא שם הירא' הפנימיות ונונוו יקורין של אהצ' דכתיב יקור יקרי י"ה ולמות לא נחנני: הצינה כרנו בשם הו"ה צניקוד אלהי"ם כי דיני נחשנין מיה. ונוונה נחשגלין ק"ך לירוי אלהי"ם ששם כוחה הדינים אצל צמקוהו ה"א רחמים גוורים ולכן הוא קוד הו"ה צניקוד אלהי"ם. והוא קוד העניו שהוא קוד ק"ך בגורות היורדים אל ז"כ שם קוד ו"ה הרי ענו"ה: והכוונ' לפי שהצי' חמדי כופפ' ראשה צקוד הענוה להסחכל צפני ז"ה צקוד אות למ"ד כזה.

ל כנוס"ה צשער האותיו כדי לתקנו דכתיב וגם שמים לא זכו צעיוו ותמיד הוא נחנקו ונחשכל צו כאלו ל"ך תיקון והנן זה. וזה קוד החשונה דכתיב וסצה עד ה' אלהיך: ה"ח שהוא ז"ה כרנו בשם הו"ה והוא שם העלם של ה"ח שהוא קוד הרחמים והוא קוד תורה שצבכ כנו"ם צשער האותיות. המל' שהוא נוק' רז"ל כרנוה בשם אלני דינא דנו"ל דינא רפא כי הדינים שלה נחמחקין ע"י הרחמים שצח"ה ששם הו"ה צקוד היחוד הו"ה ארזי ויש צה השם כ"ד לרופים כנגד כ"ד קשועי כלה כנו"ם צשער האותיות. והוא קוד מליה וקוד תורה שצנ"פ כנו"ם הכל צמקונו צש"א: הרי נשלמו השמות העיוורדים לה' פרלופים. והנה ככל פרלוק יש י' ספירות וה' ספי" ה"ל ששם כחצ"ת מלכות השמות שלהם כנו"ם לעיל: ושאר ה"ם הם צאופו זה. החקד כרנו בשם אל' דכתיב חקד אל כל היום. הגזרה כרנוה בשם אלהי"ם דכתיב כי אלהים שופט זה ישפיל זה ירים הכל צמדת הדין. וקוד זה יתגאר צשער האותיות. הנלל כרנו בשם הו"ה לצאות. ההוד כרנו בשם אלהים לצאות. היקוד כרנו בשם אל חי כי טפה החקד שהוא קוד אל' יורד דרך ח"י חליות עד היקוד. וגם נחצאר שהיקוד הוא קוד חי העלנים שהיה לו חיות צצ' לעלמות כנו"ם כבד דכתיב ובניהו נן יסודע נן אש חי כנו"ם צשער האותיות. וגם כרנו בשם אל שדי כי היקוד הוא קוד שם שדי שאמר לעלמו די כנו"ם צריש השער ועוד יתגאר לקטן. והוא קוד ריחוק נקום דכתיב וריחוק ה' כלה אליו. הרי נשלמו השמות של

כל

יב

הדק רונוו צדקתו שהיו"ד נחבל ונרקחו של מעלה והיא הכתר ואף שהנאל לפעמים נוצאר שיש איהם שם אוחיה או אות הרונוו אל הכתר הוא שם נושאל ולא שם החומר ולא שם העל' וזה היקוד צקוד ציד שרונוו אל החכמה כי חמדי אור הכתר שופט צמכו' צקוד הכחוב כי ענד נקוד חיים צאורך כלה אור. כי הכח' הוא קוד הנוקור והוא כוצע צמעיין קוד היו"ד שהוא החכמה ונון הנועיין נחפשעי' העים ונעשה עומנו ים אוקינוס העקיף את כל העול' שהוא קוד הצינה המקפ' על ז"כ שנקרא עול' כנו"ם לקטן ואח"כ והכחו לו נחלים הם ז"כ ששם קוד ז"ה כנו"ם כבד ולכן יש צי' קולא לתחא שהוא שגול דקיק דלא אחיידע הנקרא דעה קוד כשנות ח"ה שהוא שופט חמדי למטה צכחי' הצליין קוד מלכות צינה שהוא קוד כשנות מלכות דאל' קוד שכינתא עלאה וקון האנלעי רונוו שהוא חמדי נשבים צמחוסים כי אור הכתר אל' לשום כנו"ל לקצלו כ"א ע"י החכמה. לכן הוא נק' ראש"י כי מונוו ראשה הגלוי דכתיב ראשה חכמה יראה ה'. כי היא קוד יראה הפנימיו' ירא' נחוד אהצ' כנו"ם לקטן צשער האותיות וכתיב כולם צמכמה עשים: הרי כי היו"ד רונוו אל אבא קוד חכמה וראה והנן כי כל אותיות הו"ה יולא נן אות יו"ד. כי י' אס הנולאהו הוא יו"ד קח ה"ו שים תחת הד' הוא ה' ראשונה שים היו"ד תחת הד' הרי ה' אחונה הרי כולם צמכמה עשים: הרי כי היו"ד עלמה רונוו אל אבא קוד החכמה. ה' ראשונה היא לורת ד"ו רונוו אל ה"ח קוד ו' שהוא צקוד העיצור חוק הצינה קוד ד' כי שני דלתות הם צקו"ה לשקוד על דלתותיו יום יום. ששם צינה ונולכות כנוצאר צוהר. ו' רונוו אל ה"ח שכולל וק'. ה' אחונה צלירת ד"י רונוו אל הנולכות נוקצא ד"א. הד' רונוו לר' רגלי הכסא הנוקפים אותה. והיא נקודה חוך ההיכל צת מולך כנודה פנינה קוד צה עין כנו"ם צשער האותיות. הרי לך איך שם הו"ה רונוו לה"פ הכוללים י' ספירות שגליליות: ועמה נגאר השניות של כל הספירות:

ד"ג בו יתבאר שמות השייכים לכל ספירה

כתיב

כה תאמר לגבי ישראל אהיה שלחני: הנה חדע כי בכל ספירה יש שם הו"ה אך נחלקוהם לפי נקודות: והם צאופן הנקוד' של אל"ף הו"ה צקון ככתר הו"ה צמחם צמכמה וכו'. והם ע' נקודות לע' ספירות עד יקוד. שהו"ה שלו שירק שהוא מלאפוס וצנל' הו"ה צלי ניקוד. כי הניקוד מורה על הפעולה המיוחדת לאותה ספי" אצל הנולכות אין לה פעולה מיוחדת רק שהיא פועלת ע"י הספי" שלמעלה. לכן אין לה ניקוד גם נחמלקים עפי" המילואים כי כל

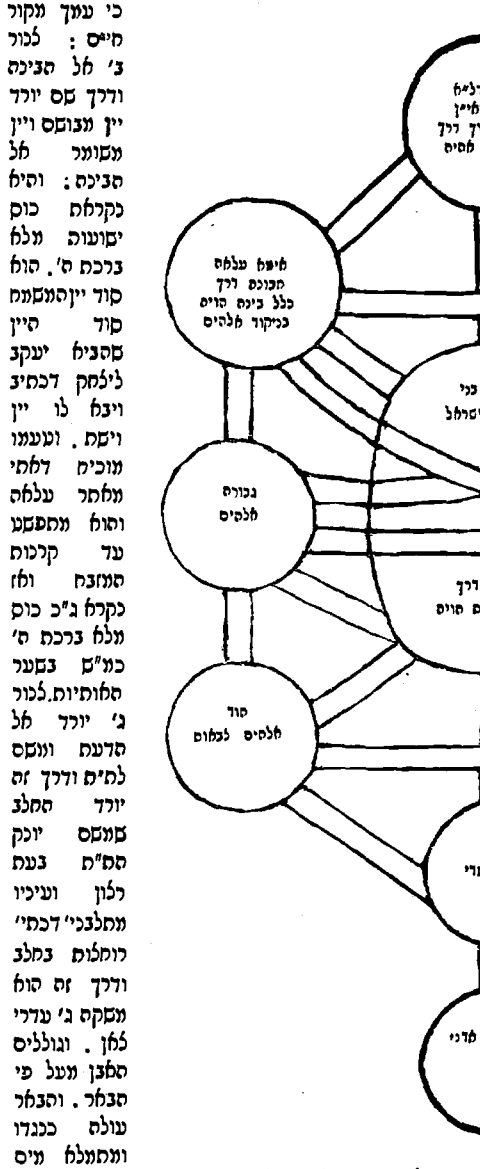
כל הקפירות: והנה אליהם נא עוד לפניך קוד הכ"ב
 לימודים שיש בכל י' קפירות שיש בכל פרלוף ופרלוף כדי
 שדע קוד הקיום הנמשכים ומספ' אל ספ' שע"ז הם
 ככללים זה בזה כי זה עיקר התיקון כי ע"י הקיום הם

נעשים בקוד
 פרלוף א'
 בדיקת דלד'
 ובקראים רשות
 היחיד כמ"ס
 לעיל. והן
 עיניך עליהם
 והן חבין קוד
 הפרלוף:

ד"ר בו ית' קוד
 הכ"ב צנורות

כח"כ כך יצרך
 ישראל.
 וכח"כ ישראל
 אשר כך
 חסדאל. וכח"כ
 כגילה וכשנחה
 כך: סנה כבר
 כחצאר שח"כ
 יצרך רומז
 למעשה מרכב'
 שבעה ע"י ד'
 מילואים ע"כ
 ס"ב מ"ה צ"ן
 שהם קוד
 יצ"ך במספר
 השו' והוא קוד
 אין מרכיבין
 את האילן אלא
 במיכו והוא
 קוד החלצות
 הפרלופים זה
 בזה שזה נעש'
 מרכב' לזה זה
 לזה עד כי
 בזה מעל
 בזה ושומר
 עליה'. דכתיב
 הנה לא יום
 ולא יישן שומר

ישראל. וע"י הקיום שהם הק"ב לבורות כשפעים זה מזה
 עד שמתפשט ע"י חקות חובי השני אל כשמות הכדיקים

חיים ולא ותקו את האלן קדש והבן כל זה. הרי
 ג' ליבורות:

החכמה ממנו יולא' ד' למדות. א' אל הצינה ודרך זה מחעלי' החכמה צנינה וצינה צחכמה צקוד חנן צחכמה וחכס צנינה: למד צ' אל החסד ודי' יורד השמן הטוב שיוצא על חזקן וזקן חסדן שיוצא על פי מדותיו: למד ב' אל הגבורה להמחיק הדינים שבו לפי שקודם הדין גבו צחכמי' ואין הדין נמחק אלא צקדו: למד ד' אל הטהרה צקוד מלאך רז"ל כה האז צנן כי חכמה הוא קוד כ"ח מ"ה והח"ת הוא סס מ"ה והנן. הרי ז' למדות:

הבינה ממנו יולא' ג' למדות. א' אל הגבורה ומעקס אחר דרך סס יין המעטמה להסקיע הדין שבו ולעורר האסב' ללוצר חזיונו וגם דרך סס מקבל עוז וגבורה להלחם בצריז אשר קציזו נעטר' מאוד ומחלים כה הקליפות ואין להם יניקה מאוד הצינה: למד צ' אל החסד לעורר האהבה צקוד החזקן דכתיב וימינו חסדקני. למד ב' אל הטהרה צקודים צעורה צעורה לו אמו ציוס מחוכמו וכו' והנן. הרי עשרה למדות:

החסד ממנו יולאים ג' למדות. א' אל הגבורה להחליט כה הדין שבו צקוד מים מכניס את האש וכתיב ויקח צדקם את המלכלה ואת האש צידו. ודרך זה ככללן החסד בגבורה וגבורה צקודים עוז צידך וגבורה צימיק: למד צ' אל הכלה צקודים נעימות צימיק כלל: למד ב' אל הטהרה ומעס יורד אל פומא דלמה צקודים וסוף יתכן שחם האלה כמ"ס לעיל ומעס אל המלכות צקודים אהבה שולס אהבה צ"כ מעשחיד חסד. הרי י"ב למדות:

הגבורה ממנו יולאים צ' למדות: למד א' אל הסוד להצניז כה הדין הקדוש צקודים סוד והסד לבטלו. ואז יס' כה להקדים אל אלו חס' הרלים והס' נשמנו רגליהם ויורדים בנקצא דהסומא רצה: למד צ' אל הטהרה להצניזו צנדי קנאה צקודים כלים מלחמות יעיר קנאה יריע חף ירעה על אויביו יתגבר סכין סהוא מקנל מן החסד שבו קוד רמ"ח מ"ע וזון הגבו' שבו קוד סס"ה ל"ח טקטיסס כמין חיי"ג אל על אויביו יתגבר צחיי"ג והנן. הרי ע"ז למדות:

התפארת ממנו יולאים ג' למדות. א' אל הכלל צ' אל הסוד ודרך צ' למדות אלו יורד העל מן השמים וסס שומקין מן ללדיקים: למד ב' אל היסוד סהוא הסליש טע"י סוף כוחן מוזן לכללו. הרי ח"י למדות:

הנצח ממנו יולא' צ' למדות א' אל הסוד ודרך סס ככללים כלל צהוד והסוד כלל וצ"י טקטיסס נחצשל חזקו קודם ירידו אל היסוד: למד צ' אל היסוד הרי כ' למדות:

ההוד ממנו יולא' א' אל היסוד. הרי כ"ח למדות: **היסוד** ממנו יולא' רק למד אחד אל המלכות ולפי שזס הלמוד סוף דק מאוד לכן כל האורות

כיון שנאלו אל היסוד חזרים למעלי' צקוד אור חזר כי לא יכלו ללחם צידך דרך למד סדק. וכיון שנאלו צחכמי' מכים צדופס הכלי למעלי' והנן נחבאר רק ואז חזרי' למעלי'. ואח"כ יורדים צחכמני' שיוכלו ללחם דרך זס סלמו: והטעם כזר נחבאר צקדו סרסאון. צקוד סנינה הכלים. ולכן נקרא סרי סלאר לעולמו ד'. והנן זס: סרי לך כל הכיז למדות:

דרך ה' בו יתבאר הפרש בין עולם אצילות ובין שלשה עולמות בי"ע

ועתה נבאר סוד ד' עולמות אבי"ע הנה אלו גיע בי"ע יתבאר לקמן: ועתה נבאר רק עולם אצילות וזה שיין גם בכך הדי' עולמות כי הנה נחבאר לעיל בסוד השני מרכיז' שהיה במקום סניו ששמנו נעשה הסה' עליה: ונת' כבר שחיו בוו הסהדיו עליה ב' בחי' אורות שהם בחי' עיגולים ובחינות קו היושר. ונת' שם שמרכיזו בחי' העיגולים ניתק מתחלה מן המרכיז סביב הטהרה שבו סכל צדדים ואח"כ ניתק בחי' קו היושר ומה שהיה חתם המרכיז של קו היושר לא רצו לירד לסטה שהיו דרך המות. ובחי' בדרך החיים להלך למעלי' שאין זה דרך הלכות והם האורות של ג"ע בי"ע. ואציג לך התמונה כדי שתבין הישיב והוא כזה. ונחבאר שם שהאור שניתק מסהדיו עליה עמד סביב הסה' וממנו בא עצם החיים אל האורות שבתוך הסה' וזכנ אורות שגבי"ע בי"ע אינם יכולים לקבל עצם החיות שלהם שאין יכול לבא להם לא מן החלונות שסביב הסהדיו שאין שם דרך הלכות. ואף מן קו היושר שאף ששם מתהדשים חלונות חסיד עכ"ז אין זה אורם משם: אך עולם אצילות יש בו ב' בחינות

בבחי' החלונות כל האצילות שוה שבכל מקום שיפתח איהו חלון מסורש יוכל האור שעומד שם שהוא דרך הלכות יוכל לקשרן לסטמו ולכן כל האצ' בזה שוה ואיהו וחיותו שהוא האור שניתק משם שהוא חיותו של זה האור שבתוך האצ' בכ"ס האצילות יוכל לאור שם והם מקבלים עצם החיות ע"י החלונות. ולכן כל המקום עד המרכיז שר קו היושר ששם מסתיים כלל האצילות כולו נק' אצ' בבחי' זו. אבל בבחי' שהם נחבאר דרך קו היושר ע"י החלונות שמתהדשים שם חסידים הולך הוא להיות אצ' חזק לכמה בחי' והוא עפי' ב' דעות שהבאנו כבר שיש מי שאומרים שעולם האצ' בעצמו נחלק ד' חלקים וחלק הראשון הוא סוד הכתר של האצ' שוה לכבר נק' אצ' שנאצ' לפי ששחידור האור דרך קו היושר נכנס בו בראשונה כמ"ש כבר שבספ' הכתר ראצ' שם שופע אור אין סוף עצמו דיוור דרך קו היושר. והחכמה מקבל ממנו וא"כ הוא מקבל דרך ססד: וכבר נודע שכל שרמטה אצו מקבל אור העצמות שלמעלה ממנו דרך שוה שרמטה ממנו כשבא אליו אור גדול אי הוא מזדווג מיניה וביה שוה האור היוור אליו מאים נעשה דמיון דוכרא כבי האור שבו הספ' ואז מחמת חזיונו יוצא אור חדש והוא יורד אל הספ' שלמטה ממנו. וכן עד דרך זה מן עלה רעלול עד סוף

סוף המדיניות: אי"ה החכמה אינו מקבל אר העצמות של הכתר
 רק זה האור חדש שיצא ממנו ולכן החכמה נק' בריאה שבאצ'י
 שזהו בריאה הרשה אבל עכ"נ נק' בריאה שבאצ'י שהרי בכח'
 ראשונה כל מקום האצ'י עד המרכז של קו היושר ששם קרקע
 עולם אצ'י בכללו כולו נק' אצ'י בכח' ראשונה. אך בכח'
 ב' נק' בריאה לכן נק' בריאה שבאצ'י: ולפי שהחוב' כהרא
 שרין לית רעותה פסקי מנייה ובינה מקבלת אור העצמות
 עד חכמה לכן שניהם חוב' הם סוד בריאה שבאצ'י והת'ת
 הכולל גם הו"ג ובכללן גם נה"ם שהרי כבר נת' שהאורות של
 ו"ק כלולין זה מזה א"כ יש בחג"ת גם נה"ם. ובנה"ם יש
 חג"ת. והם סוד ד' וז' מוצקת שהם סוד חג"ת בכללות נה"ם
 הם סוד ד' נרות ונה"ם בכללות חג"ת סוד ד' קני המורה.
 אי"ה הם נתלקים לבי מדיניות מדיניות הא' שהם חג"ת הם
 מקבלים מן חוב' ע"י היוווג אור חדש היוצא מתוך זיווג שלהם
 לכן נקראים יצירה שבאצ'י כי יצירה הוא יותר מוגדל מן בריא
 כמבואר מתוך דברי הוזהר בסו"ה יוצר אור ובזר חושך:
 ומדינה הכי שהם נה"ם מקבלים מתח"ת ג"כ אור חדש מזיווג
 ז"נ ונק' עשיה שבאצ'י. שמלת עשיה הוא יותר מוגדל מן
 יצירה אבל כולם הם אצ'י בכח' ראשונה כמו שכתבתי לעיל.
 והוא סוד שיר פשוט שיר כפול שיר משולש שיר מרובע
 בסוד שם הוי"ה כהה. ו"ה ית' ית'ה ית'ה ית'ה ית'ה ית'ה ית'ה
 שיר פשוט סוד כהה שהוא אצ'י פשוט כשהם פסמים
 י"ה הוא אצ'י שיר כפול שהוא סוד חוב' שהם סוד שיר כפול
 דכרא נפקין וכתרא שרין ו"ה הוא סוד שיר משולש שהם
 חג"ת שהם משולשין. וכמה סוד ית'ה כמבואר מתוך דברי הוזהר
 הוי"ה הוא סוד שיר מרובע שהם נה"ם שהם סוד ד' רגלי
 הכסא כי חג"ת הם סוד כסא לחוב' כנודע והם ד' רגלי הכסא
 וז' עולמות בריאה יצירה עשיה שהם למטה מן כלל עולם
 האצ'י ונתאר לקמן. כן הוא רעץ כמה חכמי האמת: אבל
 מתוך דברי הארז"ל מבואר באר השני' באופן אחר שר' חקני
 האצ'י הם נגד ד' אותיות דה"ה היינו ש' שרומם אל החכמה
 כמ"ש כבר כמה פעמים בסוד כולם כחכמה עשיה שהוא
 סוד יו"ד כמ"ש כבר הוא חלק אצילות שבאצ'י: והבחר בכל
 בשם אין סוף לרוב העלמו ואין שום אות מורה עליו רק
 קוצו של יו"ד כמ"ש כבר: והטעם כי החכמה מקבל אור
 העצמות של הכתר בסוד כי עמך מקור חיים הנאמר על החכמה
 שהתיר המקור במעין כמ"ש כבר ולכן הוא סוד אצילות
 שבאצילות. והבינה היא סוד הכריאה שבאצ'י כי הבינה
 אע"ג דא פסק רעותה מנייה עכ"נ אינו מקבל עצם האור
 מהבחר רק אור חדש מזיווג כתר וחכמה שהם דמיון דבר
 ונוקבא כמבואר מתוך דברי הארז"ל שהחכמה היא נוקבא אל
 הכתר ולכן נקרא חכמה רשון נוקבא וזא חכם. וככן הבינה
 היא סוד בריאה שבאצ'י והת'ת בהכלול כל הוי"ק שהוא מקבל
 האור מזיווג חכמה ובינה נק' יצירה שבאצ'י. והמלכות היא
 סוד עשיה שבאצ'י. כן הוא מבואר מתוך דברי הארז"ל:
 אי"ה דעות הנ"ל הם מחוקקים בנ' דברים. הא'. שלפי דיעה
 הא' החכמה הוא סוד בריאה שבאצ'י. ולדיעה הב' החכמה
 הוא אצילות שבאצ'י: הב'. לדיעה הא' הכתר הוא סוד אצ'י
 שבאצ'י ולדיעה הב' הכתר הוא נכלל בשם אין סוף: הג'
 לדיעה הא' רק חג"ת הם סוד יצירה שבאצ'י ונה"ם הם סוד
 עשיה שבאצ'י. ולדיעה הב' כל ה' קצוות הם סוד יצירה
 שבאצ'י ורק המלכות היא סוד עשיה שבאצ'י: ונה"ם נגד ד'
 אותיות הוי"ה חכמה אצ'י ה' בינה בריאה ו' ששה קצוות
 יצירה ה' אחרונה מלכות עשיה: וכדי להשוות הדעות שהיו
 כולם עולים בקנה אחד נלע"ז עד דרך זה. כי הנה נתבאר
 שחכמה ובינה נתקנים רב' פרצופים כא' מהם היינו החכמה

נחקק רב' פרצופים אבא עילאה וישראל סבא. וכן הבינה
 נחלקת רב' פרצופים שהם אימא עילאה ותבונה וכל ב'
 פרצופים הן העדיונים הן התחתונים כולם נקראו בשם חכמה
 ובינה כמ"ש כבר. וכן הת'ת נחלקת רב' פרצופים שהם ישראל
 שהוא סוד זעיר ובת זוגיה שהם סוד ת"ת ומלכות עילאין
 והוא כנגד חק חג"ת של זעיר כמ"ש כבר ולמטה ממנו יעקב
 ובת זוגיה כמ"ש הכל למעלה: והנה מבואר מתוך דברי הארז"ל
 ז"ל שאבא ואימא עילאין שניהם נכללים בשם חכמה כי
 חכמה הוא סוד י' וממנו יוצא יו"ד שרומם אל אימא שהיא
 סוד ה' סוד ד' כמ"ש לעיל דהי כי אימא נכלל באבא. וישראל
 סבא ותבונה הוא דהיפך כי היא נקראת עשרת המאורות בסוד
 ה' ד' עד י' שהיא מעשרת אל הו"ד כמבואר מתוך דברי
 הארז"ל. והנה אימא עילאין הם מקבלים אור הכתר אור
 עצמות בסוד הכתוב כי עמך מקור חיים הנאמר על החכמה
 והבינה כלולה בו ושניהם מקבלים אור הכתר
 אור העצמות: וישראל סבא ותבונה שכלולים בשם בינה כי
 הוא נכלל בה מקבלים אור מן זיווג אימא עילאין וכן הוא
 בת"ת וסל': ובזה יבואו כי הרעות על מכונם שמה שמבואר
 בדברי הארז"ל ז"ל שהכתר הוא נכלל בשם אי"ה היינו שמבואר
 אבל בהתפשטותו באו"א עילאין אור עצמותו שנקרא ג"כ בשם
 כתר הוא האצילות. ולפיכך אמר שהחכמה הוא סוד האצילות
 הכוונה על א"ה עילאין ששניהם כלולים בשם חכמה ושם
 מקור החיים לכן הוא נקרא אצ'י וזה שאמר שהכתר הוא
 האצילות הכוונה על התפשטות אור עצמותו באבא ואימא שהוא
 נק' ג"כ בשם כתר. ומה שמבואר בדברי הארז"ל ז"ל שהבינה היא
 סוד בריאה הכוונה על ישראל סבא ותבונה ששניהם נכללים
 בשם בינה והם מקבלים מזיווג אימא עילאין לכן נק' בשם
 בריא וי"ש ששם החכמה הוא בריאה ר"ל עד י"ש שהיו ג"כ
 סוד חכמ' שהו' סוד בריא: כנ"ל ומה שמב' בדברי הארז"ל:
 שהת'ת בהכלול ויק' נק' יצירה. הכוונה על חקק עליון שהוא
 ישראל ובת זוגי' שעומדים בחג"ת דה"ה שהוא יצירה והוא
 מכונן עם דיעה הא' שהת'ת הוא יצירה. ומה שמבואר בדברי
 הארז"ל שמלכות היא עשיה היינו חקק התחתון שבזיווג שהוא
 סוד יעקב ובת זוגיה. והוא מכונן ג"כ לדיעה הא' שהרי הם
 כוללים דנה"ם של ז"א: ומה שקרא הארז"ל ז"ל לחלק העליון
 רק בשם ת"ת ולחלק התחתון רק בשם המלכות הוא ג"כ ע"ד
 שהם יו"ם ותבונה כי נודע שבת זוגי' של ישראל שהוא חקק
 העליון של ת"ת הוא לאה שעומרת במקום חג"ת. ונתבאר
 כבר כי לאה אינה נקודה מן י"ג רק הארה בעלמא וא"כ היא
 מפלה אליו ולכן נק' בשם ת"ת דבריו אבל חלק התחתון הוא
 להיפך כי רחל היא נקודה מנורה מן י"ג ויעקב הוא רק הארה
 בעלמא והוא מפר אל' ולכן נקרא בשם מלכות לכדה. ובזה
 יתורץ לך קושיא עצומה וחכמי' נרולה מה שיש דמיון על
 דברי הארז"ל ז"ל שאמר שחכמה הוא אצילות ובינה היא בריאה
 הרי כבר נודע שהיו"ב כהרא שרין ומתחילין בשו"ת מכת"י
 שז' א"ה וגיון א"ה נעשה כתר לשניהם ושניהם מסתיימין
 בשו"ת שהוא כנגד סבור א"ה א"כ איך יחשב חלק החכמה
 לאצילות וחלק הבינה לבריאה ששניהם עומדים בשמא א'
 במקום אצילות בשו"ת. וגם שאמר שהת'ת בהכלול ויק' הוא
 יצירה ומלכות לבד עש' הרי מבואר מתוך דבא עצמ' כמ"ש
 לעיל שעמירת המל' הוא כנגד נה"ם ועוד מעלה בב' שלישי
 ת"ת שלו. ואם הנה"ש שלו הוא יצירה א"כ יחשב המלכות
 לעש'י. אבל לפי דברינו הנ"ל יונעם בטוב מעט והוא נכון והבן
 כ"ז. דהי נתבאר לך סדר השתלשלות העולמות עד עולם
 אצילות ועד בכלל עפי' התיקון שהוא נקרא עלמא דמתקלא.
 הכוונה שנתקנו בדיוקבא דראם שהוא בסדר' קיים מין ושמאל
 ואמצע

עשיה דאצי' וכן בפרשות העולמות כמו שאכתוב רקסן וכן שיעורו של אות ו' תלת יודי' כמבואר מתוך דברי הוזהר והכן: והנה עולם האצי' וכל מה שלמטה ממנו נחשב רנבי עולמות שלמלעלה עולום העשיה הרי כל העולמות בכללן נחלקים דר' בחינות. ובפרשן אותה מוצא גם כן שכל עולם נחלק לארבע בחי' הניל כמ"ש בכר. וכבר נתבאר שדעולם המלכות של עולם העליין מתלבש בעולם התחתון היינו שנעשה עתק לעולם שלמטה ממנו כמו שהמלכות דאצי' נעשה עתק לעולם האצי' בן הוא בכל עולם ועולם לקיים מה שנא' ומלכותו בכל משלה ולהביר את האהל להיות בסוד האהרות וסופו ענין בתחלתו כמו שאכתוב לקסן: ונודע כי המלכות נקראת כבודו בסיה' מלא כל הארץ כבודו: זכתיב השמים מספרים כבוד אל כמבואר מתוך דברי הוזהר. ובאלה הדברים נבא לביאור הכתוב שתתלכנו בראש הפתח כל הנק' בשמי הונוה כל העולמות כולם נכללים בשמו של בעד הרצון שהוא פועל בהם פועלתו בפי רצונו ונק' בהם על שם הפועל. וכל העולמות נחלקי' לדי' בחי' שהם לכבודו סוד המלכות שנעשה עתק שהוא סוד האצי' בראתו הרי בריאה יצרתו דרי יצירה אף עשיתו הרי עשיה וזכה ליתוסף מלת אף הרומו לספרא אותה כמבואר מתוך דברי הקנה לפי שבעשיה שם הוא עיקר מדור הקדמות כמ"ש רקסן:

ועתה נבא לביאור הני עולמות בריאה יצירה עשיה כי אמרנו שהמלכות מפרד מוכרחה להחלשב בתחתונים שהוא סוד מיעוט הירח כמ"ש בשער האותיות וכדי לקשר עודם אל עולם להיות האורח אחד. ואמרנו שהמלכות נקראת שמי וכתב זה שמי לעלם סוד אסתר לישנא דאסתרות שהיא סמלעת ומסתתרת נק'. לכושין והוא כל כבודה הוא כן מרץ מניסם שהיא סוד בת עין שסניב לה נ' גונוין שהוא סוד נ' גונוין דקשת כמ"ש בשער האותיות: והוא סוד רזי' דאורייתא. דאחקי' תורת ה' חמימה וא"ל לה נ' לכושין שהם ששם רמז דרוש ועם סוד סודי' הוא הסודי' שמחשעשע בן הקב"ה. וכנגדם ד' בחי' בתורה מעטים נקודות תנים אותיות שהם כנגד ד' אותיות הוי"ה שהם סוד ד' עולמות אביע' וזוהו נחתונה מחמת השקשה לכושין דילה נ' עולמות בייע' כמ"ש לקסן:

ד"ב בוית' ענין החלוקה שיש בין נ' עולמות בייע'

כת"ב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יסרד והיה לארבעה ראשים: כי הנה זה הנהר כבר נחב' בשער הא' שזה קאי על תופ שיויר מאור א"ם מן היסוד שהיה שרשו בנוו ב"אם והיסוד נק' נהר כמ"ש בשער האותיות וזה חוט יויר מן העדן הם העולמות שלמעלה מן עולם אצילות אל הגן הוא עולם אצי' שעולמות שלמעלה נקרא עין לערך עולם אצי' ועולם אצילות נק' גן לערך עולמות שלמעלה ומן אצילות ולמטה כתב ומשם יסרד והיה לר' ראשים כי ששם ולמטה נק'. עולם הסירוד משא"ל האצילות שנקרא עולם היחוד כמ"ש למינוי וכל עולם שלמטה נק' כמא לעולם שלמעלה וכל כמא עומד על ד' גילים כמ"ש לקסן. וז"ש והיה דר' ראשונים ומה שהאצי' נק' עול' היחוד והעולם שלמטה נק' עולם הסירוד אמשול לך משל' למטה וממנו חקך דונמחו למעלה: הנה האדם התחתון האנושי שיש בו כמה אברים ואינם פעילים רק על ידי הגשמה הפועלת באברים והגשמה שוכנת במוחו של דר' הוא המחשבה שעל ידי המחשבה פועל אדם כל פעולותיו והנה זו המחשבה אף שהיא שוכנת בראשו היא מתפשטת בכל' האברים שפועל בהם והמחשבה דבוקה בפעולה שאם יצאה אדם לאכול או להקח או כיוצא בה

ואמצע שהוא סוד המתקלא כף זכות וכף תובה וחק מכריע בנתיים כמבואר בכרייתא דא"א שהוא עיקר התיקון שע"י הקיים נעש' בסוד רה"י כמ"ש לעיל וע"י ההתלבשות שהוא סוד מעשה מרכבה שזה נעשה מרכב ובסא לזה זה רזה ער עיקר על כל העולות שהוא רוכב עיניהם ומחברם בהם ונעשה נשמה להם והם נק' כלים אל עולות על כל העולות ופועל בהם רצונו. ואי ח"ו אסתלק מהם נשארים כלים יבשים וכבר נתבאר זה. ועתה נתחיל לבאר סוד השחלשות ג"ע בייע' ונפתח דו פתח כמ"ש:

פתח מ' דרך א' בו ויתבאר סוד ג"ע בייע'

כת"ב כל הנקרא בשמי' ולכבודו בראתו יצרתו אף עשיתו: כזה הכתוב נמוך כל הדי' עולמות אביע' כי מלת שמי' כבר נת' כמ"ס שרומן למדת המלכות והוא סוד המלכות אשר היתה גנוזה בא"ם אשר בתוכה נכראו כל העולמות אשר הם שמו של בעה"ר שאין לו שם ותואר כמ"ש הכל בשער א' רק הוא נק' עפ"י פעולותיו שהוא פועל ע"י המדות המיוחדות הן לשכר והן לעונש ונק' עפ"י השמות המיוחדים אל המדות וזה שם כמבואר בוזהר והוא דמיון הגשמה שפועלת כנוף האדם ע"י האברים המיוחדים כ"א למעולה המיוחדת. והאברים הם כלים אל הגשמה כי אין אומן בלא כלי ובהסתלק הגשמה מן האברים אזי כולם בטלים ממלאכתם. כן הוא דוגמתו בעלת כל העולות שהוא מתלבש במדותיו ופועל בהם עפ"י רצונו ובהסתלק מהם נשארים כלים יבשים במות' ונהר יתרב ויבש וכן המדות נק' שמו של עילת עד כל העילות. ואל פעולה ברבוי מה שאני אומר שהמדות כ"א מיוחד לאיזה פעולה ואז הוא נקרא ע"ש הפעולה. שלא תאמר ח"ו שאותה מדה פועלת דבדה בלתי המדות אחרות. שא"כ יהיה ח"ו קיצוץ בנטיעות לעשות אותה מדה רשות כמ"ש ויהיה נחסרתה תבילה שלא יהיה בסוד רה"י כמ"ש כבר אלא וכוונתו שכל מדה מיוחדת לאיזה פעולה הוא כן כמשפא"ל כל הרוצה לתחכים ידירם הרוצה להעשיר יצפן אך כל רמדות נכרלים בזו המדה ונותנים לה כח לפעול אותה פעולה אך שזו המדה המיוחדת לפעולה פעולה ע"י היא התנהגה לעורר אותה פעולה וכל האותיות מסיע' לה. כמו שכתבנו בדרייתא דאברם אבינו בסוד יצירה שכל אות מיוחד לאיזה יצירה ואז זה האות והנהגה על ידו והוא הודק בראש וכל אותיות כלולים בו כמו שמבואר שם וכמו כן מבואר מתוך הדרייתא דברי ישמעאל שא' כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא כמבואר בדברי הארז"ל: והנה כל העולמות הן בכלל הן בפרט נחלקים דר' עולמות אצי' בריאה יצירה עשיה נגד ד' אותיות הוי"ה כמ"ש היינו אם נחשוב כל העולמות בכלל הרי עולם הראשון שהוא עולם המלכות הוא סוד א' שהוא נגד אצי'. ואדם רקמא סמימא כב' בארנו שהוא סוד ארם דברייתא והוא נגד אות ה' ראשונה. וא"כ שכולל כל המדות כמ"ש כבר בארנו שהוא נקרא ארם דריציה והוא כנגד אות ו' וכמו שא"כ זה כולל נ' עולמות שנוסו תוך כידו הסהירו סוד היצירה והיה כבר אמרנו שעלה למעלה בין נצח הוד דאק"ם סוד הבריאה ונגידו סמנשמים למטה בעולם אצי' הרי הוא כולל נ' עולמות סוד ו' הוא סוד בריה התיקון המכריח מקצה אל קצה. בסוד הסולם שראה יעקב שהוא סוד ו' מוצב ארצה ואשנו מביע השמימה כן התח"ת של עולם אצי' שהוא ג"כ סוד יצירה שבאצי' כמו שבכתתי לעיל הוא כולל נ' עולמות שראש בין נצח הוד יסוד דאמא שהוא סוד בריאה והוא עצמו סוד יצירה ונצח הוד יסוד שלו מתלבשים במלכות סוד

לגדול והגדול הוא נעשה מוח אל החיצון שהוא קטן ממנו כמבואר בזהר. והיינו כמ"ש כבר כי החכמה מליש את הכתר והבינה מליש את הלחם והחית מליש את המלכות מליש את רח"ת א"י הרי המכונה היא החיצונה שבכולם. אבל אור המקף הוא להיפך שהגדול מקף את הקטן והוא בדרך זה שהמקף של המלכות היא הפנימית והיא סמוכה אל אור הפנימי שר המלכות והמקף של ח"ת הוא מקף למקף של המל' ומקף של בינה מקף למקף של ח"ת וכן כולם עד שמקף של כתר הוא מקף את כולם. והנה עמידת הקליפות הוא בין אור פנימי של מלכות ובין אור מקף שלה. וסנידים אר אור הפנימי שבה כי לא יוכלו לעמוד סנידים נגד אור המקף שגדול אורו מאור ומסמא את עיניהם ולכן הוכרח להיות עמידתן שם ומקפין אות' סביב בסו"ה סביב רשע' יתהללון וכת' וסביבו נשערי מאוד שהוא סוד הר שעיר וישת עשו. ואם לא היה זה הדבוש של הבינה היו יכולין להסתכל באור פנים של המלכות כי אורה מעט ועוד שהנחש בדרך על עקבה כן הוצרכה הבינה לעשות לה לבוש מאוד החיצון של החיצון שלה שהוא מסך עב וגם הוא מספיק בין אור פנימי של המלכות לבין הקליפות ולא יכלו לינק ודיהנות מאורה. והנה אלו הג' לבושים מתפשטים הארתם גם למטה כמ"ש לפנינו היינו שלבוש הבינה מתפשט למטה ומקף את זו"י מראש ועד גרלם ועד בכלל שהוא עד קרקע האצ' שהוא קרקע האצ' ארם סוד שמ"ש של עולם הבריאה: ומה שנשאר מזה הדבוש שהרי זה כלל גדול שהגדול יש בו כח להתפשט כנגד כל מה שלמטה והיה יכול להתפשט עד למטה כל עולם העשיה ג"כ רק שהוצרך זה הלבוש בכואו לקרקע האצ' שהוא שמ"ש של הבריאה להתקפל למעלה ולעשות ממנו סוד מעקה בסו"ה כי הבנה בית חרש ועשיית מעקה לנגד כמ"ש זה הסוד בשער האותיות: והנה זה הלבוש של הבינה נחלק ל' חלקים שמה שמקפת את זעיר עד הלבוש המלכות שעמידתה בשליש ח"ת של זעיר הוא נק' סוד מליח וממנו יצאים הארת אבא כי לעולם הארת אבא מתקבש בתוך הארת ארם והם נטושים למטה והם סוד הציצית והם מבנים את איש המלכות ולכן בציצית של ד"ב חושן נגד ד"ב תיבות חכמה והוא סו"ה ויקחני בציצית ראשי שהם סוד השערות כמ"ש סוד זה בשער האותיות וזה החלק נעשה מאור החיצון שבחיצון של חב"ד דבינה. וחלק ב' הוא מה שהמקפת את הגוף של ז"א ומלכות וזה נקרא לבוש ב' סוד הר הכבוש להכניש מן הכתמים עד סמוך סיום הגרלים וזה נעשה מן גני' דבינה. וחלק ג' שמכסה את הגרלים וגם למטה חתת הגרלים זה נקרא מעטפת כסו"ה מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב: כמו שמבואר בשער האותיות. והנה כללות של זה המלכות של ג' חלקים נק' חשמיל שהוא מליש במספר השוה: כמבואר מתוך דברי האר"י ל' והנה מזה המלכות שהוא מתפשט חתת דכריה נעשה אור האצ' רק דרך מסך שהוא סוד ק"ף צירופי אדירים המשולשים מן חיצונית הבינה. והנה מלכות הב' של המכונה שבא לה מן חת"ת זה יורד ומתפשט עד דכריה נעשה אור למטה ומלביש לו"ז דכריה ג"כ ע"ד הג"ל ומה שתחת גרליהם מזה נעשה מסך מבריל בין עולם הבריאה לעולם היצירה. ומה שהיה ראוי להתפשט ג"כ למטה עד סוף העשיה נתקפל ג"כ למעלה ונעשה ממנו ג"כ סוד המעקה של ג' חיצונית. ובזה תבין ההפך שיש בין אצ' דכריה בענין יניקת החיצונים שלמטה בצא' כתיב לא ינוק רע ששם אין יניקה להחיצונים כלל דפי שהמלכות שבא מן הבינה הוא מקפ' אות' ששם אין להם אהיה

בזה אינו צריך לחשוב איך יסתח פיו לאכול ואיך ידעו שנינו ויבלע בגינו וכן אינו צריך לחשוב איך ישא גרליו להלך רק המחשבה דבוקה באותו אבר המיוחד לאותה פעולה והמחשבה דבוקה במעשה אף שהמחשבה היא ראשית הפעולה והמעשה הוא סוף הפעולה הראשית דבוק בסוף והסוף דבוק בראשית והבן זה ליקח דוגמתו למעלה כי החכמה שהוא סוד המחשבה מתלבשות תמיד במלכות שהיא סוד המעשה כמבואר מתוך דברי הא"י ג'ל שתמיד החכמה מתלבשת במלכות וע"י היא פועלת כל הפעולות כן הוא בכל העולמות וכל הפרצופים ובכל הספי'. ונחזור אל המשל הקדמוני שהמחשבה חסיד דבוקה במעשה. ומשיטא שאין צריך דיבור היינו שיצוה האדם לפי שאכל ולרגלו שילכו וכיוצא בזה כי המחשבה דבוקה באותו אבר לפעול פעולתו ע"י המחשבה הדבוקה באותו פעולה: הרי כי המחשבה מתחייבת בכל האברים יהיה נמוך אבל כשצוה אדם לפעול פועלותו ע"י אדם אחר שהוא נפרד ממנו כמו המלך עם עבדיו אף שהם עבדיו ונכונים תחת ידו לעשות כל פעולתו עכ"ל אינם פועלים ע"י מהשכנתו כי אין מחשבתו דבוקה בהם וסוד נפרדים ממנו ולכן צריך לדיבור אור אומר וקם. ונחתה חכם הדסה הנמשל למשל כי אין צריך יותר דרדח"כ הביאור. ובהם תבין מה שאמרו ר"ל שישראל הקדוש בתוך הוא בעצמו דן אותם אבל האומות הוא דן אותם על ידי שבעים שרים שרמעלה דכתיב יסוד ה' על צנע המרים במרים ועל מלכי האדמה בארמה. שהוא פוקד וגזר על השרים לעשות משפט מלכי האדמה. אבל בישראל כתיב משפטינו יצא והוא עמ' סוד הגיל כי ישראל נקראים אברים אר השכינה כמבואר בזהר והוא כמו נשמה אליהם שנשמת ישראל הוא חלק אלולה ממעל והיא מתחייבת עם האברים ואין צריך רגזו ואומר כי שמתשבתו פועלת בהם והמחשבה דבוקה במעשה. אבל אר"ה ששומעוהם סוד אדיון נפרדים ואין נכללים בראש דאדם ככן צריך סקידה והבן זה. הרי כי עולם הציצית ששם שופע אור א"ס שהוא סוד רוא דמחשבה כמ"ש כבר המחשבה מתחייבת בכל הספי' של עולם הציצית והם אברים של אור א"ס. ולכן נק' עולם החיוד אבל העולמות שלמטה נקרא עולם הסידור ובהם תבין מ"ש בזהר עלמא דרעילא דאיהו אצ' איהו וגרסיה דהון מה דראו הכי בעלמא דלתא דלאו אינון וגמיהון דר בהון' והוא מוכן עמ' הרברים הגיל. ועתה נבאר ענין הסידור בנ"ע וההפך ביניהם ונתחיל בכאר.

הנה כבר אמרנו שהמלכות דאצ' שהוא סוד רזי דאור"י יש בה ג' לבושים. והג' לבושים הם הא' הוא לבוש מן עצמותה היינו מן אור החיצון שלה: ועל' נאמר לא תחבול שמתלווה בתיב כי הוא כסותה לבנה הוא כסותה דעורו. לבוש הב' כן דה מן זעיר בעלה כסו"ה שארה כסותה ועונתה לא יגרע. לבוש הג' בא לו"ז דבינה מן הבינה בסוד הכתוב על גחל' ירחא יסרוש כנסיו וקחתי. שהבינה פורסת סוכה שלום ומסכה אותם כנפלים לכל ינוס מהם החיצונים וככל יסתכלו בהם רוע עין. שהם ח' איש אשר לעשו שהם סוד רזי ע"י במספר השוה כי כבר בארנו שהקליפות נהנו מן הסנידים של ז"י שמהם נעשו ז"י ומהסנידים שלהם נעשה הקליפות כמ"ש כבר אבל מן ג"ר לא נעשה מהם קליפות כי אף שנספר מהם העולמות מן אחריות שלהם הרי נתבאר שלא נסלו למטה במקום הקליפות רק שנשארו בעולם אצ' ולכן אין יניקה לחיצונים מן ג"ר. ולכן כשהוא מקפת אותם בהארה שלה אין כח לחיצונים לינק מן זו"י. ועוד מעט אור כי דרעי שהאורות שלמטה כבר נתבאר שיש להם ב' בח' היינו אור פנימי ואור מקף ואור הפנימי הקטן מליש

הוא כנגד ד' קליפות שבאנו שהפנימי הוא דקה מאוד ודפנים נאכלת עם הפרי שהוא סוד קליפת דאצ' שלפעמים נכלל בקורש וכתבא כ"ו בשער האותיות ונהגו אל הבריא שמהפנים של שברי כלים נעשו הקליפות ואחר שנתברר האוכל מתוך המסכות ונספרו הפנים מן הכלים עלו למעלה כמ"ש כבר שבי' שהיו מעורבין ודבוקים בהם היו כבדן כלל היו יכולין לעלות בסוד הלוות שבי' שהם האותיות שהם הרוחניות שהיו בהם מיד כבדו ע"י משה וגסלו מידו ונשברו. והוא סוד המסכות הדבוקות בריאה שמענין את כנפי הריאה דעלות ולפסח על הכבד קדקד השמיות שכלל כמבואר בזה. ואחר שנחלקו המסכות עלוקול ודבור דרך הקנה והפה ואז נתקנו הכלים והבן זה: והנה אף שעלו הכלים עכ"ו נשאר רישום מכל הד' בת' הנ"ל בכל הד' עולמות, וכבר נתבאר שתמיד מן רישום אורות שלמעלה נעשו כלים למטה א"כ מזה הרישום נעשו כלים בג"ע כ"ע. כי כצאי' הרישום נכללו בכלים עצמן אחר שעלו למעלה נכללו בשישם. והאור הפנימי והמקף שלהם וגם כל הענינים שיש בהנ' עולמות שהם חיות הקודש ומלאכים ואופנים כולם נעשו מזיוג ת"ת וכלות אחר שנתקנו. ויבואר כל זה מעט מעט בשער האותיות והנה זה הרישום שנשאר מהשברי' כלים שהם נעשו הכלים בג"ע כ"ע כבר נדע שהיו ז' נקודות ולכן לא נתהווה בשום עולם מן נ"ע כ"ע דק ז' כלים. וכוננם בכל עולם ז' היכולות וז' מדורים כמבואר בזה. וא"כ הם חסדים נ"ד דק שהיה דהם מבי' בסוד הצל לבד כי אור של" סצ"י של עולם אצ"י מבי' דרך המסך אור נותרה הצל שלהם למטה כבדיאה. והוא כמו חותמת רשעוה. וגם כי המסך עצמו כבר נתבאר שהוא נעשה מלבוש הבינה ובינה כוללת כל הד' כמ"ש כבר. וזוה המסך נעשה הצל כבדיאה רמזן כלים לבי' אך הרשעים להם תשלומין גמורים לג"ר. וגם שצורך לקשר עולם בעולם ולקיים ומלכותו בכל משה. וגם מטעם מיעוט הירד שהוצרכה לירד להתלבש בתחתונים כמ"ש בשער האותיות בס"ה צאי' קך בעקבי הצאן וירדה למטה כבדיאה דרך המסך הממסך בין אצ"י לבריאה. וגם הבינה שלחה לה מאורותיה להתלבש ג"כ בתחתונים בס"ה ותכלנה שתיהן הנאמר בנעמי ורות שתי הה"ן סוד בינה ומלכות היינו כי ז' תחתונות דנה"י דמלכות דאצ"י מתלבשת בג"י דבריאה וכל כללות אורותיה כלולים בה ונעשית עתיק אל הבריאה כמו שהמלכות דא"ק נעשה עתיק לאצ"י כן זו המלכות דאצ"י נעשה עתיק דבריאה ומנצח הוד יסוד שלה נשלמו ג"ל דבריאה והוא כהם. והיא מתעלמת בהיכל הראשון מדמעה דמטה שהוא אולם קרש' קדשים הכולל גם לג"ר של בריאה דרי' ה' דגלי' הכסא שזה ה"י ספירות דבריאה נעשה כסא דמלכות דאצ"י והם סוד ד' חיות הקודש סוד ארנ"ן. והיא סוד אור פניאל דפי שיוירך דרך המסך הנקרא חשמי"ל כנ"ל שהוא סוד אור פניאל במספר הששה הרי ארנ"ן. וזה החיות של כל הבריאה והמוחין שלהם בא להם מן זה העתיק וזה נקרא אנתריאל ו"ה יהיה צבאות אלהי ישראל לפי שבא מן מלכות דאצ"י שהיא נכללת בסוד אלהות גמור. והיו תחתונות של כל הבריאה נקראו בשבעה שרים היושבים ראשונה במלכות ונכללים בת"ת של זו הבריאה והוא נקרא מיטטרין ביוד. ונכללו נקרא אמה העבירה שהמלכות דאצ"י עובר דרך המסך ומתלבש בהם. כי מבואר את בתו לאמה. איש רמא קב"ה כי ימכור את בתו דא' כנסת ישראל ברתא דקב"ה כמבואר

אחיה כלל משא"כ בבריא' שהמלכו' הוא רק מלכו' הת"ת ששם יש דהם מעט אחיה כמ"ש כבר: והנה מלבוש הנ' של המלכות שהוא לבוש מעצמותה זו יורד ומתפשט גם כן למטה ומקפא את ז"נ דיצירה ומה שחתת גלילה נעשה מסך מבדיל בין היצירה לעשיה: וכזה תבין ג"כ ההפך בין בריאה ליצירה וכן בין יצירה לעשיה כי מבואר מתוך דברי הארז"ל שבעולם האצ"י אין שם קליפה כלל. ובעולם הבריאה יש קליפה אבל הם מועטים והקדושה רבה עליהם ואינם מעורבים. ובעולם היצירה הם שוה בשוה אך שאינן מעורבים לפי שעל כל פנים יש דהם לבוש מלכות דאצ"י והוא ממסך בין השמא והשהור. אבל בעשיה הם מרובים מן הקדושה וגם הם מעורבים לפי ששם אין שום לבוש רזון דעשיה להיו' ממסך ביניהם: הרי כי עולם הבריאה מקבל אור האצ"י ששמו בא החיות דכל העולמות שלמה שולחו אין דהם חיות מעצמותם כמ"ש לעיל והבריאה מקבל רך דרך מסך אחד ובקירוב מקום לכן גם הבריאה נק' קודש והמסך המבדיל בין אצ"י לבריאה נק' סוכת המבדיל בין קודש לקודש קדשים ועולם היצירה מקבל דרך ב' מסכים ובריוק מקום מן האצ"י והוא סוד חולין שנעשו ער מהות הקודש והמסך המבדיל בין בריאה דיצירה נק' סוכת המבדיל בין קודש לחול ועולם עשיה מקבל האצ"י מן האצילות דרך ג' מסכים ובריוק מקום וגם אור מועט לפי שהמסך המבדיל בין יצירה לעשיה הוא לבוש מלכות שהיא בעצמה סוד אספקלריא שאינה מאירה. והוא סוד חולין סתם: וזפי שהמטמאה מעורבת בה נק' חולין של המטמאה וזה המסך המבדיל בין יצירה לעשיה נק' סוכת המבדיל בין השמא ובין המהור: הרי כי ההפך בין ד"ע אב"ע. ועתה נחזור ונבאר אותם ביותר ביאור אך בקיצור נמרץ:

דרך ג' בו ית' סוד התקשרות כל הד' עולמות

תאנא אימא עלאה מקנות בכורסיא. ושית מסדין מקנין במלאכי. אימא תתאה מקנות באופן. כן הוא מבואר בזה: ולהבין זאת זכור ואך תשכח מה שכתב נה' בענין השברי' כלים של ז"נ תחתונ' של עולם אצילות שבינו שנפלו למטה נתגלגלו ד' גלגלים. היינו שמתחלה נתגלגלו דרך הפנים ומה נעשה הכנה לעולם האצ"י ואח"כ ירדו יותר למטה ונתגלגלו דרך ימין ונעשה הכנה לעולם הבריאה ואח"כ ירדו יותר למטה ונתגלגלו דרך שמאל ונעשה הכנה לעולם היצירה ואח"כ ירדו יותר למטה ונתגלגלו דרך אחר ונעשה הכנה לעולם העשיה: ולכן עיקר הקליפות הם בעשיה כי כבר נתבאר ששורש הקליפות הוא מן האותיות: והנה נתב' כי מאלו השברי' כלים מהפנים שהיו מעורבים בהם נעשה מהם הקליפות. וכן יש הפרש בין כל עולם ועולם בענין אחיות החיצונות בקדושה שבאצ"י שהפנים שנפלו מן השברי' כלים היו מן בת' הפנים שהפנים שם מועטים מאוד לכן בעולם אצ"י אף שיש מעט קליפה הם אין עומדים למעלה נגד הקדושה רך מתחילין למטה נגד נה"י דגוף ד"א בסוד דגלי' דמטה מות וישם הם עומדת ג"ר דקליפה והיו"ת עומדים למטה בעולם הבריאה נגד ג"ד דקדושה דבריאה. ולפי שהג"י דקליפה דאצ"י אינה קליפה גמורה כי הם מסתקפים ועליה נאמר ונגוה דהם סביב ומתוכה עין השמש כמ"ש בדברי הארז"ל. וכן אדרו שבעולם אצ"י אין שום קליפה כמ"ש לעיל בשם הארז"ל. והנה בעולם הבריאה ששם היו הפנים מבחי' ימין שאף ששם יותר מרובים מבחי' הפנים ע"י הם בחי' ימין והם מועטים ומתוקנים ג"כ וכן הם מתרבים והולכים עד שבעשי' שם הוא עיקר מרד הקליפות הקשים: וזו בחי' אלו הקליפות

הטעם

רישא. 'ז' ריש' דלא ידע. 'ג' רישא דלא אחידע: וזה נשאר מנולה ונכללים נשם ראש אחד ונקרא רישא דעתיקא דעתיקין. וז' תחמוטות שלו נקרא' עתיק יומין ונקראים ימי קדם. צדור הכתוב נלע אמרו אשר היה ימינו קדם כו"ש בשערי אריות: וזן נקודת חכמה של י' ספירות שנאללו נטהירו כחתקן ג"כ ע"י שצנע חכמות של אורות מואלין צפירין ולכן נקרא ג"כ עתיקא ונעשה מהם פירוף שלם. ונקרא רישא דליין וסוף מלגים לעתיק יומין שם ז' תחמוטות של עולמות דל"ק: וזן נקודת הדינה מן י' ספירות שנאללו נטהירו כחתקן ג"כ ע"י שצנע דינה של אורות מואלין תצירין ונקראת ג"כ עתיקא והעתיק יומין נקרא עתיקא דעתיקין וננקודת הדינה כחתקן ג"כ צדור פירוף שלם ונקראת רישא דלירך אכפין וסוף מלגים של הא"ן כולו רק שכתב ש' א"ן שהוא קוד הגבלותא נשאר מנולה: ואללו ז' פרטופים א"ן ור"י וס' לשם ג"כ קוד ג' רישין שם קוד גלגלה. מוחא סמימאחא קדמוחא דאיריא. ונכללין רק צב' ראשין שהוא גלגלתא ומוחא סמימאחא וס' דל גנו מן דל ורישא דעתיק הוא קוד רישא דלעילא. כמנזאר צדור דאמר ג' רישין אהגלשו לעילא לעילא. דל גנו מן דל. ודל לעילא מן דל: ונרישא דלירך נהקנו ז' חיקויי דרישא שם ג"ט קע"ד א"ח ונקראת ז' חיקויים שם נעכ"ס את האור והאור הילא מנזו יולא דרך מלגותיוסיליותה שעי"י יכלו העולמות שלמות לקבלו והוא חיקון השול: ועוד נהקנו לו י"ג חיקויי דיקנא שנקרא' י"ג מכליין דרמתי ונקרא מנזל עלאה והכל חלוי צנזל. ונראשו י"ג ג"כ י"ג חיקויי שם קוד י"ג חוורתי דרישא והשערות הנוסע' מן אחורי ראשו מאחורי אדונוי שלא לכבות את האזניים ומנעים עד רישא דכחשו ומס' נוסעים על על ראש זעיר אכפין שכל שראשי מנזל על. והם רק ד' חוורתי דרישא ונכללין כ"ח מנזאר ועשר מעשר שם ד' מנזות קוד ד' מנזות שקל בכף עובר לכסור. ומס' ריתין דליריא ח' עלוין דכסופא. כמנזאר צדורי הארי ז"ל: וע' חוורתי דרישא יודים דרך פניו עד זעיר אכפין שמהם נעשים לזעיר אכפין ע' חיקויי דיקנא כמנזאר צדור: והנה מן רישווס של חכמה ודינה העיקרית כחתקן מהם ז' פרטופים שם אכא ולימא. ונחלקים כ"ח לז' פרטופים שם אכא ולימא עלאין וישראל קנא ותצוקה והם מלגישין לארץ אכפין מן הכתפיים עד העצונו וז' ראשונות דלירך אכפין שאלים מנזלים והגדון דלירך אכפין נעשה כתר שלמים צדור קנה חכמה קנה דינה. והלח' כחתקן ז' נקודות תחמוטות מן י' נקודות שנאללו נטהירו ונעשה מהם ז' פרטופים שם זעיר ונקרא והלגישו את הארץ אכפין מן עצונו ולמטה. ואחר כך נחשפנו גם אכא ולימא ונחלצנו כלם חור יקוד שלם צעיר אכפין צאופן שכל רגלי הפרטופ' שזין למטה עד קרקע האלילות רק שחתלקים נראשים כו"ש. והזעיר אכפין עלמו חלק ג"כ לז' פרטופים שם ישר וישרון. ונקב'

העל דרך קו יוסר עד חלי טסירו עילאה ועוד למטה נשעורו ערנו השני של קו היושר כמו שכתבתי כבר שהוא קוף עולם אלילות ועי' שלא ירד זה הקוף לכוף טסיריו להי' עובר כל הטסיריו עד שיחזור קלחו השני להחוצק למטה צל"ס שסירי א"ס מוקף קצין כל הטסיריו עלאה. שאם היה עובר מוקף אל קלה לא היה צדו הטסיריו צחינה סח"ר מוחמה א"ן קוף המוקף אורות נשוא קצין: אבל עשה שלא הגיע זה הקוף רק נפסק נכתיים ונכתיים למטה מחלי טסיריו עילאה א"כ יש צדו הטסיריו צחינה סח"ר והוא ראשית הגילוי צדור אתה סח"ר כי מלת אתה רומז אל הגילוי זה נעשה ע"י סח"ר שהוא קוף חוד ראש והנן זה: הרי כי סל"ן קוף הוא מוקף את כל העולמות וגם הוא מן קוף מכולם והנן זה: והנה צדור שזה עולם המלגות שנעשה צדו הטסיריו עילאה את כל הטסיריו עילאה אור גדול ולא יכלו להטעירי צדו קאר העולמות כי כל ליור הארץ להיות מוגלם. לכן סוכרה זה העולם המלגות להחלק ג"כ חליו נחליו האחרון אחורי הפנים כו"ש ואז נעשה חליו טסיריו מוקפים פניו לעמידת העולמות והוא נקרא טסיריו סח"ר: והנה ספי' המלכות של עולם המלגות ספיא עמדה למטה צדור ז' הטסיריו צחלצב צחוכה אור החכמה שהוא דל דמחשבה ע"י הסוד כו"ש מזה פלפס אור גדול. ומה שהלך האור קצין זו הטסיריו נעשה מנזו עשרה גלגלים ונקראו עשרה גלגלים של ארס קדמאה סמימאחא והוא נקרא לשעמים ארס דנריאה לפי שהוא עולם שני אל עולם המלגות ועולם המלגות הוא צעך אלילות נגדו. ומן האור שירד צדור הטסיריו כאלל מנזו י' ספירות וספירות הכתר מאלו ה' ספירות כחתקן מנזו א"ק לכל הקדושים ונחתקן צדור דיוקנא קדישא דארס לפי שנעשה מן אור צחינה היושר וזה שזין בן ארס קדמאה סמימאחא שנעשה מנזינה אור העגולי ולכן נעשה צנח' עגולים. וזה הא"ק הוא נקרא לשעמים ארס דליריא והוא כולל ג' עולמות שראשו מגיע השמימה שם קוד עגולים דארס קדמאה סמימאחא וסוכו צדור טסיריו ורגליו מהשפעים למטה עד סוף: עולם אלילות סעולם אלילות הוא צעך טשים לגבי עולמות שלמעלה. וזה הא"ק מנזו ילאו אורות למעלה דרך השערות שנראש ויהי צחינה מלוי ע"צ שזו נעשה והם עולמות לל"ן וקספר. וגם ול"ס אורות מהם דרך הפנים ע"י הנקבים שנראשו ונבזפו ונעשה מהם ג"כ כמה עולמות וכולם נקראים לנזשין דל"ס. ומלכות זה של הא"ק צחלצב צחוכה הכחמה שזו ע"י הסוד שלו נחשפנו ג"כ ונחתקן צדור האזור לירושלי' הרמזי מוקס אהלך ונחתקנה על ידי האורות של מואלין תצירין שעלו למעלה ומן ז' כתיים שנסם כחתקן זה המל' צדור פירוף שלם צ"ס גמורות והוא קנ' עתיקא קדישא שחתקן ע"י האורות שכבר היו. וזה לשון עתיקא מלשון זקנה וגם מלשון שנעתק מנזויותיו שעלה ג"כ למעלה חוד כהי' דל"ק ונחשפנו צדור מלגותיו כו"ש לפניו. ג"ר שלו סם קוד ג' רישין. א' רישא דלא

ונקב' ג"כ מתחלקת לז' פרטופים שהם לאה ורחל. ולאח
מתחלה מן דעה 'ישראל עד קיום פרטוף ישראל שהוא
צמית מ"ח דעירי אשפין ומשם ולמעט עמידת רחל ועקצו"
של לאה כנכסים בזכר של רחל צדור הכתוב עקב עבות
יראה ה' ויכניהם עומדין ומאחורי זעיר אשפין וכגד פני
ישראל לא ים קום פרטוף וכגד צמיכה יסורין עומדים כגד
פניו ומשם צ' פרטופים שהם לאה צמ' דור המדבר ויעקב
וצברו צדד הימין הוא צמיכה המעות של מעשה ואחרין.
וצדד השמאלי צמיכה עשו: ורחל אף שעומדת מאחוריו עכ"ל
הנה"י של ז"ל כנכסים צמיכה צדור. המומין והיא מלצסת
לכה"י דעירי אשפין. ויש לכ"ח מן הפרטופים צ' צמיכות
שהם צמ' אור פרימי וצמיכה אור מוקף וצמיכה אור פרימי
הקטן מלצסת לגדול עד שהעתיק הוא לפני ולפניהם והקוצא
דעירי אשפין נצמח כולם. וצמיכה אור מוקף גדול מוקף
אח הקטן עד שהעתיק דעמית מוקף"י אח כולם. ועקפי
נוק' דו"ח הוא מנפצי' קמוך לאור פכ"י שלה. ובין אור
פכ"י והמוקף של נוק' דו"ח שם עמידת הד' מלות איש
אשר לנשו שהם קוד ר"ע עי"ן צמקפר הקום. וכדי שלא
יסקלנו צהם עין הרע לריך כסוי שהוא השמול המלצס
לז"כ ומקום האדם מן הר"ע עי"ן ועוד כסוי שכי למוק'
מאור החלון של ז"ל עלמו צדור ח"ח מאפיל צמיתו והוא
כשהיוצו נעשו למע'. אבל כשעול' למעל' צמק' אזה ואיני
שם חופץ הדקי' דרריך אשפין א"ר כסוי כ"ז הוא
צמול' א"י ורחלוק' דרך כלל לה' פרטופים שהם דרריך אזה
ואיננו ז"ל ומוקב' וכללים צד' אותי' הוי"ה כמ"ש ונחם
ה' חלקי נשמי' שהם כפס רוח נשמה חיה יחיד' מונע' למעל'.
ומחלק האלי' לר' צמ' א"י צריאה ילירה עשים. וכולם
צמ' א"י ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: היינו שנעשו'
משך שהוא נקרא קרקע האלילות והוא גג הצריאה שהוא קוד
השמים דצריאה וקציב הגג ים מעקס שלא יפול מוננו המופל
כמ"ש צענר האותיות. והעול' דאלילות מתלצסת צצריאה
צמלסה ראשונה דצריאה ונעשה עתיק לצריאה: וצצריאה
ים ג"כ עקר קפירות ומעשה פרטופים כמו באלילות. ועל
דרך זה הוא צילירה וכן צעשים. וכל עולם נחלק לארבע
כמו באלילות היינו אלילות דצריאה צריאה דצריאה ילירה
דצריאה עשי' דצריאה וכן ציליר' ועשי'. והעולכו' דעשי'
קוף אורתי' מתפשטים בקליפות צדור הכתוב גלילה יורדות
ומה נעשה עתיק אל הקליפה ונחם הוא המיות של הקליפות
לקיים ומלכותו בכל משלה: ואף שהיה מתלצסת צהם היא
מלצסת עליהם ואף שרישא כשפות והנבא קלקא לעלי' עכ"ל
רישא מנחייג לנכבא. ועל זה הדרך קדושה המתלצסת בקליפ'
נאמר לא תשתחוו לאל אחר. הבורה שלא יתכוון ח"ו
האדם להוריד שפע לאורו כילוך נאמרו שהוא כילוך קדושה
שע"י זה הוא ומקף כח צמקפר אחרת רק יכוון להעלות

מחוך הקליפות אבל א"ח להעלותה כולה שא"כ יאחר
הקמקרא אחרת ומחם ועדיין לא הגיע זמן צמולס עד עת קץ
שכח' צלע המות לכלה. רק שע"י כוונתו להעלותה היינו
לצדד מלכות מעט מעט כפי יכולת האדם וכוונתו וסוד
נשמתו כמבואר מחוך דברי הרב צבי יצחק לורי"א ז"ל צדור
קריאה שמועט על המעט: והוא אלו העולמות ים עמים
מיוחדים שיש להם עליהם צמולס כל העולמות למעלה
היינו שהצריאה עולה באלילות ומלצסת לצמ' עשיה ילירה
צריאה דל"י והם צדור המועדים שנקראים מוקרף קודש
כמו שאכתוב כ"ז צענר האותיות. וסילירה עולה ומלצסת
לצריאה ז' מתחברות שלהם. והעשים עולה ומלצסת לכלה הוד
יקוד דילירה וכשאר מקום כלל הוד יקוד מלכות דעשי' מקום
פני' שהוא קוד תחום שנה כמו שאכתוב צענר האותיות:
והם האלילות עלמו ים לה ג"כ עליהם כמבואר בפר
הכוונות ולא ככלל כולם זה צהם וזה צהם עד שנעשו כולם
אחדות גמור והוא קוד יחוד האמיתי צדור ה' הוא האלהים
כי מדע שלעולם כל קפירה שלמעלה הוא צדור הוי"ה
לעך ש'מעט והקפירה שלמעלה הוא צענר אלסים לגד
קפירה שלמעלה הייננס. ואף שהתארת שהוא עלמו עיקר
קוד הוי"ה כמו שכתבתי כשעולה למעלה אל האריך אשפין
צדור ישראל עלה נמשכת בקרא אלסים לערך אריך אשפין
כמבואר צוהר. וצדדתי הארי' ז"ל: והעטם שזה שלמעלה
הוא מקבל מן העליון רק צמיכה האמריים של מעלה שהי
הקטן מלצסת אח הגדול א"כ הוא יוכן מן החלוקי' שהוא
קוד אמורייתו הוא קוד המלוי. דרך משל תכונה הוא קוד
יו"ד הצינה יוכן מן צ' אותיות ו"ד שהוא העלוי של יו"ד
כמו שכתבתי כ"ז לעלי'. והעול"י הוא עלמו קוד הכנ"י
שהוא קוד אלסים צמקפר השום: אי"כ כל קפירה וקפיר'
שם צכל אחד שם הוי"ה וכן צכל עולם ועולם כמבואר
צוהר דאמר ולאו כל הוי"ן שוין א"כ דרך משל תכונה
הוא קוד הוי"ה וכשהוא ככלל צכחר נעשה צמ' אלסים
נגד הכתב הרי כי מן הוי"ה נעשו אלסים וכן כל קפירה
וקפירה וכל עולם ועולם שצחכללס יחד נעשה מן הוי"ה
אלסים. וזה קוד ה' הוא האלהים והוא שנה שלם.
שהוא קוד היחוד האמיתי והכן כל זה:

ובזה נשלם שער השני ובעזרת ראשון ואין לו
שני. ונתחיל לבאר שער האותיות. השם יראנו
מתורתו נפלאות:

והנה אחי וריעי אם הייתי רוצה לצדד כל
הרמים שיצאו צענר האותיות ולהרחיב צהם
המאור תקלר היריעה לכן קלרתי צמורים והכל רק
צמורים ואחם חכם שים פייך ולגד צהם. ואם ים לך
לז משכיל אז תלליה ואז תשכיל:

פתח א' בו יתבאר סוד א' בצורתו במנינו ובבנינו

רחמים בו רחמים והוא רומז לרישא דעמיק. הנה לפניך רעיונות צבורו... וארעו לך צמניו :

אחד

הוא ראשון לכל המספרים ואינו ראשון לריש לכל המספרים והוא עומד בפ' והוא ומסתף עם כל המספרים ואין מספר בלעדיו : הרי רומזת לך קודם ה' חלוקי אות א' ה"ל. ואוסף ציבור : הנה אמרו שהקצ"ה הוא אחד יחיד ויחיד. הרי לך ג' חלוקי אות א'. ועוד אוסף לנאר הטיב : הנה צוהר אמר שהקצ"ה הוא א' ולא כאחד העמי ולא כא' השתוף. הרי לך ג' חלוקי הא' צמניו עופרת צמס שכל ואחת דע לך ; ועתה ארעו לך אות א' צמניו שהוא מולאו :

דנה

אמרו אלף בית אלף צינה ונחתהפך אפ"ל כי בחלק הראשון שהוא מנחה למעלה כתבי ואחלפך צינה. אזל בחלק ה' כתבי יוסע צמחר עליון והוא קוד החושך המסתחר צמ"ה יס"ח חושך סמור שהוא קוד עומק העליון המעלה עמוק עמוק מי ימלאנו ועוד מהשפך פלא והוא המפילא לעשות צמ"ה לעשות כפלות גדולות לצדו : הרי רומזת לך ג' חלוקי הא' צמניו. וכולם עולים צמנה א' שרומז אות א' בלורו צמניו וצמניו לע"מ הכולל ג' רישין. וכלל זה נקוט צידך כי חמיד אות א' בלורו צמס וצמניו רומז לבתר. ואף שהמלא לפעמים מבוחר שהוא א' רומז לשאר הקפ" ע"מ הוא רומז לבתר של אותו קפ" דוק ומסתב : וכן המלא לפעמים מבוחר צמנה שהוא א' רומז לכל ה' קפ" בקוד ' למעלה רומז ל' ראשונות צ" קולי דאית ליה ליו"ד כמ"ש בבר. ו' רומז ל' קלות. " תחלה רומז לחכמה תחלה חכמה שלמה. עכ"ל אם יגיעה ומלאת שהוא רומז צמון שהעולמות יס להם עולים למעלה ולא כתר יתנו לך ואומרים א"ה מקום כבוד שהוא רומז ל' רישין כמו שמוצא דצברי האר"ל והצן זה : וגם אם תמלא לפעמים שהוא א' רומז לחב"ה שהן צ' יודין רומז ל' זרועות עולם וא' רומז לגוף והוא בקוד שמואלו תחת לראשי ויוניו תחבקי בקוד הקרי והכתבי של ז"ל אהבו עמו כעצור צוהר. הרי מבוחר שהוא צמנה חזיונו שאז עולים חב"ה צמקום חב"ד וכו' צמקום חב"ה צמנה תחת חזיונו : הרי כי יסיו צניך כמ"ס לקנות צפתים הנאים לקראתיו. הרי כי גם החב"ה רומזת אל הכתר והצן כ"ז הטיב. וצוה יפתחו לך שערי אורו ותראה אור גדול בקוד המורה השם יחיד עיניו צבורו :

והחזור

לציבור הכתוב שהתחלנו בראש הפהח כי הרי רומזת שהוא א' צמניו רומז לרישא דאריך קוד הצינה וצינה הוא קוד אל"ה עילאה כמ"ס לקנות בקוד שאמרו רז"ל בראשית ברא אלהים בל' "להם "נאה "לקדומו "אלהים הרי לפניך קוד אל"ה צמקום השם. ומן אלהים עילאה כמסתב הצורה לאלהים תחלה קוד חכמה שלמה כמו שאמרו דאמנו עילאה ומלאת מלאת לצדתא דכתבי כאמה כמנה וכתבי ויחכם שלמה מכל חכמי צני

אדף

לך שלמה ומלחם לטועים את פרו. כתבי שם סס לו חק ומשפט ושם נקמה : תאנה צבריית' דאצנהס אצניו עליו השלום בשלמה ספרים כנרא העולם בקפר קפר וקפור : בלורו צמס צמנין : צדוק אל אות שנתן מורה אות לזרע יעקב א"ס האמה לא עשה כן לכל גוי כי כל הגוים כאין נחשבו הכל המה מעשה העתונים ואין להם לא כחצ ולא לשון רק כל אומה צדים להם כחצים סורים ומסורים ולא מלאו ידיהם לרעו קוד רמז בלורו אותיות שלמה : לא כן חלק יעקב כי יולר הכל הוא כי מורחמו הקדושה כתיב בגילה ונמחה צ"ד צכ"ז אותיות המורה ע"י האותיות יולר הכל הוא והס כלי אומנתו של הקצ"ה דכתבי והסיה אללו אומן א"ה אומן אלל אומן ולכן כל אות מן צ"ז אותיות המורה מורים בעלמותם בלורחם צמניו וצמניס שהוא המצטא שהוא נק' צמנטא ע"י המולי שלו חיינו כי הא' כמו שהוא ככתב כזה א הוא לורמו והוא אחד הוא מנינו וכשתרלה לצמנו צמפתיס לריך לקדוה אותו צמולאו שהוא אל"ה והוא צנינו : וכ"א וג' החלקים מורים קורות גדולות וטדלות כמ"ס כ"א צמקומו כעצור צמנה דוכתי : והנה הצרייתא ה"ל אמר בשלמה ספרים כנרא העולם חיינו ע"י ג' חלוקות האותיות שם קוד קפר וקפור ונפרס אלל הא' ספרים קפר היא האות כמו שכתב בקפר שהוא לורמו חזו בלורו קפר הוא המנין חזו צמס כי שמו הוא ע"י מנינו כמ"ס. וקפור הוא המצטא והוא מולאו חזו צמנין כעצור צברייתא שם א' אותיות צבות ו' צה"ס. ואות א' ע"י מולאו נעשה צנינו והצן זה : ושלמהס כדמזיס צמקו א' והוא ס"ס הרי קפ"ר ס"ס הרי קפ"ר וס"ס הרי קפור והצן כל זה. וכתמיל לנאר קוד את א' בלורו :

דנה

אות א בלורו בחלק בשלמה מדריגות זו למעלה מו ובכללם כולם רומזים לעתיקא קדישא הכולל ג' רישין שהם דל לגו מן דל ודל לעילא מן דל והוא באופן זה : חלק האחד לורמו כזה א והס " ו' קוד בלורו צמקום השם : והוא רומז לרישא דאריך קוד הצינה דמינה ומתענין רישין ומנחה נעשכים קוד ע"צ שנות שהם קוד האמות שהם קוד המדכנה הנמזים צ" פקוקים של ויפע ויפא ויע כעצור מוחל דצרי חזרה. ויס צמ"צ שנות אלו ר"י אותיות : חלק השני לורמו כזה א והס " ו' ד' ורומז לרישא דאין קוד החכמה שהוא קוד " וכולל במוכו ר' קוד הצינה שהוא רישא דאריך ולכן מקפרו עשרים " קפ" שלו ו' קפ" של אריך רק שה' עפירות של אריך נגלים יותר בקוד ו' ד' והצן זה : חלק השלישי לורמו כזה א והס " ו' קוד הו"ה שהוא

קדם. בקו"ה ואנכי עוז לך ומעשרה בנים, והקודר כי י"פ
צ"ן עם " כוללים נמשך כמק"ה קודר כמק"י והבן זה:
הרי שהיה כלולה מעשר וכו"ה כלול מעשר ומעשר
הרי קודר מזה ברכות בקו"ה מה ה' אלחיד קו"ה מעמך
אל חקרי מה הלה מזה כמ"ס לקמן. הרי הוא בקודר האלף:
וכבר נחצור צענושא הצריחה עם מחלצת המלכות דל"ה
שהיה קודר חכמה שלמה וגם הצניח שלמה אורחותיה ב"ב
לחלוצם בנחמנים כמ"ס בקודר חיימה עיללה ומקננה
בכורסייה, ושם בצריחה כבר נחצור שמיטעין הוא קודר
עמודה דלמלעימה של זה העולם ומיטעין כבר נחצ'
שהוא לשון שמיטה שהוא שומר את דרך עץ החיים קודר
מלכות דל"ה שמהלצת בחרבו: הרי מוצא הכחוש האלף
לך שלמה שהיה קודר המלכות דל"ה שנקראה שלמה הי"ב
באלף, שנקבלה אלף שלומים ככל שנקבלה מן כל העשרה
בנים וכו"ה הוא בקודר מזה וזה נקרא שלמה קודר השנים
שעומדת ללמד והבן זה. ומאח"כ לטועים את פריו שהוא
קודר מיטעין שצריחה שהוא שומר את המלכות דל"ה
שנקראה פריו פ"י ו' והוא מקבל רק מן צ' בנים שהם
קודר צינה ועל שהם ונקבים בצריחה וכל צ"ן הוא בקודר
מזה הרי מאח"כ לטועים את פריו. הרי נחצור לפיכך קודר
אות אלף בצורתו ובמיתו ובצניו: ועתה נחמיל לצד כל
השמות וכינויים המתחילין באות ה' ונפתח להם פתח:

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד שם אהיה

בתיב כה תאמר לבני ישראל אחי שלחני: הנה כבר
נח' ששם אחיה הוא שם מושאל אל הכתר ולא
שם העלם שלו כי מנחה העלמו ורצו דקו"ה אין לתאר
לו שם בעלם רק שם מושאל והוא שם אחי: והנה תחלה
כתב אחי אשר אחי והוא רומז לב' אחיות ופ"י של
אחי כוונתו אחי הוא מ"י שאני אצל עמיד אחי להחלוצה
ע"י המדות שלי והוא אחי אשר אחי כמ"ס לפיכך
ואחר שנחללה חזר כה תאמר אחי שלחני וגו' ותדע כי
שם אחי הוא ב' מקוומות. ה' בכתר שהוא קודר א"ה
והוא עלמו קודר הצניח כמ"ס כבר. צ' צא' עללה קודר
הצניח עלמה. ג' צמלכות א"י תחלה: אך לעולם רומז
בקודר הכתר. האריך הוא קודר הכתר עלמו דכל עולם א"י
כמ"ס כבר. הצניח רומז צומן שהוא מעצרה לכן העצים
דכתיב צעורה שפערים לו אמו: המלכות רומז צומן שהיה
נק' עורה תפלה דכתיב אשה חיל עורה צעלה. הרי
לעולם הוא רומז א"י בתי הכתר. ולכן אחייה צא' צ"ס
הוא שם הקדוש חמ"ן קודר כתיב נמשך הקו"ה וצא' ל
צ"ס הוא שם הקדוש לעצ"ע שהוא קודר " חיות ו"
אחיות " חיות הוא קו"ה ויד ר' כי ק"ר לראות.
ועשר אחיות הוא קו"ה ר"ו שמה וכללן הם קו"ה ע"ה
לעשות לה'. ולא כל העמים שוים כתיב צעה לטון
עליהם וכתיב ולא יצא בכל עם והבן זה: ו' אחיות
הכל שלשמן מרומים צה הפסוק אחי אשר אחי. כי אחי

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אל

בתיב אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים: רע אחי
כי שם אל כבר נח' שהוא חסד דכתיב חסד
אל כל היום כי כיון שנחבלה חסד אל אזי כל היום:
כי כ"ו שהחסד מתקנה נחמ"י מן שם אל"הים בקו"ה
וי אלה: ואמרו מ"י אלה שאין ראיה לצרכם. וזו יו"ה
נחמ"י ר"ה בקו"ה כי יד על כס י"ה ונחמ"י קודר חיו"ם
והחמ"י יבסא ארץ. אבל כיון שנחבלה חסד אל אזי נשלים
כל חיו"ם והבן זה: ואל יקשה לך מן הכחוש אל זועם.
שחיי זעם לא כתיב אלא זעם לאחריני משמע כמו
שנצור צדוק. והכוונה כי כאשר יחבלה חסד אז ש
יחד לשני המאורות המאור הגדול למעלה היום והמאור
הקטן למעלה הלילה, ולא לילה כיום יחיד ולא ב' מאורות
הם קודר יוסף ויורם שמהם קודר צ' מלכים דכתיב הנה
המלכים טועדו יחדיו ואמר זה יורם ויוסף. רח"ק יו"ה
דקרא חמה ראו אלו הצעלי דיינים בן חמור נכחו נחפזו
ובולן יורדים ומתחבלין בקוצה דהו"ה רבא, ולא כק'
הקצה אל גדול ומלך גדול בקו"ה גדול ה' והמלך מאור
צניח אלהיו חיימה ק' גדול כשהוא צניח אלהיו. וכתיב
עיר קטנה ואנשים בה מעט וצא מלך גדול וקיצה את
העיר בקודר אות ט' דחיו קציב לה. ולא נקראה ב"ב
קריה מלך רב. ויתבאר זה עוד. צדור מקוומות: ותדע
שעיקר זה השם א"ל הוא יולא משם כ"ג שים צה השם
ג' יוד"ן ואל"ף והוא נמשך א"ל. והם בחיקון הא' של
י"ג חיקיון מ"י לרדי האון כמ"ס כבר וכל א"ל צעלי
עולה הק"ף: וכתיב לא תקיפו פאת ראשכם וצ' פאות
הם צ"פ הק"ף הוא ש"ע והוא קודר ש"ע דהיו"ה
מן פנים העליונים ומתפשטים עד היקוד ולכן נק' היקוד
שכן בקודר עוז שכן קרוב מזה דחוק והבן זה: והנה צ'
פעמים הק"ף י"ס צה ו' אחיות ועם צ' מלות הרי שעה'
עם ג' אחיות שאו ששעה עומדת ללמד. וכתיב ולא קץ
ואל מנחתו לא שעה' ומה נעשה חור מקץ אל זו"כ חיו"ב
צח' חלוצות והעקף שלהם והוא מלוצם שלהם. כי שעה'
הוא נמשך מלוצים והוא קודר חמ"ל הפכיוני. שכולו
קודש וממנו נחמין כל חיו"ה והוא קודר חיו"ה פכיו"ל
נמשך השם שהוא נחמין חיו"ה פכיו"ל ח"ל והבן.
זה המלוצות הוא קודר חלוקה דרצון שמונו מתפשט המלוצות
לכשמות של ת"ח צה ב' ונק' אלהים והוא מ"ן מן החלוצים.
בקו"ה חמ"ה אלהים לרפואה מנן הוא לכל זמורים. צו.
ולשון

ולשון אחרת הוא משלשן בלשון אחרת דכתיב פורסירא דילי: וזה היה צדק הדבן שקדש זה המלכות לשמים. ואדם והוא נשאר ערומים ואז שלטו בהם החלוקים והבן זה. זה המס הוא כוונתו חיל ויה שזה המלכות מחפשת ען עם חיל ומלכות לזכור ויה וכל הדין כדחין ממנו כמיט לעיל. ולכן לרד כל אדם לכוון לזה המס צדקה קדם שעל המטה שהוא הענין על הכמנה שעולה בלילה למעלה שלא יאחזו בהם החלוקים. דכתיב וכן הוא לכל המוסרים זו. וכתיב צדקתם אליהם יאחד. ואם לא יכוון לזה המס אז יש עליהם לחלוקים לאחזו בנשמתו וכל חפלתו תועבה וכאלו מקריב לאל אחר צדקה יצחו לשמים לא אלוה ולרד לכוון לזה המס צדקה ריב צן הקנה שהוא עם של מ"צ שהוא קוד זה המס אלוה צדקה שהוא יתבאר עוד במקומו :

דרך ג בו יתבאר סוד שם אלהים

כתיב אלהים לא תקלל : והוא אזהרה שלא יקלל בשם אלהים אבל בשם הגדול כתיב וקוצם עם ה' מזה יונת : ובשם הגדול כתיב כי חלק ה' עמו. אבל שם אלהים כתיב מלך אלהים על גוים. וכתב וי' גוי גדול אשר לו אלהים קדושים וכלל דליכא רחוקים. והכוונה כי זה המס יולא מתחלה מתפשטת האלי' ומתפשטת עד עולם עמים וכולם הם קדושים ונק' אלהים קדושים. ומכאן ואילך מתפשט גם לאלהים אחרים ונק' רחוקים : ואלהים קדושים הם קוד כו"ם יסודות כמנוח צדקה ולכן כתיב רחוק מרשעים יסועה : והוא כי חדע מה שכבר כת' שכלל קפי' וקפי' יש אור פנימי ואור חיצון ואור מקיף והוא קוד חדר צדקה הנצחי המלך חדריו שהוא חסד דין ירחמים חסד הוא קוד אור מקיף כמיט לעיל והוא קוד עם חיל. דין הוא קוד אור החיצון והוא קוד עם אלהים. רחמים הוא קוד אור פנימי והוא קוד עם הרי"ה : והנה כתבאר כי כתי' דלינא נעשים מוחין אל ה"ה והנה המקיף דכתי' צדקה הוא מקיף וצחור כמיט למעלה ואור הפנימי והחיצון מתלבש בזה המוחין הרי כי הפנימי ד"ה מקבל מן החיצון של כתי' דלינא כי מוכרח הוא והבן זה : וה"כ צדקה כתי' דלינא יש צדקה ג' אלהים וכל עם אלהים יש צדקה לירופים ח"כ ג' פעמים ק"ך הוא ש"ס והוא קוד ש"ס מעלות שכולל כל העולם שהוא ה"ה שנקרא עולם שהוא קוד ו"ק רי רוחות ומעלה ומטה. ועם שורש ה' אוחיות אלהים המתפשטים בה"ס של ז"ה מן חסד עד חסד במנוח מוח דברי הרשב"י ז"ל דלמך חילא עילאה עד חסד מתפשטת כמיט כבר הרי שם"ה יוס מתקל המטה קוד ז"ה שנקרא חמה. והוא כל ימות השנה : והנה שם"ה עם ג' אוחיות הדומות לג' שרשים של כתי' הוא קוד קדושים צדקה וכלן נקראו אלהים קדושים : וזה רמז ד"ל באמנם מזה אלהים קדושים שהוא קדו צדקה של אדם כי אדם רוח לז"ה שהוא קוד עם

מ"ה קוד אדם כמיט וכלנו שהוא קוד חסד של שהוא קוד ענינה דלכא עם מוחיים היקוד דלינא וסם מתחילים האורות דלינא. והבן כי : ודע כי מן המוחין ד"ה מתחלה מתפשטות בגרון. והיחוד מבוררים כשארם למעלה צמחין וסם צמחין כ"ה ומהם מקבלת הארת הנקרא ד"ה צדקה הכחוש ועמה יבדל כל כ"ה אדני. וצדקה המטה כתיב וילכו צלל כ"ה לפני רודף כמיט קוד צמחין והסר יורדים לגרון וסם כתיב ק"כ. וכסר"ה צדקה מתפשטת שאל חין לו מוחין והוא רק צדקה ו"ק שהוא קוד ו' קדושה שנקבע ירשי' דילי' קוד המוחין. ו"ס שאלו ד"ל קדושה יולא צדקה של ונקראו ק"כ חרובין ושורש כמנוח של ר' חנינה צן דוקא היה מה שכת' לכן היה ד' לו צדקה חרובים כמיט זה באריות צמחין : והנה מן הגרון מתפשטים יורדים למטה צדקה ז"ה והיחוד מבוררים מהם כשארם למעלה בגרון וסם כתיב ל"ז וסם מתחילים קוד ל"ז אלהי' של מעלה בראשית. ובשארם צדקה הם כמין ששים כי י' כשארם כתיב של ששים שוכן הכפש בלשן ועשר פעמים אלהים הוא קוד כפי' צדקה מתקשר השוה. ולכן אוחיות הגרון חיים מתקבלים דגש בי קוד הרגש מורש לדין החזק. מתחיל' אל שם הדין מוחיים. וששים אשר צדקה הוא קוד ששים בגורים מבוררים ישראל המתקבצ' למטה שלשמה כי קניי רשעים יחלכון וסם קוד המתלמד צדקה הכחוש ה' חיל עילאה כמיט צמחין. ואח"כ יורדין עוד למטה צדקה ד"ה קוד מלכות וסם דוד וסם ע"ז שכתבנו אור דוד ע"ז שרי המעלות וסם בל' היקודים של אלהי' צדקה יקוד ירשי' וכלות לא נכתב. והיקודים שאינן של אלהי' צמחין מן הדין קפי' המתפשטים למטה צדקה המטה שם קוד חיל' לדרוש בהם הרשעים דכתיב והאלהים עשה שירא מלפניו. ואח"כ מתפשט יורד למטה צדקה רק אלהים אחד כי עולם הצדקה הוא קוד עול' הכ"ה שהוא קוד אלהים צדקה עורי ז"ה צדקה צמחין צדקה דוד שהוא קוד הכחוש עורי ז"ה צדקה לך וסם השם אלהים היורד צדקה מתפשט גם כן לק"ך לירופ' עד עולם האלילות עד שאלהים אחד יורד צדקה וכן מילכה לעשי' עד שאלהים אחד יורד למלכות היינו לאותו צדקה המתלבש צדקה לקיים ומלכותו בכל מעלה ואז כתיב מלך אלהים על גוים. ומשם ואילך מתפשט ויוקיים ממנו אלהים אחרים שנק' רח"ק שעד שם מתפשט הקדושה צדקה עם שרי שאלו לעולמו די והבן וסר"י הוא צדקה רח"ק : והנה מתחלה מתפשטות צמחין שם ק"ך והדעת כולל אותם והוא צדקה משה שהוא צדקה הדעת כמיט והוא צדקה הכחוש צדקה הוא צדקה ויהי ימינו מלך ועשרים כמנוח צדקה דלינא וסם בל' ח"כ לכוון אל שנקבל ממנו שער הכי' שהוא לירוף הרמזון מן ק"ך לירופים והוא הכתיב אשר לא ידע עיני ולכן כתיב ומתקשרו מעי' מאלהים והבן זה :

והנה

מקומו

אלא אמ' ג' כתיבם אבל כתר הו' מאן דכר שמי' אלא הכונה שכתב מלכות וכתב שם טוב חדא הוא שכתב עשה בסוד כתר שם טוב אזי הוא עולה על גביהן והלשון מוכיח על זה שאמר עולה על גביהן משמע שהיא למטה מהן רק שעולה על גביהן והבן זה: והנה כשחזעין וחדקדק בזה היטב חרדה בעינא פקחא שה' כתיבם רמוזים לנ' חקקי שם אלה': והנה זה מבואר בוודי שאות כ' רומז רכסא ורומז לבתר כמבואר בוודי והוא בסוד מקבל נותן: ולכן כשאות כ' מתייחד עם שם הגדול רומז לזה השם אלה': במספר השוה: דכתיב מי כיהיה אלהינו המגביה לשבת ומשפילי לראות בשמים ובארץ: ראה והבן שלא אמר המגביה לשבת בשמים ומשפילי לראות בארץ אלא שהוא כולל שני הבחי' בכל א' וא' ששנין שנתחבר הב' עם השם הגדול אז הוא מגביה לשבת ומשפילי לראות בשמים ובארץ ואז הוא אלהינו ואנחנו עבדיו. כי הו' מקבל מן ה' ואז כתיב אתה הוא ד' אלהינו בשמים ובארץ שהם סוד ויה של השם הגדול שהם סוד ב' שמות הוי"ה אדני' שעם ויה הוא סוד אלהינו במספר השוה כי סוד המותין הוא סוד ג' מלואים של ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז ששעורים במספר ק"ב והוא סוד ק"ב חיש וק"ב ישן ששבו זה בזה כמבואר ברברי הארז"ל והבן היטב. וככל זה נקוט בידך כי שם אלה' רומז חמדי א' המוחין ושמואל זה העיקר הגדול.

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד שם אדני

כתיב וה' בהיכר קדשו הם מפניו כל הארץ. הנה חז"ל אמרו ע"ז אמר הקב"ה לא כשאני נכבד אני נקרא והסוד הגדול כי יש שושנה עיראה סוד כלל משה וע"ז אמרו משה וזה לבינה שהוא סוד שושנה עיראה סוד נתיב המלכות המתייחד עם השביל דקיק דלא אחידע שהוא סוד בחי' השל' והוא סוד המרכות דאצ' שבאצ' שעל' נאמר אני ה' לא שנית. והכוונה כי שם אדני' רומז אל המלכות היינו דביע' שבאצ' והמלכות שכלל ביע' הפרצ' אבל המרכות דאצ' שבאצ' נק' הוי"ה והוא ושמ' חד כמו שדחת'ל הוא סוד הוי"ה כך הנק' דלילה ג"כ סוד שם הוי"ה והוא סוד יו"ד של אדני' כי זה השם עיקר שמו הוא אר"ן שעולה במספר הין והת"ל הוא סוד מ"ה בסוד שאמרנו הין ה"ם יו"ד. והמלכות דאצ' מתלבשת כזה השם שהוא סוד נקודה אמצעות כל כבודה בת מלך פנימה וזה השם אר"ן נעשה חכ"ל אלי' שהוא סוד שם אדני' ובהיכלו כלו אומר כבוד. והכוונה כי הרי נודע שכל ספירה כלולה מעשר א"כ יש מלכות בכל הספ' אבל אינו נרמזת בשם אדני' רק באות ה' היא אחרונה של הוי"ה כי ג' אותיות יהי' רמוזים למ' ספ' י' חכמה וקוצו רומז לבתר כנודע ה' בינה ו' ה' אחרונה מר' אבל מרכות העיקר' שהיא נוק' דו"א נרמזת בשם אדני' והיא נעשית היכל לנקודה המפני' סוד שושנה עיראה שנק' הוי"ה כי לא נשתנית שמה כמ"ש אני ה' לא שנית. וידוע כי מלה אני רומז אל המלכות כמ"ש לקמן במקומו: וזה השם אדני' שהוא באצ' היינו כביע' דאצ' כ"א נעשה היכל זה לזה והם סוד המלכות בשקמו: ושורש זה הוי' קרא למאני מכברותא וי"ש ובהיכלו כלו אומר כבוד: וכך היכל הוא בסוד אדני' ומיכני הים מפניו כל הארץ. וי"ש דע"ה יו"ת תסת'. ואמרו למ' משלה כנס' ליתנה מה יונה נאמנת לכן זונה וכו'. וזה נאמר על מרכות דאצ' דחמן כתיב אר"ך לא יגורף רע. וכתיב וכבודי לאחר לא אתן. אבל בשאר העולמות כתיב צדק ילין בה ועתה מרמז' כמבואר בוודי: והנה ראה והבן כי ארץ ישראל היא מעשר מפורשה מכל הארצות והיא יושבת בחוף הגרים ומביאות' ארצות שנקראו חמוצ

מקומות והוא נחשפסעומו צנינה דמינה ריכין מעשרין למטה. ונפחד סחוף הצנורה ונמלכות. ואף סחמלל לפעמים סחונת גם אל הסוד הוא צנכלתו מן הצנורה ע"י סקו המחפסע מן הצנורה לסוד. אבל עיקר סס זה מקומו צנ' ספירות הכל' וכללוסם צנרין סחוף ומקום הסקנצ' הדמים צווריד' צנלולר. והגדו' כולל לוחס נמספר הסוף. ועמידת צנ' ספ' הכל הוא צלופן זה: פסוק והוא הראשון המחפסע למטה. ספ' מוכסס. והב' סס צניסס ימדי וסכן זה: ומתמללס צנ' עלולס וסס ממעלה למטה צלופן זה. ספ' מתמלל צנחמסס. ספ' הוא הרודף דרך חלון ספ' וספ' וספ' נח צניח נח דכתיב: ל"סר חטפה לחינה וספ'לס חסס ומדל' יסול מלך חלף: ספ' מלך ללך' ולרדס עלס: וע"ז נללר וינן חלסס חס הללע וספ'ל מלמד סנכלס כלל'ר: ספ' רמזס לך כנ' חלוקי חלס' צנ' מקומות: ולוסקף סניס יד' לנלרס הלל סמס צנחמסס דכתיב ספ'ס ספ'ס ענר' יסכ"ל יוס' וספ'ל ספ' חלססס ספ'ללך יספ'ס חלסלך ספ'ללסס ילסלס ר"ח ללססס. ספ'ל חססס ח"ס כ"ל ספ' ספ' חלססס: ספ' לך ג' חלוקי חלססס צנ' מקומות והוא ממעלה למעלה. וסכן זה ספ'ס:

דרך ד' בו יתבאר סוד שם אלהי

כתיב ויראו את אלהי ישראל ויאכלו וישתו. וכתיב דע את אלהי אביך וצדקתו. וכתיב אנכי אלהי אביך: דע את כי סוד שם זה כימי שהוא רומז אל המוחין: והם בג' מקומות שהם מוחין דא"ל ונקראו אלהי האלהים וכתיב הודו לאלהי האלהים כל"ח הב' במוחין דו"א והם סוד אלהי ישראל. והוא סוד אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב. והג' הוא במוחין דנוקבא דו"א והוא סוד אלהי ישעי: דכתיב כי אתה אלהי ישעי אותך יקית כל היום והבן כ"ז היטב: ולכן לא נאמר אלהי דוד כי סוד דוד הוא למטה ביסוד נוקבא דאקרי חסדי דוד הנאמנים כמבואר מתוך דברי הו"ד: ומלת ישעי' רומז לחנ"ה רנוק' שהם בסוד ג' יודין ונכללוסם הם סוד ג' למד"ן. ואחר שספכלל ה' מוחין נעשית בסוד ש' כמו שאכתוב במקומו הרי סך הכל סמני' ישעי' ומקברת מן הוי"ד ע"ז שרף צנורות הרי ישעי' והבן: והנה כתיב ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעי'. ולא כתיב ישא ברכה מה' אלא מאת ה' בסוד שארז"ל אח"ן וגמין רבויים הם א"ת ג"ם הוא סוף מד"ת ימי מה היא שהם סוד ד' אלסין שיש במוחין דנק' ויש ירוא את אלהי ישראל ויראו אלהי ישראל לא נאמר אלא א"ת אלהי ישראל וזהו ויאכלו וישתו: כמ"ה כאת' דגני אחרת' כלה אכלתי וע"י עם דכשי שחת' י"ע עם חלבי אכלו דעים שחו ושכרו דודים ויש בזה סודות עמוקים ויתבאר מעט במקומו: ושורש זה השם חרע כי עקר האר' המוחין דנוקב' דו"א הם באים מן החכמה דכתיב בתכמה יסר ארץ: וידוע כי בתכמה הוא סוד שם ע"ב שהוא סוד ברה' אות יו"ד של הוי"ה שהוא בתכמה והיא מקברת רק האחוויים שהוא סוד המלך לכך שהוא סוד שם אלה' במספר השוה: והנה רמזו למעלה בסוד שם אלה' שהוא בשלשה מקומות והם סוד שרשם כתיבם כמו שאמרנו ר"ל שרשם כתיבם סוד כתר חרדה כתר כהונה כתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: הנה ראה והבן שאינו אומר ד' כתיבם הם ולחשוב מסודנה למדרגה עד שיאמר וכתר שם טוב כו'

אני ה' לא שנית' כמ"ש לעיל. והם באופן זה משוט הוא סוד היכל הקודש. והעולם הוא סוף עת הזמיר הניע וקול ה' ה' נשמע בצרנו. והוא סוד ב' ר"ת המואביה שיצא ממנה דוד. והוא מלביש שלשים אותיו והוא התער נדח בו קדקד שער המהלך באשמו והבן זה. ה' לך ג' חלוקי אדני' ב' מקומות. ואוסף לך ביאור כתיב ודובר שקדים לא יכין לנגד עיני' ס"ח אדני' אשר דבר ה' יהיה נעשה ר"ת אדני' אל יישור דרך נכלל ר"ת אדני'. הרי לפניך ג' חלוקי אדני' ב' מקומות ואחא דע לך.

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אהיה

כתב"ב "אח" השמים ואת הארץ. כאן נרמז שם קדוש ונורא והוא חותם המלך שבו נחתמו שמים וארץ והוא נדול מאד ונק' אהיה והוא מתחיל מראש הבין ומתפשט עד סופו ושורש זה השם הוא השם הגדול הויה רק שהויה מתחלה בא' כי הויה רומז שהוא נקודת גולם בלי צורה ויומא אל מחשבה ראשונה ואחר שמתחיל להתגלות ולקבל הצורה שהוא מדרגה שני' אז נמשש הויה וקבל צורה שהוא וידאי הוא סוד א' בצורה הראשון שבארנו אותו במקומו שהוא בצורה זה א' מתחלה השם הויה בשם אהיה בסויה סויה ה' לקויו לנפש תודשנו ולשון קויו מלשון קו שהוא המשכה רומז התפשטות הויה ונעשה שם הויה זה השם שהוא עולה סויה והוא החותם של מלך וזהם נחתמו ישראל עמו להיות נבדלן מה העמים בסויה סויה ה' לכלל והבן כ"ו. ודע שזה השם רומז לה' הויה היוצאים מן אות א' בצורה הויה כמ"ש בשער ב' ושם נה' כי הם יוצאים מן ה' אצבעות יד ימין והיא יד שמאל ולכן זה השם מתמלא כמין אצבע ועל נאמר כי אראה שמך מעשה אצבעותך ירח וכוונתו אשר כוננת כמבואר בנורה. וכל זה נקום בידך כי זה השם רומז לכל הבין ולכל הדע כמו שם הויה רק מתחיל מדרגה א' למטה משם הויה והבן:

דרך ג' בו יתבאר סוד שם אל עליון

כתב"ב ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ. דע אחי שכ"מ שנו' שם זה הוא רומז אל הבינה והוא בשעה שהבנים עומדים מן השם סוד א' יד ושם יש ג' שם אהיה כמ"ש שהוא סוד החלב כמ"ש בשער ב' ואהיה ביוזין עולה במספר עליון ואז היא גומלת אותן חסדים טובים. וזה חבין מלת טובים דלכאורה קשה וכי יש חסדים שאינן טובים. ולפי הויה הוא טוב ואח"כ אומרים וקו' הויה שהוא סוד הק' בריה שזה קונה מחרש ע"י אלו החסדים טובים. ואח"כ וזכר חסדי אבות. כי עיקר החסדים שע"י בא סוד הקמת בריה הוא בא מן הדעת. ואח"כ יורדים בו גם חסדים מן ה' שנק' חסדי אבות ואז מבאי גואל דכני בניהם הוא סוד נה' החדשים כי הבנים עלו במקום אבות כמ"ש במקומו בסויה חתת אבותך יהיה בניך ואז עושים לו נה' חדשים. ויסוד ההרש נקרא גואל וזהו סוד בו בניהם ותחלת ההתפשט' בא מתחלה אז החסד מרת אברהם שהוא יוסא דכולא יומין בסויה יוסא יצוא ד' חסד שהוא נק' יוסא דכליל כל יומין והכל בא ע"י ההוא שביד דיקר דאקרי ברוך כמבואר בדברי האריז"ל ויש בידך אברהם לא עתיו קונה שמים וארץ. והוא שמס"בין לבני בניהם באהבה שהוא סוד מרת אברהם דכתיב אברהם אהבי. כי אברהם נק' בעת הניקה קודם שנחשש ה' חסדים ואח"כ נעשה בסוד אב"ד סויה לפי שהוא קונה בריה בסויה

חצות ובתך א"י הוא ירושלים הבנויה בעיר שתוכרה דה יחידיו: והיא סוד היכל הקודש המכון באמצע כמו שמבואר בבתיא דאע"ה: ונחלקת ל' מירנות ירושלים ועירות ומקדש ומקדש קדש והבן זה: וזה חבין מה שהבין נדול כשניה מתפלל במקדש כשוננם לפני ולמנים היה מזכיר את השם הגדול כתיבתו. משא"כ בני חלוקי שאר ירושלים שלא היה מזכיר אלא השם הנכבד שהוא קריאתו והבן כ"ו: והנה אחוריים דאדני' עולה במספר קכ"ו ועם הכול קכ"ו שני ח"י שרה ואחר מיתחה זכתה להרבך נשמתה בקודש הקדשים שהוא חלק ה' שר ירושלים בסויה והמת שרה בקריה ארבע היא חבון. וכתיב וחבון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים כי סוד צוען מצרים הוא סוד המצרנות מצרי' והוא למטה שבעה בחינות חתת קודש הקדשים כמו שיתבאר אלו השבעה בחינות במקומו לקמן. אבל למעלה הוא סוד נחלת יעקב נחלה בלי מצרים ועד שם תעלה התפלה בסויה מן המצר קריאתי יה עניי המצר יה כי שם הוא סוד רחובות הגה. ואסתר שהיתה כתי' המלכות סוד שושנה חתמה המסתתרת בעולם הכריאה כמו שמבואר בנורה זכתה למלך על קכ"ו מירנות והבן כ"ו. והוא סוד השער אשר צדיקים יבואו בו בסוד שאמרנו אדני שפתי תפתח כמבואר בדברי האריז"ל ולכן המלוי של אדני' עולה במספר חרע"א שהוא תרומם של שער והוא חבין של קכ"ה הנקרא חער דכתיב והיה ביום ההוא יגלה חתך השכירה. ביום ההוא יהיה ארבעה עשר סוד נקודת אמצעות כשתאיר בתוך ההיכל אזי נקמת עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו. וכתיב כי יום נקם בלבי. ואחר זה כתיב ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצית אל הים הקדומים והצית אל הים האחרון בזה יש כמה גזנות ואצרות חיים ומים ומקום ואיש מקומו ידלנה. והנה בזה השם יש כמבואר י"ב אותיות בסוד י"ב בקר והים עליהם בסויה רבב אלהים ירחים אלפי שנים אדני' בס' ומהם נמשכים עול' י"ב חורש י"ב מלות ועם הים אשר עליהם הם י"ב. ובמלוי דמלוי יש ד"ל אותיות בסויה אשרי אשרי אשרי אל ד"ל זה סוד נעשה יגדל נא כת אדני'. והנה זה השם הנכבד נעשה דמיון גוף לשם הגדול אשר הוא בחוכו כמו נשמה כמבואר מתוך דברי הרשב"י י"ל והוא שאמר הרשב"י י"ל חלת מלכין שלטין בנומא. והם סוד ישראל יעקב יוסף. והנה יעקב למעמים עולה למעלה ע"י הסולם ואותו בראש הבין שהם סוד י"ה והוא למעלה מהם ולפעמים הוא למטה מהם אבל ישראל הוא עולה למעלה למעלה בסוד ישראל עולה במחשבה והוא סוד מחשבה ראשונה וחמיד הוא בסוד סגולתו. וזה חבין הכתוב כי יעקב בחר לו י"ה ישראל לסגולתו. ונהה זה הכתוב אל' לו הכרע אם יעקב בחר לו י"ה או י"ל בחר לו יעקב. דפי שמרת יעקב לפעמים עולה ולפעמים יורד. אבל מרת ישראל לעולם בסוד סגולתו והבן זה: והנה כשמרת יעקב עולה למעלה גם מרת אדני' עולה עמו בסוד שאמרנו אשלו עולה עמו ואינו יורדת עמו כמבואר מתוך דברי האריז"ל ואז נאמר והוא סוד מן מקדש השם למען אדני'. ואמרנו למען אברהם שקראוהו אדני' והבן. וכל זה יהיה בידך כי שם זה שער שרש הוא דין שמות מרובעים וכבר בארנו אל ה' עומד ככתובי בסוד בסמא דצניעותא בעיון שם. בסויה וגם את הגוי אשר יעבודו דין אנכי ומתחבר לזה השם אות א' מן אהיה ואת' מן הויה למתק הדין החזק של דין ומסבכים אותו ולכן זה השם הוא סוד דינא דמלכות' דינא דמלא תמיד הוא רומז אל ב' המתין של מלכות. ושם אלהים מתפשט כסופו כמ"ש לעיל כמבואר מתוך דברי הרשב"י י"ל שאמר דינן דנוקבא נתיין ברישא וקשין בסמא והם דק ב' עולמות בריאה יצירה עשיה אבל באצ' כתיב

המילוי של הוי"ו באלפין שהוא סוד חו"ה במספר השם ושניהם יחדיו הוא סוד א"הים במספר השם: איך נשתחל' בנוק' לא נקרא אדם וכבר נחבאר שמהם המלכות נקרא' שנים וזה סוד א"ן לך אדם שאין לו שעה כי אם אין השעה עומדת לו לא נקרא אדם וזה סוד הכתוב גדול ה' מכולל מאוד בעיר אלהינו כמ"ש כבר כשהוא בעיר אלהינו שהיא סוד מדת המלכות הנקרא' עיר קטנה וא הוא מכולל מאד הוא אדם ולכן הוא דיוקנה שלי וכולל כל דיוקין לפי שגולה למעלה דרך קו האמצעי ואותו בראש הבנין הכולל כל. הדיוקין. ועי' חדע שם אדם הוא בבחי' החילוניות שלהם אבל בבחי' הפנימיות הוא שם הוי"ה בעצם רחא דאילנות וכן זה והוא למעלה מן הבנין: וזה סוד הכתוב טוב לחסות בה' מבטוח באלים טוב לחסות בה' מבטוח בגדיבים: וזה חזון מה שלא כללם הכתוב כחדא לומר טוב לחסות בה' מבטוח באלים ובגדיבים. כי הגדיבים הוא סוד ראש הבנין בסוד הכתוב כרום ידי' העם כי הגדיבות חלוי באלהם כמ"ש למעלה וסוד אדם הוא סוד קו האמצעי שלשפטים הוא תחת הגדיבים ולפעמים למעלה מהם. לכן לריכי שני בבל וסבן: והנה כבר נחבאר בסוד חו"ה שהיא סוד המלכות והיא סוד הלכנה שפעמי' הוא חסירה ופעמים מליאה. בסוד הכתוב אמי מליאה הלכתי וירקס השיבני. וכשהיא מליאה בסוד הכתוב בראשית ברא אלהים בראשית ברא ע' אחוץ עשיראה אלהים מליאה מן הטי' אחוץ. אזי חו"ה מליאה כזה יחית יצאו יסה הוא סוד אמי' במספר השם. אזי כתיב חקן אמת ליעקב: והכוונה כי חדע כי הכתר מספרו בסוד אלפים וחמ"ו הם בסוד מלות. והס'ת' בסוד עשירית. ומלכות בסוד יחידית. והיא מתייחדת עם כולם וכשהיא מליאה מן בראשית ברא. נעשית בסוד רביעית הס'ין סוד דוד שהוא רגל רביעי אזי נקראת כסא כבוד מרום מראשון וכשהיא מתייחדת עם הדי'ת' הכולל חגי'ת' היא גי'ת' רגל רביעי למרבה. ואז היסוד הוא שביעי סוד שבת היינו מוסף שבת כמ"ש במקומו. וכשהיא מתייחדת עם הדי'ת' בסוד ה"ק שבו אזי היא סוד שביעית סוד ליל שבת. ונקראת חקל תפוחין קדישין כמ"ש כיא במקומו. וכשהיא מתייחדת רק עם היסוד היא נק' עשירית הא'פה ואז היא בסוד הדינים המתפשטים מסוד שם אלהים סוד א'פיה' במספר השם והנה כשהיא למעלה בסוד כסא כבוד מרום מראשון שהוא כסא ר' ושאל אזי היא בסוד עשרת תפארת בסי'ת' אשת חיל עשרת בעלה אזי הוא גי'ת' בסוד המלות והס'ת' נשאר בסוד העשירית אזי הוא בסוד אד"ס שהוא המעשר מן האמית' ואז הוא מקבל על ידו העוב ונעשה גי'ת' בסוד אמת דכתיב גמלתו טוב. שהוא סוד גמולי מחלב שהוא סוד אהי' כמ"ש כבר אזי כתיב אך טוב לישראל. כי איך פי' איך הוא סוד אמי' במספר השם וסבן כיו' וכלל זה נקטו בדרך כי לעולם שם אדם רומז אל הדי'ת' בסבבן דו"ס. ואף אם תחלף שהוא רומז לפרסופים עליונים הכל הוא בסוד אד"ס של אותו

הפירוש

כי כ"ל בשמים וכאדן ומתרגמין דאדיר בשמיא וארעא ואז נק' אברהם והוא אחד שגמור וחסדו ה' אברהם כמשרו"ל ואז מביא נואר לבני בניוה בסוד האברהם הכוללה בראה. והגני מרגז לך הסוד כתיב טוב ארוות יק' ואברהם שם. ואם אין אברהם אזי בא השור לחרוך את הדיק ולכן אמר משרד אכנס ושנאה בו ושנאה מעורר מרגז דני רינים ועל כל פשעים תכסה אברהם. והרפואה קרובה לבוא דכתיב ארפא משיבותיכם אוהב' נדבה כי הרביבות חליו באברהם. כמו שכתוב מתוך דברי הקנה והכן. הרי נחבאר השמות והכונים המתחללי' באות א'. ועתה נבאר כמה חביות המתחללין באות א'.

פתח ד' דרך א' בו ית' סוד אנכי וסוד אני וסוד אנא **כתיב** אנכי ה' אלהי אביך אלהי אברהם ונו' ובחי' אני אלהי אברהם אביך לכן חדע מה שכתוב בוהר שפלת אני' רומז לדרגא תחתא שהוא סוד שושנה תחתא ופלת אנו' רומז לדרגא עלאה סוד שושנה עלאה. ולכן גבי משה כתיב אנכי שהוא סוד ככת משה אבל גבי יעקב דאיהו דרגא דלתא מן משה כתיב אני' שהוא גי'ת' דרגא דלתא. וברבונה כי אני בכל מקום הוא רומז למדת המלכות בס'ד אני ראשון ואני אחרון כמ"ש כמ"ס וכשמתלבשת בה סוד נקודה הפני' והוא סוד כ' הרומז אל הכתר ולכפא אזי נקראת אנכי ולכן במתן חודת'ת' דברו שר הקב"ה באנכי דאיהו דרגא דלעילא שהוא סוד נ' שערי בינה שערי' יצאו ישראל מסצרים דכתיב וחמשים ערו בני ישראל מארץ מצרים. והנה זה הנקודה הפנימית המתלבשת בהכ'ל כבר אמרנו שזה ההיכל הוא בסוד נוף ואותו נק' המתלבשת בה היא בסוד הנפש אצלה בסו"ה נשבע ה' בגשפון ועי' רמז דו"ל באמרים **אנכי** נוסר'ק' **אנא** נפשי' כתיבתי יחיית'. כי סוד א"ת' הוא סוד שם ב"ן במספר השם והוא סוד הנפש כמ"ש כמה פעמים ויתבאר עוד במקום אחר וזה סוד שאמר יעקב אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי והכן זה. ותרע כי מלת אני יצא גי'ת' משם הוי"ה היינו כי אותיות הסודיות להוי"ה הוא שם הקדוש טהר' וכולל כ"ב אותיות החדות ואותיות המאחרות להוי"ה הוא שם קדוש בוה"ו המקבל מן כל ד' מלואי הוי"ה שיש בהם מ"ד אותיות ושניהם במספר א"ת' וזהו אזי ראשון ואני אחרון: והנה כשמתלבש בוה"ו הנפש נקודה האמצעית שהוא שם הוי"ה כמ"ש לעיל אזי הוא סוד ואנכי' במספר השם וכן אמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי' לא ידעתי.

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אדם וסוד אמת

כתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו: ואמרנו בלמינו עשירי' כדמותנו מסבני וזה יסוד גומל חסד לדר' והכוונה כי ל"ס הוא סוד כס"ף במספר השם הרומז להוי"ה כמ"ש במקומו שהוא מדת חיות שהוא מקבל עיקר הללם כמבואר בדברי האר"ז'ל' כי ל"ס כללם יתחלק ל' ח' וס' הוא סוד עשירי' וסדמות רומז למדת המלכות שמקבלת רק סדמות מן הללם והיא נקרא' דל' ועניה בסי'ת' העשיר לא ירבה וסל לא יעש' ממחל'ת' הסקל כמבואר בוהר. וביאר הכתוב ששי המדות הית' ומל' הנרמזים בללם וסדמות עניהם יחדיו נקרא' אדם דכתיב ויקרא את שם אדם כמבואר בוהר שאמר דיוקנה דאדם הוא דיוקנה שלים וגל' נקרא אדם עד דלשתלים בנזקא. והכוונה כי הדי'ת' הוא סוד הוי"ה כמ"ש כבר והמלכות היא אמת מללנותיו והיא סוד

בסבסונו והוא חל דלילגל רבא דלירי סמיס דכחיב וירח לו סמיס ועדין הוא זולע על יריכו עד שגלה למעלה בסוד ישראל ולא ישראל עלה במחשבי וחו סמיס ישראל ולא סמיס עולים בדמיון מי לעיור וזו שלמעל היינו אריס ססס סוד הי אלהינו הי אבא אלהינו אריס ומתיחדה עי הדעת שהוא סוד הי וחו הי אלהינו הי אריס מעוררים עוד זיווג עליון דלילס סמיס וזי וזי סמיס ולא אריס מקבלים אר גדול עי המזלס מן בי מזלות נוצר ונקס ונעשים לסס מזחין חדסים לעורר וזו לפולדת המזחין דמי סמיס דבדרי האריזיל וחו סוד ארס אי של ארס סרומז ללילס ססס עולים אריס לקבל המזחין אכל אין מחשכבים סס אפילו רגס כמיסרל סמיס ססס הי נפסס ספע חיות סל כל העלמזו אלא ססס בסוד הכחיב וסחיז רלס וסזו חלמזו סרלץ לסמח מלורז ומיז סביס למקומס . ויורד השפע עד היסוד דלילס כמיס כססר בי : והוא סוד ח' של ארס סל סמילס סמיסס סמיסני . ומתחבר אי עס סחי ונעסס אריס וסלילס מתיחד עס סדי בסוד הכחיב פחחי לי ארסותי רייעתי יומתי חמחי שהוא רומז למלכות דלילס סוד שושנה עללס המתלבש בשושנה חתלס ולא נעסס סדי גדולס כשיור בי דלחיי-סרס לסקוד על דלתותי יוס יוס כמיסס במקומז : ומי-סמיסס מתחלה בסוד הקמזי בסויס ארסות לנו קעסס וסדיס אין לה **שדים** נועירקון **שמאל** ד וסס ימין **קדס** . עסס נעסס בסוד הכחיב חלי חומס וסדי כנגדלות . ובס סדיז אי הייתי כענינו כמולל סלס כמולל סלס דלי . וסס כי : הי מבוזר לפניך שססור לסלריך בל של ארס : אכל בוונת אמן הוא רומז לזוג ז'ל וקוקל במקומס ארס סקבלו המזחין מן אריס וזל לריך ארכל לסלריך בל של אמן לעכב סס המזחין הרומזיס בלות אי של אמן כמבוזר דבדרי האריזיל : וסססדיס הרלסניס היז שובין כחלסלס כל היום כדי לעכב המזחין כמבוזר דבדי האריזיל : הי מבוזר לפניך דברי רכס מתיחל על מכוז . ועוד יתבאר סוד כונת קיס כסלר מקומתי :

דרך ה' בו יתבאר סוד שם איש ואשה וסוד אבן

כתיב לוח יקרא אש כי מאיס לוקח : סדע חלמס כי כימ סמכר סס ארס רומז לילס כחלכסותו בסוד שיר מרובע שהוא סוד נהייס ססס סורס של די יסודיז רוחנייס ססס ילס ימיס ירוח יעזר שריס סלסס עולים כמספר אייס . וססוד הי ארס מלחמס . כי סס סביב ססס יתלכזן . והוא סוזכ מן יי גבולי אלכסותי ססס ססס סוד ייז לירופי ויייס סעוליס כמספר אייס עיס : וססס כח אגו של ארס היא סלסס סכוכיס מרגלסזו סכססילס למעלס נקרא כלס ועסס כירידסס למיז מקדלס אשס ולריך לסעולסס וליחלס בסוד הקרבן דכחיב אשס ריס ירוחל לה' כמיסס במקומז : וססס כחיב יין עול ארסות כלס גל נעול מעין חסוס . והוא רומז לב' הכחיב סכססילס למעלס

הסרלזף ודוקא כסוד קו הישר שהוא חל דמחשכס סוד המתקלס שהוא דיוקלס דלדסס סכול דמי סמיס סכל כסער בי וסכן כל זס :

דרך ג' בו יתבאר סוד אמונה ואמן

כתיב והיס אמונת עתך : דע כי ארסות מתייחד כלמזנס כסוד סלומריס ארסות ואמונה . וכלל זס נקוט בידך כי ככר מבוזר סלכל ספי יס כו סס ויייס ומסחניס עפי' הנקוד' ססס קמן פחח כו וסס סוייס סכמלי היא בלי ניקוד . כי הנקוד כלסותיס סס דמיון הנפסס כגוף ספועל כרלנו כגוף כן הנקודות מספכיס ארס הארסותיס לכל ארס יתפזן דיע ארס וכן הרבס ולין לסלריך כזס : וסלסותיס סס סוד אור סכליס וסנקודות סוד אור ספניס כמיסס ככר וסמלכות דלית לה מנגרמס כלסס רק מס סמקבלת מן הספי' סלמעלס לכן אין כסוייס סלס ניקוד והיא מתקדס עפי' קבלתס מללס ספי' ונקרלס עיס . וכן היא נקדלס ככל ססמזל על כל סספי' כפי קבלתס מללס ספי' . דימ חסיד חסידס . לדיק לרקס . ארסות אמונה . וכן כל ססמזל וכסוייס כמיסס כיל במקומז : וססס מלס אמונס הוא סוד אמן וייס . וסכונס כי מלס ארסות ארסות סססו מוחזו של סקביס לפי סססו כולל רלס חוך סוף . אי הוא רלס כמיסס ככר . מי פחוסס הוא חוך כי הוא חלמז ארסות ורומז לחיס כחלכס ככונס היינס כסוד כן יייס . הי סוף ארסות רומז למלכות כמיסס במקומז וסלילס חלמר ארי ארסות וסחיז וסכחי וסחיות חיו וגיז וארסות ח' חחי' הי חמזת : וססס מלס אמן הוא כמז מלס ארסות רק סססי' מתחלס' כ' כי הי רומז כסוד קבלתי מלמעלס וסכונ' ספועלס רומז כחפססס למעלס : וססס סוד אמן הוא סוד יחוד בי סמזת סוייס ארסי כידע ססס סוד וייס היי אמוניס . רק סמלס אמונה רומז כססילס כייחוד עס חלמס חלי היא כסוד כי כפוסס שהוא כמז בית קיכול מלמעלס וסחיז כחיב וססס כעוד לילס וסחן סרף לביתס וזל היא כסוד ק' ספועלס כמיסס לפנינו :

דרך ד' בו יתבאר סוד אחר

והנה עתה עת דודים לללות לך בסוד מיס רכ מתייחל וייל מלן דקלר יתקלר מלן דקלר יתלרד . ופי' סס מלן דקלר ארס אי דלמן וזל מלריך בייס יתקלרו ימיז . מלן דקלר ארס אי דלחד יתלררו ימיז : וסכונס כי סדע כקלר בוונת פי רלסון של קיס . וסוול סממ כי ואמרו סחיז דלחד לריך לסיז גדולס כשיור בי דלחין וסוול מבוזר מתוך דברי האריזיל בלסוס זס : סממ סיס עי סיס רומז למלכות ססילס סמו של הקביס כסוייס ויעס לו דוד סיס ולריך לקססס ולסלכיסס כלכוסין דססירין דליון ריז דלורייסלס סססו סוד כחכסון עי . וזל היא מתייחד כמיסס ארסין דלילגל רכס דמזונל דכולל כיס דליון עי ארסין לארריז וזל עי רכחי . וזל כחיב חלסלס כחמיז ארסות

למסלה נקרא' בין שהוא סוד אבין שחיה שממנה הושחת העולם ונקרא' בלה שהיא כלולה מכולם ומקבלת הי חסדים מן יסוד הנקרא' כ"ל הרי כלים: אבל כשהוא למטה נקרא' ג"ל בסוד הכתוב ויעקב קרא לו ג"ל עיד כמים במקומו. ואל חינו מספיק המגעול רק לר"ך להיות מעיינה חתום כמים הכל במקומו וע"ז נאמר והוא אשה בכתוליה יקח שאלשיי שהיא בסוד אשה ע"ז היא בכתוליה ואל נקרא' זאת דחמן ניומיו מלכה וגזירה דינא דמלכותא דינא בסוד הכתוב זאת חקת התורה כמבואר מתוך דברי הזוהר: ויש לזאת יקרא' אשה כי מאיש לוקחה והבן זה. והעד ע"ז דכתיב ב זאת יבא אהרן אל הקודש. מכלל שהקודש הוא למעלה מזה. אבל לא יכול לבוא אל הקודש אלא בזה שהוא השער הראשון אשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי אם בוא יתהלל המתהלל השכל וידוע. וכתיב לו חכמו ישיבילו זאת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זאת חורת העולם היא העולה א"י נקרא' ג"ן סוד אבין עובד שהיתה לאברהם ותלמה בגלגל חמה. ולא אוכל להתאפק מלגליי לך אפש קלחו מסוד אבן: והוא הכס כפיב דלותי ולי יהושע. והסוד כי הנה מדת המלכו' היא סוד שם בין שהיא סוד הנה של אברהם ובביל שמה. כי כבר נחבאר כי שם הוי"ה כולל כל האלילוי שהם א"ח א"י. אבא יי אימא ה' ו' חית מלכו' ה'. וכנודס ד' מילואי הוי"ה אבא ע"ב אימא ס"ב חית מ"ה מלכו' בין: והנה בני מלאוים שהם ע"ב ס"ב מ"ה ים בכל א' מהם עשרה אותיות והם בסוד העשירי' אבל שם בין אין בו רק ע' אותיו ואין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה: וזר"ך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לר"ך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הנקבד לר"ך לכוון בקודותו של שם הוי"ה כי הנקודי' כבר נחבאר שהוא סוד אור פעמי' שבו והוא בסוד הכתוב כי ע"י בשחיק יערוך לה' שהוא שבי' חולים קמין: והנה ידוע כי כל נקודה הוא י"ד וכל רקיע הוא ו' א"כ הקמין הוא י"ו ושני נקודות של שבי' והנקודה של חולים הרי מ"ו שהוא סוד המלוי של ע"ב שהוא מקבל מן אבא כמים כבר והוא נעשה אור פעמי' לחית: והנה כאן הנקודה רבה על הכתב כי השם הוא מ"ה ונקודתו הוא מ"ו הרי א' יתר והוא נותן חכמה לשלמה דכתיב האלף לך שלמה. ונחמבר א' עס שם בין ונעשה אבין היינו שנכנס א' בין ב' וויין כל זה השם כזה. י"ד ה"ה וא"ו ה"ה שעולה במספר אבין ואל כתיב אבן מאסו הנונים הינה לראש פנה ואל נעשי' ג"כ בסוד העשירי' ח"ש דלותי וז"י יהושע. ומה שנכנס הא' בין ב' וויין הוא עש"י סוד שארציל חיה אחת ים בכרכי הים וכשהעולם לר"ך למים היא עולה בראש ההרים ומכנסת ראשה בין בכרכי ולווחת לווחת בחר לווחת ואל יורד המער והבן זה:

נקודתו שהוא שבי' חולים קמין. וי"א שקריאתו עש"י נקוד' אדני כזה **אדני**. וי"א שא"ל קריא' אדני הוא ג"כ עש"י נקוד' הוי"ה שהוא שחיק. ולכן גם אני אצעה חלקי. ואומר שקריא' השם הוי"ה לר"ך לקרותו עש"י נקוד' אדני דוקא ויכוון במחשבתו לאותיו הוי"ה עם נקודותיו זה מורה יתוד האמיתי כי יכוון לשם הוי"ה במלוי מ"ה שהוא עיקר מלאו' של הוי"ה שהוא בתי"ח והנקודי' שלו שחיק שהוא ג"י מ"ו ובקריאתו בנקוד' אדני כ"ל שעולה במספר בין ולשלב הא' בין ב' וויין של בין והוא עיקר היחוד וכל הבקי בחכמת הדקדוק כולם כאל ישרדן ויגידון שהוא כדברי. והטופת ע"ז כי כ"מ שתמלא חיה אחת השמות שכל לפני שם הוי"ה נקודתו נפתח כמו ליהוה ביהוה כיהוה והוא מורה כי האות שכל אחר "השימוש" נקודתו" ג"כ בחטף פתח: ואל תשינו מן מיהוה שקודתו בל"י כי פירושו של מיהוה ידוע שהוא "מורה כמו מן יהוה וחבר הנרין" לר"ך להיות דגש בזה של אחריו ולפי שקריאתו אדני שזאת הראשון של אדני הוא מן אותיו שאין מקבלים דגש כידוע לחכמי הדקדוק לר"ך לבא הדגש חתם המים כמו מדבר מחבר מחללים מאל כי אותיו אחריה אין מקבלים דגש "ובא דגש" בזה השמוש והוא עזמו העד שקריאת הוי"ה הוא באדני. ואין לר"ך להדחיק עוד ביאור יותר. ואם שניתי אחי חלקי:

דרך ר' בן יתבאר סוד אילה

כתיב אילת אהבים ויעלת מן דדיה ירווך בכל עת: הנה כבר רמזנו למעלה בסוד החיה שיש בכרכי הים וזאת החיה אילה שמה בסו"ה נפתלי אילה בלווח הכותן אמרי שפר. בסוד דוד שהוא נק' נועם זמירות. כי במקום הזה לר"ך לזמירות בסוד זמיר ערירים: ונקראת נפתלי דכתיב נפתלתי עם אחותי וגם יכלתי: והכוונה שכשהיא למטה ומקבלת המוחין מן ז"א נק' אילה סוד אלה"י ישעי כמים כבר. וכשהיא למעלה ונעשית בסוד אחת כי נחברת עם אחותה שהיא שושנה עליונה שהיא בסוד אחות כמים כבר אזי נק' אילית אהבים ויעלת מן. וסוד חין יתבאר במקומו. ואל הוא מקבלת מן א"י א"ש עשר הוי"ה ועשר אהיות ואל היא בסוד הכתוב אני חומה ושדי כמגדלות חזו דד' ירווך בכל עת כי הוי"ה וי' אהיות הוא סוד ע"ת במספר השוה ושם כל העתים שיש לטובה. משא"כ כשהיא למטה ים עת שלום ועת מלחמה וכתיב ואל יבא בכל עת. אבל למעלה כולו שלום דכתיב אז הייתי בעיניו כמזלחת שלום. כי יתחבר הא' עם ז' ונעשה א"י ואין א"י אלא שמחה. וזה כי נפתלתי עם אחותי וגם יכלתי שהוא סוד ע"ת במספר השוה. ואל נקראת אילת השחר דכתיב למנחם על אילת השחר למנחם חמן מ"ל חמן נ"ח כמבואר בזה"ל. וכתיב מי זאת העשקה כמו שחר ברה כחמה יפה כלכנה. מ"י וא"ת שושנה

ששנה עלאה וששנה תתאה . דכתיב מי זאת עולה מן המדבר כמבואר בזוהר . ולכן אמר כי לשונות ברה כחמה יפה כלבנה . חמיה רומי לשונת עלאה סוד גין נעול אחותי כלל . לבניה היא סוד אלתי פ"ו . וכשמחברים יחד אזי נקשה כמו שחיר המרומים במעשה הקעורה דכתיב ממוליה טוהר קודש ולבון ממולת משקן עירוב וחבור ב' מדות ששם טוהר וקודש . טוהר היא סוד ששנה תתאה סוד בת שבע דכתיב והיא מטרה ממולתה והיא סוד זאית . וקודש למעלה סוד מ"י . ולמעלה הוא סוד המקוי ששם מיטרה ממולתה כמ"ש במקומו . דכתיב מ"י יקן טוהר מטמא והבן היטב :

דרך ו' בו ית' סוד אור וסוד אור וסוד אור

כתיב

אור זרוע לזדיק : הנה נודע מה שאר"ל אור שברא הקב"ה ביום ראשון היה מאיר מסוף עולם ועד סופו : והנה נר"ך להבין אמרי בינה מה שדקדקו בלשונם הלא לומר מסוף העולם ועד סופו ולא אמרו מתחלת העולם ועד סופו . ואם אין תחלה אין סוף . הלא הכוונה הוא עפ"י סוד הכתוב מגדול עוז שס' ה' בו ירון לזדיק ונשגב : והוא עפ"י מה שאמר הרשב"י ז"ל חרין עלמין אית ליה לקוב"ה חד דדייר ביה וחד דמתעלם ביה דכתיב ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם : והכוונה בכל זה כי מלת העולם רומז ל' קצוות שסד"ר רוחות מעלה ומטה וכבר נתבאר שבינה נק' עולם לפי שמקבל' מן שית סערין רבדין הנרמזין במלת בראשית שהוא ברא שית והוא סוד החכמה והוא סוד עולם הבא שכבר בא . והמלכו' נקראת גי' עולם סוד עולם הזה והיא מקבלת מן ו' סערין של ז"א . כמבואר בזוהר שאמר מן העולם ועד העולם כמד"ל מן הרמה ועד בית אל . והם ב' עלמין דאית ליה להקב"ה הוא סוד ת"ת דאיקרי קב"ה כמ"ש לקמן . חד דדייר ב' הוא סוד בית אל דכתיב כתפארת אדם לשבת בית . וחד דמתעלם ב' הוא סוד עולם הבא דמתעלם ב' : הרי נתבאר לך סוד ב' עולמין . והם נרמזים בפסוק א' ה"ל דכתיב מגדול עוז שס' ה' מגדול הוא עו"י במספר השוה וסס סוד ב' עולמין ה"ל ולכן הם במספר השוה כאלהם ככתה מגדול הוא סוד הבינה שהוא גי' סוד מגדל הפורה באויר כסוד שאמר ז"ל היתר נדרים פורחים באויר והוא סוד אות למ"ד כס' שרומז לסוד הבינה כסוד שאמר ז"ל ב' מלות הלכות נאמרו במגדל הפורה באויר ופרש"י בלות למ"ד שנק' מגדל כמ"ש במקומו . עו"י הוא סוד המלכו' כסוד הכתוב ה' עוז לעמו יתן דכתיב ונתתי משכני בחוככם . ועיניכם הם סוד ש"ס ה' . שסס סוד ספ"ר החיים וספר הזכרון בו ירון לזדיק דא' קב"ה ושגב מאן נשגב דא' הוהו מגדול כמבואר בזוהר : גם מבואר בזוהר דבא' אור דא"ו ר' כולא אחסיה נסורי' בהאי מוחא סתימאה דאיקרי חכמ' דכתיב כולם בחכמה עשית ואחלני בשבילן ידיעין ביניה

לספ"י החסד שבו שהוא סוד יוס ראשון של ששת ימי בראשית כי ו' ימים רומזים ל' קצוות של חית ולא נעשה מן החסד שלו סוד חכמה כמבואר בדברי האר"י ז"ל : והנה מתחלה קודם חיקוק העולמין שהיו אז כסוד נקודות סיהם זה האור יורד דרך מעבר כל ה' קצוות עד שבה לספירת המלכו' ומאיר בסופה אור גדול ולא יכלו העולמין להכות מאורו עד שנתקנו כסוד פרלופים ולא זה האור כשבה לספירת החסד הוא יורד דרך מעבר ה' ספ"י עד שבה ליסוד ושם עמ' האור כי מן היסוד יולא רק דרך גזור קטן אל המלכות והמל' מקבלת את האור וגזמ' אותו בחוכו ונעשה כסוי ליסוד הנק' בוקר דכתיב בוקר אשרוך לך ואלפס כמבואר בזוהר דרוד עשה כסוי' להאי בוקר וזהו ואלפס מלשון מבית ומחוץ חלפנו . וז"ש האור שגברא ביום ראשון היה מאיר מסוף העולם היינו יסוד בינה ככלל עד סופו עד יסוד המלכות . ראש שאין העולם כדאי להשתמש בו גמי לזדיקים סוד יסוד ומלכות לזדיק וזדיק והבן כ"ו : ושלא חזין שמה שאמרו מסוף העולם ועד סופו קאי על חד עולם . בא הרשב"י ופ"י האי אור דאחברי ביומא קדמאה הוי סליק נהורא דיליה מסייפי עלמא . עד סייפי עלמא והבן : והנה האי אור כשבה להאי בוקר כתיב הבוקר אור והאפסים שולחו כי כיון שבה יוסף לעשות מלאכתו אזי אין איש עמו בבינה כתיב והבן : והנה עיקר האור כבר נתבאר שגברא ביסוד למעלה רק עפ"י חסד מתגלה בפומא דלמא והוא סוד ו' זעירא כמ"ש כבר כמ"ש ולא נעשה מן אור או"י והוא נקרא או"י ססס . ויש או"ירא דבא . ויש או"ירא קדמאה ויתבאר במקומו :

פתח ו' דרך א' בו ית' סוד אתה וסוד אהרן וסוד את

כתיב

אתה סתר לי מנר תלדתי רני פלט תסובבני סלה : דע אחי שהרי כבר נח' שהג"ר שסס סוד כתיב דאז"י הם נעלמים וכולם הם בכלל עתיקא קדישא שהעתיקס מבריותיו . ואף כי מבואר מתוך הזוהר שהביני היא שירוחא דשאלתא כסוד שנק' מ"י רומז ל' שערי בינה בסו"ה אח מ"י יוען ויבינה . וכתיב שאל מדרוס עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה : זה הבחוב הוא תשובתו בלדו שנק' מ"י שהוא לשון שאלה משמע שיש בה איהם השגה שהיא שירוחא

מן ראש החסד שמעם שואבים מדת הכוונה וזוה אור חיל להקדם מן מדין. אבל אהרן הכהן שואב מראש החסד שהוא הנגור המיוחד מן הדעת לחסד כמ"ש לעיל. והוא שושבינא דמטרונותא בסו"ה וימינו תחבקני ועליו נאמר רמ"ו ליעקב שמחה כמו שמבואר מחוץ דברי הרשב"י ז"ל: **והנה** עתה אודיעך הסוד מה שאמרנו אהרן הוא שושבינא דמטרונותא. משה שושבינא דמלכא: הכוונה בזה כי ו' לדיקום הם גד ו' עמודי עולם: אברהם חסד. יצחק פחד. יעקב חיים. יוסף יסוד. משה נחל. אהרן סוד. דוד מלכות: ואף שאמרנו שמשה הוא בסוד הדעת וגם בסוד החיות היינו שורש נשמתו כמ"ש כבר. אבל מדתו נחל דכתיב מוליך לימין משה וכסבי נשימות בימין נחל. ואהרן אף שאמרנו ששואב מראש החסד היינו גיב שורש נשמתו. אבל מדתו סוד. כמו שמבואר מחוץ דברי הרשב"י ז"ל: אבל מבח כוונתו הוא שואב ממדת החסד ולכן הכהן נקרא גיב בשם אהיה דכתיב אהיה כהן לעולם על דברתי מלכי לדק. והנה אמרו בזהר איהו בנחל ואיהו בסוד: הכוונה כמ"ש כבר כסו"ה ד' נקודות למטה בדריאה והיו נאחזים בעקביו של א"י ובסקיפול הא"י כסו"ה שלו בחוץ חגיג' שלו אזי הו"א שהוא סוד ו"ק עלה ע"י הנחל דא"י והמלכו' עלתה ע"י הסוד דא"י הרי כי משה שמדחו נחל הוא שושבינא דמלכא שהוא הו"א שנק' מלך ואהרן שמדחו סוד הוא שושבינא דמטרונותא שהיא המלכו' שהוא נקרא' מטרונותא: וכלל זה שמור בידך שמלת אהיה רומז למדת החסד וחסד נק' אב כי חגיג' הם סוד האבות והוא אבינו הראשון מדת אברהם. ולפעמים רומז גם לדת דכתיב כי אהיה אבינו אברהם לא ידענו ישראל לא יכירו. והיינו ע"י הניגור המיוחד אליו מן החסד בסו"ה ואהיה תשמע השמים: ואם תמצא לפעמים שרומז אל החכמה היינו החכמה שבדת אבל חכמה עליונה הוא סוד המהשבי ולא יחולר לו מלת אהיה שרומז אל הגלוי. ושוקר מלת אהיה רומז ארס כמ"ש כבר כי תמיד החכמה מתלבטת במלכו' בסו"ה בחכמה יסוד ארץ. וגם החסד מושך עליה חוט של חסד דכתיב אהבת עולם אהבתיך ע"כ משכתיך חסד: והמלכו' נקראת א"ת שכוללת כל האותיות מן א' עד ת'. והיא ענמה היא סוד ה' אחרונה של השם הגדול הרי אהיה: וזוה חצין הכבוד את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד ולא כללם יחד לומר את ה' אלהיך תירא ותעבוד וגם מלת את הוא מיותר. אלא שחיות לבי מדות א"ת הוא מדת היראה. והוא שער המצוין אשר ממנה חכום למדת אוחו סוד העבודה שהוא למעלה בקודש והבן זה:

דרך ב' בו יתבאר סוד ארץ

בתיב הארץ אשר נשבע לאבותינו וגו' לתת להם: לתת לנו לא נאמר אלא להם כי הארץ היא הארץ הידוע דכתיב את השמים ואת הארץ והיא סוד ארץ החיים שניתנה אל האבות ועליה נאמר הארץ הדוס נגלי. והאבות

שיראתה דשאלתא אף שאין בה תשובה אלא שאלה דק' שליטה. עכ"ל הוא רק בהתפשטותה למטה בהתלבשותה סוף הו"א סוד ו"ק היא כלול מן ה' הרי אלהי וזהו מ"י ברא אלהי בהתפשטותה בחוץ הו"ק נעשה בסוד בריאה חדשה כמ"ס אב"ל למעלה במקומו אף הבינה היא בסוד עתיקא. אבל בספר החסד שהוא סוד יומא קדמא יומא דאזלי עם כולא יומין בסו"ה יומא יאיה ה' חסדו והוא סוד ריבא דה"א שהוא סוד ו' קלוות דא"י ממנו מתחיל הגלוי ונק' חסד עולם דכתיב וחסד ה' מעולם ועד עולם כמ"ס למעלה. כי ממנו נמשך חוט של חסד לעולם התחתון כמ"ס לעיל דכתיב אהבת עולם אהבתיך ע"כ משכתיך חסד: ולפי שהוא סוד חסד עולם שהוא סוד ו"ק שהם סוד ד' רוחו מעלה ומטה שהוא סוד עולם כמ"ס לכן בעיכ' ממנו מתחיל הגלוי כי כל מי שהוא צעל ו' קלוות ע"כ יש לו ראש סוף והוא סוף סתיר שהוא טעמו סוד הגלוי ולכן מן החסד ולמעלה נק' אהיה אבל על הנעלמו' כתיב הוא עשור: ואף תמצא לפעמים שמלת הוא רומז אל מדת הגבורה בסו"ה עבד הלוי הוא היינו שרומז לנגור המיוחד מן הבינה אל הגבורה כמ"ס בסוד הכיב לנורא: ודעת שמדת הכוונה הוא החסד ושואבת מן הנגור המיוחד מן הדעת אל החסד דכתיב שפתי כהן ישמרו דעת. ולכן וחזרה יבקשו מפיו: וכבר נתב' שמן החסד מתפשט האור שהוא ר"י. הוא מתפשט ומסתתר בזהו בוקר. ודוד האור כסו"ה דל"י כמ"ס לעיל ולכן דוד אור חיל להיות נוקם באויביו כי סביב לריו: והוא חסד נולדו מזר. כי כבר בארנו שמן זה אור נעשה אור סוד מגדול הפורה באור רחל דלמ"י כי הרי בוקר הוא סוד ד"י העולמים כמ"ס שהם סוד ג' וו"יין שהם במספר ח"י וטפת חסד המתגלה בו הרי למ"ד בזה ה' הרי יגדל לא כ"ח אדני: אבל כשאין מעשה החסדוני' מחוקק' ובפרט כשפוגמים ד"ו בזה המדד אזי כתיב לור ילדך חסי ותשביח א"ל מחוללק והבן זה. ויח' עוד במקומו: והנה כבר נת' שמה המדד שהוא סוד אל נעשה אור מקיף לעזרי ונוקבא וממנו נדחים כל הדינין. וזוה חצין הפסוק שהתחלנו אהיה סתיר לי מזר תלמי רבי פלג חסדוני סלה: הכוונה כי באור המקיף כבר נת' שיש בו גיב ב' בחי' פנימי וחוץ והחיות שהוא יותר גדול בסוד הו"ה וכן בכללם עשר הו"ה"ת שהם במספר רמ"י. והפנימי שהוא קטן ממנו כמ"ס הוא לערך החיות בסוד אלהים ומתפשטים ממנו סוף ירושלים חסד חד כמ"ס למעלה כי ה' נאמר למעלה שהוא חסד נתיב לא ידעו שיש וזה במספר פלטי ו"ש רמ"י פלטי חסדוני סלה. וע"ז נאמר והבועה בה' חסד יסובבנהו. וזה פינחסכיון שקנא לבית זכר לוי' ועירא דכתיב פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. וכיון שהסוד הוא כולל גם למה בסוד ג' וו"יין היכל לכן זכר לבי נשמות של נדב ואביהו שהם היו סוד שורש נשמתם מן מ"ה שהם תרי פלגי דגופא וכיון שזכה לוי' ועירא סוד טפת חסד זכה לכהונה שם הו"ה"ת מתפשט

והאבות ירשוהו אל בניהם הצדיקים דכתיב לדיקים ירשוהו והם שיקר זה שמור בדרך שמה המלכו היא כוללת כל השמי' והבנויים. ומאחז מרה שהיא מקבלת נקראת ניש: והנה כתיב על הארץ העונה בשמקבלת מן מדת טובו בסוים אמרו ללדיק כי טוב ונקראת ארץ רחבת ידים. כשעולה בין ארצותיו ויושבת בין דרשות מלכא: דכתיב שאלו תחת לראשי וימינו תחבנקי ונקראת ארץ רחבה כשקבלת מן רחבותי הנהר סוד הבינה כמיש: ונקראת ארץ נחלי מים בסוים כל הנחלים [סולכים] אל הים ולא נקרא גי' ארץ חמדה בסוד שאמרו חמדה ימים ואחר קראת. דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי. ותרגום ויכל ומיד שהוא סוד שבת שבת היא נחו של אברהם כביל שמה שבת חמ"ד והיא סוד ה' הרי חמדה שבו דין ומפרנס לכל הנמצאים דכתיב ותקם בעוד לילה ותקן ערף לביתה ותוק לגערותיה: וכן כל כיוצא בזה רבות כהנה: ומן ארץ נעשה אצ"ר דכתיב ירעה ה' היא אולרו כמו שכתבתי כבר ולא שואבת חיים מן אלהים חיים ונקראת ארץ החיים ומתנת חיים לכל חי והסב זה: ובהם תבין משאדל' ויכל אלהים את הללם מלמד שבנהו כאלו וגמלו זאת ממלת ויבין שבו סוד החיים וכתיב ויעקב נסע סכוסה ויבין לו בית והסב:

דרך ג בו יתבאר סוד אחרית

כתיב והיה בנחרי' הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש הסהלים: דע אחי כי מדת המלכו' נקראת אחרית הימים סוף כל המדרגות ולעמיד תעלה בראש הסהלים דכתיב על הר גבוה עלי ק'. והיא נקראת הר בית ה' סוד הר המוריה שמשם יואלם ההוראה והיראה ויש בזה סוד ויתבין במקומו: והנה האב"ו נק' הרים דכתיב שמשו הרים את ריב ה' ולעמיד תעלה בראש הסהלים אומתי תעלה כשיתחבר אליו השם הגדול סוד ויהי שהוא סוד אות א' כזה וי' לוי כשיתחבר הא' בנחרי' הימים אז תהיה כתר על אחרון בסוד זרקא סגולתא. אזי תהיה בראש הסגולתא כזה: שהוא כתר על אחרון ולא י"ה נכון הר בית ה' בראש הסהלים דכתיב והיה עשרת השאר אלל עשה הוא בסוד מונח דביעי ובתי ומאלוף כל הדברים האלם בנחרי' הימים בסוד שאמרו ב"מ שגלו ישראל גלה שכינה עמהם בסוים אלה פקודי המשק משק העדה שזכו עדו' לישראל שלא חיו השכינה מן ישראל ובאשר שהיא קשורה בחקות חוט השני תעלה דרך קו האמצעי עד למעלה בראש הסהלים בסוים וקו יענה על ירושלים. וכתיב ויש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולם. ח"ש ומאלוף כל הדברים האלם בנחרי' הימים ושבת עד ה' אלהיך והסב כיו:

דרך ד' בו יתבאר סוד ארון וסוד ארון

כתיב הנה ארון הבית ארון כל הארץ: דע אחי שמלת ארון' גרמו צ"י מקומו' והנה מלת ארון רומז לחי' שבו נכנס מן סוד ברי' כמו שמבואר בזהר והם עולם

סוד שלשה כתרים שנתבארו כבר כי ארון' הוא סוד מיר קודש והם נעלמים נעשים ג' ארצות. והם סוד ג' ארצות שבעה נלללל ב' של זכר וא' של עץ כמו שפירשתי דל והיו זה בחור זה סהב מבחור ושל עץ חור סהב והאב בחור של עץ: ואודיעך הסוד של אלו שלשה ארצות: הנה הבינה כבר נדע שהיא סוד ארץ ה' של אב"י שגשגי כסא למעלה ובתר לעולמו' שלמעט בסוד ארץ למיד כמיש במקומו: והנה היא נעשית ארון לקבל הלוחות והם סוד אחר ראשונים ובינה הוא סוד זכר סגור בסויה מלפן זכר יאחז ומכיו מה רב טובך אשר לפניך ואכזי כי עס חלקת ומחוקק ספון וכתיב ומחוקק מבין תליו: בזה יש כמה סוד' נפלאים אם תבנה תבין. הרי לך סוד הארון של זכר הפנימי אשר בחוכו מונחים לוח' הב"י והסב זה: והנה הדת הוא בי' סוד מיר קודש ונעשה ארון לקבל לוח' שני. והנה הדת הוא סוד עץ החיים אשר בחור' הנה וכתיב כי האדם עץ השדה ומלת עץ הוא סוד סוף' סודו' לכוים סוד חת' ח'א תחשוב הויה בדרך זה י"ס ה' הוא ח' ס"ס ה' הוא ח' הרי ח' י"ס ה' הוא ח' י"ס ה' הוא ח' הרי ח' סוד עץ. והבי' אחרית' י"ה שהם סוד ק' ממנו יורדים ק' ברכו' וממחיקים סב' אחרית' ויה' שהם סוד סוף' גבורים זה השם רומז להמחקה הדין' בסויה ויורשו ה' עץ ושלך אל המים וימתקו המים. והוא סוד הארון של עץ שנתב' ב' ארצות של זכר והוא נעשה ארון לקבל לוח' שני' והסב זה: והנה המלכו' היא גי' סוד זכ"ר סוד מלכו' בית ד"ד סוד זכר עטור כי לא נק' עטור אלא אחר שנספר מעומלחתו: בסויה מ"י ית' עטור מעמל' ארון זה: והיא סוד הארון של זכר החיון שמלבים לארון של עץ. ואחר שפתי' בסוד התלבשי הפרצופים המבוארים כבר תבין צ"י: ואם תבין זה תבין גי' מה שאמר משה לישראל בתוכחתו גי' אונד טעות כמה אין בהם תבונה: כי בחסא העלל אבדו מהם לוח' הראשונים סוד העלה וגם לוח' שני' שהם סוד התבונה כמו שמבואר מתוך דברי האריזל' צ"י הלוח' שני' נאזו רק למשה במתנה. דכתיב ואחזת לך עני לוחות וגו' ח"ס ית' שמת משה במתנת חלקו וב' ופני לוח' אכזים הודי' בידו משקו לפניך עד עד סיני ואין עמידה אלא חפלה. והסב כיו' היטב: והסב ג' ארצות אלו הם בעולם האצ"י ובגדס יס' ג' ארצות צ"י עולמו' בריאה יצ"ר שמים. ובכר נודע כי בבריאה שם סוד מעטרו' ואף כי אחרת כי מעט' שבבריאה הוא ביד מיעטרו' עכ"ל הירד נעלם במבטא. וביצ"י סוד מעטרו': ובנשיה סוד סגולתא. ושלשתן הם סוד ארון' מיה במספר השוק במספר הגדול של פ' פשוטה. והסב: ונדע כי שיקר מלת ארון רומז אל המלכו' שקרא' ארון הב"י כי הב"י הוא בראון. וכתיב ואזי זאת בריית' אחר' את קשתי נחתי בעץ ראש והסב שלא כתיב אתם בעץ אלא נחתי כבר. והסב צ"י: והב"י הוא נק' ארון כל הארץ בסויה דבר אחרו' ארצות הארץ

האלף : והוא כולל לנו ספרהדרין ועמו הוא ע"א שהוא האכזר והוא סוד ב"ד של מטה ושם סוד העלה בסוד כליות וע"א וסם סוד ע"בד החסד ותיקון המועדיו בסוד שאריל אמר הקב"ה אני ואהם נלך לבד של מטה וסם סוד השופטים ושופרים שהם במספר קץ לרפי' אלהים הנרמזים במלת **הנה** כה **הנה** **גן** **הה** והם סוד ד' למדיין שבקיש' שרץ ליתן ריח בין הדבקים בסמים הנה מעמו שלשמה שמים גבורים סביב לה מגבורי ישראל : חשם הנה ארון סברי' ארון כל הארץ והבן ב"י היעב:

דרך ה' בו יתבאר סוד אוכל

כתיב

אכלו ריעים שמו ושכרו דודים : הנה כ"א נסלגו עמודו עולם ים מי שאומר אכלו ריעים לנילול שמו ושכרו דודים לחתא. וכן הוא מבואר מתוך דברי הסוחר דרעיים אינו לנילול סוד ב' ריעים דלא מתפרשין וסם הוא סוד יין הנשמח ויין המסומר ומ"א ליה גרבה דמארז אכיל' נע'. ודודים אינן דלחלא דללו אינו בלחלות דחיר אלא לזימין ידעין ובכ"ב אקרו דודים דכתיב "אני ילדתי ידודי ילי דחמן שמו חלול דמלך דילי בתולי דכתיב והוא אשה בבחוליה יקח וכתיב סוף לודי למישרים כמדרא משרים אחי כוננת. וצמן אימן שחקים דמחו מלא לדיקא. ובני שחיה לאשתקרא מנחל עמיקא. מן הארץ יין המשמח שבה מאחרא דחיקא. דכתיב ויבא לי יין וישת עממא זקיק לנילול לנילול : וסם מי שאומר אכלו ריעים לחתא בגין דחמן רחא דאכילה. שמו ושכרו דודים לנילול דחמן רחא דשחיה הכל : ולגוד דהי תנאי כתיב תנאי דאכיליג' בחדר אחר. אס אכילה בכלל שחיה. דכתיב זיעט משחיה גדול מלמד שהסאדס נקראת שיש המשחיה. או שחיה בכלל אכילה דכתיב עבד לחם רב וגו'. כי נודע שלשום הגדול כולל את הקטן ומקיפו מכל ד': איך אס נאמר שאכילה בכלל שחיה איך השחיה מוכרח להיות למעלה והוא כולל גם לאכילה. וכן מבואר מדברי האריזל בסו' איסור אכילה ושחיה וסיכ' בסיכ' שמבואר שם שאכילה הוא סוד אור הכלים. והשחיה סוד אור הפנימי. וסיכ' סוד אור המוקף. והי' בי השחיה למעלה מן האכילה : ואס נאמר שהשחיה למטה איך שחיה הוא בכלל אכילה : והנה לכל השני דיעו ים כ"א מקום שאלה ששאל במחיתא עילאה של פסוק נחמי לגי אחורי כלה אכלתי יערי שם דבש' שחיה י"י שם הלבי. והקטן שם הלא אחרו למעלה אין שם אכילה ושחיה כו' וזה השאלה שייך גיב בזה הכתוב והסן זה: אבל אס תשין היעב בגיין הסבונה שסיכ' שרשיי ז"ל לאלוהי על שאלה הייל חבן גיב תשובה על שאלה שלגו. וחבן כי כל הדיע' כולם עולים בקנה א' ואילו ואילו דברי אלהים חיים. ואנו ארמנו לך ברמזי' כתיב אוכל כסוף תבשרו והוא סוד ב' שמות איל הייח' שהוא זין ומספרם לכל אבל מקץ מורן לכל ברייתו הוא עיי' התבשרו אלהם שם

דרך ה' בו יתבאר סוד האבות שהם יסוד המרכבה

כתיב

רק בנבחרין חשק ה'. וכתיב כי ב' חשק ואפלטו אשכנז כי ידע שמי : הנה הכי' הזה בא לרמז מה שאמרנו ח"ל האבות הן הן המרכבה. וזה לרמז שיעקב הוא בחיר שנאבות דכתיב אביר יעקב ולא אביר אברהם ואביר יצחק : והכוונה כי מלת חשק הוא סוד חוליס' שבי' קמין' והוא רומז לב' מרכבות כי ים מרכבה למרכבה כי גבור מוטל גבור שומר וגבורים עליהם. הכוונה כי כבר נה' כי אברהם מדחו חסד יצחק גבורה יעקב דח וכן כ"מ שמכיר שם אבות רומז לתצית : וזהו חבן סוד מה שפרש"י ז"ל תחלת פי' וארץ חו"ל וארץ אל האבות כי כבר נה' כי האורי' של אימא הם סוד הגבורי' ואורי' של אבא הם סוד החסדים. וזה גיב כבר כי כל זמן שאורי' אבא מלוכמים סוף יסוד אימא אינו יכול לבקוע ולהאיר לחוץ רק אחר שנפסחים יסוד אימא. איך למעלה במקום חג"ת אינו יוצא הארת אבא רק הארת אימא כמיש' סכל למעלה : והנה בבבל העוורים ואר"א בגי' יצחק לרמז כי יציאת מזרים הי' עפי' הגבורה דכתיב כי ביד חזקה הוציא ה' מארץ מזרים : והכוונה כי גאולה מזרים הי' בזכות האביו כמבואר בקרא' : והכוונה כי השפע והאור אשר עלה להם שעי"י יצאו לחירו' מעבדו' הים מן הארה שילאס מן חג"ת שהם האבות שהוא הארת אימא בסוד וחמשים עלו בגי' מארץ מזרים סוד ג' שערי בינה ולכן חכר יציאת מזרים ג' פעמים בחזרה ושם סוד החירות כמבואר בזוהר זה הארת הוא בסוד הגבורי' כ"ל. וזה שפרש"י ז"ל ואר"א אל האבות כי האבות מקבלים רק הארת אימא שהם סוד הגבורי' הנרמזים במלת ואר"א : ומחור אל העיני' כי חג"ת שהם האבות הם סוד המרכבה שנעשים מרכבה לחי'ב. וזה נק' מרכבה עליונה : ואף כי ים עוד מרכבה למעלה מהם בסו"ה סולו לרוכב בערביו ב"ה שמו. אבל לפי שאין שם השנה לכן אנו מתחילין לקרוא מרכבה עליונה לתצית : והנה זה הכתוב עלמו אין

ברחמים ואז נקי אנוש במספר השוש : ומספרא דלבר
נקי חנוך בן ירד בסויה חנוך לעשר על פי דברו גם כי
יזקין לא יסור ממנה. והוא סוד עבדו זקן ביתו המושל
בכל אשר לו דכתיב תמשיכהו במעשה ידך והוא נקי בן
אדם. בסויה לא אים אל יוסב וכן אדם ויתחם. וכתיב
ויחללך חנוך את אלהים ואינו. לפי כי רוח עברה בו
ואינו. והוא כפי השדה בן יזק דכתיב ישיב לימי עלומיו.
ועליו נאמר ותחסרהו משיט מאלהים ולכן אנוס כחצר
ימיו דכתיב מאמיה חצר לבמה והיא הכהמה הרבואה
על אלף היום. ולכן לא יכירו עוד מקומו : הכל חסר
דליל רוחא זעירא ברוחא רבא דכתיב רוח עברה בו
ואינו ולא יכירו עוד מקומו. ובאנו גרמנו סוד שמי מקום
ושמי השם ושמי מעשה כמבואר בזוהר והכן זה :

פתח ז' דרך א' בו יתבאר סוד אלם

כתיב למנח על יונת אלם רחוקים מבחם לדוד :
הנה כתיב נאמתי דומיה החשתי מטוב : והוא כי יש
קול ודבור. קול דכתיב הקול קול יעקב. דבור דכתיב
וידבר אלהים את כל הדברים האלה : והם סוד כלל
ופרט הכלל צריך לפרט ופרט צריך לכלל : דכתיב קול
דברים אחס שושמים. כי אין דבור בלא קול. ואף כי יש
קול בלא דבור עכ"ל לא חזין מזה מהות הדבר עד שבא
הדבור ופורע הכלל שבקול : והם סוד ב' תורות תורה
שבכתב ותורה שבטל פה זה כלל חס פרט. והם גרמנים
בז' אותיות ויה של שם הוי"ה כידוע ובשם מחייתיהם
עם ב' אותיות ויה אזי השם שלם ויש קול ודבור : אבל
בזמן הגלוי דכתיב כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק
אזי אשתקל מלוליה ואז נאמר נאמתי דומיה דוס ויה
ונתרחק הקול מן הדבור ולפי שנתרחק הקול שהוא סוד
תורה שבכתב שבק' תורה אור וכתיב וירא אלהים את
האור כי טוב כי הבור נקי טוב דכתיב כי לקח טוב נתתי
לכם. לכן אמר החשתי מטוב והסוד הוא כי השכיני כשהיא
בגלות אזי היא בסויה שחה לעשר נפשינו ואז היא נקראת
יונת אלם. כי רחוק ממנה מנחם משיב נפשה אזי כתיב
בקשתי את שאהבה נפשי. בקשתי ולא מאלהי קראתי
ולא עני. כמבואר בזוהר : ואז כתיב נפלה ולא חוסף
קום בחולת ישראל. ואז כתיב והנה אשה שוכנת מרגלותיו:
ובזין כך מנחם לדוד מן חס מן כמה דאח אמר ואם
מ"ך הוא מערבך. חס כמדיא ויעקב אים חס בעלה
דחס סוד פרה אדומה תמימה אשר לא עלה עליה עול:
והנה כתיב סומך ה' לכל הנופלים והוא סוד דייק שהוא
יסוד עולם שהוא סומך אותה כמדיא סמכוני באשיות
כמבואר בזוהר : והנה נח כי יסוד הוא סוד הוי"ה
ובו מתגלה טפה חסד. סוד שם אל"ה הרי אל"ה הוי"ה
במספר זין שהוא סוד השלים שמיין מלכא למפורותא
אבל

לו הכרע שאמר סולו לרוכב בערביו בי"ה שמו אם בי"ה
שמו קאי על הרוכב או על הערביו והכן זה. ויש עוד
מרכבה למרכבה והם סוד נה"י שנעשים מרכבה לחגי"ת
ונקי מרכבה המשנה : והנה החי"ת לפעמים עולה מן ח"ג
והוא הרוכב בחי"א ואז גם היסוד עולה עמו בסוד אור ויו
אז היסוד הוא הרוכב על י"ה בסויה וירכב אורו במרכב
המשנה ויקראו לפניו אברך שבי"ך ונעשה אב והכן זה :
ובזה חזין סויה ישראל לסגולתו כי יש סוד סגולתא ברזי
דטעמים כזה. ונקי סגולתא כמבואר בזוהר. ויש סגול
ברזי דנקודה כזה. ונקי סגול והנה היסוד שהוא סוד
יוסף לפעמים הוא בסוד הטעמים ברזי דסגולתא כשרוכב
במרכבה המשנה ונעשה אב אז הוא למעלה מן ב' נקודות
י"ה והוא סגולתא כזה. וכשהוא במקומו הוא למעלה
מהם הוא רק ברזי דנקודי שהוא סגול כזה. אל
ישראל שהוא סוד החי"ת לעולם הוא ברזא דטעמים ברזא
דסגולתא כזה. כי אם הוא במקומו הוא רוכב על י"ה
הרי הוא סגולתא. וכשעולה למעלה על ח"ג הוא רוכב
על ח"ג בסויה והרכבתך על בגדתי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך. שהוא נחלה בלי מזרים שהוא עולה דרך קו
האמצעי עד הראש ולכן לעולם ישראל לסגולתו ולכן הוא
בחי"ר שבאבות ולזה רומז מלת חשי"ך כי כבר נח שחז"ב
הם ב' ריעין דלא מתפרשין ומן ב' נקודות שהם חז"ב נעש'
בסוד קריע שהוא התפשטות דפחה ואז כשיעקב עולה
למעלה תחת חז"ב נעשה ברזא דקמץ כזה. וכשהוא במקומו
הוא בסוד סגול שהם רחל דחולים שבי"ה כזה. לפי
שהוא מטה כלפי חסד והכן זה : ושחה נבא לביאור
מאמר רח"ל האבות הן הן המרכבה שבפלו למלת ה"ן
לרמזו לבי מרכבו : כי חדע שכבר נחב' שה"א הוא בסוד
ויק לבד כשהוא בסוד הקעניו שאין לו הרמת ראש אבל
בסוד הגדלי הוא בסוד י"ם שלימה אזי מן חגי"ת שלו נעשו
חז"ב ומחוספו לו נה"י החדשים כי הנה"י עלו בחגי"ת
והבנים נעשו אבות דכתיב תחת אבותי יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ. ומן כך נעשה אב ואיב ה"ב מרכבות
הם בסוד האבות וחס רמז כפול ה"ן ה"ן. ועיקר הסוד
במלת ה"ן ה"ן ארמנו לך ברמיזה. כתיב ה"ן עם לבדד
ישכון. וכתיב ה' בדר יתחנן ואין עמו אל נכר : וזה
היסוד יתבאר במקומו :

דרך ז' בו יתבאר סוד אנוש

כתיב אנוס כחציר ימיו כפיץ השדה בן יזק כי רוח
עברה בו ואינו ולא יכירו עוד מקומו : חדע כי
זה הכי הוא רומז על אדם דיזירה שביצרי סוד מטערון :
והנה ארמנו לך ברמיזה. כתיב מה אנוס כי חסרנו וכן
אדם כי חסרנו תמשיכהו במעשה ידך : והנה אנוס הוא
סוד אדם מסערא דלגאו דאחקרי מטערון ועליו נאמר
אל חמר בו כי שמי בקרבנו בסויה אל אלהים ה' דבר
ויקרא ארץ כי שביט שמי בקרבנו אזי גם אלהים מתמלא

וכתיב שרפים עומדים ממעל לו לוי לו דייקא בסויה שאו
מרום עיניהם וראו מי ברא אלם. וכתיב ונחתי לך מהלכים
בין העומדים האלה כי אלו העומדים הם בראו דללים
שהם ופיו במספר אלהים. וכתיב אלהים המלכים אשר מלכו
בארץ אדום כוד ארמיותם הדינים שורדים מן וורדי
האורח שהם במספר חרין שהם סוד האחרים ולכן וישבר
ה' את ארצי להבגון דכתיב וימלךו חתמו וימת. ושכירן
זו היא עשרתן כמ"ש בשער הב' בסויה וימת חרם בחרין
ואמרו פ"ב חרין אף של הקב"ה : כי מיד ברא אברהם
וחיקן שהוא סוד חיקון העולמי שגשגה ע"י סוד אברהם
אבר מ"ה כמ"ש בשער ב'. וכתיב ויטע אשל בבאר שבע
והוא סוד החיקון שהשביעי מקבל מן ווי העמודים וז"ל
שערן ממקומם ונטען במקום שגשגה פרי בסויה ען פרי
עושה פרי ולא כתיב בלחך בלבגון יע"א בכה שם שדי
שחמר לעולמו די והוא סוד החיקון כמ"ש לעיל. ולא כתיב
שחלים בבית ה' בחצרות אלהיו יפירחו והבן כי :

דרך ר' בו יתבאר סוד אויב ואיוב

כתיב בראו ה' דרכי אש גם אויביו ויטלים אחו: הנה
כתיב אויביו אש אשיו ביות. ולהביך כי דע
שסוד מטעמיון הוא סוד ען הדעת טוב ורע לפי שמחלש
למטה ברע כמו שמבאר מתוך דברי הרשב"י ז"ל והוא
סוד להטח החרב המחשבת לשמור את דרך ען החיים :
כי מטעמיון מלשון שומר כמו שכתבתי כבר. והוא שומר
את דרך ען החיים וסוד דרך הוא בסויה דרך גבר
בעלמה והוא סוד מטה משה המחפץ ממטה לנחש ומנחש
למטה ושם סוד איסור והיתר עמא ועבור ומקבל מן די
יסודי של מעלה שסוד א"ש כמ"ש כבר : ושם סוד
הטיקלל שהם סוד אשיו ביות ודאי שלפעמים מכריע לכה
זכות ופעמים לכה חובה ולא בראו ה' דרכי אש גם אויביו
יטלים אחו שכלו נעשה בסוד טוב ומן אויב נעשה אוהב
והבן כי: והנה להביך סוד מלת אויב. אלקר באמרים
וארמוה לך ברמיה. הנה אמרו נקוד על א"ייה שרה ר"ל
א"י מלמד ששואלים בשלום אשה ע"י בעלה כי א"ייה
רומה להעלם הוי אבל א"י רומה שהוא מקבל מן א"י ולא
נחשבר לו ביות זו אשה והוא סוד ששואלים בשלום אשה
ע"י בעלה ולא הוא סוד שלום בית. הרי לפניך אחריו
אויב כסדרן : ובה חבין מ"ש אויב אפשר שנחלק לו בין
אויב לאויב כי אויב רומה לשלום בית ולא כתיב וידעת
כי שלום אהלך ופקדון טרן וגו'. אבל בשעת האסם נח מתוך
דברי הרשב"י ז"ל שהוא עולה בין א"י ונעשה או"י דכתיב
א"י לנו כי פנה יום שהיום שהוא סוד ר"ה פנה למעלה
ואל מן אויב נעשה אויב מיד כתיב כי ינטו כללי ערב
שנטו מן דרך ען החיים ונקראים אויביו אש אשיו ביות.
ואל כתיב כי יבא זר ואויב בשערי ירושלים חה סויה אמר
אויב ארדוף אשני אחלק שלל : כי בעת שהשנים כסדרן
והוא בסוד אויביו א"י כתיב ויהי בידך את אחרית אויב
מגראשיו

אבל כי: שהיא בסוד יונה אלם א"י החשתי מטו"ב סוד ב'
שמות היל. והבן כי היטב :

דרך ב' בו יתבאר סוד אשכול וסוד אשל

כתיב אשכול הכפור דודי לו: הנה אמרו אש שכל
בו הוא מכפר על העולם. הסוד בזה כי מלת
אשכול רומה למדת דייק יסוד עולם בהחזקת אליו מדת
אברהם בסויה וישנם אברהם בנזקך כמ"ש כמה פעמים
שחמד עילאה מתגלה בסומא דלמה דכתיב והוא יושב
פסת האהל. ומלת אשכול הוא אשיל כיו. כיו הוא הוייה
עמד דייק דכתיב ה' הוא הדיק אשל הוא דכתיב ויטע
אשל בבאר שבע והדיק נק' אש כמ"ש כבר בסויה העד
העד בנו האש. וכתיב ה' אש מלחמה כי שם סביביו
נשטרה מאוד וסביב לריו והוא מנלה אורח כחות אברהם
המתלבש בגלגל ובה נולח דוד לפשתי ביה חלוקי אבנים
שלקח בסרמילו עד כי חומשי חורה שהם סוד ה' ספי
חגיית ריה שכולם נוחים כה לדיק בסויה וילקע יוסף
את כ"ל הבסק ה' כסף וממנו מקבל מדת דוד ומנלה
לאויביו. ח"ש אש שכל בו כי חוקן ה' חלוקי אבנים
כל א' בלגל מספר הרי ה' כ"ל חה ה' הוא סוד ה'
שניתן לאברהם שהם סוד ה' כמ"ש כבר: ולפי שמקבל
כה מאברהם אשר ממנו שואבים מדת הכהונה לכן הוא
מכפר על העלי בסויה וכפר על הקודש בעוממאח בניי:
ובד אשיל נטריקון אכיליה שח"ה לוייה אכילה ושחיה
כבר נסבאר שהוא סוד היחוד למעלה ולמטה : וסוד
לוייה הוא בסוד כמער אש ולויה. וכתיב כי לוייתן הם
לראשין. וכתיב לוייתן זה יצתה לשחק בו : בסוד והם יאחק
מלחן וגו' ובה האשכול חללים בו העצבים וסוד עצבים
יתבאר במקומו. וממנו מקבל אדם דיצורה שנקרא אנוש
ועשמה במקומו כינוי החול ולכן הם שניהם במספר השוה
והבן כי היטב :

דרך ג' בו יתבאר סוד ארזים וסוד אלה

כתיב ארזי הלבגון אשר נטע : הנה אמרו מלמד
שחלקן ועקרון ונטען במקום שגשגה פירות: כבר
נבאר זה הסוד בשער ב' ונחש ארסוף ידי לבאר שנית.
הנה דע כי מלת לבגון הוא סוד ליב נרן שהם סוד ליב
אלהים של מעלה בראש ההמשפטים מן נרן שערי בינה.
ועממה כל הנחלים הולכים כי הים דכתיב ונחלים מן
לבגון ואוקן נחלים הם בשענה דכתיב והנהו לשבט וגו'.
ובלוקן הנחלים הם האחרים שמקבלים מן הנחלים: והכוונה
כי הנחלים הם סוד החסדים המחשפטים מכירא עמיקא
סוד הבינה אל הים סוד ז"ר. והאחרים הם סוד הגבורה
שנחשפטי ג"כ ממנה אל הים. ולכן ארזי הוא סוד יאחיק
במספר השוה. ושורש קבלתן מן הוורידין שגזוזאר שהם
יש ג' שמות אלהים כמנין גרין וכמנין חרין והוא סוד
אחרים במספר השוה. והם ששה ומסם מקבל השביעי
כי הם סוד ווי העמודים דכתיב ועמודי עזי שנים עמודים

המזליא או מכבים מרבות לרבות ודאי עליו כאמר מחללים
 מזה יומה דעיל להלל דילה למאן דלא אלעריך וקוד חיק
 אמה הוא צאופן זה: כי כבר כת' שד"ס נה"ס הוא נק'
 פיר מרובע וכוללים צקפי' שמלכות. ויורע כבר כי המלכות
 הוא קוד סס י"ה העייקרה לאדם נקוד האמור בשלמה
 אשר יקרתו אמו ס"ח צה שבע וכנגדה ע"ו פיר המעלות
 כי מקבלת מן ע"ו אלפים כע"ס כבר וכמו כי היא
 מקבלת מן ע"ו סווי"ה כי כבר כת' שכלל קפי' יס זו קוד
 סווי"ה א"כ צע"ס יס ע"ו סווי"ה ומקבלת מכולם. ועוד
 יקוד צע"סו קסוד קוד יוסף כולל ו' סווי"ה צע"סו הרי
 ע"ו. וסווי"ה אלפים הוא קוד אל"ף ע"ה. הרי כוללת
 ע"ו אלפים וחס כחצו בחצונו היותר מועט קסוד אלכע
 א"כ הוא ע"ו אלפים אלכעו: וידוע כי כל אמה צה ו"ט
 וכל עשה נקודס ה' אלכעו הרי ע"ו אלפים אלכעו
 סס ח"ק אמה צקספר קסוד. והנן כ"ז :

דרך ו' בו יתבאר סוד אמירה

כתיב אמור אל הכהנים: מדע כי כל אמירה הוא
 צלחישו וכל דבור לארמא קלא. וזוה חצין הכחוצ
 דכתיב אהס ה' אלפים כי כבר אכ"י ולא אוכל דבר וכלא
 כנה דברים הוליא מפיו קודס זה וכלא אמר לא: אוכל
 דבר: אלף הכוחה כמו שאמרנו שכל אמירה הוא צלחישו
 ולכן אמירה לכתיבים דפולחנא דלחון הוא שמן וקטורת
 דלחיא צלחישו וכתיב שמן וקטורת ישמע לב וזה רומז לזוג
 עליון של א"ל כמו שצנורא מחוך דברי החרי"ל. ולכן
 שמן וקטרת כחדא צריין דכתיב וצטעלות אחרן את הכהנים
 יקריננה כע"ס מחוך הזהר. ולכן הכהנים אקורים בשחיית
 יין כי יין אר"ס קלי' אלף פולחנא דלחון לריד להיות
 צלחישו: ודבור הוא לגוים דמחון איהו רחא דסיר ולריך
 לארמא קלא וסלחא כער א"ה ליה לעילא לקצ"ה ואיהו
 מעשם לעילא צקקסם צלחישו דכתיב כער ישראל
 וסוסיציו צנן דמחון רחא דלחנא: והנה הלי' כניא דשלח
 ליה קצ"ה לאוכחא לון לישראל. ופקיד ליה להכריז ולארמא
 קלא דכתיב סס כסופר קולך חגיד לעמו פשעם: ובגין
 דלחישו הוה כסן וסוד אחקסר צלחישו צהסריה צהסריה דלחיקרי
 כער דכל פולחנים דליה הוא צלחישו ולכן אמר כער אכ"י
 ולא אוכל דבר: והנה מלש-אמירה רומז לקישור השולמות:
 וסנה כבר כתבנא כי ד' עולמות כ"א כולל מד' הרי יס
 ד' מרכבות צכל עולם וסמרכבה הוא קוד האופן צחוך
 אופן. ויס' ד' פנים לכל פנים הרי י"ו פנים לכל מרכבה
 ולד' מרכבות סס ד"ס י"ו הרי ס"ד צכל עולם. ובד'
 עולמות סס ד"ס ס"ד צקספר אחרין הכהן כע"ס למעלה
 נקוד רכ"ז ליעקב שמה וסוד קוד אמירה צקספר קסוד והנן:

דרך ו' בו יתבאר סוד אוזב ואר"ו

כתיב ען סלחא אסר-צלננון עד סלחא אסר נקיר:
 מדע כי מלה אר"ו רומז לס"ח כסודא מקבל
 מן

מראשיתו. הכוחה כי ראשית חיוה הוא קוד ח' קסס קוד
 י"ס ס"ה צקספר ר' קוד סגורות רחא דלחנים צרצוע.
 וכסמחצבר סל' עס' דהמן י"ס ס"ה צקספר כס"ף קוד
 סקקריס אזי' ס' דלחישו קוד צרוא צוברא דיריה לאצא
 ואימא הוא כועל פי פנים וזה כתיב וסל"ל לא יחקר:
 והוא מחלק אותו סלל להסוד דלקרי ערצ דכתיב וצערצ
 יחלק סלל וס"ה מקבלת רק צחי' סגורות כע"ס כבר
 כנה פעמים סרי כי ציך ה' קוד ח' דלקרי סווי"ה אחריה
 איו"צ קוד איה ציח מראשיתו: וסנה אסוד סלל הוא מחלק
 צענין זה שס"ס בגורים קציב לה מנצורי ישראל דלחיון
 רחא דחרין למדין סל צכל לצנך וס' מחצבר עס צה
 וכעסה צנ"ה וס' הוא עסר פעמים יס"ה סרי ה"ה
 סוד וס"ה וסנן זה. אלף צעה חסעם קסוד נקוד איו"צ
 קסוד עשריד צין אחריו א"י אזי חלקא סלל למעלה
 וס' איו מקבל רק סגורות ולכן כל העולם צדין ח"ס
 אסר איו"צ ארדוף אס"ג חלקא סלל. והנן כ"ז היע"צ:

דרך ה' בו יתבאר סוד אלפים אמה

כתיב ומדוחם אלפים אמה וגו' והעיר צחוך: סנה
 אסוד סמולא מרבות לרבות עליו כאמר מחללים
 מזה יומה צגין דעיל למאן דלא אלעריך צחלל דילה:
 הכוחה צזה כי סנה כתבנא מחוך דברי הרשב"י ז"ל צקו"ה
 חס שחוחי ססמור דל' איהו עולל צחוך צרצוע כי צרצוע
 סס קוד ד' רגלי סכסא סקצנים חס סכסא וס"ה נקוד'
 צלמעל רחא דצה ע"ו. וסס עקבלים מן ד' רקיעים קוד
 ד' יקודת וסחיות וכל רקיע הוא קוד ח"ק פנים הרי ד'
 פעמים ח"ק הוא אלפים אמה וסעיר צחוך: והנה אלף
 אורחא אודיען גם סקוד סל חסום צנה קסוד אלפים
 אמה כי זה מדע כי צקבה יס עליה לכל סעולמות סיוו
 כי כלל סוד יקוד מלכות דל"י עוליס צקקוס חקר בגורס
 ח"ס. וסד"ד דצריחא צקקוס כלל סוד יקוד עלכות דל"י.
 וכלל סוד יקוד מלכות דצריחא צקקוס חב"ט דצריחא
 וכן כולם עד עשולים כס"ס דעסיה צקקוס חב"ט דעסיה:
 וסנה ציוו סחול אזי סס"ס דעסיה מעספסעים למעלה
 עד מקוס סקליפוס צקו"ה רגליה יורדה מזה וכתיב וסנה
 ססופנו עקס. ולכן קע"צ פנים לפני אלף סה' נחרצ סציה.
 וזה ידוע כי סקדוסה נק' רס"י קסוד סלחא קוד סלחישו וס"י
 רסדו ד' ונצחו י' צחוא דלחישו קסוד יוד' ס"ל וס"ל ס"ל
 אלף סקליפוס נקדא"ס רס"י קסוד מקוס סקקר דכתיב כי
 צסדה מלחא וסוד סקדה דכתיב וס"י [צסיהס] צסדה ויקס
 קין אל סל חסיו וסריגיו וכתיב ויצא עסו מן סקדה וסוד
 ע"י: וסנה צסנה כסעוליס סנה"ס דקדוסה למעלה צקקוס
 חב"ט צקו"ה חס חס"י מצסנה רגלך. אזי כסאר עקוס כס"ס
 עקוס חלל. אף סכסאר סס רוסס סקדוסה כי אין סקדוסה
 מסחלקת מעקוסה עכל וכל כדי לסכיה אחריו צרכס כע"ס
 כבר: וזה סקקוס חלל הוא כסעור ס"ס סכ"א הוא קוד
 ח"ק אמה ככ"ל הוא אלפים אמה וסוד חסום צנה וכל

דאלין צמחבא : וס' דצח' עס ו' זעירא נקחלקו למעלה
צקוד אר' ו' כמ"ט מחור חסור אזי חלו המלכים נדחו
ממחלכת וילאו חוץ למקומם דכחי' בן ארללים לעקו
חולה ומלאכי שלום נר יבכין : והם נקראו אצילי ליון
ואצילי ירושלים כי אף גם זאת צהיהם צבאן איזיהם
לא מחשבים ולא נעלמים לבלותם לכלהם כחצי ובצביל
הכלה שלום שלר' עדות לוור לא זזה ידם מחור יד' אזי
צח' המחמוכה מציקוד יורד ג"כ עומ : צקו"ה עדות
צ'סוקף עמו בלאתו על ארץ מלרים וכחצי ויוסף תורד
מלרינה והוא קוד אור ד' סח"ד קוד יו"ד זעירא דפינחס
דבוקה ממחוריה בלוח רי"ט כמו סכתבתי בעשר הרשון
ועוד יצבאר בעקומו : צקו"ה הס' ז"ה עמוד אחר כחליו
והנן זה : ולכן חלו המחללים נקראו אצילי ליון וירושלים
והנן : ועמידן לקבל נחמוצין דכחי' ואשלים נחמוצים
לו ולאציליו והנן :

דרך מ' בו יתבאר סוד אזור

כתיב כי כאשר ידבק האזור צמחי ח"ס בן הדנקחי
חלי צ'ת ישראלי : הנה קוד האזור הוא קוד אור
ז' והוא קוד מיעדיון שבצריחה שמקבל אור מן הסביע
כמ"ט בעשר צ' והוא עולה ומבנים ללר'ק שבאלי' הנקרא
ח"ס ממחור מחיו ולעומה כמ"ט ס' : והנה צ'ת ישראל
הוא קוד נוקבא דר"א שנקראה צ'ת ישראל כמ"ט כמ"ט.
ונחבאר שח' דבוקה ממחוריו משלים ח"ס ולעומה כמ"ט
ס' : והנה צ'ת' הכתר צבא שחור קוד הגבללה ח'י אפס
לחיות דבוק ממח' חס חצין ח"ע"ב. ח"י כי הדיוק ממחיל
ולמעלה למחיים ולעומה כדרך האזור צמחי ח"ס והוא
שחמור אחר ישראל בצורה כי נוקבא דר"א נקראה בצורה
בקוד שחמור חללו מפי הצורה והללו מפי' עולמו כמו
שנבאר מחור דברי האר"ל : והנה חליו חמור שחיו פי
שכים נדחו והוא קוד צ"פ שחור קוד חליו' צמקסר
הסוד והוא קוד ס' צ"ן שחור צעס' כמ"ט כזר וס' קוד
סדלפון' ער היע"ר וס' מוקס הקליפות שחור היער
צקו"ה יכסמנה חזיר מיע"ר וס' יונק' מן השערות כמו
שנבאר מחור דברי הרשב"י ז"ל שחור כד מריע למלכא
וגלים למעורחא . והוא קוד המגלוחה ססיער בלום כמ"ט
בעקומו : והנה בלחיו כח' והוא בעל שיער ואזור עור
צמחיו בעל שיער ודלי' בעל דשיער בקוד ומלכותו בכל
משל' כמו שחמורו סקדלפון'הוא ער היער חמול' עליו ואזור
עור צמחיו קוד הכחור עור כמ"ט בעקומו. והוא רק צמחיו
אבל מן מחיו ולעומה הוא קוד אדרת חליו דכחי' ויבלום
פניו בלדרתו וקוד האדרת הוא בקוד האדרת והאזונה
לח' העננים והנן זה . אר"ה צמקסר הר"ה בקוד חיוס
הר"ה עולם כמו שנבאר מחור דברי האר"ל : והנה רחא
והנן כי לא חמול בכל הסודות שיחא הפס הגדול נהגה
באותיותיו רק בלחיות חליו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
נהגה בלחיותיו וחמולו ח'ל וקסור נח' ח' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ולא

מן הצורה צקו"ה צמור' כח"ס ואר"ז הוא קוד יחמק
צמקסר הסוד . ואז הוא בקוד הגלוחה. ומעלה אזור רוח
ללר'ק ומכיהם בלום למח' דכחי' ע'ן אר' וחליו' והוא בקוד
לר'ק כשף קוד העומה כמ"ט ח"ל לר'ק כשף לר'ק פסוק
חיימו נאמן כשף וכו'. מעמד שלר'ק לחוסף כפוסה על
כשיפתו והקוד שחור רוח ל' ימדים ח' כחיהו שליונה
צ"ס וסוד עמו ח' הוא לר'ק פסוק ובחיהו קלרה קוונה
ממק' כמ"ט בקוד הסנעה צח' פ'ס למל' ח' הוא לר'ק
כשף שלר'ק לכשף קוונה ולחתייחד עומה ובחיהו למעמ
בקוד והארץ חרום רגלי' לר'ק לחוסף כשי' על כשיפתו
והנה חליו הוא קוונה ללכיון' והאזור קוונה לקיר צקו"ה
ויס' חזקתו פניו חל הקיר ויחפלו והנן . וכחצי נעמנה
עליו קיר קטנה וכו' צבואו וגו'. ומח' למדו ח"ל (שחוסר
למחפלו חל) (ממחפלו לר'ק שלח) יח' דבר חול' צ'ו
לצין הכחול' שכי'ן חזקתו פניו חל הקיר נעמנה
בקוד כחל ח"ל כ"ו צקו"ה חיו' כזור לה' והנן :

דרך ח' בו יתבאר סוד אבילות

כתיב פסוק וסעמו זה כל המחללים עליה : הדע
סקוד חלילות כי כל מ' סכתחלק ממור אור
הדעה שחור קוד חרום ח' הספס כחלוח צ'י השפעה
מחרות וחי' ממחומעת והולכה עד שחלח מן הגוף צקו"ה
גם בלא דעה נפש לא מור . וכיון שמתחלק חרום למעלה
מיד הגוף נק' חל וכן רשעים צח"הו קריינים מחים
לפי' שחין להס רק נפש הצמחיה וכפס המחלוח בקוד
שכי' צות לוע כמו שמונאר מחור מדרס העולם : ולפי
שחין להס קוד חרום שנק' רוח חיים דכחי' ויפה שחיו
כעמ' (רוח) חיים לכן נקראו מחים ולריכים כל הקרונים
למחלל עליו וחין חלילות על הגוף שחור חלל על חרום
שחל מן הגוף דכחי' חל שחור למח' [ואל חליו' לו בכו] צכו
לחול. ולכן חין רח' למחלל על הסע' אדר' צמור רשע'
רנה : וקוד חלילות' שחור על חרום שחל קוד למעל' ומומ
חקה דוגמחו למעמ : הנה כזר נחבאר שדעה הוא קוד
אור הפני' של ח' הוא שחור צח' רוח ע'ו וכשמתחלק
אור הפני' צמח' המחמוצים ח' הוא בקוד מ' ח' כמו
סכתבתי בקוד מ' ח' המחללים : והנה הדעה הוא קוד צ'ח
צוכרא כצמאר מחור דברי הרשב"י ז"ל והוא קוד מנרל
הפורה בליו' כמ"ט כזר שחור קוד אור ל' : וכשמתחלק
הנן ועלם חלל חל ח' הוא קוד ח'ל' והנן זה . ואז
שכי' הסח"ן ממחורין ממחוריו' כדן חלל שלר'ק
סח' מוקס צקו"ה ומלכנה שחיון שח' הסח"ן . ורין חלל
יוס' בלדו לכן מן שכי' הסח"ן נעמנה דר'ד דכחי' ח' ח'
יסנה דר'ד וגו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כחור חלל חלמנה כחס' שחל' בעלה למדינת ח' ח' הוא
ח' הגדול יס החכמה ואז כחי' צכו צכו לחולך בקוד
צ' רמעות סיורדים ל'ס הגדול : והנה ממלכים ממקצלים
מן ח' ויקוד חס קוד ארללים ומלכי שלום כמ"ט מחור
דברי האר"ל נעמנה המורנן שח' נחמורו ח' הסח"ן

וְאֵלֶּיךָ הֵנִי אֶלְפִין הֵם סֹד נִי אֹרֶ: וְהִנֵּה הוּא הֵשֶׁם מִתְפַּשֵּׁט
בְּכָל קִוְיָתוֹ הָאֵלֶּיךָ בְּסֹד הַכְּתוּב מִיָּה שְׁמוֹ וּמִיָּה שֶׁם בְּנוֹ
וְכֵן הוּא יִקְרָא אֶדְרֵי שְׁמוֹ סֹד שֶׁם הוּא וְחֹדֶעַ כִּי אֵין
הֵנִי אֶלְפִין שְׂבוּת הֵשֶׁם מִתְפַּשֵּׁט בְּתוֹךְ הוּא בְּקוֹ הַמִּשְׁפָּע
שֶׁלּוֹ הֵינּוּ בְּדִיעַ וּבְחִיל וְכִסּוּד: וְהִנֵּה מִאֲחֻרָיו דָּא כְּבֵד
נִתְבָּר שְׁעוּמֵרִים שֶׁם בִּי בְּחִינַת נִיקְבָא שְׁהֵם לֵאמֹר וְחָל
וְנִתְבָּר שֶׁם שְׁעוּמֵרֵי שׁוּב לְסַעֲדָה לֵאמֹר מִתְחַלֵּל מִן
עַד שְׁלִישִׁי חֵת שֶׁלּוֹ וְחָל מִתְחַלֵּל מִן שְׁלִישִׁי חֵת עַד סוֹ
רֵנִי: גַּם תִּרְעֵ שְׁאֵלֵי הֵנִי אֹרֶ נִקְבָּעִי כֹלֵם בְּחֵת כִּי מִן
הַדַּעַת יוֹרֵד אֹרֶ אֵל הַתִּלֵּת וְגַם זֶה הָאֹרֶ שִׁירֵד אֵל הַיִּסּוּד
כְּבֵד נִתְבָּר שְׁעוּמֵרֵי שׁוּב לְסַעֲדָה בְּחֵת בְּכִסּוּד אֹרֶ וְחָל וְהֵנִי
אֹרֶ מִתְקַצֵּץ בְּנִי שְׁלִישִׁי חֵת כְּבֵד שְׁלִישִׁי אֹרֶ אֵל וְכֹה
יִתְבָּר הָעֵינִי הַיִּסּוּד רַק מִתְחַלֵּל תְּבִין מִה שְׁאֵמִיר דְּרִיל עַל

סִפּוֹק עֵקֶב עֵנִה דִּיאַת הֵי. וְאִמְרִי מִה שְׁעֻשְׁתָּה יִדְאָה עֵמֶת
לְרֹאשֶׁה עֻשְׁתָּה עֵנִה עֵקֶב לְמִלְחִי וְנִתְבָּר וְהֵנִי כְּבֵד שׁוּה
קֵאֵי עַל לֵאמֹר וְחָל שְׁלֵאָה הֵי סֹד עֵנִה וְחָל סֹד יִדְאָה
בְּמִשֵּׁ שֶׁם וּבְמִקּוֹם שְׁמִי עֵקֶב לֵאמֹר שֶׁם מִתְחַלֵּל כְּתֵר רַחֵל.
וְצִירֵד רַחֵבִין מִה שְׁאֵמִיר מִה שְׁעֻשְׁתָּה יִדְאָה כִּי וְלֵאמֹר
עֻשְׁתָּה עֵנִה עֵקֶב תַּחַת מִלְחִי. וּמִשְׁמַע מִזֶּה שְׁהִבְתָּר שֶׁל
יִדְאָה הֵי מִסְּמֵה עֵקֶב שֶׁל עֵנִה וְלֵאמֹר תַּחַת עֵקֶב: אֵלֶּיךָ הָעֵינִי
הוּא שְׁאֵלֵי הֵנִי מִרְצוּסֵי שֶׁל רַחֵל וְכֹה אֵינֶם עוֹמְדִים כְּמוֹ
בִּי מִרְצוּסֵי בִינָה וְחִבּוּנָה שְׁמֵם יֵשׁ הַסֶּסֶק מִעַתָּה בִּין בִּינָה
לְחִבּוּנָה וְנִקְרָא מִקּוֹם הַחֵת כְּסוּד שְׁאֵמִיר אֵין מִלְכוּת נִנְעֻת
בְּחִיבָה אֵפִי כְּמֵלֵךְ נִימָא. אֲבָל כֵּן הָעֵקֶבִים שֶׁל לֵאמֹר
נִכְנָסִים מִעַתָּה כְּתֵר רַחֵל עֲצוּם. לִפִּי שְׁלֵאָה כְּבֵד נִתְבָּר
שְׁהֵי צִיָּה מִהִבְתָּר אֲחֻרָיו אִימָא וְהֵי כְּסוּד קִשְׁיָא
וּבְעֵקֶבִים שֶׁלֵּה הֵם עֵיךְ הָרֵינִי וְאֵם הֵי מִגְּלוּלָה הֵי יִכּוּלָה
לְהַצְנוּחִים לְאֻחוּם שֶׁל וְלֵכֵן הֵם מְכֻסִּים בְּכֵתֵר רַחֵל שְׁמֵם
וְהֵינִי מִתְחַמֵּקִים מִחֵת הָאֹרֶ שֶׁל כְּתֵר רַחֵל שְׁהוּא מְכֻסֵּת:
וְכֵן תְּבִין מִסֹּד אֲדֵיחֵד שֵׁשׁ מִי שְׁאֵמִיר עֵץ שְׁאֵכֵל מִכְּסוּ
אֲדֵיחֵד תֵּאֵנָה הֵיחֵת. וְיֵשׁ לָהֶם עַל מִה שֶׁיִּסְמְכוּ בְּכֵתֵר וְיִתְפַּחֵר
עַלִי תֵאֵנָה כְּמוֹ שֵׁשׁ רִשִׁי זֶל. וְיֵשׁ מִי שְׁאֵמִיר תַּחַת מִחֵת
עֲנִיִּים וְתֵאֵנָה לְרֵאשִׁי וְלֵאמֹר מִכְּסוּד דְּמִי עֵץ אֵלֶּיךָ הֵן הֵן הַדְּבָרִים
שְׁאֵמִיר וְשֵׁנִים מִתְחַוִּיִּים לָחֵד. כִּי תִרְעֵ שְׁמֹד תֵּאֵנָה דְּמִי
לְסִדֵּת רַחֵל בְּמִשֵּׁ בְּמִקּוֹמוֹ וְחֵאֵן הֵי שְׁהִיבְרִי הִיבִי מִן הַיִּסּוּד
רַחֵל בְּמִינְיָנוֹ: וְהִנֵּה עֵקֶבִי לֵאמֹר כִּישְׁרִידִים וְנִכְנָסִים בְּכֵתֵר
וְחָל נַעֲשֶׂה מִדֵּם עֵקֶב אֲחֵד וְעֵקֶב הוּא סֹד עֲנִיִּים בְּמִסְפָּר
הַשְׁוֵה שְׁמֵם הֵם הַשְׁמִירִי יֵין בְּתוֹךְ הָעֲנִיִּים עֲצוּם וְכֵן שְׁנִיבְרִי
הִיבִי מִדֵּם רַחֵל שִׁירֵדָה לְמִשְׁכָּה כְּמִשֵּׁ בְּמִקּוֹם מִדֵּם תִּנְגַּלֵּי עֵקֶבִי
לֵאמֹר יִרְאֹו מִהֶם הַשְׁמִירִי יֵין וְנִאֲחֹו כְּהֵם הַיִּצְנוּחִים וְחֵאֵן הַמִּשְׁכָּה
וְהֵי תִבְאָר רִקְבִין בְּמִקּוֹמוֹ: וְנִתְחַל אֵלֶּיךָ הָעֵינִי שְׁאֵמִיר שֶׁם אֹרֶ
הֵם בְּנִי שְׁלִישִׁי חֵת שֶׁל דִּיאַ וְהִנֵּה לֵאמֹר שְׁמִיבְרִימִת בְּשִׁלְשִׁי
אֵי שֶׁל חֵת לִקְחַת אֹרֶ אֵי שֶׁל שְׁלִישִׁי אֵי שֶׁל חֵת. וְחָל
לִקְחַת בִּי אֹרֶ מִן בִּי שְׁלִישִׁי חֵת שְׁעוּמֵרֵי כְּנֻסֵד אֵין שֶׁבִי
אֶלְפִין שֶׁל בִּי אֹרֶ שְׁהֵם בְּחִינַת רִאשִׁי הַבְּחֵר שֶׁלֵּה זֶה לִקְחַת
נִיב לֵאמֹר כִּישְׁרִי שְׁנֻכְסִים בִּי עֵקֶבִי לֵאמֹר כִּישְׁרִי כְּתֵר רַחֵל
וְנִשְׁכָּר לְרַחֵל בִּי עֲמִיסִים וְיֵד וְיֵד שְׁהוּא מִדֵּם בִּינָה בְּמִסְפָּר הַשְׁוֵה
וְלֵכֵן רַחֵל נִקְרָא עֵקֶבִי חֵיבָה: הֵי נִתְבָּר בִּי כְּמִשֵּׁ שְׁהֵי
סֹד קִדְּחָה מִלְכוּת נִקְרָא בֵּית זֶה הֵיבִית נִנְעֻת עֵץ אֹרֶ הַחֲכָמָה
בְּמִשֵּׁ רִקְבִי כְּסוּד הַכְּתוּב כְּחִכְמָה בִּכְנֵה בֵּית. וְהִנֵּה נִקְרָא אֲבִי
לִאֲכֵן כְּמִבְּאֹר מִתּוֹךְ הַהוּרָה: וְהִנֵּה בְּחֵת אֵלֶּיךָ הֵי דְבֵר
וְיִקְרָא אֵיךְ. לְכֹוֹנָה כִּי מִלֵּת וְיִקְרָא הוּא לְשׁוֹן הַמִּשְׁכָּה שְׁמֵם
כְּסִיָּא וְקִיָּא וְאֵין וְאֵין מִתְרַגְמֵן וּמִקְבָּלִין מִן דִּין וְאֵין מִדִּין
וְהֵינִי שְׁמֵרֵת מִלְכוּת הַקִּרְיָת אֵיךְ מִקְבָּלִין מִן אֵין הֵי
שְׁמוֹת אֵלֶּיךָ הֵי. וְהִנֵּה מִשְׁקַבְּלָה מִן מִדָּה אֵין סֹד
הַחֲסִיד נִקְרָא בֵּית אֵלֶּיךָ וְיִקְרָא אֵת שְׁמוֹ בֵּית אֵל
וּבְמִשְׁקַבְּלָה מִן מִדָּה אֵלֶּיךָ סֹד הַגְּבוּרָה נִקְרָא בֵּית
אֵלֶּיךָ

יֹולָא עַם חֵלִיכִימִס כְּבֵד כִּי לְמַעַתָּה הוּא קוֹד רַגְלִי וְעַתִּיק
לְמַעַתָּה כְּחִיבִי זֶה עֵמִי לְעַלִּי: וְהִנֵּה חֵת זֶה לְעוֹנָה זֶה
עֵמֶת חֵלִיכִימִס סִירָו מִלְפָּנֵי דְכְּחִיבִי וְיֹולָא הַרְחֵקוֹן אֲדֻמְוִי
כֹוֵל כְּאִדְרָה עֵינֵר חֵלִיכִי חֵלִיכִי עֵינֵר וּמוֹטָל כִּי וְלַעֲמִיד
כְּחִיבִי חֵלִיכִי חֵלִיכִי יִמְחֹךְ רֶאֶשׁ חֵיבִי קִדְקִיד עֵינֵר מִתְחַלֵּל
בְּחִיבִי וְחֵלִיכִי מִוִּסְטִימִס כְּבֵד לִיִין לְסַפּוֹת חֵת הֵי עֵמִי
וְסִימָה לֵהִי הַמְּלֹכָה מִחֵן חֵיבִי מִוִּסְטִימִס לְרִיק וְלֹדֶךְ דְּכְּחִיבִי
לְרִיק וּמוֹטָה וְסֵן:

דְּרִק י' בּו יִתְבָּר סֹד אִסִּיפָה

כתיב

וְיִאֲסֹף רַגְלִי חֵלִיכִי לְמַעַתָּה קוֹד אִסִּיפָה הַלְדִּיקִים
לְרִמּוֹת לִךְ דְּרִמּוֹת כְּחִיבִי חֵת מִנְעוֹ מִלְּמַלְחָה
עַסִּים גְּבוּרִים קְבִיבִי לֵה חֲבֻזִי יִשְׂרָאֵל וְגו' מִפְּחַד כְּלִיּוֹת
כִּי קְבִיבִי מִנְעוֹת הוּא מִקּוֹם טוֹמָאָה וּבְכִסִּים הוּא מִקּוֹם טִרְסָה
וְלֵכֵן יִסְתַּלֵּחַ כִּי זֶל וְכֵל מִלְּרֵעֵה מִן מִחֻסָּה. וְכֵן גְּבוּרִים
כְּחִיבִי וְחֵלִיכִי חֵלִיכִי מִימְחֵן עַל לְרִיקִים נִחְמֵם כְּסֵם אִסִּיפָה
וּבְחִיבִי אִסִּיפָה לִי חֵיבִי וְהוּא קוֹד אִסִּיפָה יִשְׂרָאֵל לִירוּשָׁלַיִם
גְּבוּרִים כִּי יִרוּשָׁלַיִם כְּחִיבִי חֵת זֶה יִרוּשָׁלַיִם כְּחֹךְ הַגְּבוּרִים
כְּחֵת וְקְבִיבִי לְרִמּוֹת וְיִסֵּף קוֹד חֵלִיכִי וְחֵלִיכִי וְלֵכֵן מִנְעָה
יִשְׂרָאֵל חֵיבִי חֵלִיכִי לְרִמּוֹת עַסִּים יִמּוֹת חֵלִיכִי כְּסֵם חֵלִיכִי
לֵאמֹר חֵלִיכִי לְרִמּוֹת מִנְעוֹת הוּא קוֹד מִחֻסָּה דִין
מִמֻּחָסֶה לְכָל מִחֻסָּה וְיִסֵּף רַגְלִי חֵלִיכִי קוֹד הַכְּכָמָה
מִמֻּחָסֶה נִסְתֵּף דְּרִק כְּמִשֵּׁ כְּבֵד. וְסֵן כִּי:

אות בית

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות ב' במלואו

בֵּית וְהוּן נִחַלֵּת אֲבוֹת וְסֵף אִשָּׁה מִשְׁכָּלָה. אֲדֻמְוִי אֲחִי
וְרֵעִי כְּבֵד מִלִּי אֲמֹרִי שְׁכֵר אֲוֹת מִכִּיבְּאֻחוֹי הַתּוֹרִי
רִמּוֹסִים כְּעֻשְׁמוֹת מִדּוֹת בְּרִיכוֹת וּנְסִלָּאוֹת. וְאִסְרִי שְׁהִיבְרִי
מִתְחַלֵּל לִי חֵלִיכִי שְׁמֵם סֹד מִסֵּר מִסֵּר וּמִסֵּר. שְׁהוּא
בְּצִוְרֵתוֹ וּבְכִינֵי וְנִתְחַלֵּל כְּבֵד אֲוֹת בִּי בְּכִינֵי שְׁהוּא
מִלּוּאָה כֹוֵה בֵּית. וְנִתְחַלֵּל נִבְאָר מִסֵּר דְּרִק מִסֵּר יֵשׁ לִבִּי
בִּי וְקֻצֵּץ בִּי לְסִינִי וְאֵין מִאֲחֻרָיו אִלֵּי אֲוִסִּים לִבִּי מִי
בְּרִיךְ הוּא מִרָאָה בְּקִיבָא לְעִילָא כְּסוּדֵה זֶה מִלְּמַלְחָה כְּרִאֲנוּ
וְהֵי שְׁמוֹ וְיִסֵּף בְּקִיבָא שְׁלִישִׁי כְּלֹוֹרִי הֵי שְׁמוֹ: וְעוֹד אִסֵּר
דְּרִק מִסֵּר נִבְרָא הַעוֹלָם כִּי אֵלֶּיךָ מִה בִּי מִסֵּר מִסֵּר צִדִּיקִים
דֵּק צִדִּיק אֵין מִתּוֹכָה שְׁהוּא לְצִדִּיק כִּי הַעוֹלָם מִסֵּר מִן צִדִּיקִים
וּמִתּוֹךְ מִסֵּר דְּכֵתִי מִסֵּרִין מִתּוֹכָה הַרְעָה וְכִסֵּר שְׁאֵם יִבֵּא אִיּוֹה
בְּרִיָּה וְיַעֲשֶׂה עֲצוּם לְאִוְרוֹת אֲוִרִי לִי בְּדוֹר הַמִּחֻצָּה הֵי
לְהַתּוֹחֵה וְעֵץ נִקְ' אֵלִילִים שְׁהוּא מִנְטִירֵקִין אֵין לִי יִכּוּלָה
לְגִידוֹ מִיחֻצָּה: הִנֵּה שְׁנֵי הַמִּסְפָּרִים הֵי לְעוֹלָם בְּקִנָּה אֵין
כִּי תִרְעֵ שְׁמוֹת בֵּית כְּמִדְּרֹאֲתָה דְּמִי אֵל מִדָּה הַמִּלְכוּת שְׁנִיבְרִי
בֵּית אֵין בֵּית אֵלֶּיךָ אִשָּׁה. וְאִבְאָר לִךְ זֶה הַסֵּר: הִנֵּה כְּבֵד
נִתְבָּר בִּי הֵי עֲמִיסִים אֹרֶ הַגְּבוּרָה כְּעֻשְׁתָּה בְּרִאשִׁית דְּמִי לֵהִי
חֲסִידִים שֶׁל אֲבִי: וְנִכְלָלִים בְּכֵהִי שֶׁלּוֹ וְנַעֲשֶׂה גִי עֲמִיסִים אֹרֶ
שְׁהוּא סֹד כְּתֵר עֵינֵי וְהִנֵּה מִתְחַלֵּל הֵי חֵת וְלִבְנָה מִשְׁמִשִּׁים
כְּתֵר אֲחֵר שְׁהֵי שְׁנֵינִים מִסְכָּלִים בְּשׁוּה אֵלֶיךָ הֵי אִוְרוֹת שְׁהֵם
בְּמִסְפָּר כְּתֵר אֵין וְאִבְאָר לִךְ אֲוִתֵּי הֵי אֵין חֵת גְּבוּרָה שְׁהֵם
הוּא סֹד הַחֲכָמָה הוּא סֹד כֵּחַ מִיָּה שְׁהוּא שֶׁם הוּא הֵיבִית כְּמִלּוּ
אֶלְפִין וְיֵשׁ כֹוֵה הֵשֶׁם גִּי אֶלְפִין כֹוֵה יוֹדֵד הֵי אֵין וְיֵשׁ הֵי

נבולות חכמה. אי"כ אתר ירידת התורה מן החכמה ע"י הענוותנות
 היתה משתעשע ב' ימים היינו חתובי ב' מן החסד הוא צנור
 נח"ל ותחת כולל כל הוי"ק. ותורה חכמה עצמה נק' תורה
 צמורה בסוד שאמרו על כתוב ויקבור אותו בנאי' של אב"ג
 יח"ץ ונשאר חצי תורה צבואית. והכן: והוא נק' ראשית דרכו.
 הסוד בזה כי כבר נתבאר שכלת דרך רוסו' כוונת המאורות
 דכתיב ויש אליה אל הדרך כמבואר בזה: והנהגת' כבר שאין
 נוקבא בפרטות למעלה מן חכמה רק מן חכמה מחליל להיות
 דו"ג בפרטות כמבואר בזה: ובכתיב הארז' וכמ"ש כבר בשער
 הב' וז"ל שנק' ראשית דרכו והפעם שהחכמה נק' ראשית
 הוא כי ע"ת העילות שהוא סוד התר' נק' ראשון ואינו דומה
 מלת ראשון למלת ראשית כי מלת ראשון הוא עומד במ"ע
 ואינו צריך לאחרים ואינו דבוק עמם לפי שהוא עולם מאוד
 ואין שום נמצא יכול להשיגו אם לא בהתלבשותו בחכמה והוא
 תחלת הנלי' כי מתוך העולם שהוא ההתלבשות יבוא לידו
 נלי' ואף כי גם בחכמה הוא סוד המחשבה ולא שום ציור
 כמ"ש כבר עני' נחוס' ב' ש"ש סוד המחשבה. אבל בע"ת
 העילות גם מחשבה לא תמסא ביה ולכן החכמה נק' ראשית
 שהוא ראשית לבנין ודבוק עם הבנין ועל זה אמרו שהקב"ה
 הוא ראשון ואין ראשית ראשיתו כי יש הפרש בין ראשון
 לראשית והכן זה: וזה הראשית ברא. אלהים כמו שמבואר
 מתוך דברי הרשב"י ז"ל. וכי שלא תטעה רומ' שהוא ברא
 בבה עצמו ואין צריך דבר שלמעלה רק שהוא ראשית הכל
 כמו שפי' רש"י ז"ל לכן הוכרח הכתוב להוסיף אות' כי ולכתוב
 בראשית לדמ' שהוא בסוד כי שהוא שני שאם הוא בית
 הוכרח להיות לפניו א'. סוד עילת העילות שבכתו ברא
 האי ראשית: והוא סוד האות א' המסתתר במלת ראשית
 שאם ח"ו יסתלק הא' נשאר רש"י ודרי' אין כל: הכוונה
 כי כבר נתבאר שהוי"ק אין להם בחי' יסוד ליהודי' היוונו
 להוליד מוחין ל"א רק לצורך חיות העולמות ולצורך המוחין
 צריך שיקבלו גם הם מוחין חדשים מן הא"א שהוא סוד אות
 א' ואז נחוס' להם יסודות חדשים בסוד מוסף שבת כמ"ש
 כבר: וכבר נתבאר שהסוד נק' ב'ל וז"ל מוסף אין כ"ל
 שכינן שנמחק הא' מן ראש נשאר ד"ש ואין לו כ"ל ודאי.
 הרי נתבאר לך שמור אות' ב' רוסו' אל החכמה שהוא סוד
 תורה קדומה. וזהו דעת הראשון של חז"ל בראשית בשביל
 התורה שנק' ראשית ד"ל שקשה אות' ב' הוא מיותר ותדעו
 בצח לשונם בשביל התורה ד"ל בשביל שהאי ראשית הוא
 סוד התורה שהוא החכמה שנק' ראשית. ושלא תטעה לומר
 שפירשו ראשית הכל לכן נחוס' אות' ב' כנ"ל. והכן כ"ו.
 וראו הריעות מוכבים נ"כ ע"י הענולה. וכמו שנבאר. רק חרע
 מה שכבר ביארנו שיעולם האצ"י יש בו ב' ריעות הא' כי סוד
 הכתר הוא סוד אצ"י שבאצ"י ותחת בריאה שבאצ"י כו' כמ"ש
 כבר. וז"א כי הכתר נכלל בשם א"א והחכמה הוא סוד אצ"י
 שבאצ"י: והנה האצ"י שבאצ"י הוא ג"כ לפעמים בסוד אות
 א' והבריאה בסוד אות ב' וכבר יבחנו אלו הריעות שא"א
 עילאן שהם סוד חו"ב הם סוד אצ"י שבאצ"י ונחשבים ג"כ
 כמו הכתר ונמנים באות א' ישראל סבא ותבונה מהם מבי'ם
 עולם הבריאה שבאצ"י שהוא סוד אות ב'. ונה' כבר שהי"ב
 עילאן הבינה נכללת בחכמה בסוד אות וי"ד כמ"ש וי"ם ותבונה
 נכללים בסוד אות ח' כמ"ש הכתר כבר. וזהו דעת האומר
 בשביר ישראל שנקרא ראשית הכוונה שהרי התורה המצוי'
 בידנו הוא סוד תורת בריאה סוד נבולות חכמה ולכן סוד
 שכלת ראשית רוסו' לישראל סבא שהוא סוד אות ב' שלפניו
 א' סוד אצ"י שבאצ"י. ומכיון דאיה סוד התבונה והחכמה
 שנכתב בה' במקום ו' בסמוך לדמו' על ישראל סבא שהוא

אלהים. וכשמקבלת מן מרת הוי"ה סוד הת"ת
 נקראת בית ה'. והנה אל' הג' שמות הוא סוד הוי"ן
 בסו"ה הון ועשר ככתו. הכוונה כי כשמתמלא הוי"ן ונתעשר
 כזה ה"י וי"ן הון הוא סוד אל' הג' שמות במספר השווה: והנה
 ידוע כי אל' הג' שמות הם סוד חכמה שנק' אבות כמ"ש כבר
 וז"ל ב"ת הוי"ן נחלת אבות אבל מה' אשה משכנת. הסוד
 הוא כי מרת המלכות וולת שמקבלת מכללות אל' האודות
 שנתבאר למעלה עוד היא מקבלת מכל קומת ה"א שבו הוא
 שורש שם הוי"ה כמ"ש. והנה שם הוי"ה יש בו כמ' מלואים
 כמנין אל' בסוד הכתוב א"ך טוב לישאר ואלו ה"א צרופה
 מלואי הוי"ה עולים במספר ארץ קפ"ה דוק וחשבה. והוא
 סוד מה' אשה משכנת במספר השווה. העיקר הוה נקמו
 בידך כי אות ב' בבנינו רוסו' למדת המלכות כי מקבלת מן
 האבתו והן' וכן' אבאבאבא. ועתה נבאר אות ב' במנינו:

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ב' במנינו

בתיב בראשית ברא אלהים. הנה אמרו ז"ל בראשית בשביר
 התורה שנק' ראשית דכתיב ראש' דרכו. וכשכיר ישראל
 ראשית דכתיב ישראל ראשית תבואתו. גם אמרו בשביל
 בכורים שנקראו ראשית דכתיב ראשית בכור אדמתכם. ובשביל
 חכה שנק' ראשית דכתיב ראשית ערסותיכם תרימו חלה:
 הכוונה בה שהקשה רחם שאות ב' של בראשית הוא מיותר
 דה"ל ראשית ברא אלהים אלא שהוא רוסו' לאותן ראשית
 שאמרו כנ"ל ולסיק הוכחה הכתוב להוסיף אות ב' כמו שנבאר.
 והוא כי כתיב ראשית חכמה יראת ה' זה הכתוב מרמז על
 חכמה עילאה וחכמה תחאה ששניהם הם סוד יראת ה'. חכמה
 עלאה הוא סוד היראה כי הנה ר' אותיות הוי"ה הם סוד ד'
 דברים שהם יראה אהבה תורה מצוה יראה אהבה הם סוד ב'
 אותיות ה"ה שהם סוד חו"ב כמ"ש כבר וי"ש בדחלו ורחמי. ותורה
 ומצוה הם סוד ב' אותיות וי"ה. ולפי שהי"ב הם סוד ב' ריעין דרא
 מתפרשין חזוניהן תריא לכך יראה והאהבה כקשר א' המצא
 כזה יך א"ך הרי כי סוד החכמה הוא מסודותיה. וחכמה
 תחאה שהיא סוד החכמה שלמה גם כן היא

סוד א"ה ב"ה יראה בסו"ה אמר לחכמה אחותי את וכתוב אשה
 יראה ה' היא תתהלל. ועל שניהם יראה אמר ראשית חכמה
 יראה ה' תיני שניהם נק' ראשית: והנה רש"י ז"ל פי' שחמד
 מלת בראשית דבוק הוא לאחריו. והסוד בזה כי כמו שהחכמה
 עילאה שנק' ראשית ממנו כא היות לכל העולמות ומשיגת
 תמיד בתחתונים להחיות תחת החכמה תחיה בעליה וכתב
 כולם בחכמה ע"ת כן החכמה תחאה משגיח בעולמות תחתיה
 דכתיב ותקם בעוד לילה ונ'. ועוד שהיא מוחה את בעליה
 דכתיב בפה בה לב בעדה וגו': ולכן מלת ראשית דבוק הוא
 שאם ח"ו יסתלק השגחה מן החכמה אזי לא יהיה קיום לשם
 נמצא: וק"ו הראשית אמר ד"ל בשביר התורה שנק' ראשית.
 כי התורה הוא סוד החכמה והוא סוד התורה הקדומה אלפ"ס
 שנה לב"ע. והכוונה כי כבר נתבאר שמור עולם הוא סוד יך
 המתחיל מן ספי' החסד דכתיב עולם חסד יבנה מהם סוד י' ימי
 בראשית דכתיב כי ששת ימים עשה ה' ולא כתיב בששת
 ימים כמבואר בזה. ונ"ר נקרא ימי קדם כמ"ש כבר בסו"ה
 בצע אמרנו שזה היה מבי' שש בשש בשש. והנה יוסו
 של הקב"ה הוא אלק שנים הרי התורה שהיא סוד החכמה
 הוא אלפ"ס שנה קדומה לבריאת עולם דכתיב ואהיה שעשועים יום
 יום הכולל כי התורה המצויה עתה בידנו היא סוד נבולות חכמה
 תורה וולת איה חכמה עצמה והוא סוד חיותה כמ"ש כבר בסו"ה עם
 נכל ולא חכם ומתרגמי' דקבלו אודיתא ולא חסידים רק

לפי שמקבלת מסוד הגבוהה ונוחה נ"כ כח אל הדינים ואלהים עשה שיראו מלפניו והכן. והרי נתבאר לך אות ב' בצורתו ובמנינו ובכינונו :

דרך ד' בו יתבאר סוד בית יעקב

כתוב בית יעקב לבנו ונלכה באור ה': בית יעקב ולא בית אברהם ויצחק. כי כבר אמרנו שאות ב' בית בבנינו רומז למלכות והיא מיוחדת ליעקב ואף שחמצא מלך ב"יה סמובה לשאר השמות כמו בית אל או בית אלהי היינו שמקבל' מאיזה מדה שהיא מסמכה לו ועכ"ל ע"י יעקב כמבואר בוהר וכתבנו ויעקב נסע מסותה וכן לו בית לו לעצמו ולא חשיבנו מן הכתוב בחכמה יבנה בית פקח עיניך וראה ולא כתב חכמה יבנה בית אלא בחכמה. הכונה כי יעקב כשהוא מקבל כח מ'ה או נק' אדם וכן כתבנו בחכמה אדם רשבת בבית. וכן מבואר בוהר שאמר באבא יסר ברתא ולא אמר אבא יסר ברתא. ואיתו מדכתיב בחכמה יסר ארץ ולא אמר חכמה יסר ארץ. והנה אברהם קראה מקום דכתיב וירא את המקום והרוק. ויצחק קראה שרה דכתיב ויצחק רשוח בשדה וכתב ריה בני כריח שרה לפי שעדיין לא נגמר בנין הבית על ידם עי' שבא יעקב ונמר את בנין הבית ונתייחד עמה. ואח"כ בנה חומותיה והיכליה וקראה עיר דכתיב ויבא יעקב שם עיר שכם. ואל כתב עיר לנו חיל וחומה: זה העיר נתן יעקב ליוסף לנחה דכתיב ונחיתך שם אחר על אחיך והכן כל זה: והנה כבר ביארנו בשער א' שהדרך הישר הוא דרך קו אמצעי וא"י יטה לימין או לשמאל דכתיב לא תסור מן הדרך ימין ושמאל והשעיר הראשון לבוא לקו אמצעי הוא דכתיב זה השעיר לח' צ"ל. והוא סוד היראה כמשה"ל מי שיש לו חורה ואין לו יראה כמי שנסמר לו משתחוה הפנים ולא נסמר לו משתחוה הצד. והוא שדרך הראשון לבסוד דרך הישר דכתיב יראה ה' ראשית דעת ומי שזכה לבסוד בחוכה או עולה למעלה דרך השעיר וזוכה לאור באור ה' ואז כתב באור פני מלך חיים כי שובת מסקור החיים דכתיב כי עמך סקור חיים סקור נראה אור כי לא יכול להסתכל באור עין מלך חיים אלא על ידיה דכתיב סתחו לי שערי צדק ואח"כ אבא כס אורה י"ה כמ"ש לקמן במקומו. וז"ש בית יעקב לבנו ואז ונלכה באור ה' והכן זה:

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד באר

כתב באר חפרה שרים כורה נדיבי העם במחוקק במשענוח: אהובי אחי דע נאמנה שמלת באר בכ"ס רומז אל סוד המלכות אך בין חבין אשר לפניך שלשעים רומז לשינוח עילאה ופעמים לתהא. הגנה כן בזה הכתוב הוא רומז לשכונתה תהא יסוד דרך שיהיה עיך מסורן עד דכתיב ויזכור אלהים את רחל ויפתח את רחמה והם סוד הנכרות שהוא סוד חסידות הבריות שחפר יצחק: והנה כמה מיני בארות יש כי יש שנק' באר מים סתם וזהו הבאר שותה שישמעאל: ויש שנק' באר מים חיים. ויש שנק' באר שבעי' והנה ג' בארות חרות יצחק וכולם הם של מים חיים והם ג' בחינות של ג' עולמות ב"ע וכולם באר' : לפי שהמים של אלו הם בארות מתמלאין מן סקור החיים אבל באר ישמעאל הוא למטה בעומקם והשפיר דרואו אינון ויחיהו חדר בהן כמו שכתבתי כבר: ובאר שבע למעלה סכוך. והוא סוד מלכות דאצי' שנקראת שבעתא עילאה: והנה ראה והכן השלשה בארות שחפר יצחק הא' קרא עשק. השני קרא שפנה השלישי

נכלל באות ה' כמו שמבואר מדברי הרשב"י ז"ל. ומ"ד בשביל ביסורים כוונתם כי כל ה' ראשונות שרם כתב וגם ישראל סבא שהוא נ"כ מן הג' ראשונות והג' כולם נכללו בשם ראש א' כמ"ש כבר וכולם נעלמים מאור ונרמזים נ"כ באות א' ואז ב' מתחיל מן חזית שמשים מתחיל הנלוי וחזית הם סוד ביסורים כמ"ש לקמן במקומו. והכן זה: ומ"ד בשביל חלה כוונתם שכר עולם האצ"י. נכללו ובספרנו כולו נעדם מאוד ואיתו ויתוהו חד בתון וכולו נרמז בסוד אות א' רק המלכות שהוא סוד חלתו של עולם כמ"ש במקומו היא נרמזה באות ב' לפי שיוזרת למטה ומתלבש בעולם הבריאה כמ"ש כבר ה' נתבאר כל הדיעות והכן כל זה: הרי לפניך אך נרמז אות ב' במנינו שהוא שני והכן כל הבחינות ואז תשביל ואז תצליח. ונבאר אות ב' בצורתו :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ב' בצורתו

בראשית ומתרגם בחכמה: דע אחי כי אות ב' בצורתו כזה ב' רומז לחכמה עילאה וחכמה תהא. ואף אם תמצא שאות ב' רומז אל הבינה היינו ע"י כליות המלכות שהיא חכמה תהא כשעולה למעלה ונכללת בבניה בסוד יו"כ תרין כמו שמבואר מתוך דברי הוהר אבל עיקר אות ב' בצורתו רומז לחכמה עילאה ותהא. והנה צורת ב' כג"ל צורתו ג' וי"ן ויש לה עוקף למעלה וגם עוקף לאחוריו ועוד עוקף קטן למטה והכוונה בזה כי חכמה עילאה מקבל אור מן עתיק דרך א"א ואינו מקבל רק מנה"י. דעתיק שהם סוד ג' וי"ן כמ"ש כבר כש"ב וכולים בסוד עתיק סד ח"י. והנה העוקף שלמעלה מורה שמקבל מלמעלה מן עילת העילות. והעוקף שלאחוריו מורה שעיקר קבלתו ע"י הא"א שהוא סוד הבינה שהוא סוד אות א' שעומד לפני אות ב' כזה א"א. והעוקף שלאחוריו מורה על הא' שלפניו וקוצא התחתון מורה שהוקף משניה על כל התחתונים כמ"ש לעיל: והנה כבר נת' שאף שקבלתו מן הא"א עכ"ל עיקר בריאתו שהוא סוד המוחין הוא מן העתיק כמ"ש כבר. וכן הוא רמזות בחכמה תהא שמקבלת מנה"י דת"ת שהם ג' וי"ן ע"י היסוד הנק' ח"י ועיקר בנינה מן אורות החכמה כמ"ש לעיל בסו"ה בחכמה יבנה בית. רק שמקבלת אורות החכמה ע"י אורות הבינה כמ"ש כבר ודמיתת ע"ד רמית חכמה עילאה כג"ל והכן: ובוהר יתבאר השני מאמרים שהתחילו בראש המפתח והוא ואמרים רב' מי בראך ד"ל לפי ששורש הדין ננו בחכמה שהוא סוד אות ב' של בראשית דנש כחוכה. אכן חלל סוכרים ואמרים שעיקר בריאתו מסוד הבינה הנק' מ"י היינו א"א כנודע. ולכן הוא מורה בקוצא שלמעלה לאמר זה שלמעלה בראני שהוא העתיק שעיקר בריאתו שהם המוחין שלו באים מאור העתיק רק שהוא מקבל אותם ע"י א"א סוד הבינה וע"י מורה בקוצא שלאחוריו שהוא אות א' שהוא הא"א ח"ס ומה שבו ה' שמו כי אות א' צורתו יו"י שהוא סוד הו"ה וכן הוא בחכמה תהא וא"צ להרחיב הביאור כי מוכן הוא. והמאמר הב' שצורת אות ב' סתום מכל צד ופתוחה מצפון רומז נ"כ דב' חכמות הגיל'. על העליון אומר הדם בצורתו כי כן נת' בחכמה הוא בימין א"א ובינה משמאל והיא מקבלת אור מהחכמה. א"כ הוא סתום מכל צד ופתוחה לצד שמאל צפון דהשפיע לבינה ע"י הוהר שביב דאקרי מחוקק דכתיב בי שם חלקת מחוקק (צפון) סקון. וכתבנו עמוק עמוק מ"י יצאנו המדוי כי עמ"ל הוא סוד גבורה במספר השוה. והוא שורש הגבורה הגוזה בחכמה. וכבר נתבאר שהאורות שמקבלת הבינה מן החכמה הם סוד גבורות וז"ש עמוק מ"י יצאנו: וברמית החכמה תהא היא פתוחה מצפון

עלה עני' נדדש בו ג"כ מעט מה הכת' כמבואר בוהר אבל
אתר שנימוכ נותקס לו אות ה' סוד ה"ח במה' וירא אליו ה'
והוא יושב סתם האהל כמבואר בוהר וזיון שמחנלים הה"ח
אז נק' כרוך כמ"ש בשער א' ואז כתיב ונכרתו כך מלשון
הרכבה כסוד שאמרו אין מרביצין האילן אלא במינו דאיהו כרוך
ואיהי ברכה והוה כרוך אברם לאל' עריו' סוד ברכה
ואז הוא קונה שמים וארץ : והנה כבר נבאר שו"א לצורך
הולדת המוחין קונן יסודות חרשים בסוד קונה הכל כמ"ש
בדברי הארז"ל א"כ א"א להיות קונה שמים וארץ אא"כ נק'
כרוך ואז נעשה הוא קנן חרש ואח"כ קונה שמים וארץ
כליל והבן : וכוה חבין משאמר"ל ה' קנינים קנה חק"כ ה'
אברהם קנן אחר דכתיב ויאמר כרוך אברם לאל עריו' קונה
שמים וארץ. דכתיב הוא דבר פלא. וכי דבר מוכרע הוא
לחוצה הכתוב משישית דרש"ש דקרא הוא שקונה שמים
וארץ קאי על אל עליון . ולדברינו יונקס במ"כ מעט שמה
הוא הרכבה שאם אל עליון הוא קונה שמים וארץ הוכרח
הוא להיות אברהם קנן אחר . והבן : והנה נבאר לך כי מלת
כרוך דומה אל יסוד אבא וז"א וכן ברכה דומה ליסוד א' ומלכו'.
וכוה חבין מה שאמר"ל כל ברכה שאין בה שם אינו ברכה.
ובל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה. והבן .

ד"ג בו ית' סוד מעט שנקראו ישראל בנינו למקום

כתיב בנינו אחס לה' אלהים לא חתנודו : דהבין ואח
אבינך חתלה מה שנק' הכתוב למשה איש אלהים .
ואמר"ל למעלה נק' אלהים למשה נק' איש. ונס מ"ש בוהר
שמשוה הוא ברא בוכרא דכס"ה בסו"ה נשקו בד וא"ל בוכרא
קרישא דר"ס אנת הוא בר דאחרתקן דב רבן דבר ישראל
דכתיב רב כך הרי מבואר כי משה נק' רב קדשה וחקרא מעד
שנקרא עבר דכתיב לא כן עכדי משה בכל ביתי נאמן הוא.
וכל זה צריך ביאר . וגם לפעמים נקרא חכם דכתיב חכם בד
יקח מצות זה משה ולפעמים נקרא נביא דכתיב ואל קם נביא
עוד כמשה. והנה אמר"ל חכם עדיף מנביא . וגם ידוע לכל
כי מעלה הבן יותר ממצלת העבד. איך הו"ל להכתוב ליתן לו
מעלה היותר משובח: לכן זכר חוכמה מה שנת' כבד. כי כתי'
משה הוא סוד הדעת והוא כתי' יסוד אבא הדבור ביסוד א'. והנה
בוה הכתי' יש בו ג' מדרגות. הא' כשהוא למעלה כשיסוד
אבא דבוק ביסוד אימא היינו שריש עליון של ח"ח דו"א
שעדי שם מגיע יסוד א'. וכנס ואיך יוצא יסוד אבא מן יסוד
א' כמ"ש כבר. ואח"כ יסוד אבא ביסוד ו"א עד סופו.
ושם הוא סוד נחית החזרה ע"י משה כי התורה הוא סוד
הארת יסוד אבא כמ"ש כבר והם נכתבים על שני לוחות אבנים
סוד נ"ה של א' כמ"ש שכבר. ורם מחשפשים ברונויות על ז"א
כסוד שאמרו שני לוחות אבנים היריד כדו. ומשם יורדם כתי'
של ז"א ונהי' דו"א נכנסים בסוד המוחין לנוק' שהוא סו"ה קול
דברים אחס שומעים מלך. האש והוא סוד חבור חזרה שנכתב
עם חזרה שבע"פ והבן כ"י. ועתה אבינך חתלה מה שקראו בכל
ביתו נאמן הוא. והוא כי מרת היסוד נק' נאמן ביתו ואמרנו לך
ברמזה. הנה אמרו נ"י כסופם נ"י שמשוה נאמן כסוף נאמן
משום. וגם אמרו צדיק כסוף צדיק משום. ואמרנו א"כ היינו
נאמן משום נאמן כסוף. אלא שצדיק להוסיף כסופם על כסופם.
הרי מבואר שסוד הצדיק הוא סוד הנאמן. ונאמנותו הוא שלפעמי'
הוא כסוף בסוד אות מ' דטובי' גנוג' . ועוד דכתיב בסופו
הוא צדיק שיערה ופעמים הוא משום. והיינו כשהוא בגלות
הוא כסוף ולעזר כתיב וקם שבט מירשאל ואשר דכתיב לא
יסוד שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו הוא בסוד הכסופה. אבל

חשלישי קרא רחובת והם השלשה בתי שר שלשה מיני באות
שבשלשה עולמות בריאה יצירה עשיה שבאצ"י : והנה כאן
הבינו כמה מהראשונים שבאר הג' הנק' רחובת דומה אל הבינה
דינו יסוד בינה שנק' רחובת הנחר כמו שכתבתי כבר כמ"ס
והבינו הם שריון אל היסוד בינה במקום למעלה כמצילות
שריה שבאצ"י וכן לא רבו עליה השלששים כי אין שם אחיה
להחצונים ועלה כתיב וכבודי לאחר לא אתן. אבל מעו בדרך
שרי אח"י כתיב ויעל משם באר שבע הרי כי באר שבע
למעלה מן רחובת: אלא הכוונה על באר השלישי שהוא בתי'
בריאה שבאצ"י והוא סוד יסוד בינה המחלשבת בועד אנפ'
שנק' רחובת ושם סוד הנכוונות סוד נכוונות נשמים כמ"ס
במקומו שמהם נתמלא הבאר השלישי מים חיים סוד שם ס"ג
שכי' סוד בינה עם ר' אחוזה והכבדל הוא סיד חיים במספר
השור' והבן ב' חידושים אלה"ה הו"ה ארני' הוא סוד
בא"ד במספר השוה : והנה החצונים יונקס מן האחוריים
ואחוריים של שני הו"ה הם ע"ב ע"ב במספר קר"ם והם סוד הרי'
קר"ם שמשם היה ינקת כמ"ס בלעם מלך חרש הארז"ל
ואחוריים של אלה"ה הוא ר'. ואחוריים של אדני' הוא קכ"ו
הרי שכו' סוד נע"ה עם הרבול והנה קר"ם ושכו' הוא ע"ה
והוא סוד עת מלחמה ששם נחלסו הפלשתיים עם ציחק על
עסק הבאר וכן קראו ע"ש סוד ע"ה במספר השוה וגם יש
דרם יניקה מן אלהים במלוי יודי' ואדני' הוא במספר שט"ה
ע"ה בסו"ה "לאמר לנו" המים ד"ה ג' אדני' לנו" ג' אלה"ה
אבל למעלה שם יש עשר הו"ה ועשר אלה"ה שהם ג"כ במספר
ע"ה והוא סוד ע"ה שלום ועם עשר כדלית הוא כתי' שהם
מבשרים ח"ס מתנות של דליות ומהם יצא קר"ל שאז הוא
סוד רחובת במספר השוה : ואח"כ ויעל משם באר שבע
ואמרנו לך סוד באר שבע : הו"ה הכסאי הו"ה ארני'
במספר בא"ד הו"ה ארני' אלה"ה אלה"ה במספר בא"ד ארני'
הו"ה אלה"ה הו"ה ארני' במספר בא"ד. בין קנא במספר
בא"ד. קס"א וששום ומלוי ומלוי דמלוי הוא א"ס אחוזה ועם
הבולל הוא בא"ד. מלוי קס"א הוא ק"ס וס"ג הוא בא"ד :
ע"ב ק"ל ע"ה במספר בא"ד הרי באר שבע והיא נק' חבורן
שסתבר' אשה אל אחותה וכתבי וחברן שבע שנים נכנתה
ואמרנו לך באר חסרה שדים שרים של מעלה הרי ב' כרות
נדיבי העם אלף אבהן והם ג' הרי ה' במחוקק בסו"ה לא יסוד
שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו הרי' במשענתו חד ואף
דאינו תרי אינו חד דכתיב ואיש משענתו בידו הרי ז' הרי
נחב' לך סוד באר שבע והבן היטב. ומה הבאר העליון מתמלא
גם באר התחתין שהוא סו"ה והנה באר בשדה ואבן גדולה
על ס' הבאר וז' ערדי צאן דובצים עליה והבן :

דרך ב' בו יתבאר סוד כרוך וברכה

כתיב כרוך אברם לאל עריו' קונה שמים וארץ. חדע נאמנה
בו מלת כרוך ע"י הרוב הוא דומה ליסוד אבא .
שהוא רוכ"ב שמים ובגאווה שחקים. ומלת כרוך הוא ב"ד כ"ו
בסו"ה נשקו בר ואיהו ברא בוכרא כמבואר בוהר בסו"ה דוכ"ב על
ע"ב ק"ל עליו נאמר הרי אור יתירן שהוא סוד ר' מילואי שהם
במספר ה' הרי אור שהוא במספר כרוך עם האחויות. ובו
הוא סוד הרי חזרה ונע' מתחזקים השמים התהרשים והארץ
התדרשה כמבואר בוהר : והנה חדע שמלת אברם דומה ליסוד
ז"א ג"כ אף שרם שנתגלו בו הו"ה שאז הוא אסופם בעדלה
כסוד שאמרו ארם הראשון משוך בעדלתו ה' ואז נק' אברם
אבר מם סתומה. שחמ"ס הוא סוד הגוא"ל והוא נסחם בקן
צפור. ואף למעלה כיסוד אבא אף שח"ו להיות שם בתי'

לעתיד יתקיים הכתוב והקסמתי את בתי' שהוא סוד הקסת כרית ויהי' נאמן משום והבן כ"ז סאוד: והנה עתה אעמידך על סויה ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואמרו כי ישראל נקראו מהלכים בסויה לכומוח אל חיר כי הולכים סמעה למעלה אבל המלאכים נקראו עומדים שחמד עומדים בסמעה א' . והנה המלאכים הם שכלים והצדיקים הם חסידים ועבדי מצייתים הצדיקים יותר למעלה מן המלאכים. ולכן אעמידך ע"ז הסוד ובוה תבין שישראל נקראו עומדים מני כמן וכח"י מעי מעי על הלליות. וגם תבין שהמלאכים לפעמים נקראו בני אלהים. ולפעמים נקראו עבדים וגם ישראל פעמים נקראו בני למקום ופעמים עבדים. והסוד הוא כי הנה יש ב' מיני זונים וככ"א יש ב' בחי'. הא' הוא סוד התרבות רוחא ברוחא והוא סוד הנשיקן שקודם הוונ ואח"י הוונ. ואחר הוא סוד זון נסוד. וב' מיני זונים הוא כבח"י וזון נסוד והם האחד כשהפוצים נחלקים כ"א לשנים ישראל יעקב לאה ורחל. וג"כ הוא כמעלה או"א עילאין שהם סוד תו"ב וישראל סבא ותבונה. ובחי' הב' הוא כשהפוצים נכללים זה כזה כסויה אחד באחד יגשו ורוח לא יבא כינירם. וכתב כיצד שחבורה לה יחיו היינו שאבא ע"דא וישראל סבא נעשה סרצוף א' וכן אימא עילאה ותבונה וכן כמטה ישראל יעקב נעשה סרצוף א' וכן לאה ורחל. והוא עיקר הוונ היותו עילון. והנה תרע שמן זון אבא ואימא אינו יוצא שום תולדה שיהי' פעולה בס"ע כלעדי' ת"ת ומל' כי ת"ת ומלכות הם עצמם התולדות והבנים שם או"א ומבחי' הוונ של נשיקין דאו"א נעשה רת"ת ומל' סודין רוחני' כי בחי' זון הנשיקין הוא בחי' התרבות רוחא ברוחא. ומבחי' זון נסוד שר או"א נעשה להם סודין נסודין להיותם כסוד הגדרות כמ"ש כבר: וכל התולדות הן המלאכים והן המלכות של ישראל כולם יצאו מן הת"ת אל הסוד ונסמך אל המלכות והמלכות מוציאם במספר דבתי' המוציא במספר צבאם המוציא בתוספת ה' הרוזן אל המלכות וכתב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם ושמים וארץ הם סוד ת"ת ומל'. והנה תרע ב' מבחי' זון של נשיקין שהוא סוד התרבות רוחא ברוחא מזה נבראו המלאכים והם נבראו בכל יום דבתי' עושה מלאכי' רוחות וכתב וברוח פיו כל צבאם. ומבחי' זון נסוד נבראו הנשמות של ישראל ולכן הם נק' עומדים מני כמן והבן זה. ולכן המלאכים שבאים מהתרבות רוחא ברוחא הם כולם שכלי' כלי' גוף ועבדי נשמות שר ישראל אף שצריכי' להתלבש בתוך הגוף לפי שבאן מוונ נסוד עכ"ז הם יותר למעלה מן המלאכים כי זה הוונ הוא יותר מעולה יותר הנשיקין כי זה האור יורד מן הסוד וכל האברים נותנים בה מבנם דבתי' ואין נסתר מחסותו כסבואר בזהר ועתה תבין אף ישראל נק' בניו ולפעמים עבדים והמלאכים לעולם אין נקרא' בניו רק כי אלהים אבד ישראל הם בני' נשם הגדול והגורא וכתב בניו אדם לה' אלהיםם ונקראו בני אל ה' והבן זה. ולפעם כי סבואר מתוך הוונ כי כל הנשמות שבאים מסמאר דאצי' נקראו בניו ומסמאר דכריאה נקרא עבדים. והנה כבר נכתב שסוד אבא הוא סוד אצי' שבאצי' ואימא הוא סוד כריאה שבאצי' והנה כשנכנסים נהי' דאו"א בתוך הו"א לתת לו מוחין לצורך הוונ נסוד הנה כבר נודע שיסוד אימא מסתיים בשלש ת"ת ומשם ואילך שמש"ס יסוד אבא לבד. ונתן כבר כי כ"ז שיסוד אבא מסויה כסוד אימא אין יוצא שום הארה מיסוד אבא רק מיסוד אימא ואחר שנסתים יסוד אימא יוצא הארה אבא א"כ המלאכים שהם כאים מבחי' הנשיקין שהם מן הפה שם ער"ן יסוד אבא מסויה ביסוד אימא א"כ הם באים רק מיסוד אימא שהוא סוד הכריאה לכן הם לעולם כבחי' עבדים כי אינם מקבלי' מהארה אבא סוד אצי'

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד בנימין

כתב ותקרא שם בן אוני ואביו קרא לו בנימין. וכתב המוציא במספר צבאם מרב אוני ומיני כח: להבינך זה צריך אתה ידע כי בנימין הוא סוד יסוד נוק' ב' בנימין הוא סוד נקיב במספר השוה. אך הוא מבחי' הדוכא היינו בחי' נוק' שבדוכא. ויוסף בחי' דוכא שבדוכא כי כמו שבנוקבא שם בה ב' בחי' היינו דוכא שבנוקבא אבא נוקבא שבנוקבא וכל אשה שנק' בה ב' בחי' אלו היא עקרה. וכן הוכיח אם אין בו ב' בחי' אלו הוא עקר ואינו מוליד: והנה יש ששויש נשמתו מבחי' נוקבא לבד ואו המיתא כדור עקשיו כמו שארבע לחקוק תבנית שוה לו השונות עד שהוצרך אלישע להמשיך לו שורש מבחי' דוכא כסבואר בזהר. והנה יעקב אמר בחי' וראשית אוני כחי מסמאר דוכא וראשית אוני מסמאר דוכא וראשית אוני מסמאר דוכא. ועתה נבא לדוכא וכתובים שהתחילו רק תרע שבהי' הסוד נק' שלום. כי שלום עס' ד' אותיות הוא במספר ש"ם הוא סוד ש"ם צנורות שמקבל שם אדני' משם הו"ה כח' העייר ב' שמו הנ"ל כזה ידקדוק אדני' הוא מקבל מן הו"ה הרי א' שם אדני' מקבל אדני' מן ה' שר הו"ה ד' מאדני' מן ה' של הו"ה וכן כולם. תחשוב יס"א הוא עשרה הפ"ד הוא כ' הרי לו. ופ"ש ש"ל. הפ"ה הוא נ' ס"ה במספר ש"ם. וזמן לזה הוא תבנית נה כי נה הוא סוד יסוד שולכן נק' צדיק תמים כסבואר בזהר. והתיבה סופנוק' ולכן היתה התיבה שלשים אסמקטתה וג' סאות אסמק ארכה ונ' אסמק רחבה סו"ה ש"ם

נגד ש"ם צנורות שמקבלת ארני' בוד המלכות מן ת"ת סוד
הוי"ה ע"י היסוד הנק' שלום בית; והנה המלכות מקבלת ממנו
רבי' בחי' שלה שהוא צד דוכרא וצד נוקבא היינו מצד דוכרא
היא מקבלת מן חזית שהם ג' שמות הוי"ה אלהים הוי"ה ועם
כללות ג' שמות הוא במספר אפי"ן וצד דוכרא נק' כח הרי
אפי"ן כ"ח ומצד נוקבא היא מקבלת אחוריי' דהוי"ה שהוא
ע"ב כדורע ואחוריי' דס"ה שהוא סוד ק"ל הרי ע"ב ק"ל
בחושבן ר"ב. והוא נק' אוני הרי ר"ב דכונ' ונוקבא וזהו
הכתוב על מכוני. המוציא במספר צבאם הכונה כיהמ"ל שהיא
סוד ה' מוציא במספר ר"ל ע"י ש"ם צנורות שהם סוד מספ"ר
במספר השוה הרימו אל היסוד ע"י היא מוציא כל צבא מעלה
ומטה והיינו בכתב בחי' שהם בחי' דוכרא ונוקבא וזהו
סוד אוני ואפי"ן כח הנ"ל; ועתה מובן גם המסוק שחתכלנו
שהיא בראוהה כי בצאת נפשה קראה שמו בן אוני מספרא
דנוקבא דבר שהמיתה כדוכה בעקבי ולכן מיד אביו קראו
בניסין להמשיך לו הארה כספרא דדוכרא סוד ימין כידוע
והוא מובן .

נגד ש"ם צנורות שמקבלת ארני' בוד המלכות מן ת"ת סוד
הוי"ה ע"י היסוד הנק' שלום בית; והנה המלכות מקבלת ממנו
רבי' בחי' שלה שהוא צד דוכרא וצד נוקבא היינו מצד דוכרא
היא מקבלת מן חזית שהם ג' שמות הוי"ה אלהים הוי"ה ועם
כללות ג' שמות הוא במספר אפי"ן וצד דוכרא נק' כח הרי
אפי"ן כ"ח ומצד נוקבא היא מקבלת אחוריי' דהוי"ה שהוא
ע"ב כדורע ואחוריי' דס"ה שהוא סוד ק"ל הרי ע"ב ק"ל
בחושבן ר"ב. והוא נק' אוני הרי ר"ב דכונ' ונוקבא וזהו
הכתוב על מכוני. המוציא במספר צבאם הכונה כיהמ"ל שהיא
סוד ה' מוציא במספר ר"ל ע"י ש"ם צנורות שהם סוד מספ"ר
במספר השוה הרימו אל היסוד ע"י היא מוציא כל צבא מעלה
ומטה והיינו בכתב בחי' שהם בחי' דוכרא ונוקבא וזהו
סוד אוני ואפי"ן כח הנ"ל; ועתה מובן גם המסוק שחתכלנו
שהיא בראוהה כי בצאת נפשה קראה שמו בן אוני מספרא
דנוקבא דבר שהמיתה כדוכה בעקבי ולכן מיד אביו קראו
בניסין להמשיך לו הארה כספרא דדוכרא סוד ימין כידוע
והוא מובן .

דרך ב' בו יתבאר סוד בניהו בן יהוידע

בתיב ובניהו בן יהוידע בן אש' חי רב פעלים מקבלל
ואמרו וכו' כולל עלמא בני מתיס איתון אלל
הלדיק' אף צמית' נקראים חיים אלל הרשעים אף צמית'ס
קריום מתיס : להצניק' זלח לריק' לחס לידע כי צניהו הוא
סוד מרת היסוד כמנוחל ומחוד דברי הוסר שהוא סוד רב
המנוחל שהוא כוח: רבא סוד לויסן מלשון כמנער אים
וליות כמ"ס צמקומו : וסורס כמנחם רב המנוחל היה מוסרס
כמנחם צניהו וסורס היסוד . וסורס כי דרענא וגם
צמית'ס יס' סם יס' וס' לו' לירופ' כמנוחל נק' יל'י' הרי
ח"י לוחיתו כנגד ח"י חוליות שצבדרס שהדעת והס'ת כולל
לוחס ודרך סם יורד האור מן המוח אל היסוד ולכן נקרא
מרת היסוד ח"י העלומים כידוע ולכן נק' אים ח"י כי כצר
נודע כי היסוד נקרא אים כמ"ס כצר הרי אים ח"י . ונק'
צניהו בן יהי' צבדק אלס חולדות יעקב יוסק : והנה
נח' ס' היסוד הוא סוד ג' כי הוא מוכרע צב' מקומות
היינו למעט צין כלל וסוד . וצין חסד וגבורה . וצין ח"י
צבדק הדעת כמ"ס כצר : והנה זה שמו אש' יקרא לו
צניהו בן יהי' כשהוא למעט נק' בן אים ח"י רב פעלים
שמקבל מן ג' שמות ע"ב ק"ל צמקסר ד"ב כמ"ס וגם
נקרא מקבללל שהוא מקצן כל האורות כדכתיב וילקט
יוסף את כל חסדק והס' ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן
פעולים צמקסר יצ"ך צבדק' הוא יצדק את העברים כי
סם לוח' ה' את הצרכה דכתיב וצרכות לראש מעצירי וכתיב
ויספ' הוא המעציר צ"ר : ור' מילוא ס' ח"ל' הס' צמקסר
מקצ'ן ועפע חסד המנוחל צו שהוא סוד סם א"ל כמ"ס
כמס פעמים הרי מקבללל' : וכשהוא מוכרע למעלה
צבדק הדעת נק' בן יהוידע : וע"ז רמזו צמקסר כי
הלדיק' אף צמית'ס נקרא ח"י : הכוונה כי כצר נח' ס' לחס
מרת ס' ח"י מהעלה למעלה היא רק מהעלה העלמות
שנו שהוא סוד חכמה וסילוקו מן עולם לעולם הוא
דוגמת מיתת הלדיק' סג"כ כמנחו עולה למעלה וסם ג"כ

דרך ג' בו יתבאר סוד הבכיה

בתיב צמקסרס חכמה נפשי : הנה אמרו ונקוס יס'
לו להקצ"ה וצמקסרס שמו שסם הוא צוכה :
ופריד וכו' יס' עלכות קמי' דקצ"ה כו' והכתיב עז וחדוס
צמקומו : ומשכי' חס צמתי גוואי' וחס צמתי צרלי' : ופריד
וצמתי צרלי' לא וחס כמתי ויקרא' ה' לצלות ציוס שהוא
לצכי : וצמתי סלמי חורבן צ"ה דכתיב הן ארללים לעקו
חולס מללכי סלוס מר יצכיון : הנה סחידן הרלשון צמקסר
חס צמתי גוואי' כו' אין לו הכרע אס כוונתו צמכתי גוואי'
אין צמתי וצמתי צרלי' יס' אז להס'ך. לכן יס' כחן סכי
גרללות סזכות : כי לכמה דעות הוא סצמכתי גוואי' לית
סס צכיה וכן הוא דעת כל חכמי' חלומס ח"כ לריד לגרוס
צלשון המקסן וצמתי גוואי' לא . וכמה דיעות יס' סצמכתי
גוואי' יס' צכיה אן סלמי' מרלס סככיה צמתי צרלי' וח"כ
לריד לגרוס צלשון המקסן וצמתי צרלי' לא : והנה צזה
עלמו לחס'ק' צמתי גוואי' וחלסו צמתי צרלי' יס' צזה כמה
דיעות ג"כ ש"ס מ' סלומי' גוואי' צמלס חללי' צמתי
דיעות צללר ג' עולמות . ויס' מ' סלומי' צמתי גוואי' ג'
לסוקות כח"צ צמתי צרלי' ח"ס ומלכות וי"ל צמתי גוואי' ח"ס
וצמתי צרלי' מלכות : והנה לכל דיעות לא כחס דעת
כי יס' צזה סלומי' קוסיות עולמות : חל' עס ספירס
ומקסרס שמו מלי' צל ללמד צזה . סב' מלי' פריד ומי'
איכא עלכות קמי' דקצ"ה עלכות מלן דבר סצמתי ולמה לא
אמר ומי' איכא צכיה . סג' דחס עלכות מקרא מלל הוא
דליכא דכתיב ויחעלל אל לצי' הד' ספירד ומי' איכא עלכות
סמסעסעס ומכ"ס צכיה דליכא וסוד פריד וצמתי צרלי' לא
וסכתיב ויקרא' וגו' הים לו להקשות צלל זה סכי מקראות
חסדרי . ועוד לפי גרסא וצמתי גוואי' ליכא וצמתי צרלי'
ליכא ח"כ קא מקסעס וצמתי גוואי' ליכא וחס כמתי ויקרא'
עלן מוכח לן לוור סזה המקרא קלי' על צמתי גוואי' דלמל
ויקרא' צמתי צרלי' כמו שהוא דעת סחללן לפי זו הגרסא.
ויוחר חמון פרס"י ז"ל ספ' צלשון המקסן וסכתיב ויקרא'
חמנע סמנע קול ונה סייך זה הסוכה דלדרי' המקסן
לפ"ו הגרסא . ועוד מ' ספסכי' סלמי' חורבן צ"ה דכתיב
הן ארללים וגו' מלן מוכח לן סזה קלי' על חורבן צ"ה
ועוד למס כסחנע חורבן צ"ה סצלחות יוס' כסחדס דוקא
סככיה אף צמקס' סלמי' עסס חסר סחורבן : וגם דלמל
סככיו צמקסרס חכמה נפשי ג"כ חס' ציוס סככרס סצמתי
דלמי' צמדרס רנח : ולכן לצי' אומר לי' לייצב כל סקוסיו'
צמדל

נחמד ונחמד ולומר כנתי בוואי ונתי נראי כולם הם
 במלכות עולמה כמ"ס לפנינו ואף שהוא נגד כל הקדמונים.
 ואם שנית אחי חלון כי נחשבה חשבה חמיר. והסם
 העוז יכפר מערי: והוא כי חרע כי ירושלים שלמה
 מוכונה נגד ירושלים של מעלה דכתיב ירושלים הצנייה
 כעיר שחוצה לה יחדיו. וכבר נחבאר כמה פעמים
 שירושלים של מעלה היא קוד שפיר המלכות והיא כלולה
 מעשר. ויקוד שנה נחלק לג' חלקים שהוא קוד פרחדור
 וחדר ועלי" כמ"ס כנר. והיינו כמו שלמה היא ירושלים
 ובחוכה ליון ובחורו צהמ"ק והוא כנגד ג' בחי' הג"ל שיש
 ביקוד מלכות והיינו שהמלכות של יקוד שלה נק' ירושלים.
 ויקוד שנה נק' ליון. והח"ת שנה נק' צהמ"ק:
 והנה שירושלים כתיב זאת ירושלים צדוק הגוים נחתה
 וקניניהם ארצות. וחסיד הוא כי ירושלים שלמה היא
 בחי' החילוק שניקוד של מלכות שכנגדה מקום השפוח
 נאשה והיא נק' בית הקהלים ולא מקהלים ושם הם
 הקיומים שלמה שנהם נחמדים החילוקים וניזונים ומהם
 ומנה שחרב הבית חמיר ים שם שערוריה גדולה ומלחמות
 עולמות דכתיב לרק ילן זה ועמה מלכים: אבל צנחי
 הן. שהוא קוד יקוד שניקוד שמהלכות שנק' ליון שם
 חיו כשמוע קול מלחמה לא קול ענות גבורה ולא קול ענות
 חלשה ושם הם הרלים צנחיים למחרת ה' צנחיים בקוד
 מנן דוד כי ליון היא עיר דוד חם המקום נק' מקהלים
 שם הוא בקוד קמר עליון כלל קרי. ושם ים ק"ך גבורים
 מקוד ק"ך לרועי אלהים נחשפד ל"ל קרי ונחלקים לשנים
 כ' נשאלו במקום הזה' הם השומרים חם ירושלים ועתה
 אחת נגד חלר הבור והם כ' גבורים דכתיב חנה מעתה
 שלמה שנים גבורים קריב לה מנצרי ישראל:
 הכונה שגבורים ע"י ישראל שאם הם עושים רלונו אזי
 כתיב נחלים נעשה חיל והוא יצוס לריו. ואם ח"ו
 אי' עושין רלונו אזי כתיב לור ילך חס'. כי מרח היקוד
 נק' לור ילך כמ"ס נמקומו ואז הוא ח"ו ח"י שהוא
 צחשון קהלים או זה או זה. אם עושי' רלונו אזי
 הוא למחקה ולמקחור. ואם לאו הוא חס'. והוא
 כוחה ליתן ריוח בין הדברים צפרשיות שנק'ם
 שם נכל לצנן על לצנן קריב הרי צ"פ כ'. והם
 ראשי גדודיו ולגדודיו ח"ן מקפד אבל שם צמקום הזה
 אינו שולמים ירי עשו. רק ציוס שחרב צ"ה כתי' ערו ערו
 עד היקוד זה ששלמו זה ירי עשו בקוד משמוש היד
 דכתיב שומרים צירי' חשפס והיא צחילי מלך. והנן זה:
 וצוה המקום ליכא קול לעקה רק קוד הצנחי ליון
 צמר הצנח וירושלים חתן קולה כי ביקוד שהוא ליון שם
 ים שם ק"ג ומלי של ק"ג שמהם כשפעים הגבורות הוא
 נחשפד צ"ה וצרושלים שהוא קוד מל' שם שם אלהים
 נחמירי' שלו ודלרי' שפוע שמהם כשפעים חלר רים הוא
 נחשפד לעק' דכתיב לעקה הכערה ואין מושיע לה:
 אבל צנחי' ה' שהוא קוד ח"ת שניקוד שם הוא קוד מנל

פתח ד' דרך א' בוית' סור לשון בריאה ומלת בזהו

וַיִּצְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֶלְמֹו בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
צִבְרָא אוֹתוֹ וּזְכַר וּנְקֵמָה בָּרָא אוֹתוֹ: לְהַצִּיֵּק זֶה
הַבְּהִיר הַבְּהִיר חַיִּל כְּחַיִּי וַיִּלֵּךְ בְּשֵׁי יוֹדֵי מַלְאָךְ
בְּחֹךְ לִוְרֵה לְפִיכָךְ שֶׁם מִנְּאֵל עַל עוֹלָם מִנְּאֵל. כְּחַיִּי
יֵצֵא וַיִּצְרָא זֶה בֵּין הָאֵלֵּי הָאֵל אֵלֶּךְ כִּי"א וַיִּצְרָא
הַשְׂמֹנֶה וַיִּלֵּךְ אֵת הַהוּא: עוֹשֶׂה שְׁלֹוּם וְצוּרָה כִּי
אֵת צוּרֹו שֶׁם מְקוּמוֹ שְׁלֹוּם בָּרָא אוֹתוֹ וְשֶׁם מְקוּמוֹ
לִידֵעַ אֶחָד לְרִיכֹךְ אֶחָד לִידֵעַ הַפְּרָסָה שֵׁשׁ בֵּין
ב. וְהוּא כִי לָשׁוֹן אֵלֶּי" הוּא כּוֹפֵל עַל דָּבָר הַנֶּחָלָל
דָּבָר וְהוּא מַעֲשֶׂה אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁנֶּחָלָל מֵאַחֶיךָ שֶׁהֵם קוֹדֶשׁ
שֶׁנֶּחָלְלוּ מֵאִלּוּף עֲלֵמוֹת עַל אִוֵּר ח"ם מַעֲשֶׂה חֶסֶד
אִוֵּר בְּצִיר כִּי מִזֹּר הִרְאָהוּ בֵּין שְׂטָרוֹ קֶטֶן
עַל שְׂטָרוֹ קֶטֶן בְּכּוֹחַ יְכוּלֵי קִלְקוּל. ח"ם עוֹלָם
וְחִסּוּתוֹ חָד בְּחֹן מֵה דִלְלוֹ הֵבִי בְּשֶׁלֶךְ עֲלִמְיָדָלְהֶה".

אכל לשון צדי' כופל על איז דבר שכבר' מחדש אך הו' דבר רק. מאוד כדכח' צור' רוח ולא כח' יולד רוח וס' סוד י"ס של עול' הצדי' שסאור שסס אינו אור עמאמו' של אור ח"ק שכתחש השור ע"י זוג המאורות של העולם האלילות כח"ק כבר שני' זוג המאורות שני' מאורי' שני' שנים שנים צדי' כיון שמהוה' יחד מחשבת' זה צדוה ויולד מהם כליות אור ומהם צדוה אור חדש. והאור המחדש שיל' מחוץ אורות האלילות הוא קוד הצדי' ולשון ירידה כופל ג"כ על דבר מחדש רק שהוא כופל על דבר שמוגלס יותר וי' צו לורה ממש ולא כמו הצדי' שמוגלס גם על דבר שאין צו לורה כמו צדוה רוח כח'. והנה האור שכתחש מחוץ אורי' שבצדי' מהם נעשה עולם היידי' אך שנופל גם על דבר רוחי' כיון הנשמה לפי שם אל הנשמה י' צה לורה שטרי' כולוה מרמי' אינדי' וטס' ידי' מרמי' כידוע. ולשון עש' כופל על דבר הייחד מוגלס וס' קוד עולם העש' והנה כבר כתבתי

מן הצריחה ולכן כתי' ויצרל כד הפועל וכת' ויילר כד המהפעל שהוא קאי על עולם היצירה שבאצילות שהוא קוד לורה צחוד לורה עיי' החלצות יצירה צלירה ולכן כתי' שם מלא על עולם מלא שהרי כבר כת' שמלת עולם הוא קוד ויק' שנק' עולם ובשמלת שם עולם שלמעט נק' עולם מלא : ובכך כת' שציריה שם הוא קוד שם היי' והף יצירה שלמעט הוא ג"כ קוד היי' ובשמלת שם החמון לעליון כעטם צבור אלפים צבור הכות' ה' הוא האלפים כתי' כבר צבור ספר ז' וכת' שם שם כק' שם מלא כי בשמלת היי' שהוא כ"ו כזה כ"ף ו' א"י היי' אלפים ולכן ספיר אחר שם מלא על עולם מלא : ובכך כת' שכל המלצ' נק' גוף והמחלצ' נק' נשמה : והנה היצירה מלצ'ת לצריח' ולכן אחר ויצרל קאי על הנשמה ויילר קאי על הגוף והנן כ"ז : ואבנ' שם מייצג ג"כ שפ' עושה שלום ובורא רע שהרע הוא מדרגה יותר תחתונה שאין למטה הימנה אומר עליו לשון צריח' שהוא מדרגה עליונה והשלום שהוא למעלה הימנה אומר עליו לשון עשית' מדרגה תחתונה : ומייצג אחרו ג"כ צלה לטובו אך זכור הזכור מה שכבר בארנו שהמהלצות הוא רק בקדושה שהוא קוד מעשה מרכבה אופן צחוד האופן והנן זה : אבל הסערה אחרת אין לו צמה להחלצ' : וזה שאמר שהסדרים הם רק רוח צלה גוף כמו שכתבתי כבר שכלן הם רואים להידמות לקדושה כקוף בפני אדם ומצדדים איזה גוף להחלצ' זו : וכתבאר מתוך דברי הספיר עלמו שמלת צורה צורה אל הקדושה זו הוא חסוד רומ' אל הסערה אחרת המהסיה את הצריח' : וזה שאמר צרל הקדוש צדוק הוא צדוק : וסמ מקומו בשלום אותיות מלצ' ש' וכיון ש'ם לו מלצ'ת שהוא קוד הגוף ועל הגוף נופל לשון עשית' ככל' וצדל חסוד ושם מקומו צדע ולפי' שאין להם מהלצות קוד הגוף רק קוד רוח רע ובכך וכתבאר שכל חסוד לצד נופל לשון צריח' כדכתיב צדק רוח ולכן ספיר אחר הכחוד עושה שלום ובורא רע : ועוד י' ש' במאמר זה פירוש אחר וביארתיו בחבורי הגדול צפ' על הזכר וכאן אי' צלתי להודיע' כמה כללים ועיקרים גדולים שכלולים ב'צדו זה המאמר : והנן כ"ז :

דרך ב' בו יתבאר סוד הבטחון והאמונה

בתיב צדע זה' ועטם סוד שכן אין ורעה אמונה : הנה אמרו כל המאמין ביצורו של עולם ה"ז מקנני' אמונה : זה המאמר נכתבנו בו קמא' דקמא' וגם חלקי' אחרת נפשי' כי תדע שהאמונה והנצחון הם ז' דברים שהא' לר' לחצורו ואין חצורו לר' לו כי האמונה היא לנצחון אבל הנצחון לא יתקיים זולת האמונה : כי אפשר להאמין על איזה מלך או סר או שאר צ"א ש'ם יכולה צדע להטיב לזולתו : אבל אינו צדע בהם ש'טיב לו כי אפשר שאין לרובם להטיב לו הרי כי יתקיים האמונה בנתי' הנצחון : אבל הנצחון לא יתקיים בנתי' האמונה כי אי אפשר להיות צדע בשום אחד ש'טיב עמו אם לא אחר

סיוודע

שם קוד חמון' נאשר ש'טיקר הויית' ען י"ס ותצוה הם קוד צריח' שבאצ' : וזהו הצדן שהחלצות והחכללות העולמות צדע רלון ש'ם עליה אל העולמות שלמעט שכולם עולים אל עולם אל' : צבור מקרא' קודם שם קוד האופש'ין שם הקדושים למנוח על יסודי' חסוד וכלה ככתבין' צבורם קוד האל' : שנק' קודם כתי' כתי' שכל אחד על מקומו צדל בשלום : בשלום אותיות מלצ'ת שהחמון כעטם מלצ'ת לעליון : והנה מוצר דגרי' האר' ז"ל סקדר ההלצות' הוא צאופן זה : שג"ר של עולם חלילות שהוא קוד הראש זה לא כחלצ' לשלום ובשאר' מנולים רק שהמהלצות הוא צאופן זה : שעולם הצריח' עולה ומלצ'ת לו' ספי' של עולם חלילות : ועולם היצירה מלצ'ת לו' ש'ם של עולם הנצירה : ועולם העשית' מלצ'ת לו' ספי' של עולם היצירה : והוא רק קוד ההלצות פנימיות העולמות שם קוד הנשמה שלהם היינו הרוחניות שבהם אצל ההלצות החליותיות של העולמות הוא צאופן אחר : י"ת' בשאר' מקומוה הסייב' : לזה : והנה צדע נכתבנו כמה מהקדמות' לידע הטע' : למה אין כה לשלום הצריח' לעלות למקומו הראוי שהוא קוד עולם הצריח' שבאצילות ובשאר מדרגה למטה שה' : ספירות תחתונות הם קוד יצירה דאלי' : אצל עי' דגרינו מוצן כי מה שאלו אומרי' שה' ספי' תחתונות שם מתחיל עולם היצירה היינו זולת ג"ר של זעיר עלמו ועולם הצריח' עולה עד ג"ר עליונות והנן זה : ואם הצדן ש'טיב חרלה כי עולם היצירה כולה מלצ'ת רק ליצירה שבאצילות ועולם העשית' כולה מלצ'ת רק לעשית' שבאצילות : ועמה ככל' לציור המאמר רק ידוע הדע שמלת חלילה עומד חמיר צמעתו : הכוונה כי אף שיאכל איזה אור ומנוח הרי הוא כחלל מעלמיהו ולא גם איזה האור שהוא כחלל יקרא ג"כ חלילות לפי' שבאכל מעלמיהו וכן עומד חמיר צמעתו צמעתו : ובמדרגתו לא יסתכל לעולם צבור הכחוד אפי' לא כתי' : הכוונה כי אי' רומ' למלכות כתי' כבר והף חמל' דאלי' נקרא' היי' בהייתו לא יסתכל לפי' שמקצלת אור חלילות עלמו : אצל למטה מן האל' הרי חרלה כי כבר נכתבה ממדרגתו ולכן כתי' ועטם יפר' כי אם יתחדש איזה אור מתוך זוג המאורות שבצריח' אי' כתי' ויצרל שכל הפועל נופל לשון צריח' ועל המהפעל כבר אמרנו ציריח' האור כחלל ונופל צו לשון יצירה הרי כי נכתבה ממדרגתו : וכן הוא ציריח' שאם יתחדש איזה אור עומד האורות שבציריח' אי' על הפועל כתי' וילר : ועל המהפעל שכבר ירד ממדרגתו כופל לשון עשית' : והנה זה ידוע עי' חכמות הדקדוק שמלת וילר צד' וילר קאי על הפועל שהוא פעל וילר : אבל מלת וילר צד' וילר קאי על המהפעל והוא כמו נוכל והוא מוצן : והנה צדל המאמר רלה לייצג ז' כתובים הצאים כחלל וכתובים זה את זה כתוב אחד אומר ויצרל אלפי' את האדם וכתוב א' אומ' ויילר : ומייצג צלה לשון ויילר ז' שיה קאי על הנוצר שהוא אור המהחדש

היסוד הנג' ח"י עורסים וכן חו' בהם. ואמרנו לעיל שהצדיק' אף במיתתם נקראים חיים היינו אף שמתלק ויעלה היסוד למעלה דחבר האלה שלמעלה שילוקו נק' לגביה מיתה כמ"ש כבר ג' שם הוא נקרא ח' העולמים כמ"ש כבר. וזה חבין על מה נפגרו עמודי עולם. חד אמר שכניה במערב. וחד אמר שכניה בכ"מ מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא סליג'. כי כבר מבאר בוזה כשהצדיק נתיחד בצדקה נקרא ח' העולמים והצדקה דבוקה בצדיק. ואף כי בגלות ירדה הצדקה למטה עכ"ו הצדיק דבוק עמה כמ"ש כבר. וכתיב צדיק אובד צדקו בשביל צדקו. ותדע כי היסוד הוא מרת מערב לפי ששם מתערכים כל הכחות שהם ח"ה וז"ל כמ"ש כבר : והנה השכינה היא סוד קרבן עולה ויורד שפעמים היא למטה בסוד והארץ הדרום הנלי ופעמים היא למעלה בסוד אשת חיל עמרת בעלה. בסיה' זאת תורת העולה הוא העולה קרבן היא. ולכן חד אמר שכניה במערב דומר שהצדקה תמיד מתוחד בצדיק שהוא סוד שכניה במערב כנ"ל. ובא ודעו ויגיד עליו שלא האמר שרק כשהם במקום יש להם יתוד אבל כשהיא עולה למעלה או למטה אי נתרחק מן הצדיק וכן אמר בכ"מ הכוונה כ"מ שתהי' שם היא במערב. כמבאר בזה דאמ' כמה דסדיקו דילה בוא"ו כך נתיחו דילה בוא"ו דלית לך דבור בלא קול קול דא איהו ואי'. וכן סרסו בכלל כ"מ שהוא במספר קול"ל טאה שהוא במספר רל"ו שהוא שיעור כל הקומה כמ"ש כבר. והנה אמרנו שבספר מתערכים כל הכחות שרם המשה חסדים וחמשה גבורות ה' חסדים סוד ח' הוי"ת במספר קול. חמשה גבורות ה' אלהים במספר שקל הקודש והוא צדיק חונן ונותן בסוד שם כ"ן כמו שכתבתי סך הכל במספר ברי"ת. כי מלח בריה רומז לצדיק וצדק ששניהם נקראו בריה אך במקום שנתקף מלח הקמת בריה נרמז רק על היסוד שבו נוסף לשון הקמת בריה. והבן זה היסוד :

אות נימל

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות נימל בצורתו כתיב נמל על עברך אחיה ואשמרה דבריך. דע אהובי אחי שאות ג' בצורתו כזה ג' שהוא ב' אותיות י"ן זה רומז למרת היסוד כי כבר נתב' בסוד הפסוק אלה תולדו יעקב. יוסף ואמרנו למד שאיקונין של יוסף ממש איקונין של יעקב. והכוונה כי יעקב הוא סוד ו' שנשם כמ"ש כמה פעמים ואות ו' מוליד ו' כזה ו' שגא תוכך לומר ו' אלא ו'. והנה ו' העיקרי רומז לח"ת סוד יעקב והו' הב' שהוא התולדות של ו' הא' רומז לידוס סוד יוסף חסדי שאיקונין של יוסף הוא איקונין של יעקב ונקראים כפי חכמי האמת ו' רבתי ו' זעירא. ונתבאר כבר בסוד הכתוב והוא יושב פתח האהל ששפת חסד שבא מחוץ עילאה סוד אברהם מתגלה בשמות דאברה' וזה השפת נכללם בה ה' חסדים וה' גבורות והוא סוד ו' שהיא נקודה חדא וכוללת עשר. והיא סוד ו' זעירא שנתוסף לפינתם בנתינת בריה שלום והבן זה. ולכן זכה א' לכדונה מסבאר דתתם מרת אברהם ונח' זה ששפתה יורדי' ה"ג אל היסוד אבל הוא אינו נותן מיד הגב' אל הנוקבא שא"כ היו הדינים נזכרים רק שמתקין עד שגבורים הגב' למעל' בסוד אור חזר ואח"כ יורדי' החסדי' קודם הגב' ואז נמתקים הדינים ויוצא' סממיתם. וז"ל והוא יושב פתח האהל ישב לשון עכבה והמתנה וכשבא' שוב ח"ה וה"ג שהוא סוד ו' זעיר' אינו נעשה ממש צורת אות ג' כנ"ל שהוא ו' ואז נאמר והקפיתו את בריהי הנוב' ובהו חבין סוד גדול ונורא מ"ש רז"ל והוא ישב ישב כתיב בקש לעמוד א"ל שבו וכו' אם תשכיר חבין כל מאמס וז"ל כי כאן הקיצור יפה. והנה כבר

שיודע לו צופה שיש יכולת לו להטיב וכל זמן שאינו נחמין שהוא צעל יכולת לא יצטח זו. הרי הצטמון לא יתקיים זולת האמונה : והנה אוחס המאמינים שהצדקה והאמונה שלהם הוא רק ע"י קבלה ומרבותיו או נאחזתיו ולא יחקור צבכלו לעמוד על חוכן הדבר שגם השכל יחייב וזה שקיצל ויראה צנופה שאי אפשר להיות צנום פנים כי אם כמו שקיצל הרי רק ונעשה צנחיו צידו והיה כמנענע צנחנה ולא יצטח שם אלהים כי צנחן יצא לרעה הספקת. אבל מי שהוא חוקר צבכלו עד שרואה צנופה שהצדקה הוא יחיד הקדמון ושאינו לריך לשום צדקה רק המליח כל העולם מנערה עוצה שדרכו להטיב לזולתו זה צודאי יצטח צללהו וזה האמונה קלימה שהיא עם הצטמון. והבן : ולכן אמרו מי שנאחזין ביחודו של עולם ר"ל אמונה גרידא צלי צטמון עונה הרי זה אינו אמונה שלימה. והבן : והנה אף שאמרנו שהצטמון עדיף והאמונה הוא לגבי דין אבל למעלה הרי האמונה למעלה מן הצטמון כי האמונה החקיקים צלתי הצטמון ואין לריך לו. אבל הצטמון לריך להאמונה ולא יתקיים זולתו. ואחזר לך : הנה כתיב כבוד אלהים סתהר דבר וכבוד מלכים חקור דבר כי למעלה כבוד הצינה שהיא קוד אלהים אין לנו השנה לחקירה רק לרעת אוחו אמונה אומן : וכיון שאין לנו השנה ח"כ חיד יכול לעמוד על החקירה ולכן עם הוא רק קוד האמונה אבל החקירה ומחלה מן ח"ה ומלכות כתיב שאל נא לנן היום אשר ברא אלהים אדם. והבן : והנה ומלכות נקראים מלכים מלכא ומעורטתא וחסו וכבוד מלכים חקור דבר. ושם הוא סוד הצטמון דכתיב אשרי הגבר אשר עם ה' מצטמו כי הוא קוד חילכל דבא דמזון דכולל צ"י אך כי לא יתקיים הצטמון זולת האמונה כי ח"ו הו קלין צנעניות לחלות השלימים והמנעלה צמקום הזה כי זה היה חטא ונקוטש דהוי רייקא חילכלא הו מנייהו רצ ותלה המנעלה צמקום דכתיב מוקוטש עולם ציום השנה דלשון יום מיוצר וכי אי הוה מוקוטש צליש לא ה"י חייב מיתה חלל הכתוב צא לרעות חטא כי יום השנה הוא סוד חילכלי דבא כמנצור צוזה. וסבן זה : רק לריך למד האמונה להצטמון כי זולת האמונה לא יתקיים הצטמון והבן כ" : והנה אם השגיל חרחה כי יס אמונה למעלה מן הצטמון ויס אמונה למעלה מן הצטמון והבן זה סיעצ : ולרעות לך אלהים אמת ואמונה : והנה המנעל של חמ"ה הוא אדם שם חמ"ה צמולו שהוא חמ"ה ומעולו לצד הוא חמ"ה שם זוג של אדם. והוא צמקפ צע"ה. וחסו צע"ה צה' ולא ונעשה עוז ודאי : כי ימנעור עמוד ולא שכן חלף. דכתיב לדיקים יעשו חלף. אבל ודעה אמונה ודעה מלשון ריעד ודע חלף. והבן כ" סיעצ :

דרך ג' בו יתבאר סוד הקמת בריה

כתיב והקפיתו את בריהי אתך. הנה אמר הכתוב אלה המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. הכוונה כי מצות מלא כזה מ"ס צדי וי' תיו במספר ברי"ת סוד מרת

כבר נת' שמן י' שהוא סוד חסד יוצא ממנו שם קדוש שמו כספסוף משש והבן זה. מה השם במילואו יש בו כ"ח אותיות זה הכ"ח נותן י' לר' בסוד שמיאלו ג' י' נמול דלים. דכתיב טוב איש חונן ומלול יכלכל דבריו במשפט נה' זה. וכיון שבא זה הכ"ח אל הר' אזי כתיב ובהיכלו כולו אומר כבוד. ואז גם הנימל שהוא שם י"ו כנ"ל מתמלא ואז כתיב תנו כבוד לה' אלהים. ומד עולה דרך הא' סיד המשפט בסוד מגדל המרת באור סוד אות ל' ונתחבר עמו הא' ונעשה ג"ל ואז מן אלהים שהוא שופט מלה נמתקו הדין שבו וחזרו ונתגלגלו לפניו בסוד יתגלגלו חסדך על מדותך ונעשה מן אלהים שם קדוש ונורא שהוא אכרס"ם שעולה בספר ע"ד בסוד הכתוב ושבת ע"ה ה' אלהיך ואז כתיב ויעקב קרא אותו ג"ל ע"ד והבן כ"ו. והנה דוד ע"ה אמר גל עיני ואכסיה. הנה כבר נתבאר כי מרת דוד הוא סוד עזימתא שפירא רלית לה עיניו ונ"ל עיניו שיהיה שמו בא מע"ד סוד נ"ה דה"ב והם ס' עיני' בספר השות ומה אתעבדו עיני' דיה. וזכן כתיב והוא ארמוני עם יפה עינים ארמוני ע"ה בספר הו"ה אלהים שע"י שיהיה נעשה ג"ל ע"ד ואז הוא עם יפה עינים. והנה לפניך רמזתו בצורתו. ועתה אמר סודו במינו. שהוא שלישי לאותיות. והי' שהתחלנו בתחלת הסתח ית' לקמן בה"ג. והבן כ"ו :

דרך ג' בו ית' סוד אות ג' בכנינו שהוא מלואו כתיב גדול ארנונו ורב כח : הנה אמרו שיעור פסח שם מעלה רל"ו אלף פרסאות כמנין ור"ב כ"ח וזה שיעורא דמספרון אבל קצ"ה כתיב אל מ' תדמינו ואשחא יאמר קדוש : רע אחי כי סוד ג' במראו כזה נמ"ל רומל לת"ח וזה ליסוד כמו שהוא רומל במינו לפי שהם מקבלין ג' היות"ה שהם סוד חל"ם הפנים וע"ה הוא במספר נמ"ל. כמ"ה כי אה' תולד אצור אמר אוכל וית' עוד במקומו : ומתחלה אודיעך סוד גדול מה שאמר ד"ל איהו נמלית חסד של אמת זה הנמל חסד עם השם. הכוונה דכתיב ונתנו בן יתירע בן אשה ח' כתיב ח' וקרינ חל"ם אל למקרא ואם למסרה. והנה לפי המקרא דקרינ חל יתמשי המקרא כמו איש חם או איש מראה איש מדה שפירשו איש חם בעדה והם כמבאר מתוך דברי הוהר כן. הכי איש חל בעלה דחיי במד אשת חל שהיא עצמה סוד חל כמ"ש בסו"ה ושמ"ה נ"כ"ל שמשותף : ולפי המסורה שכתב איש ח' יתמשי על עצמו שהוא עצמו ח' איש ח' ואמרו לפי שהצדיקים אף במיתתם קרינ חיים. וכבר פירשתי למעלה ועתה אוסיף ידי שנית לבאוי כי כבר נת' שבנינו חל"ם סוד מרת היסוד ובשהוא מקבל חסדים מרובים מן אל עליון כמ"ש אל עקין נטמל חסדים מרובים והוא סוד חסד אל שהוא יוסא דכולא יוס"ג דכתיב יוסא יצוה ח' חסדו כמבאר מתוך דברי הוהר אז נקרא איש ח' שכולל ו' צירופי ית' שיש בהם ח"י אותיות כמ"ש כבר. ואז הוא במד אבר ח"י ואז נק' נמול שהוא נמל דר סוד מרת דוד בסו"ה דלותי ולי' הושיע. והסוד הוא כי ית' מלגלג ו' נלגלים ואין נלגל בלא נקודה שהוא למטה שעקיו תסוב הנגלג. והנה אם תחשוב ההרחק מן המרכז אל העגולה הוא משש חלק שיש"ח העגולה ולכן לא יתגלגל יותר מששה פעמים. והנה ית' בסלוי כזה ית' ח"י וי"ו הוא במספר ז"ן כי הוא אל ית' ומספרו לכל ומספרו לכל חיינו למטה הנקרא כל דכתיב כי כל בשמים ובארץ כמ"ש כמה פעמים. ואם תחשוב ששה פעמים ז"ן הוא במספר ש"ע (דבר זה קשה הבנה אם לא בצירוף כ"ח הגבול לעיל) ש"ע נגזרין ויורדים מן מנים עליונים ונקראים סוד אל כי באים משם אל שבעני פאות הקון העליונים הנכללים במדה ראשונה של

כבר נת' שמן י' שהוא סוד חסד יוצא ממנו שם קדוש שמו כספסוף משש והבן זה. מה השם במילואו יש בו כ"ח אותיות זה הכ"ח נותן י' לר' בסוד שמיאלו ג' י' נמול דלים. דכתיב טוב איש חונן ומלול יכלכל דבריו במשפט נה' זה. וכיון שבא זה הכ"ח אל הר' אזי כתיב ובהיכלו כולו אומר כבוד. ואז גם הנימל שהוא שם י"ו כנ"ל מתמלא ואז כתיב תנו כבוד לה' אלהים. ומד עולה דרך הא' סיד המשפט בסוד מגדל המרת באור סוד אות ל' ונתחבר עמו הא' ונעשה ג"ל ואז מן אלהים שהוא שופט מלה נמתקו הדין שבו וחזרו ונתגלגלו לפניו בסוד יתגלגלו חסדך על מדותך ונעשה מן אלהים שם קדוש ונורא שהוא אכרס"ם שעולה בספר ע"ד בסוד הכתוב ושבת ע"ה ה' אלהיך ואז כתיב ויעקב קרא אותו ג"ל ע"ד והבן כ"ו. והנה דוד ע"ה אמר גל עיני ואכסיה. הנה כבר נתבאר כי מרת דוד הוא סוד עזימתא שפירא רלית לה עיניו ונ"ל עיניו שיהיה שמו בא מע"ד סוד נ"ה דה"ב והם ס' עיני' בספר השות ומה אתעבדו עיני' דיה. וזכן כתיב והוא ארמוני עם יפה עינים ארמוני ע"ה בספר הו"ה אלהים שע"י שיהיה נעשה ג"ל ע"ד ואז הוא עם יפה עינים. והנה לפניך רמזתו בצורתו. ועתה אמר סודו במינו. שהוא שלישי לאותיות. והי' שהתחלנו בתחלת הסתח ית' לקמן בה"ג. והבן כ"ו :

דרך ב' בו יתבאר אות ג' במינו כתיב וכל בשליש עפר הארץ. הנה ארז"ל הבעד מפרנס את אשתו ע"י שלישי. הנה תרע כי זה השלישי הוא המקבל מן השמש במספר השות ה' הוא שלישי באותיות ושלישי במדות דרך קו האמצעי וע"י הכלכלה והסחי והמנסה. דכתיב טוב איש חונן ומלול יכלכל דבריו במשפט. היינו שאותו סוד הנקרא טוב דכתיב אמרו לצדיק כי טוב ע"ה יכלכל דבריו. אותו מדה שנק' דבר ה' כמ"ש במקומו ע"י משפט שהשלישי מקבל מן השמש ומאיר לארץ. והמשפט הוא ג"כ סוד מים שלישי לששת ימי בראשית. והמשפט מקבל מן אלהים סוד הבינה דכתי' שיהיה כאלהי' הוא. ואם אנו מקבל מן המשפט אזי כתיב ויש נספה בלא משפט כי זה השלישי הוא סוד י"ש שנותן כל צדיק דכתיב דהנחיל אוהבי יש כמ"ש כש"ב. ומסנו מורחים השמטות שהם ח"ר אף שהם במספר ש"ש. דכתיב שיש אנוני על אפרתך כי שם סוד האמירה שהוא בלתי שום כמ"ש כבר. ונק' יוסף הכולל ש"ש היותו ולכן ויכלכל יוסף את אחיו כי ממנו הכלכלה : ובהו חל"ם מארז"ל שמשור עוף א' יש בכרכי הים וכיון שזרחה עיני השמש מתהפך לכמה נגונים זה העוף הוא סוד יוסף במספר השות. והוא השלישי וכשמקבל האור מן השמש אזי מתהפך לכמה נגונים ומסנו משבעים הנגונים למטה כהאי דבר ואינון עינין דילי והוא חסד דכתיב כל הנחלים הורגים אל הים והוא יושב בכרכי הים והעינין דיה הם סוד תקיפות ונישמויות שהם מפרסאי' דהכמה מלשון מורסדא דילי' דכך בחברותא. וזה המורסדא הוא סוד התכלת שדומה לים יום לדקיע וזה הרקיע הוא דכתי' יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים כמבאר בזהר והוא העושה שלום במרומיו כי הוא סוד שלום בית כמ"ש כבר. והעתה כמבאר ה' שהתחלנו וכל שביש עפר הארץ ולשון וכל מלשון כלכל. ואם נפרש מלת כל מלשון מדה אחי שפיר ג"כ כי תרע כי מרת היסוד עצמו סוד מדה רביעית מן מרת ח"ת ועם העשרה הרבוקה בו הוא שלישי. ואנכי אמר לך מאמר סתום בחרונם יונתן ח"ל סומני' דדקיע שלש אצבעין. והוא מלא. וכן אמר בן זומא יאיתי והנה בין מים ערונים למים תחתונים כשלש אצבעות.

גן העדן

של י"ג סודות שהוא אל כמ"ש בשער ה' והוא בספר
השני בספרה מוב שכן קרוב מאד דרוק במ"ש במקומו. ועם
הנקודה המצויה שהיא הסמכו והוא סדר שפת חסד המתגלה
בנו. ש"ע"י הוא י"ג ומתנועע והוא סדר ביצוריו הוא ש"ס
סוד ש"ס צינורות כמ"ש כבר הרי לך סוד י"ה ש"ע"י : והנה
בגלותו שמתקמו כל הצינורות ואינו מתגלה. זה החסד כי לכן
אין עתה סוד נשמות הצינורות בכאמ"ש : ההוא מ"ס חזרת
הנוק' סוד דרכי' אור וזוהו לצדיק ועתה הצדיק אבר וזהו
הערב יבש. וכיון שנחסד ההוא נקודה ראמצעית ש"ע"י חסוב
העולה אף אינו מתגלה ואינו בבחי' ח' דק בסוד אבר סת.
וכצורך חיות העולמות לא ימלך שאל יהיה יונו למעלה אה.
בסבסוד חשיית בה דרכי' צוד לחי' ותשבת ס' מחולק
והוא מקבל דק מן ה"ת כמו שפכואר מתוך דברי הוורד שאף
שצרינא' בגלות' כפי' השגה בה דרכי' הנה הוא עומד אה
בתלוי' שפניה מן הלחות מצ"ן מן הדיכס' וזוהי מן ה"ת
הוא מדה אמת דרכי' תחן אמת לעקב הרי כי זה החסד שהוא
שקבל בגלות הוא דק סמדת אמת היה מכואר לסניך שהחסד
ש"א אמת הוא העמל חסד ע"ה : ונזוור אל העיני'. ומתחלה
בנבאר ביאור המסוק שהחלטה בזה הדר. שהי' נה' רעלה
שכשיסוד מקבל חסד ע"לאה אוי נתגלה ונק' גרוד בסוד איש
ח' והנן. שהוא סוד הגרלות של מרה זו ח"ש' הכתוב גרוד
אורינוג' האחד היסוד הנק' ארון כל הארץ אוי הוא ורב כח.
והנן היסד. הרי נתבאר שחסד בסוד ח' הוא נק' גומל ס'
אות גמול. ועתה נבא לביאור ה' שהתחלנו בראש ה' דק
מתחלה אבאר לך ה' רעות שומלנו עמודי' עולם. והוא כי
רוב חכמי האמת הקדמונים סברו לומר שסמדת דוד הוא סמדת
היסוד של דוד ראיות חזקות המראים במסות עליו והאירועי'
גלה לנו שסמדת דוד הוא סמדת המלכות ובדברי' הוורד מובן
י"ב בדעת האר"ז' אל לפעמים נראה שדרענו נוסה לדעת
הקדמונים וכבר ישת' ארו הכי ריעות שאלו ואלו דברי'
אלהים חיים. ועתה אוסיף ביאור כי דיעות חכמת המבצע
שגם באשה יש בה צד זכרות ובחתיקודר בה צד הנזרות היא
מתאחד אל הזכר וסתר' התאחד היא מרוע. וכ"ז שאין זה
הצד מתעורר אל תוריע ולא התעורר וכל אשה שאין באופן זה
הבחי' היא עקרה. וכן הוא באיש כמ"ש כבר. וזה הבחי' הוא
בחי' היסוד שבמלכות והוא סוד בנימין. וכן בחי' הנוק' שבכבוד
ואם בחי' המלכות שביסוד ונק' י"ב בנימין. וכבר נה' שביסוד
הגם במלכות שם הואו קבוצ' הגנוזות ונבדוהו ונא' באופן זה
י' בבחי' הזכרות הן ביסוד הן במלכות שם הוא קבוצ' החסדים
היינו ביסוד שביסד. ר' ביסוד שבמלכות. ולכן י' מקבצאל.
השן. ובבחי' הנוק' היינו במלכות שביסוד ובמלכות שבמלכות
שם הוא קבוצ' הגנוזות. וזהה החסדים הם המנינים על הגנוזות
שלא יאחוו בהם החסונים כי אין להם אחוזה בחסידים רק
בגנוזות. וזהה כבר נתבאר שהחסדים המתגלים בחסידים הם
סוד אברהם כמ"ה' והוא יושב פת האהל. והוא שאנו אומרים
מן אברהם והחסדים המתגלים ביסוד המלכות הוא סוד מרת
דוד ונקרא חסדי דוד האנשים והוא שאנו אומרים מן
דוד. ועתה מבאר' ה' רעות שהרי מרת דוד הוא סמדת היסוד
שבמלכות וכבר נה' שהחסדים של טוק' הם בערך גב' אל
הגב' של דוכרא ומשימא דחסדים שזו ולכן גם הם צריבין
לדעת אברהם. ונח' רעלה' שהחסדים של יסוד נק' גמול ואו
הוא נק' איש ח' אוי כהה' חיים דרכי' לא אמות
בי אחיה ואספר מעשה י"ה שרם החסדים ונב' של סוד
שבאים מחיב' סוד י"ה. וגם נה' שהמלכות נק' דברי' והשתא
יוכן ה' גמול על עבדך אחי' ואשמרה דברך וזהו ה.
ועפ"י הדברים הנ"ל בתין מה שאסור וז"ל ע"ס ושני עקרה
אלה ודר מלמד שרא היה דר עיקר מסדון. הכוונה עליו

כתיב גאולה תתנו לאחר: דע אחי ששפ' צא להזמיר
לחסמ"ד גאולה לחפלה. וסוף ממש סוף גמ"ל

[illegible]

שקלא

שוא קוד ג' האותיות שציקור שלה שמקבלת ענה"י ד"ה
 סרי מוחם בתוך מוחם : והנה המוחם הא' כבר נהבאר
 שוא זה מאל' והוא קוד אות ב' של אפרקמון שהוא
 קוד הרצנו. ואם תלך עם ע"ן הוא ועי"ן והמוחם
 הני' הוא קוד כ' של אפר'קמון שואו קוד העבולא הוך
 רצנו כמבואר בזוהר הרי ועי"ן מוחם : וכבר נהבאר
 שלמעט קוד הכנ"י שואו אלהים ועי"ן הווג חזורים
 האותיות האמלעות של אלהים שנהם קוד הדין כמדע
 וחזורים לפניהם בקוד חזרה דין לרחמים מה נעשה עי"
 שמהפך ממדע"ל למדע"ר ונעשה ג"ל כמ"ש ח"ם קוף
 הפסקו גל נעול ועי"ן מחום והנן כל זה : וזה הבין
 קוד הפ' כנף אצ"ל לא חגלה והוא קוד ג"ע כמו שנאמר
 גני ארם הראמון דכתיב וידעו כי ערומים הם והולך
 לבקוי והנן כ"ו. אצל לעמוד שאל יעביל רוח העומה ון
 הארץ כתי' ולא יכנף עוד מוריד שלא ילמד לכנפים והנן :

דרך ג' בו יתבאר סוד הגירושין

ועתה אבאר לך למה גרשה אפרסילכתן בכל ענין
 ואלמנה מותרת לכהן הדיוט ואסורה לכהן גדול :
 והענין כי כן דוגמחו למעלה. אך תחלה אבאר לך קוד
 הכחוש איכה יצנה גדר העיר רבתי עם הימה כאלמנה
 רבתי בגוים וגו' הימה למע : ועד כל אבאר לך קוד
 הו"ם קמוה של ל"רצנה המשרה שון ו"ם פחוחה
 נעשה קמוה. ונ' פחוח' של חומת ירושלים פדולות
 שון קמוה נעשה פחוחה : כי הנה מבואר מחד דברי
 הזוהר כי ארם ו"ם רומל למדע המלכות ח"ל אמרם ו"ם
 רבשיע ריכך לגורו זי העולם שבי אהם נקרא מלך
 דכתיב מלכותך מלכות וכו' והוא עפ"י שמואל שם כי
 מלכא בלא נעוריהאל לא יקרא מלך. והנה ארם ע"ם
 שם ג' אותיות פתיחה וקמוה רומחם לז' מלכיות
 שם קוד שושנה עילאה ושושנה תחלה. ונהבאר כבר
 שלמעלה היא בקוד אשה כי שם א"ל מוחם בתוך מוחם
 והיא קוד ו' פחוחה. בקוד שאמר ז"ל ו"ם פחוחה
 ומאמר פחוח ו"ם קמוה ומאמר קמוה והוא עפ"י קוד
 שאמר עשה זה ומאמר וכן אלו אומרים אשר נאמר רו
 צא שחקים והנן כ"ו : הרי כי ארם ו' פחוחה רומח
 לשושנה עילאה לפי שם המוג העירי ללך חיות
 העולמות וכמו שיתבאר בגמון. וארם ו"ם קמוה רומח
 לשושנה תחלה שיהא קוד שושנה זין המוחם כי שם
 קניצ רשעי' יתחבון ושם לריך להיות המוחם שואו
 קוד נעילת הדלתות. והוא קוד ה' דלתות שזרחה
 חשכה שון ג' דלתות כשהם נעלים נעשה ארם ו"ם
 קמוה כזה : כי למעט אין הווג תדירי רק בקוד אהל
 מועד : והנה בצנה המורכב צענותינו נכחם הפחוח
 ונפחת הקמוה ואל א' אפשר לעמוד אפילו שעה היא
 השעה שמונה לאר' עמה ארם לך עמודה רק היא יצנה
 לארץ וראשה חפוי כאשה אלמנה. והכוונה כי הנה ה' :

שוכני' ה"ל הם קוד ז' ה"ן שם קוד נענוי ורות
 לאחמר בתוך ותלכנה שחיתן שחי' ה"ן וסייכו שהשושנה
 העליונה ירדה פלחי' עד הצריחה שנקרא' ארץ צמק'
 שיהיה מחללה ונקום שושנה החמחמה כמו שית' בשער
 ז' : ולפי שנה כתיב וכדרי' לאחל לא אלת לא שלמו
 זה השונאים ארץ שואלרכם לנעילת הדלתות כמו ששלמו
 בשושנה תחלה ולא עוד אלא שנתמעטו ככפי החיות הם
 הכנפים שחי' ומכ"ם ון הסתכלות רע עין והוא קוד
 העלית כמ"ש עמה כתיב בשפסכם שולחה אומכם שפסחקה
 האם ון הכנים וכלע אמרתי דבוע פורפירא דילי' אשר
 היה מיניו קדם שם קוד חו"צ שנקראו ימי קדם כמ"ש
 כבר. ונשאריו האדם ואשחו ערומים ולכן הולך הח"ה
 שהוא קוד ו' להסתלק ון הסתחכים למעלה זין כחר וחכמ'
 שם קוד ז' אותיות אל"ף י"ר כמדע ונעשה אר"י דכתיב
 חי לנו כי פנה יום שחיום שיהא קוד ח"ה פנה למעלה
 ונעשה אר"י ואר' היא נשארת בלמודה והיחה כאלמנה
 שהלך נעלה למדינת הים שואו קוד ים הסכמה והולכה
 ליטב על גני ארץ ולעומ פניה צקרקע שיהא קוד הצריחה
 שנקרא קרקע העשכן כמ"ש בקוד שאמר אשה עומה פניה
 צקרקע מפני הסתכלות הרע עין ואל ון ו"ם פחוחה
 שואו קוד כ"ו קוד הו"ה נעשה ו"ם קמוה של למדע
 קוד נעילת הדלתות והוא קוד ענינת השערים בלחץ :
 והנה השושנה תחלה עמה ירדה ג"כ פלחים בקו"ה ארץ
 כפלח ון שמים ה"ל זן שחר. וירדה עד העשיה ושלמו
 זה השונאים ונפרלו חומה ירושלים וככנס עומא צהיכל :
 ואל ון ו"ם קמוה כפילו החומות ונעשה ז' דלתות
 כזה : והנה אמרו בסנה הקצ"ה שלא יכנס צירושלים
 של שלמעלה קוד שושנה עילאה עד שיכנס צירושלים של
 מטה ולכן כ"ו קמוה ירושלים פדולות שיהא קוד ו'
 קמוה של חומה ירושלים שנעשה פחוחה שנקרא חומות'
 הו"ם של למדע שיהא היחה ו' פחוחה היא קמוה :
 דכתיב ולא אבא עוד צעיר שומל עיר כולל לשתיהן דכתיב
 כעיר שחזרה לה יחדיו שם קוד אותיות מלפ"ך שם
 צוקספר עי"ר וסם כפולות : וזה רוח המוקד איכה יצנה
 דד העיר הכוונה לרומח על ז' שושנים ה"ל שחא לא
 היחה לה עמודה רק יצנה לארץ דכתיב עטצו בלחץ שעריה
 כו"ש לעיל : וה' נעשה בקוד דד שואו ז' דלת ח"ל
 שון אות : קמוה נעשה ז' דלתות וכלל שניהם חומות'
 העיר כמ"ש ופי' על שניהם מה נעשה להם ומאמר על הא'
 רבתי עם היחה כאלמנה כי שושנה עליונה הוא קוד למדע
 והם קוד ז' אותיות גדולות ז של שוע : של למדע
 חסורבתי ע"ם : היחה כאלמנה שהלך נעלה למדינת ועל
 ה' אמר שרתי צמדינות כי היא קוד ירושלים שלמעט
 שנאמר עליה זאת ירושלים הוך תגוים נחמים וקצינותיה
 ארלות כי היא שושנה זין החומים אהל היחה מושלח
 עליהם ועמה ירדה פלחים והיחה למען שכן קורין כלכל
 למען קוד הקליפות שם למעט נעשה ששם ראש הקליפות
 הוא

אבאר לך למה גרשה אפרסילכתן בכל ענין
 ואלמנה מותרת לכהן הדיוט ואסורה לכהן גדול :
 והענין כי כן דוגמחו למעלה. אך תחלה אבאר לך קוד
 הכחוש איכה יצנה גדר העיר רבתי עם הימה כאלמנה
 רבתי בגוים וגו' הימה למע : ועד כל אבאר לך קוד
 הו"ם קמוה של ל"רצנה המשרה שון ו"ם פחוחה
 נעשה קמוה. ונ' פחוח' של חומת ירושלים פדולות
 שון קמוה נעשה פחוחה : כי הנה מבואר מחד דברי
 הזוהר כי ארם ו"ם רומל למדע המלכות ח"ל אמרם ו"ם
 רבשיע ריכך לגורו זי העולם שבי אהם נקרא מלך
 דכתיב מלכותך מלכות וכו' והוא עפ"י שמואל שם כי
 מלכא בלא נעוריהאל לא יקרא מלך. והנה ארם ע"ם
 שם ג' אותיות פתיחה וקמוה רומחם לז' מלכיות
 שם קוד שושנה עילאה ושושנה תחלה. ונהבאר כבר
 שלמעלה היא בקוד אשה כי שם א"ל מוחם בתוך מוחם
 והיא קוד ו' פחוחה. בקוד שאמר ז"ל ו"ם פחוחה
 ומאמר פחוח ו"ם קמוה ומאמר קמוה והוא עפ"י קוד
 שאמר עשה זה ומאמר וכן אלו אומרים אשר נאמר רו
 צא שחקים והנן כ"ו : הרי כי ארם ו' פחוחה רומח
 לשושנה עילאה לפי שם המוג העירי ללך חיות
 העולמות וכמו שיתבאר בגמון. וארם ו"ם קמוה רומח
 לשושנה תחלה שיהא קוד שושנה זין המוחם כי שם
 קניצ רשעי' יתחבון ושם לריך להיות המוחם שואו
 קוד נעילת הדלתות. והוא קוד ה' דלתות שזרחה
 חשכה שון ג' דלתות כשהם נעלים נעשה ארם ו"ם
 קמוה כזה : כי למעט אין הווג תדירי רק בקוד אהל
 מועד : והנה בצנה המורכב צענותינו נכחם הפחוח
 ונפחת הקמוה ואל א' אפשר לעמוד אפילו שעה היא
 השעה שמונה לאר' עמה ארם לך עמודה רק היא יצנה
 לארץ וראשה חפוי כאשה אלמנה. והכוונה כי הנה ה' :

סוף סוף כל דרגין קדישין כסבואר בוחר. וכיון שבא אל הים
אוי כתיב בים דרך ושבידך במים רבים. ואז יודע ה' דרך
צדיקים ודרך רשעים תאבד בן כתוב סוף ויכבו דמה בים.
והבן כ"ז הסב. הרי מוכח לך גבול ב'. וארמון קדן גבול ב'.
כתיב ה' בסופה ובסערה דרכו. סוף"ה הוא סוף ארלי אלהים
במספיהש. והנה כתיב ואת ורב בסופה וארלי אלההב בסופה
כי האהבה סמוכה. לסופה דכתיב אהבה עולם אהבתך ע"כ
משבתך לך. אהבה הוא סוף וא"ל סוף אהלי במספיהש. והבן
כ"ז: והנה הסערה סמוכה לסופה דכתיב וסביבו נשעי' מאוד
והוא סוף המצר שבה מדרק עם הצדיקים כחוש השערה ושם
סוף סידור התמטין מפרשת הרכים דרך הים ודרך המת
דרך צדיקים ודרך רשעים. והנה ראה והבן כי יעקב ועשו
נודרו תאומים. וכתיב קדקד שער מתהלך באשמו. והו'
הקדק"ד יונק מספר יצחק במספר השוה. כמו שאמר ירשא
דעשו בעקבא דיצחק. וכשפרט סופה עוברת בורקת בכ"ס
שמוצא שער ועושה בהם שפטים דכתיב בעבור סופה ואין
רשע. וכתיב כי הנה ה' באש יבא ובסופה מרכבותיו ולעתידי
כתיב וגלח קדקד שער. וכתיב ישוב עמלו בראשו ועד קדקדו
חמסי יד ואז יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
והיה לה' המלוכה. וכתיב ולא יזכרו עוד לשעירים. וזכה
תבין סוף השעיר שר. ויום הכפורים ששלחו אותו לארץ גזרה
במדר בארץ לא ודועה והוא גבול השני שר ארץ ישראל
דכתיב והיה לכם פאת נגב ממדבר ציון ע"י אדום וכתיב ואת
עשו שנאחו ואשים את הירו שמשא ואת נחלתו לתנת מרבר.
ומזה המדבר רצה בלעם ליתן ר"ע ע"י ישראל סוד"ה
איש אשר יעשו במספר השוה דכתיב וישת אל המדבר פתו
וכתיב כי לעשו נתתי ידושה את הר שער כי הנית הקב"ה
אותם לדרות בהם את ישראל כמ"ש מעלה בסוד הכתוב
וסביבו נשערה מאוד. וכתיב ואלה הגוים אשר הנית ה'
לנשות בהם את ישראל סוף המצרים המצרים לישראל הרי
נתבאר גבול השני. וארמון קדן גבול השלישי. כתיב על כן
יאמרו במספר מלחמות ה' את נהב בסופה ואת הנחלים ארנון
והוא גבול ה'. וארנון הוא מלשון עיט ארנוניא סוף השתחו'
והיא סמוכה למסר אשר אמרו סייא ומסר וירו כרובי' מן
השמים ושם הוא מלחמות ה'. דכתיב ה' מלאה דם.
וכתיב הנה מסחו שלשלמה ששים גבודים סביב דה סגבורי
ישראל כלה אחיו הרב מלומי מלחמה וארנון הוא גבול
מואב הוא גבול השלישי. וארמון קדן גבול הרביעי כתיב
ושתי את גבולך מים סוף ער ים פלשתים כמו שפירש"י ז"ל
בדברי הימים פלשתים פלשת ים. הכוונה שערק שמוחם
פלשת ער שהם סמוכים לים ופלשת הוא אותיות פלשת'.
וכתיב בשפלת ידים יסך המקרה. וכתיב ואם סך הוא מערך
והבן כ"ז. הרי לפניך כל ה' גבולים סביב ארץ ישראל
והרע כי כל גבול הוא במקצוע אשר הוא כולל עמו עוד ב'
גבולים והם י"ב גבולים ודרכי ד'. ראשית דכתיב יצב גבולות
עמים למספר ב" וכולם עתידין להיכלל בא" דכתיב הרחיבו
מקום אהלך וע"י נאמר כי ירחיב ה' את גבולך ואז והי' ה'
למלך עד כל הארץ:

דרך ב' בו נתבאר סוף הגאווה

כתיב ה' סלך לבש דבש ה' עון התאור אף תבון
תבד כל מוט. הנה סוף פנים המא של גאווה כבר
נתבאר בשער ב' ועתה אוסף שנית ידי לבארו בדרך אחר
ומתחלה אוייעך סוף הכתוב אשירה לה' כי נאה נאה סוף
וידוכו רמה בים. ואמר ז"ל כי נאה נאה הקב"ה הוא נאה על
כל נאים הנה כתיב נאות אדם ישיפלו והסדר כזה עפ"י

שמואל

הוא קדקד כלב: וכחזור אל הענין. וכאמר כי שרש
עילאה נשאלה למעלה נאלץ רק סתיה יושנה לארץ זה
קדקד האלף שהוא נקשה בג של סגריה. ולכן נמשלה
לאלומה שכלך צנעה לעד"ם צנעה עלה למעלה והיא
ישנה לארץ אל עכ"ל לא סלחה מצינה. אלכ שרשנה מתחלה
כתיב צפסעטס סולחה חומס וכתיב וסלחה מצינה סזהו
הגירוסים ולכן צנע עלייה העולמות כמו צננת ושאר
עמים וסל לעונה אז העליונה יכלה זוג למעלה סס
הוא הכהן כמ"ש לעיל אלכ הסתחונה אין לה עלי' יתר
מן יקוד שהוא סוף עש"י שנאלץ סעד סם מעלה עולם
עמים ולא יתר כמ"ש כבר. והסן כ"ז סיטב:

פתח ג' ד"א בו ית' הגבולין וסוד גפן

כתיב גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותשעיה. דע נאמנה
שכלת גפן רומן למדת המלכות דכתיב אשתך בגפן
סוריה. וכתיב ובגפן שרינים והוא סוף שבת בת ג'
אבות הנרמזים באות ש' והוא סוף בת ע"ן. והכוונה כי היא
מקבלת מן האבות ע"י הבנים. שהם סוף נה"י שהם גרמזים
ג"כ בני ענפן דשרין והיא מקבלת מהם ה"ח שהם ה' הוי"ח
במספר ע"ן כמ"ש כמ"ש. וזה נרמז במלת ג"פן אות ג' רומן
ה' שרינים סין רומן לה' הוי"ח במספר סין כי ע"י אלו ה"ח
מאירים פניה ונעשה לה ע"ן כי היא עולמיתא שפידתא דלית
לה עינין כמ"ש. והנה תרע כי בזמן ההורבן שאז נפרצו
חומות ירושלים ואז מאז נשאה בסוד הדינין כי אינה מקבלת
מן הסדרים למחק הדינין שבה ונשארו הדיני' ברוב חוקם
כלי מיתוק. דכתיב גלתה יהודה מענ"י ומרוב עבודה כי מן
ע"ן נעשה כמ"ש. והנה תרע כי עבודה סוף הדיני' סוף אלהים
ע"ה במספר השוה. ואז כתיב אין נהפכה לגפן נכרי'. וכתיב
יין חמר מלא ססך ויגר מזה אף שמר' ימצו. כי השמרים
הם סוף הדיני' ושפחה ירשה נכידתה דכתיב אמלאה חרובה
כמ"ש. אבל בשעה שיצאו ישראל מצרים סוף מצר' ים
כמ"ש סוף המצרינות שהיתה מתחלה גזורה ביד השפחה עתה
תגרשה ויבחה למקום מירב כדכתיב גבי הגר מסני שרה
נכרתי אנכי ברחת. וכתיב ותשכ במדבר לכן כתיב גפן ממצרים
תסיע תגרש גוים ותשעיה. וכתיב תשלח קצירה ער ים ואל
נהר יונקתיה. והוא סוף הרחבת הגבולין דכתיב כי ירחיב
ה' אהלך את גבולך וסוד הגבולין אבאר לך. כתיב ואת
ירושלים בתוך גבולות וסביבות' ארצות. והוא סוף ארץ
והוצאות והם סוף הגבולין והם החוחים הסובבים את השושנה.
וזהו תבין סוף הנסים שנעשו במצרים כי אמרו מצרים שני'
לארץ ישראל כי שר של מצרים שני למרכבה דכתיב וירכב
אותו במרכבה המשוה לכן הוצרך הקב"ה בעצמו לעשות
שפטים בארץ מצרים דכתיב ובאלהי מצרים אעשה שפטים
אני ה' אני ולא מלאך רפ' שהיה שר גדול ועצום מאוד לכן
אמר תורה למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חיך. הכוונה שתזכור אף הקב"ה השפיל את שר מצרים שהיה
גדול מכל השרים שדמעלה ובה נהיה נשוחים שאין שר
ומישראל בכל האומות שאין הקב"ה יכול לו. והוא סוף מכת
בכורים סוף מלך מרדא ל"ב מולות וכתיב שמוך את חודש
האב"ב אב י"ב הדשים והוא מצרים מצר ים גבול הא' של
א"י. וכתיב והנה מצרים נוסע אחריהם ואמר זה שרו של
סוף הדיני' דועה לעבור את המצר ולבא לתוך הים הוא
מצרים שנה' עיני כל הנחלים אל הים. ונק' ים

גן העדן

נאמר על כל נאים כי ית' במקום אחר כי כאשר התח' עולה
דרך קו הישר עד המולד אז מצד א' הוא יש לו מערה
יחידה מן א"א כמבואר מתוך דברי האר"ל ואז א"א נקרא'
הוא כסוף' וקבל אותו כן כמבואר מתוך דברי זוהרה והבן
נאום וזו מקבל הארה מן ח' נימן דע"ק במסד קדוש ואז
יורד הארה דרך המגדל עוז סוד המל' וענשה מן ח' ח"ל
והוא סוד קו ובתיב בני איש חי וקרני חל ובתיב באהרם
וענשה חל והוא יבום צליו. ובזה תבין סוד הפסוק ה' מלך
גאות לבש גאות הוא סוד ח' נימן דע"ק שמהרש"ב בו
התחמכה כבוד כבש דרמנא ככש"י הוא סוד רב"ש ואז רבש
הוא חסד' ח"ת תאמר אף תבון תבל כל חסד אבד כשנאמ' בהמא
הגאולה היינו שמתאחד כל שאר בני אדם שלא נחשבים
לכלום בעיני ואינו רוצה להשגיח בהם ואז נודע להיות הח"ת
שחנאם כבוד השילום ולא בסוף דע"ק כש"ש דעלי א"ת
תיב צדיק מל' לפי רש"י ואז נרנן ספדי אדוק ומלכא
בלא שמיני'א נא' מלך וי"ש ה' מלך אימ"י כשנאום
כבש שעורה כבוד קו הישר ומקבל מן ח' נימן דע"ק סוד
גאיות' אז תבון תבל כל חסד' ועוד אבאר דלי ובה
נאום מה שמסור כל המתאחד באלו דוחק רגלי השכינה. כי
כבר ידעת שהמלכות הוא סוד כמא דח"ת והיא עומדת נגד
ח"ת דח"ת ומקבלת הארה מן ד' מרות' שלימות של ח"ת
שכל שלש יוש' שם הוי"ה נודע ומקבלת מן אחרונים של
הוי"ה שהוא ע"ב וגם כן נכתב שכל מדרש של ח"ת שם
אחיה מן אימא' ומלוי אה' עודה כס"א הרי ע"ב כס"א עולה
רגל הרי מקבלת מן ד' מרות וי"ס' רגלי הכמא ונאום בשם
הגאון כבר אמרנו שהח"ת משתלח מן המלכות ונכתב באות
קצה המקצועות ולא עולה בקו הישר ואז היא נשארת בלי
הארה ואין א"י והוא סוד מלכות וח"ת יכולים לדור במקום
אחר כי נרנן ספדי אדוק הרי הוא דוחק רגלי השכינה.
ואז תבין אז תבאין רגל גאון דר' רשע"ט אל תינני כי מד
הידים ידי עשו שולטות כבוד הכתוב ששמי' ביריה תחשש.
כי נגילה וירדות מות. כי תבין אבד רגל הרי וענשה מן הנה
קנה והוא מחמת רגל גאון אבל כשהרגלים עומדים במישור
אז כשהרגלים אבדו ה' לישור' נאום תחלה והבן כי:

דרך ג' בו יתבאר סוד גירי צדק

כתיב ויחרם כי נרים הייתם באיני מצרים : (להודיע סוד הנרים שנקראו נרי צדק : והוא כי אמרו כי הנרים מנין קאחי קי שניחור וחורו וניאו. והתנועו כדתיב ואת הנגש אשר עשו בחרן ואמרו שהולידו בשמות לנרים. והענין הוא כבר נח' כי אברהם הוא סוד אבר מ"ה והוא ס"ם סתותה והוא דומה כשיתחזק המקור בסוד מילה וספירה ואז כתיב אור זרוע רצדיק שהאור יצא בשירותו וזוהו נעשו נשמות כשיראה הכל כשהאבר הקדוש הוא סתום בסוד אברם בנ"ם סתותה היקודם מילה וספירה או קריסה מנה שהוא סוד ה'קלא סתבה את העשה ואין האור יוצא בשירותו וזא נכנס בהיכל הקדוש רק בסוד סתם קרי ואז ה'קלא עושקת את הנשמות ונותנת לס"א אחריה והנה י"ו שהוא בסוד אברהם סוד אבר מ"ה הוא מקבל החרם מן התחת סוד שם מ"ה רוא דאדם והנשמות מלא ישראל שהם קרים אדם מצד הנשמה שבהם בנ"ם כבר : אבל כשהוא בסוד אבר אינו מקבל החרם רקם הגבורות מצד סתות קדשות שהם ס"א אליהם במספר ד"ן כמבואר סתוך דברי האריו"ל ומשם באים נשמת הנרים ונרחים ממחיצתן אל החיצונים ולספיק אין להם אחיה באותיות התורה הקדומים אל התחת סוד התורה רק כפיצין והוצאתן את הקצין שלשמה באותיות הקדומים אל היסוד כמבואר סתוך כתיב האריו

שם הויה' רומז לכלל האצ"י הכולל בתוכו ד"ע נגד ד' אותיות הויה' ונת' כי אות ה' אחרונה הוא בעולם עש' והוא סוד המלכות וכנגד ד' בח' מנח"א הרי כי סוד האותיות הוא בסדר זה והם כ"ב אותיות נגד כ"ב צורות שכולם משפיעים אליה. דכתיב הביאני מבין חדריו נגילה ושמחה כ"ך ואספרו כ"ך כ"ב אותיות וכו' וכן המלך סודו נגילה ושמחה כ"ך ועל פועל ידי תצוני. וידא ידענו שום דמו בתורה על שאלת האותיות להקב"ה על ישראל ומה היה השאלה: אבל הכונה כי האותיות הוא סוד זאת המדה סודו נגס"י והוא נקי פועל ידיו של הקב"ה דכתיב אף ידי יסדה ארץ. והשאלה היה ששאלה על עצמה ועל בניו של הקב"ה ששם ישראל אף יתנהג עמדם בגלות: והוא מאמר הכתוב הגידה לי שאהבה נפשי איכה תדעא איכה תרביץ בצורים. הרי נת' דך אות ד' בצורות כ"ב דרכים שיהיו רומז למדת המלכות והכתובים שהתחלנו יתבאר במקום. ונבאר אות ד' במינוי:

פתח ב' דרך א' בו ית' אות ד' במינוי

כתיב דגל מתנה דין באתונה יסעו והוא המאסף לכל המחנות: כבר נתבאר שמדת דוד הוא סוד רגל רביעי שבמרכבה הוא סודת המלכות שגורמו באת' במנינה שהוא רביעי לאותיות: והנה כבר נתבאר שמדת הזאת פעם נרמזת ברביעית בסו"ה רביעית ההין. ופעם נרמזת בשביעית בסוד השמטה. וגם היא סוד ליל שבת כסבאר בזהר. ופעם נרמזת בעשירית בסוד עשירית האופה: וכל א' ש' לו עת וחסן וחפץ וכ"א ית' במקומו וכאן נבאר רק מעלת בח' הרביעית. הנה כת' בצע אמרתו אשר הו' מסיקם: להביךך זאת. תדע מה שבמבואר בזהר בסוד הפעמים. זרקא סגולה מונח רביעי ואמר דא יהוה אבנא דאתגרות מן שמיא ולא בדין ומתה לצדמא ואתעבדת לטורא רב והבן זה. סמור. ואמר דצריך לזרקא לה לההוא אבנא לעילא לעילא לההוא אחר דאתגרות מתמן. ואז היא ברא דסגולה כזה. ואת"כ נחתת ונעשית בסוד רביעית ההין והוא סוד רגל רביעי למרכבה עיונה: כי כבר נת' שיש מרכבה למרכבה וגבוה מעל גבוה זהו זרקא סגולה מונח רביעי. וכן זה. ובאור כל ה' בח' ששם נעשית בשביעית רביעית בקצת. כי כ"א ית' במקומו: הנה כת' בתיב והארץ הרום רגלי. הוא רומז כשמה הזאת היא למטה תחת היסוד ברא דחירק נקודה תחת תחתון. ואז היא נרמזת בעשירית האופה. והוא נרמז באת' תחתונה של אות א' כזה א' ובאות א' של אהרונה"י. ולפעמים היא עולה מעלה מנה"י ואז היא בסוד שביעית מלמעל למטה. וכשמקבצת מן העל הנרמזים באת' ש' אז היא בסוד שביעית ש' ב"ח ואז היא נרמזת בסוד שורש ששם מלאכות כזה ו' ופעמים היא עולה עד הרעת בסוד אשת חיל עשרת בעלה והיא בסוד דגל רביעי למרכבה עיונה והיא עומדת למעלה מן ת"ת. ונעשית תגא עד ו' בסוד שאומרים בתר יתנו לך ואומרים אי"ה מקום כבודו להעריץ שיהא. תחת ב"ח שגורמים במלת אי"ה והיא רביעית דהן. ופעמים עולה עד הכתר והיא מקומה דאתגרות מתמן כמ"ש כבר. והנה כבר נת' שהכת' כולל גם לעתים שהוא סוד ימי קדם שלכן נק' עתיקא שנחתקן מימי העתיקים כמ"ש בשע' א' ועתה נבא דתאר' ד' ש' חרע"מ שנת' כבר שיש שושנה עילאה ושושנה תתאה זבעת רצון הם כדולים יחד דכתיב כער שותבדו לה יתרו אימתי בזמן ששם עלו שבשמים היינו בזה"כ שהיו עולו עולו נגלים כסבאר מתוך דברי זוהר אב"כ בזמן התחבין שאז עולו ארחות בישראל ודוכי ציון אבילות מבלי בא' מועד אויב כבר נת' שהתחלנו יורה למטה עד העש' והעליונה בבריאה ונתפדרה-תבלי' אזי כת' וגרן מספיד אלוף. הכונה

ז"ל ולא כמו שסוברים כמה מהחכמים שהקצין שהגרים נאחזים בהם הם התנין שעל האותיות. כי התנין הם למעלה מן האותיות כמ"ש רק הם נאחזים בקוצין שלמטה וכן יש עוד קצין למעלה באותיות וזלל התנין כמו שהוא קבלה ביד הסופרים והוא כמו סמינים כמו שחמצא בס"ת כמנה אותיות כזה. וכיוצא בזה: ואלו הקוצין שדרש אותם ר"ע חלי תלים הכותב מצד הנשמה שבו: והנה הצדיקים ע"י מעשיהם הם מעדין אותם הנצוצות ונעשים מ"ן אר השכינה אבל אין עולים למעלה כמו נשמות ישראל ונרמזים תחת כנפי השכינה ומשם יוצאים ובאים בגופות של אורח"י כי כבר נסמא ואח"כ חזורים אל הקדושה כי לא ירח ממנו נדה. והנה הנפש אשר עשו בחר"ן שרם רק בבחי' נפש ולא יותר וכן נקראו נירי דרך כי צדק הוא סוד השכינה דכתיב צדק ומשפט מלון כסאך. והנה ישראל שהיו בגלות מצרים וכתב אנכי ארד עמך שאף השכינה ירדה עמדם וכל הנשמות שהיו לישראל במצרים היו דך מצד הגרות כי עדיין לא נפתח המקור וכל ישראל ערלים היו עד שנימולו קודם שיצאו ממצרים דכתיב ירד מצרימה ויגר שם במתי מעט בסוד ותחמרנו מעט מלאכים. ובמתן תורה מרתה נשמתם וחזרו להם נשמות מעולות מצד פתיחת המקור ולפיכך הגרים תמיד בסוד ההנבחה ב"ה המקור גורם להם שהיו בסוד ההנבחה וכן צוה הקב"ה שלא ללחץ את הגר ולא תונן אותו. וזכרתם כי גרים הייתם בארץ מצרים. והבן כל זה היטב:

אות דלת

פתח א' דרך א' בו ית' סוד אות ד' בצורותיו

כתוב אם דלת היא נצור עליה לוח ארז. דע אחי שצורת אות דלת שהוא כזה ד' הוא רומז אל מדת המלכות והיינו כשהוא אינה מיוחדת עם דודה: דק היא נתרקה ממנה וירדה למטה בסו"ה אף נמדת משמים הלל בן שחר. ואז כתיב סוסך ה' לכה הנוספים. והוא היסוד שהוא סוד אות נ' כמ"ש לעיל שצורתו י' יס' עולם סמך והוא הסוסך אותה כמ"ש סמכני באשיות: והנה בנספלה כבר נת' בשע' א' שנשארת במציאותה הראשונה שהוא סוד אות ר' כמ"ש במקומו בסו"ה מן אשמינה עומה והצתיה כיום הולדה. ואז כתיב ולרש אין כל הוא סוד ה"ח שהם סוד כ"ל כמ"ש כבר אך ואף זאת בארץ אויבית לא מאסתם לכלותם דכדתם כתיב היא הבלה הבלות הנרמזת במלת אנכי ה' אלהים אנכי נוספיקן אשת נערים כי ימאם. ע"ז שהם סוד ר' מאסתם לרכלתם כי עדות ביהוסף שמו כמ"ש כבר. והוא סוד אות ר' בצורתה שהוא צורת ר"יש וי"ד דבוקה מאתויה בסו"ה והוא עומד אחר תכלתו משניה מן החלונות מציץ מן התרכים ה' תרכים ה' חלונות הכולים באת' וי"ד וסוד הכולל הוא סוד ת"ל כ"ו תל שהכל פונים אליו. והבן כ"ז וסו"ה שהתחלנו ית' לקמן:

ד"ב בו ית' אות ד' בצורתו בדרך אחר ומלת דרך כתיב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל: להביךך זה אוריעך תחלה דרך אחר בצורת אות ד' והוא ב' ווי"ן וי"ד כזה ו' והטעם דמי שמקבלת סוד נקודה חרא והכודה מעשר שהם סוד ה' תרכים וז' חלונות ע"ז ב' ווי"ן חב ת"ת יסוד ו' דברי ו' ועירא בסו"ה כל הנפש לבית עקב ששים ויש. והנה ב' ווי"ן הם סוד י"ב אלכסוני וע"ז הוא ב"ב סוד כ"ב אותיות שכולם נצטוו במדה הזאת. בי ידעת אף

העיונים צריך רכב שלמעלה סוד הנבזרות והוא א"ש והבן זה. רכביה ישיש כבוד לרוץ אורה ויכבר נח' שסוד אורה הוא דלא אחספה מקדמת דנא והשחא אחספתה. ח"ש לשקוד על דלתותיו יום יום ששם לילה כיום יא"י. והוא סוד יהודה הוי"ה אלהים סוד יו"ם יו"ם במספר השעה. כי כשנכנס הצדיק בספתים אלו הוא מהפך מדת' למדת' י"י. ואז כתיב ויהי ערב והי' בוקר יום א' שנין שנכנס א"ה בד' נעשה אחד והוא סוד ד' רבתי דאחד שאר"ל שצריך להיות שיעורה ב' דלתות. ובה מביאר היטב סו"ה שאן שערים ואשיכס והבן כ"י : והנה נח' כבר כי מתחלה צריך להודיר הנבזרות ואח"כ החסדים כמ"ש במקום אחר. והנה כשהיא למטה שאו היא ברא דלת' אוי כתיב אחות לנו קטנה ושירים אין לה אבל אחר שנפתחו הדלתות ואז נעשית רבתי ששיעורו ב' דלתות ונעשית סו"ם חסותה של לרבה המשרה ואז כתיב אני חומה ושדי כנגדלות. ובה תבין הכתוב שהתחלנו בתחלת השער אם דלת היא גזוץ עליה רוח ארז סוד הנבזרות לר"ה הוא סוד ד"ם בתולים שבא ע"י ארז סוד יצחק במספר השעה והוא מרת נבזרות ואז ואם חומה היא נבנה עליה מרת כסף סוד החסדים. והבן כ"י היטב :

דרך ב' בו יתבאר סוד דרך צדיקים

כתיב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל : להבינך ואח תדע מ"ש ר' יוחנן ולא עוד אלא שאני יודע באויה דרך מוליכין אותו : שרכאורה יש לחסותה על אותו גדול הודו שהיה מסוסק במעשיו : ולהעמיד ע"ז הסוד אבאר כך תחלה סו"ה דרכי ציון אבילות מבלי באי מועד. והוא כי תדע שמרת דרך מורה על זוג המאורות דרכי ודרך גבר בעלמה. וכתיב בן דרך אשה ונו' : והנה נח' שיש ב' מיני זוגות' א"ל למעדה בסוד ישראל וא' למטה בסוד עיקב והנה מ"ש שדרך רומן לוונ המאורות שהרי ידוע שבקו השמאלי הוא סוד אלהים. ובקו הימני הוא סוד הוי"ה ולא קרב וא"ל כ"א ע"י קו אמצעי שהוא כולל בעצמו הוי"ה אלהים הרי ב"ש הוי"ה אלהים' במספר דרך : והנה כבר נודע שבזוג עליון שם הוא מצד החסד והזוג תדרי שם לצורך חיות העולמות וא"צ למעשה תחתונים אך כדי להוליד מותן לצורך הולדות נשמות תרשיות צריך התעוררות מחא. ושם הוא שם ס"ג שיש בו ג' יודין וא' שהוא במספר א"ל רשם החסד. ונס שם אהיה במלוי יודין עולה קס"א הורמו חסד ג"כ כי יש בו ג' יודין וא' אחד שהוא במספר א"ל. הרי ס"ג קס"א במספר דרך. ובזוג תחתון אין הזוג תדיר רק בסוד אהל מועד והוא בסוד הדגים ושם שם ב"ן וב"ם אלהים במספר עק"ב ומשם יניק' עשו ועקב המבטלו בסו"ה וידו אחות בעקב עשו והבן זה. והנה ב"ן ועקב' במספר דרך. הרי ב' דרכים כתיב על דרך עליון כתיב דרך נשר בשמים. ועל דרך תחתון כתיב דרך נחש עליו צור וית' כ"י במקום. והנה זוג עליון כבר נתבאר שהוא נמשך מ"יג מכילין דחמי גרמזים במלת באי' כ"ה כטבאר ברבירי הארז"ל ב' סופי השעה נמשך מן ק"ך צירוף אלהים סוד אהרם מועד' כחומר השנה והשחא תבין הכתוב דרכי ציון אבילות רומן לב' דרכים הנ"ל שנשארו בסוד האבילות כמ"ש כבר ואמר השם מבלי באי' מועד' כנ"ל והבן : ומ"ש דרכי ציון ולא ירושלים ב' בו סוד גדול וית' במקום אחר. ועתה נבא לביאר מאמר דר"י רק תדע מה שנת' כמה פעמים שנשמות של צדיקים יש ששודש נשמתם מזוג עליון שהוא מצד החסד והם נק' חסדים ונקראים בני עליה והם מועטים ואותם שיש להם זה השורש עליו נאמר והנני חסדיו ישמור שלא יאונה לו כל און. ואתם ששודש נשמתם מזוג תחתון שהוא מצד הרין הם נקראים צדיקים ועליו נאמר אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחסא. והנה נח' :

הכונה בתחתונה היא סוד חסד וחסר בחסדיותה קיימא והיא נמתק' ע"י העליונה שהיא סוד אור אלק כמ"ש. ואז כתיב אמר' אורה ציופה מן הוא לכל החסדים בו. ואמרת הוא סוד שפר וכתוב שפר י"י לסי' סביב לא יקדע. שפ"ה סוד שכינה במספר השעה והיא סופרסרא דקב"ה בסוד שאמרו חקופות וניספירות סופרסראות רחמנה וכתב' לא יקדע אבל בוסן החורבן בצע אמרתו בוע סופרסרא דילי' אשר ה' מימי קדם מימי קדם ודאי דהא מתמן אתגזרת מאתר עולא ועתה ותרד פלאים. והבן כ"י : הכלל העולה כי סודה הוא נרמות ברביעות והיא סוד דגל מחנה דן באחרונה וכתב' כי כבר נח' שמדה האות נקראת ארז"י ועיקר השם דין וב' אותיות א"י הם מן ב' שמות ארז"ה הוי"ה שמסבכים את אותיות דין' למתקם. והוא מאסף לכל המתנת בכו"ה כל הנחלים הולכים אל הים. הרי נח' לך דמזחו כמינו שהוא רביעי' ועתה נבאר רמזותו בכינוי :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות ד' בבנינו

כתיב דלתי שמים פתח. דע אוד שסוד אות דלתי במילואו דומה לסוד המלכות כמ"ש לפנינו כתיב שאן שערים ראשינם והנשא פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מ' זה מלך הכבוד ה' עוזו ונבזר : להבינך זה צריך אחת דרעס סו"ה פתחי לי שערי צדק אבוא בס אורה י"י. כי כבר נח' שסוד הנקבא כולל ג"כ עשר ונתקד' ר"י כתי' סוד פרוודו ותרד ועל"י ונתב' כבר כי תחלק התחתון שהוא סוד נהיים שביסוד הוא סוד שיר מרובע שבכלל המלכות כולל את כולם כמ"ש כבר. כי ה' אחרונה שבשם הוא סוד שיר מרובע וחלק האמצעי הוא סוד תחת שביסוד והוא סוד שיר משולש והוא סוד הת"ת שכולל אותם כי אות ו' הוא סוד שיר משולש : והת"ת נק' עולם בסוד ו' קצוות שבו מעדה ומטה וד' רוחות העולם. וחלק העליון הוא סוד תדיר של יסוד והוא סוד שיר כסול סוד י"ה שבוש שנק' שיר כסול. והנה בתלך התחתון יש בה שני שערים סוד שערי ציון ושערי ירושלים כי ציון וירושלים כבר נתבאר כמה פעמים שהם סוד יסוד ומלכות שנוקבא. וכלם נקראים שערי צדק כי כבר נח' שצדק היא בעת דנקבא. ונאמר השערים יש להם דלתות שפעמים פתוחות והוא ברא רצון ופעמים נעול' וכבר נתבאר ששם מ"ב הוא בסוד שיר משולש : והוא פתחי לי שערי צדק הוא חלק החיצון ואח"כ אבא ב"ם סוד חלק האמצעי ואח"כ אורה י"ה חלק העליון : ואותן הדלתות כשרם ננעלים הם סוד חותם בתוך חותם שהם שני שערים זה לסנים מה ולכן סוד נעילה הוא סוד גמר התחימה והיא נעילה שער הפנים ובהו"ש' נגמר החותם שערי העיונים. והנה למעלה מה החלק שם יש פתחים ונקראים פתחי עולם סוד שיר משולש שנק' עולם כנ"ל יש להם ג"כ דלתות פעמים נעול' כשה' בסוד בחילה והיינו כשאניה ביהד עס הת"ת והיא למטה שאן היא צריכה לנעול דלתות שלא יכניס ור בהיכל' והוה הדלתות נקראו דתתי שמים שהת' שהוא סוד שמים כולל אותם והיינו ת"ת שביסוד נוקבא. וחזר ב"ז מה שאנו מדברים בזה הוא הכל בבחי' יסוד הנוקבא : והנה כשישראל הם נומדי חסר ובתחתן פתוחות לנעול דלתות וצדק או הם מוססין כח למעדה אוי כתיב אשרי איש שומע לי' לשקוד על דלתותיו יום יום כמ"ש לפנינו. ואז נפתחים הדלתות של פתחים העיונים שהם דתתי שמים ואז כתיב ואפחה לכם דלתים שמים והרקותי לכם כרעה עד כלי ד' כי בדרתות התחתונים שם הוא סוד שם א"ל שר"י אבל למעלה הוא כלי ד' ר"י ע"ה במספר א"ל כתיב שהוא בת"ת כמ"ש : והנה שקדית הדלתות

צקנה

כתוב ראינו דמעה העמוקים ואין להם מנחם. וכן כחוב ודמעה על לחי' אין לה מנחם : להניח זמא אודיעך ממחלה מ"ס שחקצ"ה כשמוכר את צמ"ק הוא מוריד צ' דמעה לים הגדול : וזו חצין מ"ס עשרי דמעות לא נעלה: אך חדע כי בכל עולם ועולם יש צמס

דרך ד' בו יתבאר סוד הרמים יסוד הדינים

בתיב כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם דם בין דין דין
ובין נגע לנגע דברי ריבות בשעיר וקמח ועליה אל
המקום : הנה בזה הכתוב לכאורה יש בו שפת יתר . כי מלת
דבר הוא מיותר דרוה ליה לומר כי יפלא ממך בין דם לדם
וג' וגם מלת ממך הוא ג' מיותר . גם יש להוסיף על שמו
דברי ריבות ואמר ו'ל זה מסור וזה משפט זה מזה וזה מחיב
קשה היה לילך אחר הדבר כי הדבר שקול אלא בכל
הדינים ג' כי אם הוא שקול צריך לילך לב' הגדול מ'ב' ויבדלו
גם מלת בשעיר הוא מיותר . גם קשה מאי וקמח ולא היה
די באמרו ועליה אל המקום : לכן להבין כל זאת אוריעך
מחלתה מ'ש הכתוב כי הדם הוא הנפש ואמר ו'ל רביעית
דם הוא הנפש : וגם מה שאמר ה' דמים טמאים באשה . אך
תרע מה שנת' כבר כי שם ארני' עיקר השם הם ב' אותיות
ד' כמו שאכתוב לקמן והוא בסו'ה וגם את הנוי אשר יעבדו
ד' ארני' וב' אותיות א' כי שם הוא מסכל מן גאב ואימא
היינו א' מן שם אה' שבאימא . ויוד' מן שם הו' שבאבא
כי ה' אותיות ד' הם סוד הדינים והב' אותיות א' הם סוד
החסד והרחמים המסככים את הדינים וממחקים אותם בסו'ה
השעירי חסד ורחמים כי כל מסכב בסוד עשרה דרכיב
ושאל ואנשי עושים אל דוד שפ' מסכבים : והוא סוד את
מ' בזה כ' שני' עליו ובא עדיה מך גדול וסיכב את העיר :
בבואר מתוך דברי הוורד בסוד מקף שופר סגולתא
ולכן מלת המלכות נקרא' בפי החכמים עשרה לפי שהיא
מסככת את הת' בסו'ה נקבה מסוכב נבר : והנה כבר נת'ל
שכמו שבארם יש גוף הוא הכלי ובתוכו הדם המהיה את הגוף
כן הדמסו למעלה כי כלם ובתוכו הרמים המהיה אותם וגורע
כי כל החיות בא מן א"א שהם סוד החיים כמ"ש כבר והם
סוד ה' רמים שממנו בא החיות שבכלי והוא סוד הנפשו : היינו
כאבא יש הו' כזה יוד' הא ו'ו ה'א שפספסו ד' רם . ובאימא
יש אה'ה ברכוב כזה א' א"ה אה' אה'ה שפספסו ד' רם : והנה
ב' אותיות ד' שבמלכות הם סוד הכרים והיא מקבלת מן ה'ב'
ד' ב' אותיות א' כמ"ש לעיל והב' אותיות א' סוד הנפש
שבכלים והם ממש רביעית ד' . היי כי רביעית ד' היא
הנפש שבארם . הכוונה הנפש שבמלכות שהיא נקראת ג' כי
ארם . דרכיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה . והכוונה כי
המלכות מקבלת מן בר העשר הרמות' כאות א' כי אות א'
צורתו כזה א' שהם ב' אותיות יוד' והם רומ' לכל העשר
אות א' כבר נת' דא'ת לה ראש תוך סוף ודומ' לג' ראשונות
כ"ב ו' ו' קצוות ד' מרכוב כמ"ש למעלה . וכבר נת' למעלה
כי לעשר ספרות יש עשר שמות והם אה'ה ו'ו ה'א שפספסו ד' רם
אלהים . אל אלהים הויה הויה צבאות אלהים צבאות אל :
והנה ר"ת של העשר שמות הם ד' יוד' ו'ו ה'א אלפין . שפספסו
והנה המלכות אינה מקבלת מן הכתר רק לעתים מיוחדים
וכשמסתלק אור הכתר שהוא סוד אות א' של אה'ה הרי נשאר
דם . ובשמקבלת מן התמים סוד יוד' בסו'ה אמנה אחתי
בת אבי היא ורא כח אמי ותהי לי אשה הרי מן ד' נעשה
ד' . אבל בשמקבלת מן הכתר והיא בסוד אור או יוד' מחמלת
כי נתוסף בה מסה חזונית ונעשה כסוד אות א' ה"ל הרומ'
לכל העשר שהוא יוד' במלואו הרי מן אדם נעשה ארני' .
ואם חסר אה' מן ארני' ישאר ד' . והנה נודע כי המלכות
היא סוד ה' אחרונה שבשם . והנה לאות ה' יש דה ג'
מיואים שהם ת' ה'א ה'ת שהם אותיות י"א שמה רבא

מבין

נקמה שכל ענה שהסתחורים אין ומקשרין מעשים לפני
המקום ואין צניעם לדיקים להגן על העולם והדינים גוזרים
וסמ'א כיתן לה המושגלה אז המכניה סמ'א שמו של
הקצ'ה וס'א נקראת לרק דרכיב לרק ומשפט מוכן כסאך
בהאי זמנא כח' צחה לעפר נפשו' שהיא בזכה ומצבה
אחרים שני' הצביה שלה היא מעוררת הדמיות שלמעלה
ויורדים לים ולא תשקו' [יעמוד] הים ומעו'ה ונ'ז' ולאעשה
למען שמי המוחלל בגוים : והנה כח' פותח את ידך
ומצניע לכל ח' לון ואמר רבותו זכרונם לברכ' אל תקרא
ידך אלא יוד' . הכוונה כי כזר כ' שדרה היסוד נקרא
לון ואף מלך דעתיקא סנק' רעוא דרעוון והוא סוד
לון העלין לא נק' בשם זה אלא ע"י שבו מחלש יסוד
דעתיק יומין כמו שכתבתי כבר : ולכן נק' לון שהוא
מחפס לטור : שעל ידו תחלים סולכים אל הים . וכבר
נת' שכל השפע נא מן הכוונה סוד אות יוד' שבו המקור
שופע חסיד דרכיב כי ענך מקור חיים : ובח' המכניה
חמים את צניע . והכוונה הוא סוד חיים במקפר השם :
והנה אורם חיים שיווד מן סוד יוד' אלא כותן חיים
לכל ח' . הכוונה שהוא למדה סוד סנק' כ'ל והוא סוד
ח' כמ"ש וזה שאמר פותח את יוד' ומצניע לכל ח' ח'י
לון והוא לטור : והנה אם יש לדיק צניעם שיכול לעירר
הלדיק עליון צמנשו אזי הוא צדים למיקס צדים וסייבו
לדיק גמור שקיים ח'ה' וזה : אז כח' על לווי' יתגבר
צח'ה' מלוח . וכל הס'א ככנעים מפכו'ו וזה ומעורר לדיק
עליון ונעשה לטור להוריד השפע ולא נפחת המקור ויורד
דרך יסר ומגניעים הדמיות אל הים כי ע"י כל תחלים
סולכים אל הים : וידוע כי רוח קיים הוא גורם להיות
לזבי צדד שם נקדשים מוחות הדינים שיוורדים מן השפן
ונקדשים המים ורוח קדים מהפך אותם למים ויורדים
למעט ולא כל אלא לכו למים ולא כח' ויגל את האבן
ויסק את אלא רחל . אלא צנון שאין לדיק צלח' אזי אין
הדמיות יורדים למוע' רק נקדשים ונשארם על הפנים ולא
כח' ודמעתה על לחים ולמה אין לה מנחם סוד הלדיק
סנק' מנחם סוד לון' טוב במקפר השם שעל ידו נעשה
צ' ימורים ססה הו'ה ח'ה'ה הו'ה ארני' במקפר מוח'ה' :
ואז כח' וגם נלח ישראל לא יסקר : אלא כשרחק מנחם
משיב נפשו . אז כח' אחר אחר כלח' וכל השערים כנעלים
וגם שערי דמיות קחומים אלא אין כנעלות : והנה מבורר
שהשערים בשערי דמיות לייכין לחיות שאם היו לעולם
פתוחות היו הדינים צניעין והדינים הם לורד לעולם עד
זמן צניעם לעתיד : והנה אורם הדמיות סנק' לדיק צלח'
אין יורדין דרך הלטור רק נקדשים ונשארם על הפנים
ולפעמים שהדינים גוזרים מן מורד ומגניעים עד הפנים
כמו שכל' בשעת מורדן דרכיב כל פנים קבלו פארוך וכתיב
נתמי פני למורעים אז יש צהם כח לעשוק מלוחן הדמיות
ועל זה כאמר רחמי' דמעת העשוקים ולמה ואין לסם
מנחם והגן כל זה :

מבדק ובמסור . אייה מקום כבודו . וכתוב ועצה ה' היא תקום
ועם ה' השרשית הרי אהיה' וברכיוע הוא ד"ם . והנה אותה'
א"ה יש להם ו' צירופים כמבואר בכרייתאדא"א ו'ג' אבנים
בנות ששה כתיב ומספרים עולה צ"ו והוא סוד מקום שיש בו
הסתר כיס כי אם תסיר מנן כ"ים שהוא סוד מילך מן מנן
מקום ישרא צ"ו . והכוונה כי היתוד האמת' הוא ב' שמו
מ"ה ובין כנורע והם עולים במספר צ"ו ואם יסתלק מהם
סוד אות א' ישרא צ"ו ואז יש שלשה להסמא אחרא שהוא
סוד שאמרו אין צ"ו אלא צ"ו . והכוונה כי סוד א' צורתו ו"י
עולה כ"ו שאות א' הוא סוד שם ה"ה ואם תמלא אותם כזה
ו"ד ו"י ו"ד עולה כ"ב ועם מ' אותיות הרי ע"א סוד מנהדרי
גדולה ועם י"ה השרשית הרי צ"ו כמנן מ"ה ב"ן שעולה ג"ב
צ"ו ועם נ' שמוט השרשית אר"י שהם עצמם סוד מ"ה ב"ן .
והוא סוד הא' שנחסר מן שמוט מ"ה ב"ן ונשאר צ"ו או"ג
א' נחסר מן ה"ה אר"י ונשאר מנן כ"ים אזי שם ב"ן נפרדת
ג"ב בסוד נר"י מסדיר אוקף ונשאר דם והבן זה . והנה אות
ה' יש לה ב' צורות שסמנם דוד"כ כזה ד' . ומסמנם כ"ד
בסו"ה אל ישוב ד"ך נכלס ד"ה אר"י כמו שרמנו כבר .
ובהתחבר אליהם אה"ה הוא במספר אר"ם ואם יסתלק אות
א' ישרא צ"ו הרי נה' ק"ך סוד ה' מני דמים והם בסוד השומא'
כמ"ש לסנינו . ועוד יש דם א' א"הא שחור אך לפעמים נולד
בו שומא והוא טמא מספס . והוא כי כבר רמזנו שאות ד' הוא
סוד דלת שנאמר עליו והגישו אדוניא אז הדלת והיא נעולה
וכשהצריך פותח אותה נעשית ד' גדולה שדוא שיעורו
דלתין ונעשית בצורת מ"ם סתומה כמ"ש כבר והבן זה . הרי
לך אותיות ד"ם והוא סוד דם בתולים שהוא שחור והבן זה .
וכזה תבי' שאין הדם טמא כנשה אלא הוא מן המקור שדרי
אלו ה"ה דמים שרמנו למעלה כולם כבא מן המסור שהוא
סוד הרצון במספר השוה ומתהפך צנור וע"י הצנור והמקור
נצטרפו הדמים הג"ל כמו שרמנו קעיל וכולם הם בהסתלקות
האות א' סוד הרחמים והרחיב גוברים והנהש כוונה בעקביה
דכתיב ואתה תשופנו עקב . והנה אדם הוא שליט דכולא
ובהסתלק הא' נשאר דם ואדם הוא מעשר של אמת ובהסתלק
הא' נשאר מת והוא טמא . ולכן חוה שחטתה ענבים סוד
עק"ב במספר השוה אר"י שדראה ח' דם נדות והבן כ"ו .
אכל זה הדם בתולים אינו בא מן המקור ואין בו הסתלקות
רחמים וכן הוא שחור והבן . אך שלפעמים נולד בו שומא
במשאור"ק טמא דאדם כח כתרלל והוא בסו"ה היטאי
א' יאבד טובות הרבה . והכוונה כמס שאמרו רז"ל הרי שהיה
העולם שקול וזא זה ועבר עכירה א' והכריע כל העולם לקח
חובה . ולכן לפעמים יש כשהעולם שקול או אלו מסתה
למעלה ואלו מסתה למעלה . אלו מוכין ואלו מחיבין והכל
למעלה היינו במקום מדה הסלכות שנק' שעריך כמבואר בזה .
ושם יניע כל ריב וכל נגע וז"ש דברי דיב' בשעריך ויח' לקמן .
והפרש' בין טמא ושחור ותיב וזכאי הוא אם ניתן השליטה
לשופרים רק לומר את הרשעים אבל לא הצדיקים אבל בשניתן
רשות למשחית שלא יתכן בין צריך לרשע או יש כת בהור
לכנוס כהיכל ומסמא אותו כמו שח' בתורבן ב"ה וז"ס השומא'
ואז בעת שהעולם שקול חסר משה כלפי חסד ויכול להיות
יתוד למטה . והצריך פותח את סתח ביה"ב ונכנס ביה"ב
ובא והוא דשע ועבר עכירה למטה . והכריע את כל העולם
לקח חובה ומיד וירדים דינים קשים מספר יצחק ואז היא שוחה
יין השת תנינים והוא סוד ח"ר שרם דינים מספר יצחק'
במספר השוה . ואז נאמר אשרי משכיל אל רל ביום רעה
שכין ששופרים ימי הרעה נעשית דל וצריך להשכיל איך
לשחרה משוממאה והוא סוד טתח ח"ר שרואה עם דם

בתולים והבן זה . הרי כי דם' שחור נולד בו השומא . ובדין
זכאי נולד בו החיוב והוא הכפל לשון בין דם דם בין דין
דין דהוי ליה לומר כי יפלא ממך דבר דם . שהרי לפי
המשמעות ברם א' הם מחולקים שזה משמא וזה מטרר ומאי
בין כי דם לשם משמט בשני דמים משתלי הכוונה . ועתה נבא
לביאור הכתוב שהתחלנו . אך צריך . אתה לדעת כי יש היכל
מול היכל ומקדש מול מקדש כמ"ש כבר וכבר נתבאר שאם
התחתונה היא בסוד הנסילה והשכינה כסד"א והנה אשה
יסתלק העיגול' למעלה ואינו מאיר למקדש שלמטה או
התחתונה היא בסוד הנסילה והשכינה כסד"א והנה אשה
שוכנת מרגלותיו וצריך להקטמה מעפרה דכתיב שחה לעפר
נפשנו דבקה לארץ כננינו קומה עזרתה . וז"ש כי יפלא ממך
דבר היינו סוד שושנה עילאה דאיקרי דבר דכתיב בדבר ה'
שמים נעשו והיינו ע"י מעשה' התחתונים שאינו מאושרם .
שאו שכינה מסתלקת למעלה בסוד פלא חוה כי יפלא ממך
דבר מסך דייקא ואמר כלשון יחד ולא אמר מכס כלשון רבים
כמ"ש למעלה שרשע א' יאבד טובות הרבה . ואז נולד השומא'
במקום שדרי והתחבר במקום זכאי כמ"ש לעיל . ואז שנהא
תעורר מדנים דיני דינים והוא דברי ריבות בשעריך דייקא כי
שם יניע כל ריב וכל נגע וצריך לעורר דכתיב עליונים ולחקמה
ולעלותם אל המקום זה שמו של חקמה' . והוא קמת ועלת
אל המקום וגו' . והבן זה .

דרך ה' בו יתבאר סוד הדרים

כתיב דדיה ייווך בכל עת . וישא דקרא אילת אהבים ועלת
מן דדיה ייווך בכל עת . הנה כבר נת' כי בזמן שיש
עליה אל השכינה אזי כל העתים שוים לשונים אבל כשהיא
למטה אי כתיב ואליבא בכל עת . והכוונה כי תדע שכשהיא
למעלה היא ברא דאדם דכתיב כמראה אדם מלמעלה ואז
לפי שנכללת שושנה תתאה שהיא בין חתומים בשושנה עילאה
שהיא סוד כלת משה שאמרו משה וזה לבניה כמ"ש ואז
נעשים לה שדרים למעלה במקום בינה יונקים כל העולמות
רחמים ואז האהבה והתן בכל העולמות . ואין ששן ואין פנע
כי אין להם ניקה למעלה כי כבר ביארנו שהשדרים ששמעלה
הם בסוד ארז ומיד וידעת כי סוד א"ל משם נמשך האהבה .
ומצד מ"י משם נמשך ח"י . וכשהיא יורדת למטה היא בסוד
ברמה הרבוצה על אלקת הרים ואז יש לה דרים למטה ואז יש
ניקה גם להתצונים מן אלו הדדי כהמה . כמבואר מתוך דברי
הזהר בענין הצפרים שהם סוד שני אנשים מרגלים . והנה
נת' כבר שכשהוא עולה למעלה הוא בסוד אמת שהמעשר
של אמת' הוא אר"ם . ואז נקראת אילת השחר ואז היא
בסוד האהדות שהוא סוד האהבה במספר השוה ח"ש אילת
אהבים ועלת תן ואל דרתי יווך בכל עת ייווך הוא סוד רי"ו
ד' שוה היא סוד אהבה מחלת ענפי עילאית שהוא סוד ג"ם ע"ב
במספר רי"ו ע"י קו האמצעי סוד ה"ה שהוא כ"ו ואמר בכל
עת ששם כל העתים שווים לטובה ומקבלת מאי"ה שרם סוד
עשר הו"ה ועשר אהרות במספר ע"ה והבן כה"מ עתה כסוד
בתו של אברהם ככ"ל שמה . והבן כל זה .

אות הא

פתח א' דרך א' בו יתב' סוד אות ה' בצורתה

כתיב סל לכס זרע : חסודי חמי דע כאלמנה שאלת
ס' זלזותם וזמננתם ונצנינים רומם סמיר סל
ודם סנוקנל וזמנ סדן . כי חדק כי כל ס' ספירות
נכללים

ככללים צב' אותיות יח"ו כזה. והנה
 ראש וסוף כל הדברים שהם יח"ו
 רומז לדבריה ואות ה' רומז לספירה
 ואות ו' הוא המכריע והמחבר שני
 המדות. וקודם שנגזר לך זה היטב
 אבאר תחלה קודם הפסקה דכתיב
 חספוד ימים המולא יודעה עת
 לדעתה. וזהו חספוד עיקר זרע של
 קיימא הוא צבור אות ה' בלוחה.
 הנה כתיב ימי שבוטחו בהם שצנעו
 שנה. והטעם הוא שאמרו צני' חיי
 ומוציא לאו בזהות חליה מלחא אלא
 צנחא. והכוונה כי נחבא צני' כי

כח
 חכמה
 דעת
 גבורה
 ח"ת
 נצח
 יסוד
 מרכות

הבחר דל"י הוא קודם הא"ל שכולל גם ל"אין ועתיק והם
 קוד ג' נקודות ראשונים שהם כתיב ומקוריות א"כ הרי
 העתיק שהוא כח הוא קוד יו"ד והאריך הוא קוד ה' שהוא
 צינה והא"ל שהוא חכמה הוא קוד ו' האכריע צין עתיק
 ואריך כמ"ש שם. ונחבא שם שצנ"א שם קוד ה"ג ומכילין
 דרחמי הנק' חולא עולה. ומשם זה השפע עד שנגיע אל
 היקוד צב"ה חור זרוע לזריק הרי כי האור מזרע קודם
 שזה למדת הלדיק לפי שהוא נמשך מן הא"ל קוד המול
 שהוא מלשון חזל כעל אמרה. ולפי שאל"ל שהוא קוד
 צינה המקוריות ככללה בבחר כמ"ש כבר לכן אנו הווארים
 הזרע אל הצינה היינו איעל עולה שפעמים וירשים צינה
 המקוריות כמ"ש שם. והנה כתיב זרעו לכם ללדקה וקלרו
 לפי הקד. והכוונה כי חרע קוד הירחי לידה וטואו כי
 ממחלה צנה הזריעה שצאה מוכח קוד הצינה שנק' לזקה
 גדולה כמ"ש במקומו אזי מיר ומחיל לשמש כח הצינה
 שניקוד הצינה יש שם קדוש וטואו כח"ה הכריזת צד"ה
 של כ"ל ה"שמה ח"הלל יה וסם אותיות שניות של שם
 שר"י שהוא ציקוד. וזהו השם יש כח לעלור הטפה צד"ה
 אשה שלא חפליטנו וטואו מלשון לא כהתה עינו. וזה
 השם הוא מכה את עינו שהוא לורח וואו הוא פושט
 לורח ולובש לורח כמ"ש כבר שאין הטפה לזבשת לורחו
 עד שהפסק מלורח האשונה ותינו שיקפא הטפה צב"ה
 כחלצ חתיכני ובבצינה חקפאלי. ואח"כ חיים ומקד עשה
 עומד כמ"ש לפיכתי. והנה זה הכח משמש חורש יע"י שאחר
 חורש יע"י מתחורש חורש אחר והתחיל לשמש כח החסד
 ומנקה את הזרע ודוח' את המזרחות וואו בלע"י הולך בכל
 רמ"ח איבריו שהוא קוד מדה אצרה"ם שהוא כח החסד ג"כ
 עד חורש. ואח"כ משמש כח הגבור' והוא המוחה את השם
 גידים והעור והעשר שכל' הוא מלך הגבורה עד חורש.
 ואח"כ משמש כח חס"ת והוא המורו רוח חיוני צהול כי
 המוח זה מוכח חס"ת שהוא קוד המוח כידוע עד חורש
 ימים. ואח"כ משמש כח הלל והוא המקד כל האיברים
 ומיפה אותם ג"כ עד חורש ימים. ואח"כ משמש כח הסוד
 והוא המקד את כל האיברים בקשר אצין וזמן מלך הגבור'

צנו ג"כ חורש ימים. ואח"כ משמש כח היקוד ולפי שחיקוד
 הוא קוד חיי העולמים שמוצא זה החיות לכל העולמות
 ולכן הולך צמורס חסדי' שזו משמש כח היקוד הוא ח'
 והנה כבר נודע שקפ"י העולמות אין לה מוגרמה כלום
 רק שכל הקפ"י פועלים ע"י כפי קבלתה מהסיבולן צמורס
 חס' חור חלילה לשמש כח הצינה ולפי ששם הוא כח של
 שם כה"ם שמשפיר הבורה שצנה השם יש צו כח להחיות
 שצנה השם המוח ונשה את המלרי דכתיב הלארנני אחת
 אומר כאשר חגרת את המלרי ונשה אומר רשע למה חכ"ה
 רע"ך לךך מ"י שכולד צמורס חס"ת הוא מוח. והנה חורש
 חס' חור לשמש כח החסד שהוא שולד דרך ללור מן
 החיים העליונים שהוא חכמה שהוא קוד החיים"ם במקד
 השם כי שם הוא מקוד החיים דכתיב כי עמך מקוד
 חיים אזי חיים ומקד עשים עומדי וטואו חיי רוב העולם
 הכולדים צחשיע"י. הרי נח' לך כי עיקר הזריעה הוא מקוד
 אות ה' חס קוד חס"ל לכס זרע חרעם: והנה רחל אמרה
 זה נח אל שפחתי אולי אצנה מומנה לפי שכל האמות
 היה צם אות ה' ואף שיה לא לידה עד שנתחבא לה
 אות ה' רק צרחל לא היה צה אות ה'. והנה צבלה שפחתי
 רחל היה צה ה' כפילה ולכן אמרה אולי אצנה מומנה. והנה
 צאות ה' יש צה שני לירות חס' ד"ו כזה וזהו חס' ד"י
 כזה ו' וקיון דוד"י. לכן צין חצין אשר לפיכך כי לורח
 ד"ו רומז לצינה עילאה לפי שחגלה מתוך הי"ד שהוא
 חכמה ומלוי יו"ד הוא ו"ד ולפי שנתחבא בחומר מוחס
 כעשה צלורה ו"ד וס' שהוא קוד הדעת ככנץ חוך חס'
 צבור המפתח שהוא פותח וקובר את הדלת כמזכיר צבור.
 אצל לורח ד"י רומז לחכמה הכוללת ליש"ם קוד יו"ד כמ"ש
 כבר. וכן הוא רומז לספ"י המל' שעומדת על ד"י רגלי
 הכסא וטואו נקודה צאלעטות צה מלך כל כבודה פנימה:
 והנה צםס הוי"ה יש דעוה מחולקות וור אחר שלר"ך
 לכחוב צ' הסי"ן צלורה דוד"י כי ה' עילאה רומז לצינה
 שהוא לורח ד"ו וס' שיה רומז למל' שזרחה ד"י. ומר
 אחר שלר"ך לכחוב שחי הסי"ן צלורה ד"ו לפי ששם הוי"ה
 נורה על הוי"ה שלימה. והנה כאמה כחם דליעל עילאה
 אחרת מנחלה לצינה. ולא ריח"י להכניס רחש"ן הווארים
 ואחר צמור: ועוד ית' לורח ה' צבור החכמה במקום
 אחר. הרי נחבא אות ה' צלורה ועמה נבאר צוניה:

דרך ב' בוי"תבאר סוד ה' במנינה

כתיב ובחמשה עשר יום: תאלף חס' חמשה עשר יום
 מאי קמיי. אלא בין לעילא בין לתתא כל
 חד בארתי' נעלא כו'. והי עשור מכנסת ישראל חס'ו.
 ויומא עשראה בשעיראה קיימא. וס' יומין אחרין דמלכא
 הוא יהוא יומא דאחי עליה דהאי חמיסאה ביה יח"ב
 מלכא חרע' ע"כ: להצין זה המלך חרע' כי אות ה'
 במנינה שהוא חמשה רומז לה' ספירוסל צינה שכתובים
 ב"א לעשות לו מוחין לזרך חווג. והנה אמרו חס'א
 עילאה

עלמה עד הוד התפשטת לפי ששכונתים ה' ספיר' של
 בינה שהם חסדיים שלה ב"א כבר נתבאר שכונתים בזה
 הדרך נלח של בינה מתפשט בכל קו ימין של ז"א לפי
 שיש בנלח ג' פרקים והם מתפשטים בחכמה חסד נלח
 שהוא קו ימין של ז"א. והוד של בינה מתפשט בקו
 שמאל של ז"א שהוא בינה גבורה הוד. וז"ת יסוד מלכות
 בקו אמצעי של ז"א. ולפי שמן חית של בינה אינו נכנס
 בז"א רק שלים א' כמ"ש והוא מסתיים בדעת של ז"א. והנה
 יסוד מלכות של בינה כבר נתבאר שנחשב רק לפרק א'
 כמ"ש והוא מסתיים בחית של ז"א ואינו מגיע מן הארת
 אימה לספירת היסוד של ז"א כלום והוא סוד יוסף שסיה
 יתום מאמו דכתיב ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה
 ר"ת יתום. וכן המלכות שהיא נוקבא דז"א כשעומדת
 תחת היסוד בסוד והארץ הדום רגלי אינה מקבלת ג"כ
 מהארת אימה כלום ולכן גם ברחל כתיב ורחל ייפת יתואר
 ויפת ימראה. והנה הם ה' ספירות שמתלבשים בח' ספירות
 הרי י"ג ואז הוא מקבל מן י"ג מביטין דרחמי שמשם באה
 סוד האהבה וסוד האחדות. ואז הוא ושמנו אחד ומלכא
 מזדווג במטרותיתא. והוא סוד שאמרו שני לחות אבנים
 הוריד בידו בעמדו לפניך על הר סיני כמבואר בכוונת
 האר"י ז"ל. והנה יוס א' של ר"ה נאמר בו היום הרת
 כולם ואז מתחלת המלכות לעלות נגד החית ועולה בכל
 יום נגד מדה א' של חית עד שיום עשירי שהוא יו"כ
 מגעת עד הבינה ואז מתחברין שני ההי"ן יחד דכתיב יוס
 כפורים כפורים חרין כמבואר מתוך דברי הזוהר. ולכן
 יוס כפורים אסור הזווג לפי שאינה מקבלת מאבא רק
 מאימא. ותאלא אימתי זוגא דמלכא במטרותיתא כמדי"א
 אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי וזהו לי לאשה
 בזמנא דנעלה מבי אבא ולא מבי אימא. ובימים האלו
 אין הי"א מקבל המוחין דאימא. והנה יומא עשיראה
 בעשיראה קיימא ואחר יו"כ מתחילין ה"ם דבינה להיכנס
 בחית ובכל יום נכנס ספירה אחד הרי ב' ימים צמרו
 המוחין דז"א ואז מזדווג השם הגדול עם השם הנכבד ואז
 ביו"מ חמישי דזו יומ' עלאי שהוא בינה אחי עלי למשרי
 ביה ואז מלכא יתיב בחרשע שהוא סוד שם נכבד שבמולאו
 הוא כמספר חמ"ט כמ"ש ואז נקרא מקרא קודש כמבואר
 בזוהר. והבן כ"ז הרי נתבאר סוד ה' במינה ועשה נבאר
 בבנינה :

דרך ג' בו יתבאר סוד ה' בבנינה

כתיב ה' יוסף עליכם ככם אלף פעמים : תאלא אמר
 משה זו משלי כו' מכאן שברכתו של משה קודם
 זמנו היה מסוף העולם ועד סופו : להביך וזה אליזה
 לפניך הקדמה קטנה. וכו' יהיה רמז באות ה' במלואה
 שהוא בנינה. והוא כי חדע שאות ה' במלואה רומז
 למדת המלכות לשם בחי' שיש לה כמ"ש לפנינו. דכתיב ו'
 מעלות לכסא. וכולם נרמזים באות ה' במלואה. והכוונה

בסוד סי' רבוא שהוא סוד החסד אז הופיע עליהם אור
 הבנייה סוד היוכל שבו ילאו עבדים לחיות . והוא בזכות
 שקבלו ישראל את התורה שיש בה סי' רבוא אחריות אז
 ילאו לחיות . וזוהי שאמר הכתוב וזה לך האות בהוליות
 וגו' תעבדון את האלהים על ההר הזה כי זה ההר הוא
 הר מוריב ועל ההר הוא החסד ועליו שופע האור ממדת
 היוכל סוד האלהים וכן זה : והנה מסה קודם מוחו
 העלה את המלכות עד כל קומת ה"א היינו עד הכתר
 לא והסוד כי בעלייתם נגד הבנייה אז היא בסוד י' פעמים
 ששים רבוא . ובעלתה עד החכמה היא בסוד מאה
 פעמים ששים רבוא . וזוהי רמזו בחמסר א"ה מקום כבודו
 להעריף שכתב עולה למעלה מן ו' קללות אז היא עולה
 ומתייחד' בבנייה סוד ה' עלאה הרי מלוי אות ה' ב'ה'
 ובשמייתיהת בחכמה סוד יו"ד הרי מלוי אות ה' ב'י"ד
 ובשמייתיה' בפלג סוד הכתר שהוא אלף הרי מלוי ה'
 בא' . הרי אחר שחמלא אות ה' סוד המלכו' מן ג' ראשונות
 שהם סוד א"ה הרי נעשה סוד א"ה ובחלוקת אחרון
 הוא שם הקדוש תמ"ן שהוא סוד הכתר במספר השם :
 וכבר אמרו שם זכר משה מלך מעשיו שקודם מוחו
 העלה אותה עד הכתר ד"א בסוד הכתוב בן מאה ועשרים
 שנה אצ"ה היום כמבואר בזוהר : ועשה נבא לביאור
 המאמר שהחלנו . רק נדקדק תחלה הלשון שאמר מסוף
 העולם ועד סופו . ואם תשיין היטיב הוא בסוד הכתוב
 מן העולם ועד העולם שפירשו כולל כל קומת הדי'ת
 המצריח מקל' אל קל' שהוא מקל' השמים ועד קל'ת
 השמים והכן ז' . וזה שאמר יוסף ה' עליכם ככם אלף
 פעמים דייקא שזכר שאלה צבת הדי'ת ששים רבוא חס'ת
 אלף פעמים ככה היינו שחעלה המלכו' נגד כל קומת
 הדי'ת עד הכתר שאז היא בסוד אלף פעמים סי' רבוא
 ואמר זו משלי שפעולתו הטוב עשה כל החיל הזה . אצל
 אם תחכו ויבדק תחכם וגו' ר"ל שתזכו להעלי' נגד כל
 שיעור קומה של כל האצילות שהוא סוד רל"ו אלפי' אחריות
 שהוא סוד יצ"ך שהוא רל"ב ועם האחריות הוא סוד רל"ו
 דכתיב גדול אדוניו ור"ב כ"ח . וזה שאמר מבאן שברכתו
 של משה קודם מוחו היתה העולם עד סופו שהוא
 סוד קומת הדי'ת עד הכתר והכן כל זה :

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד הן והלל והלליות

כתיב הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים : הנה
 אחרון הן הם יודו ויבכרו וישבחו ויפארו וירוממו
 ויעריפו ויקדשו וימליכו : הנה כאן שבע מיני זמרה עד
 שבא לכלל מלכוה על פי סוד הכתוב שבע ביום הללתיך .
 והכוונה כי כבר נבאר כי חוה נלקח מאלה והנה היא
 נרמזת בסוד ה"ד הגדולה שמספרה י"ע על פי ה'י'
 בחיות שיש לה היינו כשהיא למטה שאז היא נכלל' בסוד

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד הברלה

כתיב ויברד

אלהים בין האור ובין החשך : דע
 אחי שיש כמה מיני הברלה כמ"ש
 לפנינו . אבל הברלה זו הנאמר בה הכתוב הוא סוד
 הסכמה וסוד הפרשנות דמחלוקת . לפי שהאור והחשך
 רומז למנה כחיו' היינו סוד נקרא אור וגבורה נקרא
 חשך וכן אור החמה ואור הלבנה והם שני קצוות שלא
 קרב זא"ז כי הם סוד שני כתובים המכחישים זה את זה
 עד שיבא כתוב השלישי ומכריע ביניהם ועושה שלום .
 אבל מה שאנו אומרים המבדיל בין קודש לחול ובין אור
 לחשך הוא הברלה ממש דהיינו ע"י מסך מבדיל בין שני
 הבחינו כמ"ש לפנינו : והנה אבאר לך . כתי' והבדיל
 הפרץ לבס בין הקדו' ובין קודש הקדשים' . הכוונה כי הנה
 הג"ר שהם כח"צ אין בהם שום דין רק מצינה דיו'ן
 התעניין מ"נה היינו בהתפשטותה למטה ואז משתלשלים
 מהם ק"ף לרופי אלהים והוא סוד הסמך שיש בבינה כמ"ש
 במקומו . ומה נעשה מסך מבדיל בין הג"ר שהם סוד
 קודש הקדשים ובין הו"ק והמלכות שהם סוד קדשים
 קלים כמבואר בזהר . וכן מבואר בדברי האר"י בסוד
 ההיכלות שהיכל העליון הכולל ג"ר נקרא קודש קדשים .
 וההסך הוא זך ובהיר וע"י יורד האור דרך נקבי ההסך
 מאיר למטה והוא אור עמום שלמעלה שהוא עלם החיים
 ולכן כל עולמות האצילות נקראים קודש דכתיב קודש ישראל
 לז' וכתוב ושמרתם את השב' כי קודש הוא . הרי כי גם
 ה' נרות נקראים קודש . והג"ר הם ק"ף . וכשתהיה עולה
 טס המלכות למעלה נקראים ג"כ קודש קדש' בסוד זאת
 חורת העולם הוא העול' כתי' הוא וקרינו היא . והבן
 זה : ולכן עולם אצילי' כולו אמרו לדיו'ן וחיו'הו'ן חד כהו'ן
 מה דלאו הכי בספ"י דלחצא כמ"ש כבר וע"י' אנו אומרים
 המבדיל בין קודש לקודש : והנה כבר נתבאר שיש בין
 עולם אצ"י לעולם הבריאה חד פרסא והיינו כמ"ש
 שהמלכו' דאצילות יורדת בבריא' ובה מתלבש אור הבינה
 כמ"ש דא"י עלאה מקוננת בבורסאיה שהוא הבריאה שנק'
 עולם הסכא כמ"ש . והנה אור הבינה נתבאר מדברי
 האר"י שהוא סוד היא מנפס"ך שמספרם פ"ר ואור המלי'
 סוד אדני' מספרו הים הרי פרס"ה ודרך זה הפרסא
 יורד האור מן האצ"י אל הבריאה אבל אינו אור העלם
 ולכן אמרו דבספ"י דלחצא אינון וחיו'הו'ן לאו חד כהו'ן .
 ואינון אקרינו שש ימי המעשה דאינון חול לפי שמחיר
 שם רבוע אה"י"ש שמספרו חו"ל כסו"ה ושמותי חול כבול לים.
 וע"י' אנו אומרים המבדיל בין קודש לחול ובין יום השביעי
 לששת ימי המעשה והבן : והנה זה הוא סוד החולין שנעשו
 על טהרת הקודש לפי שבחנים ובמועדים הם נכללין
 בקודש דכתיב אלה מועדי ה' מקראי קודש כמבואר בזהר .
 והנה כבר נתבאר שבועלם אצ"י שם כתיב אתך לא יגורך
 ר"ע כי כל זר לא יבא בהיכל הקודש דכתיב וכבודי לאחר

לא אתך . ובעולם הבריאה יש שם מעט קליפות אבל
 המה ממוחקים והם נבדלים מן הקדושה . והנה בין עולם
 הבריאה לעולם הו"י יש עוד מסך מבדיל ושם האור מוטע
 לפי שמקבל רק אור הבריאה שאינו עלם האור וגם ע"י
 מסך ולכן שם הקליפות שוב עם הקדושה את זה לעומת
 זה אבל נבדלים מן הקדושה וז"ש שאומרים בין ישראל
 לעמים והקליפוי' נבדלים שם ג"כ איזה אור מן הקדושה
 ולכן אינם קליפוי' קשות אבל עולם העשי' כבר נתי' שמקבל
 רק מאור המלכו' דיוצירה שהוא סוד האפקליריא שאינה
 מאירה ולכן שם האור מוטע הרבה וגם מעורבין עם
 הקדושה וצריך להבדיל ביניהם בסוד שאמרו בין אור
 לחושך ששם הוא חושך ממש שהוא סוד קליפה הרעיני'
 שנקרא חושך דכתי' וחשך על פני תהום' לחיו'ן המות'
 והנה לפניך ה' חלוקים קודש וקדשי קדשים קודש וחול
 כשר ופסול היתר ואיסור עומאה וטהרה דכתי' להבדיל
 בין טעמא ובין טעבור ובין החיה הנאכלת וגו' : והנה
 כל מה שנכלל בכלל דאדם יכול לעלות ולכלול בקודש
 והוא סוד הקרבן שמקרב כל הכוחות ונכללי' כל העולמו'
 זה בזה עד שכולם נכללי' בקודש כמו שכתבתי בשער ב' .
 והנה ארבע יסודות יש שהם דומים לזמנה חי מדבר . וכולם
 הם בסוד הקרבן אדם כי יקריב מבס הוא סוד אדם
 המכוון בכוונת ההודאה והוא המדבר . מן הבטחה הוא
 החי' . ונסכו יין הוא הזמנה . ולא תשבת ברי' מלח הוא
 הדומס : והכנה המכפר המזון להיכלל הדומס בלומה וזמנה
 בחי' וחי' במדבר ומדבר להעלותו אל הקודש . הרי כי כולם
 נכללו בראש דאדם ועולים בקודש ועכשיו שאין לנו קרבן
 שולחן של אדם במקום מזבח כי ע"י אצילותו יכול להעלות
 הכל כמו ע"י הקרבן כמבואר בכוונת האר"י ז"ל : והנה כל
 המינים אשר שרשם בקודש וכל מיני חיה ובהמה וזמנה
 האדמה כולם יש שרשם בקודש ויש ששרשם בסערא אחרא
 והם אינם נכללי' בראש דאדם כי הסערא אחרא הוא רק
 כקוף בפני אדם . ולכן צריך להבדיל ביניהם הרי לפניך
 כי כל ההבדלות נכללי' בה' חלקים סוד ה' דכתיב בהבראש
 בה' בראש והבן כל זה :

פתח ד' דרך א' בו ית' סוד הוצאת חוץ

כתיב

הוציאו את המקלל מחוץ למחנה : נבאר לך כל
 הוצאות חוץ הנאמר בזהר . נבאר תחלה מאמר
 סחום וכבר רבו בו המפרשים ואף חלקי אמרם נפסי' .
 תחלה כתיב את שבתותי שמרתו ומקדשי תיראו את
 לאסנאה תחום שבת דאינו כי אלפין אמר לכל סטר .
 שבתותי דא שבת עלאה ושבת תחאה דאינון תיין כלולין
 כחדא וסתימין כחדא . ואשתאר שבת אחרא דלא אדכר
 והוא בכסופא כו' . ואמר מקדשי תיראו דא שבת דמטלי'
 שבת דאתקיי ירא' וירא' ב"י שני כו' . ואלא שמעיה מאבא
 דאמר הכי . את לאסנאה תחום שבת . שבתותי דא עגולא
 ורבעו' דלגו . ובגין כך כלולין תרוייבו בשמור דכתיב
 תשמור

תשמרו כו' ומקדשי תיראו דא נקודה דלגו באלמנטיא
ועל דא מהללי מות יומת מאן דאעל לגו חלל דילא
דעבולא ורבושא לאחרא דהסוד נקודה שרי' ופגום זה מות
יומת. והסוד נקודה נקרא אני ועלי' שרי' הסוד דסתים
ולא תגלילא וחקרי' ה' היינו אני ה' וכולא חד: להבינך
זאת זכור ואל תשכח מה שנת' כבר שיש פושטה עלאה
ושושנה תחלה ועליהם אחמרא כשושנה בין החוחים כן
רעיתי בין הכנות. כי על שושנה עלאה אחמרא וכדודי לאחר
לא אחן וחקרי' אחותי רעיתי היא בין הכנות ואין שם
חוחים וקוצים. אל שושנה תחלה היא בין החוחים והוא
סוד ירושלים של משה דכתי' אלה ירושלים בתוך הגוים
נחמים וסביבותיה ארזות וסביביו נשערה מאוד שבהם
מדקדק הקב"ה עם הזדיקים והם סוד ארץ וחולות כי
סביב רשעים יתהלכו והם חוץ למחנה וכמו שנת' כבר
בסוד האסופה הנאמרא במיתת הזדיקים והפגום הוא הולאת
חוץ. ומתחלה נבאר כמו שגאלי' בשם הארזי' ז"ל בשמי'
לשון בתוספי' ביאור. והוא טעם של שגאלי' שאמוראים
נאחזים ברעוטי' עולם וסוד הכתובים. והתנאים נאחזים
בירכי' קשוע ששם עמודי' עולם ונקראים למודי' ה' דכתי'
וכל בריך למודי' ה'. וידעת כי הרעויות הם סוד האבות
והזקוקים הם סוד הצנים. וכן הנביאים נאחזים ב"ב
בירכי' קשוע. והנה כלא התחתיים למעלה והעליונים
למטה וסיה ראו להיפך. אך עיני' הוא עולם ברור. והטעם
הוא כי הנה הכלה כלולה בין תרין דרועין בסוד הכתוב
שמאלו תחת ימיו וימינו תחבנקי ונמלא חכמה ובינה
שלם נאחזי' במקום סוד גבור' שלו ומקבלת הארץ מהם
וחסד גבורה שלה במקום נלח שלו. והנה נלח הוד
שלה נשארם למטה ואין להם על מה שיסמכו כי כל
הסמיכה שלה עי' הסמ"ך סוד ויק של הזכר שכל' כלול
מ"י הרי סמ"ך. והלבנה אין לה אור מעצמותה רק-מה
שמקבל' מן השמש ולכן כתיב כי רגליה יורדת מות שנאחזי'
בהם החיזונים כי הנחש כרוכה על עקבה דכתיב ואחרי
תשופנו עקב. ואז היא נקי' עוליתתא שפירתא דלית לה
עינין כי העינים שלה באו לה עי' הסתכלות עיני' העיזר
אנפין דכתיב עין בעין יראה כממש לפניו. והם סוד נלח
הוד הפנימי' של עיזר אנפין שעי' הסתכלות עינים שואב
ומעלה אותה למעלה והוא נעשה עי' הקידוש עי' כוס
של ברכה שאמרו שארץ ליתן עיניו ככוס כי כוס הוא סוד
הכס"א סוד אלה"ם במספר השם סוד הדינים ואין לה
עינים בס"ה ותכנה עיניו מראות כי מקרה הרגלים יגיע
גם לעינים בסוד שאמרו פסיעה גסה נועלת א' מתיק
ממאור עיניו של אדם. כי פסיעה גסה הוא סוד
קליפיה גס"ה במספר השם שהיא נועלת גבורה אחרונה
שגבורות והם א' מתיק והם כ"ו: והנה בקדושא דבי
שמא באותו כוס של ברכה שאו פנים צנים דבר ה' ואז
הוא מהבדכ' מתפוחין קדישין ולכן נקראת חקל תפוחין
קדישין ואז רגליה שבים בקודש. וז"ס שבת ש' בת כי עד
עליהם

עסה היה הש' סוד נהי' שלה תלת ענפין דש' וסיו נאחזים
בה אחותי' קיר סוד הסטרא אחרא כמבואר מתוך דברי
הזכר ונעשי' שקר ושקר אין לו רגלים כי הרגלים היו
נאחזים בפח יוקשים ובשבת עולים מן הפח ודבק' בירכי'
קשוע שהם נלח הוד של הזכר. שהוא סוד אמת ואז אמת
יש לו רגלים וזה סוד הכתוב "אם יתשוב" משבת רגליך
רית אמת ועם ר' של רגליך רית אמרית ואז כתיב אחמרא
ה' לרופא. שנלפסה בסוד הלידוף כלירוף את הכסף עי'
הוא שלהוביתא דאשא כמבואר מתוך דברי הארזי'ל בסוד
מים חמין צביש ואז כתיב רחלתי את רגלי איכבה אענפם
ומסתלק' מרע ונדבקת בעוב ח"ם "משבת רגליך" עשות
חפזיך רית מרע ואז עשות חפזיך והכן זה. ואז מאררי'
ה' נוונים דעינין שהוא סוד ש' בבת עין ונעשה שבת כי
כבר התקדשה מטומאתה עי' הסוד קידושא דבי' שמי'אל
סוד אמרית במספר השם. ומתברר' עי' תפוחין קדישין
ולכן נקראת הסוד סעודה סעודתא דחקל תפוחין קדישין
ולכן בהסוד קידושא לריך לעמו על-דגלי' שאו לריך עדות
ונדבקת בעדות בסוד עדות זיוסוף כמו כמ"ש כמה פעמים
וארץ שולחן של ד' רגלים והכן זה: והנה צנאים וצמועדים
שאו דרכי הכלה היא מאור הבינה דכתיב אלהים הבין
דרכה ובינה היא סוד נועם דכתיב ויהי נועם ה' אלהינו
כמבואר מתוך דברי הארזי'ל ואז כתיב דרכיה דרכי נועם
ונקרא מקרא קודש כמבואר מתוך דברי הרשב"יאל אבל
בשבת נעשים דרכיה מן החכמה שלכן אז הוא עונת ח"ח
בסוד הכתוב אמנה אחותי בת אבי אך לא בת אמי וסיה
לי לאש' כמ"ש. והכתמי' נקרא קידש עוללה ולכן שבת
נקרא קוד' דכתיב ושמחת את השבת כי קודש היא. ולא
מקרא קודש. ואז רגליה עולין למעלה בקודש וכל הדינין
בעלין ומצוטלן כי כל זמן שאור החכמה שופע הדינין
בעלין כי הוא מצטלן כמ"ש כבר כמה פעמים ואז רגליה
עולים במקום העדות ונקראת ארץ העדות וסיה חשבת
דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך כלומר כי כיון שנעשו
הדרכים בסוד המחשבה סוד החכמה אזי תשוב רגליה אל
העדות: ואחזור אל הענין. כי הכלה כלולה בין דרועי'
מלכא. ואם כן הרעויות שלה הם נגד הירכי' קשוע.
ואם כן הכתובים שצדקת הקודש נאמרו א"כ אחיחם ברעוטי'
הכלה שהיא סוד רוסי' כמ"ש כבר והנביאים אף שגאלי'
בניה היינו בירכי' קשוע שצומדים נגד הרעויות של הכלה
ועל כל זה הם צמעה יתירה לפי שגאליחם בדוכרא:
והנה משה שמך ידיו על הקנים ואכל עליהם מרחו
והם היו ע"ב וממנו מסתעפין צבעים אנפין סוד שבעים
פנים לחורה ומשאריו שני אנשים במחנה שהיו אחחם
ברעויות הכלה והם אלדד ומדד שנתבאר כבר ששם
סוד השדיים ששם בין הרעויות ולכן נשאריו במחנה
כי לא היה להם אחיח בדוכרא: והוא סוד מחנה
שכינה שהיא א"ב מיל נלח הוד יסוד שלה שכלל א' ד'
פנים הוא א"ב דכתיב והיא עומדת על א"ב בקר והים
עליהם

וזהו עד ועד בכלל עד ולא עד בכלל והבן זה איך רק הנשאר בזיון קדוש יאמר לו כי סוד היסוד החי שאין שם שלשית הס"א ונשאר בקדושתו הוא נקרא זיון כמיש לקמן. איך לא נשאר החסום שבת רק ב' אלפים אמה. שהוא חלי יסוד והבן כל זה:

דרך ב' בו יתבאר סוד הר

והנה עני עט דודים לגלות לך סוד הכתוב הר זיון ששם שועלים הלכו בו: והכוונה כי הכה

אמרו היו זב לאריות ולא חתי ראש לשועלים. העטם כי זמן הבית לא היה למלכות הרשעה הרמת ראש הכוונה שלא היה להם ג' ראשונות דכתיב והאדני חכמים מאדום ונבזים מהר שער שהם סוד המוחין שלהם. ובזמן החורבן כתיב אמלאה החריבה שלא נתמלא זור אלא מחורבנה של ירושלים שמן אור נה"י דנוקבא דקדושה נעשה ג' ראשונות לס"א ולא כתיב ומשנאף נשאו ראש ולא נה"י דנוקבא שמתחלה היתה כבוד זב לאריות ונחה נעשה ראש לשועלים הם השועלים מחבליים כדמים: והנה כתיב אמרת ה' לרופא. הכוונה כי שם הו"ה ע"י ה'רופא עולה למספר אמרתי. היינו יוד פעמים יוד הוא ת' ה"א פעמי' ה"א הוא ל"ו הרי חל"ו וא"ו פעמי' וא"ו הוא קס"ו ה"א פעמי' ה"א הוא ל"ו הרי ה"ר חל"ו ע"ס ה"ר היא אמרתי שהוא סוד קידושא דבי שמש"א כמ"ש כבר: והנה בגלות נאמר כי יד על כס יה. ואמרו שאין השם שלם והכסף שלם עד שיעשה דין בעמלק. והכוונה כי כתיב וז' שוקן בזיון ר"ל ביסוד הנוקבא הנקי זיון שם שוקן השם הו"ה כי הוא כסא לשם הו"ה: והנה אחר החורבן ששלטו השואים בחז"י יסוד הרי מחלק השם ומחלק הכסף וחזן הכסף והשם שלם: והנה ב' אותיות י"ה כבר נתבאר שאין אחיה בהם להס"א רק ב' אותיות ו"ה שמספרם י"א סוד ו"ה יריעות עזים שהוא מבסה לאוהל והבן זה. ולכן עשה בגלות כתיב כל הנשמה חלל י"ה. אבל אותיות ו"ה שהוא במקום חלי יסוד התחתון שלטו בהם השואים שמה נעשה ראש לשועלים כ"ל חשיה בלע אמרתו ששם הו"ה שהוא כבוד אמרתי נשבר לשנים וזהו בלע אמרתי. אך כדי שלא תבין שהגיע הפגם ח"ו ביסוד דוכר לכן פירשו ר"ל באמרם בנע פורפירא דיליה ר"ל רק הלבוש סוד הנוקבא בס"ה נקבה תשובה גבר. הרי כי החורבן והשמנון היה ב' אותיות ו"ה שני' לרופא שועלים למספר ה"ר. הרי נתבאר לך הכתוב ה"ר זיון ששם שועלים הלכו בו והוא מוכן. ולעיתים כתיב הרופא לשעור לב. כי ידוע שסוד הוא סוד לולב ר"ל ל"ו ל"ב. ככלל כל התורה מ"ב של בראשית עד 7 של לעיני כל ישראל: והנה עשה נשבר הלב ונקי לב נשבר וכדכא אבל לעיתים כתיב קרוב ה' לנשכרי לב כשירפא לנשכרי לב אזי יתקרב השם והוא ה' אחד: ומחזר אל הענין

עליהם והוא סוד י"ב אותיות של שם אדני במלוי. ח"ס וישאלו שני אנשים במחנה והמה בכחובים בכחובים דייקא ועד"ז הם כתמלים ואתמלים התמלים נאחזים בירכי קשוע דדוכר. ואתמרים ברועות דנוקבא ואף שהם במקום אחד כי זרועות דנוקבא הם במקום נ"ה דדוכר עכ"ל הם יותר במעלה. והבן: נמלינו למדין שבימי החול נה"י דנוקבא הם למטה. ובשבת עולים בקדש ומלא מקום פנוי כשיעור נה"י דנוקבא. ומלאתי כי לכן היה בזמן הבית שיעור תחום שבת י"ב מיל מטעם שנתבאר לפנינו והנה בשעור הנוקבא נשבת למעלה ונשאר מקום נה"י של מקום פנוי ולא זיה שכינה משם עד שפשה רשם שלטולם כשהקדושה מסתלקת ממקומה השאיר אחריו ברכה רשם אור באותו מקום פנוי. כדי שיתכל לחזור למקומה הראשון כי לא חשדה שכינה על מקום ריק כבוד הכתוב אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תחז כמ"ש כבר. וזה המקום פנוי הוא סוד תחום שבת כי זה התחום בא מסוד החושים היינו שבעה"י דנוקב' יש ג' אה"ה במלוי הי"א שמספרם תחום ומתהפך כמו חומר הוחם ונעשה תחום שבת. וכל זה לשיעור רובו רשאין ל"ך בשבת שהוא שייך ג"כ לקדש מחמת אותו רשם קדושה שנשאר בתוכו. וזמן מזה הגבול שם מקום איסור ועומאה. זה הוא סוד הולאות חזן למחנה שהוא שיעור י"ב מיל נגד מחנה שכינה שהם סוד י"ב בקר ויום עליהם. והוא סוד איסור הולאה והבאה מרשות היחיד לרשות הרבים כי הקדושה הוא סוד רשות היחיד שנבדלו עשר ורחבו ארבע סוד שם הו"ה במלוי שהוא מיחד את הכל ומבדיל מן הקלה אל הקלה להיות האוכל אחד. אבל הס"א הוא סוד רשות הרבים לפי שתמיד הם כפרודא דכתיב ויפחדו כל פועלי און. והמוציא הוא הגורם להוציא מן הקדושה אל הס"א שהם סוד המות' אותיות חסוים. והמכניס הוא הגורם להכניס על ועמא בהיכל הקדש שעליו נאמר מחלליה מות וימת מאן דעיל לחלל דילה למאן דלא אלעריך והוא סוד מות וימת והבן זה: והנה בזמן הבית שהיה הס"א רחוקה מן הקדושה וארץ ישראל היתה כבוד הרחבת הגבול דכתיב כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך והס"א היו נאחזים רק בעקבי' בסוף העקב איך היו רחוקים ממקום הקדש שיעור נה"י שלה ולכן היה שיעור תחום שבת י"ב מיל. אבל אחר החורבן שאף נתפשטה מלכות הרשעה בכל הגבולים ועלו למעלה כשיעור כל נה"י ה"ל ואף גם ביסוד גברה ידם כבוד משמוס ה"ד דכתיב ערו ערו עד היסוד בה בה דייקא. והנה כתיב עד היסוד בה לפעמים אומרים עד ועד בכלל ולפעמים אומרים עד ולא עד בכלל. והנה כאן מחקימין ה"ב פירוש. כי כאן היה החורבן עד היסוד ועד בכלל והיינו ביום גבר אויב כמ"ש כבר במה שאמר שאני חורבן ירושלים שנחחדה גם הנעקה אף בבתי גואי. סוד היסוד שלה. אבל עשה עלייתם רק עד המלכות של יסוד דנוק' כמ"ש שם. שהוא חלי יסוד.

השני כי בזמן הגלות שאז כתיב על זאירנו נרדפנו סוד זאיר הרחם שהוא חלי יסוד כמבואר בדברי הארז"ל שהוא סוד הכתוב עבדו בארץ שעריה כמ"ס ולא נשאר מקום פניו רק שיעור חלי יסוד שהוא שיעור כי אלפים אמה ובה נבא לביאור המאמר שהתחלנו. רק הדע שהמלכות היא סוד שבה היינו דמעלי שבתא כמ"ס לעיל וגם היא סוד השמטה: והנה יום השבת רומז להיות וכולל גם ליסוד שהוא סוד מוסף שבת. וגם בינה אקרי שבת הגדול סוד יובל והיא כוללת גם לעיקר. וכנגד ג' שבתות אלו הם ג' פ' שביעי בויכולו. וכנגדם ג' סעודות בשבת. וזכר ידעת כי זכור ושמור בדבור אחד נאמרו. הכוונה זכור עד דוכרא סוד ח"ת שמור עד נוקי סוד ד'. ובה יבא המאמר על מכונו. את שבתותי חשמרו את לאסגלה תחום שבת. כי כל את בל לרבות שנותר ללאת כל אותו שיעור תחום שבת לפי שמשאר שם הירשום קדושה מן המלכות שנקי ח"ת כבוד שאמרו אחין וגמין רבויים הם שבתותי מנובע רבים שנים שבת עלאה ושבת תחאה. הכוונה שבת עלאה בינה. ושבת תחאה ח"ת שנקי תחאה לנגד עלאה ואמר דאיתן תרין כלולין כהדא ר"ל ח"ת ויסוד כלולין כהדא כי גוף וברית חשיבין חד וגם בינה ועיקר הם סתימין כהדא. וגם בינה עם ח"ת ג"כ כלולין וסתימין כהדא. ואשתאר שבת אחרא סוד המלכות ועל זה אמר ומקדשי חיראו דא שבת דמעלי שבתא שנקי מקדש דכתיב מקדש חירי כוני ידך כמ"ס כבר. ולכן אמר חיראו כידוע שהמלכות נקי יראו דכתיב אלה יראה ה' היא תהלל. כמ"ס כי אם באת יתהלל המתהלל וכתיב לזאת יקרא אלה כמ"ס במקומו. ויראה בה שריא הוא סוד אור התכונה המתלבש במלכות שניי נקי מקדשי מקדש " שני מתקדשת ונקי שבת קודש דכתיב ושמרתם את השבת כי קודש הוא. וכל שמירה הוא בזו המדה כמ"ס ואח"כ אמר פ"י אחר בשם אביו והיינו שפ"י שמתל שבתותי רומז לבינה ומלכות סוד שמטה ויובל. וז"ס שבתותי דא עגולא ורבעא דלגלו. כי הבינה כבר נבאר שהיא סוד סמ"ך שהוא רחב דעגולא שהיא פורסת סוכת שלום על ירושלים. והמלכות היא סוד רבעא דלגלו סוד מ"ס סתומה של למרבה המערה. והיא לגלו בתוך העגולא כי הבינה מקפת אותה מסביב כמ"ס כבר ותרווייהון כלולין כחד דכתיב ירושלים הבנויה כעיר שחציה לה יחדיו. ודייק שם הפירוש הוא נכון בגין דכלולין בשמור. אבל מלבד עלאה שהוא סוד ח"ת כבוד אחבילי כמ"ס לעיל. ואם כן קשה ומאי מקדשי חיראו ח"ל שרומז אל ח"ת שחרי אמר חיראו כמ"ס לעיל ואמר דא חירי נקודה דלגו במלשיתא. הכוונה סוד ששנה שילאה בלת משה שהיא מתלבש בתחומה ונעשה נשמה לה בסוד תוספת נשמה בשבת והנקודה עייל בחות ך ונעשה ך: ואות ך היא סוד הרבוע

פתח ה' בו יתבאר סוד הר סיני

כתיב והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש: הנה ידעת מה שאמרו שהדבר ראשוני נפיו הגבורה נאמרו. והנה להביין זאת זכור ואל תשכח מה שכבר ביארנו שמדת המלכו' נקראת עוליתא שפירתא דלית לה עיינין. והם סוד הגוונין דכתיב ועינו כעין הבדלה וכל הגוונין מתחלים מתחכם. והוא מקבלי כל הגוונים. כי לא תירא משלג כי כל בינה לבוש שנים כמבואר מתוך דברי חזוהר. ולכן יש בתורה רק ט' נקודות עד ט' היות שהם סוד ט' ספירי שלמעלה. והי"ה של מדת המל' היא בלי ניקוד כי הנקודות רומזים לאור העצמי. ומדת המלכו' כבר נתבאר שאין לה אור מעצמותה רק מה שמקבלי מן הספ"י שלמעלה א"כ הגווני' שהם סוד העיינין שלה נעשה לה מהספ"י שלמעלה. וגם אמרו ששמדת המלכות אינה ביחוד עם דודה והיא עומדת תחת היסוד בסוד הכתוב ותחבצ אחותו מרחוק שהוא שם שד"י שביסוד שהוא סוד רחוק מקום כמ"ס. אזי נקראת יונת אלם דכתיב על יונת אלם רחוקים לרוד מכחם לפי שמשחקל מלולה כי אין דבור בלא קול וכתיב נאלמתי דומים דום י"ה כמ"ס כבר וזריך לבאר מהיכן נעשה לה מציאות רעינים וגם הפס: והע אונ"ך ושמע כתיב ונח מלא חן בעיני ה'. הכוונה כי כבר נתבאר שנה הוא סוד מדת היסוד ונתוסף לו ו' וזה שהוא סוד הדין דתרווייהון כהדא אלון ועיי שניהם מלא חן בעיני ה' הכוונה המציא חין בעיני המלכו' שנקרא' ג"כ הי"ה כמ"ס: ואבאר לך הנה כתיב שבעה אלה עיני ה' משוטטות בכל הארץ וכתיב שבעה עינים על אבן האחת והיא האבן טובה סוד המרגלית שהיתה תלוי' בזוארו של אברהם כמ"ס במקומו. והכוונה כי כבר נתבאר שג' ראשונות אין שם שום גוון כלל כי סוד הגוונים רומזים לפעולה הפכית או ממוצ' בסוד הד"ר. אבל שם כולו הפך לבן רחמים גמורים והגוונים מתחילין להתפשט מן הבינה בהתפשטותה למטה בויק כמבואר מתוך דברי חזוהר. ע"כ ממנה מתחילין הגוונין להתפשט: הרי מבינה עד המל' שנקראת ארץ וגם אבן כמ"ס הם שבעה עינים והם שבעה היי"ה המתחלפים בתקודתם ויעקב כולל את כולם במספרו והנה

מלת ה"ר רומז למדת המלכו' ח"ש וזהר סיני' ר"ל כ"ז
 שהמלכו' מקבלת מלאהוריי' של שם מ"ה פעומד מלאהוריו
 ולא א"ן היותו שלם ולא נק' הר סיני' במספר עי"ן
 שהוא סוד אחריו של שם מ"ה הוא עשן כולו הרומז
 אל הדינים ואף שמקבלת גם מן ה' היותו הרי נחבאר
 כי כולם הם בסוד הגבורות וזכו מפני אשר ירד עליו
 ה' באש. ואף אחר שקיבלה אור מהבינה ונעשה לה
 גם בחי' פה עדיין היא בסוד הגבורה לפי שנעשה על
 ידי תורי' וזכר עם נקודת הכסף סוד אלהים דכתיב
 קול אלהים מדבר מתוך האש. אי' הרי כי מפי הגבורה
 נאמרו. והכן היעב :

אות ואו

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות ואו בצורתו

ו ה' העמודים וחשוקיהם כסף : כתיב א' ה' לא שנית
 ואחש בני יעקב לא כליתם : להכיר זאת זאת דע אחי
 כי אות ו' בצורתו רומז לבדיה התיכון המבדירה מקצה
 אל קצה. והוא סוד העמודא דאמלטיחא : והנה כבר
 נחבאר שה"א שהוא סוד בריח התיכון מהליו' ולמעלה
 הוא סוד ישראל ומחליו ולמטה נקרא יעקב. גם נחבאר
 כשהח"ת הוא בסוד הגדלי' נקרא ישראל. ובשהוא בסוד
 הקטנות נק' יעקב כי ישראל הוא סוד לי ראש. ויעקב
 משון עקב. וכבר נחבאר שעל השם של החית הוא
 שם הו"ה שהוא סוד עמודא דאמלטיחא ממשל למטה
 וממטה למעלה שכולל צ' שמות אלהים אדני' והו"ה
 באמצע שאלו הצי' שמות כוללים כל קו האמצעי כנודע
 שהם סוד השם יצ"ק והוא מבדירה מקצה אל קצה דכתיב
 ויעבר את מעבר יצ"ק וכן הוא כולל לכל הקצוות וכל
 השמו' מסתעפי' ממנו והוא באמצע וכל הו"ה הוא
 בסוד ו' שהוא סוד העמוד : ויעקב כולל בשמו ו' הו"ה
 בסוד שאמרו ע"פ חז"ה עמודא דאמלטיחא ע"פ יעקב עם
 דמזמור חמס. והכן ו' : ולצרף אחר למעשה רבא
 ויעקב גדול. והוא כי הנה אות ו' יש בו ב' צורות. רבא
 האי הוא א' קטעא שנכתב רק קו אי' בלא וי"ד למעלה
 שהוא הראש. והיינו כשאלו מליירים אי"ה אות מבי' **ב**
 אותיו ע"י צורת ווי"ן כגון כשאלו מליירים אות אי' וי"ד
 ואי' וי"ד כה **א** או צורת אות צ' גי' ווי"ן כה **ב**
 וכן כולם חדע שהם ה' רומז לבחי' יעקב שכולל שם
 עמודים. והו' רומז לאי"ה עמוד היינו אי"ה קצה מן
 השם קטנות. ולכן הו' הוא רק התפשטו' קו בלא ראש.
 שהוא הי"ד שלמעלה. אבל אות ו' שהוא נכתב עם
 הי"ד שלמעלה שהוא הראש הוא רומז לבחי' ישראל
 שהוא נועריוקן לי ראש : והנה תראה איך שם הו"ה לא
 נשתנה לעולם דכתיב א' ה' לא שנית וכן אות ו' הרומז
 לבחי' **ב**

והנה מדת המלכו' כבר נחבאר שמקבלת ה' גבורות
 מיסוד והנה ה' הו"ה שמקבלים ביסוד דכתיב וילקט
 יוסף את כל הכסף ה' כסף כמ"ש והם סוד עי"ן
 במספר השיה והוא סוד עי"ן ימין שלה כי אף שהם
 בסוד הגבורי' עכ"ז באשר ששורשם הו"ה שהם סוד
 הרחמים לכן הוא סוד עי"ן ימין. וגם מקבלת מלאהוריים
 של שם מ"ה שבהם שספרו ק"ל והוא סוד עי"ן שמאל
 שלה כי חמדי האחרונים רומזים אל הדינים : והנה בבינה
 יש שם הו"ה צריבע שמספרו ע"ב חסיד י"ד סוד היד
 הארוכה במשפט ואומר די שלא יתפשטו הדינים יותר
 מגבול וגם היא פשוטה לקבל בינים כי בה סוד
 התשובה ובהסיד י"ד מן ע"ב ישאר ח"ן והנה בהתפשט
 הח"ן הרי ח"ית נוי"ן עם האותיו' ובי' כוללים במספר
 בית עי"ן כי עיקר האור בא מן הבינה והיא נקודה
 האמצעית המאירה בגי' גווי' דעינא וממנה כל הראות
 של העינים : והנה חן ומסד סמוכים לעד לעולם עשויים
 באמת וישר והכן זה. ולכן אם תרף ח"ן עם עי"ן הרי
 פקיה עיניך וראה. כי מתחלה היתה בסוד סגירו
 דעינין ועמה נעשי' בסוד עינא פקיהא והכן כ"ז הרי
 נתי' לך סוד מציאות העינים. ועמה נבאר סוד
 מציאות הפה :

הנה כבר אמרנו שמן ע"ב סוד חוט של חסד נמשך
 הח"ן ונבאר י"ד ועמה נכנס הו"ד בדלת
 שמתחלה היתה בסוד דלת נעולה שהוא סוד הגביון
 דעל העינין הסוגרים את הדלת והיו בסוד סגירו
 דעינין דכתיב סכוחה בעץ לך מעבור תפלה. ועמה
 נכנס הו"ד שהוא סוד נקודה דאמלטיחא סוד בת עין
 ועי' הי"ד הפתוחה לקבל בינים נעשית בסוד ה' סוד
 התשובה כי על ידי זה הי"ד תשוב ה' אי' כתיב תורי
 וזה נעשה לך עם נקוד' הכסף כי כבר נחבאר שבבינה
 הוא סוד הו"ה בתיקוד אלהים. והנה הו"ה הוא סוד
 הכסף ונקודתו אלהים והוא ממש נקודה הכסף כה
הכסף הרי נקודה הכסף הם במספר אלהים : והנה
 לך סוד כי אותיות י"ד ונקוד' הכסף סוד אלהים הרי
 סוד מאה ברכו'. ועם ו' אותיות של י"ד אלהים הרי
 ק"ז במספר אנכי' הו"ה הרומז לביונה כמ"ש כבר :
 והנה הוא במספר פ"ה כ"ב שהם סוד כ"ב אותיות
 שיואלים ע"י ה' מולאות הפה. והנה ה' רומז לה"ם
 תהי"ם של ביה סוד ה' כפני ריאה שממם יוצא הרוח
 יעולה ודופק בקנה בשפה עצמות שיש בקנה וממנו יוצא
 הקול דרך הפה. ח"ש מ"ה שם פה לאדם הלא אנכי
 ה' והכן : הרי לך מציאות העינים וגם הפה. ועמה
 נבא לביאור הספוק שהתחלנו כי נחבאר שכ"ז שהיא
 מקבלת רק מאור הבינה ולא נעשים לה מציאות העינים
 וגם מציאות הפה. והיא בסוד הגבורות ואין היחוד
 שלם עד שיקבל אור מהאברהם כמ"ש כבר ונתי' כבר כי

נענפיו לכל דו ויטיו שאף שיש יו"ד בראשו אין בו פירוד חיו רק שהוא אות אל ביתור גמור לפי שזה הקו אותו בראש אחיה גמורה ויתור גמור בלי פרוד חיו ולכן כשתמלא באיזה חבור של אות חכם שמלייר את אות ו' ב'י אותיו יו"י לא תאב' ולא תשמע לו כי הוא אינו מורכב משום אות ופשיטא שזהו ו' שהוא בליראש הרומז למדת ישקב לא יקבל שום תמורה ותמיד עומד בעמדו וכמו כן הלדקים המקטני' ענמם ונקראים בני יעקב שהוא בסו' קטני דכח' כי קטן יעקב הם עומדים בעמדם וכל האומות כלים והם אינם כלים וי"ש אל' ה' לא שניתו כמו ששם הוי"ה ב"ה אין בו שינוי ולא ישתנס מהותו כן אחס בני יעקב לא כליתם וי"ש בני יעקב ולא בני אברהם יצחק וישראל לפי שהם מווקקים שבנשים בסוד יעקב הכולל בשמו כמ"ס וי"ש ווי העמודים ותשוקיהם כסף והוא כסף לרוף מווקק שבנשים דכח' חלבה עמודים שבעה. הרי נח' לך סוד ו' בלורחו ונבאר אותו במנינו :

דרך ב' בו יתבאר אות ו' במנינו

כתיב שוקיו עמודי שם מיוסדים על אדני פו : להביקן זאת תדע כי אות ו' במנינו שהוא שם רומז למדת החית הכולל ויק' וגם רומז למד' היסוד סוד יוסף הכולל בשמו לו הוי"ה דכח' וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף והוא השני ונקי כל דכח' כי כל בשמי' ובארץ ומתרגמין דאחד בשמי' וארשי'. ולפי שאחד בשמי' וארשי' הרי הוא כולל כל קו אמשי שהוא סוד מעבר יצ"ק כמ"ס. לפי שזאת ו' עולה בגלגול עד אל' שהוא אה"ה וסבן זה : ולכן כתיב וילבש אותו בגדי שיש ויבש רביד הזכב על זאורו הוא סוד אדני פו : והנה שוקיו שהם סוד יבין וזבוע דכתיב ויעש שלמה שני עמודים ויקרא שם הא' יבין ושם השני בועש והם עמודים לש"ש ולכן אותו הנשר שהוא מעבר יצ"ק כלול בשמם שם ב' כוללים. והם עמודים לש"ש מיוסדים על אדני פו כי הם סוד השחקים השותקים מן ללדקים לדיק וזקן. והוא נקי לרור החי' ששם עוליו נשמות של לדיקים דכח' ונחתי לך מהלכ' בין העומדי' האלה כי העמודים הם עומדי' דכח' ע"י ששים עומדים. והלדקים נקראים מהלכים דכתיב מחי"ל אל חי"ל ילכו וסבן זה : והנה העומדים האלה כי אלה הוא ליו ופיו הרי אלה ובתיב אלה תולדות יעקב יוסף איקונין של יוסף הוא איקונין של יעקב ממם זהו ו' זהו ו' הרי ופיו הוא אליה חזו שוקיו עמודי שם היינו עמודים לש"ש. ובגמ' סדרו ששה סדרי משנה כי הוא סוד מרכבת המשנה דכתיב וירכב אותו במרכבת המשנה. ואותיות ש"ש כוללים ב' מרכבות. ש' תלת ענפין ענפין רחל לדבות הן המרכבה ומי רוכב עליהם סוד י"ה דכתיב סולו לרוכב בעצבות בייח' שמו. ש' ב' הוא ג' ענפין תחפין מרכבת המשנה ומי' רוכב עליהם רוכב שמים

לכחי יעקב לא ישתנה ג"כ. ואחש שים עיקר ולבך לדברים האלה. הנה יש כמה שמות קדושים שאין נמחקים ועי"י הם מקבלים תמורה. אבל שם הוי"ה הוא עומד בהיותו ואינו מקבל שום תמורה. הכוונה ד"מ שם אל' את ההפכהו הרי ל"א דכח' הם קנאוני בל"א אל'. הרי כי בזה השם שאין בו רק ב' אותיו הם תלפסו בצרף אחר מיד מקבל תמורה ופשיטא שאר השמות כי לפי רבוי אותיות יתרכו התמורות כידוע. אבל שם הוי"ה ברוך הוא אם תלפסו כלרוף את הכסף תמלאהו כסף מווקק שבנשים כי כל י"ב לרפ"י שים לשם הוי"ה כולם מורים על הוי"ה שלימה שהוא היה הוה ויהיה ואינו מקבל שום תמורה : והנה לעתיד כתיב ונרפתי אחכס כלרוף את הכסף. הכוונה כי הכסף הוא מראה לזון. ואף שאי יתיה בו אחס סוג אפשר שלא יביר בו הסוג ואף אם יביר לא ידע איכותו ומכוחו אם לא ע"י שילרף. כן כל הלדקים יבחנו ע"י לרוף. ומי שלא יקבל תמורה בודאי אלו הם הדבקים ב'י' שבו ששם הוי"ה שהוא סוד כסף היינו " פעמים ה' ה' פעמים " הוא ק' וי"פ ה' ה' ה' הוא ס' הרי מספר כסף. וכמו ששם הוי"ה הוא כסף מווקק כן הלדקים הדבקים ב'י' הם מווקקים שבנשים ונקראים בני יעקב הכולל בשמו שבעה עמודים ונח' עמודיו ששה כסף. ולכן הלדקים נקראים עמודים שהעולם עומד עליהם דכתיב ולדיו יסוד עולם שנאחזים בזהו ו' הרומז לבחי' יעקב. ואבאר לך סוד' אות ו' שאינו מקבל ג"כ תמורה. והוא כי כל האותיות שבתורה לא תוכל לבטא שבנשים את האות אלא ע"י גימ' שהוא מלאו דרך משל אות אל' הוא במלאו אליף. והנה אם תלפסו יקבל מיד תמורה כי באלף יש בו פליא ויש בו אל' וכן כולם. אבל אות ו' אם תמלא אותו הוא וי'. והרי הוא עומד בהיותו ואינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האנושי אשר כל העמודים נשענים עליו : ועל תשיבני מן אות מ"ס ואות נוח' כי לא יתלפסו וסבן. גם תמלא בתורה כל האותיות שמתחילין באיזה אות מן כ"ב אותיו באיזה אות שיהי' ויתחיל גם תיבה אחרי' באותו אות ומיד יקבל תמורה כגון אחד אחר וכיוצא בו בכל האותיות. אבל אות ו' לא תמלא בתורה שום תיבה שתחיל באות ו' ויהיה אות ו' מושרת התיבה רק ווי העמודים. והרי הוא אינו מקבל שום תמורה : גם תמלא רובן של האותיות הן מורכבי' מן שאר אותיות הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י לורחו. כי אות אל' מספרו אל' ומלטייר יו"י הרי הוא מורכב משאר אותיות וישתנה מספרו וכן שאר האותיות כמו שיבאר ב"א במקומו. אבל אות ו' אינו מורכב משום אות אחר רק הוא עומד זקוף ועומד בעמדו : והנה רחש שממר בזהו כי אות ו' שיעורא דליה תלת יודין הרי שאלר שיעורי דליה ולא שהוא מורכב מתלת יודין גם תמלא שרובם של אותיות יש בלורחם אות ו' שכולם מלטיירים ממנו כי הוא מתפשט

שמים צמחתו וצמחתו שחקים וכולם מיוקדים על אדני
 פו שהוא רגל הרביעי לעולה ולמטה ולכן חקנו ו' קדרי
 מטה וזהם ל'ו מסכתות דכתיב כל אליה צנתי ישראל
 ולר' ל'קדם צאדי פו צקוד הכחז ל'ו חכמו יסכילו
 זאת יצנו לאחריהם קוד אחריהם הימים: ולכן נקראו עמודי
 ש"ש. והוא קוד ו' צמחית ועם שם שהוא קוד שם מאלה שמה
 למי נח הוא קוד חו"ר ולא כחצי וקול החו"ר כשנע צאלינו:
 חו"ר הוא קוד חורה שצנ"פ רחא דאדני כשנמחלית
 היא קוד חו"ר צמספר השוק רחא דר"ח ש"ל ממה דוד
 קריות לסקצ"ה צמיות והדלות וכל ההדלות הוא צקוד
 עמודי שם ששם לר' לכרוע דכתיב כי לך הכרע כל
 דרך השבע כל לשון: והוא שאמרו שבו חכמים בלשון
 המטה שהוא הלשון המכריע בין קף המאזנים שכשהוא
 מכריע ללד ימין או אף עז לית עז מיניה. ואם ח"ו תח
 הרמוזים צמודי שם אין עוסקים בשמה קדרי מטה אף
 הוא מכריע ללד שמאל ששם עומדים שם מאלה רכב
 צחור העמספני' מלד הגבורה קוד צח"ר צמספר השוק
 ואף ח' צ"ט לית צ"ט עז מיניה. שהרי צ"ט צלמעה אף סגנר
 אחת גזירה ח"ו לרעה אז כחצי ולר' מושל צירחא אליהם
 ואם י' לדיקים לחתא ועוסקים צחורה אף לדיק עלאה
 הוא מושל צירחא אליהם. דכתיב וי' הוא מושל בכל ארץ
 מלכים. ויכול הגזירה להיעל כי שם קוד העלה דכתיב
 לעמנו העלה יסיכנה והם קוד כליות יועלות. אבל כיון
 שם למטה הסכימו על הדין אין מי שיצטל ושם הוא קוד
 המוקם שנקרא הוא הר"ם אלו ר"ם ואלו ר"ם אלו
 מיימיים ואלו עמחילים. וכשהלדיקים ר"ם לעשות ר'ון
 אציהם שצמחים אז רוכב שמים צמחתו אף כחצי צו
 ירו' לדיק וכסנב ונאן כסנב שהוא מדגול כמבאר צורה:
 וכו' הוא רומן צה הפ' שהחללו דכתיב שוקיו עמודי
 שם מיוקדי' על אדני פו. והוא רומן צחות ו' צמחית:

דרך ג' בו יתבאר סוד בגדי ישו ובגדי זהב של בה"ג
ודנה עמה עת דודים לגלות לך הסוד מ"ס וילצם
 אחרו צגדי שם: ואנב אצאר לך קוד ד' צגדים
 של כהן הדיוט והם צגדי שם. וכתיב משמש צה' צגדים
 שהם ד' צגדי שם וד' צגדי זהב: והכוונה כי אחרת
 שמדת היסוד הוא קוד מרכבה המשנה. הכוונה שהוא
 רוכב צמסנה וקוד המשנה הוא נענעוין קוד על הדעת
 עו"ר דמון ליסור ויסתר כשר ופסול עוממה ועברה
 והוא קוד הכער המשמש על גבי המזנה דכתיב נער הייתי
 וגם זקנתי ואמרו שער העולם אמרו וכתיב חוק' לנער
 עפ"י דרכו וגם כי יזקין לא יסור ממנו כו"ס צמקונו
 וכתיב והוא נער. והקוד כו"ס שהוא משמש צחול וצמנה
 עולה ומלצ"ס ל"י. דעשי' והוא מקבל מסוד סיר מרובע
 דמון אדני חס השם מהגלגל צחותיות כמין ד"ל דכתיב
 אשתי משכיל אל ד"ל: וכתיב ועתה "גד"ל כל כח אדני
 יתכן כ": ולכן זה הכער המשמש ע"ג המזנה כק' כהן
 שדיו"ע שהוא רזי ד"ל צמספר השוק. ועליו אמרו אל

חסי צרכה הדיו"ע קלה צעידי. הרי אור המקיף שלו צא רק
 מקוד י"ל קוד ו' קלות: והנה י' ג' מ"י זהב. הא'
 זהב קחם והוא דכתיב זהב מלפון יאחז והוא קוד הגבור.
 ועוד י' זהב ידוק והוא קוד הצניח צמקומה הוא רחמים
 רק דינן מחשבי' מינה. והוא קוד קו ידוק המקיף העולם
 והוא כק' זהב עמוד ועליו כח' ולפיה אחרו זהב עמוד
 וכן כל הכלים הפנימיים של משכן כאמר צהם זהב עמוד
 וכמ"ס כ"א צמקונו. ועוד י' זהב סגור והוא קוד המלכות
 שעליה כאמר חורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף קוד
 דוד דכתיב והוא אדמוני. ועוד י' זהב אחר והוא כקרא
 פו. והוא צראש הצניח דכתיב ראשו כהם פו. וכשהם הפ'
 מחפשת דרך קו יוסר אף כל העולם צנוצ וכל העמודים
 מיוקדים על אדני פו כי הכתר שהוא קוד ח' ומשפיע צניח
 קוד חלח"י ועם ח' הוא קוד צי"ה צמספר השוק עם
 אור ח' של חכ"י הרוח לצינה שבעשה כסא לעולם
 העליון וכחל לעולם הצניח שהם שם עמודים והם מיוקדי'
 על אדני הרי כולם צימוד גמור הרי כי כולם
 מיוקדים על אדני פו: והנה כנר אחרת שהיקוד הוא
 מרכבה המשנה שהוא רוכב צמסנה. והמשנה הוא קוד
 כהן הדיוט והיסוד עלמו הוא משמש צמנה הפנימי קוד
 מל' דל"ח וכן' כהן גדול לפי שחקר עלאה מהגלה צמוח
 דמנה כמ"ס כנר: והנה לפיכך שכהן הדיוט מקבל מן
 השם צקוד סיר מרובע ולכן הוא משמש צד' צגדי' קוד
 סיר מרובע והם של שם אצל צגדי זהב אסור לשמש לפי
 שסוד המזב שלו הוא צקוד הדיוט ואין קניגור נעשה קניגור.
 אצל כה"ג שאור המקיף שלו שהם קוד הצגדי' הם צאים
 מן הארץ צינה מן ד' ספי' כה"ס כמ"ס כו"פ. והם שהם
 הוא קוד זהב עמוד חס הארץ שה"א עוז מלוד והיא
 עלמה קוד יוס הכספים ששם קוד המוקם המעשר
 חס העמאים דכתיב מ"י יתן עמוד מעמאל. ולכן מותר
 לכה"ג לשמש צגדי זהב והם ג' כ' ד' נגד כה"ס של צינה
 ששם הוא קוד המזב צקוד חו"ה צנקורת אליהם והנן
 כל זה: הרי כחצאר לך קוד אור ו' צמחית שהוא שם
 הרוח לה"ס ויסוד. וכלל זה נקוט צידך כי צכ"ו אשר
 חמאל אור ח' צדוקה ששם רומן אל היסוד צקוד אור ח'
 סכיתוסף ליוסף דכתיב עדות יסותק שמו. כי צו קוד העדות
 וכתיב כי אל דעויה ח'. והנן זה: חוה קוד אור ח' של השם
 וכיוכל צזה. וכן לחכס ויחכם עוד: והנה עמה כצאר
 קוד ו' צמחית שהוא מלוד:

פתח ב' ד"א בו ית' סוד אות ו' בבנינו
כתוב ומי כעמך ישראל גוי אחד צאנך: ואמרו אימתי
 נק' ישראל גוי אחד כשהם צאנך: האלה
 צחפילין דמאלי' עלמא מה כתיב צהו ומי כעמך ישראל
 וגוי. כדי לפצ"ך כ"ז חדע כי אור ו' צמחית שהוא מלוד
 רומן אל הת"ח וכפי צמיתויו כך מלודיו ואצאר לך: האלה
 הפענועות מקחן קיים ואמרו שהם צן שמה שמים ור' חדשים
 שאז י' להם דעת לכן מקחן קיים ודוקא צמלעלין. אצל
 ימ

סוד הז"א כמ"ס: ואחר סידרו הירכיים צדועות אז כנכס כל היסוד של אימא ועוד צ' שלישים עכ"ל ח"ת דאימא כי אף שלא כנכסו כל הצ' שלישים עכ"ל כיון שזמן שלישי חלוצי דת"ת דא"ל נעשה כתר לז"א כמ"ס עושר ישראל בתפארת: הרי כמו שנכנסו כל הצ' שלישים: והנה צ' שלישים של ח"ת דא"ל כחצבים כל פרק לשמה כמו כל צ' מן כ"ה. אבל צ' שלישים של יסוד דא"ל באשר כל היסוד שלה נחשב לפ' א' שהוא סוד שנה כנ"ל הרי צ' שלישי יסוד הם שיעור ח' חדשים. והרי נשלמו כל הצ' שנים ולא דעוהו שלישים ויש לו מוחין ולא זיאתו זיאה אך שאין מוליד לפי שהולד כולר ע"י הללם דכתיב אך כללם יתהלך איש: וסוד הללם זיאתו רחצ מואד והוא מואד דברדי האר"ל ושלח ידו ואכל מעץ החיים ואנו לקבל צבאו: והנה הנה"ס של לל"ם כבר נשלם שהם סוד ד"ס תהי"י של אימא זי"א כלול מ"י הרי מ". ועדיין נשאר הל"ל שלא נשלם. וכתיב כי לל ימינו עלי ארץ: וסוד הלל הוא סוד אור המוקף של ז"א שצא מהארת חכמה וכתר שהוא ח"א כמ"ס לפנינו. והוא כי תהי"י דאצא תמיד מלונצשין סוד תהי"י דא"ל אך שיסוד אצא יולא מן יסוד א"י וצוקע לחן מן זי"א ומה נעשה לו אור מוקף כמ"ס כבר: והנה אמרנו שנה"י דא"ל כחצבים לו"פ שלישי. אבל יסוד אצא נחשז לצ"פ ועם העושר נחשז לג"פ. א"כ תהי"י דאצא נחשזים לג"פ. ומה נעשה לו ט' תקונים כמ"ס כבר. ועוד נעשים לו ד' תקונים מן הארת ד' קולי דשערי של ח"א תועפ"י מאחורי אורכין עד שמגיעים לראש ז"א כמ"ס כבר. ונעשים י"ג תקונים שהם סוד י"ג מכלילן דרחמי ולא וצ' חסד מטה כלפי חסד ונעשה גדול כמ"ס. לפי שאז נשלם הל"ל כי החכמה סוד ל' שהוא כולל מ"י ספי"י כ"א כלול מ"י הרי ל' כמזואר צוהר. וח"א הוא סוד ל' כמ"ס צצ"צ הרי נשלם הל"ל"ם ולא כללם יתהלך איש שאז נקרא ח"א שהוא צן י"ג שנה שאז הוא צבור הגדלות והצן כ"ל: והנה אחר שנעשה לאיש אז כתיב את צחי נחתי לאיש כי לא נקרא גדול אלא צעיר אלהיו. כמ"ס כבר: וז"ש כי לל ימינו עלי ארץ כי כיון שבשלם הל"ל ולא נקרא גדול אז הוא יורש להאי ארץ דכתיב לדיקים ירשו ארץ כי הלדיקים צומעשים גורמים להוריד המוחין לעייר וקטצו כי זה נעשה בכל יום ובכל עת אצל שעה. והצן: ומה נכח לציואר הפ' שהחללו. ומי כעווד ישראל גוי אחר בארץ. כי הנה אמרנו שבזמן העיבוד הוא צבור ג' כלולין צבי: ולזה רומז אות ג' של גוי. ואחר כך בזמן הקטנות הוא צבור ו' קלות. ולזה רומז אות ו' של גוי. ואחר כך באים המוחין ולא נשלם בכל י" ספירות ולזה רומז הוי"ד של גוי. ולא יש לו י"ג תיקונים הרומז בתיבת אח"ד ולא כולל כל המורה כולם שיש צה חרי"ג מלות נגד חרי"ג איברים שאז נשלם בכל איברי ולא נקרא גוי. אח"ד שמוספיו לצ"ה הכולל כל המורה מן ב של דאשית עד ל של לעיני כל ישראל הוא לצ"ה: ואימא הוא אחד כשהוא

שמה מכאן מוקחן בעל לפי שאין להם דעת: והאנא קען בן חשנה שנים זיאתו זיאה אבל אינו מוליד וצן י"ג שנים כק' גדול לכל דבר: זה מפורש מחד דברי האר"י ז"ל ע"פ מה שכתב בארצו זה בשער ה' שיש לז"א ג' צחי"י היינו סוד עיבוד וידיקה וגדלות. וכן"ס שס שכתבוא צבור העיבוד הוא צבור תלה כולליו בתלה כמ"ס. וכשהוא צבור הקטנות הוא צבור ו' קלות ואין לו הרמז ראש עד אחר הדיקה. בפר"ם מנחל צדק יסחה ע"כ ידים ראש: ועדיין אין לו דעת. הכוונה כי סוד הדעת הוא מוקם קצון החקרים והגבוהים מוא"ל שהם סוד המוחין וכל זמן שלא כנכסו תהי"י דאימא צבור הז"א שנוהם באים המוחין לז"א כמ"ס שם עדיין אין לו דעת. ואחר שנכנסו תהי"י דאימא צבור הז"א ונעשה לו מוחין הרי יש לו דעת ועכ"ל אין דעתו מחייב שנה עד י"ג שנה שאז נקרא גדול כמ"ס לפנינו והוא שהרי כבר נחצאר שצ"ה י"ס צכל אחד ג' פרקים. ויסוד של אימא נחשז רק לפרק אחד שהוא סוד רחובות הנהר: והנה נח' שנלח של אימא נכנס צקו ימין של ז"א ומספיק' ג' פרקים של כלל יצבר ג' ספירות שלימות של זעיר אכפ"י של ק' הימין היינו חכמה חסד כלל. וגפ' של חור אימא צב' ספירות צינה גבורה חור קו שמאל של זעיר אכפ"י. ויסוד כנכס צקו האמלעי אך שלא כנכס היסוד של אימא זעיר אכפ"י עד שיכנסו מתחלה כל חור פרקים של כלל חור שלה והוא מוצן: ומצברי אחזה אלוה: והנה כל פרק נחשז לפסירה שלימה. וכל ספירה הוא סוד שנים במספר השום: הרי לפניך שער ששה שנים שהם סוד וי"פ של ל"ה של אימא שנכנס צב' קיים של ז"א עדיין אין צו דעת שהרי החסדים וגבורות הם ציבור אימא וכשהם מתקבלים זי"א נקרא דעת ומן הדעת מהפסע"י צכל הז"א דכתיב וצדעת חדר"י ימלאו כמ"ס כמ"פ. ולזה לריכה אימא להרכין עלמה ולא כנכס שלישי א' מן היסוד זי"א צבור"ה והאם רובלת על האפרוחי וגוי ולא יש לו מעט דעת והוא שאמרנו קען אין לו דעת עד ו' שנים וד' חדשים שהם שלישי שנה נגד וי"פ של כ"ה ושלישי יסוד דאימא שאז יש לו דעת ומקחן קיים רק צומעלעלין כי עדיין אין דעתו שלימה. ועדיין הוא צבור מעלעלין שהוא מתעלעל מדין לרחמים ומרחמים לדין ואינו טועה כלפי חסד עד שנעשה צן י"ג שנה שאז הוא מוקבל מן י"ג מכלילן דרחמי שנק' ורב חסד כמ"ס אז רב חסד מטה כלפי חסד. ולא דעתו שלימה כמ"ס לפנינו: וכחור אל הציאור. כי אחר שנכנס שלישי א' של יסוד זי"א אזי מתחילין המוחין ללאת מן יסוד אימא ולריכה אימא להרכין עור יושר כי הוא סוד לידת המוחין כמ"ס כבר צבור שאמרנו אין המורה מתקיים אלא צנ"י שמונים עלמו עליה וצן זה: וז"ל וירדים הירכיים יושר למטה עד הרועות ד"א חסד שאמרנו וטבי לוחות אצבים הוריד ציור: כי הלוחות כבר נחצאר שהם סוד הצי"ם עליונים של ל"ה דאימא זה הוריד ציור של משה

ועילאה ברוז דסגולא ואינון תלת לכל ספר דאינון מ' והוא
 כי כבר נח' שמחא עילאה הוא סוד חסמה עילאה ברוז דאין'
 שמשגנו בזה הספר סוד הזוע עילאה בלינה עילאה ברוז דאין' וכל
 הספרה הוא סוד יו"ד שהוא נקודה חדא דכרילא מחלת כולל
 סחסי' כמ"ש הרי תלת יודין. ונת' כבר כי כל יו"ד כולל כל
 ששם הוי"ה כמ"ש בש"ב. הרי הם ג' הוי"ות שיש בהם י"ב
 אותיות. וזה שמים שם ואינון י"ב ששם מ'. ועם י"ב השרשי
 שהוא סוד הכולל הוא סוד י"ב מילין דרבהם סוד מול העלין
 שמשגנו נמשך סוד הזוע כמ"ש שם: והנה ג' הוי"ות הוא במספר
 דה"ס והוא סוד כי אם הלחם אשר הוא אוכל: והנה אמנינו
 המזה המזה שהוא רזא דחל"ת ורזא דס' וכל' כולל ג' מולא
 מחלת רזא כ': ועתה וכוונת כן שאמר תלת מיסין נתתו במחא
 עילאה ברוז דסגולא. ובאור כי הנה ה' הזוע שבא מן מולא
 עילאה סוד לח"ס המנים שהוא רזא דמול'א במספר השוה
 יודא ובחשמש דרזא אויא' לזיו'. ונודע כבר כי אויא' הם ב' ריעין
 יודא מתשרשין ונחשבים לאחד מוצא יו"ז כמ"ש כבר. ונעין
 נכבר כי אויא' הם ברוז דמאות וזעיר ברוז דעשרית. ונוק'
 ברוז דאחדות. ובה תבין שהאותיות הנ"ל הם בכל חדא אחדיה
 עשריות מאות וסוד ב"ז תבין ע"ד המוחין הממששים מנה'
 דאויא' לזיו' והוא כי הנה אמרנו שנה"י דאין' נעשו מוחין
 לזיא'

כתיב זאת תורת העולה. העולה. כתיב הוא וקרינ' היא: תאנא אלף בית אלף בינה. נמול ולת נמול דלים היו' זה שמן של הקד'ה. ואם אתה עושה כן הקב"ה זין אותך ויש' וקושר לך כתף וכו': הנה כתיב ויקח שמן המקום ויש' מראשו' וכו' ויקח את ההוא אשר שם מראשו' ויש' אותה מצכה ויצוק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית ואומר לוה שם העיר לראשונה: להדינך כל זה עד כי את בצורתה שהוא צורת יד' עד' ר' מן לאשת חיל עמרת בעלה: אך שיש בוה ככה בית שונות ולכן אבאר לך. והנה דע אף שאמרנו שהוא צורת י' עד' ל' לא שהיא מורכבת מן ב' אותיות כי היא אות פשוטה שאינה מורכבת רק שצורתה כמו י' על' והכן זה: כתיב עד מה אדרינה וטבענו. אומי ירה אב פתה: כנן צריך להדריב מעט הבירור אף שכבת נה' נכשט כ"ז אך ידן דקלע עד המעיין שלא יצטרך לכבש מכושטו. הלא כבר ביארנו שסתכלה כשיצאו ה' נקודות מהלך היתה הרבה סינים מעורבים. והחישך יכסה ארץ כן הקדוש היתה יתפסה וסבבת ומסתה את הקדושה. והארץ היתה חלו ובהו יתבהו הוא סבבת הקדוש. וראה בעיניך כי חלו הוא ת"ו ה"א ו"ו הרי כי כה"ו נעלם בתוך תה"ו. ואמרו בהו אכנים מפולמים שמהם יצאו המים: והכוונה כי מפולמים פירושו שיש בהם לוחות מ"ם והוא צד הקדושה סוד ההסד הנמשל למים והם היו בסוד הגבורות והדריגים שיצאו ר' בבחי' ב"ן כס"ה.

ל"א ובנה"י דא' מתלבשים נה"י דאבא בסוד שמן ומקורות.
והנה אמרנו שנית דא' יש ככל א' ג' ספרים ויסוד שלה נחשב
לספר א' חר"ו של אימא שהם סוד ז' מיני והב שחשבו
חז"ל והם כדולין בתלה והם מתפשטים בכל ז'יק של ז"א כי
עיקר ז'יק הג' י"ג והם סוד התפשטות המספר מי"ג מכילין
דרה"ט סוד מלא ע"א כמ"ש : והנה אמרנו שיסוד אבא יוצא
דחוק שר יסוד א' ומתפשט בכל קומת ז"א אחר שנשלט כו
ה"ם כמ"ש למעלה וגם חזר למעלה ויוצא דרך החור שבחזה
מאחוריו ומסנו בנחית גס הנקבא בי"ם דנתיב בחכמה יבנה
בית : ואמרנו אבא ביראה ונודע בכר שהמלכות נ"א מגוללת
ברוא דורקא מגוללת במכואר כוהר : וא"כ אלו הג' מיסין
נחתו ממוטא ע"א והם מתפשטים עד שבאו ברא דסגולתא .
והם יורדים דרך נה"י דא"א : והנה נח"י אבא דאמרנו
שהיא כסוד ז' ונה"י דאבא כסוד כ' הרי ב"ז וא"כ אותו המספר
היורד מכנה הוא כסוד מתלה שהכנה כולל ל"ג רישין כמ"ש
ואינון ט' שמתפשט עד רוא דסגולתא שיש חכמה עד מלכות
הם ט' ספי' והם י"ב סוד ז' הו"ת שש כהם : י"ב אותה
ואינון כ"ו כמ"ש והבן כ"ו :

ועתה נבוא אל הביאור . רק מתחלה נעזר על קושיא
עצומה מה שאמרנו על סוד ז'יקא כסודתא דא' איהו ההוא
אבא דאחזקתא שמיא ואיזו אודיקא מתחתא לעירא ונעשה
כתר על אחתון ברוא דסגולתא ואיזו רוא דאחזקתא ז' על חגא
על ז' ברוא דאשת חיל עשרת בעלי והוא כבאורה מריאה
שגבה דאא מבואר מתוך דברי הרש"י עצמו שאמר כמה
דסליק דילה הוא ב' דכר איהו סליקת איהו מליק אף הכי
כר נחיתו דילה הוא ב' דכר איהו נחתת איהו נחית ברהה
דכתיב ככל צרחם לו צד . הרי מבואר כששהיא עולה הוא
עודה נ"כ וא"כ איך תעשה חגא עד רישין : אלא הכונה בזה
עמי' שאמדו חלה מליכין שלמין בגומא והיינו כי כבר נחבאר
שהמלכות נקרא' גומא קדישא שהיא דמיון הגוף למספרין
עילאין ומספרין עילאין דמיון הנשמה המופלעת כל הפעולות ע"י
איברי הגוף וז' ספרין עילאין מופלעין כל הפעולות ע"י מרת
המלכות . וחלה מליכין הם סוד ישראל יעקב יוסף כמ"ש והם
כולדים כל המס' כי ישראל הוא סוד ל"ג דא"כ כסוד ל"ג
ראשונות שבכללם נקראו ראש א' כמ"ש יעקב כולל ג' אבות
שהם נח"י . יוסף כולל דמיון עמודין והם נה"י . הרי מבואר
לך שאמר כר סליקת לעירא נעשה כתר על אחתון ברוא
דסגולתא . הרי מבואר לך בשני דרכים שאינו עולה למעלה
ממלכה עילאה סוד ישראל כי הוא עודה עשה שהרי אמר
שנעשה כתר על אחתון שהאותיות הם סוד יעקב ויוסף שכולל
כל הכ"ב אותיות בסו שאמרנו למעלה אבא ישראל עולה
במחשבתו והוא סוד המעשים והנקודות והתנין כמ"ש כבר .
ועוד מבואר שאמר ברוא דסגולתא כוה"ה . הרי שנעשה כתר
רק על חרין מליכין והם יעקב ויוסף . והבן זה . וזה שאמר
ברוא דאחזקתא ז' על ז' חגא ע"י ז' שהוא סוד יעקב ויוסף ששניהם
כולדים באות ו' כמ"ש ועי' כתיב אבן מאסו הבונים שהם
יעקב ויוסף שהם בונים אבן דכתיב ויבא יעקב וגו' . ויבן לו
בית כמ"ש כבר . והם מאסו אותה דכתיב כי אם מאוס מאסתו
ושיבתו דרגלין תחת לראש פנה . שמתחלה הם בסוד שני
ראשים אליה . דכתיב ובכרשי חושבים מעיטם רבים שנים
שני ראשים כמו שבמבאר מתוך דברי הזוהר . עתה נעשה לראש
מינה : והנה נחבאר כששהיא למעלה ברוא דחגא על ו' ואז
היא מקבלת כר מאימא ואז א"י חיווג למעלה . כי אף כש
למעלה חיווג נם למעלה הוא רק בסוד הגשקין כמ"ש כבר
ועיקר חיווג כשהם במקומם אך מתגדלים בסוד הגדלות ע"י
המחשים ונכללים כל הפרצונים כמ"ש . זה הוא יסוד האמיתי
זה נעשה כשהיא מקבלת הארה מאבא כמ"ש למעלה . ועתה

יתבאר הפסוק על מ"ה ארנייה הושבעו . וכוונת כי כבר נחבאר
שעיקר שם המ"ה הם ב' אותיות ד"ן סוד הרינים אך אחר
שמקבלת המוחין מאימא שהם סוד הו"ה איה"ה כמ"ש נחוסף
לה א' מן איה"ה ויוד' מן הו"ה ומסבכים א"ה השם ד"ן
לחמתיק הרינים שבה דכתיב חסד יסובבנו ונעשה שם ארני' :
והנה אמרנו שעיקר חיווג במקום נעשה ע"י אבא שבו שם
הו"ה ומלוי של הו"ה הוא חו"ה ועם הו"ה הוא מ"ה סוד ארם
הכולל דר"ג בסוד היחוד האמיתי . ויש על מ"ה ארני'
הסבעו . ר"ל בחיוד במקום בסוד ונקעת יתר במקום נאמן
והבן זה : או מ"י ירה אבן פנתה . שע"י הארה בינה שהיא
סוד מ"י נעשית לראש פנה . והבן כל זה : והנה זה הדרך
סודוה דבוא לביאור המ' ויקח מאבני המקום . רק זכור חזק
מה שנתבאר כבר שפרט המלכות בחקת לשון כתי' ישראל
והם סוד לאה ורחל : ולאח עומדת נגד דעת דת"ת מאחוריו
נגד העצם הנקרא לח ששם הוא מקום הקסוד של חסילין של
העקיות של ת"ת ומקבלין הארה דרך האחוריים . ונתבאר כבר
שראה אינה מקבלת שום הארה מאבא רק רחל מקבלת גם
אור של אבא . ושניהם מקבלין מן ר' אלסין כמ"ש כבר
והם סוד אח"י' וגמ"י' רבויין הן כי לאה מקבלת רק ג"ם
אורות ורחל מקבלת ח"א אורות במגין א"ת ג"ם א"ת כמנין
ר' פעמים אל"ף . בסוד מדת יס' מה היא כמ"ש . ובעת
צדון שניהם כדולין בא' אמתי אחד שנקבל רחל הארה מאבא
שאו נגדלת כנגד כל קומת הו"ה כמ"ש ומודרנה עכו ואז
נעשה חילת הקודש שאנו נעשה שמה ארני' בג"ל וכיון
שנכלל שניהם אזי א"ת ג"ם הוא סוד מקד"ש במספר
השוח : וזה חבין סוד הפסוק מקדש ארני' כוונת יוד' כי נח'
שאו"ה הם סוד הריים של מעלה והם כוונת למקדש
ארני' בג"ל . והנה נח' כבר כי בעת שרחל למטה אזי כתיב
ותקנא רחל באחזקתא . ועתה יתבאר הפסוק בסוב מעם : ויקח
מאבני המקום ר"ל ששלקת אבן אחת מן שני אבני המקום
והיא סוד הרק ששלקת נק' אבן ושניהם נק' מקום כמ"ש
כבר והעלה אותה לח"ת שבת"ת נגד החור שבחזה ששם מתח'
ג"כ עמידת יעקב כמ"ש והיו מריבות זו עם זו סוד הקנאה
ואמר יוסף מראשותיו שהיו נגד החור שבחזה שזה הוא ממש
מראשותיו של יעקב . ואח"כ ויקח את האבן ויושם אות' מצבה
שמתחלה כתיב והנה אשה שוכנת מרגלותיו והיתה בסוד
שכיבה וגם בסוד ישיבה כמ"ש . ועתה חגא קמה אלימתי וגם
נצבה וכיון שעלתה למעלה אזי היא מקבלת מן הארה אבא
דרך החור שבחזה כמ"ש והיו ויצוק שמן עד ראשה סוד האר'
אבא שנקרא שמן ויקרא שם המקום ההוא כי א"ת כי מתחלה
אף לאה שעומרת למעלה נגד הדעת היא מקבלת רק הארה
א' ואז נקרא בית אלהים בסוד הגבוהות אבל אחר שנכללת
ברחל ושניהם קבלו הארה מאבא סוד החסדים אזי נק' בית
א"ל כמ"ש ויש ואולם ל"ו שם העי' לראשונה ולא אחר
בראשונה אלא שהוא רוסו שהוא סוד ראשונה שהיא מקבלת
הארה מוחין חתלה קודם לרחל ועומדת נגד הל"ו ומקבלת
ג"ם אורות סוד ל"ו במספר השוח . והבן כ"ו :

ועתה נבא לביאור המבאר שהתחלנו : אלק בית אלק בינה
ר"ל שהשפע היורד ממעלה מן כתר ע"י סוד אלק
שהוא מלא דא בא אל הבינה וממנה יורד אל ה' בג"ס
שהם סוד ג' ד' ואח"כ ג' ר' גמור דליש שבין שורר האור
של הא' שהוא צורת יו"י שהוא אר"י דר"קא קדישא דאור
ויורד מן הבינה אל הו"ה אזי כתיב נעשה ארם בצלמנו כדמותנו
דא עתיר דאא מסכנא דאא נגמור לרא' שגאא סוד שם מ"ה
וכין

ובין' כמ"ש כבר חו"ש גמול דלים. ואם אהה עושה כן
אהה הוא מור הארזמן אבא מור החסדים שנק' את"ה דכתיב
אהה הן לעולם אזי ה"ו שהם מור ז"ג הג"ל הוא שמו של
הקב"ה ששחציו התמלא תיבתו וזו הוא זן אותך ומפרנס
אותך וקושר לך כתר כמותו ויתבאר זה עוד לקמן במקומו.
שכיון שנעשה בראו דיו"ן נעשה כתר על אהותן ושניהם
שום ומשתמשים בכתר אחד כמ"ש כבר לפי שכמו שנתיחו
דילה בו כך סליקו דילה בו' חו"ש כתר כמותו. והבן כ"ז.
ויתבאר במקומו. חו"ש זאת תורת העולה שכשהיא למטה נק'
זאת כמ"ש לקמן וכשעולה למעלה נתיחדה עם דודה ונק'
תורת העולה וכיון שסליקו דירה בו' לכן כתיב הוא העולה
וקדין היא ד"י נתבאר לך אות ו' בצורתה שרומ' ראשת
חיל עמרת בעלה. ונתבאר אות ו' במנינו :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות ו' במנינו

כתיב

ותנחה הארץ שנה לה: ופירש' ז"ל שנה לה'
לשם ה' כפס שנה' בשנת גרמשיט: להבין אמרי
זינה דברי השמים ומרוחם. אלא תחלה מה שהקשינו לדעת
דברי הארז"ל והוא כמו פליאה בשנה צעיר. ואחרי הביאור
יח' לך חות ז' צמחיה: ותבין ג"ג פרש"י ז"ל והיא כי מלאחי
כחוצ בשם הארז"ל ששבעה מעלות יש למדת המלכות וששה
כעסו לה בו' ימים ראשונים של ימי גרמשיט ומעלה השבעה
יתקיימו לעתיד דכתיב והיא חור הלכנה כאור החמה ואור
החמה שבעה ימים כאור שבעה ימים. ואלו הם ה' מעלות. הא'
תחלה אלילוחם היחה רק בקורה א' כמו שכת' כבר כי
מדת המל' ילאה רק בקוד קוד' א' והיא קוד' המלכו' שנה.
ועומדה למעט תחת היקוד וזה היה ציוס א'. המעלה הב'
אחר שקבלה הארץ מן החיים התחיל' להגדל עד שכסלה
בקוד פלגוף אך שיור קומתה צמחור של ז"א מן החמה
ולמעט. והיא ראשונות קולה אין מלאכים בה וזה נעשה
ציוס ז': ואחרי קבלה הארץ גם להק"ר שלה ולא נגדלה
קומתה שום עם הז"א אך צחי' הכתר אין מלאכי בה ועדיין
הוא אחר צמחור עם הז"א וזה נעשה ציוס הב': וציוס ד'
היה קטרוג הלכנה וכתמעט וחזרו האורות לחוך הז"א
והיא כתמעט וחזרה בקוד קוד' א' כתחלה אלילוחה :
ואח"כ ציוס ה' חזרה להיות צמעה הב': וציוס ו' כתוספו
לה צ' מעלות בקוד לחס יומיים כי צו הוא קוד לחס משנה
כמ"ש כבר. ויינו כתיחוסף לה מעלה א' שצאה פנים צפנים
עם הז"א אך שהיא קלה קומה ושיור קומתה רק מוחם
ולמעט: וה"ר שלה מקבלים הארץ רק מרחוק בקו"ה מרחוק
ה' כראה אלי ולא הז"א כוסף קומתו ומתייחד עמה כמ"ש
כבר וצנח"י זו כנראה אדם הראשון ועוד כתוסף לה מעלה
א' שנגדלה כגד כל קומת ז"א אך שה' קפי' ראשונות
ליים מלאכים בה וגם כחרו גדול מכתרה. ואם לא חנא
דה"ר אזי ציוס השנה כתוספים לה עוד צ' מעלות היינו
שה' ראשונות ימים מלאכים וזה עוד שישמשו שנים ככתר
א' אך מוחת חנא דה"ר אזי ציוס החור אצרה כל המעלות
וחזרה להיות בקוד קוד' א'. ולא עוד אלא שכתבתה
לגריעותא כי ציוס ד' מוחת הקטרוג אף שחזרה ג"כ בקוד

קוד' עכ"ל חזרו האורות אל הז"א ולא האירו לה מרחוק:
אלא עתה מוחת הסנא ירדו כל האורות אל הקליפות והיא
לחולא כלעם פיהם רק מעט מעט מחדרי' ע"י הל"קיה'
כמ"ש עד עת קן דכתיב קן עס לחוסף. ולא כתיב חיל
כל ויקיאלו ומעטו חורשנו אל: ולא כלע המוח לנלח ומוח
דמעט מעל כל פנים כמ"ש: והנה ציוס השנה חזרה להגדל
וקנתה כל המעלות שהיו לה ציוס ו' ועוד כתוסף לה מעלה
א' שגם ה"ר שלה היו מלאכים בה לפי שקבלה הארץ
פז"פ בכל קומת הז"א אך שכתרו גדול מכתרה. והמעלה
השביעית שהיו שניהם משומשים ככתר א' זה יהיה לעתיד
וחתיה בקוד אשת חיל עמרת כמו שצ"ל לעתיד
לנא לדיקים יושבים ועמדותיהם גרמשיט ע"כ דברי הארז'
ז"ל קבלה שכיני לקון לחוספה ביאור: ועוד מלאחי נוסחא
אחרינא שציוס ד' היה הפיוס וחזרו לה הג' מעלות צמחו
יום. וציוס ה' כתוסף לה עוד מעלה. וציוס ו' צ' מעלות.
ושננה לא כתוסף כלום כי צו שנה ויפס: ולדעמי הנמוכ'
זה הנוסחא יומר ככונה כמו שכתב לקמן. והנה דברים
אלה לריד בר כגר להולמו הא' שאמר שציוס ד' היה הקטרוג
קוד מיעוט הירח הלא עדיין לא היה רק ג' מעלות. ועדיין
היתה אחר צמחור וצחי' הכתר אין מלאכי בה ולידק
הקטרוג שחמור אי"ל לב' מלאכים שישמשו ככתר א' הלא
עדיין לא היה זה המעלה: ועוד שאמר שזו המעלה
לא חתיה כ"ל לעתיד שאז חתיה בקוד עמרת. שפאלה
הלא מנואר צמחור שגם עתה יש זמן לכל חפץ שהיא
עולה למעלה ונעשית חנא על ו' כמ"ש כבר. וגם מנואר
דברי הארז"י ז"ל שיש לה עליה עד הכתר עליון בקוד
שאמר וז"ל מקום כבודו. ועוד מ"ש ששנים שישמשו ככתר
א' א"כ חתיה בקוד עמרת עמלה: וכדי לנאר זאת
כנאר החלה כתי דעוה מחולקים צענין ו' ימי גרמשיט
דכתיב כי ששה ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ
וציוס השביעי שנה ויפס. ותקפו הלא כל יום ויום היה
לריד צריחה ליונו דכתיב כי ששה ימים עשה ולא כתיב
בששה ימים. הרי מנואר כי כל יום ויום היה לריד צריחה
א"כ גם יום השנה לריד צריחה ג"כ ליונו א"כ איך צו
שנה: ויש צוה שני חיוולים הא' כי ששה ימים הם דיומיים
לשם קלוות וגם הכר וגם שם קלוות של הניקנא דכתיב
אם השמים ואת הארץ: וכבר נכתבו כל הז' ימים
בששה שגם המלכות שהיא קוד יום הז' נתקנה
ג"כ בששה ימים ששם מעלות לכסא כמו שכתבנו למעלה
ולא כתוסף לה שום מעלה בשנה. ואם לא היה חנא
דה"ר אזי אף מעלה הז' היה כתוסף לה ציוס ו' אחר
חלוח בקוד חוספה שנה בשש'. ויום הז' רוחו לקוד הצינה
שנקראת ג"כ שנה כמו שכתבנו ונעשה מוחין להם ללרד
האזוב בשנה. חל"ש ד"ל ציוס השנה לקח הקצ"ה מן עולם
הנא שהוא קוד הצינה שנקראת עוה"צ כידוע והוא עולם
שכבר נא וממנה ילאו הששה ימים דכתיב גרמשיט גרמ
אלהים את השמים ואת הארץ והבן זה: והסידור הסני הוא

בן העדן

הרומז

ב' שנת ימים הם רומזים רק ל'ק' של הזכר והזל' ל' כהקטן רק אחר שנגמרו כל השנים ימים ולא מיד כהקטן גם היא צאורו דבג שסוף גמר יום הששי והוא קוד יום השביעי וע"ז לא היה ל'ר' לזריחה כי היא כהקטן בצדק הדלקת נר מנר כמו שכתבתי כבר בשער הראשון ושני. ומש"כ בטקסט יומם שחיו ל'ר' כי"ל לזריחה חרם כמו שכתבתי שם : ח"ט שכן ויכל אלהים זי"ה השביעי שכתבנו דבג האחרונה של יום הששי והיו כמו ויכל זיום השביעי והסן כ"ז : וא"י לא צחתי לא לרחק ולא לקרב אלא לחשוות ומחלוקת ששני הסדורים יעלו בקנה א' רק החלה בעורר ע"דסקלקא לרענעין לומר שכל יום היה ל'ר' זריחה, הלא זיום א' כבר האור וקרא ליום אור ולחשך קרא לילה ונתן ליום חוק וזמן שלל יטבו וחי שפסידים : ומש"כ יחיה לומר שיום השני ל'ר' זריחה וכן ומה שכתבנו יחר זיום השני מיום הראשון וכן זיום שלישי שהיה כל יום ויום הוא מחיר ומחפיל יום כיום ואין זו שני : ואם נאמר שעכ"ז היה ל'ר' זריחה למה לא נאמר כן לעולם שכל יום ל'ר' זריחה ומה שכתבנו : יומי זריחתי מכל הימים, ומה שדקדקו על דכתיב כי ששה כו' ולא כבש בטקסט למה לא נאמר כי מוקרא קלר הוא : דהא י"ב מוכרח לומר שמוקרא קלר הוא שאלם נאמר שזה הכתוב ללמוד שכל יום היה ל'ר' זריחה חרם א"כ היה ל'ר' לכתוב כי ששה ימים ששה א' וזה שטמים ב' : והסן : וכדי להעמיד ע"ז הסוד כבר החלה למה נקראו ו' ימי זריחתי אשר הם רומזים ל'ק' של ה"ח ונקראים יומי דמול יום ה' : הומוזו למלכות נקרא שנה קודש, והנה עולם הסוד י' כאל עליונים למעט והחסודים לעולם, וביחוד קשה על שצאורו שכל ה' ימים נשפעים מן יום ה' : שסוף פליחה נכתבה שהרי אדרבה הרי שמלכותו לא היה כלום, רק היה נשפעת מן התיכ"ל כי אין לזריחה רק מה שמקבלת מן שושנה : גם מ"ש שהתיכ"ל היה רחוק להסתלק וקידש היום ונשארו בלי גופין דליכון תיקובין דלחון ואשחארו בחסרונא וע"ז מהרגמין על חטאת חסרונא כו' של'ר' להצין מזה יום קידש היום, וגם על אלה נפקח עיני שכלנו מ"ש שיום השנה נעלו הקידש מן עוה"ז הוא קידש הצנה : ולכן הטו אזכיר ושמוע אמרי זינה, הנה מוצא דצורא עיפ בני צבורי ישראל דמור דא איחו צורא דצורא דרעין עיפ אר"ה, וכבר זיחרו צ' שצ"כ שצור קוד הרעה שילא עם צור מן אור הכהר דלמו דרדא א"ל' גמור ויואל מן העצור דל'ר' שסוף מחוון נגר היסודות של אר"ה ושם צין שתיסם ממש יולא זה הרעה עם צה צורו בצור ד"ו פרטמים כמיש כבר : והוא צחי' משה וכלתו שצ"י אצורו משה וזה לזינה והיא קוד שושנה עילאה כמיש ונה' שם שאלילתם היה קודש שנתקנו ה' נקודי' שם קוד רע"ו ומלכות : והנה כת' צורא שחיר ראו מ' גדא אחר דמור דצורא לא אחרתקן צורא שחיר שחיר וסוי קיימי גדא מחאי גיטא אלה מחאי גיטא, וכד אחרתקן

הריוח אל כוכבא ד'א' סהוא קוד שושנה תחלה נק' ג"כ קודם הרי לך מנואר כי יום שניעי הוא קודם וכעסית עטרה צעלה ולו צעח בה לב צעלה ולו גמלתו טוב ולא רע כמ"ס והנן ז': וזנה צ' הסרולים יעלו צקנה א' צדאס מנואר חיקון שושנה תחלה היינו חיקון צנינה שזה נעשה ע"י הסת' קוד יעקב דכתיב וינן לו ציה כמ"ס והס קוד ששה ימי צדאסית ואחר ששקנה נעשה ימים אז כעל יום א' מן עוה"צ קוד שושנה עילאה שיהא קוד עוה"צ וכללה ציום השניעי קוד שושנה תחלה וזנה וינך אלסיהם אה יום השניעי ויקדם לוהו. וצא רעשו ויגיד עליו אינתי נעשה זה החיקון ואחר שזה נעשה צדגע הככס ליום השניעי סהוא קוד הוספיה נפש צננה כי שושנה עילאה היא קוד נפש האלי' כמנואר צוזהר ע"פ נשנה ה' נכפשו ולכן אמר קרא וינפש וסנן. ונאלה הדברים ימנאלו כל דברי האר"ל צננין הו' מעלותו כי הוא מנאל האנעלות של שושנה תחלה אבל שושנה עילאה כצר נחקה ציום ג' שאו נמנו מלכתה המי"ס וכאמר צו צ"פ כי טוב ולא שמשן שניסם נכזה א' כי משם נאללו כמ"ס וציום ד' הים הקטרוג: ויירה למטה ושושנה תחלה ירה פלאים כמ"ס ושאר דברים מונכים ומנוארים מחד הדברים שלמעלה וא"ל להארין והכס יוס'ק נקח. ונאלה הדברים כרתנו צדית לשפתיים יוס'ק לפרש"י ז"ל וננחה הארץ שנה לה' ופרש"י ז"ל שהארץ היא קוד שושנה תחלה דכתיב והארץ הדום רגלי ונשנה השניעית תכלול שושנה עילאה וחו לכה ה' כמ"ס למעלה ולו נק' שנה שהנה שיהא נחו של אנרסם חדנך צט' ונעשה שצ"ה וסס' היא קוד ט' של הפילין שנק' סס' ה' כמ"ס ופירש בשם שכל' צננה צדאסית. והכוונה דכתיב ישתמו השמים יתגל' הארץ הרי צ' אוחיות י"ה צשמים קוד שושנה עילאה שנק' שמים נגד שושנה תחלה שנק' ארץ ובה סס' ויה כמ"ס כצר וצדגע שוככס מיום הששי לשניעי ככללו שניסם יחד וכללם השס הו"ה דכתיב ייום הששי יויכולו השמים וחו שנה לה' כסס שכל' צננה צדאסית והנן כ"ו: הרי נח' קוד אה ז' צמרינה שהא שצנע שריות לו' מעלות של מדה המלכות עד שהעשה צדורה ז' שהיא י' על ו' תגל על ו'. ועשה צנאר קוד אה ז' צננינה:

ד"ב בו ית' סוד מלת זאת ומלת זה וסוד זכור בשמור

כתיב זאת חוקת הסורים. ואמרו זאת דא אות קיימא דלא אחפרע וכד אחפרע כולה אקרי זה. ומנקבה עייל לדבר ועל דא שמור חבור כחדא אחצננו. הנה כצר צלרנו צמלה אשה שצמלה אשה רומה כשהיא יורדה למטה ולו היא נק' זאת דכתיב לזאת יקרא אשה כי מאים לוקחה ומדה הזאת היא הסילכ' עם קינאל צנלות דכתיב אף גם זאת צהיוסם צארץ אויביהם. וכתיב צפסעכס' שולחה אשכס צנן דלא אקרימיה קיספאל נכנשא: וצנן דאף זאת עצנו צנלות כתיב כי מאסאסיהם לכלותם לכלתם כתיב חל"ה חקוימי כי היא קטורה נחקות חוט שפני צנ"ב ויס חקיה לאחיותיה כמ"ס כצר ו"ס המוקין זאת אשיב אל לצי על כן אוחיל: והנה היא זאת אמר עלה מלה ה' היתה זאת כי כצר נח' שומדה המלכות נק' אה שכוללה כל הכי' אוחיות מא' עד ה' ועולה צנע שסס' ז' מעלות כמ"ס למעלה ויורד ז' ולכן נק' זאת. והנה נח' כי צנשה יעי צדאסית עלתה שש מעלות דכתיב שס מעלות לכסא ומעלה הו' הים למחיד כמ"ס. והנה אשני קדום סורידו אותה שלסם מעלות דכתיב חדרס נא וחרלה סכלקססם סנאס

הריוח אל כוכבא ד'א' סהוא קוד שושנה תחלה נק' ג"כ קודם הרי לך מנואר כי יום שניעי הוא קודם וכעסית עטרה צעלה ולו צעח בה לב צעלה ולו גמלתו טוב ולא רע כמ"ס והנן ז': וזנה צ' הסרולים יעלו צקנה א' צדאס מנואר חיקון שושנה תחלה היינו חיקון צנינה שזה נעשה ע"י הסת' קוד יעקב דכתיב וינן לו ציה כמ"ס והס קוד ששה ימי צדאסית ואחר ששקנה נעשה ימים אז כעל יום א' מן עוה"צ קוד שושנה עילאה שיהא קוד עוה"צ וכללה ציום השניעי קוד שושנה תחלה וזנה וינך אלסיהם אה יום השניעי ויקדם לוהו. וצא רעשו ויגיד עליו אינתי נעשה זה החיקון ואחר שזה נעשה צדגע הככס ליום השניעי סהוא קוד הוספיה נפש צננה כי שושנה עילאה היא קוד נפש האלי' כמנואר צוזהר ע"פ נשנה ה' נכפשו ולכן אמר קרא וינפש וסנן. ונאלה הדברים ימנאלו כל דברי האר"ל צננין הו' מעלותו כי הוא מנאל האנעלות של שושנה תחלה אבל שושנה עילאה כצר נחקה ציום ג' שאו נמנו מלכתה המי"ס וכאמר צו צ"פ כי טוב ולא שמשן שניסם נכזה א' כי משם נאללו כמ"ס וציום ד' הים הקטרוג: ויירה למטה ושושנה תחלה ירה פלאים כמ"ס ושאר דברים מונכים ומנוארים מחד הדברים שלמעלה וא"ל להארין והכס יוס'ק נקח. ונאלה הדברים כרתנו צדית לשפתיים יוס'ק לפרש"י ז"ל וננחה הארץ שנה לה' ופרש"י ז"ל שהארץ היא קוד שושנה תחלה דכתיב והארץ הדום רגלי ונשנה השניעית תכלול שושנה עילאה וחו לכה ה' כמ"ס למעלה ולו נק' שנה שהנה שיהא נחו של אנרסם חדנך צט' ונעשה שצ"ה וסס' היא קוד ט' של הפילין שנק' סס' ה' כמ"ס ופירש בשם שכל' צננה צדאסית. והכוונה דכתיב ישתמו השמים יתגל' הארץ הרי צ' אוחיות י"ה צשמים קוד שושנה עילאה שנק' שמים נגד שושנה תחלה שנק' ארץ ובה סס' ויה כמ"ס כצר וצדגע שוככס מיום הששי לשניעי ככללו שניסם יחד וכללם השס הו"ה דכתיב ייום הששי יויכולו השמים וחו שנה לה' כסס שכל' צננה צדאסית והנן כ"ו: הרי נח' קוד אה ז' צמרינה שהא שצנע שריות לו' מעלות של מדה המלכות עד שהעשה צדורה ז' שהיא י' על ו' תגל על ו'. ועשה צנאר קוד אה ז' צננינה:

פתח ג' דרך א' בו יתבאר אות ו' בבנינה

כתיב זאת היתה לי כי פקודך נלרתי: הנה כתיב יראה ה' היא אולרו. ואמרו משל למלך שהי' לו צה א' נחא וחקודה בו' ומקר כל אולריותיו צדס וכן כל כלי ז"ן חרצא ורוממא ואנני צנטררא' הכל מקר ציך אמר לה צהי הרי כל מדינתי צידאס צני מדינתי יקיימו גזרתי וכמוקי וזווי הרי כל טוב ציד' ואחא צין אוחס ועפרנך אוחס איש אש כפי הראוי לו וכפי חקו. ולא עוד אלא שאפחה כל אולריות שאלרו אנוני והכל יסי' מקוד ציד' וצדסס חזון ואפרכס אה כל צני מדינתי: ואס צני מדינתי

האדם חלי ואמרו לו לעקם ריבה אחת וכחצי לעקם הנערה
 כי נעשה בקור נערה שהוא נעלה הג' כח"ס והוא בקור
 הדינים שהם שח"ס כח"ס כח"ס כח"ס כח"ס כח"ס כח"ס
 שמה והגן זה: אבל עתה בגלות הנור הזה ירדה פלאים
 עד כי שמה לעשר נפשו דבקה לארץ נענו כח"ס שירה
 כל המעלות שהם נענו וזוהר להיות בקור נקודה ח'
 דכתיב צו אשפיענה ערוונה והלגתי' כיום הולדת. וזהו
 שאמר הכהן גדול עון זה עמי ומתעלה קדוש ולכן ויקרא
 אחכס חף אחי קצב על העלאתים: והנה נחצור כח
 כשהמורה הזאת הולכת בגולה הוכרה גם הדיק לילך אחרי'
 והוא קומד אחת מעט דכתיב קומד' לכל המופלים והוא
 קור יוקף דכתיב ערוה ביהוסף שמו בלחשו על ארץ חללים
 כמו שכתבתי כבר. וזהו דכתיב לדיק אורז בלדקו וכחצי
 קצב ישל לדיק וקס. ואי' חית לדיק לחתח דלחיו גרית
 לעיקם גרית ואי' חף דכתיב עוונותים ונדילי' צייכס
 וצין חללים ונעשים וחיאל' צפי האור והוא דכתיב' קבות'
 צעק לך ומעור הפלת: עכ"ל הוא עומד אחר כחליו
 מהגית מן החלומות וליץ מן המרכים וגו'. אבל אי' לית
 לדיק לחתח כי הפור חת גריתו ואי' כחצי עלה וזה בחלומיו
 ומכסים את כל החלומות והפחדים ונעשים חוזה צח"ל
 שהם קוד ד' אבות המומחה שהם זה לעומת זה הנרמזים
 צמלה צח"ל שהם ד' קליפות כנגד בלתי רחל זלפת לאה
 והשפוח קודמות לגבירות כי זנבה קדמה לרישא: ולכן
 כחצי וכל כלי צח"ל לא נעשו צדים בהענוהו: והוא קור
 הערלה המוכה את הנרית ואי' כחצי ולדיק וזו לפי רשע:
 ואי' לדיק דלעילא אסתלק לעילא לעילא ובכן כחצי אי'
 לנו כי פנה יוס: ונקמתו שערי השונה שהיא קוד ח'
 שבו החלון שבעלי השונה כנכסין זה ונעשה מן אוח ח'
 ח' כח"ס בקור חוץ וזלח וית' צוקקו. ואי' כחצי כל
 סיום דזה שמון אור נעשה דו"ס. וזה שמתחלה כחצי רגלי
 עמוד צו"ס: היינו כי אד הוא קוד ח' כי הוא מונח
 לבין ח' שהוא מונח צוקק הקדמון עולה ע"ו צוקק
 הו"ד ונחה וסודי נהפך למשחית מן הו"ד נעשה דו"ס ומן
 חנשית נעשה משחית. והכוונה כמו שאמרנו צענה נשאל
 שלמה את זה פרעה כען בגדיל קס צים ובכנה עליו
 כרך והוא חוץ. והקור הוא כי באשר נשאל זה פרעה
 והכניס את גרית קודש צנה אל נכר פגם לעילא וגרם
 להיות שפחה כי חרס גריתם וזיך חסדן יקס ארץ
 ואי' וירדן גבורות קסות וירדן חקיקת ופי' שער הו"ד
 שהוא קוד רגל שואל שבו קוד חקיקת גיד הכשה שבו
 לחיות השעין כח"ס צוקקו. וזה שהיו הרגלים עמוד
 צו"ס עתה נחפשו הקו קוד החפשות הדין לעומת
 לזרם המלכות ואי' חרס לה' מלאה דס כי מן אור נעשה
 דזה וסודו נכרה ומן אוח ח' קוד אור נחפשו הקו לעומת
 ונעשה מן ח' ק' חרונה אל הקליפה שהיא כקוף צפי
 אדם כעצובאר ומתוך דברי הזכר ואי' אל אחר אסתלק ובכנה
 יד הכשה. דכתיב לדיק אורז בלדקו ורשע ומלדן ברעמו

דרך ג' בו יתבאר סוד זרועה וסוד זרת

כתיב זרוע ה' ער מי נגלה: הגה כתיב מי מרד בשערי
 מים וכל בשליש עשר הארץ ושימים בורת חיון: להביך
 זאת נבאר תחלה מ"ש בבוס של ברה שצריך לישלו בב'
 ידיו. ואח"כ מסלק השמאר וישאר רק ביטן ורחחיוק בה'
 אצבעותיו ויגיה טח מן הקרקע. וי"א זאת והוא שיוצא ג'
 טחמים. רק תרע מאמר אריו ז"ל ע"ס וראו מי ברא אלה.
 ואמר

ואמר דרזא דא אתנלי כהמחבא דריקא דכר בעי סתמא דסתמין לאתנלי עכד חד נקודה ברישא ודא סליק למתו מחשבה צייר בה כל ציורין וגליף בה כל גליפין ועכד רנו כצינא קרישא חד בנינא עמיקא סתמא סודש קרשים. ודא שירזתא לכנינא קיימא ולא קיימא ואקרי מ"י ולא אקרי בשמא עד דרזא אל"ה וסליק בשמא אלהים נקי. ואבאר לך זה המאמר. והוא כי ידעת שה"ב נקראו סתמין כמ"ש כמ"ס. וכתיב נקי סתמא דסתמין שהוא סתום בתוך הסתמין. כמ"ש בש"ב. ונכתב אף שום מחשב' תוספת בו דכתי' במסומ' כל תדוש ובמסומ' כל תחקור כתיב' והוא נקי א"ן. אבל במס' החכמה נתחש בה סוד הי"ש מא"ן והוא שיש בו סוד המחשבה והוא סוד יו"ד כמ"ש ב"ו ככר. ויש כר בעי סתמא דסתמין לאתנלי היינו להאיד קמטה לכל העולמו' וא"א לקבר אורו הגדול וצריך לעשות קרישנים שהם המלושים להלביש את האור אשר בהם וכולו העולמות לקבל אורו עכד חד נקודה הוא סוד החכמה ודא סליק למתו במחשב' כמ"ש הכל בש"ב. צייר בה כל ציורין ב"ו כי האופין לא יפעול שום פעול' אם לא יצייר תחלה במחשבתו מה יעשה והוא עומד במחשבתו כאלו הכל נעשה ומחשבתו עושה רושם והו' וגליף כל גליפין ואח"כ ועכד לנו בוצינא קרישא. הכוונה כי ו' ספי' שר משה שנקראו ו' נרות כמ"ס הרי כל א' נקי בוצינא וו' נרות מתחילין מחסד ולמטה שנקראו ו' ימי הבנין כמ"ש. וחסד עלאה של חכמה נקי בוצינא קרישא כי סוד קודש הוא בחכמה ואמר ועכד לנו בוצינא קרישא חד בנינא עמיקא סתמא. הכוונה שרומ' לצינא הבינה שבה נתוסף בת הציון והפעולה שמתחשבת החכמה ויצא מכת אל הפועל ע"י הבינה והבינה נקי בנינא עמיקא וסתמא כמ"ס עמק עמוק מי ימצאנו כמ"ש במקומו וגם נקי סתמא כמ"ש לעיל. ודא שירזתא ככנינא. והכוונה כי אמר מתחלה שהיא בנינא עמיקא עכד לנו והוא בוצינא קרישא. הסוד הוא ע"ס הכתוב והוא עומד עליה תחת העין ואכלו. כי אברהם רומ' למדת החסד. והנה נ"ד רבינה מתלבשים תוך חסד כי חכמה אף החכמה אף שפיר וגנו ויותר והוא למעלה מן הבינה עכ"ז נ"ד שרדה הם למעלה מן החסד של חכמה כמבואר ברברי הא"י ז"ל. והנה בג"ד רבינה יש ג' שמות אורי' במלוי יודיין שיש בהם מ' יודיין סוד מ"ן במספר השות שהוא סוד מאכל עיונים דכתיב להם אבירים וגו'. ואמר שהם הוא מאכל עליונים וכשמתלבשת בחסד של חכמה שבו שם ע"ב ועם ד' אותיות השרשים הוא ע"ו ועם ד' בולתי' של ג' שמות הוא מ' ועם מ"ן הוא סוד תחת העי' במספר השות: והבינה מלבשת נה"י שלה בחסד ד"א הרי כי החסד הרומ' לאברהם הוא תחת העין. והו' והוא עומד תחת העין ויאכלו. הרי כי האי בנינא עמיקא הוא בנו תחת הבינה בוצינא קרישא והוא שירזתא לבנינא כי הבנין מתחיל מן חסד ולמטה דכתיב עולם חסד יבנה. והנה הבינה רשעים מתלבשת למטה כמ"ס מ"ס עמוקים בלב איש ואיש תבונות ידלנה כמ"ש במקומו. ופעמים שמסתלקת למערה. ווי' קיימא ודא קיימא. ואמר ואקרי מ"י שהבינה נקי מ"י שהוא רוא דשירזתא דשארזתא בסוד מ"י והיינו דוקא בתחלבשות ב"ק שלמטה כי דמעה נקי עמיקא וסתמא וכתיב עמוק עמוק מי ימצאנו והבן זה. ולכן אמר ולא סליק בשמא עד דרזא אלה כי ו"ח כ"א כלום מה הרי ל"י במספר אל"ה. ולכן הבינה הוא סוד הו"ה בנקודת אלהים כי למעלה היא סתמא בסוד הו"ה ובהתפשטותה למטה נקי מ"י ובהתלבשותה באל"ה נעשה שבת אלהים. הרי מבואר לך מאמר

כבר. והם סוד ה"נ שהם סוד ה' אותיות מנצפ"ך סוד פיר דינן והם ביסוד הבינה והתגלות למטה במקום נ"ה שרדה סוד הגליפ' ששם סוד התגלות ה' אצבעות. ולפי שאותיות מנצפ"ך הם אותיות כפולות ולכן הם ב"ב גלי' ה' בימין ה' בשמאל שהם סוד חסדים שבנבורות ונבורות שבנבורות כמ"ש בש"ב. ושרש נשאר ביסוד שרדה. והנה אותם של ימין שרש סוד חסדים שבנבורות יורדים בימין ו"א ושרש שמאל בשמאלו ושל סוד הוא בקו האמצעי שלו. והנה אותם של ימין נשארו ב"א לצורך המוחין שלו. ושל יסוד הם תוויים למעלה בסוד אור חזון ויוצאין דרך החור שבחו' מאחורי לנוקבא דיליה שעומדת נגד החור כמ"ש כבר ושל שמאל מתפשטים יורדים למטה בעונם הברי' שנקרא קרקע המשכן כמ"ש. והוא סוד שצריך ליתן רוח בין הדקנים שבק"ש שהוא בכל לבבך עד לבבך עד אלו הרי למדין רומ'ם רקי' צוים' שהם הממששמים מן הבינה וצריך להסירים שישארו התצי' שהם החסדים שבנבורות למעלה והנבורות שבנבורות יורדו למטה בבריאה. ועתה הוא לכוונת כוס של כברה כי כ"ס רומ' כשם אלהים שהוא התפשטות הבינה ב"ק שלמטה. והנה מתחלה יורדים בב' קצוות ימין ושמאל שהם סוד הדים ולכן צריך ליסוד כ"י דיו ואח"כ מסלק השמאל ונשאר בימין לבד כדי שישארו רק החסדים שבנבורות והנבורות מסתלקים ויורדים למטה וצריך להבינה מסח מן הקרקע שהוא ה' אצבעות ליתן רוח בין אותם שירדו בבריאה סוד הקרקע ובין אותם שנשארו למעלה באצבעות. ווי' מסח סוד שר' ברמז ה' אצבעות הרומ'ם לה' אותיות מנצפ"ך ווי' שר' סוד שצריך רומ'ם לבד ה' של נה"י והבן כ"י. הכלל העולה מזה שהבינה מתלבשת בחסד של ו"א והוא בתוכו והוא סוד קו המדה שהיא נותנת ע"י הנבורות שבה צקנה לוח החסד שדרכו להתששש והוא נותנת ל"ה שיעור ונבול ואמרנו שבחסד מתלבשת רק ה"ג שר רגל ימין: כנ"ל אבל בת"י שלו שהוא קו אמצעי אף ששם מתלבש ג"כ רק ה"ג שביסוד בינה עכ"ז כבר נתאר שהסוד כולל כל ה"ג נה"י והוא מתלבש בתוך הת"י כמ"ש כבר הרי גם הת"י כולל את כולם שהם ג"כ ה"ג ושם נגד שלישי ת"ת שלו מתחיל עמידת הנוקבא ד"א ומקבלת הארת אלו ה"ג דרך' החור שבאחור כמ"ש לעיל. והנה נתבאר כבר שבינה נקראת מ"י וחסד נקרא מ"ס וד"ת נקי' שמים ונוקבא ד"א נקרא עפר הארץ. ווי' שרוע ה' על מ' נגדתה כי הבינה שנקרא מ"י מתלבשת בחסד ד"א שנקרא שרוע ה' והבן זה. ועתה יתבאר ה' מ' מדר בשעלו מים ר"ל ע"י שעלו שהם סוד ה' אצבעות היא מודדת את החסד שנקרא מ"ס ונותן לו נבול. ושמים שהוא סוד הת"ת כורת תיבן כי זרת הוא ג' מפתח שהם מ"י אצבעות שהם סוד ה"ס ה' שר נה"י. ואמר רשון תיבן. הכוונה כי כבר נתבאר שהת"ת הוא רק סוד ו"ק וכשבאים לו הסתין דא' אזי חגית שלו נעשו כמקום תכ"ד ונה"י נעשים תנ"ח ונתוספו לו נה"י התשיעים בסוד התוספות שכתב ו"ש בדת תיבן מלשון הוא ערך יבונתן עשה כך כנים דעמד עליהם שהם סוד נה"י ווי' שבו ששם בתבנית ואמר וכל בשליש עפר הארץ ולשון וכל הן שהוא מלשון ככלל ופינסה הן שהוא מלשון מדידה הוא נכון ו' בשליש שהוא סוד שלישי ת"ת ששם הוא מקבלת פריסה ומתוח איכריה שתהיה בסוד הגדלות כמ"ש. ועוד יתבאר זה לקמן במקום אחר. והבן ב"ו:

אות הית

פתח א' דרך א' בו ית' סוד אות ה' בעצורתה

כתיב וידבר אל בני תת דאמר וגו': להבין סוד קניית

בפ

מעת

מעת המכסלה ע"י אברהם מאת בני חת אבאר לך תחלה סוד אות ה בצורתה. יבנה תבן למלה לא היו שני אותיות הן בשבטים כי משחו של יעקב היתה שלימה ולא היה שום פסול בנרע. והוא ע"י שיתבאר לקמן. הנה כתב חזק בלע ויקאנו ומבטנו תורישנו אל. והכוונה כאשר נתבאר בשער הראשון שהצי מדרו התחתונה שם הוא סוד נוקבא דתהומא רבא שלא היה בה סוד רמא דמחשבה סוד אור החכמה אשר ממנו נמשך החסד אל כל היום שהוא סוד חצי מהירו עליונה ששם נמשך אור החכמה שנקרא יום דכתיב ויקרא אלהים לאור יום. אבל הרשעים בחשך יורקו. ולכן חצי מהירו עליונה נבנה מבח אור החסד המתמשט מרא דמחשבה דכתיב עולם חסד יבנה. אכל חצי מהירו תחתונה ששם לא היה אור החסד לא נבנה ושם קליפות הקשות שנקראו מים הזדונים שלא באו ליד קמיו וציוו ובנין רק כסוד מרוב שממנו והם נק' בני חת כמ"ש כ"ז ככר. ושם נשאר בתוכם כמה נצוצות קדושות בסוד הכתוב ורתי' דמעת העשוקים כמ"ש בכר. ולכן אות ח' רומז לס"א כמ"ש בכר ומבואר בוודי. והנה כתבאר שם שאלו הנצוצות קדושו' שהם נבלעים בתוך הקליפות שנק' כסן שאור הם מחבירי' מעט מעט ע"י הצדיקים היונו ע"י מסירת נשמתם בסוד אלף ה' נפשי אשא כמבואר בוודי. שצריך לסוד נשמתו בתאר דמותא שריא שהוא סוד נוקבא דתהומא תרי"א אותן המו"ח אז כשנשמת הצדיקים באו בתוך הקליפות או הנצוצות קדושות מיד נאחזים באותם הנשמות שכל א' נוקב בשורשו. והנה הקליפות רוצים לשלוט באותן הנשמות ודם צדיקים אל ה' דכתיב מכסן שאור שועת' ומיד כתיב וישמע אלהים אל נאקתם וכתב וארד הצליל. שהשכינה מיד יורדת בתוך עמקי הקליפות להציל עשוק מיד עשקו. והוא סוד אור אוכבה ושורפת כל הקוצים והחומים שסביב השמש והנשמה נדבקת בשכינה שהיא השורש שלה ואין גם אלו הנצוצות קדושות שהיו בכסן שאור נאחזים נ"ב בהשמה הריא ונדבקת נ"ב בשכינה. ואז כשהשכינה עולה למעלה עולים עמה גם אותן הנשמות. ונס אלו הנצוצות שהיו בתוך הקליפות ואנני אעלך גם עלה. וכל ימי הגלות עד עת דכתיב בלע המות נצח צריבה השכינה לידר בכל פסע לתוך עמקי הקליפות ככר הנצוצות והוא סוד גלות ישראל בין האומות וגלות השכינה עם ישראל. ואלו הנצוצות באשר שהיו בין האומות מהו באים נשמת הנרים ואחר שבאו בזה העולם ומסגרים מצות אחר מיתתם הם עולים ברא דמחשבה בסוד שאמרו כך עלה במחשבה אצל מיתת ר"ע כמ"ש בשרא ח"ש לא גרו ישראל לתוך האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים והגרים שנתוספו מינן אינן אלא שגדלו ותורו ונראו וישראל לא חסרו ממנינם והכן זה. והנה כבר כשהשכינה יורדת בגלות או אין נס היסוד ור"ע נעם במסירה עזרת ביהוסף שמו בצלצול על ארץ מצרים כמ"ש כמ"ש ב' בסוד בכר נתבאר שבו מתגלה מסת חסד מרא דמחשבה סוד חסד אל כל היום סוד החסד הוא סוד מרומא סוד אכר סוד כמבואר בוודי. כמ"ש בזה הכתוב והוא יושב סתח האהל. וז"ש סתח טוב סתחת לגרים סתח סו"ב דייקא. והכן זה. כי בכר נתבאר שרע' אור חסד שהוא סוד חסד אל נרחץ כל הדינין ובורחין ומתחבאי' בסוד הכתוב אז וועם כמבואר בוודי. וזהו חיל בלע ויקאנו ומבטנו תורישנו אי"ר דייקא. והוא סוד שאמרו כשכא עשו אצל יעקב כתיב ואחר ננש יוסף ורחל ואמרו שרצה עשו להסתכל ברחל בר"ע ע"י"ן שהוא סוד ח' איש שהיו ע"י עשו שהם סוד ר"ע ע"י"ן במספר השוה. ועמד יוסף בסנייה והגן עליה דכתיב בן פורת עלי עין. והנה סוד החסד הוא סוד אור החכמה שהוא סוד שם של ע"ב במספר חס"ד ויש בזה השם ד' יודי"ן שבכללותם

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ח' במנינו

כתיב חשבת דרכי ואשיבה דרכי אל עדותיך. הנה כבר נתבאר במלה ח"ק ששמות ח' במנינו שהוא שמונה שרומז למדת ההוד שהוא שמיני ממעלה למטה. ונת' כבר שבמדת ההוד שם אחיזה אל החצונים בסוד ניד הנשה רכתיב והדי נהפך למשחת. ומהו כבר כי מופא סוד מים הזדונים מ"ו אמה על הארץ סוד הו"ד במספר השוה. ונתבאר כבר ששם אות ח' נעשה ק' הו"ו אל הקליפה בסוד שמינת רגל מן רגלי המרכבה כמבואר מדברי האר"י בסוד חמא ענל. והנה כבר בארנו ריש המאמר של זאת חקת התורה. ולהכח סוף המאמר שאמר שם חקת ח"ק ח' איהו ד' ונ' דאחכרו כדא גו"ן איתמר עליונה כמד"א ולא חונו דעברי אונאה כתיב נשא ועד' איקרי גו"ן דאחכרו לכי כני נשא באנפאה נהנין ולכתר מחי כתיבא דכתיב אכלא ומתת ח' ואמרה לא פעלתי און. והכוונה כי בכר נתבאר שאות ד' רומז למדת המלכות כשריא תוך הגולה שנק' ר"ש ור"י שהוא סוד יו"ד ועד' דפיתח הוא סוד הו"ד שרבוין באחורי דר"ש כמ"ש בסוד הכתוב והוא עימא אחר כתיבנו. והוא סוד הצריך שיווד עמה נ"ב בסוד עדות ביהוסף. וכשיורדת בגולה בין העמים אז היא מתחבית עם הגו"ן סוד נחש עקמא והוא הששן דעביד אונאה לב"ג. ואז שפחה כי תירש נבירתה והצריך אוכב בצדקו ונסתם הפסוח בסוד שאמרנו שטובי' גנוז בגויה ונסתח הסתום סוד צנוה השמאלי שנקרא אפ"ל והוא סו"ב אכלא ומתחת מ' ואמרה "לא פעלתי" און ר"ת אפ"ל והכן זה. ואז כתיב כי הנה החשך יכסה ארץ סוד העקרה המכסה את הבית. ואז צריך למילה וספיעה כמ"ש בכר ולכן ניתנה המילה בח' סוד הו"ד שהוא סוד מילה מ"ל י"ה. וסוד מ"ל הוא סוד י' אורות שיוודים מן התי"ת אל היסוד שהוא כולל לו ימי הכנין שבכלילות עשר הוא ע' ותי"ת הוא סוד הו"ה כמ"ש. והוא דכתיב כי אלך בחשך ה' אור לי. והנה סוד המילה וספיעה סוד שכעים אורות יתבאר במקומו. ולפי שאחיו הקליפה הוא בהוד סוד רגל ורגל ששם עיקר סוד איסור ניד הנשה. אך שיש מי שאומר שהוא כרגל ימין ונקמין תרווייהו לאיסורא. והוא ע"ס שיש ב' דעות שסמכים חסא מבואר בוודי ע"ס י"ג בקף ידכו שהסגס נעשה רק כרגל שמאל סוד הוד ולא כרגל ימין סוד נצח דכתיב וגם נצח ישראל לא ישקר. ופעמים מבואר לחסר. אך הכוונה ע"ס שבכר ידעת שהנוקבא עומדת נגד הועיר אנפ"ק. אם כן שמאל הנוקבא הוא

הוא נגד ימין ועיר אנסין. והנה הוא נגד כפך ירך יעקב היינו רגל השמאלי ששם אחיזתו בסוד השמ"ץ ששולט בכל השנה שהם שש"י ימים חוץ מיו"ז כי יהי"ץ כבר נתבאר שרומם לבניה ששם אין אחיזה כלל להשמן השניה הוא הגש"ה ואם כן כשנעשה סגס ביהוד דועיר אנסין אזי הגיע הפנס בנצח של הנוקבא. והוא מוכן. והנה כבר נתבאר שהנוקבא הוא סוד עקב כסוד הכתוב עקב ענוה יראת ה' והכתיב עקב אשר שמע אברהם בקולי ואמרו מלמד ששמר אף ערובי החוסין. שהוא סוד הנוקבא שהוא סוד עירוב חוסין. בסוד כותל מערבי כמ"ש במקומו. ולכן הגיע מעט סגס גם בנצח דועיר אנסין כי ביהודי הוצא קין כרמא היינו בעקב שלו דכתיב והוא ישופך עקב. ולכן באלף הרביעי שהוא נגד נצח ועק"ב שנה קודם אלף החמישי שהוא כננר הוד נחרב הכית ואלף החמישי שהוא נגד הוד"ב כתיב כל היום דרי"ה. ובאלף הששי שם סוד הגאולה כי יסוד הנואל כמ"ש במ"ס. והנה כתיב ויזרח לו השמש והוא צוער על ירכו עד דכתיב לעת ערב יהיה אור והוא דכתיב אוי לנו כי שנה יום כי יטו צללי ערב וכאן הוא רוא דפוקקא ולכא לשמאל לא נל"י כי יום נקס בלבי בתיב : ונתחור אל הביאור. כי מן ח' נעשה ק' שנשמש רגל השמאל למטה במקום שאין שם רוא דמחשבה אבל כשמיניע שם האור מרא דמחשבה אז חוזר הנגד למעלה במקום העדות כמ"ש כבר. וזו"ש חשבת"י דרכי אשכנ"ז רגלי אל עדותיך חכן : הרי נתבאר אות ח' כמנינה ונבאר אותה כמנינה :

דרך ג' בו יתבאר סוד ח' בבנינה

כתיב וחתו גבורך תימן. להבינו זאת תדע כי אות ח"ת רומז אל ההוד והוא מלשון והי חתת אהיה על הערים שהיה לשון חשוד כח. כתיב ותשבת אל מחולקך ואמרו ככיל ששם של שלמעלה : וכדי לבאר כל זה נבאר תחלה מאמ"ח"ל על פסוק ותשב באיתן קשתו : מלמד שנמתחה קשתו וחזר למקומו : והוא ואין איש מאנשי ביתו שבדק עצמו ולא נמצא איש. והוא ע"ס דכתיב ואך אעשה הרעה הגדולה הזאת והסמא"ל לאלהים. והסמא"ל והסמא"ל עמך שהוא לשון חסרון : והוא ע"ס סוד שאמרו לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים : והוא כי בעת רצון היינו שמרת המלכות יונקת מצנור השמאל שנק' רצון המסתפק צנור או אתמר עלה אני תומה ושירי נוסריקי ושמאל דוחה ימין מקרבת אין לה כי וחומה : אבל בעת הזעם נק' עיר קטנה לפי שאנשים בה מעט ועיריין אינן דאחזיקו בה ואז כתיב אחות לנו קטנה ושד"ס אין לה שרים נוסריקי ושמאל דוחה ימין מקרבת אין לה כי נסתלק הימין דכתיב השיב ימינו אחור מפני אויב ואז נעשית הרעה הגדולה בנן דהיא אויערית נרמה ואתעבדת כרוא דנקודה חרא דלית בנהו נתורא כלל דכתיב אל תראוני שאני שחרחות וכל האורות תהיו : לה יורדים למקום חסאי ואז הרעה נעשית גדולה ונתמלאה מחורבנה של ירושלים ומה שמחללה בתיב כי מפי שרי נבית"י אנכי בורחת עתה כתיב ושפחה כי תירש נביית"ה. ואז כתיב הצדיק אכר ואין איש שם על רכ כי כפני רעה נאסף הצדיק : ומה שמחללה ימין ואין נסתר מחסותו דבולא אסכמו עמי' ובולא שייסין יתבין כ"י חילא במבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל. אבל עתה ואין איש מאנשי ביתו עמי' בבית דבולא אסתלקו מיניה ולא יתבין ליה חוקא והילא דהא התיא שפחה כישא נגד פניו. והא איחי חיה כישא דאתמר עלה ח"ה רעה אכלתוהו וכתב כי רעה נגד פניב : ומפני רעה נאסף הצדיק ודבר ונגין דבולא אסתלקו מיניה ואין איש שם על רכ דהא רמא אקרי איש אלף ע"י שכולל כל השייטין דרוא דכחון ד' יסודות מים אש רוח עפר שר"ת שלהם אי"ש.

פתח ב' ד"א בו ית' מלת חכמה ומלת חיים ומלת חך **כתיב** חך אוכל טעם : תדע כי מלת חכמה הוא סוד ח"ך מ"ה והוא יסוד ב"ח מ"ה. והכוונה כי כבר ביארנו שהיה בעצמו כולל י"ס ונת' שם שהתך רומז אל החכמה. והנה נת' שם שתחלת מציאות האותיות יצאו מ"ה שלמעלה סוד נקודת המלכות שהיתה כמסרה באור א"ס כי המל' נק' מה"כמ"ש במקומו וע"י הפה יוצא"י ה' מציאות הכוללים כ"ב אותיות ונת' שם שמתחלה יצאו ק"ב כבחי' נפש שהוא סוד שם כי נגדו הדינן והם הסג"ס שהיו מעורבים נ"ב עם האורות ולא יכלו לבא לירי תיקון עד שבא בתיב"י הריח שהוא סוד אור החכמה רוא דמחשבה המסתלשל במחשבה ע"י היסוד וע"י נסתקו הדינים ונעשה תיקון בכל העולמות וזה הבחי' היה בב"ח שם מ"ה"כמ"ש שם : ואז נעשו בסוד אלהות גמור כי ירשו החיים סוד כ"ח מ"ה במספר השוה והם החיים הנצחיים שבאו מסקור החיים מרא דמחשבה : ואז בתיב החכמה תחיה אל בעליה. ובתיב כולם בחכמה עשית. וממנו נמשך אל הבינה שיע"ה הוא חיים הם למצואיהם בפה. הבוונה כי בינה נקראת מקור מים חיים וכתב ונאמר והכחו לשבעה נחלים כי טמנו יונקים כל השכעה ועלי נאמר והכחו לשבעה נחלים כי טמנו יונקים כל השכעה ומושבים מים אל הים האחרין : והנה נת' שנה"י דבא מתלבש"י בנת' דאימא. וזה"י דאימא מתלבשים למטה ב"א. ונת' כבר כי יסוד אבא כ"י שהוא מלוכש ביסוד אימא אזי כל אור היוצא אבא כי ע"ש אימא ונקרא' חכמת נשים דכתיב חכמות נשים ביה חכמה עמדיה שבעה שהבינה סוד עולם העוזר על ד' עמודים : ואחר שיוציא יסוד אבא לחוץ הוא מניע דוד הנוק' דרמא ומשך הוא סוד כל הבינין נפל הנוק' הנק' בתיב דכתיב בחכמה בינה בית כמ"ש והוא יוצא חוץ לז"א דרך התור שבחזה לנזק' דכתיב חכמות בחוץ תרונה הנוק' נת' שנק' מה חזו חיים הם למצואיהם בפה והבן : ונתחור אל הביאור שהאמרו כי תתלי יצאו האורות בסוד נפש לבד סוד שם ב"ן ושם הוא שורש שם א"ל ארני כמ"ש כבר : ואח"כ ע"י אור החכמה שהוא סוד הח"ך נתקנו ע"י שם מ"ה ח"ך מ"ה ונמתקו בו הדינים בב"ח שם מ"ה ששם שורש אל הו"ה והוא סוד אוב"ל במספר השוה כמ"ש כבר. ח"ש ח"ך אוכל יעשה והבן :

דרך ב' בו יתבאר סוד מלת חנוך

כתיב חנוך לנער עד מי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה :
וכתיב נער הייתי גם זקנתי ולא דאית' צדיק נעזב וזרעו
מבקש להם : הנה כתיב אשריך ארץ שמלכך בן חורין אי לך
ארץ שמלכך נער : הכוונה בזה שבזמן שהיו ישראל שרויין
על אדמתם או כתיב גדול ה' ומחולל מאד בעיר אלהינו ומלכא
אחיהב בסמיונותא : ואז נקי' מלך גדול ונקי' בן חורין שיונק
מיוא דיוכלא ששם סוד החרות : אבל בזמן הגלות שאז
מלכא אסתלק לעילא ומסורנותא אתחברית ואז היא מתפרנסת
מספסיה שביעות כיון עני והוא סוד הצדיק שזו יום שביעי
המתרלב בסמיונותא' שביצוי' שהוא סוד נער' שהוא בסוד
ש"ך דינים דרוכא כמבואר מתוך דברי האר"י ויל' והוא השליש
שאמרנו עליו הבעל מסרנו את אשתו ע"י שלישי' סוד תמידי
דכתיב צדיק כתמר יסדו וכתיב וכל בשלישי' עפר הארץ והבן :
והנה עני' עם דודים לגלות לך הסוד המבואר בזהו' שבים
השבת קב' ושכונתה אחשבתו מכל כניוין דאינון
לבושין דיליה דכתיב משמתי את כתניה איכבה אליבשנה .
הכוונה הוא כי הנה יש עת ויש עת ולא כל העתים שוים
ואף שלמה בחכמתו סידר את כ"ח המערכה שהם י"ד עתים
לשובה וי"ד עתים דרעה שהם סוד חירוש הכבנה עד עת מלואה
שהם י"ד ימים : ומשם ואילך תלך ותחסר עד י"ד ימים : והנה
כתיב בעת רצון ענית'ך ואכתוב אהשמים והשמים יענו
את הארץ שהוא סוד חוונן בעת רצון : אף בזמן הגלות שנעשה
ע"י מעשה הצדיקים וכוונתו ויחוד תפלתו כמבואר מתוך דברי
האר"י . ואז יש עתיה לכה העולמות . והוא על דרך זה :
שעולם הבריאה עולה למעלה לעולם האצ"י ומלכבש לחסד
בגוה המארת ראצ"י ששם מתלבשים נה"י דישאר מביא
והכוונה שהם ג"כ סוד בריאה ראצ"י ובוה וצ"ח מה שמבואר
במ"ש מדברי האר"י' שהבריאה שלמלכבש מלכבש לבריאה
ראצ"י ופעמים מבואר שאין מלכבש רק ליצ"י ראצ"י והבן זה :
ועולם היצ"י מבואר ג"כ שמלכבש ריצי' דראצ"י ופעמים מבואר
שמלכבש רק נעשיה ראצ"י והוא ג"כ ער' כי עולם היצירה
עולה ומלכבש לנה"י ראצ"י ששם מתלבש נה"י דהית' דראצ"י
שהם ג"כ סוד יצירה ראצ"י כמ"ש כבר בש"כ : והנה עולם
הנעשה גם הוא עולה ומלכבש מרת המלכות ראצ"י שהיא
ג"כ סוד עשי' ראצ"י והוה נעשה בכל יום ע"י כוונת התפלות
והיחדים ואז מזונונים י"א עם נוקבים ע"י אלו הלושין שהם
דק הנוניים שלהם : שהרי נה"י כבר שלעולם התחתון מקבל
רק סוד המליון שר השמות שלמשה : וכך מליו' הוא כנוני' :
וה"ש שבימי החול חוונן הוא כמ"ש אהו' בלבושה ואהו'
בכסותה דלא אתקרב הנייחא . אבל בשבת אחשבת קב'ה
ושכונתה מכל הנוין דאינון לבושין דיליה' עני' מ"ה ע"כ
יעזוב איש אביו ואמו דהקב מבשחו והיו לבשר ודם : והכוונה
כמ"ש כבר כי בימי החול חוונן נעשה למשה במקומו ואז
צריך כנסים לכפות מסני הרע עץ שלא יסתכלו כמ"ש : והם
הלושנים הנ"ל וא"כ יעקר היחוד הוא ע"י מספרין שני' מדוונ' :
מלכא ומסורני' כמ"ש למעלה והבן זה . אבל בשבת או ייש ער'
לזון למעלה מן ארץ עד הכתר ולכן אמרינן כתי' יחנו לך ה'
אלהינו : ושם איצ' כנסים לכפות ולכן לא מניע שם שום לבוש
והם מתחברים בקירוב בשך כי שם אין יכולת להראו דע עין
להסתכל שם כי נסמית עיניהם מהם אור הכתר ולכן כל הדינים
בטלים בשבת ואף במנחה שהוא שעתא דרינא אחגלי רעוא
דרעוון וכל הדין בטלין ומבוססים שבוהדים ומתהאנים בנוקבא
דתהומא רבא : והנה כשהם עולים עד הכתר דרך קו האמצעי
אז הם כוללים גם לרא"י ועפרהם עד המיבור דא"א שמשם

ורמטה מתחיל עמידת ו"א בימי החול : ועד שם חוסף הריקאנ
דרא"י כמ"ש כבר והוא סוד בנדי לבן שמחוייב' ללבוש כיום
השבת כי שערי דריקאנ דרא"י הם כבנים כהלג חיוור ושם
סוד הוקנה : דכתיב והדרת פני זקן שזה הוקן כולל לרא"י
שהם סוד חכמ"ה ביניה סוד פני' כמספר השוה ואז מט"ש
מה שהיה מתחלה בסוד הלבוש עתה נעשה בסוד נעל בסו"ה
מה יס' פעמ"ך בנעלים בת גדיב ואמרנו כתי' שזכרה בשעה
שישראל עולה לרגל הוא סוד נקי' ישראל ואוהביו . והבן זה :
ומה שהי' החלה בסוד נער עתה נעשה בסוד הוקנה : והנה
סוד היסוד שע"י נעשה חויוון בימי החול . והנה נה"י כי בשבת
שאו חו"א נעשה בסוד הנדלות ומן הגי' שלו נעשו חב"ד
ומן נה"י הגי' וניחוסו לו נה"י חדשים בסוד מוסף שבת :
א"כ שמא תאמר שמרת היסוד שעתה נעשה ממנו מרת ח"ת
דרי כי ביום השביעי שבת מכל מלאכתו . זה אינו כי אמרנו
שכשרם עולים עד הכתר אזי הם כוללים לרא"י ואז תהי'ת
הוא המכרע בין אר"א בסוד הרע' ומזונום ועושה מעין מלאכתו
והשתא מבואר הכתוב נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי' צדיק
נעזב וזרעו מבקש להם כמ"ש כ"א הלחם אשר אוכל .
והבן . והוה חנוך לנער עני' דרכו וגם כי יזקין לא יסור ממנה
והבן כל זה :

דרך ג' בו יתבאר פ' הנוך לנער בדרך אחר

בדרך אחר יתבארו הסקוסים הנ"ל היסד ביאור הנ"ל והכל
בימי החול . אך הכוונה הוא כי בעתים המיוחד' לעליו'
העולמות בזמן התפלה אזי כבר נה' למעלה והיחוד הנעשה
באלו העתים נקי' בסו"ה דרך גבר נעלמה כי הוא בסוד
הדינים שהם ש"ך במספר נער' כמ"ש ולכן צריך דכנס' לכסות
כי שם כתיב דרך נחש עלי צור והבן . אבל כשהעולמות הם לבש'
ואין יחוד בין האורות כבר נה' שמש' שביצוי' הוא סוד עץ הדעת
טוב ורע . והוא סוד מטה המהרשש במטה נדנש' כשהוא
למטה . כי שם סוד איסור והיחר כי שר ופסול טמא וטהור ועליו
רמזו"ל כי בארם ההוא עופא דהוה קאים' עד קיסולא בימא
וישא בקיע' כי אמרנו שזה הנער הוא השלישי העומד במקומו
יוסף דכתיב והוא נער ויוסף הוא נער עוף' כמלכבש השוה . ועליו
נאמר כי עוף השמים יוליד את הקור . עוף השמים ודאי ובגין
כן יוליד את הקור דכתיב הקור קור יעקב . ונח' כבר כי הוא
כולל שלשה עולמות דמיון עמודא דאמצעותא היינו עולם
היצ"י שם מקומו וראשו בעולם הבריאה ונה"י שלו יורדים
ומתחבשים נעזבים עשיה וז"ל ההוא עופא דהוה קאים' עד
קיסולא בימא היינו כי נה"י שלו מתלבשים בעשיה סוד כי
סוף כוסא דכך דינין ורישא בקיע' סוד עולם הבריאה שהוא
סוד הרקיע שעל ראשי החיות כמבואר בזהו' . והנה בשביל שהוא
יורד ומתלבש בעשיה ששם מדור הקליפות ולכן אמרנו עליו
שמשמרה מתניו ולמטה הוא טוב וממראה מתניו ולמטה
מתלבש ברע ולא אמרנו שהוא רע ח"ו רק מהלכבש ברע כמ"ש
במקומו : והוא כשהוא למעלה נקי' נער ועבד דכתיב נער עבד
עברי' אבל כל מה ששאר עושה ה' מצליח בידו : אבל כשהוא
רמטה במקומו עד עבדו זקן ביתו . והכוונה כי כשהוא למטה
אז כתיב ונליוה ויורדות מות כי הוא מתלבש בסוד המות ואז
מתרבים עליו השערות וטופרין דירין ורגלין מתרבי' כדמיון
גוף המת ואז נקי' זקן ביתו . ואף כי יזקין לא יסור ממנה כי
שם בקרבו כתיב ולכן נקי' זקן ביתו והבן . ועני' חבין כי שרמ
עד הנשר דכתיב עליו תתחשב כנשר ועווי' ונאמר שהנשר
אחת לשבע שנים וחד אמר לעי' שנים הוא עולה תחת השמים
ומן אור השמש נשרפים הנוצות והטופרים נופרים והוא נתחדש
הוא דכתיב ישוב לימי עולמו . והכוונה כי השערות והטופרים
המזוים

קוד הרוח כמ"ס כזר לו כתיב כי אם כחזק אשר חרפו
רוח. ולאחר שנפטר העין הוא עיקר התיקון וזה לכלל
מעשר כמ"ס צמקומו. והוא קוד חמה כי האותיות ט"ה
והז' לחסדי דוד כחלמניס וסח' הרוח חל העין כדצק
בחזוהל. וסודו הוא כי חמור סיכ' דמי לאלתר צנוד
ספרוק צפ"ס. והכוונה כי הסה צמח השוב הרוק חמחמה
צפה קוד הרוק הוא האור הרוחני צמח מלמעלה וסוף
כלול מד' רוחות דכתיב מלרצב רוחות צלי הרוח ססוף
כלול מד' יסודות רוחניים ס"ה סלסם צמקסר א"י"ס וסוף
יורד מהסוף קוד סחמסם דרך הסופס קוד הדעת אל
הפה קוד סמלכות וסוף קוד סרו"ק צמקסר ססוף. וסוף
האור ססוף קוד עפה סקד מוטט מלחילי סלסם צמחכות
ויס צכל עפה מוחכות סליכ' רחוי לצול לירי ליר וסוף
קוד ססוף: וסם המוחכות סוף קוד ויס עכורים סיוולס
קודס לירס צסוד קדימח קליסח לפרי כמ"ס כזר: וסם
זה סעיפס קודס ססחצ' צסוד ספס סמוחכות יוללס ג"כ
דרך ססופס ומחמלס לריכיס ציסול כמ"ס. ועיקר ססוף
והציסול סוף צל ע"י ס"פ ליטורות כמ"ס. וסנן כ"ז סעינ:
והסחל מנולר ססחמו ססס בצולק סלס ססס קוד ס"פ
ליטורות ססמוחיס צמלס סל"ס עס ססווחיס מלצ סעינ
יסציעד ססוף מחוקן ומנורר מן ססוף סנ. וסנן זס:

פתח ג' דרך א בו יתבאר סוד החורש וסוד חלה
והברון וחיל

כתיב החורש הזה לכם. לבאר כך סוד החורש שזכר כ"ס
יוס וסודו וסעיפס וס"סנו א"י"ב חשצ"ג אבאר לך
חלה סספוק וססחי כד כד סססווחין וסג ביאור ד"ס יסורל
עופס חיל. וסוה תבין א"ך חלכנ' א"ן לה אור סעצמח
רק סמקבלת אור סססשט ולכן בעת המולד סזא סיא. בסכלית
הקירוב אל השמש חחת השמש ממש ולכן אינ' סאיר רק
נקודת א' בלבד וכ"ז סססחירק מן השמש סוה נגדלת
ומאיר יתיר ובשעת הנגוד סזא סיא עומדת נגד השמש סיא
בסכרית השליסות ומאיר כורס סמקבלת אור השמש בשליס
והסוד סוה כמ"ס כזר כי כזר נתב' כי עמידת הנוקבא ססחלת
מן ב' שלישי ת"ת של ז"א ולססח וסם סקבלת אורות אבא
ואימא דרך החור שבאחורי ז"א נגד החור ששם ססחלת
עמידתה. ונתבאר כזר כי נח"י דרוא' נסנסים כ"ז קוים של
ז"א. ונתבאר כזר כי אורות דאבא כשם מבוים באורות
אימא אימ' יוצאים לחוץ של ז"א אימ' אורות נ"ה דאבא אימ'
יוצאים לחוץ ז"א רק אורות נ"ה דא' כמ"ס כזר רק אור
יסוד אבא באשר סוהו יוצא לחוץ מיסוד אימא: והנה ססד
דאבא סקבלת לחוץ אבא וסוה בס"ת של ז"א ששם ססחיס
יסוד אימא בשלישי עילון סל"ו כמ"ס כזר וסוה ססד ססחירק
כ"ז שלישי וכל שלישי נק' אור א' הרי ג"ס אור סוד
כתיב א' בסספר השוה: והנה כתיב בחכמ' יבנה בית. סוה
כי אורות חכמס כ"ז סוה מבוים באורות אימא א"ן יוצאים
לחוץ א"כ הנוקבא סוהו סקבלת האור רק ע"י סוה סיינו
ס' סיוצא לחוץ ז"א אינו סקבלת רק ב' שלישי ססד של
אבא סוה מבוים סררי שלישי א' סוה מבוים ביסוד אימא
א"כ סיא סקבלת אור: ונתבאר כזר כי ב' אלפ"ן
של ב"ס או"ד לוקח' לוא ע"י העקביים שוננסים ככר רחל
א"כ

רומים אל הקליפות הנאותים בו בהתלבשותו לסטה. ומ"ש
אחת לו' שנים. סוהוה כי אסרנו שכוים סשב' אז יס עליה
לכל העולמות ואז סוה עולת ז' סדרנות שסם ו"ק של עולם
אצ"י וכל עולם הבריא' נחשב לסס' אחת נגד סס' האצ"י
כמ"ס כזר. וסוה אחת לשבע שנים. כי סס' סוה סוד שנה
בסספר השוה ו"א א' לע' כי בכללות עשר סוה שבעים. ואז
סוה עולת חחת סת' דאצ"י הנק' שלסוהיט דאש' השמש כי
נח' כזר כי כסנס סב' אז יורד שלסוהיט דאש' השווק
כל דרינן סססכין כמ"ס בדברי האור"ל ססוד מ"ס ססין בע"ש
ו"ש שסאור השמש נסרסם סנוצוה וססופין נוסלים וסו
ישיב לימ' עולמו וססחירש כנשר ענורייכ' ונק' נער ו"ש נער
היי"ת וגם וקנתי ולא דאיתי צדיק נעוב כי אף סוהוה לסטה
ויורד ז' סדרנות לסטה בסו"ה שבע יסול צדיק וקס כי ססד
שמי בקדבו כתיב. וסוה חוקך לנער ע"ס דרכו וגם כי יוק' דא
יסר ססנה כי אף ששבע יסול צדיק וקס. אבל רשע באחת
יסול. סוהוה כי הקליפס רוצה ג"כ רעלות לסעלה אכל אין
לה יכולת רעלות כלל כעולם אצ"י כי שם כתיב אדך דא
יגורך רע ואינ' עולה אלס סדרנה א' וכססחירא שלסוהיט
יורד סיד באחת יסול ויורדים לנוקבא דססוהא רבא
והוא דכתיב רחצ' את רגלי איכס' אסנסם. וסוה סוכן:

דרך ד' בו יתבאר מלת הסה
כתיב מלצ חמים יסציעד. יסש' דקד' ססס בצולק
סלסם כ"ז: ססס חמור כ"ז מ"יס סססחס' א"ך
יססחל וסחל' סססח' כוה א"ך חמה וסג כלוליס ס' מ"י
דגן. וסוה עיקר מלכל ארס וסווחו. ועכ"ז חיל' מלכל
חלל אסר עמיסס וציסול: ולסציעד זלס אוריעד סססח' ס
מ"ס מוקס ססמיס צלולר צמקס סמסיימין סכי מיני
וסוה צסוק צליעס סגרון. ולר"ך לירע מ' חילין סרי
מיני וסלצל לך: ססס נסחצר כזר צסלר"ך לספין סניס
סזו לא כססיסח' צריס' דילס רק ירסס צגרון סל. ולכן
כמו צסריס' דיל"ס נססו ז' סקוינן וסס סססח' סססחס
סזו כן צלולר יס ג"כ כסגדו ז' איצריס. ומן סגרון
יוללס ז' קולות סוד ז' סלס' כמנולר צוסר. ונחצ'ר
סס סססחלת ססוף סל ז"ס סיס מחמלס ע"י וסג סל ח"ל
מליס וצ"ס ע"י סו"ז סזו. וסוהו נססס צגרון כמ"ס לפכיו
וכסחצר סס סססוה נוסך סזוה ללח"ל סלססחס צגרון
צסוד קסס סססס קסס קסס ציכס וסלס מן סגרון ס' מוללות
ספס ססס כ"ז אסווחיס ח"כ כ"ז סוה קוד סס"ס צמקסר
ססס. וכולל ס' מיני דגן ססס קוד ס' מוללות ספס ולפי
ס"ס ז' מיני אסווחיס קוד אסוון רצנצין ואסוון עינין ססס
קוד ס"ס ח"ג סס' ז' מיני וססוק צליעס סגרון ססס
מוקס סוילר סססס מחילין אסווח' אור"ל צסוד סססו
מן סוילר קסח"י י"ס סס נססס ז' סססס סל ז' מיני
וסס מחמיל סוולר וסחצר ז' צלריכות צמקומו: וססס
חמור אין סזוה' חלל צמוץ. כי ססס ס' סלס' סיווללס
מן סגרון מוס נססו ז' קולות יעקב כולל אסווח' סססו
ססוה קוד קול יעקב סכולל ז' ססוה. אף סססחלת ילל
עס כסס צסעיפס אסח וסוה קוד ססוף סססחזס כי
סוון"ן סוה כסגד סקנ"ל עד סז' ססוף מוס סס' מ"ס

בן העדן

הלי תבונה החחונה מקפת ומנתרת את
ז"נ ומוה כעשה כתר לשניהם ח"ם והאם
רובות על הבנים

כ"י חדש
דמנוה

ותירץ שם אורותיה שנשתלקו ממנה עלו לתוך הוא' ומשם
ישלמו ש' מ' ספרות שלו. אך לא יצא ידי חובות
ביאור עקר הקושא שעיקר סמי' המלכות שלו והיא גם היא
התורה כ"ב כלולה מ' כמו שאר סמי' ספרות מה' מ' מצאיות.
ולכן הם אינך דמע אמתיה. שהרי אם נחקור לידע הלא
הצור תמים סעלו וכל רביונו ששפט א"כ אם מענה כהונן מה
מעט לענשה של וכל ענוש לא מוב. ואם שאלה שלא
כהונן מה מעט לפימה: אלא הוא הדבר שביאורו שאמת
ראש דברה אמת ושאלה כהונן שאם היו נשארין בבחי' זו
שבהם בבחי' ד"ו סרצופים כמ"ש רעיו ואו 'שחמשו שניהם
שמהם אחד ב"ש עילי א"ל דהיות הווננו שלם. ובקשתה לא
להביאה אל האדם פנים בפנים ולהיותה עומדת עור כנגדו
והיתה שהו אליו בכל קומתו. ואף כי תחסר מקבלת בתר שדה
שהו א"ל כח תעמוד ספי"א תחמשו אור הת' תהוננו
שמהם נעשה שאת שניהם כמ"ש עילי כהונתו את רמ"ד של
עצם. עכ"ז רוצה אשה בק"ב וכי' ויש בזה סוד גדול ויתבאר
במקום אחר ברמז כי כאן הקצור יפה. והעשיר לא תהפך
לכ"י ומעט' זו. הכונה שהו א"ל להיות אם לא תהפך מעט
ותחלה ואפשר להיותה פנים בפנים. ומהו מיעוט עצמה
תהיה מאיד גם ביום ובלילה. כמ"ש הכל לפינו. והוא כי
כבר נתב' שהונכו להיו' זכר ונקב'. כל א' לדנו. ומהו כי
שהיו סוד המלכות וכן באשה יש בה צד זכרות כמ"ש כבר
ומי שאין לו זה הבחי' ואי א"ל להם לפירות ולרבות. וא"כ
כאן שהיה היותו נחסר בח' המל' א"ל א"כ למלאות שאלתה
בשונותה היתה להוית הדמות והעלם. ולכן הכוונה היה
למעט אותה היינו שם' אורות שלה יתעלו בז"א ומהו ישלמו
המלכות של מ' ספרות שלו. והוא עצמה שמהו עיקר נקודת
המלכות שבה נדבקה ביסוד ז"א ונכללת עמו ומהו נעשה לו
עיקר המלכות ונשלם בכך עשר סמי' עשרה ביוקנא קדשא
דאדם כמ"ש כוזה. והנה כשהיא נדבקת ביסוד ז"א אינו נכללת
בו ואז הוא נכסית. והנה אמרו בזהר בתר רינקא להו אתעברת
מניה. וכאמרו כבר כי לצורך הגלות והמחן גדרלות
צריך עיבור שיש ואחר הלידה הוא סוד המורד האמיתי
ומדרת מן הז"א שהוא סך שמש ומקבלת מעט מהמורד מיסוד
עלו ולכן היא מאירה מעט אך היא ברא דאור ר' שהיא חצי
שול קטן. והנה אף שנמדרת מן היסוד של ז"א עכ"ל השורש
שלה נשאר מושרש ביסוד ז"א ועי"ז הוא מושרש בעשר סמי'
וכן כל המלכות שלו. ואם שארית' הויתם אדמות של המלכות
אל המלכות כמ"ש לפינו עכ"ל השורש נשאר מושרש גם כ"א
אף אנכי שלמי' אמנוי ישראל אני הוא ששכרתי למספר
שבעים למספר בני' שהי' הז"א שהוא סוד ישראל כמ"ש היה
קר' ו' והמל' השכימה לו ובכלילות עשר שהשלים' לכל
סמי' שלו נעשים שבעים ואמרו שוד היהיה סדר בת אשר.
סמי' היא אותיות הי"ם סוד המכות שהיא נקרא' למעמי'
הי"ם כמ"ש במקומו אשר' הוא רא"ש כמבואר בזהר במרת
בראשית שהוא בת ראשי' והבן. ונהוזה אל הביאור כי אחר
שנפדרה מן הז"א והוא עת המורד ומקבלת אור מהיסוד והוא
סוד יום שבת חדש' ונס' הת' שהוא סוד השמש כמ"ש מאיר
היה מרוקן. וכיון שמקבלת מחתית מוכרת הוא שחקבל איה
באדם גם מחי' זהו סוד הקרניים של הלכנה תחתי' קרניים
מיסוד לו וישם הבין ענו והוא סוד ובראשית' חדש' כמבואר
בכוזה והבן זה: והנה אמר הכותב וחברון ז' שנים נכנתה
היסוד הוא כי שנים ויתבאר פני' ה' ההכם שהוא ראשון
לשון המלכות כמו ועל השנת החלום. והכוונה כי ביום א' שש
הי' היא מקבלת מן היסוד ואח"כ מקבלת' הי' של אמת ע"י

ה"ג של ו"א שהוא מן חסד עד הוד שהרי אימא עד הוד
 אחשש' כמבורח בזהר וכל ספ' נחשב ליום א' הרי ששה
 ימים עם יום ר"ח ואז צריך קדוש החדש. הכוונה להמשיך
 לה חסדים מ'סוד אבא שיוצא מחוץ ל'סוד אימא שעי' נעשו
 לה חסד' כמ"ס ואבא הוא מוד קודש כמ"ס כבר .
 ו'סוד אבא נחשב ג"כ ליום א' ואז היא מזדווגת עם הת"ת
 דת"ב אמנה אחותי בת אבי אך לא בת אמי והרי לי לאשה
 ואז נק' חסרון כי שבע שנים נבנתה והבן כ"ז. וז"ס שבנה
 שלמה את הבית לא פחות ולא יותר . והנה כתב ויעש שלמה
 חג הסוכת י"ד יום . דת"ב שבעה ימים ו' ימי י"ד יום ראה
 והבן שאמר שבעה ושבעה י"ד יום ולא אמר חמס י"ד יום וכי
 לא ידעין כי שבעה ושבעה הוא י"ד . אלא הסוד הוא כמ"ס
 שבעה ושבעה מוצקת אצל המנוחה שהם מוד ז' גרות ו'י
 קנים לפי שהם כמילות שבאים מסוד מנצנצ"ך שהם כמילות
 כמ"ס כבר . והוא מוד בנין ביתו של שלמה י"ד שנים . וכת"ב
 וישב שלמה על כסא ה' והבן . ולכן היא מתגדרת י"ד ימים
 שאז מ'סירא באשלתומא . וכנדרם אמר שהלמה י"ד עתים למובר .
 ועוד י"ד ימים במיעושה כי כמו שתעלה כן תרד וזה חומר
 חלילה כאמור המחדש כמבורח בכל יום חמדי מעשה בראשית .
 והנה י"ד יום שהם י"ד עתים למובר וכנדרם י"ד יום שהם
 י"ד עתים לרעה הם שני צינות המגדרים זה דיה ולא יתחבר
 קצה אל קצה עד שיהיה דבר המכניע באמצע שעי' הם
 מתחברים והם מוד שני כתובים המכתישים זה את זה עד
 שיבא הכתיב השלישי ויכריע ביניהם : והוא יום מ"ו בחודש
 שעולה לכאן ולכאן ולכן ימי החדש הוא כ"ט יום . ואח"כ
 היותו רעלות למעלה דת"ב ותמלא כד"ה שאחר שיתמלא
 כ"ט יום כמנין כד"ה אז ותעל והנה חס"סן של א"ב חשצ"ג .
 הכוונה כי בסוף כ"ט יום שאז הוא בתכלית הידידה כבוד
 נקודה א' ונק' ים סוף מופא דכל דרגין ואז היא מתכנסת
 בעולם הכנא כמ"ס כבר דת"ב בכסא ליום חגיגו . ושם הוא
 מוד י"ב בקר הדיים עליהם . הרי כך חס"סן א' י"ב . ולפי שאז
 היא כבוד הדינים ששם מתפשטת ש"ך דינים דרבנרא שהם
 מוד ל"ב אהיה כ"א כלול מנשר הרי ש"ך . ולפי שהכתרים
 הם ממחזקים והם יפ"י שהם ק' לא נחשבו בכלל הדינים
 ונשאר ר"ה . ופ"ד דרגין דנוקבא שהם מוד מנצנצ"ך ועם ה'י
 אותיות הוא מוד פרה אדומה . ועוד דמ"ה נצוצות שהם מוד
 מהדפת מת דמ"ה ששהם יונקים הדינים הקשים מן בודם
 חשצ"ג וכת"ב שחה לעפר נפשנו קומה עזרתה לנ"ו שאחר
 גמר הידידה מתחלת לעלות והוא מוד זמן המודי והנה בזה
 יש רמזים רבים אך לקצר באנו :

דרך ב' בו יתבאר מלת חמאת וחסרון

כת"ב חמאת היא . ומתרגמין חסרונה . והכוונה כמד"א
 וחמאת עמך ספירותיו לשון חסרון . ומ"ס עמך
 הוא ע"פ קו"ם עת אשר יסלבו האדם חלום לרע לו .
 ובג"כ ומחמאת עמך ודאי . והכוונה כי מלת חמאת רומז
 למ"א דת"ב לפתח חמאת רונן : והנה נקטעול דקדושה גרע
 לחסון ולחוסין קדושיהו נקוד שני עשר ונקטעול דנוקבא
 לחוסין לחסון וגרע קדושיהו נקוד עשתי עשרה והבן זה
 סעי"ג . והיינו דלחמי אכסי כל המוסיק גרע ע"ד עשתי
 עשרה ובאן ארמזי מעמ הציחור :

כת"ב מעוות לא יוכל לחקן ומסרון לא יכול להמנוח :
 להצדיק כ"ז אצלך לך מחללה קוד ספ' י' אחד ואין

כח' שחומר חלים לאו לך בעקבי חללן שפולרסה לירד ולהחלשם בעולם הנבירה ומלכות דבריהם ציליה ודיליה בעשים כח'ם הכל עם וכת' כבר כי לקיים ומלכותו בכל משלה חולרסה המחלשות דעשי' לחתלשם סוף אור ותי' בחור הקליפות דכתיב רגלים יורדת מות כי זולת זה אין להם שום חיות עד עת דכתיב בלע חמות בללה. וחסה הס"א אין להם עוד מדרגה פחותה לחתלשם בחוכה. א"כ נשאר צדור י"א יריעות עיזם שהם מוכסם לחלל כי חלל רוח למלכות המחלשנות ומתכנסת בחור י"א יריעות עיזם. וחסה חורטו שכל המחלשם בחור הלצות הוא דמיון גוף וכשמה. חלל הסקרה אחרא באשר שאין להם צמה לחתלשם סרי אין להם גוף לחתלשם צו. ולזה חורטו ר"ל בחורטו שסדרים אין להם גוף. ועוד יתבאר זה יותר בצמקוס חמר צדור שחורטו שאין להם צמולא דצמולא. ולפיכך הם מנקשים חמיד חמר גוף מת שרולים לדמות אל הקדושה כקוף צפני אדם ולהיות להם מלצים. והוא קוד עומדת המת כח'ם צמקונו. ולפי שכתבנו צדור עשתי עשרה שהוא המוספר הרמות אל החקרון כ"י לא יכול להחריכות כמו שכתבתי לעיל ולכן חורטו אל חמר חסתרם ולא עניד פירין. חלל בקדושה הרי עיניך לטכס יציעו חיק בכל עולם הוא צדור עשר שהוא מוספר הרצוי והוא עיקר התיקון ברא דאדם שהוא קוד ללם ודומה. ולכן חורטו שח"א לא ככלל ברא דאדם כמבואר מתוך הויטר. וחורטו הוא צדור החקרון וזה שאמר מעוות לא יוכל לחקון ר"ל הס"א שהוא קוד כ' דתשם העקלחון דכתי' על בחורק חלך והוא מעוות אשר לא יוכל ללל לירי חיקון אדם שהוא קוד ללם ודומה לפי שהוא חקרון אשר לא יוכל להמנות כי אל חמר חסתרם ולא עניד פירין ואינו מחרגה רק חמיד הוא צדור החקרון ולכן הוא חטאה הקדוה. וז"ש עת אשר ישלעו האדם רומא לטעורא חסרה לחחקרי האדם כמבואר בחס' צדור חלה המלות אשר יעשה אותם האדם וחי צהם והוא לרע לו ודאי כי ע"י זה הוא צדור עשתי עשר חס שאמר ומעלה עמוד ודאי. וספן כל זה היעיר :

פתח ד' דרך א' בו ית' סוד מלת חיות

בתיב חיות איש מהיר במלכתו לפני מלכים יתיצב כל יתיצב לפני השוכים : הנה כתיב לא איש אל ירחיב וכן אדם ויתנחם. וכתיב ויתחם ה' כי עשה לא האדם : הנה הם שני כחוצים המכחישים זה את זה עד שיבא הכחוש השלישי ויכריע ביניהם דכתיב ויתחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו ואמר מה שהקב"ה מוילא מפיו יכול הוא להנחם עליו חלל מה שהוא אינו מוילא מפיו רק שהוא עומד במחשבות ע"י אינו מתנחם. וכו' אשר דבר. כדי להבין אמרי ביה ארויסק כלל גדול. והוא כי יש הוי"ה ויש הוי"ה ולאו שנין שנין כמבואר בזהר דאמר הכי אית הוי"ה ואית הוי"ה ולא תרדיוסון

השער הזה אי' שהקציה נק' ח' ולא כא' חמתי ר"ל כי ח' חמתי הוא חס חסיה ח"ה דבר וחומר ח' שני שלישי כח' הרי חסתי דומה לא' וגם השלישי וכן כולם : רק שהחלל למטה צ"ל דרך עשל חס חמנה כות קלע"י או דירי' וחומר ח' שני ושלשי הרי שני ושלשי דומה לראשון : חלל הקציה הוא ח' ואין דומה לו : ח"ס ח' ואין שני להמשיל לו. וז"ל וחלל חמתי גם צמקונו יש שם ח' שאין דומה לכל הממות והוא שם צ"ן שהוא אינו דומה לכל הממות שכולם מ"ק קודם למ"ק ושם צ"ן שכתבה מכולם ואין שני לו ג"כ להמשיל לו. ולכן חמר להחזירה. הכוחה חדרגה שכתבה קדרה כדי שכתבנה אל השאר להשוות אליהם צמקסר למעיד על חמיתה יחיד הקדמון וספן זה : וזהו ככל גם לצבור הכוחה ח' ואין שני והוא חמור הקדמון שאין שני להמשיל לו. וכי חמר הרי גם צ"ן הוא ח' ואין שני. ומתוך חמר גם ח"ה אין לו ר"ל העעם שכתבה קדרו ומסוס שאין לו ח"ה קוד מוספר ט' ולכן שכתבה להשוותם כולם למטה קוד חות ט' הרומה לעצם כח'ם לקמן. וחומר אל הביאור פי' מוספר ט' הוא מוספר השלם. ומוספר עשר הוא מוספר הרצוי וי"א גורע ממוספר שאינו יכול להחריכות ולכן קטרה קדושה כבר בחרטו שכתבה דירוקח קד"ש אדם שהוא עשר ספירי כ"א כלול מ"י וי' מויד' עד אין קץ. והוא קו"ה עץ פרי עושה פרי ולדכי בחמר יפרח בארז בלצטן ישנה ופרי מעלליהם יחבלו והנן זה. חלל ק"ה חמר עלי' אל חמר חסתרם ולא עניד פירין לפי שקדור עשתי עשרה יריעות עיזם כמבואר בזהר דאינו מוכסם לחלל ולא חלל כח'ם לפיכך. ולפי שהוא צדור י"א קוד י"א חמתי הקטרת כח'ם צמקונו ח"כ אינו מתרצה ויש לו קן וכן קן כל צמר כח'ם כבר. וזהו חסין סכתוי לכל חכלה רחתי קץ שכתבנה בראש שיש בו שפת יתר וזה לי חכלה ומה לי קץ וחל"ל בקיבור לכל רחתי קץ. חלל הכוחה שהוא רומא אל חסי' סכך חכלה שהוא מכלה הכל וית' צדור החכלה צמקונו. ולזה חמר לכל חכלה רחתי קץ חלל רחמה ע"י חמר חמר. כי הוא מתרצה לאין קץ. וחמר חמר רח' רח"ס. והקוד הוא כי חמרטו שניקד חיקון העולמות הוא ברא דירוקח קד"ש חמרטו והוא קוד חמרטו נעשה אדם בלצמנו בדמותיו. הכוחה כי ללם רומא לטעורא דמות רומא לגוף והכוחה שהוא חלק חלוח חמעל מחלשם חור הגוף והאדם כשהוא חולך דרכי' ה' הכשמה משהחזרת בחוכה ולא נעשה מרכבה אל הסכינה והוא מדומה לעליונים כמו שהעליונים נעשו ברא דמנעם מרכבה כח'ם צפ"י. והנה צנריחא דח"א חמרטו עשר ספ' עשר ולא חמרטו עשר ולא חמרטו עשר. והוא עפ"י קוד החסתרמלות סכת' צמקסר ח"ה והוא כי חסה כח'ם קספי' ומלכות סחיהם בנח"ס ח"ם מחלשם בעולם המלכות וכשמה קמח חלים ומחלכות של עולם מחלשם מחלשם באין ומחלכות של ח"ם מחלשם בעולם חלילות וכשמה עח"ק וכשמה לעולם חל"י ומחלכות של עולם חל"י

חיוויוסון שוין דלא דמי רגלוי דמלכא לרישא דמלכא ואף
 דכולא חיכו מלכא. וסכוונה כי תבאר כי בכל פרק
 ובכל ספי ובכל עולם יש בו סוד הוי"ה כי הוא המקור
 אשר ממנו יונקים כל הנטיעות כמ"ש במקומו : ועד
 אף כל הווי"ה שוים כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים
 עושים. והוי"ה שלמלכא בחלש גבוהים שלמלכא והוי"ה
 שלמלכא נעשים בסוד אלהים עד הוי"ה של מעלה בסוד
 ה' אלהים שהוא סוד שמה שלם כי זה עיקר החיקון
 כמ"ש בסוף מעשה מרכבה. וזכור עיקר הגדול הזה :
 והנה עשה אדוניך עוד עיקר גדול בענין שאמרו שבראש
 השנה וי"ב אומר הקב"ה אני ואחם נלך לב"ד שלמלכא:
 ובזה חבין מה שאמר הכתוב ויחלצו על ה' : וכתיב
 יחלצו מלכי ארץ וגו' על ה' ועל משיחו. והוא כי הנה
 נח בסוד שבעה ושבועה מולקוה שרומז ל' נרות ו' קני
 המנורה. והנורה כי חגיגה דל"ה כלולים גם מנהי"ם
 והם סוד ז' נרות והוא סוד יצירה שבא"י ובהם מתלבשים
 נהי"ד דל"ה סוד בריאה שבא"י ושם יושבין ב"ד הגדול
 של פי סהרדין כהיל זכות סוד הגבורה והם פי שרים
 של מעלה הסוככים את הכסא של מעלה שהרי כבר נח
 שחגיגה ששם סוד האבות הן הן המרכבה והחיה הוא ראש
 ב"ד והעלה שם עמוקה בסוד עמוק עמוק מי ימלאנו
 שהוא סוד הבינה שנקראת מיי כמ"ש דכתיב את מי
 יעץ ויבינו : והוא נק' ב"ד שלמעלה והשרים עומדים
 מיימים ומשמאלם אלו מיימינים ואלו משמאילים ושם
 סוד השערי חסוד סוד הבינה. ועל אלו השרים כתיב
 ויחלצו על ה' על ה' ממש וסבן זה. ומי שטונו גדול מנשוא
 שנסחמו ממנו שערי חסוד אף יואל הגזירה מהם הב"ד
 ואף לא יסוד ריקס. אבל עכ"ז שם מתגהגים בחדס כי שם
 הוא סוד חסד אל כל היום סוד הדיקא דלרין אפיין
 שחופק על אר"ה ומגיע עד שם כמ"ש כבר ושם הוא
 סוד ורד סוד ואמת כמ"ש כבר : ואם כבר יאל הגזירה
 אף אין מ"י שיעמוד והבן : והנה ז' קני המנורה ששם
 סוד נהי"ם דל"ה סוד שיר מרובע שהוא סוד עשי
 דלאלילות וכלולים בהם גם חגיגה והם ז' ובכלילות
 עשר הם גיב פי ושם גיב פי שרים מסוככים את הכסא.
 וזה הכסא נקרא מכון לכסא של מעלה : ועי' נאמר דק
 ומשפט מכון כסאך אבל חסד ואמת יקדמו פניך והבן
 זה : והיסוד הוא הראש ב"ד דכתיב ביוסף שמי ה' **ח**
 לאדון דכתיב דבר אדוני חסד אמתו קשות : כי שם
 מדקדקי יוחר. ואין שם וחסודות רק מעט בסוד נושא
 עון ועובר על פשע למי נושא עון למי שטובר על פשע.
 ונח כבר כי היסוד נק' אף דכתיב העד העיד בנו האיש
 לאמר : ושם יואל הגזר דין עשי' דבור דכתיב דבר אדוני
 הארץ אמתו קשות : ושם יכול הגזירה ליבעל ע"י חסוד
 שהרי עדיין שערי חסוד לא נסחמו ממנו : ועי' הסוד
 כתיב אף עוונות חסוד י"ה אדני מיי יעמוד כמבואר
 בזה : וזה הב"ד נק' ב"ד שלמעלה עד העליון ולכן הקב"ה
 כי חסד חסד הוא ולא יחסון בנות המה רק בשוכו מדרכיו

וחי. ולכן הוא אומר נלך לב"ד של מעלה שאף אם יאל
 חיה גזירה יכולה היא ליבעל ע"י חסוד : ועוד יש ב"ד
 למטה ממנו והוא ב"ד של פי שרים שסביב מעטרת
 שבזירה שהוא כולל פי שמוות הידועים ל"ה. ומספרון
 הוא ראש ב"ד : והנה ב"ד שלמעלה אמרו שהוא נושא
 עון והיינו מעביר ראשון ראשון. יאכל בב"ד שלמעלה נאמר
 השמר מפניו כי לא יאכל פשעם : ועי' גזר שיהא
 משם יכולה להיבעל. וזה יבאו הפסוקים על מכוים :
 כי הנה נח כבר כי ביצירה היינו במשפט שם מתלבשת
 השכינה דכתיב כי שמי בקרבו : והוא סוד שם בין
 שבמלכות כמ"ש והוא סוד חנוך בן ירד כמבואר בדברי
 הפליאה : וגם החיה אמרו ו' ספירין מקניין ביצירה
 והוא סוד שם מ"ה שבתים כמ"ש כבר ולכן נקרא ב"ד אר"ה
 בסוד מה אלוט כי חסודו וכן אר"ה כי חסודו ולכן
 נרמז בו זכרה ופקידה כמבואר בזה : ח"ש לא אף
 אל ויחז כו'. הסוכה כי ב"ד שלמעלה שנק' אף כמ"ש
 וגם בב"ד שנק' בן אר"ה יכולה הגזירה להיבעל. אבל
 בב"ד שלמעלה שנק' אל שם לא יכזב ולא ינחם : ח"ש
 וינחם ה' כי אשר דבר ורמזו בזה שלכן היא יכולה להיבעל
 כי יאכל בב"ד שלמעלה ששם יואל הגזירה עשי' הדבור
 כמ"ש לעיל. אבל אם היה יואל מבי"ד שלמעלה ששם סוד
 המחסבה ועלה עמוקה ויחם לא הייתה יכולה להיבעל. והבן כ"ז:
והחזיר אל הביאור כי הכלל העולה שמדת היסוד נק'
 א"ש והוא סוד ה' אף מלחמה כי סביב לר"ו
 כמ"ש כמ"ש והוא לוחם עמהם בזה השם הגדול כחיה
 היואל מר"ה כל "הגשמה" חסדל י' : ומחספך חיה
 היואל מר"ה כי לא נחזק דווקא י' יסוד : והוא סוד
 אוחיו שניו של שם שדי : ובהם השם הנה משה את המזרי
 וכיון שאמר משה למח חסיה רעין מיד אמר הרשע
 להרעני אחי אומר כאשר הרעת את המזרי : והנה זה
 השם הוא סוד חיות במספר השנה שאלו האוחיו רומזי
 לשי' מרובע סוד נהי"ם והבן : ובשהוא כולל כל הדי
 יסודות נק' אף מלחמה : ואחיביו נופלים לפניו : ואף
 כתיב כי לא יתן מוט לגדיק ואף כתיב והנה קמה אלומתי
 וגם נאבד : אבל כשהלדיק למטה בין הרשעים בסוד
 ויתן רשעים קברו אף כתיב ולדיק מע לפני רשע : וכתיב
 כנעל רשע לדיק ממנו ואקרו לדיק ממנו בולע לדיק גמור
 אינו בולע והבן זה : ועשה יבואר הפ' חיות א"ש מהיר
 במלכא כמדי' יבא יוסף הדיק לעשות מלכא לפי
 מלכים יתיב דייקא בל יתיב לפני חסודים והבן זה היינו
 כי כנף אף להרחיב הביאור יוחר וסקיזור יפה בזה :

דרך ב' בו יתבאר מלת דתן וחזרה וחלב

כתיב והוא כחן יואל מחפשו : כבר נח' בסוד
 המאמר של חסוד דלמך בחר דינקא לכו
 איתעבר מנייהו ונח' שם שכלי' ראשונה נסתלקו אורות
 נאח הוד יסוד דלימא למעלה במקום התפארת שהוא מקום
כא

והחם ומחמת רבוי האורות בולטים לחן והוא סוד הדדים שבחם ונח כבר שזה בא מסוד' הדין כמ"ש שמן דם מעשה חלב לפי שזה החלב בא מן דם הוורדין שמתקבלים ברחם האשה. וסוד הוורדין הוא סוד דין הגבורה במספר השוה. והוא שם אלהים סוד אור חור שהוא עולה מן הרחם אל השדים בסויה ברכות שדים ורחם ואף כשעלי למעלה ממחלקים אל בדר ימין ומיני בדר שמאל סוד אלמד ומידד כמ"ש כבר: ונשאר אות ה' אשר ממנו הוא סוד החלב כי אות ה' יש לה שלשה מלואים שסימנם ה"א. ואות ה' בעלמה כבר נח' שיש לה ג' יצורים שסימנם ד"די ומספרם כיד סוד כ"ד קיסוטי' כלה ועם ה"א הוא סוד חליב במספר השוה. ומן סוד היניקה הם מתגדלים בכל קומתן אך אף אחר שיש להם סוד הרמת ראש מכה היניקה כמ"ש בסויה ממחל בדרך ישמה על כן ידים ראש עכ"ז הם בסוד מוחין דקטנות ולצורך מוחין דגדלות לר"ך שיבור שני והולדה: ח"ש בדר דינאק' להו איתעברת מנייהו. ואז מקבלין האורות של א"א עילאין שהם סוד קודש ואף נעשה סוד הקדושי' כמ"ש במקומו ואז הדית של אימא עילאה היא מעברית ל"א בסויה בעברה שטערה לו אמו ביום חתונתו וזיוס שמחת לבו והוא סוד החופה לפי שכו' שהם שם בסוד השיבור הם נרמזים במלת א' כי הם ממע' בשר אחד כמ"ש בעבר ה' ומקבלים מן שם אלהים כח"ל הרי אלהים אחיד הוא סוד חופיה במספר השוה. חו"ן הם סוד הו"ה אדניי כדודע שם האותיות הוא סוד חופיה במספר השוה ואח"כ אחר הלידה כשהוא יולא מן האימא הוא מקבל מן ג' מילואי אהיה שבסויה דאימא שהם סוד המוחין כמ"ש ועם ג' שמות הם במספר חתין. ואינו מתייחד עם כלחו עד שמקבל גם מן ג' אלהים שבגרון א"א כי ג' אלהים הוא סוד גרין במספר השוה. כי נח' כבר כי הגרין של א"א נעשה בדר לא"א בסוד קנה חכמה קנה בינה וזכ"א ג' קנים הרי ג"פ קנה הוא י"ש בסויה להנחיל אהביה י"ש ואוצרותיהם אמלא חמלה להנחיל אהביה י"ש ואח"כ ואוצרותיהם אמלא והבן זה: כי סוד אור רומ' אל הנוקבא כמ"ש ויבן את הבלע מלמד שבנאה כולאור כמ"ש כבר: והנה ג"פ י"ש הוא כח"ר: והנה באבא הוא סוד י"ש ובא"י סוד ש"י שהוא סוד אור ישר ואור חור כמ"ש בעשר הראשון: ועמה נבא לביאור הכתוב והוא כחתי' יולא מחופתיו שאחר שיולא מחופתו שהוא סוד עיבור שני דגדלות אז מקבל ג' מלואי אהיה שהוא סוד חתין. י"ש הוא ג"פ י"ש שהוא מקבל מן הגרון דא"א שם ג' אלהים וי"ש ישי"ש כגבור ואף לר"ך אורח. סוד אורח לדיקים כאור נוגה והבן כ"ז:

והחם ומחמת רבוי האורות בולטים לחן והוא סוד הדדים שבחם ונח כבר שזה בא מסוד' הדין כמ"ש שמן דם מעשה חלב לפי שזה החלב בא מן דם הוורדין שמתקבלים ברחם האשה. וסוד הוורדין הוא סוד דין הגבורה במספר השוה. והוא שם אלהים סוד אור חור שהוא עולה מן הרחם אל השדים בסויה ברכות שדים ורחם ואף כשעלי למעלה ממחלקים אל בדר ימין ומיני בדר שמאל סוד אלמד ומידד כמ"ש כבר: ונשאר אות ה' אשר ממנו הוא סוד החלב כי אות ה' יש לה שלשה מלואים שסימנם ה"א. ואות ה' בעלמה כבר נח' שיש לה ג' יצורים שסימנם ד"די ומספרם כיד סוד כ"ד קיסוטי' כלה ועם ה"א הוא סוד חליב במספר השוה. ומן סוד היניקה הם מתגדלים בכל קומתן אך אף אחר שיש להם סוד הרמת ראש מכה היניקה כמ"ש בסויה ממחל בדרך ישמה על כן ידים ראש עכ"ז הם בסוד מוחין דקטנות ולצורך מוחין דגדלות לר"ך שיבור שני והולדה: ח"ש בדר דינאק' להו איתעברת מנייהו. ואז מקבלין האורות של א"א עילאין שהם סוד קודש ואף נעשה סוד הקדושי' כמ"ש במקומו ואז הדית של אימא עילאה היא מעברית ל"א בסויה בעברה שטערה לו אמו ביום חתונתו וזיוס שמחת לבו והוא סוד החופה לפי שכו' שהם שם בסוד השיבור הם נרמזים במלת א' כי הם ממע' בשר אחד כמ"ש בעבר ה' ומקבלים מן שם אלהים כח"ל הרי אלהים אחיד הוא סוד חופיה במספר השוה. חו"ן הם סוד הו"ה אדניי כדודע שם האותיות הוא סוד חופיה במספר השוה ואח"כ אחר הלידה כשהוא יולא מן האימא הוא מקבל מן ג' מילואי אהיה שבסויה דאימא שהם סוד המוחין כמ"ש ועם ג' שמות הם במספר חתין. ואינו מתייחד עם כלחו עד שמקבל גם מן ג' אלהים שבגרון א"א כי ג' אלהים הוא סוד גרין במספר השוה. כי נח' כבר כי הגרין של א"א נעשה בדר לא"א בסוד קנה חכמה קנה בינה וזכ"א ג' קנים הרי ג"פ קנה הוא י"ש בסויה להנחיל אהביה י"ש ואוצרותיהם אמלא חמלה להנחיל אהביה י"ש ואח"כ ואוצרותיהם אמלא והבן זה: כי סוד אור רומ' אל הנוקבא כמ"ש ויבן את הבלע מלמד שבנאה כולאור כמ"ש כבר: והנה ג"פ י"ש הוא כח"ר: והנה באבא הוא סוד י"ש ובא"י סוד ש"י שהוא סוד אור ישר ואור חור כמ"ש בעשר הראשון: ועמה נבא לביאור הכתוב והוא כחתי' יולא מחופתיו שאחר שיולא מחופתו שהוא סוד עיבור שני דגדלות אז מקבל ג' מלואי אהיה שהוא סוד חתין. י"ש הוא ג"פ י"ש שהוא מקבל מן הגרון דא"א שם ג' אלהים וי"ש ישי"ש כגבור ואף לר"ך אורח. סוד אורח לדיקים כאור נוגה והבן כ"ז:

דרך ג' בו יתבאר סוד חלק וסוד חבל וסוד חמץ

כתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו: אהובי אחי וריעי כאן אודיעך כמה דברים שהוא יסוד לעבודת הש"י הנה אמרו על פסוק ויניחם בן עדן לעבדה

כתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו: אהובי אחי וריעי כאן אודיעך כמה דברים שהוא יסוד לעבודת הש"י הנה אמרו על פסוק ויניחם בן עדן לעבדה

נעשה נשמה לחיה הנקי אדם כידוע. ויש מיר שהוא נפש רוח של אלהים הוא ממש נשמה אדם ואמר חופש כל חדרי בנן. כי הנה נים שכל פרטו יש סוד הרקיע המבדיל בין מים למים והוא סוד הפרסא המפריש בין איברי הפנימיים שהם הלב ושאר איברים והם למעלה מן הפרסא במקום החם ובין איברים החיצונים שהם המעינים ושאר איברים שהם למטה מן הפרסא: והנה איברים הפנים כלולים הכל בלב והחיצונים כלולים הכל במעינים: ונדד כבר שאלו היצ של אימא שהם כפולות החסדים שבגבורי אימא הם סוד מים עליונים שהם מתלבשים בחיה למעלה מן הפרסא: וגבורי שבגבורות הם למטה סוד מים תחתונים ומתפשטים בכל קומת ז"א שהוא בעצמו סוד הדיח הכולל ו"ק בכלילות עשר שהוא ששים ועיה הוא ס"א הוא במספר בעין כי הדיח הוא סוד בעין. ואלו הבני שהם סוד נ"ר אלהים מתפשטים בכל חדרי בנן: והנה נדד כבר כי נה"י דאבא מלובשים חוץ נה"י דאימא. ונדד כבר כי כל אורות דאימא מתקבצים ביסוד שלה והמה נעשה נשמה לחיה כח"ל דכתיב ונשמי שדי צביס. וידוע ששם שדי הוא ביסוד וכן אורות אבא מתקבצים ביסוד שלו: ונדד כבר כי כ"ז שיסוד אבא מלובש ביסוד אימא חין אורות אבא יולאים לחוץ והוא בשלים עליון של חיה שעד שם מסתים יסוד אימא כמ"ש כבר והוא למעלה מן הפרסא במקום ששם הם בחי חסדי שבגבורי של אימא כמ"ש לעיל ומשם ולמטה יולאים אורו אבא והוא מן הפרסא ולמטה ששם הם בחי גבורות שבגבורות אימא אי"ב הגבורי שבגבורי אימא הם יוחד ממוחקים מן החסדים שבגבורי כי אורות דאבא הם ממחקים אותם: והנה החסדים שבגבורי של אימא הם סוד אלהים סוד הדיגים אך באשר שהם בחי חסדים מתחלל בגלוי יודין שהם סוד ברחמים במספר השם: שמספרו ש'. והגבורי של אימא שהם למטה מן הפרסא שם הם נמחקים מן אורות אבא שהוא סוד הו"ה: אך באשר שהם בחי גבורי הם סוד הו"ה בחלוקה אחוץ שהוא סוד שם מלפ"ן שמספרו ג"כ ש'. הרי ח"ר ומאלו האורו צאים הנשמו ל ישראל שהם ח"ר אלקי כי נדד כבר כי המוחין דאור"א ללוח מוחין וז"ל נמשכים מן כ"ע כמ"ש כבר: וכבר נדד שבכח שם סוד האלפ"י הרי ש"ש מאות אלקי שהם ס' רבוא ישראל הרי נדד לך איך ישראל שהם עמוסים מני בנן ממש: וכבר נדד שיסוד אור"א הוא סוד חורש שבכח כמבואר בדברי האר"י שיש בהם ס' רבוא אחוץ וישראל שהוא סוד הדיח כולל אחס כמ"ש לעיל בסוד חופש כל חדרי בנן. ולכן אמרו ישראל נוערין י"ש שישם ר"בוא אחיות ליתורה ולפי שהבנן הוא כולל הלב והמעינים כמ"ש לעיל לכן כתיב לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם וכתיב ע"כ המו מעי עליו: והנה זהו חבין סוד גדול מ"ש משה שם מאות אלקי רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואחיה אמת בשר אהן להם. ובהם נחשבו כל

הראשונים וכי חיו משה מקטני אמנה היה הלא הקב"ה מעיד עליו בכל ביתו נאמן הוא וי"א מחרן עש"י דרבו ולא נחה דעתי: ובהם נעורר עוד לדקדק בדבריו שאמר שם מאות אלקי רגלי מה נפקותא יש בהם שהם רגלי או רוכבי סוסים: וגם מ"ש אשר אנכי בקרבם כמעט הוא שפת יתר והל"ל בקיבור שם מאות אלקי העם ואחיה אמת כי ועש"י דברים הבי"י יתבאר דבריו בנבוע עש"ס ודעת עוד הקדמה אחת אשר נדד כבר כי מן אורות אימא המלבישים לאורות אבא יולאים לחוץ מ"א נעשה פרטו אבא הנקי דור המדבר ועומדת בפני ז"א בין ז"א ליעקב: ולכן אורו הדור שהיו נשמותיהן מבחי ז"א ע"א ע"א לאה וז' ולא מבחי נוקי ד"א סוד נקודת המלכות לא ז"א לנבון לא"י כי א"י הוא סוד נקודת המלכות נוקי ד"א וצ"א שהיה קיים בחי לאה וז' לא היה מקום לרחל שהיה סוד נקודת המלכות להדווג עמה כמ"ש בש"ס: והנה נדד כבר כי רחל נקראת בש"ר כבשה ויסבור בש"ר תחתיה: כמבואר מחוץ דברי האורח דאמר חרין נשין חינון חד איקרי ע"א: וחד איקרי בש"ר דכתיב אך ע"א מעמ"א ובש"ר מבש"ר לואח יקרא אשה: והנה ספרת משה היה כי אפשר להיות ז"א רחל בעוד שבחי לאה קיימת כל ימי דור המדבר אך שלא יח"י לבחי נשמות רק להרבות השפע לחיות העולמות כי חין לה מקום לעמוד בפניו: ואם נאמר שבחי לאה שתרחק וחקן לה מקום לעמוד להדווג ע"א ה"ה סובר באשר אורות אימא אינם מרובים לא יגיע מהם לבחי לאה שהיא סוד בחי דור המדבר הארה מהם ויתבטל בחי לאה לגמרי ואז יתבטלו בחיגם ולא יחיה להם מקום חיותם ובהם חבין כוונת רש"י ז"ל שפ"י בדברי משה שכן היה כוונתו שאמר מה הנייה יש לעור אבוס שיוכל לעצב כך אם אחס נוקן להם בש"ר וימחו. שלכאורה הוצא פליאה נשגבה מסיבן הבין מדברי הקב"ה שכוונתו להמית אותם אחר שיתן להם בשר אלא הן הן הדברים שאמרנו שא"א ליתן להם בשר שהוא הפירוסה הבאה מבחי רחל אלא אחר שתרחק בחי לאה ואז תבטל בחי לאה כי לא יגיע לה הארה אימא אחר שתרחק ויתבטל בחי לאה ולא יחיה לדור המדבר מקום חיותם: והנה הקב"ה ה"ה כי תתקל. הכוונה כי אחס מחייהם שלא יגיע תלפת אימא לבחי לאה אחר שתרחק ה"ה תתקל כמ"ש כבר כי בינה היא סוד ה' ראשונה שז"רחה י"ד ובחי חבונה היא סוד ה' שז"רחה ד"ו: והנה נדד כי בעת הזו מתלבשים גם נה"י דאור"א עילאין ג"כ ב"א ואז מתכבה אור גדול ואז לא קארה ידו מלהושיע: והנה נדד כבר כי מדת משה הוא סוד הממוצע בין פנימיות יסוד אימא לחיצונית יסוד אבא וא"כ הוא בקרב העם ממש שהם שם מאות אלקי רגלי סוד הנשמות היואלים מיסוד אור"א והם בחי נה"י סוד הרגלים: ועתה עוד דברי משה על מכונם וגם תשובת הקב"ה והכן כ"ז:

ונחזור אל הענין כי נדד מכל ה"ל נשמות של ישראל הם

הם באים מנהיג לרואה שכוללים כל פראוץ
דרא חבל נשמות עבדים באים מן מותרות המדחים
לחון ולכן אינם נכללים בדיוקנא קדישא דארס כי נר
אלהים נשמה אדם חופש כל חדרי נפשו הם העמוסים מני
בנים ולא עבדים ולכן אמרו אדם אדם אדם קריוס אדם
ואין עבדים קריוס אדם: והנה הנשמות היורדים מן זיון
שהם באים מן אורות איהל כהל לעולם התחתון אם האדם
התחתון הוא מסגל מיט וחסרה הרי הוא מושך עליו חוט
של חסד למעלה ממקום שרשו ולא הנשמה נשפעת מאור
העליון ותאיר באור החיים בעוה"ז ובעוה"ב עיי החוט
שהוא מדבק בשרשו בזיון שהם סוד חסרה ומלוא כמ"ס
והם סוד עוה"ז ומשם החוט נמשך ומדבק למעלה בשרשו
ביסוד איהל ודא והשוכה סוד עוה"ב כמ"ס: דכתיב
וַיִּשְׁמְחוּ הָאֱלֹהִים וַיִּרְצוּ דָּאָרְךָ הִרִי כִי הַשָּׁמַיִם הַרְמוּמִים
לְעוֹשֵׁיב נַחֲמִים בִּימֵי סוּד אִיהֵל וְהָאָרֶץ הַרְמוּמִים לְעוֹשֵׁיב
נַחֲמִים בִּימֵי סוּד זְיוֹן וְלֹקֵט לֵהֵם חִיִּים בְּעוֹשֵׁיב וּבְעוֹשֵׁיב
עֵי חוּט שֶׁל חֶסֶד הַנִּמְשָׁךְ עָלָיו דְּכָתִיב יוֹמֵם יֵאָדָה הִי חֶסֶדוֹ
וּבְלֵילָה שִׁירָה עָמִי וְאָמְרוּ מִי שְׁעוֹסֵךְ "בַּחֲסִירָה וּבְמִלּוֹת
בְּעוֹשֵׁיב הַדּוּמָה לְלֵילָה חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו בְּעוֹשֵׁיב
הַדּוּמָה לַיּוֹם, וְכֵּן חֲנִין עוֹשֶׂה הַכֶּרֶת דְּכָתִיב וְנִכְרַחְתָּ הַנֶּפֶשׁ
שִׁכּוֹן שִׁנְכֶרֶת הַחוּט שְׁלֵמוֹ מוֹשָׁךְ עָלָיו מִלְּמַעְלָה וּפְסָק
וְלֹא מִדֶּבֶךְ בְּשֶׁרְשׁוֹ הִרִי הוּא נִכְרַח בְּעוֹשֵׁיב וּבְעוֹשֵׁיב הֵנָּה
דְּכָתִיב הַכֶּרֶת הַכֶּרֶת עוֹשֶׂה נֶה וְאָמְרוּ הַכֶּרֶת בְּעוֹלָם הָאֵל
הַכֶּרֶת בְּעוֹשֵׁיב: וְחֵץ כִּי חֲלָק הִי עָמִי יַעֲקֹב חָבֵל נִחְלָחוּ
כִּי נִחְבָּרָה כִּי סוּד הַיּוֹיָה הוּא סוּד אֲדִים כְּמִשׁ כְּמִשׁ
וְעֵי הוּא חָבֵל נִחְלָחוּ שֶׁהוּא נִקְשֶׁר בְּעִבּוּתוֹת הַאֲהֻבָּה
לְמַעְלָה בְּשֶׁרְשׁוֹ וְלֹקֵט כַּח בִּיד יִשְׂרָאֵל לְהַנִּיעַ כָּל הַגּוֹלָלִים
וְכָל הַעוֹלָמוֹת עֵי הַחֶבֶל הֵנָּה כְּמִשׁ בְּרִישׁ שַׁעַר ב': וְהֵנָּה
נִחְבָּרָה מִחוּךְ דְּבִיר הַחוּבֵר כִּי הַלְדִּיקִים הַמְדוּוּגִים עִם
נְשׁוּתֵיהֶם הֵם מוֹשָׁכִי נִשְׁמָה חֲלָק אֱלֹהִים מִמַּעַל וּכְפִי שֶׁהֵם
מִתְקַדְּשִׁים עֲלֵמָם בַּעַת הַזּוּג וּכְפִי כַּח פּוֹנֵחֵם כִּי הֵם
מוֹשָׁכִי הַנִּשְׁמָה מִלְּמַעְלָה, וְנִחְבָּרָה חֲתָלָה עֵינִן זּוּג הָאִוּרוֹת
שֶׁל מַעְלָה כִּי הֵנָּה נִחְבָּרָה לְמַעְלָה שְׁמִירָה הֵם כּוֹלֵלִים סִיר
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהַעֲנִין הוּא כִּי כְּפִי עֲלִינָה מִתְנַחֵשׁוּ שֶׁל הַלְדִּיקִים
בַּעַת הַזּוּג עִם אֲשֶׁחוּ כִּי מוֹשָׁךְ הַנִּשְׁמָה אֵל הַנּוֹרָה מִן זֶה
הַזּוּג וְכֵן הַנּוֹרָה אֵם שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָחוּ מֵרָאשׁ הַפִּרְאָן עַד
הַעֲקִיבִים כִּי הוּא יִכּוֹל לַפְעוֹל עֵי מַעֲשִׂיו זּוּג בְּאִוּרוֹת
עֲלִינָה וְאֵל מְדוּוּגִים הַלְדִּיקִים הַנּוֹרָה שֶׁל זְיוֹן רַק הַלְדִּיקִים הֵם
שֶׁשׁ שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָחוּ, וְעֵי הַחֶבֶל סוּד חוּט שֶׁל חֶסֶד הַנִּמְשָׁךְ
עָלָיו מִן הַשׁוֹרֵשׁ וּכְשִׁינִיעַ הַחֶבֶל לְמַעַל יֵנִיעַ גַּם הַקֶּלֶף
שֶׁל מַעְלָה, וְכֵן שֶׁהוּא עוֹבֵר עֲבִירָה הוּא מִפְרִיד בֵּין אֲחִים
הֵינִי שֶׁנִּסְחָם הַנּוֹרָה שֶׁל שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָחוּ וְאִין מַשְׁפִּיעַ הַיָּדִית
אֵל הַמַּלְבוֹת עֵי לְנוֹרָה הַזֹּאת, הִרִי הַלְדִּיקִים מְקִימִין אֵת
הַעוֹלָם הֵינִי סוּד הַמַּלְבוֹת שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם שֶׁנִּבְרָא ב': מֵאֲמִירוֹת
כְּמִשׁ בְּמִקּוֹם אֵל כִּי הַמַּלְבוֹת הִיא סוּד מֵאֲמִיר הַעֲשִׂירִי
כִּי עֵי מַעֲשִׂיהֶם הֵם פּוֹתֵחִים הַלְדִּיקִים מִן הַיָּדִית אֵל הַמַּלְבוֹת
כִּי לְפִי שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָחוּ, וְאֵל הַשֶּׁפֶךְ וְהַעֲבֹה מִחֲרַבָּה כָּל

העולמות. ולהפוך הרשעים כי דור תפוכות המה ננים
לא אמן בם סוד דת ומלכות שהם סוד הוי"ה ארבי
במספר אמן. והשפע והעונה מסתלק ומנעם מלגל בעולם
והוא דכתיב כי עונותיכם מנעו מעוז מכם. כי האורות
של שורש נשמתם נסתמים וספיר אמן כי אחר תשלים לאדם
כמששבו. וכתיב החיים והמות נחתי לפניכם: והנה כמו
שלידת הגוף למטה מן המובחר שבעשה נוצר הנולד והמותר
יוצאים מתחלה שהם דם נדה ומים עכורים שקודם הלידה.
כך יוצאת הנשמה למעלה מן אור הקודם הנשמה הקדושה
שהוא עלמו סוד י"ע שגאדם כמבואר בזהר והמותרות
שהם דינין תקיפין שהיו מעורבים גיכ עם אורות הקדושים
שהרי נחבאר שהנשמות בלי מאורו נשי דאיהא אשר
אמרו דינין מתערין מזה כמ"ס כמ"ס. ויש בהם דינין
קדושים וגם משתלשלים ממנה דינין תקיפין למטה אשר
מהם נשפעים גם הסיף בסוד קיך לרפי אלהים אשר
מהם משתלשלים גם לאלהים אחרים כמ"ס כבר. והמותרות
יוצאים חלה והוא סוד היצטר אשר הוא מקדים לי"ע
דכתיב לפתח חמולת רובן: והנה כפי שורש הנשמה של
הנולד מאחז מקום כך שורש היצטר מאחזו מקום ולכן
כל הגדול מחבירו ששורש נשמתו ממקום גבוה כך ילדו
גדול שהוא גיכ מאחזו שורש ויצטר של גדול במעלה הוא
גדול מיוצטר של קטן במעלתו. ולכן הקבים מדקדק עם
הלדיקים יותר מן הרשעים לפי ששורש נשמתם הוא ממקום
גבוה ואם הוא עובר עבירה הוא פוגם שורש נשמתו
במקום גבוה. משליך הרשעים ששורש נשמתם מן העקבים
כמ"ס בעקבי דמשיח חופש יבא כי העקבים הם
סמוכים לסוד המות דכתיב רגלי יורדות מות ולכן הרשעים
בחייםם קריוס מתים: והנה נחבאר לפניך כל הדברים
על מכוס. ועתה אוסיף יי להוסיף לקח. כתיב משניה
מן החלומות מין מן החרכים: והכוונה כי עיי משנה
הלדיקים נפתחים האורות שלמעלה כ"א לפי מעשיו כ"א
יסגל הרבה יפתח לנור גדול כמו חלון. ואם מעט יפתח לנור
קטן וכה החרכים והחלומות וכשישראל מקלקלין מעשיהם
אזי כתיב סכות בעין לך מעבור חפלה וסוד חפלה הוא
סוד אות ה' חתלה כמבואר בזהר ששם סוד החלון
כמ"ס במקומו ומכסה את האור שלא יעבור חפלה כי
מלת חפלה הוא מלמן למיד פחיל וכן זה: ולא כתיב כי
הנה החשך יכסה חשך. ולא מן אות ה' הרומז לנערה
דקד ושה כיון שנסתם החלון נעשה אות ה' הרומז להפסעו
הסיף כמ"ס לעיל ומן מלה נעשה חמן וענין ביטור חמן
הוא דכתיב ובערת הרע מקרבך: וסוד הענין הוא כי כבר
נחבאר שהנשמות הסיף הוא כתיב הכסא של ד' רגלים
דכתיב רגלי יורדות מות וכתיב עץ ואבן רגליו. והם
סוד נהיים סוד סיר מרובע שהוא סוד הששי שגאלי
המתפשטין כגסא כמ"ס. ואף שנחבאר שיש להם אחיה
בכל הוי"ק אף מן הרעות. הכוונה מן חמית הכלולים
בנהי"ש שהם סוד שבעה קני המנורה ולא ב"י נרות כמ"ס
דכתיב

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות מית בערות
בתיב עוב איש חזק ומלח יכלול דבריו במשפט :
 להבין זאת דע אחי כי צורת אות **ב** קבלתו
 נשוא מורכב מן ב' אותיות שסס י"ז אך שרש ה' כפוף
 לחוכה כח **ב** והוא רומז למדת יסוד שהוא ז' לבין מ'
 הדינה כמבואר בזהר והוא עומד בפני ה' סוד מדת

וכן הוא כשמוקבל מן הימים לא נעשים ימים נסתרים ואינם נגלים דכתיב אחת סחר י ימא. וכבר נח' שגלת אחת רומז אל הסחר דכתיב אחת כסן לעולם וכתיב כי כסן רומז למדת החסד ולא הנסים נסתרים והעובד רצה בעולם עד שיבטלו שפתוחם מלומד די חסדו שדי' וכשמוקבל מן קו אמצעי סוד השמש שהוא סוד הוי"ה אל מתחדשים נסים נגלים כמבואר בזהר ולא נק' שדי' ע"ש שהוא משדר המערכות לפי ששמוקבל מקו אמצעי הוא מקבל מן הראש סוד מזל עליון שמהם הוא סוד תוספות חיי יבני ומזוני שלג עפ"י המערכה, ובה חצין מ"ש ששעברים הם תחת המערכה אבל ישראל הם למעלה מן המערכה ויכולין לשדר המערכות כי אחיות העברים הן מן הקלות כמו ישמעאל מן אברהם קלה הימין ושמו מן השמאל שהוא יצחק אבל יעקב הוא סוד קו אמצעי שורש נחלה בלי מזרים ועולה עד הראש ולכן נק' ישראל טובי לי ראש ולכן הם למעלה מן המערכה. והנה כתיב מלך אלהים על גוים: אבל בישראל כתיב כי חלק ה' עמו וכתיב ואחם הדברים ביה. ובה חצין הפלוגתא של ח"ל שח"ל י"ס מזל לישראל וח"ל אין מזל: ומר' אל חדא ומר' אל חדאלי"ס: כי י"ס י"ס מזל לישראל הכוונה על מזל עליון כמ"ש הכל חנוכי במזל אפי' ס"ח שביכול כמ"ש כבר: ח"ס אין מזל לישראל הכוונה על מערכת הכוכבים שהם המלכות המנהיגים את העולם ע"פ הטבע. ולכן כל הנסים נגלים שנטשו לאבותינו במזרים הוכרח להיות ע"י משיח שהוא סוד ח"ל שדי' במספר הששה ונח' כבר כי משה הוא סוד הדעת סוד קו האמצעי המקבל מן הראש כמ"ס והואיל ואחאן להבא ינאח ב"י מלחא: **כתיב** ויאמנו בה' ובמשה עבדו: ואמרו ז"ל אם במשה האמיתי ק"ו ביה ומה חלמוד לומר במשה אשר הוא פליא נצני במצוי כל חי: וכבר הרגישו בזה כמה מהראשונים וכ"ל חקע בו יחד במקום נאמן ואף חלקי אמרה נפשי רק תחלה נבאר הקושיא מה שהקשו על מה שאמר הקב"ה וארא אל אברהם וגו' באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם: והקשו על זה והלא גם אל האבות נגלה כמה פעמים בשם הוי"ה. באברהם כתיב וירא ה' אל אברהם וכן ביצחק וכן ביעקב דוק והשכת: ורש"י ז"ל הרגיש ב"כ בזה וחי' בזה לשונו הדועתי לא אמר אלא נודעתי כלומר לא נודעתי להם: במדת אמתיות שכל זה אינו נק' ה' ולכאורה הוא קושי' הבנה וכן מה שפ"י רש"י ז"ל וארא אל אברהם וגו' וארא אל האבות. וכי לא ידענו שהם האבות וכן מה ששאל משה בתחלת שליחותו וכי יאמרו לי מה שמו מה אומר אלהים: ותשובת הקב"ה שאמר מתחלה אהיה אשר אהיה ואח"כ אמר כה תאמר לבני ישראל וגו': לדעתינו כולם יעלו בקנה אל רק חדע מה שאתמר"ל אין אבות אלא שלשה וזכור זה: וחדע כי עד ביאת משה אמרו שהיו ב' אלפים תורה. הכוונה כי עד זה הזמן היה ההנהגה של העולם ע"י שם אלהים שהוא סוד עולם התורה כמ"ס כבר: ואחר שבה משה סוד אל שדי שתחיל להטותן אור

כשקביה רואה שח"ו יחרו למוטב סוד מקדים לתח להם בתורת הלוואה וסייונו דווקא אם יש אחת לדיק בדור אזי הוא מעורר הדיק דלעילא ועיי' הקב"ה חוק וזקן. וכבר נחבאר שמדת הדיק נק' טוב דכתיב אמרו ללדיק כי טוב: לפי שהוא ב' ממטה למעלה ועולה עיי' ו' מי מדות עד אהיה שח"ו במספר הקדמון הוא אהיה ולכן נק' טוב דכתיב וממין כמע' גד כי סוד המן כבר ביארנו שהוא יוד דרך חיי חוליות מן העוה וכל השיפון אחתברו בהדי' דכתיב ואין נסחר מתחתו כמבואר בזהר. והוא סוד עי' ית"ן ש"ס בדי מלואי הוי"ה שהוא סוד מין במספר הששה. ואמרו שח"ל למה להם השחקים והם סוד גיד ממטה למעלה ושם מתבטל הרע ונעשה סוד י' זצ"ל של פינחס ונעשה גיד שהוא טוב במספר הששה. ואז נק' חס כמ"ס כבר: חסו טוב חס חוק ומלוא יכלול דברו במשפט והוא מובן: ולפי שהוא רומז בהיות שאין העולם כדאי שלא הס"א גובר שלא כתיב ואחר נעם יוסף ורחל וישתחוו כמ"ס תעלה בעידיה סגיד ליה ואז הוא עומד בפנים שלא יסתכל בה. הרע עין כמ"ס לעיל בזהר אות עי' ולכן הכי ראשו כסוף סוד לדיק כסוף ח"ס הקב"ה לאות עי' לא איברי כך עלמא דהא טובך גמח בגוון וכתיב עכבו בדרך שצדיה כמ"ס במקום אחר: הרי נחבאר לך אות עי' בזהר ועתה נבאר אותו במצוי:

דרך ג' בו יתבאר אות ט' במצוי

כתיב טוב לי תורת פיה מאלפי זהב וכסף: חדע כי אות ט' במצוי שהוא חש"י רומז למדת היסוד שהוא עי' למד: והנה אמרנו כבר שמספר ט' הוא מספר השלם לכן מדי היסוד שדי' שאל לעולמו די כמ"ס כבר בארציה. ומדת המל' שהיא מדי ה"ה הוא סוד מספר הרבוי כמו שפ"י החכם על שאי יעקב עשר מוסיף שהוא כנוי לרבוי: ושם סוד כל ההשכנוי דכתיב עיניך בריכו' בתשוקת בשער בת רבים כמ"ס במקומו: והנה חדע כי שם שדי' שביסוד הוא ע"פ ג' דרכים: כי נודע שהיסוד מקבל מן הימין ומן השמאל ומן קו אמצעי ש"ס בזהם ג' שמות שהם ח"ל אלהים הוי"ה דכתיב אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ כמ"ס כבר ומכ"ל ואל' שם שדי': והוא לי שם ח"ל במלוי הוא ח"לף לנ"ד הוא במספר הקרף ובשחמאל אחוהי הקרף כזה ה"י קרף פ"ח ועם ח"ל והכולל הוא במספר שדי' ובשחמאל שם אלהים ביודיין הוא מספר ט' ועם האותיות והכולל הוא ג"כ במספר שדי' ואם תמלא שם הוי"ה ביודיין הוא שם ע"ב והוא שם ע"ב היוזא מן ג"פ של ויסע ויבא ויט ש"ס בזה ר"יו אחוהי הרי כ"ו ע"ב ר"יו במספר שדי'. והנה בזמן שהוא מקבל מן השמאל הוא מנהיג עולמו עפ"י הסב"ע שהוא סוד אלהים במספר הששה ולא נק' שדי'. שאי לעולמו די ואין כל חדש תחת השמש שלא יחדש שום דבר רק מ"ה שהיה הוא שיהיה ח"ס תחת השמש והבן:

אור התיקון והיסוד שהוא סוד ט"ב שהוא עולה עד הראש כמ"ש לעיל כי סוד מדה ה' שהוא יסוד עולה ע"י אות ו' שמספרו א"ה"י כמ"ש לעיל עולה עד הראש סוד אש"י וא"ה"י הוא א"ך כבוד א"ך טוב לישראל וא"ך במספר א"י"ק הוא אשר כמ"ש כבר וזהו א"ך ט"ב לישראל והבן : ואז הוא מקבל מן א"ה"י ראש סוד א"י ומשפיע לא"ה"י אחרון סוד : וא"י דרך א"י אשר סוד תורה וזהו א"ה"י אשר א"ה"י : וכיון שהראה לו סוד תיקון העולם שהחיל להצנוץ אור התורה שהם ב' אלפין תורה כמ"ש במקום אחר אמר לו ה' אלהי אבותיכם סוד ה"י ששלה עד הראש סוד המוחין שנק' אלהי אבותיכם כמ"ש כבר שהוא עיקר סוד התיקון כמ"ש כבר ולכן נחלתם שליחותו הראש לו הקב"ה שיקבלו ישראל את התורה דכתיב תעבדון את אלהים על ההר הזה . אך שלא גילה לו שהוא עצמו סוד קו ה' שנק' משה שהוא סוד א"י שדי ע"י הכוונה שיש כח בידו לשדד המערכה עד כאן שאמר לו אלהי אשר אלהי כי ב"פ אלהי במלוי הוא קדי"א קרי"א ועם ב' כוללים הוא שדי במספר שהוא וסודיע לו שכוון גדול עד הראש ואז יש כח בידו לשדד המערכה : ואבאר לך ביהר ביאור ששדי כבר נדע שקודם התיקון היו ה' נקודות ה' גדל ה' וסם סוד ה"ה וה"ו וס' בדרך זה כתר חכמה חסד ת"ת נחם סם ה"ה : ונב"ה"ס סם ה"ה ה"ה כי היסוד הוא סוד הגבורה סוד אלהים שהוא סוד העצם וה"ה נקרא שדי ע"ש שאמר בלולמו ד"י ואחר התיקון הוצנע כבוד דיוקנא קדישא דלדס כבר נחאר שגוף וברית חשבון עד שהם סוד ת"ת ויסוד ואז הוא עולה עד הראש ושניהם סם סוד ב' אלפים תורה במבואר בדברי הא"י ז"ל . חשד"ל כי בנתינת התורה נתקנו כל מעביר : כי כבר נח' כי מעביר הוא סוד שם אלהים ועתה נתקנו בסוד עולם התיקון ע"י נתינו " דברות ע"י משה כמ"ש כבר : והנה פרעה שראש שכל מעביר היה ע"י שם אלקים והם ל"ב אלהים ה' במעביר ולכן היה כבוד ל"ב פרעה שזה הלכ הכניד אותו שאמר שהעולם מתכנס ע"י אלהים סוד העצם שהם מערכת המזלות שדי המערכה אי אפשר לישראל לזאת מתחת ידו . ח"ש לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח והוא מוכן : **והנה** עפ"י דברים אלה מאלונו טעם לנחם מה שנק' שמו משה כי לפי ששמו של מקרא שכת' ב' פרעה קראה אותו משה ע"ש כי מן המים משיחוהו ה' בן לקרואו שדי שדי הוא עצמו משוי מן המים : אבל מלח משה הוא פועל יואל שהוא מופש לאחרים מן המים : ועפ"י דברים ה"ל אחי שפיר שנלגש בה רוח הקודש וקראה אותו משה שהוא סוד אל שדי שמשדד המערכה ויוציא את ישראל שהיו משוקע"י ב' שערי טומאה סוד מים הדורות מי טומאה שע"י לא היה יכולי לזאת ממלכים ע"י מעצבם המזל' והוא שידד את כל המעביר והיוציא אותם מהם ושפיר נק' משה שמשה אחרים מן

של עולם התיקון שהוא סוד ה"י"ה סוד התורה כמ"ש כבר : ולפי שאור עולם התיקון הוא סוד קו ה' שנק' כמ"ש כבר החליל הנכנס העולם ע"י שם ה"י"ה שהוא משדד המערכה : והחילו הנסים להתחדש בהסתר ובגלוי ע"י משה שהוא כולל אל שדי שהוא הימין וקו האמצעי . ולכן באברהם כתיב לך קר מלך ואמר שאל הקב"ה כאן אי אהה וזהו לבנים וכו' ולא היה יכול בידו לשדד המערכה כי עדיין לא הופיע אור התיקון שהוא ה"י"ה ואף כי עלה אליו בשם ה"י"ה היינו מסטרא דיליה שהרי בכל המדות יש בו שם ה"י"ה אבל לא כל ה"י"ה שיון כמ"ש כבר : אבל עיקר הנסים שהוא משדד המערכה הוא מן קו אמצעי שיונק מן מול עליון סוד א"ה"י שהוא הכתר שממנו באים נסים גללים במבואר בזהר ע"פ מה שנעק אל' דהא בעתיק חל"י מלחא והוא סוד שפיר"י ז"ל כתיב דכתיב אני ה' נאמן לשלם : והכוונה כי מלח אני רומז לראשון ואחרון דכתיב אני ראשון ואני אחרון : והוא אחר שיונקת מדה המלכות שנק' א"י מן הכתר שנק' א"י"ן שמחפך א"י ע"י קו אמצעי סוד ה"י"ה מדה א"י"ת שרומז לראש חוץ סוף כמ"ש כבר ואז הוא נאמן לשלם כי הוא משדד כל המערכות : והנה ביעקב אף שאמרנו שהוא סוד קו אמצעי עכ"ל כ"ז שלא הצנוץ אור התיקון לא עלה מדתו למעלה ונחשב רק בין אברהם ליעקב כבוד עץ עבות שנחשקו שלשם יחד למטה חתת הראש דכתיב וישתחו ישראל על ראש המטה במבואר בזהר שמשדד רק במדתו בין אברהם ויעקב שהוא סוד על ראש המטה : ואף שנק' ישראל הוא על שם עמיד כמ"ש ואלה שמות בני ישראל הבאים מזרימה את יעקב ואמר שנק' ישראל על שם הגאולה. אבל בזמן שבאים מזרימה את יעקב דכתיב הבאים ישרש יעקב י"ן ופרח ישראל ויש וארא אל אברהם כו' באל שדי וסמי ה' לא נודעתי להם ופירש"י ז"ל כלומר לא נודעתי במדה אמתיות שדי אני נק' ה' : הכוונה ששם שדי שנלתי להם לא הופיע עליו אור התיקון שהוא סוד ה"י"ה מדה אמת שדי אני נקרא ה' : אך אם תאמר הלא גם יעקב היה סוד קו אמצעי לזה פירש"י ז"ל וארא אל האבות : הכוונה כי היו קטורים יחד שלשון כי אין אבות אלא שלשה ונתיין לא עלה למעלה מן אברהם ויעקב : אבל נמשה גילה סוד התיקון אחר ששאל אותו מה שמו . והכוונה כי משה לא ידע ג"כ זה שהחיל להצנוץ אור התיקון ולכן אמר ובי יאמר לו מה שמו מה אומ' אליהם . הכוונה כי ישראל היו יודים זה שהנהגת העולם הוא רק ע"י שם אלהים סוד העצם וממ"ש להם יוסף פקוד יפקוד אלהי אחכם וידעו כי מלך מערכת המזל' לא ה"י באפשר להם לזאת מתחת יד פרעה ואם אומר אליהם כי אלהים שלחני להוציא אחכם מתחת יד פרעה יתקשה להם שהרי שמו אלהים התורה הנהגה ע"י העצם לא לשדד מערכת המזלות ולכן יאמר מה שמו כי מ"ה מ"ה ה"א הוא סוד אלקים במספר שהוא מה אש"י להם דבר . אש"י לו הקב"ה אלהי אשר אלהי. בום הראש לו שהופיע

מן המים: והנה כל הנסים ששם משה במזרים לא היה האמנה שלימה בישראל כי חרעמו מזרים אמרו אלבע אלהים הוא. הכוונה כי אמרו שאלף עיי מערכת המלואי אפשר שיעשה נסים כאלה והוא סוד מעשה בראשית דכתיב בראשית ברא אלהים ואלה "השמים ואלה" ייארץ ונחתמו שמים וארץ בחותם הגדול שהוא שם אלהים שמתמלא כוח אלף הי וי"ו היי והוא סוד אלבע במספר השם וי"ו יבוא לפעמים מלך מערי שמו וארץ כמה נסים ואינו שידור המערי כי עיקר שידור המערי הוא כשנעשו נסים שני דברים הפכיים. דהיינו מכה לזר ורפוא לזר בפעם: אי כמו שנעשה בים לזין שאמרו שאלבע אלהים הוא לא האמינו במשה. הכוונה שלא האמינו ששמו משה שהוא משדר המערי שייך נקי משה ולא משור: והנה כאן דכתיב ויאלמינו בה' ובמשה. יש להקצר אם הדברים כפשוטן הרי קשה אם במשה האמינו קל וחומר בה'. אלא ליל מ"ש שהאמינו בה' היינו שהאמינו שהופיע עליהם אור קו הישר סוד עולם התיקון שגל ידו הוא משדר המערכה מחמת שהיה ב' דברים הפכיים שהגיל את ישראל ועבד את המלכיים כמ"ש ידו אחד משקצה למזרים וידו אחד מלצל לישראל לפי שקו האמצעי אוחז בשתי ידיים. והוא ויאלמינו בה' שהאמינו ששם הוי"ה סוד קו הישר הופיע את אורו עליהם. וא"כ שפיר נק' שמו משה שיכולו בידו לשדר המערי כי הוא סוד קו האמצעי כמ"ש וא"כ קשה ומה תלמוד לומר ובמשה. והוא מוכן: ועתה יובן הפ' שהתחלנו שמתחלה היה העולם מתנהג עיי העצב והם ב' אלפים תורה והוא מלך החדש והדין שהם ב' מדות חסד ופחד שהם שני ימים של הקב"ה ויומו של קב"ה הוא אלף שנים והם סוד אלפי זהב וכסף שהם סוד פחד וחסד כמ"ש כמה פעמים ואח"כ התחיל להתנוגץ אור קו הישר קו האמצעי סוד החיים שהוא סוד תורה כמ"ש ואז עלה גם היסוד שהוא מדה ב' דרך אות ו' אל הכתר ונקי עו"ב כמ"ש לעיל. ויש טוב לי תורה פ"ק מאלפי זהב וכסף. והוא מוכן: הרי נח' לך סוד אות ט' במנינו ועתה נבאר אותו בבנינו:

פ"ב ד"א בו ית' סוד אות ט' בבנינו שהוא מלואו

כתיב עוב שכן קרוב מלא רחוק: להביק זאת דעת כחיות רעיתי יגותי תמתי שראשי ממלא על: להביק זאת אבאר תחלה מה שכתוב ישקני מנסיקות פיהו כי טובים דודיק מ"ן: הנה כתיב כששנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ואמרו אית שושנה ואית שושנה אית שושנה דלויסו לתתא בין החוחים. ואית שושנה לעילא דאיקרי רעיתי תמתי ואילו בין הבנות ודא אית כנסת ישראל דאחקרי שושני העמקים מה שושנה תתאה אית לה ה' עלין תקיפין דאגנין עלה הכי שושנה עילאה אית לה ה' עלין ואינן רחא דה' אחון דאלהים ומה שושנה תתאה אית לה י"ג עלין דסחרין לה. הכי שושנה עילאה אית לה י"ג מביילין דרחמי דסחרין לה מכל סערהא ואינן רחא דיי' חייבין מן אלהים קרמלה לאלהים תינא ומה שושנה תתאה אית בה סומקין וחוררי. הכי שושנה עילאה אית בה דינא ורחמי. זה יסמאמר הוא מוכן עפ"י שבלארנו בביאור בשיב מילואי דע"י שהוא התנוגץ הכתר והוא סוד ברא בוכר דנפיק מבין א"י וי"ש דקדוק הלשון שאמר דנפיק מבין א"י ולא אמר דנפיק מא"י מהו בין. מזה הלשון הוא מבואר כי עיקר מילואו לאו מא"י אלא עיקר מילואו מן הכתר רק דנפיק מבין א"י מבין

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ט' במלואו בלא יו"ד וסוד מ"ל אורות

שניהם

סוד יב"ך במספר השם. ונחבאר שם שזה האור מסחיים

שניהם דייקא כמ"ס כבר נאמר היטב. זה הדעת
הוא מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח וכך נפיק נפקה
עמיה זה וזה והיא נק' כנסת ישראל כמ"ס לקמן והיא
קוד שוטנה עילאה שתי נק' צכ"מ שביניהם עילאה והיא
מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח ונעשה כמות לה"ח
זה הקוד הוא עמון מזור ולר"ק ציור רצח וכלן נקל.
וית' ציור מוקמן עמון עמון כדרכיו שלא להעריה על
המעין: והנה נח' כבר כי עשה היה מצי' הדעת זה
השונה עילאה נק' כלל עשה והיא קוד נקודה עילאה
פניהם כמזכיר צוהר ונק' צינה כמ"ס. ועשה זכה לצינה
ונק' שוטנה דעלת שמה דא בהתדקקות ציורין שוטנים
דעלת דכתיב שפוחית שוטנים והיא כמלת ג' כמסתוללת
הכתר כמו הדעת כמ"ס צ"צ. ולכן נק' אחרת והיא קוד
לי לא הוא גדול מזה ולא היא גדולה ממנו. ועליהם נא'
ועש' אלהים את שני המאורות הגדולים. ולכן היא נק'
רעית המתי ועליה כאמר אלהים' ולא שתי. דהא שוטנה
התאה איה רח' דרבי. אבל דא שוטנה עילאה איה
ג' כר' דהיי' ועליה אחרת וכדורי לאחר לא אחר ג'ין
דלית תמן מוחים וקולים רק איה צין הצורה דכתיב דנה
צורה עשו חיל ולא עליה על כולה וסבן: ונק' שוטנה
הענקים ג'ין דכתיב עמון עמון מ"י ונאלכו ועליה אחרת
ומענקים קדושים ה'. דהתן הוא רח' רעונק חזרון וכתיב
וחזרון שבע שנים נכנסה וסבן: והנה שוטנה התאה איה
לה ה' עליון חקפין דלגין עלה הם קוד ה"ס תחתיות
דליון קוד ה' אחרת מלפ"ן קוד ה"ג דליון שוגבין
עלה שלא יקו מונה הסיכונים כך שוטנה עילאה הם קוד
היי' צקוד אלהים כבונא דצינה עילאה והם קוד ה"ג
דליון שנקבלת מן הדעת שהוא שורש כל הדינים שדחה
כל הדינים וממנה אחר כמ"ס כבר והוא קוד צדקה צדא
אלהים צדקה צדא נ' אחרון עשירה אלהים מליהם
הכולל וע"י האי ראשית דליון רח' דכמה דליון קוד
קטין דכתיב צדא האי אלהים את השמים ואת הארץ:
ומן הינה אלהים עד אלהים תכיל יס' ג' תיבות דכתיב
את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו ומשך על
פני תהום ויארר והם קוד י"ג מכלין דרמתי שחביר
משה בהפלתו כמזכיר מזור דכתיב הוזהר שהמקין אחרת
ממנה עילאה לכלל. וז"ל שוטנה התאה איה לה י"ג
עלין דקטין לה מכל קטרה קוד י"ב צדק והם עליהם
קוד ד' חיות הנשואות את הכסף וקוצצים אותה מד'
רוחה' ולכל א' ג' פנים שהם ארבע שור כשר. ואחר הוא
פניהם דכולל קוד זה מלך כבוד פניהם. והוא קוד
י"ג אחרת על ג' עליהם: כך שוטנה עילאה חופף
עליה הדיקא קדישא שהוא קוד י"ג מכלין דרמתי ואחר
שוטנה התאה איה זה קומקין ומורי כך שוטנה עילאה
חיה זה רמתי ודיכא כי שיהם כלולים דרמתי ודיכא רק
למעלה אין המון. מהגלים הם כמזכיר כמזכיר צוהר:
לכן בהתאה אחר קומקין ומורי רוח להחבולת המוני' אבל

שניהם דייקא כמ"ס כבר נאמר היטב. זה הדעת
הוא מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח וכך נפיק נפקה
עמיה זה וזה והיא נק' כנסת ישראל כמ"ס לקמן והיא
קוד שוטנה עילאה שתי נק' צכ"מ שביניהם עילאה והיא
מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח ונעשה כמות לה"ח
זה הקוד הוא עמון מזור ולר"ק ציור רצח וכלן נקל.
וית' ציור מוקמן עמון עמון כדרכיו שלא להעריה על
המעין: והנה נח' כבר כי עשה היה מצי' הדעת זה
השונה עילאה נק' כלל עשה והיא קוד נקודה עילאה
פניהם כמזכיר צוהר ונק' צינה כמ"ס. ועשה זכה לצינה
ונק' שוטנה דעלת שמה דא בהתדקקות ציורין שוטנים
דעלת דכתיב שפוחית שוטנים והיא כמלת ג' כמסתוללת
הכתר כמו הדעת כמ"ס צ"צ. ולכן נק' אחרת והיא קוד
לי לא הוא גדול מזה ולא היא גדולה ממנו. ועליהם נא'
ועש' אלהים את שני המאורות הגדולים. ולכן היא נק'
רעית המתי ועליה כאמר אלהים' ולא שתי. דהא שוטנה
התאה איה רח' דרבי. אבל דא שוטנה עילאה איה
ג' כר' דהיי' ועליה אחרת וכדורי לאחר לא אחר ג'ין
דלית תמן מוחים וקולים רק איה צין הצורה דכתיב דנה
צורה עשו חיל ולא עליה על כולה וסבן: ונק' שוטנה
הענקים ג'ין דכתיב עמון עמון מ"י ונאלכו ועליה אחרת
ומענקים קדושים ה'. דהתן הוא רח' רעונק חזרון וכתיב
וחזרון שבע שנים נכנסה וסבן: והנה שוטנה התאה איה
לה ה' עליון חקפין דלגין עלה הם קוד ה"ס תחתיות
דליון קוד ה' אחרת מלפ"ן קוד ה"ג דליון שוגבין
עלה שלא יקו מונה הסיכונים כך שוטנה עילאה הם קוד
היי' צקוד אלהים כבונא דצינה עילאה והם קוד ה"ג
דליון שנקבלת מן הדעת שהוא שורש כל הדינים שדחה
כל הדינים וממנה אחר כמ"ס כבר והוא קוד צדקה צדא
אלהים צדקה צדא נ' אחרון עשירה אלהים מליהם
הכולל וע"י האי ראשית דליון רח' דכמה דליון קוד
קטין דכתיב צדא האי אלהים את השמים ואת הארץ:
ומן הינה אלהים עד אלהים תכיל יס' ג' תיבות דכתיב
את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו ומשך על
פני תהום ויארר והם קוד י"ג מכלין דרמתי שחביר
משה בהפלתו כמזכיר מזור דכתיב הוזהר שהמקין אחרת
ממנה עילאה לכלל. וז"ל שוטנה התאה איה לה י"ג
עלין דקטין לה מכל קטרה קוד י"ב צדק והם עליהם
קוד ד' חיות הנשואות את הכסף וקוצצים אותה מד'
רוחה' ולכל א' ג' פנים שהם ארבע שור כשר. ואחר הוא
פניהם דכולל קוד זה מלך כבוד פניהם. והוא קוד
י"ג אחרת על ג' עליהם: כך שוטנה עילאה חופף
עליה הדיקא קדישא שהוא קוד י"ג מכלין דרמתי ואחר
שוטנה התאה איה זה קומקין ומורי כך שוטנה עילאה
חיה זה רמתי ודיכא כי שיהם כלולים דרמתי ודיכא רק
למעלה אין המון. מהגלים הם כמזכיר כמזכיר צוהר:
לכן בהתאה אחר קומקין ומורי רוח להחבולת המוני' אבל

שניהם דייקא כמ"ס כבר נאמר היטב. זה הדעת
הוא מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח וכך נפיק נפקה
עמיה זה וזה והיא נק' כנסת ישראל כמ"ס לקמן והיא
קוד שוטנה עילאה שתי נק' צכ"מ שביניהם עילאה והיא
מהלכש צ"ח ונעשה כמות לה"ח ונעשה כמות לה"ח
זה הקוד הוא עמון מזור ולר"ק ציור רצח וכלן נקל.
וית' ציור מוקמן עמון עמון כדרכיו שלא להעריה על
המעין: והנה נח' כבר כי עשה היה מצי' הדעת זה
השונה עילאה נק' כלל עשה והיא קוד נקודה עילאה
פניהם כמזכיר צוהר ונק' צינה כמ"ס. ועשה זכה לצינה
ונק' שוטנה דעלת שמה דא בהתדקקות ציורין שוטנים
דעלת דכתיב שפוחית שוטנים והיא כמלת ג' כמסתוללת
הכתר כמו הדעת כמ"ס צ"צ. ולכן נק' אחרת והיא קוד
לי לא הוא גדול מזה ולא היא גדולה ממנו. ועליהם נא'
ועש' אלהים את שני המאורות הגדולים. ולכן היא נק'
רעית המתי ועליה כאמר אלהים' ולא שתי. דהא שוטנה
התאה איה רח' דרבי. אבל דא שוטנה עילאה איה
ג' כר' דהיי' ועליה אחרת וכדורי לאחר לא אחר ג'ין
דלית תמן מוחים וקולים רק איה צין הצורה דכתיב דנה
צורה עשו חיל ולא עליה על כולה וסבן: ונק' שוטנה
הענקים ג'ין דכתיב עמון עמון מ"י ונאלכו ועליה אחרת
ומענקים קדושים ה'. דהתן הוא רח' רעונק חזרון וכתיב
וחזרון שבע שנים נכנסה וסבן: והנה שוטנה התאה איה
לה ה' עליון חקפין דלגין עלה הם קוד ה"ס תחתיות
דליון קוד ה' אחרת מלפ"ן קוד ה"ג דליון שוגבין
עלה שלא יקו מונה הסיכונים כך שוטנה עילאה הם קוד
היי' צקוד אלהים כבונא דצינה עילאה והם קוד ה"ג
דליון שנקבלת מן הדעת שהוא שורש כל הדינים שדחה
כל הדינים וממנה אחר כמ"ס כבר והוא קוד צדקה צדא
אלהים צדקה צדא נ' אחרון עשירה אלהים מליהם
הכולל וע"י האי ראשית דליון רח' דכמה דליון קוד
קטין דכתיב צדא האי אלהים את השמים ואת הארץ:
ומן הינה אלהים עד אלהים תכיל יס' ג' תיבות דכתיב
את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו ומשך על
פני תהום ויארר והם קוד י"ג מכלין דרמתי שחביר
משה בהפלתו כמזכיר מזור דכתיב הוזהר שהמקין אחרת
ממנה עילאה לכלל. וז"ל שוטנה התאה איה לה י"ג
עלין דקטין לה מכל קטרה קוד י"ב צדק והם עליהם
קוד ד' חיות הנשואות את הכסף וקוצצים אותה מד'
רוחה' ולכל א' ג' פנים שהם ארבע שור כשר. ואחר הוא
פניהם דכולל קוד זה מלך כבוד פניהם. והוא קוד
י"ג אחרת על ג' עליהם: כך שוטנה עילאה חופף
עליה הדיקא קדישא שהוא קוד י"ג מכלין דרמתי ואחר
שוטנה התאה איה זה קומקין ומורי כך שוטנה עילאה
חיה זה רמתי ודיכא כי שיהם כלולים דרמתי ודיכא רק
למעלה אין המון. מהגלים הם כמזכיר כמזכיר צוהר:
לכן בהתאה אחר קומקין ומורי רוח להחבולת המוני' אבל

השיע נהוירין בקרא היקוד שכן עוזב עוזב ורעה
 אמונה כמ"ס צמקס אחר: והנה שכן" עס נ"ל ריה קור
 ע"ס צמקס השום. הרי לפיכך כי אות ע' במלוי זלי
 יו"ד רומה ג"כ ליסוד. וכדי לצא לביאור הפסוק שהחלנו
 ולביאור הפ' יסקי זכור הזכור מה שכבר נחבאר כי יס
 שני מיני וזוגים. האחד צקור כסיקין והוא קוד המדבקות
 רוחא צדורא וזהו האחד המלאכים. הווג עני הוא
 למטה קוד המדבקות גופא צדורא. וזהו כנראה בשמות
 של ישראל שנקר' עמוסים מני צען. וזה חזונו אף שנעס'
 למטה הוא יוחר מעולה מהעליון ולכן חציין ישראל מן
 המלאכים כמ"ס צ"צ וצלוה צ"ד וזהו הצין מ"ס רולה אשה
 צקב וחסלות מעשרה קצין ופרישות. הסוכנה בזה כשהיא
 נהדווגה עם דורה רק צקור כהסיקין אז נעשה חזונו למעלה
 והיא מקבלת מכל קוונת אור"ה הארת המלכיות של אור"ה.
 ר"ל שהרי כבר נחבאר כי דיוקנא דארת הוא נחשלתם עשר
 ספי" וכ"ל כולו מעשר שהם מזה. צקור שאמרו א"ה מ"ה
 אלף מזה כי מ"ה הוא רוא דארת"ה וא"ל להיות ארת שלים
 אלף עד שיושלם למזה א"כ יס בכל פרטיו עשר מלכיות.
 ונחבאר כבר כי כל קוד מלכות הן עיקר המלכות של
 עולם אז של פרטיו או כליות העשר הם צקור עם צ"ן
 כעצור מדברי האר"ז"ל. הרי צפרטוף שלים יס י"פ
 עם צ"ן. ולזה העעס נקרא ככנס ישראל כי אחר
 שמוקבלת מפרטוף שלם שהרי עם נעשה חזונו המיד
 צליות והיא שיה צקוונתה אליו כמ"ס כבר שלכן נקרא
 רעיתי חמתי הרי היא מקבלת עשר פעמים צ"ן ועם עשר
 כליות הוא קוד כנס"ת צמקס השום: והנה צ"פ צ"ן
 הוא ק"צ עם צ' אריות הרי כשמוקבלת מן אור"ה היא
 מקבלת עשרה קצ"ים ועכ"ז הוא צקור פרישה: והנה
 נחבאר כי כשהווג נעשה למטה האורכו כה"י דאור"ה
 להיעשות ווחין ל"ל ונחבאר כבר כי יקוד ג"מא אינו מגיע
 ליסוד ז"ל רק יקוד א"ח הוא שיה ליסוד ז"ל ובסניסה
 נעשה חזונו ואז היא מקבלת רק צ' מלכיות שהם ק"צ א'
 והוא צקור חפלות מלשון למיד פחיל והוא עיקר שלום בית
 חם קוד הפסוק אלכי עוז לך מעשרה צ"ים והנן כ"ז:
 והנה כ"ז הוא צעת רלון וצעתה דהוי קישרא צליותותה
 והק"ל היה מתרחק י"צ מיל בגד מהנה ישראל כמ"ס כבר
 אז קצ"ה ושכינתה" אחסעטנו מכל כתיין דאיתו לצותין והיו
 מתחיתים צקרו צמר כמ"ס כבר. אלף עתה צמקס הגלות
 שהאשה מתפצקת ע"י שלים ובשמותיהם חרתה עז דורה הוא
 ע"י לצותין שהוא קוד איהו צלצט"י ואיהי צלצושה. דלא
 מקרב הגייה דאיתחא. אז אוערת יסקנו מנשיקות פיהו.
 הסוכנה כי עוז לי אז מעשה שחק חזונו שהיה נעשה ע"י
 כשיק שאליו רק המדבקות רוחא צדורא עכ"ז היה
 צפתיו דעייני צלל שום כקוי ע"י החוה עילא דלעילא
 כמ"ס לעיל. וכבר נחבאר כמ"ס כי עוז עליון רמזו צעל
 וצמן. חוה תחתון צמ"ס ויין שיה קוד צבורה בשמים כי
 עוז תחתון הוא מקבל רק הצבורה כמ"ס כבר. וזהו כי

אות יוד

פתח א' דרך א' בו ית' אות יוד בצורתו

כתיב יודו לה' חקדו וכפלומויו לצני ארת: הנה
 חמור ד' לריבין למורוה. יושני כלל קילא
 מציח כלל. וחולה שכתרפא. וסולכי מדבר שגאל לעיר
 מושב. ויורדו אריות צלצ יס שהגיעו למחוז חפלים:
 להצינך כ"ז לרין ארת לידע כי אות יוד צלורוה ירת
 לראשית קוד החכמה שנק' ראשית דכתיב ראשית חכמה
 ירחה ה'. ונחבאר כבר כי החכמה הוא קוד יוד של עם
 הו"ה. וחדע כי חכמי האמת ילידו אות יוד שיש לה ג'
 קולי כזה י' כעצור צדור דאמר נקודא חרל דאיתו חלה
 דאיתו חשע. והכוונה כי כבר נחבאר שאלו יוד רומז
 אל החכמה כי אות יוד נק' גולס כי כמו שהגולס אינו
 לורה ומקבל כל הלורות וכל הלורות מעטו מתליירי' בן
 אות יוד אינו לורה והוא ראשית לכל לורה האותיות כי לא
 חוכל לכחוד שום לורה אות אס לא תחמיל צקודה חחלה.
 וכמו בן החכמה שהוא רק קוד הממשנה ולא ילייר צו
 שום לורה והוא ראשית לכל הלורות דכתיב כולם צחכמה
 עשים. וכמו שהיוד היא נקודה חרל וכוללת עשר צמקספרה
 בן החכמה כוללת כל העשר. כי הדעת ככנס צמין
 צמקס חכמה כי הבחר הוא כעלם מאוד וככלל צמס א"ס
 ולא רימו צמס אות כמ"ס כבר ולכן תחלת השם הגדול
 שהוא הו"ה הוא אות יוד שמון אות יוד יולל כל השם
 כי אחר שכתבו אות יוד שהוא נקודה א' כזה י' הנה
 הוא מתחלל מעצמותו שאם תמסוך קו למטה נעשה ו'
 ואם תמסוך עוד קו לרחצו נעשה ד' כזה י' הרי לך יוד
 שהוא מלווא מעלם הקדוקה. והנה כיון שנעשה מלווא
 שהוא יוד אס תקא י' ותכניס צמך חרל יהיה ה' וכן
 אס חקים ה' צמך חרל יהיה ג"כ ה' צקוד דוד"י הרי
 כל אריות הו"ה יולאים מן אות יוד שרומז לחכמה שהוא
 ראשית ההו"ה כי למעלה הוא בעדר ההו"ה רק הכל
 צהעלם מוחלג וכק' א"ן. אלף ראשית הו"ה מתחיל מן
 החכמה שהוא ראשית הגלוי ועכ"ז הגלוי הוא רק צדא
 דממשנה שהכל עם נפרש צכה ולא צפועל וכבר נח' שסם
 הו"ה מורה לכל המולמות ולכל הפרטות כמ"ס כבר
 וכל

והחזק מן החכמה הוא רחוק מן החיים כי אין להם חיים
 זולת ע"י חלוציהם החכמים קוד ה"ס דניאל. והנה כבר
 נח' עיקר החכמים והנפלאות נאים מלך קו החלוצי שהוא
 קוד הוי"ה כמ"ס כבר ונחזק ב"ב כמ"ס עיקר חכמה
 היא קללה ואינו מנעת לה"ה ז"ל קוד קו החלוצי שם
 הוא עיקר עלם שם הוי"ה כמ"ס אשר ע"י עיקר שלה
 שם שם שדי שמועד המערכה וע"י זה שם נאים
 הנפלאות נגד המערכה לפי שהיא למעלה מן המערכה
 כי המערכה הוא קוד ז' כוכבי לכת המקבילים מן ז' ימי
 הסבין אצל הסוד שם למעלה מן ז' ימי הסבין הוא
 למעלה מן המערכה ולכן שם שדי עיקר דניאל שנה ומחצית
 ג"כ יקוד החכמי וזו שם שדי הוא שדר המערכה וכשהח"ה
 מקבל זה האור הוא עושה נפלאות והסם הוי"ה שבו
 מתייחד' יחוד גמור ונחשן הסם מה שפסם בלח"ה אור של
 הוי"ה כי אחר שמועד אליו א"י חכמה חרי הוא יונק מן
 מקור החיים קוד הוי"ד שמועד יולאים כל אותיות הוי"ה
 וכסלם שם מנעמו כמ"ס לעיל אצל נחשן עיקר חכמה
 קללה ואינו מנעת לה"ה ד"ל לכן חלוצה להרכיב ירכיב
 ולהשפיל יקודה למטה בסוד' והאם רובנה על הנשים. ואז
 נכנס עיקר שלה נח"ה של ז"ל ואז נח"ה יל שחקים
 מועל כי כבר נח' כי י"ה שם קוד שחקים שמוחים מין
 ללדיקים וקוד מע"ל הוא קוד חו"ב נמסר שמוח' ולכן
 יל שחקים מועל ואח"כ דלמי שמים פחה ואז יל דק
 ויפדו יסע והנ' כ"ז והוא קוד הכריעות שמועד' הכתיב
 כי לך חכמה כל צדך כמזכור בכוונה האר"ל' והנה
 כ"ז רומז לורת הוי"ד שיש לה ג' עוקלין כי גוף ה' רומז
 אל החכמה שהוא ראשית הגלוי ורשעים כל הוי"ה וכדי
 שלא לקלץ נכניעות ח"י למסוד אותו למאלי' בלא כח
 עליון לה רומז קולו דלעיל' כמ"ס מתוך כתיב האר"ל'
 כי קין ה' רומז אל הכהר וקולו שלפניו מורה על
 החלוצותו צדיקה וחולתה א"ל' להחלוצות אור החכמה וקולא
 דלחח' רומז שמוספיע למטה בכל העולמו' וחלוצו אין להם
 חיות נלחיים ולכן חומרי' כל האורחות ארון הנפלאות
 והנ' ועמה ונשן ה' סשהחלוצי יוד' לה' הקדו הנפלאותיו
 לבני אדם והנ' כ"ז: הנה נח' לך קוד אור יוד צלחתו
 ועתה נחזר אורו נמיני :

פתח ב' דרך א' ב' ית' אות יוד' במנינו

כתיב כל אשר יעצור חמה הסגנו העשירי יס' קודס.
 סה' חמור שהמספר אינו קודס עד שיקדש
 אורו צפה מלא ויחמד זה יס' מעשר ואז נקרא קודס
 דכתיב העשירי יס' קודס ולח' כח"ב העשירי הוא
 קודס : ולסבין זהה קודס כאמנה שהוא יוד צדיקה
 שהוא עשרה רומז לעולם מלא או לפלד' שלם בסוד
 יחוד סב' שנות יאסדוסי' כי אור י' צדיקה רומז
 לחכמה עלאה מלמדת למעלה בכללות הרעת במקום
 הכהר כמ"ס כבר ולפעמים לחכמה החאה חכמה שלמה
 שהיא

וכל הוי"ה יולא מזהה י' ראשית השם הוי"ה הרומז לחכמה
 סנה' ראשית הרי כי כולם נחכמה עשית. ולכן נכ"מ שאור
 החכמה שופע שם החיים והמסד כי החיים הוא עלמו
 קוד החכמה נמסר שהוא ועליו נחמד כי עמך מקור חיים
 ועם האותיות הוא נמסר חסד כי הוא עלמו קוד חסד
 עליון שהרי נחמד כבר שהחכמה מלצית לזרוע ימין של
 אריך אפנין שהוא עלמו קוד חסד עליון. ומועד חלוצה
 פתוח לגמלי חקדים עוצים והנ' זה. ומועד מקבילים כל
 העולמות חיים ומסד עד שגזא למדת דוד דכתיב חיים
 ומסד עשית עמדי. ואם ח"ו אור החכמה אינו שופע
 שנקמה הלטר כל דרכי דעלמא מתעורר דעלמא : והנה
 נח' לך כבר כי יקוד אצל שהוא קוד החורה שכולל ס'
 נחזר אותיות ששם שורש של ס' נחמז ישראל ויקוד
 אצל הוא הרל'ן שהוא הלוצ' וכל מי שמועד כפי מועדיו
 עד היכן הפסם מביע אזי נקמה הלטר מלך שורש נחמז
 ואז יביע אליו העוכס כפי מועדיו כמ"ס לפיכך. והוא
 שהרי נח' לעיל כי כל אותיות הוי"ה יולאים מן אור יוד'
 ומועד נשפעים ע"י הרל'ן שהוא הלטר. ונחמד לך כבר כי
 מן ד' אותיות הוי"ה יולאים ד' מלואים שם ע"ב ק"ב
 מיה צ"ן והם שורש לר' יקודה דחכמות והם נחמז
 עד יקודה נשמיים שם אמר'ע. והנה מ' שפוסם נמדת
 המסד קוד יוד' שהוא קוד הו"ה ונקמה הלטר של המסד
 של מים חיים אז הוא גורם להבדיל חיים מזדוים מ'י
 עופנה ונמדת שארם מורד נה מורדין לו והוא עוצע
 נבחר והם יודי' חיים נחמז שחרגים עליהם מ'י חיים
 ותחומם גלוי אלו מאריות דרכי' ומ'י שפוסם נמדת' הנבדל'
 קוד ה' ראשונה קוד אש נבדל קוד אש זה אשר לא ליה
 ה' ואז כל מנכסו נחפיד לחלי' נחמז אש יקודי' שהוא
 גיבז עליו שזמו עיקר לכל החולי כמ"ס ריש כל מדעין
 אלא דם שהוא קוד יקוד האש כנודע לחכמי העצב.
 ומ'י שפוסם נמדת הרחמים קוד האור שהוא קוד הח"ה
 שהוא קוד השמש שמועד זה האור של החכמה שהוא קוד
 יוד' שעמו הוא אור' וגורם למטה האור ולכן סם יושבי
 מושך ללמנות. ומ'י שפוסם נמדת דיה' דמלכותא שהוא
 קוד יקוד העפר גורם להיות דרכי ליון אבילות מנלי' נאי
 מועד ומן שדה הפחין נעשה מדד שמועה ולכן דרך עיד
 מושך לא מלא. ואלו סם הד' עלריכין לסודות. הכוונה
 ע"י חכמה וקוד החכמי' אצל לך. הנה נחמד כבר כי
 אור החכמי' א"ל' שיהגלה זולת חלוצי' חכמה כמ"ס כמ"ס
 ונה' כבר כי ה' ספירות תחתיות דניאל מתלצשים ב"ל'
 ונהם מתלצשים אורות החכמה וע"י חכמה ה"ל' מקבל
 אור החכמי'. והנה נעצות הסהחוי' מוצר מתוך דברי
 הוזהר שחיומה עלאה אסתלקת מעל צבין דכתיב צפטעס
 שולחם אומס. ומיד הרי הוזהר כרוכה בעקצי שהרי החיים
 אסתלקו לעילא כמ"ס וכשהחכמים חוזרים נחמז אזי
 חסוד ה' ר"ל קוד ח"ס דניאל סם שנים למקומם ומתלצשים
 ב"ל' ואז החיים חוזרים ונחמזים. ולכן כ"ז שהוא

שחיה עשירית ומלמעלה למטה והוא צקוד אור ישר ואור חור . והנה צ' שמות סכ"י צריסא וי"ד צקיסא חרי חכמה צדאס וחכמה צקוק והוא צקיה חרי ראקון וארי אלאון כי מלת חרי רומז לחכמה. דכתיב חרי חכמה סככתי ערומ. וקוד זה הכתוב הוא כח"ס כזר כי לעולם החכמה ומלכס צומד המלכות דכתיב צחכמה יקד חרץ ותינו עיי מדה היקוד שהוא קוד סס סרי סע"ס הוא צומסר ערומי. וזוה חצין פירס"י ז"ל ע"פ צל חסיד צומדס ופירס"י צומדס צחכמה כי כזר נחצול לעיל שחין אור החכמה ומגלה חלל עיי ח"ס החסונות דצינה ססס הוא קוד ח"ה מלכס"ך שהוא קוד פ"ר דיין ועס כלילוס ח' הוא קוד פ"ס חרומס חמימס כח"ס צומקומו והוא קוד מרומי צומסר הסוס והסן זס. והסס נחצ' כזר כי חכמה הוא קוד קודס ומדס המלכות היא קוד חולין סענעסו על מדה הקודס כי היא כגיית מן קוד הגבורות ססס הוא קוד עטור צקוד הלויס סקנרלו מסוריס ולל קודסס כמזולר צומדס מן סגבורת דלכזל קוד החכמה דכתיב צחכמה יצנה ציס חוס סענע"י על סורסס הקודס. קוד גבורת סגלכזל ואל היא עדיין למטה חמס היקוד וחח"כ עולה היא למעלה לסדרוז עס חס"ס פכ"פ. וכזר נחצול סססמלל מעורר סלססס חסלס דכתיב סמללו חמס לרס"י וימינו סחכנקי והוא קוד ספרסס סענעסר וסוססס ללוי כי מדס הלוי הוא קוד הגבורות דלכזל קוד מלוי סל סס ע"צ שהוא חסוריס דלכזל ומלוי ע"צ הוא צומסר ללוי וסכנעססס סוור הוא ע"י סססר דכתיב עולם חקד יצנה והוא קוד מענער מן סענעסר סוססס ללכסן ואל כתיססו ח' סמות סו"ס חרי"י צקוד סלוב ססססס וי"ד צלסס וי"ד צקוק ואל קקלסס קודס: ח"ס סלריך לקדסס צפס מלל כי פ"ס מלל כזס פ"ס ח"ה הוא קוד סלוב ח' סמות הל' צומסר ססס. והסס נחצול כזר כי מלת סצט רומז למדס היקוד כי סצ"ט עס ג' חסו"י הוא צומסר סד"י כח"ס. צקוד הכתוב דרך כוכב מיעקב וקס סצט מיסרלל . והוא קוד ח"ס צצכיו ס' סלוי וי"ד חלוי סצטס כמזולר צומדס. ח"ס כל חסר יעצור חמס סצטס חיינו חוס וי"ד סדומז למדס המלכות סחיה חמס היקוד סק' סצט סעסרי סחיה מדס סעסרי"י ומלמעלה למטה יסס קודס חיינו סלריך לספריס חוסס מן סחולין ולסקדיסס צפס מלל. חרי נח' לך קוד וי"ד צצכיוס ועססס נחלל צצכיוס :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר אות וי"ד בבנינה

בתיב פתח את ידך ומשבעי ככל ח' רצון. ואמרו א"ת ידך בלא יורך. ולהבינך זאת אשכילך ואורך כלל גדול במאמר חו"ל שבי"ם שאמרו א"ת אין כוונתם לעקוד שם הראשון שהוא דכתיב שא"ל לא היה חסיד לכתוב כן רק שיתכונן כמו שצריך לקרוא ומי יבא אחר המילה אשר כבר עשוהו ולחקן דבריו. אלא כונתו שהוא שרא תוכל לקרוא זה הקרי כמ"ש ולבא על סכונו עד שתקרא מחרלה הקרי ואז יתפרש לך גם

האור יורד עד מרת המלי' וכונה אותה כבוד מרצוף וזהו ועתה יגדל נא ב"ח אדני'. כי זה הכה הוא סוד שלהוביתא דאשא שיוצא משרוש הרין הגנון כמותא חמיסאה סוד חכמה עילאה כמ"ש שהוא רוחה כל הרינים דכתיב אש יצאה מחשבון מרוא דמחשבה ואכלה ע"ד מוא"ב הרינים שנק' ר"ע והם מ"ש שערי מוטא כספרא מוא"ב והם החומים הסוככים את השושנה ונאחזים בהוים סוד המרכות שבריאה שמעבבים את ה' בנסי ריאה המרחפים על הלב לקרר את חום הדים שבתוכה ואחר שיוורד והשלהוביתא הוא שורף את כל הקצצים שמביב השושנה ואז היא עולה למעלה וה' בנסי ריאה שמה סוד ה' ס תחתונות דכינה מאירים בה ואז היא נעשה ג"כ כסוד מרצוף סוד ה' והוא סוד תשובה שהיא סוד הכינה במ"ש כבר: הרי נח' לך איך ימינו משוטת לקבל שנים :

דרך ב' בו יתב' כוד י"ד שנקרא גולם וסוד יוסף

שהוא יתום מאמו

והנה עתה אבאר לך סוד גדול בענין התחירה שאסור שהקב"ה תותחירה לקבל לבעלי תשובה ואסור שזהו סוד החלוק שבאות ה' ששם נכנסו הבעלי תשובה ואסור בהבראם בה' כראם רסן דבעלי תשובה שנכנסים בחלק שבכד אות ה': וזוה תבין מ"ש ע"פ ויעתר יצחק א"ת ויעתר אלא ויתחר כסוד שתחר תחירה ואז נתקבלה תפלה: לכן אנשי לבב שמעו לי הנה כבר נת' קעל כשהשק' עומדת תחת היסוד הוא כרוא דנקודה חרא. ואח"כ כשעולה למעלה עולה נגד תנה"י דר"א ועומד' מאחוריו: ושעור קומתה היא כסוד הקטנות שהוא רק נגד ר"ס של י"א ועדיין אין לה סוד מרצוף רק כסוד גולם סוד משושי כלי עץ שהוא גולם שמוכן לקבל הצורה כי כמו שאות יורד דרומם להכבשה ע"יאה נק' גילם סוד חכמה כספרא השנה והחכמה הוא סוד המחשבה שאין בו ציור ומסמך מתצייים כל הצורות דכתיב בורם בחכמה עשית כמבואר בזהר שאמר כוליה כמחשבה אחתכיון אזו הנקודה תתאה סוד חכמה תתאה נק' ג"כ גלם שהוא סוכן לקבל צורה: והנה נת' כבר בש"כ כי נה"י דאימא מתלבשים בוי"א ונה"י דאימא מתלבשים בנה"י דאימא. והנה נ"ה דרוא"ה הם שוים ומתפשטים ככ' קים יסין ושמואל של ו"א וכדי שיוציג אור היסוד שלה לת"ת של ו"א צריכה להרכין עצמה דכתיב והאם רובצת על הבנים כי היסודות שלהם אין שוים כי יסוד א"י הוא קצר ורחב סוד רחובת הנגר ומסתיים בדעת של ו"א כמ"ש כבר: ואז נכנס השליש מן יסוד אבא שלישי עדיין של ת"ת דר"א אבל יסוד אבא הוא ארוך וא"צ להרכין עצמו ונשאר כמשימתו דכירנו שהוא אור פשוט ודרכו להתפשט למטה והוא סוד ימינו שמוטה כי אבא נק' ימינו כמ"ש לעיל: והנה נת' כבר כי אורות אבא של ו"א שרם מכוונים בסוד א"י אין יבולין בקבוע את כלי הוי"א ולצאת לחוץ עד אחר שמסתיים יסוד א"י ועיקר קביעתו בסוף הוי"א שממנו נכנה מרצוף יעקב כמ"ש כבר. וסוד עצם מ"ש של אבא ממנו עד יסוד ו"א ושם שם שד"י שאמר לעדומי די ותוורים האורות למעלה כסוד אור תוור ויוצאים עם אורות אימא המגולים לאחוריו ו"א דרך התוור שבחזה ששם מתחיל עמידת רחל. ובכר נת' שעיקר אורות א"י יוצאים מאחוריו ו"א אך שמרכובים בהם גם אורות אבא שעלו כסוד אור תוור. ואורות אימא שהוא סוד בוצינא דקדדנותא הוא נוקב נקב ככלי של מרצוף רחל שעדיין היתה כסוד גלם וזה הנקב נעשה כראשה סן הצד שהוא סוד החלק שבאות ה'. ולפי שאורות א"י אימא סוד הנבירות סוד ה' ואותיות מוצנץ' כמ"ש הרי נעשה סוד נקיבה שהוא נקב ה' ואח"כ נכנסים האורות של

אבא וע"י אלו האורות נכנית בנינה ופרצופה דכתיב בחכמה בנינה בית והם סוד הבעלי תשובה: מרשון כעלה דספרותיה כ"י אורות אבא הם סוד הבעלים לאו' א"י. סוד התשובה ו"ש שבעלי תשובה נכנסים בחלוק ה' למעלה: ו"ש התחירה שחותר הקב"ה תחת כסא הכבוד. הכוונה כי כבר נתבאר שבאחוריו ו"א עומד' ב' פרצופים לאה ורחל. ולמה נעשה מן הארות המלכות דכינה שהיא עצמה סוד כסא הכבוד כספרא סתוך דברי האר"ל והיא ססתיתית בשריש עליון של ת"ת ו"א ולמטה היא עסידת רחל ששם הוא סוד התחירה סוד נקיבה כנ"ל ושם נכנסים הבעלי תשובה: ואחר שנכנה בנינה או כתיב ויבן את הצלע ויביאה אל האדם להיות עזר כנגדו ואז סתיתרת השם הגדול עם שם הכבוד והמקד' נכנס בהיכלו ואז ובהיכלו כלו אומר כבוד ונק' עת רצון וכתיב ואני תפלתך ה' עת רצון ומתקבלים כל התפלות: ו"ש ויעתר יצחק א"ת ויעתר שהתפלל כי סוד התפלה הוא סוד יחוד השמות הגיל' מרשון צמיד סתל כמ"ש כבר אלא איך נעשה מתחלה התחירה שעיי' נכנה פרצופה ואח"כ ויביאה אל האדם וכן אי אפשר לומר ויעתר אלא ויתחר: וליתר ביאור אבא לך גם מרש"י ז"ל שם' ויעתר למה נמשלה תפלתן של צדיקים לעתה מה עתה מרש"י את התבואה מסקום זה למסקום זה אף תפלתן של צדיקים מהפסין מסדודי' דסדודי'. והכוונה כי מלת עת"י רומז לאורות אבא ואימא כי אורות אבא הם סוד ה' חיות' כספרא ס"ד ואורות א"י הם סוד ה' איותיות' כספרא של וקס' שהם יוצאים דרך האחוריים ששם סוד אדוריים של שם אלהים כספרא ס"ה כספרא עת"י סוד תורת חסד על לשונו כי אלו האורות כבר נת' שהם סוד ת"ר אורות המציעים לורין סוד ו"ה הרי ת"ר ו"ה הוא תורה ולפי שיוצאים מן יסוד אבא שהוא סוד לשון הקודש כמ"ש ושם שם ע"ב סוד חס"ד הרי תורה חס"ד כספרא עת"י ע"י ג' איותיות ואלו האורות מהפסין את מרת המלכות שנקראת תבואה כספרא סתוך' דברי הוורד והם מהפסין אותה מסקום זה היינו מן האחוריים שבימים אותה בסנים להיות עזר כנגדו: כי תפלתן של צדיקים ששם צדיק וצדק בשמתייתים יחד שהוא סוד תפלתן כמ"ש לעיל מספך מסדודי' לסדודי' כספרא בזהר שאמר הנה המרכים נועדו יחדיו אליו יוסף ויהודה דתרווייהו אקרינ' מלכים וכד סתיתית' תרווייהו המה ראו בו תסנה אלו סאוריות דרינין דכולן אחתבאו ודינין אסתקין ורחסין אשתכחו ככל עלסין: והנה זה היחוד אי"א להיות אם לא שיהיה זה תחתיה או נעשה כסוד נקיבה: וזהו אל חקרי ויעתר שרומם לתפלתן של צדיקים אלא ויתר. והבן כ"י: ויתבאר סודו זה יותר בסקום אחר:

ועתה נא לביאור ה' אלה תולדות כו' כי נודע שכך תולדות שהם כל הנבראים והיצורים והנעש' בורם יצאו מן יתור וז"ל שנקראו ששים וארץ כמ"ש והיחוד אי"א להיות אלא אחר שנעשה כרוא ה' ע"י אורות אימא כמ"ש קעיל ואח"כ נכנסים אורות אבא ואז נעשה היחוד ע"י אורו' אבא סוד החסד דכתיב קולם חסד כינה כמבואר בזהר שאמר אימתי זונגא דמלכא עם ספרותיה כשעתא דקבילת מאבא דכתיב אסנה אחותי בת אבי וגו' ותתי לי לאשה. והשתא אי"ש אלה תולדות ששים וארץ כהבראם א"ת כהבראם כי אי"א ששום נכרדי להיות וז"ל מן יתור וז"ל ששם וארץ והיחוד אי אפשר להיות אלא שתהיה מתחלה כסוד ה' כמ"ש ולכן א"ת קבירא כהבראם אלא כה' כראם. וכא רעזו ויניד עליו אל כהבראם אלא כהבראם שהוא סוד יסוד אבא שנקרא אברהם סוד אבר מ"ש כמבואר סתוך דברי הוורד כי ע"י אורות היצאים מיסוד אבא אחר שמסתיים יסוד אימא ע"י נעשה

דרך ב' בו יתב' כוד י"ד שנקרא גולם וסוד יוסף

שהוא יתום מאמו

והנה עתה אבאר לך סוד גדול בענין התחירה שאסור שהקב"ה תותחירה לקבל לבעלי תשובה ואסור שזהו סוד החלוק שבאות ה' ששם נכנסו הבעלי תשובה ואסור בהבראם בה' כראם רסן דבעלי תשובה שנכנסים בחלק שבכד אות ה': וזוה תבין מ"ש ע"פ ויעתר יצחק א"ת ויעתר אלא ויתחר כסוד שתחר תחירה ואז נתקבלה תפלה: לכן אנשי לבב שמעו לי הנה כבר נת' קעל כשהשק' עומדת תחת היסוד הוא כרוא דנקודה חרא. ואח"כ כשעולה למעלה עולה נגד תנה"י דר"א ועומד' מאחוריו: ושעור קומתה היא כסוד הקטנות שהוא רק נגד ר"ס של י"א ועדיין אין לה סוד מרצוף רק כסוד גולם סוד משושי כלי עץ שהוא גולם שמוכן לקבל הצורה כי כמו שאות יורד דרומם להכבשה ע"יאה נק' גילם סוד חכמה כספרא השנה והחכמה הוא סוד המחשבה שאין בו ציור ומסמך מתצייים כל הצורות דכתיב בורם בחכמה עשית כמבואר בזהר שאמר כוליה כמחשבה אחתכיון אזו הנקודה תתאה סוד חכמה תתאה נק' ג"כ גלם שהוא סוכן לקבל צורה: והנה נת' כבר בש"כ כי נה"י דאימא מתלבשים בוי"א ונה"י דאימא מתלבשים בנה"י דאימא. והנה נ"ה דרוא"ה הם שוים ומתפשטים ככ' קים יסין ושמואל של ו"א וכדי שיוציג אור היסוד שלה לת"ת של ו"א צריכה להרכין עצמה דכתיב והאם רובצת על הבנים כי היסודות שלהם אין שוים כי יסוד א"י הוא קצר ורחב סוד רחובת הנגר ומסתיים בדעת של ו"א כמ"ש כבר: ואז נכנס השליש מן יסוד אבא שלישי עדיין של ת"ת דר"א אבל יסוד אבא הוא ארוך וא"צ להרכין עצמו ונשאר כמשימתו דכירנו שהוא אור פשוט ודרכו להתפשט למטה והוא סוד ימינו שמוטה כי אבא נק' ימינו כמ"ש לעיל: והנה נת' כבר כי אורות אבא של ו"א שרם מכוונים בסוד א"י אין יבולין בקבוע את כלי הוי"א ולצאת לחוץ עד אחר שמסתיים יסוד א"י ועיקר קביעתו בסוף הוי"א שממנו נכנה מרצוף יעקב כמ"ש כבר. וסוד עצם מ"ש של אבא ממנו עד יסוד ו"א ושם שם שד"י שאמר לעדומי די ותוורים האורות למעלה כסוד אור תוור ויוצאים עם אורות אימא המגולים לאחוריו ו"א דרך התוור שבחזה ששם מתחיל עמידת רחל. ובכר נת' שעיקר אורות א"י יוצאים מאחוריו ו"א אך שמרכובים בהם גם אורות אבא שעלו כסוד אור תוור. ואורות אימא שהוא סוד בוצינא דקדדנותא הוא נוקב נקב ככלי של מרצוף רחל שעדיין היתה כסוד גלם וזה הנקב נעשה כראשה סן הצד שהוא סוד החלק שבאות ה'. ולפי שאורות א"י אימא סוד הנבירות סוד ה' ואותיות מוצנץ' כמ"ש הרי נעשה סוד נקיבה שהוא נקב ה' ואח"כ נכנסים האורות של

ענוה שלא לשמה ויראה לשמה הי מנייה עדיפא. א"ל מי לא קסודית רענוה לשמה עדיפא שלא לשמה נמי עדיפא: והסוד הגדול כי הנה לאהבה תמיד קשורה ביראה אך צריך להיות היראה קודמת לאהבה כי היראה הוא סוד מפתח החצון והאהבה הוא סוד מפתח הפנימי. ואם אין בידו מפתח החצון איך יכול לכוונת פנים. והנה כשהיראה קודמת לאהבה און מתחילים האהבה והיראה ובקשר א' תמצאנו זהו **יך אה** דרי יראה אהבה קשורים יחד מכל צד. והסוד **אהבה** הוא כי כבד נתבאר כי ביסוד אבא יש בו ה"ח

וה"נ. והנה ההסודים הם סוד האהבה דכתיב אהבת עולם אהבתך ע"כ משכת'ך חסד: והוא סוד אברהם אהבי וכתבי חסד לאברהם והיראה הוא סוד הגבורה במספר השוה. ונתבאר כבר כי יסוד אבא מתלבש תוך יסוד אימא וכ"כ שהוא מלוכש ביסוד אימא אין יכולין אורו. אבא נצאח אלא אור שמסתיים יסוד אימ' ואף אחר שמסתיים יסוד אימא עכ"ל אורות אבא הם מכוסים ביסוד שלו שאינו יוצא מסוד האור אלא דרך דופן בלי היסוד שלו. אבל אורות אימא אחר שמסתיים יסוד שלה יוצאים אורות מגולים: והם יותר מאירים מן אורות אבא. ואף כי נח' כבר שאף חסדים דאימא נחשבים לגבורות אף לערך גבורות דאבא היינו בששניהם מגולים אך כאן כאשר שאורות אימא מגולים ואורות אבא מכוסים הם יותר במעלה בסוף סיבה תוכחת מגולה מאהבה מסתורת והכן זה: והנה נח' כבר כי מן הגבורות דאבא נבנית פניקס רחל נוק' ד"א ואלו הגבורות הם סוד יראה לשמה. רחל נקראת שם ה' כמבואר בדברי האר"ז"ל. וכן רחל נק' ג"כ יראה דכתיב אשה יראת ה' היא תתהלל: והנבני' אלו הם היוצאים מיסוד אבא אחר שמסתיים יסוד אימא אבל אלו שביסוד אבא המכוסים ביסוד א' שמהם אינו מגיע שום הארה לרחל זה נק' יראה שלא לשמה אך עכ"ל הוא יראה מבא כי מתוך שלא לשמה בא לשמה והכן זה: והנה אורות אימא כבר נח' שמן האורות שלמעלה עד שלשמה ד"א יוצאים ששם מסתיים יסוד אימא מזה האורות אינו מגיע נ"כ לרחל כי לאה מקבלת אותם. ואימא כבר נח' שנקראת ענוה כמ"ש בסוד צוהר הלמיד שהוא כפופה בסוד הענוה. אך עכ"ל כבר נח' ששקבלת רחל מזה האור בראש שלה עקבים של לאה בסוד עקב ענוה יראת ה' והוא בכתר של רחל שהיא סוד עמרה של יראה ועקב של ענוה וז"ל ענוה שלא לשמה ואם יקשה לכן דומד איך אפשר שיהיו אורות אימא יותר עדיפים מאורות אבא כאשר ששניהם מכוסים איך בחינתם שווים ואורות אבא גדולים. בשלמא אותן האורות שהם מגולים שהם סוד ענוה לשמה יכולין להיות עדיפים כאשר שהם מגולים כי טובה תוכחת מגולה מאהבה כסודות אבא אלו שלמעלה שהם ג"כ מכוסים רמה יהיה להם מעלה יתירה מאורות אבא. התשובה בזה עמ"ל שנת' כבר בסוף והוא עומד תחת העין ואכלה. שאורות אימא היוצאים מלמעלה יותר עדיפים מאורות אבא היוצאים מלמטה. ולכן כאן שלמעלה אור יוצא גם מתי' אימא שהוכרחה דהרצין עצמה בסוד הענוה כמ"ש לעיל ואור הת"ח הוא עקולם גדול מאוד. אבל אורות אבא אין יוצאים רק מנה"י שלו שהאור שלהם מועט כי כבר נח' שאבא הוא בסוד ימינו משושמה וא"צ לכפיסה לכן אורות אימא עדיפים למעלה. גלמטה אחר שמסתיים היסוד אף ששם ג"כ אין יוצא רק מנה"י שלה עכ"ל כאשר שהם מגולים הם עדיפים כנ"ל. וזה היה שאלת השואל. ענוה שלא לשמה ויראה לשמה הי מנייה עדיף כי על ענוה לשמה לא היה צריך לשאול שכבודאי עדיף כאשר ששם הם מגולים כדאי טובה תוכחת כ"י רק ששאלתו היה על ענוה שלא לשמה שהם אורות של אימא שיוצאים מלמעלה ג"כ

מכוסים

נעשה ויחיד דכתיב אמנה אחותי בת אבי היא ולא בת אמי ותהי לי לאשה והוא מוכן:

ועתה יבוא ביאור המסוק שהחלנו עתה מכינו ששאר פותח את ידיך יאמר מלכות בית דוד שנקרא ייד סוד במספר השוה שהוא סוד ייד כה"ה סוד יוד"ה במספר השוה. שנפתח פתח ה' כמ"ש ואז נעשה היחוד שהם שני מלכים יוסף ויהודה ואז משביע לכל ז' דצון שאז יודד ששבע ופרנסה ע"י שם הפרנסה שהוא קמ"ץ ונפתחו במספר ומשביע שוה השם מתחלף באותיותיו בא"ת כ"ש לשם סא"ל שהוא יתוד ב' שמות הוי"ה אדנ"י במספר השוה כמבואר מתוך דברי האר"ז ז"ל: והנה זה היחוד א"א להיות אם לא שפחת הוי"ד סוד החכמה שהיו קמוצים בסוד קמ"ץ ונפתחו בסוד פתח ב ע"י אורות אבא סוד החכמה היא מתייחדת עם השלך פנים בפנים כמ"ש לעיל והוא אל תקי פותח את ידיך אלא יוד"ך הוא מוכן. ולכן נרמז בו שמות הג"ל בתיבת פותח את ידיך שר"ת פא"י שם סא"ל וס"ת חת"י כמבואר מתוך כוננת האר"ז ז"ל והכן הטיפ:

פתח ד' ד"א ב' ית' סוד שם הוי"ה וסוד יראה

כתיב ה' שמעתי שמעך יראתי. כבר נתבאר ששם הוי"ה כולל כל ד' עולמים אביע וכן הוא כולל כל המצופים שהם אריך און זון כי יודד רמז לאבא וקוצא דוד"ד לאריך ה' ראשונה אימא. ו' י"א ה' אחרונה נוקבא. וכן הוא כולל לעשר ספירות בסוד מלואו שהם עשר אותיות. וגם הוא כולל ספירה וספירה כמ"ש בסוד הכתוב ה' הוא האלהים והוא סוד הנשמה שלהם אבל לאו כל הווין שוין וכן לפעמי' נקרא גם מסמטוין בשם הוי"ה דכתיב כי שמי בקירבו ולכן צריך להבין דבר מתוך דבר באיזה עולם או באיזה פרצוף או באיזה ספירה הוא רומז כי אז תשכיל ואז תצליח. והנה כמו שהוא כולל כל העולמות כן הוא כולל כל השמות וכל הכנוין הן אותן עשר שמות שאינן נמחקים כמ"ש כבר בשער ה' הן שאר הכנוין כמו רחום חנון מרים קדוש וכיוצא בהם שכולם מסתעפים מן שם הגדול הוי"ה ב"ה וכ"ש שהוא סוד אילנא דבא ותקם דמזנא דכולא ביה וכל השמות והכנוין הם כמו ענפים מתפשטים מן האילן לכל צד. ולכן שם הוי"ה נרמז במלת ע"ץ שהוא סוד כסוף מווקק שהוא במספר הוי"ה יס"ה הוא נ' הפ"י הוא נ' ופ"ה הוא ל' הפ"ו הוא ל' המ"ם הוא ק"ס במספר ע"ץ דכתיב ויורוה' ה' עץ וישלח אל המים וימתק המים כמבואר מתוך דברי הוזהר. וכל השמות והכנוין הם כמו לבושים שמתלבש בהם כפי צורך הנגה העולם אי דהסד או לרין או לחמים או תורה לעמוד עליהם הם שערי אורה מתחילים ושם תראה אור תביר ותאיר באור הדעים. גם תדע כי שם הוי"ה כולל ד' דברים שהם ראה שמייע רח דבדו י' ראה ה' שמייע י' רח ה' רבור כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל שכנסנו ד' דברים יראה תשובה תורה מצוה כמבואר מדברי האר"ז ז"ל ואין להאריך בזה:

והנה תדע כי זה היראה הוא סוד יראה פנימית סוד יראה מאהבה שעל זה אמרו הכל בדי שמים חוץ מיראת שמים כי יראה מאהבה הוא סוד חסד עלאה וכתב כי נבזה מעל שמים חסדך ולכן הוא אינו בדי שמים. ולבאר כך זאת ביותר ביאור אבא רך הפסוק מה אלהיך שואל מעמך כ"א ליראה. ואמרו א"ל מה אלה סאה: ואמרו דכל בדי שמים חוץ מיראת שמים. ופרך ובי יראה מלתא וזושרתא היא והכתב יראת ה' היא אוצרו ואמרו אין להקביה בבית גנוז אלא אוצר של דאח. ומשני אין לנכי משה מלתא וזושרתא היא. והנה אשכילך ואורך דרך זו תלך: ואז תבין נמי מ"ש

שערי שער האותיות אות י גן העדן פה

מכוסים והיה לו קושיא הג'ל ופשוט לו שעכ"ז הם עדיפ' בפי חשונה הג'ל והבן . ועתה נבא גם לביאור הפסוק מה ה' אליהך וגו' וביאור מאמרם ז"ל א"י מתחלה נעוררעל מה שיש לדרק במאמרם שאמרו הכ' ביד שמים חוץ מיראת שמים והא' מקרא מלא כתיב והסירות את לב האבן מקרבם ונתתי לכם לב בשר ובתני ועשיתי אשר בדרכי תלכו וגו' והנה בזה הרגישו כמה חכמי המחבר ולכן אמרו שיש ב' מיני יראה הא' יראת העונש או איבר שכן . הב' הוא יראה מאהבה . והנה יראת העונש בודאי הוא ביד שמים . אבל יראה מאהבה היינו שהארם מתעורר מעצמו לראותה את ה' וליראה אותו כל הימים כל ימינו כד' שמים . והוא מוכן . והכוונה בזה בפי' לעיז כי אורות אבא היינו גבורות שבתמיד נקראים יראה מאהבה והוא למעלה מן השמים . ולכן אינו ביד שמים . אבל יראת העונש הוא סוד יראה תתאה ששם סוד שכן ועונש כפי' כמה פעמים וזהו ביד שמים כי היד למטה מן השמים . ולכן סריך שפיר אחר שמיירי קרא מיראה עילאה שהיא בבית גנוזי סוד הבינה שנקרא אצור שהוא סוד שם אלהים כמלוי אלפים שהוא במספר אציר כפי' מלמד שבנאה כאצור שהכוונה כמה בזה והבן . וזה היראה הוא בתוך האצור . שהוא בית גנוזי כי המלכות נק' בית דאתגליא אבל בינה נק' ג'ב' בת אבל את' גנוזי א"כ וכי מלתא וזושרתא היא בשלמא אם היה קאי על יראה תתאה שפיר הוי מלתא וזושרתא ב' והבן . ומשני אין לגבי משה כי משה זכה לבינה למעלה במקום הת"ת שלה ולכן ומשה היה עניו מכל אדם ולכך עולה יראה מלתא וזושרתא היא כפי' רעיל . והנה זה שאמר אל תקרא מה ארץ מאה רוצה ג'ל שפיר שזה היראה קאי על יראה עילאה . והכוונה כי עיקר השאלה ליראה היינו להוריד אורות אבא שהוא סוד יראה עילאה ליראה תתאה ולקשר אותה עם האהבה שזה נעשה רק ע"י אורות אבא כפי' לעיז בסו"ה אמנם אחרותיו הם אב' וגו' ונת' ככר כי גבורות אבא הוא סוד מלוי ע"כ כי מלוי הוא סוד אלהים ומלוי ע"כ הוא מ"ו סוד סו"ה במספר השות וז"ש אל תקרי מ"ה . הוא סוד אדם הוכיח לזיוו דבר ונוקבא במבואר מתוך דברי הוורד והונואי אמרם להיות דבר כשעתא דנשוא מאבא ולכן אית' מ"ה אלא מא"ה . והבן כ"ז : ועתה נבא לביאור הפסוק שהתחלנו והוא עפ"י שנת' למעלה כי לא יכנסו אורות אבא שהוא סוד יראה אלא אחר שכבר נכנסו אורות אימא סוד השמיעה וזהו שאמר ה' שמעתי שמעך יראתי והבן .

נתח' ה' דרך א' בו ית' סוד יוסף ובנימין

כת"ב יוסף ה' לי בן אתר : מה שלא בקשה רחל על בנה בני יתבאר ע"פ סוד הפסוק בכור שורו הרר לו וקדני ראם קדניו בתם עמים יתבאר . והוא כי בכר נתבאר כי מן שם הוי"ה יוצאים ד' מלואים שהם ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן וכל מלוי כלול מן ד' מלואים היינו ע"כ שבע"ב כי וכן כל מלוי ומלוי . ונתבאר בכר כי שם הוי"ה דרך כלל הוא כולל כל ה' פרצופים שבתוך עולם ועולם כפי' בכר הוא משולש מכל משולש מרובע : הרי אם נעריך זה בבינה שלימה הרי כי שיר מרובע שהוא סוד ה' אחרונה הוא סוד שם ב"ן והוא כולל ד' מלואים היינו ע"כ שבע"ב כול' סוד ד' בני . ונתבאר בכר כי יש עושה עילאה סוד כלת משה והיא בת זוג של ת"ת . וששונה תתאה היא בת זוג של צדיק ושניהם הם בסוד מושלש ומרובע : והמבוקש יוצא מן המשולש וזוהו תבין סוד גוול יוסף שהוא סוד יסוד מן רחל שהוא סוד מ' שהרי היסוד הוא למעלה . והמלכות . אלא זה דומה בשעה שרחל עול' למעלה ונללה בשושנה עילאה שאז היא כזאת דה' שהוא סוד עגולה תוך רבוע שאז הוא בסוד נקודה פנימא ששומרת על ד' רגלי הבסא סוד שיר מרובע שהם עצמם סוד

סודים והיה לו קושיא הג'ל ופשוט לו שעכ"ז הם עדיפ' בפי חשונה הג'ל והבן . ועתה נבא גם לביאור הפסוק מה ה' אליהך וגו' וביאור מאמרם ז"ל א"י מתחלה נעוררעל מה שיש לדרק במאמרם שאמרו הכ' ביד שמים חוץ מיראת שמים והא' מקרא מלא כתיב והסירות את לב האבן מקרבם ונתתי לכם לב בשר ובתני ועשיתי אשר בדרכי תלכו וגו' והנה בזה הרגישו כמה חכמי המחבר ולכן אמרו שיש ב' מיני יראה הא' יראת העונש או איבר שכן . הב' הוא יראה מאהבה . והנה יראת העונש בודאי הוא ביד שמים . אבל יראה מאהבה היינו שהארם מתעורר מעצמו לראותה את ה' וליראה אותו כל הימים כל ימינו כד' שמים . והוא מוכן . והכוונה בזה בפי' לעיז כי אורות אבא היינו גבורות שבתמיד נקראים יראה מאהבה והוא למעלה מן השמים . ולכן אינו ביד שמים . אבל יראת העונש הוא סוד יראה תתאה ששם סוד שכן ועונש כפי' כמה פעמים וזהו ביד שמים כי היד למטה מן השמים . ולכן סריך שפיר אחר שמיירי קרא מיראה עילאה שהיא בבית גנוזי סוד הבינה שנקרא אצור שהוא סוד שם אלהים כמלוי אלפים שהוא במספר אציר כפי' מלמד שבנאה כאצור שהכוונה כמה בזה והבן . וזה היראה הוא בתוך האצור . שהוא בית גנוזי כי המלכות נק' בית דאתגליא אבל בינה נק' ג'ב' בת אבל את' גנוזי א"כ וכי מלתא וזושרתא היא בשלמא אם היה קאי על יראה תתאה שפיר הוי מלתא וזושרתא ב' והבן . ומשני אין לגבי משה כי משה זכה לבינה למעלה במקום הת"ת שלה ולכן ומשה היה עניו מכל אדם ולכך עולה יראה מלתא וזושרתא היא כפי' רעיל . והנה זה שאמר אל תקרא מה ארץ מאה רוצה ג'ל שפיר שזה היראה קאי על יראה עילאה . והכוונה כי עיקר השאלה ליראה היינו להוריד אורות אבא שהוא סוד יראה עילאה ליראה תתאה ולקשר אותה עם האהבה שזה נעשה רק ע"י אורות אבא כפי' לעיז בסו"ה אמנם אחרותיו הם אב' וגו' ונת' ככר כי גבורות אבא הוא סוד מלוי ע"כ כי מלוי הוא סוד אלהים ומלוי ע"כ הוא מ"ו סוד סו"ה במספר השות וז"ש אל תקרי מ"ה . הוא סוד אדם הוכיח לזיוו דבר ונוקבא במבואר מתוך דברי הוורד והונואי אמרם להיות דבר כשעתא דנשוא מאבא ולכן אית' מ"ה אלא מא"ה . והבן כ"ז : ועתה נבא לביאור הפסוק שהתחלנו והוא עפ"י שנת' למעלה כי לא יכנסו אורות אבא שהוא סוד יראה אלא אחר שכבר נכנסו אורות אימא סוד השמיעה וזהו שאמר ה' שמעתי שמעך יראתי והבן .

דרך ב' בו יתבאר סוד יעקב וישראל

כת"ב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו . לבאר לך זאת אבאר לך תחלה סו"ה אד' יצא יעקב והנה עשו נא מצור . ואמרו אל תקרי מצור אלא מצ'ר . והוא מליאה נשונה . וביחוד יש להפסיק על תרגום יונתן שפי' אד' יצא יעקב בתרין ספתי . שהוא סלמא סלמא בעיני כל חי . וכבאר כ"ז צריך להציע לך הצעה א' ואף שכבר נת' זה כדי להקל על המעיין . והוא כי כבר נת' שאו"מ מלבישין לארץ אומן מן הגרון עד סבורא דלבא ומן סבורא דמסמא מלביש הו"א לארץ ומ"ה שם כי העתיק מתלבש בא"ן ובאור' ומסתים עד סבורא דאריך . וגם נת' בכר כי נה"י דאוי"א מתלבשין כו"א ויסוד אימא מסתים בשליש עליון של ת"ת דו"א ושם מתלבש אורות אימא . והם אורות אבא אחר שמסתים יסוד אימא אז בוקעים מחוץ לז"א וזוהו נעשה פרצוף יעקב . שהוא סוד י' בעק כי אבא הוא סוד יו"ד כפי' וזהו אד' יצא יעקב שני יציאות כי אורות אבא הם מכוסים ביסוד שלו כי יסוד אריך ומגיע עד יסוד י"א וצריך יציאה א' מרומי

ומאנו יודע לשאול סוד בין דיצירה ששם הקדושה הקליפה
סחצה על סחצה וכשהשכינה יורדת שם וסחלבשת במספרות
שהוא בעת הגלות בסויה אי כך ארץ שמלכבד נער נקי וינת
אלם דכתיב וינת אלם וחקים לדוד מכתם סוף ח"ם שירדה
למטה מסדרת תם למדרגת שאינו יודע לשאול ואז הוא נקי
יונת אלם דהא שחשקל מדויג' והוא תחומה מכל צד וצריך
למפתח לה פתח באחריותא דלתא לא רמזא פתח לו
רשע הוא סוד בין שמתלבש למטה בעשי' בחוך הקליפה
להחיותם ולשם הקליפה דבה מאוד כמ"ש כבר כי מלת רשע
רומז לקדושה שנבלע בין הקליפ' שחשש' הוא סוד הקדושה
ונבלעת לה פתח באחריותא דלתא לא רמזא פתח לו
חיל ברע ויקאנו שחשקה הקדושה למעלה ובלע המות סוד
חקליפה שנק' מות. והנה זה בן הדי' הוא בסוד הסינת ונק'
בן אוני ששם הוא סוד ההפסד והבכיה אבל הבן הדי'
שכאצילות הוא נקי' בן סוף כמ"ש כבר במקומו ולכן לא
בכשה רחל יותר בנים שהדי' הוא סוד די' בנים וכאשר נולד
יוסף שהוא כולל בעצמו ג' בנים אמרה יוסף ה' דייקא לי
בן אחר והבן :

דרך ב' בו יתבאר סוד יין

כתיב יין יסמח לבב אנוש להזהיל פנים משמן : הנה
אמר יין כי יתאחד למזגו הוא מוקדם : להביך
זאת אבאר לך תמלה מה שאמרנו נכנס יין יאל סוד : הנה
כבר נח' שאוריו א"ח יס בכל א' הי' וס"ח : ודע כי
גבורי' אבא הוא סוד יין לכן כל הדינים שבו הם ממוחקים
והם נקי' סוד' שהוא יין במספר השוק : כי גודע שיסוד
אבא נקי' ר"ז בחושבן א"ח' ששם הוא די' חסד שנק' סוד
ה' לזיראיו והוא סוד יין המשתמם וע"ז נאמר יבא לו יין
וישת כמבואר בזוהר כי ראה להמתיק דיני' וחק' ניי' גבורי'
אבא כי אין בזה מתקן אלא שששו : וצ"ב א"י הם סוד
יין אדום כי דינין מתעטרין מינה : והם סוד ה' אוחיו'
מנלפין שהם סוד ג' שערי' בינה שנק' נפלאות : והנה אדום
הוא סוד כי א' יותר הוא פלא : והוא נקי' בדי'ם סתם
יין : ולמעלה הוא סוד יין המשומר ושם מתגלגל למטה
לרץ שימור מפני מנגע גוי' הוא ס"מאל שעולה ע"ה מ"נע
גוי' והוא סוד נסך שטיה הוא במספר שמו. וכשגד נקי'
עולם עשי' נקי' יין המשתכר והוא סוד ששתה נח ענדי
איש האדמה שהמקין זה היין אל עולם עשי' שנק' אדמה
כמ"ש ולא שמר אוחה ממנע דכתיב ויחגל בחוך אהלה
בה' כתיב והבן. אבל גבורי' אבא לא נכנו בשם סתם יין
רק נרמז במלת סוד' שהוא בחושבן יין. הרי נתפרשו לך
הגבורי' דלוי' : והנה חדע כי החסדים דאבא נקי' שמין
שטי' מאזרים כל ה' נרות והוא סוד ש"ז רקיעים דלוי'
ליה לקבצים כמנין שמים : וחסדים של אימא נקי' מים חיים
כי שם סוד המקיפים ונקי' מים עשורים כמבואר בזוהר :
והנה נקי' כבר כי החסדים דאבא מהם נעשה אור מקיף
לז"ח שנק' שמים והם סוד השין רקיעים שנעשים מן
החסדים דאבא סוד השמן : וחסדים דאימא נשאלים
בחוך הז"ח : ונח' כבר כי הגבורי' דלוי' נכנסים תמלה

למדת

סוד די' רגלי הכסא הרי היא למעלה מן יסוד ושפיר יוסף
ובניסין יוצאים מן רחל. כי יוסף דוא סוד יסוד וזכרא סוד
מין רוכרין ובניסין יסוד נוקבא סוד מין נוקבין כמבואר
בזוהר. והנה יוסף כולל ג' בנים כי יסוד הוא כולל גם נ"ה
כידוע והוא כולל גם בשמו יוסף ג' בנים והם סוד נה"י
ובניסין הוא סוד המלכות בח זוגו שר צדיק שהוא בן רביעי.
והנה נתבאר כבר כי כבר שחנתי' גם כלולים גם מנתיים
והת' כולל אותם כן נה"ם שהם סוד שיד מרובע כלולי' גם
מנתי' בסוד ז' וי' מצוקות שהם סוד ז' נרות וי' מני המנורה
כמ"ש כבר יוסף כולל בעצמו ו' הוי"ת דכתיב ויקם יוסף
את כל הבקע' בן כסף שהם מנתי' ג"ה שבכא א' ש' שם
הוי"ה כנודע ובעצמו ג"כ הוי"ה הרי ו' הוי"ת במספר שמו
והם ג' בנים : וחס' כתוב כבר שווי' הרי לו בכור הוא
סוד הגולה שהוא סוד יום ראשון והוא יוסא דנולא ויסין
ונקי' בכור והוא סחשש' ביסוד סתם חסד שבו ואז יוס' ויסוד
כרוב המתהפך ברוך שמתהפך בכור שור הוא סוד הגבורה
סוד הכתוב והשור מהשפאל לארבעתם שבו סוד שם מיב סוד
הגבורה כידוע אב"ג יח"ן במספר שו"ר שבו צריך המהפך
לכונן דהעלות תמלתו למעלה דכתיב בבית אלהים נהלך ברגי'ש
עם הכולל במספר שו"ר כמבואר מתוך כוונת האר"י' הדי'
לו סוד דת"ת שהרד ברשוחו בסויה פרי עץ הדר ואמר שר
משנה לשנה ושניה הוא סוד ספ' במספר השנה וכתיב עץ
פרי עושה פרי והבן זה. וקרני ראם קרני' הם סוד די' קרנות
המזבח. והנה יש קרנות למעלה מנתי' סוד די' קרנות המזבח
והקרנות של מעלה נקי' קרני' ראם כי הם מקבילים ג"כ די'
ראשית הכסא. אף הוא פלא סוד כ"ע. מ"ם תחומה סוד
הבינה כמ"ש כבר כמ"ס והם סוד הקרני' הוד שהי' למטה
שמו' שמן דריו שנחשתי' בקרנס' מה ה' לו הקרני' הוד
דכתיב וקרניים מידו לו והמ' כי כבר נח' שמשוה הוא סוד
הדעת סוד יסוד אבא שנק' ברוך כמ"ש ששם האותיות הוא
במספר והי' א"ח שהוא סוד די' מלוא הוי"ה במספר השנה
דכתיב ויב' כ"ח. ע' הדי' מנתי' ע' די' שרשנים במספר
דלוי' כמנין וד"ב ב"ח והוא סוד הקולס' במספר השנה. ודיו'
הוא די' סוד יוד' סתם חסד המתגלה בו שהרי' כבר נחב'
כי לצורך מחזן דו"ל א"ח מקבילים ג"כ מוחין חדשים מן
א"ח דאז נתרבה האור ויורד דרך המדרגות ג"כ. והוא שביד
דקק דלא אחידע שהוא סוד הקולס' זה האור הוא סוד
הי"ו וסוד האור נעשה הכתר למלכו' סוד א"ח' ועירא שר
ויקרא. והקרנים הם סוד ל"ה הפנים ששהם סוד האור סוד
הרי' בקולס' זה האור יורד ער מלת היסוד שרשמה דכתיב
אז יזרע לצדיק ואז וקרני' ראם קרני' שהקרנות שלו מקבלי'
מן קרניים של מעלה ואז ובהם עמים יננח. כי כאשר
הפנים נועדו ידיו' הם יוסף והיהודא א"י המ' דא ארין
מאידתן דדינין כולם נהבלי' נתפזו וגו' : ונחזור אל הענין
כי יוסף כולל ג' בנים ובניסין הוא בן הרי : והנה אלו הרי'
בנים הם בעולם אצ"י עצמו שחולק בן הרי' : והנה אלו הרי'
כבר נתבאר ששם אצ"י דרך שרם כולל כל הרע' א"כ נחשוב
דרך שרם הרי ע"כ בעולם אצ"י. מ"ג בעולם הבריאה. מ"ה
בצ"י. בין בעש' וכולם בבחינת ב"ן : שהדי' הגיע' שלמטה
כולם יצאו מן מלכות דאצ"י כמ"ש כבר והבן זה. הרי לך
ג"כ די' בנים והם די' בנים שכנגדם דברה חסד : א' חסם
הוא סוד בין ראצילות ששם אמרו איהו וחיהו חר בתון ששם
עיקר החיים סוד חס"ה במספר השנה. ח"ם הוא סוד ב"ן
דכריאה ששם כתיב וצור תמים פעלו וגו' כי בכריאה קדושה
דבה ומעט קריסה וגם אין מעורבת עם הקדושה כמ"ש שבש"ב.

שזו נחשב בנינה דכתיב ערו ערו עד היסוד זה. אבל ירושלים שלמעלה לא שלטו בה ידי זרים שעליה נאמר וכבודי לאחר לא אתן ונשארת בבנינה חמיד אף שירדה ממקומה כ"ל. וכבר נח' כי בינה נקרא' ע"י סוד מנאש"ך שהוא במספר ע"י ונחלקת לב' פרזופים היינו בינה וחבונה כמ"ש אבל הם מחוברים יחד ולית פירוד ביניהם לעולם משא"כ נוקבא דז"א שנחלקת ג"כ לב' פרזופים היינו לאה ורחל אבל אינם מחוברים יחד לעולם כי לפעמים נאחזת באה לפני המלך והב' נשארת במקומה ולפעמים הם כלולים יחד כמבואר מדברי הארז"ל. וז"ש ירושלים הבנויה ר"ל ירושלים שלמעלה שנשארת בבנינה חמיד היא כעיר שחבבה לה יחדיו. הכוונה כמו שהבינה ששם אין שיעור לזרים כן גם בה לא שלטו ידי זרים. ולכן היא בנויה והכן :

אות כף

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות כף בצורתה

כתיב כף אחת עשרה וזה מליאח קטורת : דע נאמסד כי אות כ' בצורת' מעידה על הכתר ועל הכסא : הנה כתיב כסא כבוד מרום מלאשון : לכן חדע כי יש כסא ויש כסא לכסא עד כי גבור מעל גבור שומר וגבורים עליהם : והנה כתר עליון שהוא גבור מעל גבורים ונק' עלת העלות ואז"ל נעשים כסא ומרכבה אל הכתר דכתי' סולו לרוכב בערב' ב"ה שמו כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל והכתר עלמו נעשה כסא ומרכבה לעילת על כל העילוי שהוא סוד עתיקא דעתיקין עמירא דעמירין והוא נק' רם על כל רמים וגאה על כל גאים וגאות אדם ישפילנו להיו' בסוד הכפיפה והענוה להשגות בתחומים ע"י שהוא עניא פקיוחא להסתכל בפנים יפות פנים מכביר' עין בעין בהוא עניא דלתחא שעי' עין דלעילא גם עניא דלתחא רוחותא בתלב דכתיב עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסד : והוא עלמו נעשה כסא ומרכבה לאור א"ס כמ"ש הכל בשער ה' : ולכן צורת אות כ' היא כפופה והוא רומז לכסא כתר שזה הכתר נעשה בעלמו כסא והוא בסו"ה ה' הוא האלהים שהרי נח' כבר כי כל כסא הוא סוד אלהים שהוא סוד הכס"א במספר השוה והיושב על הכסא הוא בסוד הוי"ה : והנה הכתר שהוא שם הוי"ה נגד הכסא שלמנה ממנו היינו אז"ל ששם סוד אלהים לערך הכתר והכתר עלמו שנעשה כסא לעילת על כל העילוי הוא סוד אלהים נגד עילת על כל העילוי הרי כי ה' הוא האלהים וכן כולם שזה נעשה כסא לזה וזה כסא לזה עד א"ס שהוא רוכב בן כולם ומתלבש בכולם בסוד אור פנימי ומלבש בכולם בסוד אור מקיף. ולכן לר"ך להבין דבר מתוך דבר באיזה מדה הוא רומז שלפעמים הוא רומז אל מדת המל' שהיא כסא של ד' רגלים בסוד שיר מרובע שנעשית כסא. ובית קבול לאורי עליונים כמו האורה

למדת רחל העומדת אחורי ז"א ועושים אותו סוד נקב ע"י ה"ב שעי"ז נעשה בסוד נקבה ואח"כ נכנסים גבורי' אבא כמ"ש לעיל בסוד החלוק של ה' ששם בעלי תשובה נכנסים : והנה ז"א עלמו הוא בסיפך כי תחלה נכנסים גב' אבא ואח"כ נכנסים גב' אימא כדי שיבאו מיד ממוחקים אף שיסוד ז"א קטן מהכיל שניהם לכן כשנכנסים גב' א"י מיד יוצאים גב' אבא לחן ומחס נבנה פרוף רחל כמ"ש כבר בסו"ה בתחמה יסד ארץ ואמרו באבא יסד ברחל. והנה כבר נח' שמדת המל' נק' מלוא כמ"ש בסו"ה כי גר מלוא ותורה אור : הרי נח' לך בעוב טעם שמי' יין כי יתאדם למלוא הוא מוקדם הוא סוד גבורי' א"י שנק' יין אדום הוא מוקדם ליוכנס למדת המל' הנק' מלוא. ולפי שגאולת מלרים ה' ע"י הבינה ששם הגב' דא"י סוד נשי' דכתיב ותמשים עלו בני' כו' וכתיב כימי לאחי מארץ מלרים ארלנו נפלא' נ' פלאות. לכן ד' כוסות דפסח מלוא ביין אדום. ומ"ש נכנס יין יאל סוד הוא בסוד הגבורי' הנכנסים בסיסוד רחל שמתחלה נכנסים גב' אבא שנק' סוד ואח"כ כשנכנס יין הם גב' א"י ואין יסוד ז"א יכול להכיל שניהם אז יאל סו"ד והכן : ועתה נבוא לביאור הפ' שהתחלנו שהרי נודע שעתה בזמן הגלוי' היחוד נעשה ע"י מטערון שנק' אנוש כמ"ש כבר בסו"ה אנוש כחציר ימיו והוא סוד עץ הדעת עוב ורע שמסערי' דיליה יר הרע ויאר עוב הנרמזים במלת לבב כמאמרז"ל. וזהו ויין ישמח לבב אנוש להחליף פנים משמן והכן היטב :

דרך ג' בו יתבאר סוד ירושלים

כתיב ירושלים הבנויה כעיר שחבברה לה יחדיו : הנה אמרו נעשה הקב"ה שלא יכנום בירושלי' שלמעלה עד שיכנום בירושלים שלמטה כבר נח' שירושלים רומז למדת המלכו' ואמרו שם שושנה עילאה סוד כלת משה ועליה אחמר אני ה' לא שנית כמ"ש כבר. והוא סוד ירושלים שלמעלה ויש שושנה תתאה דאיהי בין החוחים והיא סוד ירושלים שלמטה אבל העליונה אינה בין החוחים דכתיב כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות וגח' כבר כי היחוד שלמעלה עם שושנה עילאה הוא סוד התדבק' רוחא ברוחא סוד הנשיקין דאתדבקא באינון שושנים דליה דכתיב שפחותיו שושנים. אבל היחוד שלמטה הוא סוד התדבק' גופא בגופא ונכנס המלך בהיכל ממש אף כששני השושים נכללים יחד שזה נעשה נשמה לזו אז הוא נכנס גם בהיכל עליון כמ"ש כבר : והנה עתה נעמ הגלות שירדה ירושלים למטה דכתיב וחדר פלאים וכתיב אף נפלת משמי' הלל בן שחר שהוא סוד ה"י כל תחתון סוד הילל במספר השוה שנק' בן שחר מלשון הילת השחר וזו ירדה גם העליונה ועמדה במקום שהיתה מתחלה עמידת התחומים כמבואר מדברי הארז"ל איב ה' אפשר למלך לכוון בהיכל עליון אף שנעשה כו' : והנה על ירושלי' שלמטה אמרו לא תתאלה לזר אלא מחורבנה של ירושלי'

כח מן הראש ע"י הדת' סוד א' כי נד' כבר כי אות א'
באורו רומ' לשם הוי"ה שבחית כזה וי"י סוד דיוקנא
פרצופא דלדס ובמלואו הוא אל"ף הוא פלא רומ' אל
הכתר אזי נעשים כסא שלם של ד' רגלים . והכוונה כי
האור שמקבלים מן הדת' הוא סוד עשר חסד המתגלה
בפומא דלמה בסו"ה גבי אברהם שהוא סוד החסד והוא
יושב פתח האוהל כהם היום כמ"ש כבר ועפת חסד הוא
סוד יו"ד כמ"ש כמ"ש ומתמלאו אורו גדולים היינו כי
שם אהיה מתמלא ביו"ד י"ן שמספרו קס"א והוי"ה ביו"ד י"ן
מספרו ע"ב ואחוריים של קס"א עולה קדמית ואחוריים
של ע"ב עולה דפ"ק וכן כולם הם במספר ד' פעמים
רג"ל ויחד עליהם כ"ח א' כי אחר שמקבלים כ"ח א' נעשו
כסא שלם של ד' רגלים . ולכן כ"ו רמז בשמו של אברהם
שגל ידו נעשה כסא שלם : שדרי דיוע ש"י רגלים של
כסא הם ארבע חיות שהם אריה שור נשר אדם . והנה
שור נהפך לכרוב צפת היחוד כידוע מדברי האריז"ל :
והנה ס"ה שלהם הוא למד"ה המשרה ולשלוס אין קץ
מ' של אד"ס ר' של נשר"ב של כרוב"ב ה' של אריה
והם ממזג אותיו ברה"ס של אברהם וא' של אברהם רומ'
לא"ס היושב על הכסא שש"י מקבלים כח א' ונעשו כס"א
שלם של ארבע רגלים : והנה מבואר בזוהר שה"י חיות
שהם ד' רגלי הכסא יס' להם י"ב פנים דכתיב י"ב בקר
והים עליהם : הוא סוד הכסא דכתיב כל הגחלים הולכים
א"ל ה"ם סוד הכס"א במספר השוה : וכעגס היו ד'
רגלים של י"ב שבטי ישראל והמשכן בחוכם סוד הכסא
כמ"ש במקומו : ולכן היו כפות זכ"ב שהוא היה לחנוכה
המזבח שיש בו ד' קרנות הרימו אל הכסא כמ"ש במקומו:
הרי נד' לך סוד אות ב' במנינה ונבאר אותה בבנינה :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ב' בבנינה

הנה אמרו כף כפיו אל יספוק בשמה חוס מאומיו:
להביק זאת צריך אתה לידע כי אות ב' בבנינה
כזה כ"ף רומ' למד' המ"ל בזמן שהיא מקבלת מאה
ברכו כמנין כ"ף והוא מקבלת ע"י החסד עליון שהוא
סוד א"ל והוא נמשך מן פנים העליונים סוד חיקון ראשון
של י"ג חיקוני דיוקנא קדישא סוד הפאה עליונה של
הקן כי פאה' הוא סוד הכס"א במספר השוה רומ'
אל המלכו' כמו שכתבתי לעיל שזה החסד סוד חיקון
אוחה מסיב דכתיב חסד יסובבנו בי שם א"ל במלואו
כזה אל"ף למיד' עולה במספר הקי"ף הוא ממש ג"כ מלוי
של כ"ף כזה כ"ף פ"ה הוא הקי"ף והוא סו"ה אהבת עולם
אהבתך ע"כ משכחך חסד : והנה זה החסד יורד וממשך
דרך ב' יסודו של א"ו"ה שם סוד כף אחר כמ"ש לעיל
עד שיולא לחון לבסמא לגוק"ב סוד המלכו' וא' היא
מקבלת מאה ברכו במספר כ"ף :

ועתה אבאר לך סוד גדול בממזר הקב"ה למשה
דכתיב והשכחתי את כפי עליך עד עברי
וסתרתו

הסוד של אות ב' והיא עולה כתר לכל העולמו' שלמטה
עד שנעשה בסוד זכ' לאריו וראש לשועלים כמ"ש בשי"ב
וקן למעלה למעלה עד שא"ו"ה שם כחדא שריין הם
נעשי כלחת כסא א' אל הכתר והם נעשים בלוח יו"ד.
כי אבא הוא סוד י' וא' סוד ה' שהוא יו"ד הרי יו"ד
שמספרו י' ושניהם סוד י"ה והוא דכתיב סולו לרוב
בערב' ב"ה שמו וכבר נודע כי בא"ו"ה יס' בכל א' היג
והם עשרה וכולם בסוד שם אלהים שהוא שם הגבורה
ובשנאים בא"ו גם היג של השכמה כמ"ש כבר נק' קטורת
מלשון קטור כי יסוד א"ו בה סוד חוהם שם ג' מלואי
א"ו"ה שהוא במספר חוהם ע"ה ולק' היא נק' מחסה שהוא
חודים ע"ה והיג שבחן היסוד נק' קטור כמבואר בדברי
האר"ז"ל : והנה א"ו"ה כבר נודע שם חו"ה דא"ו"ה שם
עולים במספר ק"ס שהוא מספר עשר פ' י"ד סוד היג
דאבא והיג דאימא וי"ש כף אחר. הכוונה א"ו"ה ששניהם
נעשים כסא א' ורמזים בלוח ב' שהוא יו"ד ונק' כף
אחר ובחוכה עשר גבי' סוד עשרה זכב שם י"פ זכב
הוא ק"ס מלואי אותיו אלהים והוא נק' קטורת וי"ד
עד במקומו הרי נחב' אות ב' באורה ועשה נבאר במנינה:

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ב' במנינה

כתיב עשרה עשרה הקף האחת : חדע כי אות ב'
במנינה רומ' לכתר מלכו' והוא כי הנה כבר
נד' שלאח ורחל עומדים מאחורי ז"ל וכל א' הוא פרצוף
שלם שכי' כולל עשרה ספ"י שלימו ועקביים של לאה
נכנסים בכתר רחל שם מקום החור שבאחור ז"ל נגד
החזה שלו שהוא בסיום שלש א' של דת' ד"ו"ה ושם יולא
ג"כ אור כמ"ש כ"ו בשי"ב גי'פ אור הוא סוד כתר א' במספר
השוה : ונח' שם שלאח מקבלי רק אור א' ורחל מקבלי
ב' אורו הרי כי הכתר ממשם לשניהם בסוד שאמרו מה
שעשה ירלה עטרה לראשה עשהה עטרה עקב לסולייחא
כמ"ש שם . והנה כי במנינה הוא עשר"ים שהוא סוד כח"ר
במספר השוה הרי שפיר אמר הכתוב עשרה עשרה רומ'
לבי פרצופים לאה ורחל שכל א' הוא בסוד עשרה ושניהם
כלולים בקף אחר היינו שמחולקים בפרצופים רק הכתר
שהוא סוד ב' במנינה משמש לשניהם ולכן נחוסף כחן
ב' ההי"ן יס"ק "האחת לרמוז על ב' הפרצופים לאה ורחל
ששניהם הם סוד ב' ההי"ן של הוי"ה ה' עילאה וז'
חתמה כמבואר מתוך דברי הזוהר וגם שששם מחולקים
הם כ"ח בסוד עשרה ולפעמים ששם נכללן בפרצוף א'
וכל א' הוא רק בסוד ה' כמ"ש כ"ו בעשר ב' : ושניהם
הם סוד כסא לחיה כדוע : והנה נד' כבר כי לאה
אינה מקבלת מאורי אבא רק מאורי אימא לפי שצומד'
עד מקום הסתום שאינו בוקע שם אורו אבא : ורחל
מקבלי עיקר בנייה מאורי אבא דכתיב בחכמה יסד ארץ
באבא יסד ברחם כמ"ש כ"ו שם : והנה אורו אימא הוא
סוד אהיה ואורו אבא הוא סוד הוי"ה וכשם מקבלים

והסרתי את כפי מעליך ורלית את אחורי ופני לא יראו ופירש"י ז"ל מכאן שניתן רשות למחבלים לחבל וזהו צריך הנגה זה יד ע"פ אלו הדברים והוא כי כבר נדע שמשם הוא בחי' ממונעת בין יסוד אר"א זה ידוע כ"א תשים כלי בתוך כלי אזי החילוק שהוא אחורי כלי הפנימי הוא מתחבר עם פנימיו של כלי החילוק א"כ בחי' משם הוא בין אחורי יסוד אבא לפנימי יסוד אימא: וכבר נדע כי אחורי יסוד אבא הוא אחוריים של ע"ב שעולה דפ"ק ופנימי יסוד אימא הוא אר"הים בידרין שעולה קס"א ושיניהם סוד מנ"ה במספר השם: ובחי' משם הוא רק מעבר לאור הפנימי שהוא חסד א"ל שעולה הק"ף ששם חרף הק"ף למשה הוא במספר חק"ל סוד שם ב"ן שבמ"ל ומל"ו מלואו עולה חק"ל ששם ב"ן סוד המ"ל שהוא סוד נפש כמ"ש מקבלת מאה ברכי הרי נפש ק' הוא חק"ל: ובבאר חת"ל כוונת המקור שאמר נשא לבניו אל כפיים אל אל בשמי: והכוונה כי כבר נדע שאר"א הם מלבישים לזרועו של אר"א ושיניהם נקראים כפיים עליונים: ונח כבר כי אר"א חף ששם נקראים חרין ריעין דלא מתפרשין היינו לזרועות חיות העולמות שזה חסד הוא חר"ה בלי הפסק אבל לזרוע זוג זוגי להשפיע בני חיי ומזוני שפע ברכה ושלוש לישראל צריך התעוררות לרחמא שהוא סוד יחוד ק"ש שלנו מעוררים תחלה ממטה למעלה שמע שם עי סוד ה' תחלה ישראל סוד ו' וסע עולים דוגמה מ"ג לאר"א לעורר זוג עליון חסו ה' אלהיו אר"א: והם מתחייבים ע"י הדעת שהוא יהיה ומקבלים מן המזל עליון ששם בני חיי ומסד במזל תלוי ואר"א סוד כפיים מתחייבים ע"י חסד עילאה סוד אל שהוא כולל כל הי"ג חיקויים ונעשים כ"ף אחת שהוא סוד הק"ף סוד א"ל כמ"ש לעיל: והנה זה ידוע כי ח"ת ומלכו כ"א נק' ל"ב סוד כב"ד עילאה וכבוד תחלה במבואר מתוך דברי הזוהר: ח"ש המקור נשא לבניו ז' לבבות סוד ה"ו שבסם אל כפיים סוד י"ה וסם יתיחדו ע"י א"ל ונעשים כף אחת ואח"כ ימשוך החסד אל בשמים סוד. הסיח ואר"א ע"ש א"ל שאל ידועו דת ומל' וירד השפע לתחתונים: וזהו תחלת דבריו שאמר נחפשה דרכיו ונקורה ונשובה אל ה' שיושלים השם ע"י תשובה ופירש ואמר אר"ה הוא דרך שישוב אל ה' ואמר נשא לבניו גו'. שזהו סוד תשובה שלימה במבואר מתוך דברי הזוהר: והנה כבר נדע שבבאר ח"ן שם בחי' אחוריים רק כל האור' של הכתר הם כולם בבחי' פנים. ולכן כל הדינים בעלין כי אין להם אחיזה רק בבחי' אחוריים ולכן במנהג בשבת שהוא זמן שליטת הדינים הולך הע"ק לגלוי אור הפנים שלו ואר"הים בעלין ונק' עת רצון. אבל ח"ו בשבת הזעם דכתיב ואנכי אסחיר פני מהם אזי חסד א"ל שהוא סוד הכ"ף מתחלק מיד עולים האחוריים וניתן רשות למחבלים לחבל: ונחם יבוא ביאור הפסוק וסככותי את כפי וגו' ופירש"י ז"ל על מכוני: וסבן זה:

והסרתי את כפי מעליך ורלית את אחורי ופני לא יראו ופירש"י ז"ל מכאן שניתן רשות למחבלים לחבל וזהו צריך הנגה זה יד ע"פ אלו הדברים והוא כי כבר נדע שמשם הוא בחי' ממונעת בין יסוד אר"א זה ידוע כ"א תשים כלי בתוך כלי אזי החילוק שהוא אחורי כלי הפנימי הוא מתחבר עם פנימיו של כלי החילוק א"כ בחי' משם הוא בין אחורי יסוד אבא לפנימי יסוד אימא: וכבר נדע כי אחורי יסוד אבא הוא אחוריים של ע"ב שעולה דפ"ק ופנימי יסוד אימא הוא אר"הים בידרין שעולה קס"א ושיניהם סוד מנ"ה במספר השם: ובחי' משם הוא רק מעבר לאור הפנימי שהוא חסד א"ל שעולה הק"ף ששם חרף הק"ף למשה הוא במספר חק"ל סוד שם ב"ן שבמ"ל ומל"ו מלואו עולה חק"ל ששם ב"ן סוד המ"ל שהוא סוד נפש כמ"ש מקבלת מאה ברכי הרי נפש ק' הוא חק"ל: ובבאר חת"ל כוונת המקור שאמר נשא לבניו אל כפיים אל אל בשמי: והכוונה כי כבר נדע שאר"א הם מלבישים לזרועו של אר"א ושיניהם נקראים כפיים עליונים: ונח כבר כי אר"א חף ששם נקראים חרין ריעין דלא מתפרשין היינו לזרועות חיות העולמות שזה חסד הוא חר"ה בלי הפסק אבל לזרוע זוג זוגי להשפיע בני חיי ומזוני שפע ברכה ושלוש לישראל צריך התעוררות לרחמא שהוא סוד יחוד ק"ש שלנו מעוררים תחלה ממטה למעלה שמע שם עי סוד ה' תחלה ישראל סוד ו' וסע עולים דוגמה מ"ג לאר"א לעורר זוג עליון חסו ה' אלהיו אר"א: והם מתחייבים ע"י הדעת שהוא יהיה ומקבלים מן המזל עליון ששם בני חיי ומסד במזל תלוי ואר"א סוד כפיים מתחייבים ע"י חסד עילאה סוד אל שהוא כולל כל הי"ג חיקויים ונעשים כ"ף אחת שהוא סוד הק"ף סוד א"ל כמ"ש לעיל: והנה זה ידוע כי ח"ת ומלכו כ"א נק' ל"ב סוד כב"ד עילאה וכבוד תחלה במבואר מתוך דברי הזוהר: ח"ש המקור נשא לבניו ז' לבבות סוד ה"ו שבסם אל כפיים סוד י"ה וסם יתיחדו ע"י א"ל ונעשים כף אחת ואח"כ ימשוך החסד אל בשמים סוד. הסיח ואר"א ע"ש א"ל שאל ידועו דת ומל' וירד השפע לתחתונים: וזהו תחלת דבריו שאמר נחפשה דרכיו ונקורה ונשובה אל ה' שיושלים השם ע"י תשובה ופירש ואמר אר"ה הוא דרך שישוב אל ה' ואמר נשא לבניו גו'. שזהו סוד תשובה שלימה במבואר מתוך דברי הזוהר: והנה כבר נדע שבבאר ח"ן שם בחי' אחוריים רק כל האור' של הכתר הם כולם בבחי' פנים. ולכן כל הדינים בעלין כי אין להם אחיזה רק בבחי' אחוריים ולכן במנהג בשבת שהוא זמן שליטת הדינים הולך הע"ק לגלוי אור הפנים שלו ואר"הים בעלין ונק' עת רצון. אבל ח"ו בשבת הזעם דכתיב ואנכי אסחיר פני מהם אזי חסד א"ל שהוא סוד הכ"ף מתחלק מיד עולים האחוריים וניתן רשות למחבלים לחבל: ונחם יבוא ביאור הפסוק וסככותי את כפי וגו' ופירש"י ז"ל על מכוני: וסבן זה:

ועתה נבוא לביאור מאמר ז"ל שכתבנו. רק מתחלה

פתח ב' ד"א בו ית' סוד כרובים וכנפים וכפודות

כתיב והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סודים על הכפור: להבין זאת צריך לדע תחלה מי הם הכרובים ומה הם הכנפים וסוד הכפור ונבאר תחלה כמה פסוקים ממאמר ח"ל בענין זה הנה כתיב ה' אלהי לבא יושב הכרובים הרי כי הכרובים הם סוד הכסא והסם הגדול יושב עליהם וכתיב וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: והנה אמרו וי על הכסא שעתא דאחמור וירכב על כרוב דאחמור שהוא כרוב יחדיו: ועיד כתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה. זה צריך ביאור גלוי עריו מאי בני הכא: גם צריך להבין מאי אינון כנפי רוח וכי כנפיים יש לו לרוח: גם אמרו שהכרובים היו בדמות אדם, זכר ונקבה: ובעת רצון סיו פניהם איש אל אחיו: ובעת הזעם הפכו פניהם זה מזה. ולהבין כ"ו אבאר לך בקיצור מופלג. כי ע"י הקדמה קטנה תוכל להבין כ"ו: הנה כתיב דק ומשפט מכון כסאך ומבואר בזה כי דק הוא כתר תחלה דאחמור מלכו: ומשפט הוא כתר עילאה דאיקרי ח"ת. והנה הם מכון לכסא. וזה הכסא הוא סוד אר"א ששם כסא לבתר וד"ת ומלכו הם הכרובים הנושאים את הכסא: והנה כרובים אמרו מאי כרוב כרוב: ומקשה ואל כתיב דמות פניהם פני אדם: ומשי הא באפי דברבא ואל באפי זוטא. וצריך להבין דברי חכמים מאן אינון אנפי דברבי ואנפי זוטא. והכוונה דכתיב דק דק תדדוף: ומבואר בזה דק עילאה ודק תחלה: והוא ע"י אשר

כבר

לכדו והיא ירדה פלאים ולפיכך וידא על כנפי רוח כי הכנפיים נק' רק כנפי רוח שאין משמשים אלא לחית. ובהם נחיתו כל המקראות וכל המאמרים הם תבין היטב :

ר"ב בו ית' עוד בגדי כהונה שהם לכבוד ולתפארת

כתוב ועשית בגדי כהונה לאהרן ולבניו לכבוד ולתפארת: הנה לבאר סוד כל הבגדים תקצר הידיעה ואבאר ק' רק בקיצור מופלג: וידע מה שאמרו שהבגד הוא שושבינה דמטרוניתא. כי הבגד מדתו חסד ואהבה: ויש חסד שנקרא רב חסד. ויש חסד שנקרא חסד סתם. וזה שיק' גם בפרטות אחד שהחסד הוא בסוד רב חסד והנה שואו ענק החסד נקרא חסד סתם וכן אהבה יש אהבה רבא ויש אהבה זוטא. וכנגדם הוא כה"ג כנגד חסד עליון. וסגן הכהן כנגד נלח. והנה גם היסוד נקרא כהן משום מלחמה והוא בסוד אהבת עולם כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל. וע"ז כתיב אהבת עולם אהבחך עיב משבחך חסד. ונקרא כהן משום מלחמה שבמקבל כח החסד שהוא סוד שמן המשחה סוד אורות אבא הוא מנחה כל המלחמות כי הוא איש מלחמה כי סביביו נשערה מאוד וסגן זה. וגם המטעון נקרא ג"כ כהן והוא סוד הנער דכתיב וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות והוא נקרא כהן הדיוט כמ"ש כבר במקומו: ועליו אמרו אל כתי ברכת הדיוט קלה בעיניך: והנה כתיב ואחר כהן לעולם על דברתי מלכי זדק. שהכוונה שנקרא כהן על שהוא שושבין למטרוניתא שהוא סוד מלכי זדק כמו בציורתי זה הסוד בציוריות גדול בציוריו הגדול זה על דברתי שהוא מלשון מנסיג כמ"ש דבר אי דוד כי ע"י נטשה הזוג: והנה כבר נתבאר שתי אפשר להיות שום זוג אלא איכ' דא"ל מקבל מוחין מאו"י דכתיב גם בלא דעת נפש לא עוב כי המוחין הוא סוד הדעת כמ"ש כבר והמוחין הם סוד ד' ספי' נה"ים דא"ל: ונתבאר כבר כי אורות דאימא הם סוד גבורות ואורות אבא הם סוד חסדים ויש בהם אורות פנימים ומקופים ואור המקיף הוא סוד בגדי כהונה שהם שמונה ד' בגדי לבן מסערא ד' ספיר' של אבא שהם נה"ים קלו המחתפשים למטה לעשות מוחין לזו"ג. וד' בגדי זהב מסערא ד' ספי' דאימא. ונתבאר לעיל כי עיקר המוחין בלתי ע"י יסודות דא"ל ששם מתקבצים כל האורות שלכן הוא נקרא מקבצא"ל כמ"ש כבר. ונתבאר כבר כי יסוד אימא מסתיים בשליש ת"ת דא"ל. ואורות אבא מחתפשים למטה עד סיוס יסוד זו"א. איכ' חסד עליון שהוא למעלה מן הדיח והוא סוד כה"ג הוא משמש בשמונה בגדים ד' בגדי זהב מסערא דאימא וד' בגדי לבן מסערא דאבא אבא שארי כהנים שהם למטה מן הדיח ששם כבר נסתיים יסוד אימא איכ' הם משמשים רק ברי' בגדי לבן. ובהם תבין סוד מאמר ז"ל שאמרו ששם היה משמש במשכן בחלוק לבן שאין בו אמרא. הכוונה כי כבר נת' שצח"י משה הוא סוד הדעת שהוא סוד

יסוד

כבר נת' כי יש שמונה עילאה והיא בת זוגו של ת"ת עילא מסערא דשיר משולש. ושמונה תחתא היא בת זוגו של ז"ק מסערא דשיר מרובע והם סוד ד' רגלי הכסא. והם סוד הכרובים מסערא דאפי זוטא: והית' ונת' זוגי' מסערא דשיר משולש שם הוא סוד אדם כיודע והם מסערא דאפי רבנא: והנה בעת רלון שלא הם פז"פ ביחד גמור בקומה שלימה כשהוא כמ"ש כבר. ואיכ' אדם דלעילא לעילא הוא יושב הכרובים על שניהם והכנפיים שלהם הם חסד וגבורה שהם פורשי כנפיים למעלה בסוד גיחית כפיים של כהנים כמ"ש כבר והם סוככים על הכפור כי הכפורי' הוא למעלה מן הארון פי הארון כבר נת' שהוא סוד המלכו' והכפורי' הוא סוד היסוד מלכו' הוא סוד אלהים תחתא כמ"ש כבר והיסוד נק' כתר מלכו': והנה כתיב אלה"ים הוא סוד כפורית במספר השוק: והנה כשהדיח ומלכו' שהם השני כרובים הם פז"פ והם כשהוא לא הרי הכנפיים משמשים לפניהם בל'. אבל בעת הגלי' דלנו"ג' הדיח בגלי' כמ"ש כבר הרי נשאר כרוב אי שהוא הדיח לבדו כסא למעלה. והוא סוד הרוח. והכנפיים הם שלו לבדו: וכנפי החיות הם סוד דודי' כנפי' הארץ שהוא סוד המלכות שמתחלש מן ד"ק תחתוני' דא"ל לכסות על ת"ת ומלכו' בעת היסוד שלא יסתכלו בהם הרע עין כמ"ש כבר: ובעת החורבן נתמטעו כנפי החי' דכתיב בלע אמרתו אשר ה"י מימי קדם דבצ' פורפירא דיליה שה"י לו מימי קדם שהם א"ל שנקי ימי קדם. כי ז' ימי הבנין נק' ימי עולם וג"ר נקראים ימי קדם כמ"ש כבר וא' נשאר האדם ואשמו ערומים והוכרח להציב ימינו אחר מפני או"י היינו המלכו' שנקי ימינו דכתיב נלכה שגל לימין בכתם אופיר מאן שגל מלכתא ושפחה כי נשמת גבירתה וא' המלכו' תחתא לאחר כרי שלא יאחזו החיצונים באתריים שלהם כמ"ש כבר וא' היא קצרה קומה דכתיב אחות לנו קטנה ושדיים אין לה כי נלמקו השדיים ונשאר רק בצח"י ז' דדים בלא חלב. והכוונה כי המלכו' יש לה ז' בחי' היינו גדלי' וקטני' וכבר נת' שהגדלי' הוא בסוד הו"י והקטני' בסוד אלהים: והנה בצח"י הקטני' יש לה ז' דדים כמו שיש לקטנה והוא סוד אלא דר ומידד שהוא בחי' הקטני' ובצח"י הגדלי' כתיב ויעבור ה' על פניו היינו כשהם פז"פ שהוא בגלי' הגדלי' אז ויעבור ה' סוד הו"י בגלוי ע"ב וצ"ב יש לכל אי' ז' אותיות בסוד שם ע"ב של ויסע ויבא ויע שהם ד"ו אותיות הרי ע"ב ר"ו הוא ויעבור ופס הו"י הוא ג"י שדי הרי בצח"י הגדלות הוא סוד ברכת שדים ורחם כמ"ש. אבל בזמן הגלות נקרא אחות לנו קטנה ושדיים אין לה רק נשאר בצח"י ב' דר דכתיב איכה ויעבה דוד: ולא הדיח מוחין אליו גם היסוד שהוא סוד ו"ד עפת חסד שלא יבנו מלכות התלויים והדיח סוד ו' ונשערה ו"י וזכר ו"י רכב על כרוב ו"י על ההוא שצח"י דאשחרר ההוא כרוב יחידאי שהוא הדיח שנשאר

יסוד אבא. ויש לו ג' בחי': האחד למעלה במקום יסוד יסודות א"ח. ב' במקום שמסתיים יסוד אימא עד סיום יסוד ז"א. ג' אחר שנכנס בנקודת ליון שהוא סוד המשך כמ"ש: וסם כבר נסתיימו ג' בחי' אורות של נבי' דאבא ולא נשאר רק בחי' מלכות של אבא. וסם הוא סוד בין שאחוריים של בין הוא קד"ם בסוד ויחכם שלמה מכל חכמי בני קדם: והוא סוד חלוקה במספר השוה. והוא חלוק לבן מסערה דאבא ואין בו אמרא סוד מנלפ"ך עם ב' כליות כי מנלפ"ך הם כפולים והוא במספר בפ"ר דכתיב ברא יבא אהרן אל הקודש בפ"ר בן בקר במבואר בדברי האר"י ז"ל והוא סוד אמרא בסוד מ"ם פתוחה וסחומה הרומז ליסוד אימא שכבר נסתיים. ובס"ן כ"ז: והנה כ"ז הוא ללודך ז"ן שם סוד כבוד ותפארת כמ"ש כמ"פ. ויש ועשית בגדי כהונה לאהרן ולבניו לכבוד ולתפארת והבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד כוס ישועות

כתיב כוס ישועי' אשא ובסם ה' אקרא : הנה אמרו כוס מלא ברכה ה' : להביך זאת חדע כי כבר ביארנו בסוד הברכה העליונה הוא שפע רצון היורד מלודר העליון סוד יסוד הגנוז בליון סוף דרך חוט היסוד והס' ד"א הו"ה שהוא שמי' סוד רצון במספר השוה ומן ד"א הו"ה יו"א"ס ד' מלואים במספר יח"י אור"ר שהוא סוד הברכה במספר השוה זה יורד עד היסוד ד"א הוא שיסוד אבא נקי ברוך ויסוד אימא נקי ברכה : ומשם יורד למדת המלכות שנקי כוס של ברכה שהיא בית קבול לברכה ולא זה הכוס שהוא סוד אלהים במספר השוה שהוא בסוד הדינים וכשמתמלא מן הברכה עליונה אז מתחשב מכסא דין לכסא רחמים סוד הו"ה וזהו כוס מלא ברכה ה' והרמוז בזה כו"ם מלא כזה ב"ך ו"ו סמ"ך הוא במספר הברכה שהוא סוד ד' מלואי הכ"ל שיו"א"ס מן ד"א הו"ה וזהו כוס מלא ברכה ה'. והנה נחבאך לשל כי מתחלה היא מקבלת ה"ב של אימא שם סוד ה' אותיות אלה"ם ואח"כ עולה ונכנית ע"י אורות אבא דכתי' בחכמה יבנה בית ואורות אימ' הם סוד אלהים ואורות אבא סוד הו"ה : והנה מבואר בזה שאלמר מה ששונה עלאה אפיקת ה' עליון תקיפין דאיקרו ישועות. והכוונה כי כבר נחבאך דליון ה' עליון תקיפין סוד ה' ה"א אלה"ם שם סוד ה"ם החתומים לאימא שמהם משתלשל המלכות סוד השמשל לז"י ללודך חוזה שלא יסתכלו בהם הרע עין ואח"כ מתייחד השם הגדול עם השם הנכבד ע"י ש"פ נלודר דהואו רקי"ע כמ"ש כבר. זה המלכות נקי מעיל ישע דכתיב ומעיל ישע יעטני שהוא ש"פ במספר השוה. וסוד מעיל הוא כי ה' עליון הכ"ל הם ג"כ סוד ה"א מנלפ"ך שם סוד ג' שערי בינה כמ"ש וסם נבי' ד"א ויש בכל ה' ה' קיין במספר מעיל. ולפי שם אותיות כפולות הרי ב"פ קיין ובהם מתלבש נבי' דאבא סוד החכמה שהוא

כ"ח מ"ה חא דמחשבה כמ"ש כבר שהוא סוד י"ש דכתיב להנחיל אהבי י"ש שהוא שואב מהלודר העליון סוד רצון עליון סוד יסוד של פולס המלכות שנקי י"ש כמ"ש נבי' חה האור יורד עד החכמה ולכן החכמה נקי ג"כ י"ש והוא ע"ס החיים דכתיב החכמה תח"י לא בעלים חס"א אל חסחכל בקין קין אללא כמ"ש ש"ש ב'. והבן : ומחוד אל בענין כי ה' עליון תקיפין הם סוד מעיל ישע וסם ללודך ז"י שם סוד אותיות ר"ה הרי ישועה. ולא ל"ה ישועה על עמך ברכתך סלם : שאל נקי כוס מלא ברכה ה' ואימתי היא מלא ברכה ה' כששואבת מים בששן. כמחזה כי הסוד רקי"ע שבו סוד ש"פ נלודר הוא סוד יוסף הלוי שהוא סוד הסולם שמו"ב אר"ה ורל"ה מניש הסמימה דכתיב כי כל בשמי' ובא"ר מתהרמנין דלחיד כשמי' ואר"ה שמהלכו ח"ק שנה סוד ה"ם הכ"ל. ויסיף הוא קרי' עם ח"ק הוא תרמי' במספר ששין ולא כתיב ושאלכת מים בששן ממשיני ישועה. ולא נקי כוס ישועה : ומחוד הקב"ה מכסא דין ויושב על כסא רחמים כי מדת המלכה שהיא סוד הכסא בחושבן כו"ם כשהיא למטה היא בסוד אלה"ם סוד כסא דין וכששואבת מים בששן היא פולס למעלה להתייחד בין סרין דרועין ולא ה' אחד ושמו אחד שם היא תקראת בשם הו"ה כסא"ה והסכנה אל לבך וידעת כי ה' הוא האלהים ובס"ן זה : ועתה יתבאר הכתוב שהתחלנו בעוב ע"ס כוס ישועות אשא כסא"ה אבא אל שמים ידי ולא ובסם ה' אקרא. והבן :

פתח ג' ד"א בו יתבאר סוד כנור ובערת וביור וכו

כתיב הללוהו בנגל וכו' : להביך סוד של אלו סכלי שיר אודיעך חתם סוד מאמר רח"ל שאמרו שער היה חלוי למעלה מראשיתו של דוד וכו' שכל חזות לילה רוח לפניות מנשבת בו והי' מען מאליו. והוא כי מבואר בזה שאלת ה' ואות ה' שניהם רומזים למדת החיים כי ה' הוא סוד ו"ך וא' סוד הו"ה. דכתיב הוא עשנו ול"ה אהנו בא' ה'. והכוונה מבואר מדבריו כי בשם דכתיב שחלנו החת לראשי וימינו תחבקי שהוא קד"ם חוזה אזי הוא בסוד ה' שזורתו כזה וי"ך דלחתי גופא ואתרין דרועין. אכל בשם היסוד לא אחתי רק גופא בלחודי ולא הוא כסו' אות ה' : והבן כי ידוע כי כלילה כל הדרעין סתימם שם שערי ליון וירושלים ששולים כלילה אין יו"א ואין בא. וכשנגיע חזות לילה אז מתעורר מדת הבורה לעורר את האהבה לקרב אותה אל דודס בסוד שחלנו חת לראשי והדר וימינו תחבקי ולא הלויים שם ממדת הבורה מעוררי' בשיר וממרי' מלשון זמיר ערי"ה וממרים את כל הקולות והחוחי' שסביב השושנה ולא האהבה שהוא מדת אהרן שהוא סוד או"ס שלים סוד ע"ה חסד המתגלה בפומא דלמה שהוא סוד שלום בית כמ"ש והוא יושב פתח האוהל סוד אות ה' סוד האוהל מועד ומחבר הכי עם אהרן הוא סוד מור במספר

ב שרשים הוא שכיב סוד נערה וזכה הנערה בזה אל
המלך הרי שני הדיעות עולים בקנה אח והכן :

אות למד

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות למד בצורתו

כתיב למדני לשמות רזקן כי אחס אלוה . בזה הכתוב
נראה בו מעט כל סדר האילוני רק לריך שדע
כי אות למד בצורתו כזה **ל** הוא סוד גבוה מעל גבוה
וגבוה שומרי עליהם כמו שיחבאר לפנינו רק כלל זה נקוט
בידך כי אות למד בצורתו שהוא כמו חצי עגול וראשו
למעלה מן כל האותיות וכפוף ראש גוו למטה זה מורה
חמיד על בחי הכתר הן בכלל הפרצופים או בכלל העולמות
הן בפרט בכל פרצוף ופרצוף הן בפרט בכל ספי וספי
שכל ספי היא כללי מיי חמיד הוא מורה על בחי הכתר
כי חמיד אור הכתר הוא המקיף הגדול אח כל הספירה
כמיש בשיב . שלעולם בבחי אור מקיף הגדול מקיף אח
הקטן וכולל אח כולם . ובבחי אור פנימי הוא להיפך
שהקטן מלביש לגדול כמיש שם : והנה נחבאר שם כי
הטעירו נחלק לבי חלקים ובחצי טעיר תחזונה אינו מגיע
שום אור כי שםם בחשך יבוסה ויש קו ברוחב הטעירו
המפסיק ומבדיל בין האור ובין החושך איך אם חבין
בשכלך הרי כל המקיפים הם רק כחצי גורף עגולה : שכן
היו יושבים הסנהדרין . והוא מורה גוף הלמה שהוא חצי
עגול : והנה כבר נחבאר שהכתב נשאר גיר שלו שהוא
סוד הראש מגולה וחייב מחילין להלביש מן הכתפיים
ולמטה וכן הוא בכל פרצוף ובכל ספי שתמיד בחי
הלבושין מחילין מתחת הגרון והראש נשאר מגולה למעלה
חה מורה הקו שהוא גוו כמו אות ו שהוא למעלה
מכל האותיות : והנה מבואר בזוהר דשיעורא דאות ו הוא
חלת יודיין הרי כי גוו שהוא ו רומז לגיר שהם סוד
הראש שנשארו חמיד מגולים והם נקי חלת רישין וכן הוא
בכל פרצוף כמבואר בזוהר ובשביל שהוא גבוה מעל
גבוהים וגאה על כל גאים הרי גאות אדם יספילנו בסוד
הענוה לפסוף ראשו למטה להשגיח בעינא פקוחא על כל
התחתונים ולהראות להם פני מאירות להאיר לכל
התחתונים כי באור פני מלך חיים כמבואר בזוהר . חה
מורה כפיפת ראש גוו של למד : וכבר נחבאר זה בעוב
בסוד פסם הגאולה במקומו . ועוד יתבאר כפיפת ראש
גוו בד"א לקמן הרי נח לך אות למד בצורתו מורה חמיד
על בחי הכתר :

והנה עשה עז דודים לגלות לך הסוד הגדול במאמר
חחיל בפי איש דורש את המגדלים שהיה דורש ג'
מאוי הלכו במגדול הפורח באויר ופי רשי ז"ל שהוא באוי
למיד היינו בגוו של למד מפני מה ראשו כפוף למטה :
שהוא כמו דברי נביאות והוא פלא : והסוד הגדול הוא

טעיר

השוא והוא מבטל את הכוכב שנקי רשה ששולט בלילה
בשמו בל היותו במלת כנור שהוא סוד אות א' הרומו
לגוף ורחין דרושין . ולא כחיד מבקף הארץ זמירו שמענו
כדי ללדיק ולא נפתחו השערים סוד פה העליון שהוא
נפתח קודם וכשהיא פותחי בשר הכל שומעים לקולה
דכתיב ה'ושבי בניים השמיעני קולך וכתיב מקשיבים
לקולך השמיעני ולא נקרא בכל למטה נקרא שמו נבל
שמנבל אח כל בלי שיר ולא היא עולה למעלה בכחיה
זאת תורת העולה ולא מקבלת מאימא עלאה סוד מיי
דכתיב מיי זאת עולה מן המדבר ואמרו איך מן המדבר
אלה מן המדבר שפי השיר והדבור עולה זאת
למיי ואח"כ י"י מקבלת גם מאבא סוד ליב נחיצות כמיש
כבר הרי מיי ליב הוא נביל . והנה כבר נח שכל קבלתה
הוא פיי היסוד ששם מתקבצים כל החסדים שנקי מים
דכתיב ושאבם מים בששן כמיש כבר ולא נקי היסוד
כיור ששם הם מים טהורי המטהרים והטקדשים . וסוד
כיור הוא דכתיב וברכות לראש לדיק וסוד הכרטיה כבר
נח שהוא סוד ד' מלואי הוי"ה ששם סוד הכרטיה
במספר השוא וגם ד' השפתי הם סוד כיור במספר השוא
ותחישב על כנו בסויה הוא עשך ויכוונך והכן זה . ולכן
אמר דוד חלום לילה אקום להודות לך כי דוד הוא סוד
מלכות בית דוד שמתעוררת בשר וחמר בחלות לילה
להתחבר עם דודת דכתיב כדי ללדיק חיש כבוד היה חלוי
למעלה מראשו של דוד כי קודם חלום הוא חתה היסוד
סוד העגור וכיון שבא חלום לילה רוח לפוני משבת בו
סוד התעוררתי מדת הגבורה בסוד שמאלו חתה לראשי
ואל הוא מעגן מאלוי היינו מאותו רוח לפונית שממנו הוא
סוד השי . ואחר שמתחידת עם מדה דוד אלו היא נקי
יס כנדה וכל הנחלים הולכים אל הים והכל מוצן :

דרך ב' בו יתבאר סוד כותל מערבי

ובזה חבין מה שיש שני דיעות בסוד כותל מערבי חד
אמר כותל של מערבי ר"ל כותל רומז למדת
המלכה סוד כיו חיל כמיש כבר ומערב רומז למדת
היסוד ששם מתערכים כל הכחות וחיא כותל שהוא מערבי
והוא רומז רק למדת המלי שהוא סוד מערב ששם מתערכים
כל הכחות . ואלו ואלו דברי אלהים חיים . כי כבר נח
שכל האודות מתקבצי כולם תחלה ביסוד שהוא סוד
מקבאלל והוא המלקט אח כל הכסף כיל סוד הי"י דלי
סוד י שפיר בינה כמיש ה' כסף סוד הי"י דלכל ושם
מתערכים יחד ומתבסמין הגבורות מן החסדים ולא כל
שייפין נוחתי לו כח ששם סוד שפיר י"ה עדות לישראל
ששם י"ב לרופי הוי"ה שהוא מערבי במספר השוא הם
סוד החסדים דכתיב עדות לישראל . ואח"כ הוא נוקף אל
המלי שהוא סוד י"ה כי היא סוד ה' ונחשבון הקדמון ה'
הוא י"ה בסויה יסור יסורי י"ה ששם סוד היסורין דכתיב
אשר יסרתו אמו היא בת שבע הרי מערבי עם י"ה כשחשיר

עש"י דחלאל במתחיתא ח"י אלף עלמין אית ליה להאור
 עמירא דעמירין עתיקא דעתיקין דליהו משתעשע כהון
 וכבר פירשתי זה הסוד בש"ב: אך עתה אוסיף שנית
 ידי לחזור על הדברים כדי לסקל על המעין: והוא כי
 מבואר בחסר כי ג' עיפין דלדריקו ממוחא עילאה וליהו
 רחא דסגולתא וסגול: הכוונה כי כבר נתייך נתלבש
 החכמה שהיתה גנוזה באלים שהוא סוד המוח והוא רחא
 דמחשבה בלמכא בגנוזה באלים עיי' היסוד הגנוז באלים
 שהוא סוד חי העולמים שהוא האור הוא חיות כל
 העולמות ומתחלה בא זה האור דרך חוט ישר ונעשה
 בחי מקיף ופנימי לעולם המלבוש ועיקר זה האור נע
 ביסוד של עולם סוד שד"י שאמ' לטולמו די ומשם ירד
 גיב אור גדול אל האורין שבהסירו סתם שהוא למטה מן
 עולם המלבוש היינו י"ם מקוריות שנתבלו בטבירו חה
 הטבירו נקרא אור קדמון כמ"ש בש"ב. ונתבאר שם כי
 מאלו י"ם שבהסירו מן גי"ר שהם כח"י מהם נבנו גי"ם
 שהם עתי"ק אר"ן ואר"ך דכ"ה האור סוד הכתר.
 אר"ן סוד החכמה אר"ך סוד הבינה. ונתבאר שם שיש
 לעתיק ג' רישין סוד רישא דלאו רישא. ורישא דלא ידע:
 ורישא דלא אחידע: ואר"ן ואר"ך מלבשין לעתיק היינו
 ה"ת שלו והראש שלו שהם גי"ר שהם ג' רישין דלעיל
 נשאר למטה וזה העתיק עלו ג' רישין שלו למעלה בזה
 האור קדמון בסוד המחשבה מימות עולם עד שעלה בין
 גיה דארס קדמון לכל הקדומים ומקבל אור העולמות דרך
 חוט היוצר היורד מאים דכ"ה יסוד של ארס קדמון וכל
 מאן דאכיל דלאו דינ"י דק"ה לנאסחובי בלפ"י לכן ראש
 העליון מעט כפוף למטה בסוד העגוה להשיגה על כל
 התחתונים כי זה החוט היורד מאים נפסק בזה העתיק
 ואינו יולא חוץ ממנו רק דרך מסכים וכולם מקבלים כל
 החיות רק מזה העתיק: והנה זה האור היורד דרך חוט
 הישר שהוא בא מן המוח סוד החכמה הוא רחא דיו"ד
 נקודה חדא דליהו תלת בסוד סתרי כמ"ש כבר והוא סוד
 הטפס היורד מן המוח שהוא רחא דיו"ד נקודה חדא
 דליהו תלת והוא סוד ג' עיפין דלדריקו ממוחא עילאה
 שמהם נתקנו כל ה"י ספי' בליו"ר קדמון ברחא דסגולתא
 וסגול כמ"ש כבר: ונתייך שם שכאשר ירד זה האור מן יסוד
 עולם המלבוש ברחא דיו"ד זעירא הנחוסף לפניהם כי עיקר
 האור נשאר שם גנוז ביסוד ומה שירד ממנו בליו"ר קדמון
 הוא ברחא דיו"ד זעירא וממנו נשלים כל שם הו"יה ומן
 ד' אותיות נעשו ארבע מלואים ואח"כ נתמלאו האותיות
 במלואיהן ומלוי מלואיהן עד רל"ו אלף רבוא אותיות ומכל
 אות נבנה עולם שלם והוא שיצור קומה שלמעלה דכתיב
 גדול אדוננו וריב כיה במספר רל"ו כמ"ש כי בשב"י.
 והנה אלו הרל"ו אלף רבוא אורות ירדו דרך ארס קדמאה
 סחימאה ודרך ג' גלגלים הנק' עשרה גוונים מלואותמים
 ודרך א"ק וכל אחד נעל חלקו הראוי לו כמ"ש שם עד
 שנגיע לספי' הכתר שבאור קדמון ח"י אלף אורות וס

בכס"י של א"ק שהם סוד ג' ווי"ן שמספרם ח"י: והנה
 מתחלה היו בסוד תלת נקודין שהם ג' וי"ד"ן של ייברך
 י"אר י"שא. ועתה הם בסוד ג' ווי"ן של ו'יסע ויבא וי"ט
 וזה העתיק שאמרנו למעלה הוא מקבל אלו האורות דרך
 יסוד של א"ק שהוא סוד ח"י עולמים וסם סוד ח"י אלף
 עלמין כי מכל אות נבנה עולם מלא שמשתעשע בזה ההוא
 עמירא דעמירין היינו זה העתיק שנק' כן לפי שפרטוף
 אר"ן ואר"ך נקראו עמירין כי הם עמירין ועלמים וסחימין
 מתעלם בדם וסמיר בדם הרי הוא עמירא דעמירין:
 וכדי שלא תטעה שם קאי על פרטוף אר"ך שלפעמים
 הוא נק' גי"ב עמירא דעמירין כי גם הוא עמיר. ונעלם
 באבא ואימ' המלבישים אותו דוגמא שלמבשין אר"ן ואר"ך
 לעתיק לכן בסיוף בילור ואמר עתיקא דעתיקין ולשון
 עתיק מלשון זקנה. הכוונה כי אר"ן ואר"ך נבנו פרטופים
 מאור הישן שכבר נתגלה. אבל כל הפרטופים שלמטה נבנו
 מאור החדש כמ"ש כי בשב"י ולכן נק' עתיקין ועתיק נבנה
 מאור דעתיקין שנתגלה בלור קנה. ולכן הוא נקרא
 עתיקא דעתיקין: ואית דכ"ה ספי' בעתיקא דעתיקין כ"ה.
 הכוונה בזה כי יש עוד פירוש למלת עתיקא כמאד"ל למה
 נק' שמו עתיק שהעתיקו מבריותיו שהוא עמיר. ונעלם
 ולכן גם אורא לפעמים נקראו גי"ב בשם עתיקא קדישא
 כמבואר מתוך דברי החסר. אי"כ האר"ך המתעלם בליו"ר
 לפי זה נק' גי"ב עתיקא דעתיקין גם האר"ך: ומתוך
 שניהם נלמד שמרמז על העתיק שהוא עלה למעלה בין
 ריה דא"ק ומשם קיבל אלו ח"י אלף אורות שהם ח"י
 אלף עלמין דליהו משתעשע בכון. ואח"כ שם כי אלו
 הח"י אלף עלמין הם רק בראש העליון שהוא סוד רישא
 דלאו ריש' שלכן הוא כפוף בגין דאכיל דלאו דיליה כי
 הוא מקבל מן נה"י דארס קדמון סוד ג' ווי"ן שהם ח"י
 אבל שני רישין דלמטה מה שמקבלים הם מקבל"י מדיל"י
 ולכן הם זקופים והכן כ"ז: חסר כ"ז. ועתה נבוא אל הביאור
 רק זכור ואל תשכח מה שכבר בארנו בשב"ב שזה העתיק
 הוא עלמו מדת המל' של א"ק שמתפשטת ונבנה ממנה
 פרטוף שלם בסוד החסר הנאמר לירושלים של מעלה הרחוב
 מקום אהלך כמ"ש שם הכל בבריכות. והנה מבואר מתוך
 דברי החסר שמלת מגדול רומ למגדול דוד שהוא מדת
 המל' דכח"י מגדול פח שם ח' שם ה' דייקא ולא ה' כי
 המל' נק' שם כמ"ש וכח"י בו ירון דייק הרי מבואר כי
 מגדול רומ למדת המל': והנה זה העתיק שהוא סוד
 המל' של א"ק שמתחלה נאמר לה לאי לך בעקבי האן
 שחזרתי לירד למטה בליו"ר קדמון עד מקום שיצור עולם
 האל' לעשות סכ"י ולעשר המקום לעמידת העולמות בעולי
 האל' ואח"כ עלת למעלה בליו"ר קדמון עד שהגיע בין
 ריה דא"ק כי שם ה' מקומה תחלי הרי היא עממה סוד
 מגדול הפורח בליו"ר: ואמרנו שדרשו בזה שלשה מאי
 הלכו רמז בזה שדרשו בזה שהיא סוד הכלה העליון
 סוד הלכו ואית בזה ג' מאות סלכ"י: הכוונה שהיא

כל אלה שזכרנו נרמזים בדברי הוזהר בסוד מגדול הפורה באויר ולכן צריך להבין מקור דבר ממואלו כי זה תשכיל ואז תלילה. ולפיכך אמרו תלמוד תורה כמד כולם כי עיי הלימוד מעורר כח הלמד ואז עתיק נותן מהארתו שהוא מאותו חוט שיוצא מאים ומלבים לזה העתיק מביא ומחזק כמ"ס כבר נותן הארתו לאריך עיי צ"ח ובמקום שמסתים שהוא נגד המלח של אריך כמ"ס שם שם בולט סוד המגדול כמבואר בוזהר והוא שהוא טורחא נאה ובסימא דאחקרי רצון. שהוא נגד יסוד עתיק שהוא לנור לאור אים. ואז הוא עת רצון ואגם עולם השכל שם אים שואבים עלם החיים וגם עולם הבנין כלל כל האצילות שואב ממקור עלם החיים ולכן הם אלוהות ממש: והנה כבר נתבאר שמלת כ"י רומז לאורא כמ"ס במקומו כי בינה י חכמה: ומלת אחר רומז לעולם הבנין כמ"ס. ובה יבא הכתוב שהתחלנו על מקומו למדני לעשו רצונך כ"י אחיה אלחי. והכן כ"י: גם צריך אחר לרעה שאות למיד בצורתו ים דורשים אותו שהוא מורכב מן כי אותיו כ"י שהוא רומז לשם מלא הוי"ו אלחיים כ"י תמלא כ"ף ו"ו הרי הוא שם מלא. והוא מורה ג"כ כמו שמורה בצורתו הראשונה שמורה שהי הוא האלחיים וסופו נעוץ בתחלתו. ורומז חמיד למדת הכתר שהוא אור פשוט כמו שבי אותיו אלנו אין מורכבי משום אות ולא דרשנו בצורתו שום הרכבה ואף כי אות כי הוא כמעט דומה לאות כי עכ"ל באות כי דרשנו בו שהוא מורכב משאר אותיו משא"כ אות כי וכן אות י אמרו שיעורא דילי ג' נקודין ולא אמרו דאיהו תלת ודין לפי שאין מורכב משאר אותיו רק שיעורא דיליה ג' ודין לפי שאלו כי אותיו הם רומזים לשם הגדול שהוא אור פשוט שאינו מורכב וממנו מורכבים ומסתעפים כל השמיי והכנוויי שם דוגמת עש"י מגוף האילן ועליו נאמר אני ה' לא שניתו והכן כ"י:

פתח ב' ד"א בו ית' אות לט"ד במנינו

דלמד לאדם דעת: דע נאמנה כי אות לי במנינו שהוא שלשים רומז למדה שנקרא דעת: ודע כי מלת דעת מלשון וידע אדם את חוה כי כבר נתי ססוד הדעי הוא מקום התקבולו היח והי. והוא המהבד והמכריע למשל בין אחיא. והכוונה שהרי בוודאי יש לאבא עשר ספירי אים יש לו ג"כ יסוד והוא רק לצורך הזוג שהוא לצורך חיות העולמי שזה הזוג הוא חדירי בלי הפסק אבל הוא זוג תחתון: והוא כי כבר נתבאר שמבואר מתוך דברי האריי ז"ל שכל האורות שלמעלה אף שיש בהם ה' בחי נשמה שהם נרמזי הוא דרך פרט ודרך כלל הם רק בבחי נפש ורוח ובכל זה מאלו ה' בחי יש בהם ה' בחי: והנה כל זוג שהוא לצורך חיות הוא בבחי נפש. וכל שהוא לצורך הולדות הנשמי הוא בבחי רוח. שזה זוג מעולה ועוד. וכבר נתי שללך הולדות הנשמי גם אורא לריכים לקבל

משמעת בחי אלק עלמין היינו. שדרשו זה שם שהיא נקי סמיר דסמירין וסמירא דעתיקין והוא גבוה מעל כל גבוה שלא תחשוב אות חיו למאיל עליון בלא כח עליון לק דרשו זה ג' מאה סלכס ר"ל ג' מאה פעמי הלכ"ה עולם במס' חיי אלק לרמוז שהיא מקבל מנהי דאיק סוד ג' וויין שם חיי אלק עלמין אים ים גבוה מעל כל גבוה וגבוה שומרי עליהם עד אים שהוא עלת על כל פילות: והנה כבר בארנו בשיב שאות סוד ג' וויין של נהי דאיק נחשאר אורס, אל זו השנה ונשאר בעתיק אורס לי שם ג' וויין כה **ל** לפי ששרשם ג' וידיון שם ג' סיפין וגי וידיון הוא מספר לי ואח"כ נחששו באין תשע ממנו אורס א' כה **א** הרי אל. ולפי שם ג' מקומי שם נהי דאיק וסמיר ואין הם ג"פ אל כי כל א' כלל מחבירו הרי ג"פ אל סוד מגין במספר השם שמה הוא ענן לכל החוסים בה. ונתבאר כיז בשיב. והנה אחת למיד הנקבע בזה העתיק שם ג' וויין רומזים לי קדושות וכל א' הוא ג' קדושות. היינו ג' א' רומז לבחי כי שיעורא ד"ה הוא ג' וידיון: ו' שני רומז לתנאים ו' שלשי רומז לנשי כי המלכות עדיין לא נתגלה מהותה בעתיק כמ"ס שם. והם סוד נקודה חדא דאיהו תלת ואיהו תשע כמבואר בוזהר אים ג' של למיד הרומז לג' רישין דעתיק שם עלו למעלה וראש העליון הוא המקבל את החי אלק עלמין. ולפיכך הוא כסוף. ג'ין דאכיל דלאו דילי. וזהו שפירשי ז"ל והכן. הרי נתבאר לק סוד אות למיד בצורתו. ותשע נבאר אותו במנינו רק מתחלה נבאר עוד אחר דברים לצורך הלימוד. והנה אחר המעיין צריך שתבין כמ"ס שיבא אות למיד בבחייה להיות שורס בבחייה להבין רמזתו שלפעמים הוא מורה על חוט המתקלה שהוא נקרא רישא דכסופא דכל כסופין שם החוט יורד בצורת למיד כמבואר בדברי האריז"ל. וכמ"ס ג"כ בשיב. ותמיד הוא מורה על מדה גבוה שהוא המהבד כי עולמות כמו שזה החוט יורד מאים לעתיק שם מסתים וכל העולמי שם דרך מעבר לאותו חוט כולם נכללים בשם אים ובמקום שמסתים שהוא העתיק הרי העתיק עצמו שהוא סוף זה האור הוא עצמו רישא עלאה דכתר של עולם האצילי כמ"ס בשיב הרי כי זה החוט הוא מהבד העולמות של אים עם עולם האצילות שסופו נעוץ בתחלתו היינו סופו של עולם עליון נעוץ בתחלתו עולם שלמעלה ממנו. ולפעמים מורה על האריך שהוא המהבד הראש היינו ג"ר שם כחי שנעשו מהם ג"פ עתיק ארין ואריך ע"פ עולם השכל שם אורא ופעמים רומז לבינה שהוא סוף עולם השכל וראש לעולם הבנין שם ז"ת שהבנין מתחיל מן המהבד דכחי עולם חסד יבנה. ולכן נקי אחר דכחי אחר כהן לעולם. אבל למעלה נקי הוא בלשון נסתר ולפעמים רומז לדעת עליון שהוא התנוולת הכתר ומתברר קו אמשי עולם השכל עם עולם הבנין כי הדעת הוא עצמו נשמה הדיח. וכן לפעמים

נקבל מוחין חדשים מן הכתר ואז נחוסף להם דעת שהוא
 סוד ה"ח וה"י שמקבלים מן הכתר כמ"ש כבר ואז הוא
 בבחי' רוח דכתיב ויפח בנפשו נשמת רוח חיים . וכתיב
 גם בלא דעת נפש לא עוב . וכבר נתבאר שא"ל אינם
 מקבלים מוחין חדשים מן הכתר עד שיעשה תחלה זיווג
 בעתיק מגי' ויביר ואז יולא אור הדר דרך יסודו שמסתתרים
 בת"ח דלר"ך והוא מתפשט אלה ואלה ל"ב הכתפיים וא"ל
 שהם מלבישים את הכתפיים מקבלים זה האור והם סוד
 המוחים : ואמרנו כבר שחוק מקבל סוד עטפת חסד
 ממוחא עילאה שהם תלת טיפין דאודוריקו ממוחא עילאה
 סוד סגולתא דאינון תלת יודין שהם סוד ל' בחשבון
 שלשים : וזה האור החדש יורד עד שבא לנקוד' ליון סוד
 יסוד של מדת המלך וזה שאומרים אור חדש על ליון תאיר
 שהרי עשה בזמן בגלי' אין זיווג לאורך הולדו נשמו' ולפיכ
 אין נשמות חדשות בזמן בגלי' רק הכל הוא רק בבחי'
 נפש שהוא לאורך חיו' העולמי ואנו מתפללים אור חדש
 על ליון תאיר שלא תעקף להסתרנס מספיה שביעית
 והבן זה : והנה זה האור יורד שלשים מעלי' עד שבא
 למדת המלכו' היינו עשר דבא' ועשר דאימא' ועשר דז"א :
 ואז ידע אדם את חוה שנתחסף לו דעת כי לאורך זיווג מעולה
 לדעת מתלבש בת"ח ונעשה נשמה לת"ח . והם סוד
 שלשים מעלי' שהמלכו' נקנית בהם . ולכן מבואר מתוך
 דברי רמב"ם שהדג' הוא סוד מגדל הסודות באויר דכתיב
 מגדול עוז שם ה' בו ירוץ לדיק ומשגב . והבן כ"ן : הרי
 נתבאר סוד אות למיד במינוי ונבאר אותו בבנינו
 שהוא מלואו :

דרך ב' בו יתבאר סוד אות למד בבנינו

הנה אמרו למד לב האדם שקול כנגד כל האצורים כעין
 ואחזן ודבור ושאר דברים : להניח אמרי צינה
 לדיק לחמור נחבמה ולשאלו על דברי חכמים ש'ם נהם שפה
 יתר שאם כבר הוא שקול כנגד כל האצורים מה ראו לפרוט
 אלו ג' אצורים עין אחזן ופה שארי בכלל היו ומפני מה
 ילאו מן הכלל שצודדי' לא ללמד על עצמן ילאו אלא ללמד
 על הכלל כולו ילאו : ועוד קשה מה נחמסם כלי השפה מן
 עין ואחזן שנשכי אצורים אלו פרט הכלים בעצמם שאמרו
 עין ואחזן ונפה לא פרט כלי עצמם רק כח הכלי שהוא
 הדבור שהוא כח הילאל מן הכלים והוא להם להשוות עדותם
 ולומר עין אחזן ופה . או לומר ראה שציעה דבור . אלא
 כל דברי חכמים וחדידתם הם כדרכותם ומיוקדים על
 אחי' פז ולהניח דבריהם לדיק אחת לידע תחלה כי אות
 למיד צמיתותה שהוא כוח למיד רוח ללב מציין והוא סוד
 הצינה כמ"ש לפיכך : והנה מלת למד הוא מלשון למד
 לטובך שהוא לשון הרגל ורגל מציא להטוב"ע סוד אלהי"ם
 נמשפר שהם סוד אלהים של מעשה נראים שהוא סוד
 הטוב כמ"ש בעשר הא' וכתיב כי אלהים שופט עז יפיל
 חם ידים נקוד צ' כפות מאזנים : דכתיב וי' מיד נשעלו

מים ושמים צורת ח'כן וכל צלמים עשר הארץ וסוקל צלם
 מאזנים : והכל ע"י הצינה ע"י קוד אלהים שהוא נקוד
 סיניקה כמ"ש צבעו ס' עיני' ומגדלים האצורים וסוקל
 אותם צלם להיות' צמדה ונמשקל . ונה' שם שם אלהים
 הוא מתחלק ל' חלקים היינו א"ל ימינו מ"י ממשל נקוד
 אלה ויורד שם צ' דדים של הצינה וחות ה' ב'אצלב
 שהוא קוד הלב . והנה ה' מציא עוד ה' נמשל' הם צ'
 ההי"ן והם קוד צ' חללים שנלב : והם קוד ה"ח וה"ג
 שמה נחשט עוד לעשה שני לצבות נקוד לצב חטם קוד
 יל' עוז ימינו ויח"ל' נמשל' : דכתיב וי"ל' ה' אלהים
 את האדם בשרי יודין : ונה' כבר כי אלו ה"ח וה"ג נוחת
 הצינה לז"א הנק' אדם . והם ציבור צינה וכשמתלבש
 הצינה ב'א' נקוד העדס שהמדה מנפכים ודבר הנאמר מנחזן
 כמו מדיד' הנגד סבי' האדם : שיקוד צינה ומחיי' צמדה
 ד"א וסם מתקבלים ה"ח וה"ג סגל' עמוד הלב והח"כ
 הלב מתחלק לכל האצורים דכתיב ונדעת חדרים יולאו :
 הרי כי הלב שקול ככל האצורים והבן זה : ועוד י"ל
 דרך אחר . והוא עפי' שצילתו כבר שמן ה"ח וה"ג
 שצינה הנאים מן צ' ההי"ן שנקוד צ' נקבים שנלב צ'
 נוקצין ד"א שם ללא ורחל והם עומדים מאחורי ז"א
 כשיעור כל קומתו ולכן זה שם אשר יקראו אותם נקבים
 ע"ש נקב ה' . והנה הנקבה היא הלי גופו של אדם שהרי
 צניהם נקראו גוף ה' דכתיב והיו לבשר ה' נקוד שאמרו
 אחתה שצנת חלי גופו של אדם כמ"ש נמקום אחר : הרי
 כי הלי' שם קוד ה"ח וה"ג שקולים כנגד כל האצורים
 שנאדם היינו ז"א שנק' אדם : ומה שפרט אלו הג' אצורים
 וגם השני צמדה לרעה שהוא צ' מן אות למיד קוד העצב
 והוא כי ד' חושים ים צראש האדם והם צאים מן ד'
 אצורים שם עין אחזן חושים פה . מן עין הא"ל מן אחזן
 שמימיה . מן חושים הא"ל . מן שפה הדבור . והם קוד ד'
 אותיות הוי"ה שהוא שפוטם לר' יקודו' שמהם ד' חושים .
 וכבר כת' צ"א שחלמה נעשה נראים שיהי הכל קוד
 אלהים קוד הטוב כמ"ש שם תחלה לא נתבלו כל הד'
 יקדוה . רק ג' שם מים אש עפר . ויקוד' הדוח לא נתבלה
 עדיין שהוא קוד ה' של הוי"ה רק ג' אותיות יה"ה כמ"ש
 שם א"כ חוש החושים לא נתבלה צמדה שיהי נקוד אלהים
 שהוא הטוב רק אחר שנתבלה אור עזרא דמחשבה שהוא
 קוד הדוח אז נתבלה הוי' . ולכן כל הנקבים שהוא כבר
 הטוב אדם מן האות שהוא קוד ו' כמ"ש כבר . ולפי שחלמה
 מצי' שנקברו ע"י ל"ב אלהים שהוא קוד הלי' צ' שצינה לכן
 חמלא צמורה ג' חושים אלו מיוחדים אל הלב . דא' דכתיב
 ל' ראה חכמה . שמימה דכתיב ונחמה לעבדך לב שומע .
 דבור ויאמר אל לבו . וידבר על לבו . ויאמר בלבו . אכל
 חוש הריח שהוא צ' מן החושים קוד ו' לא חמלא אלא הלב .
 ועל אלו הדברים חנכתי יחדותי לקבוע משכן הנפש בלב .
 ואף כי כל חכמי המחבר אומרים שמשכן הנפש בלב
 היינו נפש שנקבע קוד דם שפה כמ"ש כבר אכל עיקר

הנפש בלב. ומשכן הרוח צראש. והנשמה היא צבור אור
מקיף אל האדם ולפי שאין הנשמה צמאק הנוף לכן בעת
שיחטף האדם הוא נפדרת ממנו. משאכ הרוח והנפש
שם צמאק צמאק מלך אקור צרהים והבן זה כי
כבר נח' שכל מצי' הכל היה רק צמא' נפש ולכן משכנה
צלי' הרוח ללי' אלהים של מעצרי קוד הטני' ואף
שהוא לכהורה נגד חכמי הראשונים שאמרו שמשכן הנפש
צבד ומשכן הרוח בלב. הכוונה צמא' כמ' צבער צ' כי גם
הנפש כלול מכל ה' צמ' נשמה א"כ מ' שמשכן הנפש
צבד היינו קוד דם הנפש שפחיות חלי' זו והוא צבד
כי שם מקומו. אל צל צמ' הרוח שצנפס שהוא עיקר צמ'
הנפש הוא בלב ולכן הלב מחלק הרוח לכל האברים ע"י
הדפקים שהרוח דופק בהם ואל מן הלב והוא אונת וילי' וכן
וכן כי בלב הם ה"ג שם ה"פ אלהים צמאק נפ"ש
ולכן לא פרט מכל האברים כ"א אלו השלשם לרמז כל
הי"ל ולפי שמה' שם שקוד ומעצרי היה הכל צבור אור ח'
ואח"כ ה' רעים רעיונו לעמיק ימיו כמבואר צמא' ולכוונה
זו שינה בלשנו לומר עין אחר דצור ששלשם צמאק ח'
והבן כ"א. הרי נח' אור למיד' בלרמו וצמיונו וצמיונו .

פתח ג' בו יתבאר סוד מלת לשון

לשוני

הנהגה לרקן כל חיים תחלתם : להציג זאת
לרץ אחת לידע כי לעולם עולם לשון רוח
אל היקוד כמבואר מחד צרייח דל"א ע"ה שאמר כ'
חוצה וכך זכות ולשון חק ומכריע צמא' ולשון ומכריע
היינו שמשום המדות להיות המאזניים צמאקל השוה כי
ע"י היקוד שהוא המחדר בין שני אורות הפכיות שם
מרוחקים ומקלה אל קלה והם שני כחוצים המכחישים זל"ז
עד שיצא הכחוצ השלישי ויכריע ביניהם שצ"י הם הממוזגים
צמא' ששם שחשך כלול מרין והדין כלול מחשך ע"י קו
האמצעי והוא מכריע לענלה וצמא' ולמעה. והנה לענלה
הוא מכריע צבור הדעה וכבר נח' שהפה צמא' כולל
י"ס היינו חיד העליון הוא חכמה לחי' תחתון הוא צינס
שיניים הם ח"ג שפחיים נ"ה השלשן שמשם ג' לשונות
צמא' קמון לצית הצלישם הוא מכריע בין חיד העליון
לתחתון שם ח"ו והוא מכריע שם צבור הדעה : וצמא' נגד
נגד הנקבים הכנפים צמא' שם הרוח שהוא קמון
לשיניים צבור המלח' ובין השפחיים הוא צבור היקוד
וכללות השם רוח אל המלכות שכלל' כולם : כי כ"ה
יש לו פועלה צפני עצמו אבל היא לית לה נגמרה כלום
רק כולם פועלים פעילותם על ידה : הרי השלשן הוא כולל
כל קו האמצעי והכל הוא צבור היקוד כי גם הח"ת
נעשה ממנו לפעמים קוד היינו הצמלות צ' פרלופים
כא' כמ' צבד צמא' ה' והוא צב' מקומות שם י' ש'
ג' שמו אהיה הו"ה אר"י קוד ומעצרי יצ"ק שהוא
צמאקל א"י עם הכולל לפי שצמא' מן אהיה קוד א"י
פל"א ע"י הח"ת קוד הו"ה ומשפיע במלכות קוד אר"י :

לקטרג על חפלהו ולעכב אחסו והיא עולה ע"י הסם למעלה לפני הקצ"ה ומקיימין אותו למעלה לעמוד רשע ולא יסוב לרשעו וחטאיו כזה צד ע"י כח הקליפה שזולג עליו ומחטאיו כדודע. אבל מי שמפרש חטאים ולא מכוון כזה הסם אז אדרבה כוחו כח לקליפה ולא צודא יסוב לרשעו והוא ככלל מחזק על קילו והכלבים נח פנים ולכן חליף עלי מאן דמפרש חטאים כאל כוחה. הרי נח' לך כי ז' שמות הסם רח"ש ומ"צ עושים שני פעולות מוצ' הא' שמיא לירי זכרון ואין לרץ לסגולה הכהינה. והצ' סיכול לעשות תשובה עליהם ע"י הודויה שהוא עיקר התשובה שאז חזא וידויו אל המלך לצדו והוא כעשה למגן ולמחסה בפני המוקדנים דכתיב אחרת אלונים לרופה מגן הוא לכל החוסים צו. ועתה מוצא כחצו צעזע עטס רח"ש לצי' הוא דבר מוצ' לפי שמוצ' צ' פעולות מוצות. ומפרש אחסו הצ' פעולות מוצות. ואומר הא' חומר אבי מנעמי למלך. הצ' לשוכי עם קופר מהיר. והוא מוצן. ועתה כנזא לציור הכחצו שחמלנו רק דב מה שמוצא דרצרי הארז"ל שכו' שם כח לקליפה ליכא מן הקדוש' אזי חיו יס פיריה בשמות הקדש הייכו בין אחיות הוי"ה כתיב כי יד על כס י"ה ויונקים מן צ"א ו"ה וכן מפרד בין סס אלתי"ס צקוד מי אלה ויונקים מחמוריים של מי. ועתה שהוא סיס קוד יקוד עליון קוד הלשון דלה לחקן אז הפגם שאמר אליה חליף ואמר מי לה' אלי. והנה מה שנפגם מן ז' שמות הכל' סס אחיות ו"ה ומ"י ובהחמרה הוא הוי"ס צקו"ה כי אותך קויו כל הויס לשון קויו מלשון קו והמשכס שיתלמו הצ' שמות הכל' והוא קו"ה. לשוני חסנה לרדק ואז כל הויס חמלה וסבן כל זה.

פתח ד' דרך א' בו יתבאר מלת לולב ולבגון

כתיב ארזי לבנון אשר נטע. ואמרו מלמד שעקרו

הקצ"ה ממקומם ושחלן צמקום שמושה פרי. להצין זאת אוריעך מחלה מ"ש שיעבד נטע ארזים צמלים וישראל עקרו אותן וסולין עמם וממם נעשו העמודים דכתיב עלי שטים עמודים. אך זכור חזכור מה שכבר נח' צמער א' שחמלה מעצ"ר כחגלו רק ד' אורות ונה' סס כי צחי' הד' שתי קוד ז' תחמכות של י' ספ' שחמלה צתה' עילאה וסס היו מצי' יקוד העפר קוד צחי' האמורי' והיו צמס הרבה גבורות וכסס היו לחמין כל הדיקים קוד מ"ס הדוקים קוד מי עופנא ודלו לשמה אח הארץ עד שנער צמס הקצ"ה וירדו למטה מחת חלי עסירו תחמכותה ואותן שסיו גבורות קדושות עלו למעלה צחי' עסירו עליונה וסיונו ע"י אור מהצנים שהיא מן ג' ראשונות קוד הראש שירד שלהנחא דרועה וסיונו קוד הבערה שבער צמס הקצ"ה וזה האור נוכח צמס ישראל שהוא כוערין לי ראש. ואחר שחזר זה האור לעלות לידק צמער עלו עמם כל הגבורות קדושות וממם נעם אח"כ ויק' שחמלה

דרך ב' בו יתבאר סוד לוחות אלהים

כתיב וסלחות מעשה אלהים הנה. כבר נח' צקו"ה לוחות אלהים שרונם לבי' דבינה המחלגים

צ"א לחת לו מוחין ואז ירכותים ומעננים כאזכרים כמ"ש צקו"ה ודליתם על האזכרים. והנה נח' כבר כי מחמלה צא"ס מוחין דקטנות קוד ט' אלהים ואח"כ מוחין דגדלות וסיונו כי מחמלה מחמלה אור הבינה קוד אלהים ואז מקבלים ז"כ קוד ו"ה שצמס כדודע מן ד' אהים שצקוד אינא קוד ד' אלפי' שהם צמקפר מד"ה צקו"ה ומדה ימי מה היא כמנב' דרצרי הארז"ל ואז יורדים הגבורות דלינא שסס קוד ס' אחו"י מנלפ"ד שסס כשולות צקוד חקרים כנגזר' ובגזר' שגבורות וסס קוד עמר אלצעין של ידיס שלמעלה ומופרים

וחסרים את הנזל בקו"ה נזל חפרה קרים וטושים אוחס כלי כמ"ס כנר צקוד מיעדן הידים כמ"ס כל מיעכות של בית רבי שמר טום ועדיין שמר בהמיריחא קיינא שפדיין היא צקוד הדינים שסוף קוד דס בתולים היולא על ידי מיעדן הידים קוד אח"ה צרצו עמולה ד"ס. ח"ס ו"ה לוחם ו"ס רומ לוצי עמקלים מוחין דלינא מן ד' אלפין שהם נמספר לוח"ה מנעסח אלחים טומה ר"ל עדיין הם מוחין דקטנות קוד טס אלחים כעצור צדברי האר"ל והצנ: **ובאלה** הצדדים חצין קוד גדול נמאמר"ל שאמר חצוקן ענ עונס ועמד צבוכה כו' והס"ז לו הקצ"ה כתוב א': צלח: והסוד הגדול ע"פ שכת' כבר כי ע"י הגבורה דלינא הוא חפירה הנזל ונעשית צקוד כלי שסוף קוד לוח' ה' ט"ס זו שני פתחים שנעשה ע"י כפל הגבורות דלינא כמ"ס כנר: ועדיין שמר בהמיריחא קיינא צקוד הדינים קוד דס בתולים שאף שהם עמורים חייבין לעשה דס כחידל. ח"ר ד"ל קוד הדינים כעצור צדברי האר"ל: ואחר שצאים החקדים דלנא קוד מוחין גדלות קוד טס אי"ה ואז מנחמרים אי"ה אלחים שסוף קוד אל"ף ע"ה. ואז מנחמר הא' עם ד"ס ומנחמ' הגבורה ואז נעשה טומה צקוד אר"ס שסוף עלינו דכולל: והנה חצוקן הוא קוד גבורה נמספר. הטומה שסוף ענ עונה קוד חפירה הנזל שנעשה על ידו ואמר כפל ענ עונה קוד צ' חפירה דכתיב חפרה קרים כחה דרבי: טעם כמ"ס ועמד צבוכה שפדיין לא צלו האורות דלנא שהם דוחים את הדינים לחן כמ"ס ואז היא עדיין נקראה שמר צקוד הדינים ח"ס ועמד צבוכה שכ"ז שלא צלו האורות דלנא עדיין הגבורות הם צבוח הנזל והיא צקוד הדינים והוא קנר שבוין שהשפך האורות דל"י שאף באורות דל"י אין אחיה למיטיבים כמ"ס כנר ולא ידע כי נחשתלשלות' לעשה דעין מנחמן מינה ולכן שאל מדוע דרך רשעים ללחם והס"ז לו הקצ"ה לא כמו שהם קוצר אלל עיקר מיוסות הדינים ולהצריח החלונים הוא ע"י אורות אלל העתהצרים באורות דלינא ואז הוא קוד אי"ה אלחים טומה שלים: קוד אל"ף והוא מנחמר עם ד"ס קוד ל"ה נמספר הטומה ואז נעשה אר"ס טומה עלי' עלינו דכולל ח"ס כתוב אל"ף בל"ה והס"ז כ"ז:

אות מם

פתח א' ד"א בו יתבאר קוד אות מם בצורתו

כתיב מנחמן שכתו הסגיח אל כל יוסצי הארץ: טעם אומרו מ"ס וזה טעם משל לשנים דדים צמדור אחד: להציג זאת דע כי אות מ"ס היא כפול וכלל א' רומ למדה א' בפני עצמה אך שהם קמוכים לעד לעולם עשויים צלחם וישר כמ"ה לפנינו: והנה אות מ"ס חקרכוה ומלכוחו שכ"ז מהם מורכבת מן צ' אותיות כ"ז אך שא'

שמיים רוחים רק למדה המלכות שהיא קוד מיר מרונע
 שכוללת גם לנטי' כע"ש כבר וכללותם מעשר הוא הוא
 דע"ס. שכתבתי בקוד החוג הוא בקוד מ"ס פתוחה
 כע"ש בוצר ובקצירתה לזמנה לריכה לקחוס ולקבוצ
 דלתות" שסס שני הדלתות החלונים שלא יכנסו וז'
 נסכלם וסבי דלתות הם קוד מ"ס קטומה של לערנע
 שפתחה בקוד סכרנז פתלה ולא חוסף קום נחלי' ישראל
 נחלה דחלי' וא"ס לא ידעה זס אי"ס עדה. וגם כסתי'
 משפעה להחמורס דלחצי ותקס צמוד לילה ותחן מרץ
 לציחה וחק לנעדרותיה ולא סיה פתוחה לעטס שסוא קוד
 סחלן שעי"י סחלן סקנ"ס שסוא קוד סח"ס חסגיה
 נחמורס לחה לל"ס כדרכיו דכחי' חסגיה מן סחלונות
 כי ציחה בקיר סקומה וסחלון פתוח מן לזמנה וקס הוא
 קוד סקום חסע סקי' שסוא קסוד צוס סחלון שעי"י זס
 סחנז סוא קיום כל סחלונות בקוד סלענז חסע מל סקד
 מוקד עליו מלמעלה וקוד סחנז סוא סקנז סמנדיל צין
 אלילות לצריחה וסחלונות יודנה ובוקנע ז' סקנז ונעסיה
 כסר לצריחה וכסא לספסלה ולא נק' מוכן. סנצו ועל
 דיה סוא חסגיה על כל יוסני סחלן ולא סיה בקוד מ"ס
 פתוחה כי כל סקפ"ע סוא צרח דסוי"ס שסוא כ"ו קוד
 מ"ס פתוחה : אלז כסתי' מקבלה ולין משפעה סיה בקוד
 מ"ס קטומה. סרי כסנזר כל סחגיה לחיה מדה
 ולא"ס נדיתה לוח מ"ס רוח נצורו. ונחה כסר
 לוחז נצניו :

פתח ב' ד"א בו יתבאר סוד אות מ"ס בטנינו

בתיב מ"ס רנ"ס לא יוכלו לכנות את האספה.

סחלה אי"ס מ"ס וא"ס מ"ס : דכחי' וי"י מנדיל.

צין מ"ס למ"ס. אי"ס מ"ס מקנרל דיעינא וא"ס כולל

סחול ורמז"ן צ"ס פעמים אור נעמס צרס"ס. וא"ס

מ"ס מקנרל דסחלל דליטן מ"ס מעס קוד נצורות גסמ"ס

וא"ס רמז"ן צ"ס מ"ס נעמס צרס"ס זלכן אור ר"ע

לחלמיריו כסחנינו ללזני מ"ס ססור לא סלענז מ"ס מ"ס

דללו סקילין ליטן מ"ס עללן למ"ס סחלן. וקוד לזני

מ"ס סס קוד גנצורות דלוא"ס כי סקקד"ס מוכ"ס מעס

צסס אור וגנצות דלזל מוכ"ס פעמים צסס אור ופעמי'

צסס מ"ס ופעמים צסס על. וגנצות דליעל מוכ"ס

לפעמים צסס מ"ס ולפעמים צסס גסס או מער ולעולס

מוכ"ס צסס אלז"ס קוד לזני צר כזו כסנזר כבר

נצער סא'. וקוד מ"ס סוא קוד מ"י. י"ס ססס קוד

מ"ס דוכרין ומ"ס סקנ" וסס קוד צ' מ"סין קוד מ"ס

עליז"ס ומ"ס סחמו" : וסקיע קוד סיד' מנדיל צין

מ"ס עליז"ס למ"ס סחמו" ורנח צ"ס פעמים קיע

נעמס צרס"ס וקדל"ס לזני. מ"ס ססור כי לעולס

סקקד' בקוד קודע וסנצות בקוד ססור דמקנרל דלי"ס

קקדלו סל"ס מ"ס' ועל"ס אור סכרנז חקק"י עליכ"ס

מ"ס מ"ס' וססר" ור' וסס מ"ס ללז"ס כי סס צל"ס

מעקד מ"ס מ"ס קוד סכריכס סחלונות ומצ"ע למערי צ"ר
 ססוא קוד ללז"ל נעמס ססוא. וא"ס ככר' מ"ס סח"י
 ססס מ"ס מוכ"ס וקדח"ס מ"ס סח"י דלסרן מ"ס
 סח"י. וסס צרח דרצ" ססס צרות נצני"ס סח"י לא
 יכילו סמי' כי ליכס צל"ס מן סקקד רק מן ססספ"י
 ללספס מוקד לכור ססחלון סקקד אל"ס ססוא סקד
 סלי"ס קוד לכור סח"י ססנז מן סקקד קוד סל' :
 חס קקד אל"ס ססרנז נצסוק סכלס וסחנז מ"ס וסח"י
 יל' "פעל"י ח"ן וסס קקד"י מ"ס רנ"ס. וסס כסנזר
 כצ' מ"ס מוכ"ס עללס וגם מוכ"ס סחלון וסססס עללס
 סיה קוד כלס מעס ססס קוד סלססס וסח"י ור"ס
 דלסקק"י סח"י רע"י סח"י כע"ס ככר. ועל"ס סלענז
 וככר' לסר לא סחן וסוא קוד יסל"ס מל מעלס ססס
 ח"ן צוס סליעס לסחלונות חסע סלענז מ"ס רנ"י. לא
 יוכלו לכנות את האספה : אלז מוכ"ס סחלון סח"י קוד
 נצס דוד וסוא קוד יסל"ס מל מעס ססלענז צ"ס ד'
 זר"ס על"ס כחי' לזי ענר מל נעמס סס"ס סח"י :
 וסס נצס סח"י כחי' יספד יח כל ס"ס. סח"י
 לז' מוכ"ס סל' סקקד"י י' ס' וסס רנח' נצניה כל
 ס"ס ססוא קוד מענר י"ק קוד סלי' ססוא נעמס
 כ"ל ס"ס : וסספכו לר"ס נעמס סס"י וסס' ססח"י :
 וסכונות כי מ"ס ססח"י ועל"ס סקומה חנ"י לז"י מ"י
 מ"ס סח"י : ססס מ"ס עליו"י ר' דספסל על"ס סקקד'
 מוקד עללס קוד ססס רנח וסוא קוד מ"ס מ"ס
 צו ד' יוד"ן נעמס מ' ססוא מ"ס מ"ס דכחי' מוקד
 'סחלן ס' וס"י ס"ס קודס סח"י חנ"י ססח"י לח"ס
 כי לא ס' צוס סקד מ"ס סח"י וס"י קוד מ"ס ססח"י.
 וסססס סחלון סח"י קוד חסל מעד קוד מ"ס סח"י
 סח"י מקבלה מן יקוד ח' סכלל ד' ססח"י סס"ס
 סס. סס סח"י צסס"ן נעמס מוקד ולכן לז"י מ"ס סס
 ככר סח"י כל לא כלל מן ' וס"י סקקד' ססס
 רנ"י ולז' סססס ז' ס"י מ"ס סס"י לכן ס"י סח"י
 מכל סקד"ן קוד מוכס צח"י מוכס סח"י קוד סקקד
 כסנזר מוקד דרצ' סססר סכל פסס מעס נחלס מעס
 צס סלענז וס"י קוד מ"ס קטומה. ונצס סח"י ססס
 סססס ססלענז מוכס יסל"ס קוד סססס סח"י חס
 קוד מוכס יסל"ס פתח"ס נצ"ס ססח"י כחי' סססס
 סססס וסל"י צס ד' זר"ס דכחי' ע"י מ"י עד ס"קד
 צס עד ס"קד ולא יקוד ככל כי רק סססס ססלענז
 וסס סלענז י' ענז בקוד מוכס ס"י דכחי' סססס
 צ"ס סססס וס"י ססלענז מל נצסלענז מל ד"ק קוד
 סססס ססלענז. וססס סססס סכ"ן סססס יסל"ס
 סלענז קוד סססס סססס נצס סקנ"ס סל' יכסס
 צ"סל"ס מל מעלס עד ס"ססס צ"סל"ס מל מעס
 ולכן נקסס סססס וסוא קוד מ"ס קטומה מל
 למצ"ס סססס סססס סססס וסססס. ס"י כסנזר
 לך סקד מ"ס סססס וס"ס קטומה חנ"י לז' מוכ"ס

סמס סוד נ"ס עליוני וניס תחתוני וסנן כ"ז :

דרך ב' בו יתבאר סוד מים ומן ומקוה ונ' מתנות ומרים ומטה משה ומט"ט ומ' מלכות

הנה עתה אודיע סוד ג' מתנות שנתן הקב"ה לישראל שהם מן ובאר וענין כבוד וקיום חזרו בשביר משה : ותחלה אמר סוד גדול במה שהוא מליאה נשגבה שמתחלה אמר הקב"ה למשה בחורב והכית בצור שצוה להכות את הצור שיתן מימיו : ונפ קרא אותו ציר : ואחר מלת מים שנחלק הבאר שהיה בזכות מים שאו אמר לו הקב"ה ודברתם אל הסלע שצוה לדבר ולא להכות וקרא אותו סלע : וביתר צריך לבאר דברי רז"ל שאמרו שנתחלק למשה סלע במלע שריבר אל סלע אחר ולא נתן מימיו : קדשה שמה היה באותו מקום כמה מלעים או לפחות ב' מלעים למה לא נתן לו הקב"ה סימן לאיזה סלע דבר שלא יפעה ויבא ליד חילול השם : וגם הדין ה' תכפר בסלעו מן ויצא מים ולא סלע אחר שאם נאמר שזה הסלע מסוגל ליתן מים עדיין עיינו לא יתקדש שיש עי' ויותר היה קדוש אם יצא מים מאיזה סלע שלא מסוגל לדבר זה : גם קשה אם כונת הקב"ה היה רק שידברו אל הסלע ולא להכותו למה צוה למשה לומר קח המטה בידך שיש רומר שבשביל זה בא ליד מכות : ועוד מ"ש התנב ויכו מעמם מאי נפקא לן מהם אם הכהו מעמם או שרשה או מעם אי ועוד קשה על מאמרים וז"ל שאמרו שבעים א' יצאו מימיו רם שהוא מליאה נשגבה : מ"ש הכתוב ויצאו סמני מים רבים מה יצאו לנו מה אם הפסיק דכך העדה ובעדים כורא שחזן מים רבים : אך הסוד הנלמד בזה ענין הרבים האמורים עליהם שיש ב' שושנות שושנה תחתיה היא דאחמר עלה כן רעיתי בין הבנות והיא סוד כלת משה והיא סוד מקוה ישראל ה' כמ"ש לעיל : ואית שושנה תתאה דאיהו בין האחים סוד כחו של אברהם ובכ"ז שמה סוד שם בין הוא סוד באר המרה שרים כמ"ש כי היא שואבת מן המקוה : ואתחבר בין במקוה והוא סוד בא"ד במספר השוה : ולכן ה' הבאר בזכות מים כי מים היא רומת לשושנה תתאה : מ"ש ע"ה הוא בסמס ארץ סוד א"י וכתוב והארץ היום תלי לם שהוא יודת למשה ומה' כשת סממ"ס כמ"ש כבר : והוא כ"ז שישאל בגלות אי ב"ה החול ההנהגה ע"י מ"ס ועליו נאמר תחת שלש רגזו ארץ תחת עבד כי ימלוך כי הוא נק' נער עבד כמבואר בזה וכתוב אי לך ארץ שמלך נער וכו' שהנהגה על ידי יש שלימה לסי' ארץ מים הדוניים שעוברים על נפשינו כי הוא סוד עץ הדעת מור כמ"ש כבר : והה היה כונת הנחש שהסית לאדם ואשתו לאכול מעד'ה וגם מיה לכל העולם : כי שם סוד המיתב כמ"ש כבר : והוא סוד משה שנהפך ממטה לנחש ומנחש למטה בסוד מור כמבואר בדברי האו"י וז"ל והוא סוד המלבוש קדוה של כנפי כמבואר בזה וסודלמן שבע"י : הוא סוד המעטלים כמ"ש כבר ובעת רצון כתוב ורית'י רוכז ברת עולם ורית'י בגונון נהיין כי היא מתפשטת מלבוש חול ואתלבוש בגדי שבת דכתיב ששפתי את כתנתי איכבה אלבישה וגו' : וסוד בגדי שבת הוא כי שושנה עליאה מתלבוש בה בעלותה למעלה להורונו עם הת"ת וסודת סבת שלום עליה כמו שאנו אומרים בליכ שבת ופורים סבת שלום ערנו ועל ישראל ועל ירושלים הבין : והנה בארנו כבר בסמ"ה הנוק לנער ע"י רכנו כ"ז וקין לא יחד סמנה שפמ"ס שהוא סוד הנוק שנתחלק לו סלע במלע עולה למעלה כיוון עם הת"ת הוא עולה עמה כמ"ש שם והיינו אחר שהוסר ממנה חלק הרע ונשאר כולו טוב אי טוב מחרבך

בטוב : והסרת חלק הרע הוא סבואר בדברי הארז"ל שהוא ע"י הוהא שלהכותא דנורא : ויורד מלפניו כמבואר בכונת רחיצת תלים במים חמים כע"ש והוא סוד שחן מולסי דנורא דמחיהו למפ"ס שבאים סמס מ' נבורים מנבורי ישראל דכתיב בדברים לא חסר עבר וצריך הבאה כמו שהלכנו המתפלש בא"י : וצריך להכותו בסלע לנער עמר וסוד בסמ"ל הוא ס' ס' אברהם יצחק יעקב ישראל שמהם יורדים הנביות סוד מ' סמס דנורא לנער מההוא עמר דכתיב ונחש עמר להסו ואו כיון שנלקה אחר הוא נשאר כולו טוב : וסוד ההבאה הוא סוד הציוף דכתיב וצליפתך בציוף את הכסף : שעי' הציוף הנו הסינים מכסף ויצא לצוה כלי שנעשה מאנא לשכינתא באו השכינה משפעת שפע טוב לישראל ואין לענינים אחיה : וזה אבד כ"ז שהיא למסא לנער בנות מים במקומו אוי אם תשפיע איזה שפע מנע לההוא דאיקי נבל דכתיב ותחת נבל כי ישבע להם כמ"ש במקומו : וסוד הציוף הוא ס' ס' כי שמי בקדשו : הכוונה כי מן שם ה"ה על ידי צוה יוצא שם מ"ס : והוא עדין ה"ה חלקם בתוך חלקים כי יורד הוא עשר תעשה ממנו ב' אותיות ג"ז שהם ג"כ מספר עשר ותבה כל אות חלק בחלקיו ותאמר ג"כ הוא מ' : ואח"כ תבה או' ז' : ותאמר ז"ל הוא מ"ס דרי לפיכך ג' : אותיות מ"ס מן סממ"ס : ונשאר לך מן שם הו"ה חלקם ורם במספר י"ו תבה שניהם יחד אמר י"ו מ' : יו הוא ריין הרי מן שם הו"ה ע"י הכאה סוד הציוף יצא שם סממ"ס : וכאלה הדברים כרתנו ברת ליישב כל הפשוט : גדל רק צריך שחרע כלל גדול שסבואר כוונה שכל דבר לפעול למעלה צריך אתעלותא מתתא לעילא : ויש אתעלותא ע"י מחשבה רעותא : דכא ואתעלותא ע"י מלה : ואתעלותא בעובדא : וכל זינא אויז בתר וינא : והכל צריך שיהא דונמא למעלה ובעובדא צריך איזה דבר שהוא דונמא שדמעלה שעי' אתער ההוא עובדא לעילא : והבין זה : והנה הבאר היה בזכות מים סוד ארץ כמ"ש לעיל והוא סוד שושנה תתאה בין החושים המתכלת במ"ס סוד עץ הדעת מור : שבו סוד אסור והיתר כשר וסמל סוד וממא מ"ס צלולים ומים עכורים וסודות : וצריך להסיר ממנו חלק הרע אך בדברים לא יוסר עבר ולכן צוה הקב"ה את משה להכות בצור כי צור הוא דונמא הארץ במספר השוה ולא צוה לדבר כי בעובדא דונמא מלחא ולא כמלוא : והוא סוד הציוף כמ"ש לעיל : והנה אחי מיתב מרים שהוצרך להחזיר להם הבאר בזכות משה שמדריננו למעלה והיה צריך להוציא מים מן המקוה העליונה סוד כלת משה אשר ע"י נאמר אני ה' לא שנית ותכתיב אני ה' וכבודי לאחד לא אתן ושם אין צריך הבאה רק פיוס דברים כי שם סוד הדבור ולא הפעשה ובמלולא תליא מלחא ולכן צוה הקב"ה ודברתם אל הסלע ולכן שנית בלשונו לקריתו סלע סלע צור כי מלע ע"ה הוא דונמא מקוה במספר השוה : והנה נתן לו סימן טוב באמרו ה' : והנה משה כיון שאמר שפעו לא המורים ובא לכלל כעס לא לכלל שכתה : הכוונה כי במשה כתיב והאיש משה עני מאוד שהוא זכה לבינה סוד שושנה עליונה שבה שסוד העונה כמ"ש כבר והוא עצמו סוד הוכרין סוד הלשון כמ"ש כבר וכיון שבת כלל כעס מנב בדרתו ופסג בלשונו ומד בא לכלל שכתה שהוא היסד הוכרין ופסג במלולא שהוא סוד הלשון המתחבר בשפה עליונה סוד שכינה עליונה במספר השוה ונחלק ממנו סוד הדבור וידן מן מדרגתו להחזיר סוד שכתה תליא עובדא סוד מלולא וזה שנתחלק לו סלע במלע ודבר אל הסלע ולא הועיל כהם כי כבר נחלק ממנו סוד הדבור וצריך לעובדא : ולכן ויד את הסלע פמ"ס : ומעם מעמס

מעשים שהם סוד כ' הבאות היינו סוד ב' צדומים של משימ' כמ"ש לעיל. והסוד הוא כי כאשר בא לכלל שכתה ונתן כח לס"א לראות בקדושה סוד ע"ה מור'. שצוה לו הקב"ה קח את מטק בידך ר"ל ברשותך שלא יזיה עבד מולך ועתה הורו את השכינה להתקדש במור' סוד השכתה סוד הרע שנאחו בטוב והרע כולל ב' מיני רע הא' סוד הרמ"ם ממאס' שהם ריבין קשין שמאכין והב' סוד מים עכורים וסודותם שנק' מים עכורים כמ"ש לעיל וצריך להפסיד אותם ע"י ב' הכאות כמ"ש לעיל ולכן בפעם ראשון יצאו מים ואח"כ יצאו מים רבים ואח"כ וחשת העדה ובערים מן המים צלולים. והנה חטא משה היה ממש כמו חטא אהר"ה שרם מ"ה דעצמו כן נ"כ משה נרם מ"ה לעצמו. ובזה יתרו כל השאלות והכן כ"ל. הרי נת' לך סוד הבאר של מרים. והנה עוני כבוד מבואר עמ"י מאמרים ז"ל שהיו שבעה נדר ז' ימי הבנין שבהם סוד ז' הקפות כמבואר בדברי האר"זיל והחסד הוא נקי יומא דכולא יומי דכתוב יומא יצוה ז' חסדי יומא כתוב יומא דכולא יומי לך שהוא הראש וכולל את כולם ולכן אהרן שמדתו חסד לכן בזכותו היה ה' עננים. וכשמת אהרן חזרו בזכות משה שהוא סוד הרע וכתוב וברעת הדרים ימלאו והמן הוא בזכות עצמו של משה שהוא רחם מן השמים כי כבר נת' שסוד הרעת הוא סוד הביכיה סוד ז' מלאי הוי"ה במספר יב"ד סוד הבינה העליונה ובד' מלאים יש בהם ט' יודין במספר מין. הרי נת' לך בקצרה כל ח"ה מתחנה. כי לא רצית להאריך בהם כי כבר ביארם בכתבי האר"ז ז"ל וכבר נת' סוד אות מים כמנינו ועתה נבאר בבנינו :

פתח ג' דרך א' בו ית' סוד מעשה המנורה והמשכן כתיב וזה מעשה המנורה. מלמד שנתקשה בה משה. עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש כבד"הניש בזה התנא הירשב"י ז"ל למה נתקשה משה דומא באלה הדברים הנרמזים באותו"י שמו של משה. מנור' דאמרן. משכן דכת"ל ככל תבנית המשכן אשר הראה ה' את משה בה'. ושניהם נרמזים באות מ"ם של משה שקדים דכתיב וזה יתנו מלמד שהראהו משכב של אש ואמר לו בזה יתנו. והוא נרמז באות ש של משה. החרש היה רכס מלמד שנתקשה משה. עד שהראה לו באצבע ואמר כזה ראה וקדש והוא נרמז באות ה' של משה. וכדי לבאר זאת תדע כי כל אלו הדברים הם רומזים לראות מ"ם שהיא מנורה. הכוונה שרומז לשושנה. וא"ש שושנה ושניה' נרמזי' באות מים שהיא כפולה כמס"ל. והנה מנורה אמרו דאית מנורה ואית מנורה דכתיב שבע ושבע מצקות. והם סוד ז' נרות כבוד שיר משולש שהשביעי הוא סוד שושנה עיראא סוד כלת משה ונקראים מאורי אור. וז' קני מנורה כבוד שיר מרובע שהשביעי הוא סוד שושנה תתאה מרת דוד ונק' מאורי האש כמבואר בזה"ר. והנה משה סבר לפי דעתו באשר שמדרגתו למעלה א"כ כה מה שצוה הקב"ה לעשותו לעורר דמיונו למעלה בראי' יהיה מדרגתו שהוא למעלה וכאן במנורה באשר שאמר לו הקב"ה אל מול פני המנורה יאירו שבעה הנרות שכונותו שימשך הארה סין ז' נות למנורה שהיא סוד ז' קנים וא"כ הרי כי המנורה היא לאו מדריגה דידיה ולכן נתקשה היינו שלא ידע כנגד איזה דוגמא יעשה אותה כי הוא סבר מאחר שמדרגתו למעלה אזי כל מה שיעשה יהיה כנגד מדרגתו. והנה נתקשה לו היינו שהיה מתמסר כנגד איזה מדה יתבונן בעשותו עד שהראה לו מנורה של א"ש שהיא מדרגה. תחתונה הרומזת במלת א"ש שזה היו תחתל נבואות של משה דכתיב ורא מלאך ה' אליו לבכת אש מתוך הסנה כמבואר בדברי האר"ז. ואף שמדרגתו למעלה עמ"י כבר ביארנו שהוא לפעמים גם נרמז במדת הת"ת המדרגות למדה התחתונה שהיא שושנה תתאה סוד מאורי האש : ח"ש מתוך הסנה. הכוונה מתוך היינו הנעלה של הס"ה כזה ח"ש סמ"ך נר"ח"י הוא קר"ל הרומז לת"ת המדרגות בלבד

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות מם בבנינו כתיב מעיין חתום רישא דקרא נג נעול מעיין חתום. זה הפסוק רומז לכנס' שהיא נמשלה ליונה שנאמנה רבן זונה כך ב"י נאמנת לקב"ה. וזה נרמז באות מם במילואה שא' מ"ם מתמלאת מעצמה שמים מוריד מ"ם כסוד הרלקת נר מנר כמו שנת' בשער הב' : והנה כל האותיות מקבלים הרבה מאות אחרת כגון אות א' שאם תבנה אותו בבנינו שהוא מלאו הוא כזה אל"ף הרי נרמז מן ב' אותיות אחרות שהם ד"ף. וכן ב"ת וכן כל האותיות ואף אות ה' ו' לפעמים הם מורכבים משאריות אותיות כמו שהראה בנ' מילואי הוי"ה וזלת אות מ"ם שאינו מקבל שום הרבה לפי שאות מ"ם דומה למדת המלכות סוד ב"י שאינה מקבלת שום הרבה מאחר ונאמנת לנבי קב"ה : ועמ"י אמרתי דבר נאה ומתקבל בפסוק אני ה' לא שנית' אף כי כבר ביארתי בכמה פנים עתה אוסיף לקח : כי כבר נת' כי ב' מילואי הוי"ה כוללים כל האותיות : ע"כ תחמה סוד אצ"י שבאצ"י. בינה מ"ב סוד בריאה שבאצ"י : ת"ת בהכללו ו"ק. מ"ה סוד יצירה שבאצ"י : מילוי ב"ן סוד עשי' שבאצ"י : והנה בנ' מילואים הגיל האותיות מקבלי' הרבה מאות אחרות ע"כ בראי' ס"ג ה"ה ב"ד"ן וא"ז באל"ף מ"ה באל"ף. אבל שם ב"ן שבמלכות אינה מקבלת הרבה משום אות רק כל אות מתמלא מעצמותו כבוד הרלקת נר מנר כי אות יוד הוא י' ויד הוא ג"כ י' הרי צאצאיו כמותו : ו"ה ה"ה ב"א מתמלא מעצמותו וכבר נודע כי מדת המלכות נקראת אני : ח"ש אני ה' רא שנית. והוא מובן : והפעם בזה כי בסדר זו פנו גה כמה גדולי הדור וקצו כנסיעות שרצו לעשות אותה רשות בפני עצמה לפי שהוא סוד העשירית שהוא סוד הרבני שהוא בא אחר מספר השלם שסמך השלם מסתיים כמ"ש כמ"ש כבר : לכן בא הרמז לעולם במדה זו להורות על היותו השלם שהוא ה' אחד ושמו א' : וכן בא הרמז באות מ"ם שמילואה נ"ב מ"ם ונת' כי כל

נחשכבו שם באותו שמרה עד שעולים הנמצאות מבית
רפ"ה נצחית ע"י מצעה הצדיקים ואז הם מתלבשים באותם
פיסין ועולים יחד בסוד מ"ן ונחשבים כוונת וז"ל: וז"ל ספתי
שביתת שורש לעניים ואכזבים שהם סוד המלכות נצחית של
השברי כלים שנקרא עניים ואכזבי הארץ כמבואר בנזיר
ולכן בני עורמות אבי' בכל א' מהם יש סוד מעקה היינו
שהחשמל נחשק נגד גוהלים וז"ל שהם סוד קרע ארץ
והוא עצמו נגד כריאה שלא יפלו אלו המיפין מן אצ"י דבריאה
כי אם היו יורדים מעולם אל עולם שלמטה היה נח בהחיצונים
שלמטה להאחו בהם כי כבר היה שולש בהם סוד המיתה
שהוא ירידה מעולם לעולם כמ"ש כי: ואז היה נחשק
דח"א נח גדול לעדות גם למעלה ולתוך מתוך הנוקבא דאצילות
ששם הוא סוד דרי בהמה כמבואר מתוך דברי האר"י וז"ל
וזהו ולא חשים דמים בביתך כי כיון שהם יונקים מנה
היא שופעת מור ה' דמים ממאים ח"ש כי יפול הנופל מננו
הנופל כבר שהם סוד המיפין הנופלים למטה ומתעכבים ע"י
המעקה שהוא סוד אור החיצון של הבינה סוד נבונה שהוא
סוד מעק"ה ע"ה כמספר השור. וכבר נתבאר שכל עולם הוא
כערך הו"ה לעולם שלמטה ממנו. והוא דנג"ך סוד הו"ה
כמספר השור? והנה נתבאר כבר בשער הב' שהחשמל הזה
המלכיש דו"ח רצ"י הוא מן אור החיצון של בינה והוא נג
הבריאה וז"ש א"מא עילאה מקנות כבוריא. שהוא סוד
הבריאה שנקרא עולם הסא. והמעקה דצידה שהוא סוד נג
הצידה המעקה היא סוד החשמל המלכיש דו"ח דבריאה
שנתבאר שם שהוא נעשה מאור החיצון של ו"א כמ"ש שית
ספ"ן מקנני במלאכי שית ספ"ן הוא סוד ה"א מקנן בצידה
סוד עולם המלאכים והמעק' של נג העשיה נעשה מן החשמל
היורד מן מלכות כמ"ש שם א"מא תמאה מקנות כאופן שהוא
סוד העשיה. ולכן חרע כי המעקה שכן אצילות בריאה
שנעשה מאור החיצון של בינה מן אלהים שאותוים שרה
הוא סוד אור החיצון ואותוים של אלהים כוה א' א"ל א"ה
אלה"י אלהים הוא כמספר ד'. ויש בו מ"ן אותיות הרי
רפ"י סוד מעק"ה כמספר השור. והמעקה שכן כריאה צידה
הוא סוד שם א"ר שהוא לשון תקיף ובעל יכולת כדכתיב
ואת אילי הארץ ושם א"ל כוה א"ל אר"י למיד הוא סוד
מעקה ע"ה כמספר השור. והמעקה שכן יצירה לעשיה הוא
סוד שם ב"ן ואחור"י של ב"ן קדים וב"ן עס קדים עס האות'
שהם כיד הוא סוד המעק"ה כמספר השור ונתוסף עתה ה'
הידועה הרום לנזק. הרי נתבאר דך סוד המעקה של נ"ע
אב"י ונעשיה א"צ עוד מעקה והכן:

כלב אש הוא היה מדינת דוד המדבר דכתיב קול דברים אתם
שומעים מתוך האש זה הדרך מלדה לכל הדברים שנתקשה.
והקשריה מתוך דוקא לפי שנרמזים בשם כמ"ש לפנינו משכן
מבוא מתוך דבר האר"י שזה המשכן שהם במדבר היה
מדינת תחתונה משכן שהיה בשילה כי משכן שילה היה
בז"י מים במדבר שהוא בח"י משה כמספר שיליה אבל
במדבר היה בכח"י אחוריים של שם אלהים היינו ב"ם ר'
שהוא אחוריים של אלהים שמשפרם ת' ועס י' אותיות של ב'
שמות אלהים הוא כמספר משכ"ן ולכן נתקשה נ"כ כמ"ש
שקרים מבואר בנזיר שקל דא ר"י דאד"ו אבנא למשק
ב"י תצי שקל ה' ולא כמ' שהינו כמ' חמ"ס שמי"ש דא
י"ד הוא רמז לאבא וטעו כוה כי שקל הוא סוד נפ"ש
כמספר השור והוא סוד שושנה עילאה סוד נפש הכללי של
עולם אצ"י שנק' אכן שחיה וזכן אמר דא יו"ד והרד ספרש
דאד"ו אבנא דרמז שהיא י"ד שקבא רמזו לשושנה עילאה
שהיא נ"כ סוד יו"ד כסוד"י של אר"י וי"ד שר שם יאדוה"י
כמבואר בנזיר ותצי שקל הוא סוד שושנה תמאה שהוא סוד
נפש דנפש דאצ"י שהוא סוד חצ' נפש שהוא סוד אהר"י
של אלהים כוה א' א"ל אלה"י אלה"י אלה"י ששם האותיות
הוא כמספר רמ"ז כמנין חצי שקל והשקל ד' גרה שהוא
י"ד כמספר עשר"ס שהוא כח"י כמספר השור סוד עשרת
תמא"ת ישראל והנה זו המדה כריאה מתחברת מדה תחתונה
לחשפ"ע בה נקראת שקל ששם וכערך יו"ד נגד. אכן
בשמתחברת למדה עליונה לקבל מנהגה היא כערך ה' שהוא
חצי שקל נגד שלמעה: וזכן נתקשה לו. והנזק דתמאות
לו שהוא מסבך שר אש ר"ל שושנה תמאה שהיא סוד א"ש
כמ"ש ורמז לו בל"ל מסבך שהוא כמספר ק"ך ע"ה לרמז לק"ך
ציוני אלהים סוד הרינים ולכן הוא של אש. וכן החדש
נתקשה לו שהיה לפי דעתו שיהיה סירהא חמד כשלימותא
כמ"ש ב"ם שלמה ולא היה שייך בו חידוש החדש כי כ"ס
שלמה היה התנהגה ב"ם תהול כמו שהיה ב"ם משה ביום
השבת כמו שנרמז בספוק' מזמור' שיר' לו'ס 'השבת משה שלמה
ששושנה תמאה היה נכללת בעילאה ששם כח"י וכבר
דאד"ו לא אתן ולא שייך בה חידוש הדבנה ולכן נתקשה עד
שהיה נזק באצבע הכוונה שהיה לו שכימ"ד ער"י לא נתקנה
הסירה וער"י היא כסוד החותם הגדול שנתמנו כל מעשה
בראשית דכתיב בראשית ברא אלהים 'את השמים ואת
'הארץ שהוא אלה"ה שכלמילואו הוא סוד אצ"ע אלהים
כמספר השור וכל מעשה בראשית היו כסוד המכ"ע סוד
אלהים כמספר השור הרום לשושנה תמאה כי עילאה הוא
סוד הריה כמ"ש כמה מעשים. והמעק' כוה כי הכל היה לפי
הדוד כמבואר מתוך דברי האר"י וז"ל מ"י דורות של חזקיהו
ויאשיהו. והכן כל זה:

דרך ב' בו יתבאר סוד מעקה

כת"ב ועשיית מעקה לנזק לא חשים דמים בביתך כי יפול
הנופל ממנו: סוד המעקה כבר נתבאר. ועתה
נחזור על הדברים לבאר במקומן. דע נאמנה כי עיקר האור
היורד מלמעלה דרך סוד עולם שהוא הצדיק עיני יו"ד האור
דכתיב אור וזעזע לצדיק הוא מאיר בפנימיות הדיכס והיינו אותו
אור שהוא רצוי לזריעה כסוד התבוא וזע קודש מצבחה
כמבואר מתוך דברי הנזיר. ואח"י יורדים עוד מפי"ן אורות
סוד המותרי' שאינו רצוי לזריעה הם נופלים על השמלה
וסוד השמלה הוא סוד החשמל שנעשה מאור החיצון של
הבינה המלכשת לזיון בעת הוונת והוא מתקפל תחת רגליהם
ושם נופלים אותם הנמצאות אותה ונקראים ספתי שביתת

פתח ה' ד"א בו ית' סוד מדה משקל מנין מספר

כת"ב מי מדר צטעלו מניס וכל צטעל עמר סח"ן
ושקל צפלים סח"ס ונצטעו צמולאיים זס סח"ד
כבר כתב' ונעמס חוקיק' לנזר. סכס יס מדר סמורד' זו
דכל לה לו תנולס לו פירות לזי סכלי ונצחן ססח
סח"ס. ודצי סמורד סח"ס נצחן סח"ס. ויס מדר סמורד'ס
זו נגד וסח"ס לזנז לו זכס לזי סח"ס צפלי' וסנצד ססח
דצי סמורד' מתקפל על סלסס ונצחן ולכן סח"ס לנצטע'
ססצכס רונחס נצחס סח"ס וסיצס ונלסס. כזי סח"ס כע"ס
לפכיו. וכן סח"ס נ"כ כע"ס סכל לפכיו. כי כבר כתב'
סכ"י דלסנז מלונצס סח"ס נכ"י דלס"ס וסכ"י דלס"ס
מלונצס' סח"ס זלס וסכ"י דל"ס מלונצס' סח"ס נוקנל דל"ס
כח"ס

כמ"ס בשער הכ' : והנה כה"י דלמלא הוא קוד ב' שערי ציפה
 שהוא קוד מד"ה בנוסף השוא. והנה בערך שומלצת לנה"י
 דלמלא שהם קוד י"ן ושמן כמ"ס כנר היא קוד מדה
 הלח. ולעיד שומלצת צ"ל הוא צקור מזה שהאמה
 צפנים ודבר המדר מנחון וכן ה"ל שהוא קוד יעק"צ
 שכולל ז' הוי"ת קוד ז' שמימות שהם מ"ט קוד מד"ה
 במקפר השוא והוא ג"כ צה האופן. הרי כה"י לך קוד
 מד"ה. וקוד המשקל כנר צלצרו קוד שקל הקודם שהוא
 קוד שוסנה ענללה קוד כפס דליללות ופ"ס הוא שק"ל
 במקפר השוא. ונק' שקל הקודם שומקבלה מלמלא שהוא
 קוד קודם ולכן היא נקראת ג"כ קודם כמ"ס כמ"פ.
 והנה אמרו שקל של קודם כפול היה והיינו כי צעה
 שומקבלה מן ח"מ. ענללה ומכ"י קפ"י שלה עשר פעמים
 אלח"הים הם במקפר חלמ"ל הם צ' פעמי' שק"ל וגם היא
 כפולה שכולל' עם שוסנה חמאה וי' קפ"י שלה הם קוד
 י' פעמי' אלח"הים. ושער קפ"י של שוסנה חמאה הם י'
 פעמי' אלח"הים. וקד כול' במקפר צ"פ שק"ל. והיינו עשרים
 גיה כי האורות שלהם הם צקור הגבורות קוד ילח"ק
 שהוא במקפר גר"ה ובסמ"ה שומקבלה מלמלא קוד עשר הוי"ת
 וזה " אלח"הים וקד כולם קוד משקל במקפר השוא. וגם
 צלצל ענלמו שהוא קוד סם ע"צ כמורע ואחוריי' שלו הוא
 במקפר אלח"הים שהוא מ"ו וי' פעמי' מ"ו עם י' השורש
 הוא במקפר משק"ל קוד מ"ן הוא צלילוח ססם קוד
 המנין של כהן גדול שה' מונה אלה אלה ואח"ה וכו'
 כמנצח עתה דברי הזוהר. וצקור שלה קוד אלח"ה צמלי
 ההי"ן שכולם מ"ן ע"ה. וקוד מקפר הוא ג"כ צה"י
 דלמלא כי כ"ה שלה הוא קוד מ"ס שצלוחה. כמנצח
 ועתה דברי האל"י ז"ל וצקור שלה סם קוד ה' אלויות
 מלפ"ך במקפר פ"ר הרי מקפ"ר והנן היעני :

דרך ב' בו ית' סוד מוזהר

כתוב

וכתבה על מזוית ציתך וצבעריך : הכי קוד
 מזוה הוא קוד סם אלח"הים במקפר השוא. והוא
 קוד שוסנה חמאה שמומדת מלמלא ז"ל כנר כה"י של
 ז"ל כמ"ס כנר וסיה נקראת מערכותה מלשון מערן
 שהוא מרבונו של שומר שהיה שומר את הפתח שהם שני
 מזוהם והשקוף כי כ"ה של ז"ל הם קוד ג' מזוהם הנה
 יסמ"ה הוא קוד השקוף כמנצח עתה דברי הזוהר :
 והנה צלצר כי עיקר יביקה החלוקים הוא מן הרגלים
 קוד כ"ה שהם לגר מופלע ועיקר יביקהם מן האחוריים
 לכן עומדת סם הטרקבל של ז"ל קוד רחל וסיה שומרת
 את הפתח צה הגבורות הקדושות שומקבלה מלמלא
 ענללה קוד סם אלח"הים צמלי יוד"ן עולה במקפר ס'
 ים צהם "ג אלויות קוד י"ג עלין תקיפין סקציה לשוסנה
 להנין עליה כמנצח עתה דברי הזוהר והכולל הוא י"ד
 הרי סם שד"ה שהוא שומר את מזוהם הנה : והי"ג עלין
 תקיפין הוא קוד ג' שומות כח"ו צמכס"ז כח"ו שכותבין

דרך ג' בו יתבאר סוד מזוה

כתוב ואם מזוה אננים תעשה לי לא תבנה אתהן גויה :
 הנה תדע כי אית מנחת ואית מזוה אית מנחת שהוא
 מזוה הפנימי מזוה הוה. והוא כנגד שושנה ענללה ונק'
 מזוה הקטרת כי קטרת הוא מלשון קישור כי שם אלה
 ואחיה ורעות ועלה אחמר אחותי דעית' תחתי. והוא סוד
 אבן הראשה סוד אבן שתיה שמשם הושחת העולם והבן
 כ"ו : ואית מזוה הוא מזוה החצון והוא מזוה האדמה ששם
 מקריבין הקרבנות וסוד הקרבנות הוא סוד קירוב הכחות לקרב
 כולם אל המזוה ועי"ה היא עולה למעלה עד הבינה. וישון
 מזוה שהוא זוה הרינין עי"ה החסד והרחמים שהוא סוד א"ל
 הו"ה במספר מזוה"ה. והיא סוד אבן מאבן הבונים היתה
 דראש סנה. ומ"ש לא תבנה אתהן גויה הוא כמו שפי'
 במקום אחר לא תניח עליהם כרול שלא ליתן כה לס"א
 שהם החושים הסובבים את השושנה חמאה שהוא סוד מזוה
 החצון

ישראל כלל ב' אותיות נ"ן וסמך ב' א' בתהלה רדוד
כן נצא בעקבותיו. אך נבאר חללה אות נ' בנ' בחינותיו
ואח"כ אות ס' נ"ב ככל נ' בחינותיו:

כתיב נסלה ולא חוסף קים בחילת ישראל: הנה זה הכתוב
מידשו אותו ור"ל לשבח ר"ל חוסף קים חוסף קים מעצמה
מעצמה כמו בנאולות ראשונות רק עתה רא חוסף קים מעצמה
רק הקב"ה יקים אותה דכתיב אני אקים סיכת דר הנופלת.
והנה לבאר לך זאת חדע כי אות נ' בצורתה הפליגה חכם
א' גדול הדור מבעלי העבודה הזאת והוהיד להסופרים סתם
לכתוב צורת נ' כפופה ראשה שימעלה כפופה למטה והקו
שלמטה יהיה עגול כמו שהיא יושבת בזה והשעם ב' אות נ'
כפופה ורומח למל' בית דוד כשהיא יושבת בגולה וזוהי
לנפילתה למעלה דכתיב אך נפלת משמים הליל בן שחר
והבן. וכן אומרים בתפירת נחם והוא יושבת וראשה כפי
ו"ל וראשה חסוי והוא היא. וסוד הישיבה כבר בארנו בסוד
הס' איכה ישיבה בדר העיר וסוד הנפילה צריך כבאר שלא אמר
דשון ירידה רק דשון נפילה. הבוונה כי לשון ירידה מורה
שיורדת דרך מעלות ושליבו הסולם ואז חדר שלימה אבל
דשון נפילה הוא בלא מעלות ואז תבא ליד פריקת איברים
ושבידת עצם דכתיב שוכר כל עצמות' ולכן אבאר לך כ"ו:
הנה כתיב כי כפני הירעה נאסף הצדיק: הבוונה כי הנה
מבואר בוזה שנקודת שורק שהם נ' נקודות

בזה: רומז למדת צדיק סוד עולם וסוד סוד הסולם משמב
אריצה וראשו מגיע השמימה. דכתיב כי כ"ל בשמים וכאין.
ומתנמינן דאח"ר בשמיא ובארעא והסוד הוא כי הנה הצדיק
רומז לש"ס בכלילות עשר והם במספר צ' והוא עד"ו כי
נחבאר כבר כי היסוד נרמז באות י' זעירא של סינחס ונח"ב
כבר כי כל י"ד יש לה ראש תוך סף סוד מת"ר והם נ'
נקודו' לפי שהוא כולל כל דגיה ועמו הרי שלשה והנה כל
נקודה יש לה נ"ב סוד סת"ר ה' נ' נקודות ונחבאר צ'
והוא רומז כשהוא בסוד הגדלות שאז יש לו נ' שריבות
והסולם בשלימות שג"ל שריבות הם נ' נקודות של שורק
רומזים לפרצוף שלם שהם חביר חג"ת נה"ו והמלכות משלמת
לעשר והוא סוד מלאכי אלהים עולים ויורדים בו שכל עולות
ויורדות על ידי היסוד דרך השליכות שבסולם כמו שכתבתי
כמה פעמים. ולכן נקוד הי"ה שביסוד הוא שורק שהשורק
מורה לקבוע אורות והוא סוד הכתוב אשרק דהם ואקבעם
והבן זה: וכן היסוד נקרא מקבצאל כמו שכתבתי כבר. וכן
קורין אותו נ'קוד בער' עובדת דרדוק בלשון קבוע שפחים.
והסוד הוא כי שני עשונות הם סוד ב' שפחים דכתיב
שפחתיו שושנים והם סוד שושנים עוליהם ושפחתיהם וס"ה
הוא סוד שכינ"ה במספר השוה ושניהם מתחברין ונכללין זה
בזה ע"י הלשון סוד היסוד כמש"ל כבר. וי"ש ומלאכי אלה'
עולים ויורדי' לשון רבי' ומיעוט רבי' שנים והבן זה. וכן
הוא מבואר מתוך דברי הוהד שאמ' ומלאכי אלה' דא
שכינתא עלאה ושכינת' חתאה עולים ויורדי' בו בו בוא"ו
דשיעורא דילי' ג' יודיין' והם נ' שליבות של מולם ושליבות
הוא מלשון משילות אשה אל אחותה ואומר כמה דסריקו
דקחן בוא"ו כך נחיתו דקחן בוא"ו הרי מבואר למדן כי כל
זמן שהסולם שלם בנ' שריבות אזי אף כשיורדת למטה נחיתו
קרי דה שהוא ירידה ולא נפילה ושלימות הסולם הוא כשהוא
בסוד הגדלות שהוא סוד גמלת ברת אבי בעת ההורבן כתב
הצדיק אבר מא' אבר אבר ב' שריבות הרומזים לחב"ד וחנניה
כי מסני הירעה נאסף הצדיק בסוד צדיק כפוף שנאסף חקין
בחלקיו ולא נשאר רק בסוד יו"ד זעירא ולא בסוד ו'
דשיעורא דיליה' נ' יודיין' סוד שורק דק בסוד יו"ד א' הרומז
לנח"י

החצון ובה כלולים ד' אנפין סוד ד' נשי' שהי' ליעקב שהם
לאה ולמח רחל ברהה ובגדמם בקליפה ידיעת המומאה שנים
שקן ארבע בקליפה השפחות קדמת דגבירות כמ"ש בכתבי
האר"ז' והם בנ"ו בלהה רחל ולמה לאה שרית שרהם הוא
ברז"ל וכן כל כלי ברזל רא שמע בהבנותו את הבית כי סוד
בנין הבית הוא ע"י אורות אבא כמ"ש כבר והם דוחים הקליפות
ובדוחים מהם ולא ישמע קולם. אבל זהב וכסף ונחושת
הרומזים לנ' גוונים הקדושים כמבואר בוזה היה בבית והבן כ"ו:

דרך ד' בו ית' סוד מקרא

כתיב מקרא ארני בוננו ידך: הנה אמרו גדול מקרא
שניתן בן שני שמות דכתיב סעלת ה' מקרא ארני:
להבינך זאת חדע כי סוד משכן דומה לשושנה חתאה שהיא
נחשבתה בעונות ישראל והיא שוכנת בין החתונות וסוד
מקרא הוא סוד שושנה עלאה ולפנים' גם שושנה חתאה
בשעורה למעלה ונשרם קומתה נגד כל קומת ז"א ואז היא
מקבלת מן ד' אלפין של ד' אהיות כמ"ש כבר וד' אלפין
במספר מד"ה בס"ה ומדת ימי מה היא שאז היא מקבלת מן
כל העינים של ז"א שיש בו עשר אותיות של שם מ"ה
כמבואר בוזה: והנה שושנה עליונה היא מקבלת מן דעת
עליון סוד עצם ההי"ה כמ"ש ומשפעת בשושנה חתאה סוד
ארני'. הרי היא בין שני שמות הו"ה ארני' וכן שושנה
חתאה כשהיא משולמת בכל קומת ז"א אז היא מקבלת ב"ב
מן הו"ה שלימה סוד הת"ת ואז המלכות דבריהא עולה
למעלה במקום שהיה מתחלה מלכות ראצילות שהוא למטה
חתאה היסוד ואז מלכות דבריהא נק' נ"ב ארני' ומקבלת מן
מלכות ראצילות סוד מקרא הרי מקרא בין שני שמות הו"ה
ארני' כנ"ל. והנה כשהיא נשלמת נגד כל קומת ז"א אז
נחתוק הנה"י שלה שמתחלה לא היה להם על מה שיסמכו
כמ"ש כבר בס"ה חש"ב משבת דגרי"ך ה"א מ"ה ואמת
יש לו דגלים וזה נעשה ע"י מוחין דא"ל' שהם ס' ב'
ידים שמעלה כמ"ש כבר. והוא מקרא ארני בוננו ידך.
דכתיב הוא עשך ויבוננך והוא מלשון על בנו והבן זה:

דרך ה' בו ית' סוד מקרא משנה מדרש

כתיב ירכב אותו במרכבת המשנה: כבר נודע כי יוסף הוא
סוד צירק עלאה סוד עולם והוא רוכב במרכבת המשנה
סוד מטטרון' כמ"ש כבר. ומס"ס הוא משנה למךד וסוד
משנה הוא כי היסוד מקבל מן נ' מלואי אה"י שביסוד א'
שמספרם תניה כמ"ה אשר תניה הורף על השמים כמבואר
דכברי' האר"ז'. ועם נ' מלואי' הוא תניה כמ"ה ותניה תתיה
כתורש הו' כמבואר שם: והנה השמות עצמם נשארים ביסוד
והמלואי' יורדים למטה ומקבל אחת מש"ס. והנה ה' מלואים
הנ"ל וזאת השמות עצמם עולים במספר משנה סוד מדרש
הוא סוד אחוריים ארני' ירדיון' שעולה במספר מדרש'. וסוד
מקרא הוא סוד תורה שבכתב והוא סוד ב' יסודי' דא"ל' כמ"ש
כבר והוא סוד אחוריים של יסוד אבא המתקדש בפנימי' של
יסוד א' ואחוריים דאבא הוא אחוריים של שם ע"ב שהוא
במספר דס"ק ופנימי' דאבא הוא אה"ה כמלוי' יודיין' במספר
קס"א ושניהם עולים במספר אל' שרי' והוא במספר מק"א
עם האותיות. ואין להאריך בזה:

אות נון

פתה א' דרך א' בו ית' סוד אות נ' בצורתה

כתיב סומך ה' לכל הנופלים: הנה באשר שנעים זמירות

לנה" בסוד חרק דכתיב כי רח"ק ממני מנחם משיב נשמי
וא"ע נתקרקל הסולם אוי נפילה קרי ב"י ולכן לא חוסף קום
מעצמה כי לא תעלה במעלות עד שיתחנק מתחלה הסולם .
זו"ס שאמרו על ס' צדיק ונושע. צדיק ומושע אין כתיב אלא
צדיק ונושע מתחלה הוא נושע ואח"כ מושע והוא מוכן :
וזה אשרקה להם ואקבצם מתחלה צדיק להקטת בריה בסוד
חכתי את בריתי יעקב וגו' בכבודו מתוך דברי הוזהר והבן
כל זה :

דרך ב' בו ית' סוד אות נ' בצורתה בד"א

עוד יש לפרש שצורת אות נ' כפופה רומז אל הבינה בסוד
נ' שערי בינה והיא כפיסה בסוד עונה כמ"ש כבר והיא
מתחלת למטה להשגות בתחונות' בסוד הכתיב וגם שמים לא
זכו בעיני כבודו מתוך דברי הוזהר והיא יושבת בסוד והאם
רובצת על הכצים או על האפסידים כמו שבארנו כ"ו כבר
בסוד היררכות שסכנת עצמה הבינה להכניס המוחין בוי"א
ואין להאריך בזה כי כבר נת' ב"ו והוא מוכן .

פתח ב' בו ית' סוד אות נ' במנינה וסודני' שערי בינה

כתיב וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דודו. תדע
נאמנה כי אות נ' במנינה שהוא חמשים רומז לחמשים דודו. תדע
שערי בינה שהוא סוד היובל דכתיב ועל יובל ישלח שרשיו
כי כל הנמצאים שם נשרשו ושמש נשרחים ולשם ויחזרו כל
הדברים אל שרשם כמ"ש כבר בשער הא' : והנה דאיתו
בכתיב האצ"י ב' ר' דיעות מחלוקת בענין הנ' שערי בינה
במקום א' אומר ששמע מסה קדוש האלהי האר"ז"ל ששער
הנ' הוא שער שבני עצמו כמו שארי השערים אך שהוא
נעלם ממנו ואין יכולת להשיגו ועליו כתיב עין לא ראתה
אלהים וזלתי והוא השער שהוא השיג' משה בחייו דכתיב
ויקברו אותו בערבות מוא"ב ושער הנ' הוא הנתיב הנעלם דכתיב
נתיב ים ידוע ע"פ רמז וסודו עין : וכל השערים הם בבניה
עצמה והמ"ש שערים הם ביסוד ובי' שליש ת"ת שלה ושער
הנ' הוא בשליש עליון של ת"ת דבינה שזה נעשה כתר לז"א
ולכן זה השער נק' סלא כמו הכתר וכתב' במספלא ממך אל
תחקור ומשם ולמטה היא מתלבשת בוי"א ולכן יש בה שאלה.
אבל בשער הנ' שהוא למעלה מוי"א אדם אמור על
השאלה כי אין בה שום השג' כמ"ש בתחל' ש"א : כ"ו
מצאתי בכתיב האר"י ו"ל בקצת שוני לשון לחום ביאור :
ובמ"א מצאתי בכתיבו שאין בבניה רק מ"ש שערים כי אלו
השערים נעשו בבניה מדרשית של ז"ל של מאנן תבירן והם
י' רשימות כ"א כלול מו' הרי זמ"ו הוא מ"ט והם סוד י'
שמימות כמו שבארנו נ"ב בשער ב' ושער הנ' אינו בבניה
עצמה רק הוא ביסוד אבא והוא אותו שביד דקיק דלא איתידע
והוא נק' סלא דכתיב סלא יוצ' אל . וכתב' סוד יובל דמ"י
שזה השביד דקיק הוא תמיד בבניה כי הם תיין רעין דלא
מתפרשין לכן נחשב עם השערי בינה ולכן נק' יובל כי בסוד
אבא הבינה סוד מתנה סוד עיראה סוד י' והיסוד עצמו
כבר נת' שהוא סוד ו' ועי' נכנסים הלי"ב נתיבות חכמה בבניה
ונעשים שם סוד ליב אדמים של מעב"ד הרי אותיות יובל
עכ"ל. ומצאתי קריאה על ס' הראשון שאמר שגם שער הנ'
הוא בבניה עצמה והוא סוד שליש עינין של ת"ת שלה א"י
איך לא השיג אותה משה שהוא היה בח' יסוד אבא שהוא
יותר מעלה בקיוש מן הבינה. ואין לתר"ץ כי שליש ת"ת
העליון של בינה הוא יותר במעלה מן יסוד אבא כמ"ש כבר
בסו"ה והשגות תחת העין כמכואר ככתב' האר"ז"ל עכ"ל קשה
האיך לא השיגו משה שהיה סכחי' יסוד אבא דהא כתיב
בעמרה שעמרה לו אמו ומירשו אותו עפ"י הסוד שהכוננה

שמלת עמרה הוא לשון סיבוב כמ"ד ואנשיו עושרים לדוד
שמורשו עשויים לדוד וכן הוא לשון כתר כמ"ד רשע
מכתיב את הצדיק שמורשו וכן הוא שמסבב אותו ע"ד הכתר
סביב רשעים יתהלכין וכתב' וסביבו נשערה מאור כמ"ש
כבר. ואמרו שבספר ביאה אבא ונכנס לפניו מן החרד שהוא
העלה שהוא בח' בינה שבה ובה' בינה לעולם נק' אם
דכתיב אם לבניה תקרא והבן זה מאוד א"כ הרי משיג היסוד
גם לבניה שבה וכ"ש לשליש ת"ת עליון שלה . ולכן הם
הכריעו כד"ע שה' ששער הנ' הוא מן אבא. ואין דעת' נוחה
בוה כ"א שמה שהוא סוד רומז אבא יותר קשה אך לא השיגו
משה שהוא עצמו סכחי' יסוד אבא. ולכן לפי ק"ש שכלי נ"ל
להכריע דד"ע הא' ומה שהקשו כ"ל תח"י הא' אסת ריבב
והוא עפ"י שכבר נת' ששכר נח' ששכר עצמה יש בה ג"כ כליות עשר
ונחלקל ל' חלקים חב"ד תחת נתיב' והכל ביסוד עצמה א"כ
מ"ש ששכיני היסוד אבא לבתי' בינה שבה היינו לבתי' בינה
שבסוד שהוא חלק עליון שבסוד שלה הנק' עלי' ולא רבני'
עצמה שמה שהוא נגד השכל ונגד האמת שהרי כבר נתב'
שהבינה דבינה הוא בנרון דבינה כמ"ש ושליש ת"ת העליון
ודאי שהוא יותר מעולה מן בחי' הבינה שבכללות היסוד
וגם הוא יותר במעלה גם מן יסוד אבא כי יסוד אבא מתפשט
ומתכלש למטה ג"כ בוי"א כמ"ש שלישי עליון של ת"ת
שנז"שה כתר לז"א ואינו מתכלש בוי"א ולכן לא השיגו משה
בחייו. וזה השער הנ' הוא נעשה מכללות הרשימות של ז"ל
ולכן זה השער כולל כל השערים כמו שבארנו כ"ו בשער
ב'. ולד"ע זה קרא מסייעו דכתיב וקדשתם את שנת היובל
וסירשו אותו שצריך לקדש אותו בכ"ד סכלל דוד דמקדשין
אותו אינו קדוש מעצמו. ואם היה סוד יסוד אבא הרי הוא
מעצמו נק' קדוש . אבל הבינה נק' מקרא קדוש שהוא
מתקדש מביד של מעלה דכתיב אלה מעד' ה' אלהי תקראו
אותם אתם כתיב בכ"ד תליא מילתא . ועוד כתיב וזכר היא
קדוש תהיה לכם הרי כתיב יובל היא ולא הוא . וגם כתיב
קדוש תהיה לכם ולא קדוש הוא לכם. מכל זה הוא כמבור
שסוד היובל שהוא סוד שער הנ' הוא בבניה עצמה . וסעם
לשם יובל הוא ע"ס סוד הנ' ועל יובל ירשע שרשיו. ותכונה
היא כי כבר נת' שג' חסדיהם היוצרים מבניה אל הוי"א שהם
היו"ת סוד לבישליש ת"ת : והנה ב' חלקים הם מתלבשים בוי"א והם
ב"ס כ"ד כי כס"ה השנים והחסד האמצעית הוא כתיב דבינה.
ונת' כבר כי סוד חסד הוא סוד שם ע"ב במספר חסד' והוא
מתחלק לבישליש ת"ת : והנה ב' חלקים הם מתלבשים בוי"א והם
ב"ס כ"ד כי כס"ה השנים והחסד האמצעית הוא כתיב דבינה.
סוד שמש הוא מקבל ב"ס כ"ד ושליש'א נשאר למעשה בסוד
כתב' ד"א והוא סוד שער הנ' כמ"ש. והנה ב' שליש'א
שרם ב"ס כ"ד כי הוא סוד יובל' במספר השנה ושער הנ'
הוא נק' על יובל הוא יליח שרשיו שהוא עצמו אינו
מתלבש ומתפשט למטה רק ישלח שרשיו בכל החלקים. ולפי
שהוא כללא וכולא נק' על שם יובל' והבן כי' הרי נת' דך
איך אות נ' במני' רומז אל הבינה ועתה נבאר אותו בכנינה :

פתח נ' דרך א' בו יתבאר סוד אות נ' בבנינה
כתיב נורא תהלות עושה סלא . הדרן רשמעתך הנה כתיב
סיסך חל' לכל הנופלים : להבין זה צריך אתה לדע כי
אות נ' בבנינה שהיא מלואה רובו למוכת דוד הנופלת
ועמידתה היינו כי אות נ' כפופה שבראשה רומזת לנסילתה
כמ"ש כבר ואות נ' נשמה ששס"ה רומז לעצמה ושלשנוח
והכל ע"פ אות ו' שבאצבע כמ"ש להנינו : הלא אצ"י נ"ן כס"ה
נ"ן' ששומה נאמן בס"פ נאמן משוש ואף כי ביארנו זה באופן
אחר הכל עולה בקנה א' אם תשכיל היטב. וכאן תכונה
שבא"ם

שכאים רמזו שאות נון' כפופה ופשוטה רומז למדת המלכות כמו שפירש' ז"ל על ח'בת אני ה' נאמן אל שלשם כידוע כי מרח אני רומז למדת המלכות ועל דיה הוא תשלום המלכות הן לשכר הן לעונש לפי שינוקת מחרין ספרין ימינא ושמאלא עיי' הו' וכמו שאמר' קבערה מאמרת נכרא העולם ומה ח'ת אלא ברי להיפרע מן הרשעים כמ"ש זה כבר : והנה נפילתה כבר נח' מהו סוד הנפילה שהוא סוד אסמית הצדיק סוד קלקול השליבות שבסולם כמ"ש לעיל : וכן הוא עמידתה הכל עיי' ו' שבאמצע . שעי' העלת עד הבינה שהוא סוד שאמרו אין הרבר תלוי אלא בתשובה שמלת דבר כבר נח' שרומז למדת המלכות והוא תלוי בתשובה ששם סוד התורה עיי' נ' שערי בינה שכי' ששערי תשובה נגנדים אין חיקן אל הסולם סוד הצדיק רכתיב הצדיק אבר וגו' ואנשי אמונה נאספו באין מבי' . אבל אחר שנכתבו השערי תשובה או יתוקן העולם ותעשה מן נ' כפופה ו' פשוטה הרומז לריוקנא דארס כמ"ש בסוד מרח שנאין הרומז לר' חיות הקדוש ונחב' שמו' ו' פשוטה רומז לריוקנא דארס שהוא ריוקנא שלימה בסוד דר' . כבר נ' מרח זו והיא סוד תהלת כמ"ש בפרה ותהלת' אחסום לך וכבר נח' שהמדה הזאת נחלקת לשנים ונקראים תהלות רכתיב יושב תהלות 'ישראל כמ"ס יושב אהלים ונא ואנ' נק' איש הם כדמרת'מנאבד שלים דהא דבר בלא נוקבא לא נק' שרים : ואו ונק' נר"א תהלות' סוד נ"ה הקדוש במספר השוה סוד הכתר שמשמששים שניהם בכתר אחד כמו שהיה בתהלת האצ"י . וסוד הכתר זה כבר נח' שהוא נעשה עיי' שער ה' של הבינה שם מלא כמ"ש . ויש מרא תהלות עושה מלא . והכל הוא עיי' צדיק דרנא עילאה דאיקרי הו"ה רכתיב ביום ההוא יקרא שמו' ו' צדיקנו וז"ס סומך ה' לכה הנגה' בסמית סמכוני באשישות וז"ס הכתוב לפשינו' ונחמנו' לך נפש דוד וגו' ורמז סוד נח' ברי"ת סוד הצדיק שנק' נחר קרמות שהוא מן המעין סוד הו"ה' ומן ה' הגדול סוד ס"ג הרי כ"ו ס"ג במספר נחל ע"ה . ונק' נחר סוד נחר נהר שמשש וכו' ישראל להיות מרין ורכין ונק' נחר לפי שכבר נח' שהצדיק נח' בסוד שרמוכס סוד ארס היושב על הכסא סוד ח' חיות הקדוש ולכל חיה ו' פנים הרי י"ו ד' פעמים י"ו הוא ס"ד ד' פעמים ס"ד הוא רנ"ו כי כן הוא מספר של ד' דרגין הנ"ל כמבאר . מתוך דברי זוהר . בסו"ה רנ"ו ליעקב שמתה והוא נחר ע"ה והוא נרמז בס"ת של נפשינו' חתת' ליהוה' שהוא השם וה"ה במספר י"ו סוד כלילות הרי' דרגין ואמית' ישלמו כשיחמו רשעים מן הארץ וכל הניצוצות הקדושות יתעור' בקודש בסו"ה קל' בלע ויקינאו שהוא שם הכי' במספר י"ו ואו כתיב באבדו רשעים רנ"ה . וסוד הסמיכה שאומר סומך ה' לכה הנוספים ה' בהונה כי כבר נודע מהפלה השפע מן תה"ת : אבל בדרבנן הבית כתיב ותרד מלאים אף שלפעמים היא יורדת לעולם הבריאה כמ"ש סוד קרבן עולה ויורד והיא מרוחקת מן תה"ת ג' מדרגות סוד נח' שרז וכבר נח' כי בל' בלבד דמי והיא נקשרת עמו בחקות חוש השני ושפיר מקבלת השפע מן תה"ת : אבל בדרבנן הבית כתיב ותרד מלאים שירדה עד עולם העשי' ואף כי כבר נח' שכל הני' עולמות כ"ע כל א' לא נמשכ' אלא למס' א' עכ"ל הרי היא מרוחקת ממנו ששה ספירות וא"כ ח"ו אברה תתקונו' שח' נספס הקו סוד התקון והקשרו וכבר נח' תהפוך בחיוב' אבל זאת אשיב אל לבי ע"כ אוחיל' . הבורה רכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויבים סוד עולם העשי' מור הקליפות לא מאס' וכלקו' כללם כתיב והיו שחוקים גם תה"ת לירד' מדרגת עד קרקע האצ"י שהוא שמים של הבריאה כמ"ש כבר בסו"ה עמו אנכי בצרה וכמ"ש מתוך דברי זוהר שאמר אנכי דא הוא דרגא עילא' ויד עד קרקע

אות סמך

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות סמך בצורתה

כתיב סומך ה' לכל הנוספים . כבר נח' ועתה אשיב שנית ידי לבארו דע אחי שצורת ס' בצורת' הוא רומז אל הכי' עליונה כי כבר נח' שהבינה מתחלקת לבי' בחי' . בחי' א' הוא סוד תנהי' שלה המתלכשים ב"א וכתב נח' שוה הבחי' נרמז באות ס' סומכה כמ"ש במקומו . ובחי' ה' ו' עליונות שלה שהם מלבישים להכמה : שית ספרין וברבין' הנרמזים במלה בראשית כמבאר בזהר וזה הבחי' נרמז באות סמך בצורתה כמ"ש לפנינו . וזהבין' זה אבאר לך תהלת' מאמר רב המנוגא סבא כסוד האותיות' שבאולספי הקב"ה וכל א' יצא שירא בו העולם וכו' וסוד דרך חש"ק עד שבאה אות סמך' והשיב לה הקב"ה אם את היסוק מאחר' אינן נסלין מה תהא עליהן : והנה מתחלה צריך להבין' למה באו האותיות דרך חש"ק ולא דרך אבנ"ד כמו תהלת' אצילות' בעולם המלכות שכבר נח' בשער א' שבשרדו האורות דרך חקן העומר לתוך הסהרין מן א"ס יצא מתחלה אות א' ראשונה ויסע לצבאונ' עם נח' צרופו' שהם ר"א עי' ח' ולמה כן אלא לרמז גם שהא"ל' שהאורות' בשמים הם דרך חש"ק וכשנתינו בארץ ניתנו בדרך אבנ"ד : בסו"ה תתהפך כמו חומר חותם וצריך לידע ולהודיע מה מקור ומעם לזה . וגם עיי' נפקה עיני שכלינו כידוע עולם מרכב רב המנוגא סבא שבאו כל האותיות ונ"א אמר בי יברא העולם אם מרכב מתחלה האצ"י כשירדו מן המכוש אל המה' כמ"ש בשער א' קודם שנאצלו ה"ס של עולם האצ"י . א"כ אותן נסלין מא' בע' דהם כמ"ש כבר . ואם מרכב אחר שביד הכלים ונסילתן למטה יקשה למה באמת לא באו מתחלה : אך הענין הוא עס' שנת' כבר כי בעולם העלין קא יתואר בו שום ציור ותמונת אותיות כי הכר הוא אור פשוט ואף שאנו מציינים שם איזה אותיות או שמות הקודש : וכוננו הכר הוא כהעלם מולט ואף מחשבה לא תספא ב"ו ואף סס' הכתר של עולם האצ"י לא תספא ב"ו שום מחשבה שלכן הוא נרמז בשם א"י"ן קס' בהשתלשל האור אל סס' ה' שהוא החכמה נחמק בו מלך ישות כסוד הוצאות י"ש מא"י' והישות הוא כי דמחשבה תוספת בו אבל לא יתואר עדיין שם שום ציור עד שבא אל הבינה ששם הוא סוד הציור כסוד אין ציור כאלהינו אין ציור כאלהינו שרומז אל הבינה כמ"ש בשער א' ונח' שהאורות למעלה שרדו מן המכוש אזי באו לכל הפרצופים דרך ראשו כסוד בקע לנגלת ולא דרך האסורות וכל זונג האורות ה' מיניה וביה כי אין למעלה בחי' נוק' עס' החכמה ששם נחלתה בחי' נוק' שהיא הבינה רכתיב בחכמה יס' אחי' וירדו האורות אל התנ"ך דרך ראשו ונשתלשלו דרך ח' חליות שבשרה מן המוח עד שבאו אל ספרו : והנה עיי' זונג החכמה עס' הבינה ירדו האורות מן החכמה אל הבינה דרך חליות : ונת' כבר כי מן הבינה ירדו האורות ג"כ דרך היסוד שלה כסוד העלירה ונא' אל הו"ה דרך ראשו כמ"ש כסוד המוח' והו"ה נותן לנש'

הת'ת . ואף כי אמרנו שאות סס"ך בצורתה רוסו אל הבינה. אבל במנינה הוא רוסו אל הת'ת שהוא כולל וי"ק כיא כלור מעשר ואלו ששים : ואף אם תמצא שלשעים רוסו אל סס"ך לשאר סס"י עכ"ל הוא רוסו אל הת'ת שבאותו ספירה שכולל גי' וי"ק של אותה סס"י שניא כלור גי' מעשר הרי ששים : והנה עתה באתי להעמידך על דרך האמת שלא תחע כדרך כי תמצא בזהו ובתקונים : וכן בכתבי הארז"ל וגם בבאורינו זה הקטן וכן בספרי הגדול בסירושיו על הזוהר שלכאורה דימה בעיני שאלו דברים סתרים זה את זה תן דעתך עידיהם : כמו שתמצא למעשים סבואר בזהר שכתב התורין נפלה סוכת דוד לסמה והת'ת ויהי' נסתלקו למעלה למקום או"א כסוד או"י והו"י ולפעמים סבואר שהתחת יד גי' עמם בסו"א עמו אנכי בצרה ותכין השלך שמישים ארץ תפארת ישראל . וגם סבואר שהסוד סתד דבוק עמם כספיה ערוב כירופת שמו בצאותו עד ארץ מצרים וכן סבואר בכתבי הארז"ל בסוד יוד של קשר של תמלין שר יד שצריך לדקדק שיהא תחת דבוקה בבית כס"ש בשער א' . גם תמצא למעשים סבואר שבעת הגלות הבינה נסתלקה מעל הכנים שכלן נסתמו שערי תשובה . ולפעמים תמצא שגם הכינה יורדת והולכת עמה בגלות בספיה ותלכנה שתתן האסור בנעמי וזהו . וכבר בארנו ריצרם כשער הא' . וב' . ועתה אשיב די שנית לבארם כדי שהיו הרבנים סתד נגד עיניך . כי כמה כללים יעקבים גמולים תלוים בזה בענינים באשכול . ואחא הם אונד ושע :

דב"ר כבר נת' כשארם סת אוי הגוף סוכל דקבר ונקבר בעפר והבט כרה שם ונעשה עפר אך שנשאר עצם-א' קטן הנק' לזו שהוא אינו כלה לעולם ואף אם יתחשו אותו במכתש באש לא יספה סמנו אף בחום השערה ואם חירק אותו באש לא יכזה ודכהה לא יבער בו ומסנו עתד להיבנות כל הנוף בעת התחיה שיהי' כסדרה בימינו ובו נשאר אותו הבלא דגמי' ונותן בו לחות חסיד שלא יתייבש ועל ידי זה יבא לידי תיקון על ידי תקות חום השני כי זה העצם הוא סקבל כל מן הכלא דגמי' שהוא סוד הנשם-שנשמש כס"ש כבר . והוא נשש שנשמש בסדרות . והבלי' דגמי' סקבל מן נשש האמיתי השוכן ברכ והנשם סקבל מן הרוח . והרוח שוכן במות כאותו קרוא דאידרא שהוא סוד הרוח כס"ש כבר . והרוח סקבל מן הנשמה הנשמה אינו שוכנת בגוף האדם רק היא סקבלת על ראשו ונעשה לאדם כסוד אור סקף . והוא סוד הצלם של האדם ומסנו עיקר חיות האדם דתבי' אך בצלם יתהלך איש והצלם סקבל אור מאור העדיון שהוא אור השכינה ואז כל האבר' של האדם על קרסם ע"י תקות חום השני שהוא הקו היוזר מאור העליון אל הנשמה ונק' חום של חסד כמו שאמרנו חום של חסד משוך עדיו מלמעלה למטה ע"י הקו ואינו נספס . ואם נגזר ח"ו מיתה על האדם או מ"ד הנשמה מסתלקת מן האדם כי כאשר נגזר עליו מאי חיו נחת רשות למארי דינין לשלום באדם זכך זמן שהנשמה תנפסה עדיו בסוד ושמי' על ראשך ואז יחסר בגי' נשמה ע"ה אין רשות למארי דינין לסקרוב לגבי' כי אין להם אחיזה כלל בהנשמה שהיא באה למארי רבינה כס"ש כבר . ולכן הנשמה מסתלקת ממנו ליתן מקום למארי דינין לשלום בו . ומד שורשים בו הדינין . ואי' שיהי' סמנושמה אלוה יאבדו . ובין שמשנשמה אלוה יאבדו אין הנשמה משפעת אל הרוח . ובין שמשנשמה הרוח והנשם שאין הנשמה משפעת להם אוי הם סואסים בגוף האדם ונפרדים גי' מן הגוף ולא נשאר בגוף רק הבראל דגמי' סוד הנשם שכנסש שזה נשאר תמיד-בגוף ועני נגזר ממנו לעולם ואז הגוף הולך ונחלש ומשך נחלש עד שימות . וחס ונחתי ששכני כתובכם ולא יעצול נשמי אתכם שזה המשכן הוא סוד

דרך היסוד ומשם הם באים לזה העולם גי' דרך יסוד . ועתה אם יש לך רב משכיל הלא תראה בעיני שכלך שהאותיות כאשר נאצלו תחלה בסדר אבג"ד כן ירדו סמנים אל עולם . ומספרצות למספרצות הכל בסדר אבג"ד עד שכאו למספרצות אבא שהוא חסמה דאמי' וכאשר באו אל הבינה באו גי' דרך אבג"ד וכאשר יצאו מן הבינה אחר שקבלו שם ציורם האמיתי ששם נחקקו על הלוחות כס"ש כבר הרי כי מן הבינה ירדו דרך כניסת' וכאותו סתח שכאו באותו סתח יצאו שהוא סוד יסוד שבה והנה כאן הוא המשל לשפספת שהנכנס אחרון יצא ראשון : א"כ הוכרח להיות יוצאים בסדר תשר"ק וכאשר חצבן סתחת כסא הכבוד שהוא סוד הבינה שנק' כסא הכבוד כס"ש כבר כך נחקקו בשמים סוד הת'ת שנק' שמים . לפי שכאו דרך ראשון כניל : והנה כניאת העולם שמדבר בו רב המנוגא היינו העולמות כולם שרשם שרם כ"ע שכולם נבראו ע"י התורה היינו תורה שבכתב סוד הת'ת ותורה שבעל פה סוד המ' . והנה מן הת'ת יצאו אל המל דרך היסודות א"כ כאשר נחקקו מן יצאו היינו דרך תשר"ק וזהו שאמר שכאו לפני הקב"ה סוד הת'ת דרך תשר"ק וכאשר ירדו למטה מן המלות הרי גי' יצאו באותו סתח שכאו לתוכה ואז הוכרח להיות סתהסך כחומר חותם ששבו לצאת בדרך אבג"ד כמו תחלת אצירתה . והנה תרצון היה בהאותיות ש"כ"א אסד בי יכרא רצונו שהוא יסודן בראש ולא שיכרא ע"י כלי הצמרפות שארי האותיות שהרי עיקר הבנין הוא ע"י צירוף כמה אותיות כסבואר מתוך הברייתא דא' בסוד אותיות אס"ש . ועתה נכוא לכיאר המסאר הכל : כי נת' כבר שהאורות כאשר יצאו סתחלה אל הבינה אל הו"ת לא יכלו לסבול האור ונשברו בליהם ונסלו למטה והאורות חזרו אל הבינה ואח"כ יצאו שנית לצורך התיקון שע"י האורות נבדאו כל חולסותם של מטה ונת' שם שלעולם לא היו האורות דרוקים מן הכלים יותר מן ג' מסירות שהוא כלבוד שע"י היה להם תקוה רשוב לגבולם ולכוא אל התיקון שאם היו דרוקים יותר אז היה נספס הקו לפי שאינו כלבוד ולא היו יכולין לבא לידי תיקון : והנה נת' שבאחתעודא דלתתא אצער עובדא דעלערא וא"כ אז היה הברירה ע"י אות סס"ך הרוסו אל הכינה להיות הוא סולך בראש כל האותיות היה מעורר גי' להיות הבינה סתעקלה בראש כל הספ' ואז היו האורות דרוקים מן הכלים יותר מן ג' ספ' ולא היו יכולין לבוא לידי תיקון . וכן הוא גי' נחקקו של הנצוצות שנמסלו בין הקליפות ונבררים סתד ע"י סמיכת נאולה דתפדה שהוא ע"י אורות הכינה כס"ש כבר שכאשר המל' יורדות בסוד הגלות הכינה יורדת עמה בסוד ותלכנה שתתן האסור בנעמי ורות כס"ש כבר וח"ש אם את תיפוק מאתך לחיות סולך בראש אינו נסלין מה תהא לעיתן . ולכן צורת הסס"ך היא כדור עגול הרוסו אל הכינה קודם התיקון בסוד מספרצות רק שהיתה בסוד נקודה שהוא כדור עגול . והכן כניל : הרי נת' סוד אות סס"ך בצורתה ועתה נכאר אותה כמנינה :

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד אות סס"ך במנינה

כתבי כל הנשם הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבר נשי בני יעקב כל נשש ששים ושש . ותכתיב כל הנשם לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים : הנה מלבר הקושיא שהרנישו לו חז"ל שספרמן אתה מוצא שבעים חסר א' ובכדלן אתה מוצא שבעים . מלבר זו הקושיא נעורר עוד מה שיש להקשות בשניו לשון דבתוכים . כי סתחלה אסר כל הנשם להקא ליעקב . ואח"כ אסר לבית יעקב . גם ס"ש יוצאי ירכו שכמעט לראורה נראה ששם ית' . ולכאז כי זאת תרע כי אות סס"ך כמנינה שהוא ששים רוסו אל

הרעה נאסף הצריק שנאספו חלק בחקרו ונעשה בסוד ו' זעירא כמ"ש כבר ו' רומא לח"ת מ"ם סתומה רומא אל הבינה כשהיא רוכצת על הבנים. הרי אותיות יו"ם. ואז מיד נס הגשש יוצא מן הגוף לחתובק נ"ב בשרשה למעלה כי יקום ונעלה נפשי אחכם. והוא סוד ה' ונעשה כל היום דוח. ואז שושנת חתאה סוד נוסא קרישא יורה למטה ביה הקליפות בסוד הכתוב ויהן רשעים קבוי. שמשנת בעשר דבתי שהה לעפר נפשינו סוד והנפש עפר דחמו כי מה שנחלק מזה הגוף בסוד אמלאה התריבה שלא נחמלא צור אלא מחורבה שז' ירושלי' הוא עצמו חיות הקליפות והבן מאוד ולא נשאר מזה הגוף רק עצם א' בסוד שפארו דין נוסא דעשיאיה ביר כי חשעה אורות מסתלקים ממנה ונעשו בסוד עפר וחלק האחד סוד העשירית נשאר בסוד הקבורה. והנה האורות נתיחקה יותר מן ג' ספירות מן אורות עליונים ואינו כלבוד לזה אמרו ח"ו נגזרו אבדה תקוותיו שנזנר הקו בסוד הכרת ונאבד התקוה לכן הוצרכה גם נקודה המניית סוד שושנה עלאה סוד הגשש לירד למטה במקום המצד סוד עפר המשכן סוד קרקע האצילות למטה במקום המצטרות שבין ארץ ותוצות כמ"ש כבר וכבר נח' שכל עולם ועולם מן עולם הנספרי' לא נחשב רק עפר ספ' א' לערך עולם האציות' ואז היא קשורה בחקות תחת השני ויש תקוה לאחריה ושוב בנים לבנוים אלו הם המ' בנים שנעשו ביה העפר יהיה להם חת' ע"י ההוא עצם דין נוסא דעשיאיה ביר סוד עצם הלוז שממנו יוכלו בולם לבוא לירי תחיה: והנה זה התקודה שירדה למטה ירדה עם כל תכונות' אבל הרות לא ירד ממנו רק בח' הגשש שברות רחם חיוני למטה הבדלי. וגם מן בח' הגשמה ירדה נ"ב בח' הגשש שבגשמה רחיות סוד אור מקיף רבתי' הגשש שברות ואז חום המשולש לא בסדרה יתקבצוה החורו כד האצילות והבן הישב:

ועתה נבוא לביאור הפסוקי שהתחננו שהרי כבר נתבאר כי הח' הוא סוד ה' רבתי ויסוד הרומא סוד ו' זעירא כמבואר מהות דברי וזהו נתי' כי סוד ו' סוד ו' הוא שיש כוראש שעולה בסוד ישראל עלה בסחשבה שהוא סוד יו"ד שהוא סוד הרא"ש שז' ו' הרי יו"א אסור ו' פסמים ו' הוא סמ"ך בסנינו ו' זעירא הוא שאין לו ראש למעלה רומא רבתי' סוד שאינו עולה בבחינת ישראל והוא צורת ו' כזה בלי יו"ד למעלה והוא נשאר לעולם בבחי' שש דבתי' וילבש אותו בגדי שש הרי ששים ושש. והנה כבר נתבאר כי בחינת יעקב בולל לח' ויסוד: כי הוא בסוד קימה שריטה בספרה רל"ו דבתי' בגול ארוננו ור"ב כל שהוא במספר יר"ב' והכל יורו כמצרים הוא סוד המצטרות מצרים כמ"ש והכל רק בבחי' נפש שבו. אבל השושנה עלאה שהיא סוד נפש הבדלי ירדה עם כל בח' ונתבאר סתוך דברי האר"י'ל שכל רבתינו שבה עם בסוד שבעים בסוד הכתוב ותכניו שבע שנים נבנתה והוא סוד ע' רבתי' של שמי'ע והיא נקראת בית יעקב בסוד החת' בית יעקב לבו ונלכה באור ה'. וזה שאמר החת' כל הגשש ביה לעיקב מצרימה יוצא ירכו ששים ויש אליו חת' הבחי' שירדו מן חסארת ויסוד המוננים בשם יעקב הם ששים ושש וכולם בבחינת נפש. ואח"כ אמר פסע שנית כל הגשש לבית יעקב שכולם מצרימה שבעים רומא לכל בח' נפש שר בית יעקב שכולם ירדו למצרים שבעים ורומא ששים ור"ב נתי' לך אות סמ"ך בצורתה ובמנינה. ועתה נבאר אותה בבנינה:

דרך ב' בו ית' סוד אות סמ"ך בבנינה

סמ"כים לעד לעול' עשויים באמי וישו. וזה חבין ע"פ הרברים תנאמרם

סוד הגשמה שכו"נ שהגשמה עם האדם לא תנעל הגשש כנף. אך ספירת הגשש אינו בזמן ספירת הרוח כי הרוח נספר קודם ספירת הגשש וספ"ר הגשש הוא כעת ציאת הגשש שאז ימות האדם כנרא' בחי' וזהו אחר שמת האדם איז והרוח חשוב אל האלהים והגשש מתחפף על המת ואחר שנקבר הגוף איז הגשש שבגשש שהוא סוד הכלא דגרמי נשאר עם הגוף כקבר והגשש מרפף על הקבר ומבקש חסד לבית המת כד שבעה ימים ואחר זה היא שוכנת בבית הקבורה עד הקבר כד יב חורש וזו הוא שמקבר כל דין האדם ואחר שיקבל דינו מושב בבני' הארץ. ומושב הרוח בנן ערן העליון ומושב הגשמה צורה ברוח החיים את ה' ובכל שבת וחורש הרוח עולה למעלה לקבל שפע אור מן הגשמה דבתי' והיה מדי וחורש בחדשו ונוסר. והגשש עולה נ"ב ומקבל שפע מן הרוח ומקבר לגשש שבגשש ששוכן בקבר שהוא סוד הכלא דגרמי נשאר באחו עצם קמן הקרא לוי' ונתון לו תלות וחיוני שיעיז יוכר כבא לירי תחיה וכ"ז הוא ע"י הקו סוד תקות חום השני היורד משרש נשמתו. ומי שנתיחב ח"ו כרת מירדשו שונרת הקו ואז נחמד התכילה סוד חום המשולש שהוא נר"י ומסס אורו חום ואז נחבי ונכריה הגשש שהיא לעולם נשארה למטה בארץ ואז נשאר אותו הכלא דגרמי כבי חיוני ונחת ואין לו תקוה ואחריה טוב כי אב"י תקוה ואב"י שמו מן הארץ ע"ש רק רשעים יקבר כי רשעים הוא במספר כרית וכיון שהוא חייב כח אדא תקוהו אותו תקוה חום השני המחה אותו עצם ונשאר בלי חיוני ונרקב ואז נס' שמו בחשך יכוסה. והנה עתה חבין מ"ש שנחשמו ממנו שערי חשוכה שזו קטיו הבנה הא אסוראין כך דבר שעומד במני התשובה להיות מסך מבריל לסחום השערי חשוכה ואין יסחמו. אלא הענין הוא שכו"נ שהגשמה והפסע על האדם בסוד הצלם איז כבר נח' שהגשמה היא באה סכנה' הבינה שהיא עצמה כיזו החשובה כנודע איז אף שיתחבץ ע"י ש' לו תקוה בחשבה שדשערים סתומים. אבל אחר שנחלקה ממנו הגשמה מיד נסחמו ממנו השערי חשוכה ואז סוד צלם אף הגשמה משפעת לרוח ורוח לגשש ונפש להבדל דגרמי ומיד האדם מת. רק אם לא נכרת הקו אז יש תקוה לאחריה. וזוהו חבין מה שנחשמו בזה עמודי עולם כתייב כריתות שהתירו בחשוכה אם יקום בחת' אם לא. ולא נחשמו בשאר עונות. והנה אחר שנחבאר לך הענין באדם התחתון האנושי עתה נקח דוגמתו למעלה באדם העליון. כי כבר נתבאר ששושנה חתאה נקרא נוסא קרישא אף שהיא רחוק למעלה שום דמות חלום ולא דמיון הגוף עכ"ל באשר שהוא מכשבת לאורות עליונים ואורות עליונים פועלים ע"י כרסיו הגשמי' פועלת ע"י איברי הגוף וכל הפעולה שאדם עושה כפי ראות עיני המין הכרית נראה שהפעולה הוא ע"י הגוף ולזה נק' נוסא קרישא כמבואר בזה. ושושנה עלאה שהיא נקודה הפיסית כבר נתבאר שהיא סוד כלל נפש האציות כמ"ה נשבע ה' בגששו והיא הנוחת חיוני להראו נוסא קרישא שאף שבגרמו ששושנה חתאה שנק' נוסא קרישא לית לה מגרמה כלום עכ"ל יש לה סוד דם הגשש סוד הכלא דגרמי כמ"ש כבר. והוא היינו שושנה עלאה מקבלת ככר רוח האצילות סוד הרעה סוד פסיכיות החיה. והרוח מקבר מן נשמה הכלית סוד בינה עלאה. והנה בעת החורבן נחלקה דאם מעל הבנים שהבינה נחלקה למעלה במיש בזה. והבינה היא סוד בחינת הגשמה ואז נחלק צלם אלהים אז מיד וגם הרוח חשיב אל האלהים סוד ת"ת ויסוד שהם שניהם סוד הרוח כמ"ש בזה. בסוד אי"י לנו כי פנה יו"ם כי אחר שנחלקה סוד בחינת וית נשמה שגרמזם במלה יום כי י' רומא ליסוד סוד ו' זעירא כי מסני

בְּתִיב עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה ה'. וּבְתִיב עֵינִי ה' מְשׁוּמֶט
כָּל הָאֵרֶץ. וּבְתִיב עַל הָאֵבֶן הָאֵתָּה שְׂבָעָה עֵינַי: תָּנָה
לְהַבִּיךְ כָּל זֶאת צִיָּרְךָ לְרַעַת שְׂאוֹת עֵינִי בְּצוּרָתָהּ וּרְסוּתָהּ
לִבְסָהּ מִדּוּחַ כֹּסֶ' שְׁלֹמֹנִי. וְגַם רַעֲפִטִים וּרְסוּן לִבָּהּ הָעוֹשֶׁר כִּבְדָּהּ
וְאוֹר כְּפָאָה. וְהוּא כִּי מִצְאָתָהּ תִּכּוּב כְּשֶׁם גִּדּוֹל א' מִכְעֵלִי קִפְלָהּ
וְרֵאשׁוֹנִים שְׂעִיק צוּרָה אוֹת עֵינִי הוּא אוֹת אֶתָּה מוֹרֶכֶת מִן
אוֹתוֹת מְשׁוּמֶט וְהֵם אוֹת נִזָּן וְאוֹת וְיֵינִי וְאוֹת יִזָּן כּוֹה
וּמְכוּאֵד שֶׁם ח' אִימֶר לֹמֵר שְׁהוּא מוֹרֶכֶת רַק מִן ב'
וְאוֹתוֹתֵינִי וְאוֹנִי זֶה א' לִדְבַר שְׁרָרִי אוֹת נִזָּן הוּא מִן
אוֹתוֹתֵינִי מְשׁוּמֶט וְאוֹנִי מִדְּרַכָּה וְצִדִּיקָה לְהוֹיֵת עֲזָרָה לִמְסָה
כּוֹה ב' וְלֹא שְׁחַתְּמִשׁ נִזָּן לִמְסָה כּוֹה' שֶׁאֵם מִן הָרִי תִּהְיֶה
מִרְכַּבָּתָּה מִן ב' אוֹתוֹת נִזָּן כּוֹה' וְאִכִּי כְּאִשְׁתּוֹ שֶׁל הָעֵינִי
הוּא מִתְשַׁמֵּשׁ הַחֹכֶה לִדְבַר שְׁהוּא מִרְכַּבָּתָּה מִן ב' שְׁחַתְּמִשׁ נִזָּן

שואמר אל תקר' מ"ה אלא מה"ה הרי המעשר הוא שבעים והוא סוד שני ה"י דוד המלך שמה"ה ראוי להיות נפל לסי' שלא היה לו שום חיות מעצמותו רק מה שהניחו לו האבות משנותיהם שבעים שנה. וסוד עישר נכסים הוא סוד ח"י ברכאין דצלותא כמב' בדברי הוזהר והיזנו בזה כי המעשר מן נכס"ם הוא ח"י וזה:

והנה כבר נתבאר כמ"ס שאחד שחבר הכיתא א"א להיות למל' ע"י שלימה עד שתהיה שוה לח"ה עד עת קץ שנאמר והי' אור הלכנה כאור החמה ולא צמצוק להיות נשפע מן הח"ה רק שניהם נשפע' בשוה מן הבינה. הרי כי באותו זמן עין בעין יראו שהמלכות שהוא סוד עין תהי' נשפע מן הבינה שהיא ג"כ סוד ע"ן כמ"ס למעדה. והוא מוכן. הרי ביארנו סוד אות ע"ן כמנינה ועתה נבאר אותה בכנינה שהוא מלואה:

פתח ג' ד"א בו ית' אות ע"ן בכנינה

כתוב עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו. וכתיב עיני ה' דיוקים: תאלף מה בן עיני דע"ק סתימא דכל סתימין לעיני דז"ה. אלא כתי' דע"ק כולל חוור גו חוור דכלול כל חוורא ודחויייהו אסתרו לחד כולל ימינא לית ביה סמאלא: ועליה כתיב עין ה' אל יריאיו: עיני דז"ה אחתיו בתלת גוויין דלתיין דא דתלת גוויי דקשת ואית ביי' ימינא וסמאלא. ולהכינך כל זאת: דע"ק אהה לידע שאות ע"ן רומז לכתר עליון כי ע"ן הוא בנספך ה' הוי"וים שהם סוד ה"ה המתנגלים מן כ"ע: והכוונה כי כבר נתי' כשיב שיש בראש עולמו סוד עשר ספי' והוא בכל פרלוק ופרלוק: ובאברו שם שהענינים הם בחי' חוי"ב שבעת שבראש: אך לעפעמים רומזים הענינים למה שהוא בעיקר שהענינים שלו באים מהארת כ"ה של עתיק יומין כמ"ס הכל באריכו' שם ובכל א"י בו ה' הוי"וים סוד ה' חסדים כי בעתיק אין בו גבורות כלל רק כולו חסדים וחמשה הוי"וים הוא במספר ק"ל: ולכן עיני אריך אפסין שהוא סוד ע"ק סתימא דסתימין אחתיו לחד וכולא חוור גו חוור שהע"י הוא רחמים גדולים ואיך ג"כ רחמים ח"כ הוא חוור גו חוור כולל ואלך נקראו בלשון יחיד עין א' לית ביה רוא דסמאלא ולכן נקראו בלשון יחיד עין א' כי כבר אמרנו בלשון ע"ן הוא מלשון גוון והוא חד גוון כולל חוור: אבל הענינים של ז"ה שהם סוד חוי"ב שבראש וסם מלאים מהארת כ"ה דאח"ה שהם ב"ס חלוקים וסם יס חסדים וגבו' והחסדים בימין והגבור' בשמאל לכן משם ואילך מתחילין סוד הגוויין שהם ג' גוויי דקשת שהם סוד חסד דין רחמים דכתיב אל חדיר הורתי ולכן הם סוד ז' עינים שיש בו סוד ימינא וסמאלא: ובכל א' ה' גוויין וסנה כבר נתי' שאות יו"ד של סם הוי"וים הוא סוד יראה הפנימית ואות יו"ד כולל כל סם הוי"וים וסם הוי"וים כולל כל האלף הרי כולם הם סוד יריא' ה': והנה עין א"ה נקי' עינא פקוחא כי לא ינוס ולא ייטן שומר ישראל לעינא בגין דלית ליה גביון על עיני' כי הגביון הם העינים המכסים את האור שלא יאיר למטה והם סוד

סדימס

לבינה שמתפשטת למטה בו' ימי הכנין ששם סוד י"י המשומר כענינו במספר ע' כמ"ס כבר במד' שאמרו נכ"י יצא סוד: והכוונה כי כבר נודע שסוד הבינה הוא שם הוי"ה בנקודת אלהים כי עת והדורה במקומה כולה דחמ"ס רק דינין מתעדין מינה בהתפשטותה למטה סוד י"ן אדום והנקודות הם סוד העינים כמ"ס כבר ולכן הם ו' נקודות סוד ו' יוד"ש שהם במספר י"ן. וכבר נודע כי בזמן תיחוד השם המלכות נתגלת בכל קומת ז"ה ויונקת מהבינה עצמה בסוד שני מלכים המשתמשים בכתר אחד כמ"ס כמ"ס. והו' שבע' עינים סוד ו' נקודות הם על אכן אותה והכן. ואח"ה כתיבאנו נימו בספוק עיני' ה' משומש בכל הארץ כי אחר שיש כה יחוד ומקבלת השפע שהם סוד שבעה המה עיני' ה' ואז משוטטות בכל הארץ הם כל העולמות שלמטה והוא משגרת בכל מעשה התחתונים לתת לאיש כדרכו האביליו כפרי מעדליו. כי מצדה הוא שֶׁנר ועונש כמ"ס כבר ולכן היא נרמזת באות ו' דמלכא חלי בה כל זיינא. הרי נתבאר לך סוד אות ע' בצורתה ועתה נבאר אותה בכנינה:

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד אות ע' בכנינה

כתוב עין בעין יראו כשוכ ה' ציון. להכינך זאת נבאר מתחלה ס"ה ויבאו אלימה וימצאו שם שבעים חמרים ושתיים עשרה עינות מ"ס ויחננו שם על חמ"ס. הנה צריך שחדע כי **אות ע'** בכנינה שהוא שבעים רומז לכ' מודות בינה ומל' באמה ככתה כי הבינה מתפשטת בו' ספי' של ז"ה וז"ה כולל מעשר הרי ע' והמ"ר מקבלת מהשבעים והוא סוד חסד עושה פירות לשבעים שנה כי המלכות אינה עושה פירות כ"א אחר שתהי' לה זוג ועודה ו' מעלות נגר ז"ס של ז"ה ואז מודונת עמו וז"ס צדיק בתמר יפרח כי קודם הווי' הוא בסוד צדיק כסוף והוא בסוד הקשנות וכשהמלכות עולה למקרה איז גם הוא כחמר יפרח עד שנעשה בסוד צדיק ששום והכן זה. והנה כבר אמרנו שבכ"ס ספי' יש שם הוי"ה שעי' צירוף עולה במספר ש"ס ע"ה כס"ה אמרת ה' צירופה כמ"ס שנה. והוא משם במספר תמ"ר כשעולה המלכות ו' מעלות שבה שבעים הרי הם סוד ע' חמרים. והנה ה"א שהוא סוד תורה שבכתב היינו כשמודונת עם המלכות נקי' תורה שבכתב כמבאר בכתבי הארז"ל הוא סוד ה' ליראיו בסוד שאמרנו ע' פנים לחורה ומתבאר בע' לשון ע' ענפין דאילנא שהם סוד ע' שרים שספקלים מן הת"ת וסוד ע' שמות שיש למשורין. והנה בת"ת יש בו סוד י"ב צירופי הוי"ה שהם סוד י"ב נבולו אלכמן שכ"א הוא גוון משונה מתביר' והם י"ב גוויים סוד י"ב עינות כי מלת ע"ן הוא מלשון גוון דכתי' והוא קעין הכרדחה. והנה ידוע כי אין זוג למעלה עד שהבינה מתרכשת למטה ונותנת סוף לחם לצירוף הווי' כמ"ס כבר כמ"ס והתלכשותה הוא סוד ה' לחתונות שלה ב"ס של ז"ה שכולם הם י"ב וכליות עשר הם ק"ך כמ"ה בשגם הוא בשר והיה ימיו טאה ועשרים שנה הנאמר עד משה סוד ה"ה והוא סוד ק"ך צירופי אה"ה שבעים שנה סוד החיות והמבונה ב' שם יוחי יגיעי כה ואז נתחבר תורה שבכתב עם תורה שבע"ס. סוד המ"ס מ"ה י"ס. והכן כל זה: והנה כבר נתבאר שרוד המדבר היו נקראים רוד ריעה והוא מלשון וידע אדם את חוה והשינו דהארת הבינה כמ"ס ועתה נבאר רביאור המבואר אליה"ה אתיות אה"ה סוד המותי' כמ"ס לעיל וימצאו שם ע' חמרים ושתיים עשרה עינות מ"ס סוד הווי' של קשנות שהוא בסוד אה"ה כמבאר מתוך כתבי הארז"ל וכן שוב בהארת הבינה או יחננו שם על המ"ס והכן כ"ו. והנה אמרו כי ה"ס יורשים והבת מתפרסת מן הכניס כי אין לה מרמה כרום ונוטלת עישר נכסים ה' ה' בנים וז"ה יש לו מאה ברכות בסוד

הדינים. אבל בא"ח אין שם שום דינין : אבל בא"ח יש בו סוד הדינין לכן יש בו סוד הגביה וזהו דכתיב השם עבים כסותו ולכן אנו מתפללים פתח עיניך ורחם עורה למה חסין והיינו כשמשורין העבים שהם הדינין המבדילים ומכסין האור של א"ח שלא יסתכל הא"ח למעלה כי בעת שהא"ח מסתכל למעלה בעיני א"ח אז גם עיני א"ח מתחזקין ומתחזרים לתוך כמבואר באדר"ה חתם שאלמר הכתוב כי עונותיכם מבדילים כו' . והנה בעת רגון א"ח הא"ח משגיח בעיניו פקחא על כל הא"ח : וזה שאלמר עין ה' אל ירחיק למיחלים לחסדו כי כל הא"ח מחכים לחסדו של א"ח : אבל בזמן שאין עת רגון ואז ההשגחה ע"י הית"ש שם בו דין ורחמים ואז עיני ה' אל לדיקים וג"פ ה' בעושי רע. והוא מובן : הרי נתי סוד אות ע בכל ג' בחינותיו שהם נורתו ומנינו וזכינו :

דרך ב' בו יתבאר סוד עוג

כתיב ויבא הפליט : ואמרו שהו עוג שהוא שימש את אברהם וכן הפליט שנפלט מן המבול .

ולכן נתיירא ממנו משה לפי ששימש את אברהם. הדע מה שכבר נתי' שיבאר א"ח נכנסים בא"ח והם יולא הארה לחן מ"א ומן עיקר הארה נעשו הפרטופי קדושה כמ"ש כבר. ומהמותרות נעשו פרטופי דינין שמהם יונקים הכ"א. והנה עיקר הארה יולא מחוץ לא"ח דרך ישר לפניו ולאחריו והמותרות יולאים באלבסון דרך עקלתון שהם סוד דור עקש ופתלתול כי פתלתול עולה במספר י"א פשנים אלהים סוד י"א יריעו. עינים שהם מכסה להלך כמ"ש כבר. והנה אותה הארה כבר נתי' שהוא נדחה עד העורף של א"ח כסו"ה כי עם קשה עורף אתה . והנה מה שיולא דרך אלבסון מימין א"ח מזה נעשה פרטופי א' ונקי' עוג ידונק מן החסד שהוא סוד מדת אברהם ולכן שימש את אברהם והוא הפליט שהוא סוד קדיל במספר השוה ששומד עד הקדל מימין. וי"ש לפי שנפלט מן המבול הכוונה בזה ע"פ שבארנו בתחלת הספר שמתחלת א"ח המל' בעולם התכו היו גוברים עליהם המים הדוונים סוד מי המבול וכשעלתה המלכו' למעלה מן קו הרוחב א"ח המים הדוונים והם דינים קשים ורעים מאוד נשאר למטה תחת קו הרוחב והדינים שהיו מעט ממותקים עלו ג"כ למעלה ונאחזו במלכו' שהיא סוד תיבת נח כמבואר בזוהר ומהם נעשו הקליפו' בעולמו' שלמעלה שגם הם זורק לעולם שהם רצועה למלקו' לרשע ואלהים עשה שיראזו מלפניו הרי שהוא נפלט מן המבול והיה הולך אלל התיבה והבן כ"ו : והנה מלך שאל יולא ג"כ הארה דרך אלבסון והוא היה בחי' סיחיון והוא ג"כ סוד קדיל במספר השוה. והנה כתיב יפקוד עד לבא מרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה שבעת פקודתם מתבעל הארתם ומתבעל מלכותם ועל אלו ה' בחי' כשהגיע קולס להיבעל כתיב וימנע מרשעו' אורס שנבעל אותה הארה ועליהם נאמר האומר לחסד ולא ירחיק כי חסד הוא סוד ב"פ קדיל במספר השוה ומתבעל מלכותם ככלי חסד שאין לו תקנה. וזה שנתיירא משה מן עוג יותר מסיחיון כי עוג היה מבחי' הארה של ימין וי"ש לפי ששימש את אברהם והוא בא מהארת אבא שהוא הארה גדולה מאוד אבל הקביה כבר הולא יקר

מוזלל

בו

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד ערבה ועצרת **כתיב** עזרת ה'יהי לכם : ואמרו מאי עזרת לכם לעזמיכם הנה נתי' בכחצי האר"י"ל שמתחלת חתם סוכות שנקי' יוס ראשון אז מתחיל התיקון דנקי'. כי ה' ימים מיו"ה הם דמלכא כמבואר בזוהר. וכדי שלא יקערגו המעבדים ונתינים בכל יום חלק להם והם סוד העיין פדים של חתם סוכה נדר ע' שרים שלמעלה וע' אומות . והם סוכבים את מנ"ע שיש בו ע' שמות שלכן הוא סוד עץ הדעת עו"ר כמ"ש כבר ומלת דעת הוא מלשון וידע אדם את חוה כי בימי החול היא מתלבשת במנ"ע כנודע ולדורך היוזוג היא עולה למעלה ושלא יקערגו הע' שרים הי"ל ונתינים להם חלקם דמיון שיעיר המשתלח וזשי"ה ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדד שהוא אחרוג שיק' פרי עץ הדד כמבואר בזוהר ומיחדים אותה עם הלולב פרי עץ יסוד וי"ה חסד סוד חו"ג וערבי נחל סוד כ"ה כידוע וכולם תיקונים שלה. ואנו לוקחין הס"ח מן ההיכל ומעמידין על העמוד ומסבבים אותה עם הדי' מינין כל יום הקפה א' בסוד נקבה תסובב כבר. והנה ביום ה"ד שאז הוא עולה עד החסד שהוא סוד יומ' דכול' יומין דכתיב יומם י'היה ה' חסדו והוא סוד המים כמ"ש לכן אנו מקיפים ז' הקפות ושואלים על המים ואז היא מקבלת מן בריכה העליונה סוד ד' מלואי הוי"ה שיש בהם ע' יודיין במספר מ"ה ואז הוא סוף סילוקה מן הדינין שהיו נאחזים בה . וזריך ליתן להם עוד איזה חלק והוא סוד ערבה כמבואר בכחצי האר"י"ל ולכן א"ל ברכה כמו שמים אחרונים א"ל ברכה כי הוא סוד . א' וגם בליל פסח אנו כורכים מזה ומרור ואוכלין בלא עבול ובלא ברכה כמבואר בכל בכחצי האר"י"ל . והנה ע"כ היה היחוד במקומם למטה שאז לריך לבסות עינים מפני הרע עין כמ"ש כבר ולכן לריך ליתן להם חלקם דמיון שוחד ואז השוחד יעור עיניהם כי לוקחים חלקם ומסתלקים מן הקדושה. והנה ביום השמיני א"ח היחוד למעלה במקום

העשים והוא כי נח שם כי תחלת המלכות היה בנקודת המלך של עשר ששים שהיו גנוזים באלים והיה עלתה במחשבה תחלה . אבל בשביל שהיה היתה שורש לסוד יסוד העפר לא היו יכולים העולמו' להעשיר יסוד שלם וקיים עד שנפתח פתח החלון בקו המקור העשירו עילאה ויכר האור מן היסוד הגנוז באלים והוא סוד עטף חסד המתגלה בפומא דאמה ונכנס לתוך כדור העשירו ולא נדבק למטה בסוף העשירו כמ"ש כבר והוא ממע סוד אות פ' כי אחר כל ההתגלו' היה ירדה למטה כמ"ש שם בסוד סוף מעשה ומחשבה תחלה: והנה זו המל' נעש' כסא לאור יסוד הגנוז וכתר לעולם המלכות והמלכו' של עולם המלכות נעשה כתר בעשירו סתם וממנה נבנו כל העולמו' שבעשירו סתם בסיוע האור שזרד אליה מן יסוד של עולם המלכות וכן הוא כלאלי' וכן הוא בעולמות הנפרדים כמו שמבאר הכל בשער הא' והב' עד שנעשית בסוד זנב לאריות וראש לשועלים כמ"ש הכל שם באריות:

דרך ב' בו יתבאר סוד פדות ופדיון

והנה בה חבין המאמר דרב המנוגא סבא שאמר בסוד האותיות שרלו כ"א שבו יבדל העולם עד שבת אות פ' אמרה רבון עלמין רלונך שחברא ר' את העולם שבי רשום פדות ופדיון וכו' והשיב לה הקב"ה לא אברא כך בגין דבך רשום פשע בעמירו ע"ש והענין הוא כי יש חלוק בין גאולה לפדיון: כי הגאולה הוא מסערה דדוכרה דכתיב ויהי אם יגאלך טוב יגאל כמ"ש כבר במקומו. ואל תשאלני להשיב על דברי מן המלאך הגואל אם תעיין היטב אין גואל קאי על המלאך שהוא בעלמו הגואל רק פירושו המלאך של הגואל כי הגואל סומך למלאך בסוד סמיכת גאולה לתפלה כמ"ש כבר: אבל פדיון ופדות הוא מסערה דנוקבא דכתיב ונתן פדיון נעשו וידוע כי הנפש הוא בחי' הנוק' ולפי שרגלים יורדות מות והנחש כרוך בעקביו לכן הדיון מעכב"י את הפדות עד שמוכרח"י ליתן פדיון נעשו כמבואר בזוהר בהסוד עובדא שחלה ר' שמעון בן לקוויא חמיו של ר"א . ור' אליעזר בתפלתו שהסתכל עליו ונעשה שנתפס חמיו והוארכו לתת פדיון עזרו להשטן ר"א אחר ובתפלתו בנו הקטן חמיו אותו ואמר שנתן עזרו פדיון י"ג לדיקין ש"י עינין שם איב' יש פדות: אבל רשום ב"י פשע בעמירו לפי שהס"א אף שנקבע מפני הקדוש' ומלאך רע בעיב יענה אמן אטע"כ הוא כפוף רש"י ומחי בנכו. אבל גאולה אין בו שום אחיזה להחילוים ולכן כל הגאולתי שהי' עד עכשיו שהיו מזד הנוקבא כי במלכים כתיב ותמתי פדות בין עמי וגו' וכן כל הגאולתי שהיו מזד הנוקבא כמבואר מתוך דברי הזוהר הי' גלות אחרים ולכן הסירו' שהיו עד עתה כולי' בלשון נקבה דכתיב את השרה אחת אבל לעתיד כתיב נפלה ולא תוסיף קום בתולה ישראל שפירושו היא נפלה ולא תוסיף לנפול והקב"ה יאמר לה קום בתולה ישראל כמבואר

זוהר

מוזלל כי זוליל הוא סוד עויג במספר השוה חסר ו' שהוא היקרי' סוד י"ש ונכנס אחת הארה באברהם בסו"ה להנחיל אובדי י"ש וכתיב אברהם אובדי סוד א' ועם הו' הוא ז' אי כתיב כבדוד רשעים רבים והסן כ"ז היטב:

דרך ג' בו יתבאר סוד עולת תמיד וסוד עקידה

כתיב זאת תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקרינן ס"א. והכוונה כי כבר ביארנו בסו"ה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו שמת המלכו' היא סוד עטם ורקא כמו שמבאר מתוך דברי הרשב"י ז"ל דלזמנין אזוריקת לתחא ברוח דחירק דכתיב והארץ הדום רגלי ואיני נקודה תחת ו' דליו' רקיע ברא דלות א' מה א' ולרין לרקא לה למעלה להיו' תגא ע' ו' ברא דחולס ברא דכתיב אשת חיל שערת בעלה והוא רחל דמין עלאין דעל רקיע ברא דלות א' מה א' והיא רקיע דליו' באמצעיתא דאל"ף ממנוע בין תרין יודין ברא דשמה שלים דליו' יאהדוסי' דליו' רחל דו' ואיני רחל דסלס: ומלאכי אלהים דליו' רחל דחיקוין דנוקבא עולים ויורדים בו: וכולא ברא דלות א' דליו' אחד רחל דואי דביה סליקת וביה נחתית וכתיב ותקם בעוד לילה ותתן ערף לביתה ותק לנעוריה דכד אהנש שמשא וגורא דמדבחה לחוקר דכתיב ואם המוצנח חוקר בו כל הלילה אי היא נחתית לתחא ודקין כל תרעין סחימין וכד אחי אפרא אי כתיב וישכם אברהם בבוקר ואחשד האי בוקר דכתיב עליה בוקר אשרוך לך ואלפס ואחפתחו תרעין דרחמי בן כתיב ויעקוד אברהם את יצחק בנו וכל דיין אחשפין אי בהי שירין ותושבחת דדוד דליו' עבד כסוי' להאי בוקר כמבואר מתוך דברי הזוהר היא סליקת לעילא לעילא וכולא ברא דואי ושיד כתיב זאת תורת העולם הוא העולה וקרינן היא דסא כל סליק דהאי נקודה דליו' רחל דיו"ד הוא עיי דואי והסן כ"ז:

אות פא

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות פ' בצורתה

כתיב פה אל פה אדבר בו: הנה בארנו סוד אות פ' בשער הא' ועתה אוסיף שנית ידי לבארו הנה אריך אחס לידע כי אות פ' בצורתה שהוא כזה פ' היא מורכבת מן ב' אותיות פשוטות שהם כ"י והם רומזים לבי' מדות שהם יסוד ומל' כי כבר בארנו שאות כ' רומז לבתר וכסא והיא כסוד המל' שהוא סוד כסא למדות העליוני' ונעשה כתר לעולמו' שלמטה בסו"ה אי ראשון ואני אחרון ובסוד שאמרנו נעון סופו בתחלתו כמ"ש כבר והיו"ד שבתוכה רומז לעטף חסד הגנוז בתוכה סוד היסוד שבו מתגלה טעם חסד בסו"ה והוא יושב פתח האוהל כחוס היס' כמ"ש כמ"ש: ולפי"י יש לומר כי אות פ' בצורתו רומז אל כל העולמו' מרא דנקודה עילאה עד עולם

כזרע גיד נעשה גייד שהוא סוד טו"ב במספר השוה
 והכל נעשה ע"י הבינה שבמחשבת חוץ ועיר אנפין
 אזי נתגלגל וגם נעשה סוד המיליה סוד הפיה מ"ל י"ב
 סוד שבעה אורו"י של זעיר אפ"ן שבכללות עשר הוא סוד
 מ"ל ח' ע"ס י"ב סה"ס סוד י"ב ספיר"י של אימא המלכאים
 חוץ ז' של ז"א ועם טפה חסד היורד מאבא סוד יו"ד
 הוא כ"ב אזי כתיב ישראל אשר ב"ך אחפאר בסוד שאמרתי
 עומר ישראל בחפאר כמ"ש כבר שטי"א אור הבינה נדחו
 הדיקין ונעשה סוד המילה וחו' מ"י ע"ס פ"ה לאדם מ"י
 סוד הבינה בסו"ס מ"י ברא אל"ה שם פה לאדם סוד ה"ל
 שנק' אדם דכתיב בחפאר אדם לשבת בית והבן כ"ז. הרי
 נח סוד אות פ' במינה. ועשה נבאר בבנינה :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר אות פ' בבנינה

כתיב פה אשכ כי אוחית : דע כי אות פ' בבנינה
 שהוא מלואה רומז ל' מדות ע"י ג' מלואים
 שיש לאות פ' כזה פ"ה פ"י פ"א : והנה אוחית המלוי הם
 א"ה ה' רומזו"י ל' ראשונה בסוד שאמר א"ה מקום כבודו
 במוסף כמבואר מתוך כתיב האר"ז והכוונה עפ"י סו"ס
 א"ה למושב לו כי כבר בארנו שהמל' מתלבשת בגי'ע
 ב"ע והם נעשו מושב א"ה : והנה נח' שבעולס וברירה
 שם אמרו א"י מקנת כבודס"י. הכוונה שבינה שולח
 אורותיה לנאיר בבחי' המל' המחשבת בבחי' : והנה
 מקק ביזיר ע"י דרך ואימא תחא מקנת באופן היינו
 עשים ג"כ ע"י דרך : והנה בינה היא סוד אלף בסוד
 אלף בינה כמ"ש והנחית הוא סוד וז"י כדוע : והמלכו
 היא סוד ה' אחרונה כדוע הרי אורו"י א"ה חסד א"ה
 למושב לו : ובזה חבין מה שאמרנו אין יס"ב בשרה
 אלא למלכו בית דוד לבד. כי כבר בארנו כי ג' עולמו
 ב"ע שנק'. עולמו הנפשי הם בסוד עמית עולס א"י
 הוא בסוד הסיכל. ונח' כי רק המל' היא מחשבת למטה
 בגי'ע ב"ע בסו"ס אזי לך בעקבי האלף. ולקיים מלכותו
 בכל משלש כמ"ש בשער ה'. א"כ אין יס"ב בשרה רק
 למלכו בית דוד שהוא סוד המל' המחשבת בגי'ע ב"ע
 סוד העמית : והנה אמרו שבינה שני נחשטת כבודו של
 ישראל : הכוונה כי סוד המלכו נק' כבודו של ישראל
 דלעילא כמבואר בזוהר : בסו"ס השמים מספרים כבוד אל :
 והנה ב"י שני נחסרו י"ז אורו"י לבחי' המל' המחשבת
 בני עולמו ב"ע כי בבירה נחסר אור ח' היינו בבחי'
 מל' דברירה וב"י נחסר אות ו' נקדו"י חגי'ת נה"י :
 ובעשים נחסרו פ' אורו"י בסוד אמלח החרבה לא נתמלח
 זור אלא מחורבנה של ירושלים א"כ נחסרו י"ז אורו"י ולא
 נשאר לה רק י"ד אורו"י בסו"ס כי י"ד על כס ה' מלחמה
 לה בעמלק : והנה י"ז הוא במספר א"ה שבעה רזון
 מתמלחם כל האורו"י וא"ה היא עולה למעלה לג' הכרמים
 באותיות א"ה בסוד רביעי' והיין כמ"ש : והנה ג' מלואי
 פ' שסם פ"א פ"ה פ"י רומזים ג"כ ל' עולמו בריאה
 יזיר

כזוהר שהקב"ה בעלמו יקום לה דכתיב ואני אקום אה
 סוכה דוד הנופל חסיה גאולה עלימה שאין אחרים גלות
 דכתיב ולא אוסיף להגלותך עוד ולכן שיר חדש יושב לה'
 לשון זכר :

ונחזור אל ביאור הפ' שהתחלנו. כי אמרנו שזרע פ'
 רומז לסמיכה גאולה לתפלה : והנה נודע
 החלוק שיש בין מרע"ה ובין כל הנביאים כי משה מתנבא
 בזה הדבר שרומז ל' מדות יסוד ומלכו' כמבואר בזוהר
 ח"ש שמשא נתנבא מתוך אספקלריא המאירה סוד יסוד
 שנק' אור דכתי' וירא אל"ה את האור כי טוב וז"ה ותרם
 אורו כי טוב אותו מלא סוד אות בריה שנק' טוב כמ"ש.
 אבל כל הנביאים מתנבאים ב"ה רח' דנוק' כמבואר בזוהר
 ט"פ והנה לא שמעת עד כ"ה ולכן נתנבאו מתוך אספקלריא
 שאינה מאירה סוד הלכנה שאין מאירה אלא שמקבלת
 אורה מן השמש. והנה כבר נח' שמדת המלכו' נק' פ"ה
 וגם מדת היסוד ג"כ סוד פ"ה שהוא במספר מיליה
 כמ"ש בשער א' : והנה נודע שסוד המלכו' ע"ס נראין
 כג' הנוונים וכל הדמיוני' ולכן כל הנביאים ראו הרבה
 חידות ודמיוני' משא"כ משה שלא הולך לחידות ודמיונות
 ח"ש פ"ה אל פ"ה אדבר בו ר"ל שהדבור בא אליו מן פ"ה
 העליון ע"י פ"ה התחתון ולכן אדבר בו במראה ולא
 בחידו'. והבן כ"ז :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות פ' במינה

כתיב מי שם פה לאדם : כבר בארנו זה הסוד ועשה
 אוסיף לקח : דע נאמנה כי אות פ' במינה
 שהוא שמונים רומז למדת היסוד שהוא סוד מילה הניחנה
 בשמיני שהוא סוד מדת היסוד שהוא שמיני למדת החכמ'
 הנק' ראשית שממנו מתחיל ראשית הגלוי ובכליל' עשר הוא
 שמונים : והנה בארנו שהיסוד של זו"י כ"א הוא סוד
 פה : והכוונה כמ"ש כבר בהכלל פרוץ בפרוץ אזי מה
 שהיה בפרוץ תחתון בחי' פה עשה בחי' יסוד כמבואר
 בכתיב האר"ז על מה שאמרנו ה"ד לאלתר בעוד שהרוק
 חוץ פ"ה. והבן : והנה נח' כבר כי בחי' היסוד של ז"א
 סביב רשעים יתהלכו שיוקיים מנח"י השערות שבזמן
 התחתון : והוא אטום בסוד הערלה והסוד ג' קליפות
 שבאצו כי אצו"י הוא סוד טו"ב במספר השוה וכתיב אמרו
 לזדיק כי טוב : והנה קליפת הקפה של אצו שמבחוץ
 הוא סוד הערלה שרץ לחוכה ולהסירה מן הפרי :
 והקליפה שני' היא דקה היא סוד פריעה. ועוד יש קליפה
 דקה סביב המוח ממנו ופעמים נאכלת עם הפרי הוא סוד
 קליפה נוגה שלשעמים היא נכללת עם הקדושה ולזה הוא
 סוד המל' כמבואר בכל כבדו האר"ז ועל הקליפה ה'
 הוא שאמרנו ע"פ ונח מלא חן ונח ג"כ היה בכלל אלא
 שמלא חן כי כ"ח הוא סוד נג"ה במספר ו' וזיון שנימול
 ונפרע אזי נפתח הפה ולא מתגלה בו טפה חסד בסוד
 והוא יושב פתח האהל ומה שמתחלה נאמר עליו והמן

יִצְרָא עֲשֵׂי שֶׁסֶם מוֹשֵׁבָה שֶׁל מַלְכוּת בְּסוּד מִשְׁעוֹת הִירָח וְזֶה הָיָה גַם בְּפָנֵי בֵּית שֵׁנִי כִּינִי לִי מַלְכוּת פִּיחָא הוּא סוּד כִּסְאֵי בַּמִּסְפָּר הַשּׁוֹרָה וְהוּא רֹמֵז אֶל עוֹלָם הַבְּרִיאָה שְׁנָק עוֹלָם הַכִּסֵּא כְּמִשׁ יִמְאִיל עֲלֵהָ מִקִּנְיָן בְּכוֹרִסִּיא וְהוּא בַּמִּסְפָּר אֲנִכְיִי שֶׁהוּא דְרָגָא עֲלֵהָ הַרְוֵמָה אֶל הַבִּינָה מִבְּזוּרָא מִחוּץ דְּבִרֵי הַזִּכְרוֹת. וּמַלְכוּת פִּיחָא רֹמֵז לִיִּזְרָה לִי מִטְעוּרֵין שֶׁהוּא סוּד לְדִיק בְּסוּד בְּרִית מִיִּלְיָה שֶׁהוּא בַּמִּסְפָּר פִּיחָא מִקֵּן בִּיִּזְרָה. וּמַלְכוּת פִּיחָא רֹמֵז אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁנָק פִּי חֵי כְּנוּדֵעַ וְחִמְרוֹ לִימָא חֲתָמָה מִקִּנְיָן בְּאוֹפֵן שֶׁהוּא עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה וְהִנֵּה אֹפֵן גִּ' אוֹתוֹיִי שֶׁל הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא אוֹתוֹיִי אִיִּיִּה הֵם בַּמִּסְפָּר יִיִּי רֹמֵז לִיִּי אֲזוּרִי שֶׁנִּחְסְרוּ מִבְּחִי הַמֶּלֶךְ בְּאוֹפֵן גִּ'עַ : וְכִבְר נִחַ שְׁמִדַת הַמֶּלֶךְ הִיא סוּד חִיִּין מִבְּזוּרָא בְּזוּרָה שֶׁחֲמַר חִיִּין רִשִׁים רִשְׁמוֹ לַעֲחִיק יוֹמֵן חִיִּים פִּיחָא אֲשַׁב כִּי אוֹתוֹיִיִּים אוֹתוֹיִי אִיִּיִּה חִיִּין. וְגַם חִיִּיִּה חִיִּין שְׁנֵי שְׁמֵי חִיִּין שְׁנֵי אוֹתוֹיִיִּים אִיִּיִּה הֵם סוּד גִּ'עַ כִּינִי שְׁבִמָן הִיא נִחְסְרוּ סוּד אוֹתוֹיִיִּים אִיִּיִּה מִן בְּחִי חִיִּין : וְכִבְר חִיִּין סוֹיָה כִּי שְׁמָה יִשְׁבּוּ כִסְאֵי לַמִּשְׁפָּט כִּסְאֵי לְבִית דוֹד וְיִחְפָּרֵם שְׁמוֹן שֶׁל לְמִיד שֶׁל לַמִּשְׁפָּט יִשְׁפִּירוּתוֹ בְּשִׁבְלִי מִשְׁפָּט וְחִמְרָא כִסְאֵי לְשׁוֹן רִבִּים. הַכְּנוּדֵעַ כִּי כִבְר נִחַ כִּי יֵשׁ שְׁשֹׁנָה עֲלֵהָ וְחִתָּהּ וְשׁוֹשְׁנָה עֲלֵהָ הִיא סוּד כִּלָּה מִשָּׁה שְׁעִלָּה אֲחִירוֹ מִשָּׁה זָכָה לְבִינָה כִּי הִיא נִכְלָלָה בְּבִינָה כְּמִשׁ בְּשִׁיב אֲשִׁינִים נִקֵּי כִסְאֵי לְאֲזוּרִי לַעֲמֵלָה מִשָּׁה וּלְפִשְׁמִים נִכְלָלִים בְּשֵׁם כִסְאֵי חֵי וְהוּא נִקֵּי כִסְאֵי כְּבוֹד מִרוֹם מִרְאָשׁן וְחִיָּה וּמִלִּי נִקְרָאִים מִכוֹן לְאוֹתוֹ כִסְאֵי בְּסוֹיָה לְדִיק וּמִשְׁפָּט מִכוֹן כִּסְאֵי כִי לְדִיק סוּד הַמֶּלֶךְ וּמִשְׁפָּט סוּד הַחִיָּה וְאוֹתוֹן הַכִּסְאֹת לְדִיק לְחִיָּה בְּהֵם סוּד הַיְסוּבָה לְאוֹרֵךְ הַחִיָּה הַנִּקֵּי מִשְׁפָּט . וְהַכְּנוּדֵעַ אֲחֵר שְׁחֲדַע מִשָּׁה שְׁכִבְר בִּזְרָנוּ כִּי כִאֲשֶׁר הַבִּינָה נִחוּתָה הַמוֹחִין לְחִיָּה הִיא מִרְכַּבָּתָה אֶת רַגְלֵיהָ בְּסוּד הַיְסוּבָה בְּסוֹיָה הָאֵם רֹבֵצָה עַל הַבִּינָה כְּדִי שִׁיכְנוֹם הַיְסוּד שֶׁלָּה בְּחִיָּה שֶׁל זִיָּה לְפִי הַיְסוּד שֶׁלָּה הוּא קֶלֶר וְכִסּוֹד הַעֲמִידָה אִינוֹ מְגִיעַ רַק עַד הַדַּעַת שֶׁל זִיָּה אֲשֶׁל בְּסוּד הַיְסוּבָה אִינוֹ מְגִיעַ עַד הַחִיָּה כְּמִשׁ הַכֵּל בְּשִׁיבֵיב אֲשֶׁל אֲשֶׁל הַיְסוּבָה שֶׁלֹּא אֲרוֹךְ אִיִּי לִיִּשְׁבָּה וְהוּא לַעֲוֹלָם בְּסוּד הַעֲמִידָה וְגַם הִיָּה שְׁכִנְיוֹן הַמוֹחִין לְנוֹקְבָא אִיִּי גִ'עַ לִיִּשְׁבָּה רַק לַעֲוֹלָם בְּסוּד הַעֲמִידָה בְּסוֹיָה עוֹמְדוֹת הִיוּ רַגְלֵיהֶן בְּשִׁעְרֵיךְ יְרוּשָׁלַיִם. וְכִבְר חִיִּין בְּסוּד הַחֲפֵלָה סוּד הַיְסוּבָה שֶׁהוּא בְּעֵלְמָה דְּנוּקָא וְסוּד הַעֲמִידָה בְּעֵלְמָה דְּדִקְרוּרָה : וְהִנֵּה הַגִּ'עַ הֵם נִקְרָאִים כִּסְאֹת לְבִית דוֹד סוּד הַמְּלִכּוּת כִּינִי וְשֵׁם הוּא גַם כֵּן סוּד הַיְסוּבָה כִּי הַמֶּלֶךְ כְּשִׁוְרֵדֶת לַמִּשָּׁה בְּאוֹתוֹ גִּ'עַ אִזּוֹ הִיא גִ'עַ בְּסוּד הַיְסוּבָה כְּמִשׁ כִּבְר בְּסוֹיָה אִיִּיִּה יִשְׁבָּה בְּדָד חִיִּים כִּי שְׁמָה יִשְׁבּוּ כִסְאֵי לַמִּשְׁפָּט כִּסְאֹת לְבִית דוֹד וְהִנֵּה הִיא נִקֵּי סוּד אוֹת פִּי בְּזוּרָתוֹ וּבְמִנְיָנוּ וּבְבִנְיָנוּ :

פֶּתַח ד' ד"א בּו יִתְבַּאֵר סוּד פְּקִידָה וְסוּד פֶּלֶג

כְּתִיב פֶּקֶדֶת הָאֲרָץ וְהַשּׁוֹקֵקֶיהָ רַבָּה תַּעֲשֶׂרְנָה פֶּלֶג אֲלֵהֶם מִלֵּא מִיִּם : לַהֲבִיךָ כִיִּי לְרִיךְ שְׁחֲדַע מִשָּׁה

שִׁבְיָאֲרָנוּ כִּבְר בְּסוּד הַגְּדֻלָּה שֶׁל זִיָּה וְסוּד הַמוֹחִין שְׁמַקְבֵּל הִיָּה מְהִיִּי דְלִיָּה וְהוּא כִּי הִנֵּה כְּתִיב מְבַשְּׂרִי אֲחִיָּה אֲחִיָּה . וְהִנֵּה בְּאֵדָם הַחֲחֻחִין יֵשׁ בּוֹ עוֹר לַמַּעַל וְהַכְּבֵּר חֲחַת הַעוֹר וּבִחוּךְ הַבִּשְׁרָ עֲלָמָה וּבִחוּךְ הַעֲלָמָה יֵשׁ מוֹחַ וְעוֹד יֵשׁ בְּחֻכּוֹ רֹחַ חִיִּים : וְהִנֵּה לַמַּעַל בְּאֵדָם חֲחֻחִין סוּד הַיְסוּבָה יֵשׁ בְּהֵם סוּד כִּלִּים וְאוֹר פְּנִימִי וְאוֹר חֲחֻחִין כְּכִלִּים עֲלָמָה וְשֵׁם גִּ' בְּחִיָּה שֶׁהִיא גִ' בְּחִיָּה עוֹר וְכִבְר וְעֵלְמוֹת וְגִ'עַ דְלִיָּה הַמִּתְלַבֵּשׁ בּוֹ הוּא בְּחִיָּה הַמוֹחִין וְגִ'עַ דְלִיָּה דְלִיָּה הוּא סוּד חִיִּים כִּי סוּד הַחִיִּים בִּיא מִלְּבָבָה כְּמִשׁ כְּמִשׁ : וְהִנֵּה נְהִי דְלִיָּה הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּחִיָּה הוּא בְּדִרְךְ זֶה כִּי יִיָּה דְלִיָּה מִתְפַּלְּגִים כֵּל אִי לְגִי שְׁלִישִׁי וְשֵׁם מִתְפַּלְּגִים בְּבִי קוֹיִם שֶׁל זִיָּה הִיִּינוּ נִלָּח דְלִיָּה שֵׁם בּוֹ גִ' שְׁלִישִׁי מִתְפַּלְּגִים בְּקוֹן יוֹמֵן שֶׁל זִיָּה הִיִּינוּ חֲכָמָה גְּדוּלָּה נִלָּח שֶׁל זִיָּה וּמִסְפִּיק שְׁלִישִׁי אִי שֶׁל אִי לַסְפִּי שְׁלִישִׁי שֶׁל זִיָּה וְסוּד דְלִיָּה הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּקוֹן שְׁמָלָה שֶׁל זִיָּה עִיז הַדֶּרֶךְ. אֲשֶׁל יְסוּד אִי הוּא קֶלֶר וְלֹא נִחְשָׁב רַק לְשִׁלָּה אִי וּמְגִיעַ רַק עַד חִיָּה דְלִיָּה וְשֵׁם נִקְרָאִים מוֹחִין וּמִבְּזוּרָא מִחוּץ הַבְּרִיאָה הַחֲחֻחִין אִינוֹם מְגִדִּלִים אֶת הַיְסוּד רַק הַחֲסִדִּים שֶׁהֵם הֵם חֲסִדִּים שֵׁם בִּיסוּד אִי הֵם מִתְפַּשְׁטִים בְּכָל קוֹמָת הַיְסוּד כִּאֲשֶׁר יִתְבַּאֵר לְפִנֵּינוּ וְהַחֲסִדִּים הֵם סוּד הַמִּים כְּנוּדֵעַ וְשֵׁם מְגִדִּלִים אֶת הַיְסוּד סוּד אֲלַנָּה בְּרָא וְחִקִּיק וּמִזְוָא דְּכּוֹלָא בִי. וְהִנֵּה בִּיסוּד אִי יֵשׁ בְּהֵם הִיא וְהִנֵּה וְכֵן בִּיסוּד אֲשֶׁל וּנְחַבְרָא כִבְר כִּי הַחֲסִדִּים שֶׁל אִי נִחְשָׁבִים לְבִזְרוּתָהֶן לְעִדֵּךְ הַבְּזוּרָה שֶׁל אֲשֶׁל כְּמִשׁ הַכֵּל בְּשִׁעְרֵי בְּבִי : וְהִנֵּה מִתְחַלֵּה בְּחִיָּה הֵם חֲסִדִּים שֶׁל אִי שִׁבְיָסוּד שֶׁלָּה בְּדַעַת זִיָּה כִּי קוֹדֵם שְׁמַרְכַּנָּה עֲלָמָה אִינוֹה מְגִיעַ הַיְסוּד שֶׁלָּה רַק בְּדַעַת זִיָּה וְשֵׁם מִסְתִּיִּים הַיְסוּד שֶׁל אִינוֹ וְלֹא מִתְגַּלִּים הַחֲסִדִּים כְּשִׁוְרֵאִים מִיְסוּד לִימָא וְהַדְעִי מַחֲלָק אוֹתוֹם לְכָל הַמַּדּוּת שֶׁל זִיָּה בְּסוּד הַכְּתוּב בְּדַעִי חֲדָרִים יִמְלָאוּ וְסוּד חֲדָרִים כּוֹלָל כֵּל הַגִּ' קוֹיִם שֶׁהֵם סוּד חֲסִדִּים דִּין רַחֲמִים : וְהוּא בְּדִרְךְ זֶה שְׁנוֹתָן חֲסִדִּים אִי שֶׁלם לְגְדוּלָּה שֶׁל זִיָּה וְחֲסִדִּים אִי שֶׁלם לְלֵלָה שֶׁל זִיָּה וְחֲסִדִּים אִי שֶׁלם לְבִזְרוּתָהֶן שֶׁל זִיָּה וְחֲסִדִּים אִי שֶׁלם לְהוֹד שֶׁל זִיָּה הִרִי בִי קוֹיִם כִּי מִתְחַלֵּה הִיָּה הוּא בְּסוּד הַקְּטַנוּת שֶׁאִין לוֹ הַרְמָתָה רַאֲשׁ סוּד הַגִּ'עַ כְּחִיָּב וּמִתְחִלִּין הַחֲסִדִּים מִן גִּ'עַ שֶׁל זִיָּה . וְנִשְׁאָר עוֹד חֲסִדִּים אִי זֶה נוֹתֵן לְחִיָּה וְהוּא בְּדִרְךְ זֶה שְׁאֲחֵר שְׁאִי מִרְכַּבָּתָה עֲלָמָה אִינוֹ מְגִיעַ הַיְסוּד שֶׁלָּה עַד שְׁלִישִׁי חִיָּה שֶׁל זִיָּה וּנְחַבְרָא כִבְר כִּי כֵּל מִקּוֹם שֶׁהָאֲזוּרִים מְכּוּסִים בִּיסוּד אִי אִינוֹם מִזְאִירִי כִּי כְּמוֹ שְׁאֲחֵר שִׁוְרֵאִים מְגוּלִי וְלִכּוֹן לְרִיכִים בִּי שְׁלִישִׁי חֲסִדִּים שֶׁל אִי שְׁלִישִׁים אִי שֶׁל חִיָּה שֶׁל זִיָּה הַמְּכּוּסָה וְשִׁלָּה אִי שֶׁל חֲסִדִּים מִסְפִּיק לְבִי שְׁלִישִׁי חִיָּה שֶׁל זִיָּה הַמְּגוּלִים כִּי כְּכִלִּים לְחוּשִׁי . וּבְדַעַתָּה שֶׁל זִיָּה לֹא נִשְׁאָר שׁוֹם חֲסִדִּים רַק שְׁמַתָּהּ קוֹדֵם הַהֲרַכְנָה אִזּוֹ כּוֹלָם נִתְגַּלָּה בְּדַעַתָּה וּנְשִׁאֲרָם שֵׁם זֶה הַרְשִׁימוֹ נִשְׁאָר בְּחֻכּוֹ וּמִסְפִּיק לוֹ . וְהוּא סוּד יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתָּת חֲלָקוֹ כִּי כִבְר נִחְבָּרָה שְׁמַשָּׁה הוּא בְּחִיָּה הַדַּעַת וְהִיא חֲסִדִּים שֶׁהֵם סוּד הֵם הוֹמָשִׁי חוֹרָה שְׁכִנְכַּחַת יִתְנוּ לוֹ בְּמַתָּתָה וְעוֹז עֵין הוּא יִבְרַךְ שְׁחוֹלָת אוֹתוֹם וְכוֹתֵן בְּמַתָּתָה לְכָל הַמַּדּוּ שֵׁם בְּהֵם סוּד גִּ'עַ לְרִיכִי הוֹיִים וְשִׁלָּה בְּרָא אוֹתוֹיִי

לכן אודיעך עוד כלל גדול ודברך זה יחורך גם קושיא הי"ל. כי כבר נח שיעקר בנין שלום הוא עשר שלימים וכ"א כלול מעשר וזה ההתגלות נעשה ע"י ה"ח דא"ח אכל קודם ההתגלות' היא רק נקודה א' ואין בה הנקודה עשר בפועל' ויולא רק בכח הנעלם והטוב שבחן הנקודה. ולזה לר"ך הגדלה ש"א ממנה עשר שלימים בפועל' ויולא בסוד שאמרו א"ת מה אלא מאה וכן דברך זה הוא ב"ח כשהוא בסוד הקטנות אזי הו"ק שלו כ"א כלול רק מן הו"ק ולא מעשר ג"ר הם כ"א רק בסוד נקודה א' כלול מנ' ולא מעשר והמלכו' בסוד נקוד' א' וגם אותה הנקודה אינו בפועל רק בכח כי כשהוא בסוד הקטנות לא התגלה העטרה שהיא סוד מלכו' לא וחשוב ופ"ו הוא ל"ו. בסוד הכתוב מי ברא אלים גפ"ה הוא מי שהוא המעשר של אדם ר"ל מ"ק של אדם סוד הקטנות: הרי ל"ו מי הוא מ"ה ח"ש א"ת מ"ה כי הוא בסוד הקטנו' אלא מאה שהוא סוד הגדלות. ונחזור אל הענין ונאמר כי מן חסד של אבא נעשה סוד הדעת של ז"א שנחשב בכ"מ במקור כתר וממלא מקומו למיין עשר כמ"ש כמ"ס וגם הכתר של עוף ח"ש ה"ח שהיא סוד הנקבא א"ל לפני מלכים שיחמשו בכתר אחד וקערוגה היה ע"י שנבנית כל בנינה מאורות. אבא אכל לעזיר אלפין הו' קטנות שלו הם מאורו אימא: אר"ת לה"י לה יו"ת מעלה מהחית כמבואר בבחי' האר"ז"ל בסוד מיעוט ה"ח. ובאלה הדברים נבוא לציור הפסוק שהתחלנו פקדן הארץ הארץ הידועה דכתיב את השמים ואת הארץ כמבואר בזוהר והוא במספר זור דכתיב אין זור כאלהיו והוא שם הכולל לעזיר ונקודת בשח הקטנות שבעים בשם הארץ ואמר פקדן סוד הפקדון מבואר בבחי' האר"ז"ל בסוד הכתוב וז' פקד את שרה. והכוונה פי' כבר נתבאר כמה פעמים שהתחזונו' מקבלים רק הארת סוד האחרונים שלו הוא סוד פקיד במספר השוה. וכיון שמגיע אליהם זו הפקיד' אזי והשוקקיה שהיים נתמלא מן המעיין וזה יולא מעדן להשקות את הגן סוד יסוד אבא שיו"א מ"סוד אימא והוא משקף את הגן סוד ז"ן כמבואר מדברי הרשב"י ז"ל וא' נעשה סוד הירדן מלא על כל גדולתו ירדן בחלוק אחרון הוא ב"ת וכבוד ה' מלא את הבית וא' רבח תעשרי. הכוונה שכל המדות נעשו בסוד עשר שלימים בפועל ומלא רבית רומי כי ע"ג אותיות את במספר ה"ח בסוד היום רבית עולם: והכוונה כי כבר נתבאר שהגדלות בא מן החסדי' שהם סוד המים חיים הנובעים מן המקור למעיין והמקור חמדי במעיין לא יכזבו מימיו בסוד הכתוב כי עמך מקור חיים. ומן המעיין נמשך המים ונעשה ים גדול והכסו לשבע חתלים כמ"ש כבר. והם ה"ח של א' שהם בערך גבורי' כמ"ש. והם סוד ה"פ אלה"ם במספר ח"ל ויש בהם כ"ה אותיות בסו"ה כ"ה חיה חדרכו את בני ישראל סוד בריכה עליונה הרי ח"ל כ"ה הוא תמי' בסוד הכתוב אשר תמי' הודך על השמים כמ"ש. וה"ח של אבא

אותיות הסוד נגד ששים רבוא ישראל: והוא שומח בחלקו תשיה טוב עין הוא יברך וקריק יבורך שהוא מתבדך ג"כ מהם: ולמדת היסוד אינו מגיע כלום מהחסדים של א' ויסוד הוא סוד יוסף הל"ך שנק' יחוס הנדמו ב"ת של הפסוק "יפה תואר" ויפ"ה ימראה ר"ת יתו"ס שנאמר יחוס מאלו ויעקב גדלו ויעקב הוא עפ"י שנחבא בשער ב' י' בקע שסב סוד אורות אבא שהיסוד אבא ארוך ומגיע עד יסוד ז"א ומתלבש בו ושם הם ה' חסדים של אבא ואינם יולאים לחן בסוד שם שדי שביסוד שאמר לעולמו די רק הם חסדים למעלה בסוד אור חור ויולאי' דרך החור שבחם מאחוריו ומאלו האורות הוא בנין הנקבא דכתיב בחכמה יבנה בית כמ"ש כבר. ואל ח"ה נבאל להשיב הרי אמרנו שה"א היה רק בסוד שם קטנות ואין לו ג"ר שם סוד חב"ד א"כ מהיכן נמלא לו הדעי שאמרנו שבדעת חסדים ימלאו ולכן זכור כלל גדול מה שכבר ביארנו בשער ה' שבכל מקום שאנו אומרים שה"א הוא בסוד הקטנות והוא רק בסוד ו"ק וגם המלכות היא בסוד נקודה א' היינו כמו שהקטן אחר שגולד הרי יש לו ראש אך אין לו הרמת ראש אך אחר היניקה נעשה לו הרמת ראש בסו"ה מנקל בדרך ישתה ע"כ ירים ראש: ועכ"ז אין לו חכמה ובינה וגם אין דעתו שלימה עד שיתגלה כן הוא שאין מאירים הג"ר עד שנתגלה מכה המוחין דא' שמהם נתגלה כמ"ש לעיל ולכן אין אנו חושבין הג"ר וכן הוא בזו"ק ועיקר גדלות הג"ר הוא ע"י אורות אבא כשהחורים למעלה ולא נשאר ביסוד ז"א רק רישומם וגננסים ב' חסדים שלימים בחו"ב שבי"ח והדעת בלשך שכבר יש ב' הכללות היינו הרישום מן ה"ח דא"ח כמ"ש לעיל הנה מספיק לו ח"י חסד. וא' נקרא גדול שכבר נתישבה דעתו וגשארם עוד ב' חסדים וח"י מן ה"ח של אבא ומהם נבנה בנין הנקבא' כמו שיתבאר לפנינו. ובזה תבין ממלאר הזוהר שאמר דעת דא איהו ברא בוכר דכתיב בני בבורי ישראל ובגין דאיהו בוכר גביי נעיל תרין חולקין דירית לא"ח. והוא מוכן ע"פ דברינו כי כל המדות של ז"א אין בהם הארה רק חלק א' כי ה"צ שלו נעלו רק הארה מא' מנה"י שלה כמ"ש לעיל וח"י נעלו רק הארה חלק אבא כג"ל והיסוד נעל רק הרישום מהארת אבא לבד אכל הדעת כבר נעל חלק א' היינו כללות כל ה"ח דא"ח כ"ל וגם חסד מאבא הרי שנעל ב' חלקים וירש לא"ח. ונחזור אל הענין שנשארנו ח"י חסדים וח"י מאורות אבא וכן נקודת ויולאים דרך חסד שנבנה דו"א מאחוריו ושם עומד' הנקבא' כמ"ש בשער ב'. והנה מן ח"י חסד הנשאר מדעי' ז"א מזה נבנה הכתר של נוק' וב' חסדים מתפלגים לשלישי' וגננסים בב' קו"י של הנוק' ימין ושמאל ועוד עולה מן הרישום שביסוד ז"א ומה נעשה קו אמצי שלה. ובזה אל ח"ה ג"כ נבאל להשיב הלא אף שהמלכות היא בסוד הקטנו' נמור והיא בסוד נקודה א' הרי הוא נקוד' הכתר שבה א"כ כבר היה לה בח"י כתר והוא היפך הקושיא הי"ל.

למטה . והסוד הוא על פי הפסוק דכתיב אבי ואמי
 עובדי ותי יאספני ואמרו שזה הפסוק פניו ללד זה וזה הפסוק
 פניו ללד אחר והקציה בל ור השובר כי כבר נחבאר
 בשער א' כי מתחלה אחר האמאוס נחפרה החבילה בין
 אומא שהם סוד חויב של הנקודות והבניה הפכה פניה
 והלכ ללד אפון והחבתי ללד דרום : כי לא היה סוד האב
 ביניהם ולא היה יכול שום יוצר ובנין להאפייר בטעירו
 עד שברצון בעה"ר נפתח בטעירו פתח א' מלמעלה ואל
 נכנס אור גדול ממדת היסוד הגנוז באין סוף ובו סוד
 האהבה שהיא סוד עפת חסד הגנוז בפומא דלמנה סוד
 שם א"ל שביסוד שניה עולה במספר ויהיה סוד ל"ב
 השמי' כמ"ש כמ"פ ולא נתקדשו שנית חויב אף שהיו
 בבחי' אחר באחור וחו שאמר ותי יאספני שזה האור שכל
 ממדת היסוד נחבאר שם שהיה סוד שם הוי"ה ונחלק
 לדי הוי"ה שמהם נעשה שורש לדי יסודות רוחניו כמ"ש
 שם ולזה רומז אור' צ' בבחי' אב"א כוח צ' שהי"ד סוד
 אבא וי' סוד אימא ששם היו בסוד אב"א ועדיין לא נעשה
 סוד התיקון והיה הכל בסוד עולם החסדו . שהיה בזה
 עולמו ומתריבין ולזה רומז מלת לדי שמשפרו די הוי"ה
 ולשון לדי תרגומו של והארץ היחה חסדו תרגומו לדי .
 ועי' נאמר כי יסודו למעלה ובנינו למטה כמבאר שם
 הכל באריות : והנה נחבאר שם ג"כ שכל שורש השמות
 הכל לנעירים בבניה בסו"ה אין אור כאלהינו אין ליר
 כאלהינו כי נחבאר שם שעתה הזכר הוא החומר ועפת
 הנקבה הוא הצורה והוא האורס סוד הנבדור' שבא'
 שהוא סוד שם אלהים במלוי ההיין הוא סוד אה"ר במספר
 השם בסו"ה אר תעשה לחיבה כמ"ש כבר ועיה עולה
 במספר ליר לשון חזק ועי' הביטו אל אור חוצבתם
 כמ"ש שהנשמי נחבאו מתחת כסא הכבוד סוד הביטו שהיה
 סוד כסא הכבוד כמ"ש כבר . הרי נחבאר לך בבחי' א'
 של אות צ' בבחי' אב"א : ובחי' הב' רומז ג"כ למדת
 היסוד אחר שילאו עשרה נקודות בטע"ה סתם שאו היו חויב
 בבחי' פב"א בסו"ה וחכם באחור יבנחנה וזה הבחי' נעשה
 עי' אור היסוד שירד מיסוד עולם המלכות כמ"ש שם
 ואחר שירד באורות עד שבאו למד' היסוד של הנקודות
 ושם נחבאו קודם השבירה בסוד בן ישי חי על האדמה
 ונחבאר שם שהוא עכבן ללוד המל' בסו"ה והיה האוכל
 לפקדון לארץ . והמלכו היא סוד ק' כמ"ש כמ"פ ולא
 נק' לדיק בחוספות ק' . וכבר נודע שביסוד ומלכו הס'
 ב' אותיו ויה והס סוד ב' שמות הוי"ה אדני' . ועי'
 לרוק ב' אותיו ויה ואי' פ' ואי' פ' היא הוא סוד
 הי' ליון במספר השם כמ"ש כבר . ועם הצי"ה אדני' הוא
 במספר ליר . וכבר נחבאר שער שם מגיע מטעם תחומים
 שאם היו העוני גורמים אף כתיב אור ילדך תשי בסוד
 אבר מת ועפת חסד סוד שם א"ל חור לאחוריו דכתיב
 ומאל כך ערות דבר ושב מאחריך וחו ונשכח א"ל
 מחוללק . והבן כ"ז : ולזה רומז אור"ה אות צ' בבחי'
 פב"א

הס סוד הי"פ הוי"ה שהוא במספר ק"ל ויש בזה כ'ן
 אותיו הרי ק"ן ועם חיה הוא במספר הרי"ט ועי' נחבאר
 בסוד העשירות וחו רבם העשרתיה ומפרש הילך נחששו
 ונחבאר . ואמר פלג אלהים ר"ל מתחלה נחבאו הי"ה של
 אימא שהם סוד אלהים ונחבאו לשלשי' . והספיקו לכל
 בנין הוי"ה ואח"כ נחבאו מן המים חיים סוד הי"ה של
 אבא וחו מלג מים . והרמז בזה ע"ד שאמרו קוף זה
 שמו של הקציה והכוונה כי הי"ה של אימא והי"ה דאבא
 נמשכים מן ב' פאות של א"ה כמ"ש ופאה הוא סוד
 אלהים במספר השם . וזה שם אלהים מתחלף לב' חלקים
 לב' פאות כזה א"ל מימין הי"ה משמאל וא"ל הוא סוד
 הי"ה דאבא כי הוא סוד שם החסד והי"ה הס סוד הי"ה
 של אימא סוד הגבורות כמבאר בזה : והנה א"ל במלוי
 גיה עולה במספר קוף ואותיות הי"ה תלך בזה הדרך
 אות ה' יש לה ג' מלואים כזה הי' הי"ה היא במספר
 א"ל יו"ד הוא במספר כ' מים במספר פ' סך הכל במספר
 קל"ה כי משם מקבלת אימא שממנה דינין מתעריך בסוד
 החולה קל"ה א"ל בגדור . כמבאר בכתיב האר"י וזרוף
 הי"ה עם קל"ה הוא במספר קוף הרי כל חלק משם
 אלהים הוא במספר קוף . ושניהם הם סוד חסדים דאבא
 ואימא ששם סוד המים המגדלים את האילן כי אם
 תמלא אותיו המים כזה היא מ"ה יו"ד מים הוא ג"כ
 במספר קוף ח"ש פלג אלהים מלג מים והבן כל זה :

אות צדיק

פתח א' דרך א' בו יתב' אות צ' בצורתו

כתיב צדיק וישר הי' . ירשא דקרא האור חמים פעלו :
 תאלא אית אור ואית אור ואית אור . אית
 אור דכתיב הביטו אל אור חוצבתם . ואית אור דכתיב
 אור ילדך תשי ותשכח אל מחוללק . ואית אור דכתיב והכית
 בצור : להביך כ"ז חדע שאות לדיק מאלכו שיש לו ג'
 אורת וכולם מורים על מדת היסוד על ג' בחי' שהיה
 לו עד שכל לכלל חיקון כמו שיבאר לפנינו . והנה הב'
 אורות של אות א' הם כזה הא' הם ב' אותיו יו"ד ניון
 בבחי' אחר באחור כזה צ' : הב' הם ג"כ ב' אותיות
 הביטו בבחי' פנים באחור כזה צ' : הב' הם ג"כ ב'
 אותיו הי"ה בבחי' פנים פנים פנים כזה צ' ומתחלה
 נבאר ההשגחה במאמר רב המנוגה סגל בסוד האותיות
 שכל א' ראה שיבאר בו העולם ואומר שם שהשיב לאות
 א' ואמר לדי אנת וזדייק אנת אבל לאחר אחר חסותק
 ועוד בנין דאח לר"ך למהוי בעמיתו וית את לר"ך לאיתגליא .
 הרי שאמר ב' לשונות לדי וזדייק וכן הוא מאלל בגמרא
 שלנו דו"ק ותשכח : והכוונה כי מדת היסוד הוא סוד
 לדיק יסוד עולם ואמרו לא כמדת בשר ודם מדת הקציה
 מדת בשר ודם עושה יסודו למטה ובענין עליו למעלה
 אבל מדת הקציה אינו כן אלא יסודו למעלה ובנינו

ולבאר זאת אוסוף שנית ידי לבאר בקצרה אף שביארנו זה כבר כי הוא עיקר גדול והוא לורך לכמה דברים והוא כי הרי אמרנו שזה"ל דלימא נכנסים בזה"ל לתח לו מוחין אי"כ קשה קושיא עולמה הרי אמרנו כי או"א הם חרין רישין דלן מתפרשין וחווייהו חריר ולא אחפסק לטלמן וק"ל להבין איך ישי" וחווייהו הו"א"ל וזה"ל דלימא הם בחור ז"א ולכן לריך שדע ענין זה כי כבר נתבאר בשער ב' כי קודם לידת המוחין איז מסתלקין האורות של נה"י דא"י למעלה במקום ח"ת שלה בסוד שאמרנו אין האשה כורעת לילד עד שמלגננת ירכותיה כאלונים דכתיב וראיתם על האבנים . ובסוד שאמרנו אין התורה מחייב"ת אלא במי שממית עצמו עליה והסבן : אי"כ נחברנה אור גדול בחי"ת שלה ומזה האור נחוספו לה נה"י חדשים והם נמשכים אחרי ה"א כמבואר מתוך כחצי האר"ל שהוא ממש סוד אוח למד' בצורתו כזה .

החי"ת של בינה מקפת והוא סוד הכתר של שמי' כתר מלשון הק"י עושר"י אח דוד וכתיב הדי' שפירושו מסב' יתהלכון : והנה זה נה"י החדשים הנש"י לדימא ללורך זוג או"א ונה"י בכללן י" הוא ל' במספר ה"ל ולכן אנו אומרים שהלמ"ד של ללס מורה על כתר ז"א : והנה ה"י של ללס מורה על ד' ע"י ספי' כחצי"ד דלימא סהם למעלה מן תימ"ת שכליל"ו עשר הם ארבעים במספר מ' שמה האור נעשה בחי' מקיף לז"א ומזה הוא עיקר הקיום כי נודע שאור המקיף הוא העיקר הקיום והמשמ"ד אח אור הפנימי וכיון שאור המקיף נסתלק איז גם אורו הפנימי מסתלק גם ג"כ למעלה ונשארו הכלים רקים בלי אור שזה נחשב להם בחי' מיתה כמ"ש כבר : הרי כי ב' אוהו"י ז"ל הם סוד אור פנימי של ז"א ואוהו"י ללס רומז לאור פנימי עס המקיף : והנה הדע שבאדם העליון וגם באדם התחתון יש בהם סוד נפש רוח נשמי כמ"ש כבר : והנה הנפש שוכן בלב היינו עיקר בחי' הנפש אף הנפש שבגוף הוא בכבוד שהוא כנגד ל"ב במספר השם והוא סוד הדם הנפש שכלב שממנו ניווין כל האיברים דכתיב כי הדם הוא הכסף : והרוח שוכן בגולגלתא שהוא סוד קרומא ללוריא שהוא סוד הרוח כמ"ש כבר והוא עיקר בחי' הרוח אף בחי' הנפש שברוח שוכן ג"כ בלב שממנו ניווין הנפש העיקרי שכלב והשגמה חופף למעלה על ראשו בחי' אור מקיף והוא עיקר בחי' הגשמה אף בחי' הרוח שבגשמה הוא בגולגלתא וממנו ניווין עיקר בחי' רוח שבגולגלתא : והוא סוד השלשלת שהוא הדיבור"י שיש לגנין : וכיון שהגשמה חופפת על ראשו של אדם איז הגשמה משפטי' אל הרוח והרוח אל הכסף והכסף לכל האיברים ואז יש קיום והשגדה לאדם ואם יסתלק הגשמה מן האדם איז טוב אין מי שישיפע לרוח

ותפסד

פ"כ"א כ"ל ובבחי' הג' רומז למדת היסוד אחר חיקון העולמו' ואז נעשו חו"ב בבחי' פ"כ"פ והם חרין רישין דלן מתפרשין כמ"ש כבר והחבור שלהם הוא ע"י ההוא שבי' דק"ק דלן אחידע שהוא סוד הדע' המבחר אוחס בבחי' יסוד ומשם נמשך הזוג לחד' ומלכו' ע"י מדת היסוד האמיתי . וזהו התשובה לדי' אנה ולדי'יק אנה אבל עיקר מדתו לאחר אחר הסתלק שהוא במקומו ללורך זוג ח"ת ומלכו' שזהו עיקר בנין העולם וקיומו כמ"ש ולפי שסם במקומו סביב רשעים יתהלכון בסוד השער' כמ"ש וסם לריך כנפיים לכסות מפני הרע עין לכן אמר ועוד בנין דלח לריך למחוי בעמירו ולית אח לריך לליתגליא . והנה בעת הדעם שאין חו"ב ע"י יסוד האמיתי רק על מטערי' שנק' נער כמ"ש שאוהו"י אמלעות הם סוד ח"י וחילוני' יס אוהו"י רמזין שהוא במספר ל"ד וסם מלך החילוני' יס אחיו' לנפש כמ"ש בסוד עין הדעה עו"ר ע"י כתיב דרך נחש עלי אור ועליו נאמר והכית בצור בסוד הכחו' בדברים לא יוסר עבד כמבואר בזה"ר : אבל במטערי' נחש כתיב ודברתם אל הסלע שסם לריך פיוס ולפי שמדת היסוד שהוא אור האמיתי כ"ל והוא משמש למעלה ולמטה עליו נאמר האור תמים פעלו ח"ס י"ס כמבואר בזה"ר . ואז נק' לדיק וישר כי בבחי' פ"כ"פ נק' ישר יחוו פנימו . הרי נתבאר אוח צ' בצורתו ועתה נבאר אותו במנינו :

פתח ב' ד"א בו יתבאר אות צדי"ק במנינו

כתיב צדיק כחמר יפרח . וכתיב אופה רשע ללדיק ומצקס להמיתו ה' לא יעבדנו בידו :

להבין זאת הדע שאות ז' במנינו שהוא חששים רומז למד' היסוד שהוא מדת החשיו' ממעלה למטה ובכלילות עשר הוא חששים והוא רומז לאות ז' של ללס דכתיב אף בללס יתהלך איש וכתיב כי אל ימינו עלי ארך . מאי בין ללס ללל אלא רח דמלה כי כבר ביארנו כי נה"י דא"י נעשים מוחין לז"א ונתבאר כבר כי ניה דלימא יס בכל א' ג' פרקים ויסוד שלה נחשב לפרק א' הרי ז' שהם סוד ז' אוהו"י צ"ד כפרית שיש בהם דגש ורפה כי במקומה היא רחמים גמורים ובהתפשטותה למטה דיווין מתערי' מניה והם סוד ז' נקודות של הו"י בנקודת אלה"י"ם כזה **אדרי"ם** והם במספר י"ין סוד י"ן המשומר . אבל עכ"ל הוא סוד י"ן אדום המוקדם למלך ד'י' כוסות

של פסח שז"א' מזה"ל הים המלך דכתיב וחמשים עליו כניי מארץ מזרים סוד נ' שער' בינה כמ"ש כבר ואחר שמתרבת עולמה איז נכנס גם חזי התי"ת שלה בזה"ל איז נחשב חזי ח"ת שלה לז' פרקי' הרי ע' סו' ע' אוהו"י של מלכות' סופיר : ומזה נעשה ה"ז"א בסוד ע' נקודות חצי' תימ"ת נה"י וע' נקודות הוא במספר ז' והוא סוד צ' של ללס והכתר שלו נעש' מחזי ח"ת של ב'י העליון בסוד עוטר ישראל בחפצ'י וכתיב עטרתו שעטרת לו אמו וגו' כמ"ש הכל בשער ב' וזה הכתר הוא סוד ק' של ללס

ונתפרדה חבילה ואז חין קיום והעמדה לאדם : וזש"ה
החכם עיניו בראשו וכי החכם לבד עיניו בראשו שהוא
מפיק לי מכלל דכולא אלף שרומם שנותן עיניו לראוי מה
בראשו שהוא סוד הגשמה החופפת על ראשו ונותן לו קיום
והעמדה כמד"א ושמן על ראשך אל יחסר כי שמן סוד
הגשמה וכ"ז שהשמן בגד הפתילה יונק מן השמן והולך
ודולק ומאיר. אבל אם יחסר השמן נשך גם האור מן
הפתילה שבגר וזר הוא סוד נפש רוח שהם יונקים מן
השמן סוד הגשמה ולכן אמרו חז"ל של יום קודם מיתת
האדם הגשמה מסתלק ממנו ואז יחלה הגוף עד שימות
כי חילה הוא סוד ד"ס הנפש במספר השוה. שאינו נותן
קיום והעמדה לכל האברי : ומה שאינו מת מיד בהסתלקו
הגשמה הוא ממש דמיון הנר שבאשר יכולה השמן מן הנר
אזי נשאר בגר לתלומות שמן ממנו ששאר כבר מן השמן
ולכן הוא דולק אך שנחסר אורו והולך וחסור וקודם
שיכבה לגמרי אזי כל הלחלוחי שיש עוד בגר הוא קופץ
למעלה ואזי יגדל מעט אורו ומיד הוא נכבה : כן הוא
באדם שמהפסע שנשאר ברוח ונפש מן הגשמה שכבר
השפיע בהם ולכן הוא חי אך שהולך וחסר ויחלה וקודם
מוחו אזי כל הלחלוחי הגשמה עולה למעלה והוא בחוץ
של אדם כי החוץ הוא שואב מלחלוחי הגולגלתא כידוע
ואז יקל מעט מחלו וימיר וימות : חש"ה חדלו לכם מן
האדם אשר נשמה באפו שלא נשאר לו סוד בחי הגשמה
רק באפו שהוא החוץ : הרי לפניך סוד ב' אותיות
ז"ל שהם סוד אור פנימי רומי' לנפש רוח שהם בנשים
ואותיות ז"לם רומים לכל ב' בחי רי"ן וזש"ה כי ל"ל ימינו
עלי ארץ והוא כלל עובר שאין להם קיום אך בל"ם
יחלקו א"ש : והנה כבר נה' שיש בל"ב ב' חללים ששם
שכינת שני שנים שכן עוב הוא היצ"ט ושכן רע הוא
היצ"ה : והוא סוד ב' אותיות ז"ר סוד- לדיק רשע. ה"י
הוא סוד ז' של ז"לם שנה' למעלה שהוא מתפשט בכל
הע"י מדות כי ע"י בכלליו עשר הוא ז' וע"י הוא עוב כנודע
וממנו ניזון כל הגוף והוא שוכן בחלל ימין של לב. והוא
ר' הוא סוד האחרונים של שם אלהים שעולה במספר ר'
והוא סוד הדינים שממנו ניזונים הס"א סוד יצ"ה ר"ש
רי"ש רשע והוא שוכן בחלל שמאל של לב וזש"ה לב חכם
לימינו ולב כסיל לשמאלו ואמרו הרחוק משכן רע ונתבאר
כבר כי באמצע הלב בין שני החללי שם יש סוד אות ה'
כמבואר מתוך כתבי האריז"ל ואות ה' יש לה ב' מלואים
מה ה"י ה"ה היא כמ"ש והוא במספר א"ל והוא חסד אל
כל היום שלולי ה' בעמרתו א' היצ"ה שהוא מתבאר כל
היום על האדם והוא שהיצ"ה י"י נכנע תחת ידו ורשותו.
אבל השם בעמרתו ואינו יכול לו. וזש"ה לולי ה' נחרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי נפשי דייקא סוד הדיק השוכן
בלב שהוא סוד הנפש כמ"ש לעיל : והנה הדיק והרשע
הם שני שנים דרים במדור א' שהוא הלב ותמיד נופה
רשע לדיק ומבקש להמיתו כי אחר שיעה אותו לדעתו

דרך ג' בו יתבאר אות צ' בבנינו

כתוב לדיק ה' בכל דרכיו : להציק זאת לדיק אחס
לדיק כי יש כמה דרכים ורוב דרכים בחזקת
סכנה לולי מי שומאל דרך הישר ולא יטה ממנו לימין
ושמאל והוא דרך הצדיקים באור נוגה הולך ואור עד נכון
היום. כי לדיק לפניו יצ"ה וישם לדרך פשטא. הנה כתוב
דרך גבר בעלמא דרך אניה בלב יס דרך נשר בשמים
והוא הדרך הישר ממטה למעלה דרך סלולה דרך השער
אשר עליו כתוב בה השער לדיקים יבואו בו ואם יטה
מה הדרך עליו כתוב דרך נחש עלי גב. וכדי שתבין כ"ז
לדיק אחס לידע שאות לדיק בבנינו רומ' למדת היסוד
דכתוב

דכתיב וליק יסוד עולם. והוא נקרא לדיק וישר. לדיק
 פ"י שמעמיד דבריו על קו המשפט וישר שנקבע לפנים
 משורת הדין דכתיב לדיק הוא ה' לזקות אהב לזקו'
 תרתי משמע א' שאובב הדין והמשפט. ה' שנותן בדרך
 לזקק שהוא לפנים משורת הדין. והכל מעמיד על קו
 המשפט שמדת יסוד הוא סוד השלשון המכריע בין הכפות
 כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים: ולפעמים
 שנקבע לפנים משורת הדין דכתיב ומוחי את אשר אחון
 אע"פ שאינו כדאי. והיינו שמאריך אף לרשעים ומשפיע
 להם עוצה בעולם הזה מאחזם עעם הכמוס שטי' אמרו
 בהדי כשבי דרחמנא למא נך. אבל עכ"ז הכל על קו
 המדה. והנה כתיב אל תזקק הרבה ואל תרשע הרבה.
 והוא עפ"י שאמרו ר"ל אם יבא לפניך דין שהלוי הוא
 עני מאוד והמלוה הוא עשיר אל תאמר הרי המלוה
 מחויב לפרנסו אזכר את העני בדין וגמלא מתפרנס בכבוד
 ע"י גמלא אל תזקק הרבה. דכתיב לא תהדר פני דל:
 ועתה נבוא לתוכן כוונ' הסוד כי הנה כבר נתבאר שח"א
 נחלק לבי בחיניו היינו חגי' שלו הוא בחי' יצירה ונהי'
 שלו הוא בחי' עשי' והוא סוד ישראל ויעקב. ונקי' ישראל
 לפי שהחגי' בעת הגדלו נעש' חזי' סוד הראש וישראל
 הוא אותיות לוי ראש: ויעקב נקי ע"ש י' נקי' סוד
 אורות אבא שמתגלים שם כמ"ש בנ"ב. ועוד יש בחי' יעקב
 שצומד מלכד נד פני ז"ל מכוון נד בחי' יעקב שבפנים
 והוא נעשה גי' מאורו אבא כמ"ש' סוד' ויעקבני
 זה פעמים. והנה י' פעמים יעקב הוא במספר מדר' כ"ף
 שהוא סוד דרך מ' וסוד מ' כבר נתבאר שהוא סוד גוא"ל
 במספר השם שהוא סוד יסוד שבו נעשה סוד הדרך הישר
 לפי שטי' מתחברים ד' ספירות שהם חסד גבורה נח
 הוד שהם סוד קו ימין וקו שמאל. וז"ל כלול מן ה' הרי
 מ'. והנה בנ"ס חסד גבורה יש בהם סוד הוי"ה אלהים
 כדוע והוא בחושבן יב"ק וכן בנ"ס נ"ה יש גי' סוד
 יב"ק וב"פ יב"ק הוא במספר דרך הרי מדר' גס לפי
 שהוא כולל כל קו האמצעי שהוא סוד הסלם מוצ' ארצה
 וראשו מגיע השמימה והוא כולל ג' שלות אהי"ה הוי"ה
 אדני' שהוא סוד כל קו האמצעי כמ"ש כבר הרי הם
 במספר יב"ק וגם מתלבש בו יסוד אבא כמ"ש ומתגלים שם
 החסדים וגבורו' שהם גי' סוד הוי"ה אלהים הרי יב"ק
 והם במספר דרך. ולפי שיסוד אבא הוא סוד החי"ם
 שהוא סוד חכמ"ה במספר השם שעליו נאמר כי עמך מקור
 חיים שהמקור שהוא הכתר תמיד משפיע בו והוא קושר
 את נפש דוד סוד המלכו' עם החיים העליונים ע"י האבות
 ולכן נקרא ה'סוד לרור החיים בסוד הכתוב והי' נפש
 אדוני לרור' בלרור החיים: ושם כל השמות לרור' שהוא
 שאמרו עליו יש חדר א' ששמו גוף כי חדר הוא סוד "חסד
 "דין" רחמים שהוא כולל שלשה וממנו יורדים כל השמות
 ושם הם עולים בזה הדרך דכתי' והנה מלאכי אלהים
 עולים ויורדים בו: ומה שאמרו ששמו גוף לפי שהוא ו'

כדוע והוא סוד פ' כמ"ש. במקומו וגם הוא סוד ג' כי
 עפת חסד הגנוז בפומא דלמה הוא סוד י' ועירא של
 פינחס סוד מדת אברהם שטי' נחשן פינחס והוא דבוקס
 למטה בלות ו' ונעשה לורט ג' כזה ו' והוא נכנס בלות
 ד' בסוד גמול דלים ונעשה גי' דכתיב והמן כורע גי' ד
 והם בי' דלחין בסו"ה לשקוד על דלתותיו והם בסוד דודי'
 כמ"ש כמ"פ בסו"ה לרור המור דודי' לי כי הוא סוד
 לרור ועם עפת חסד מדתו של אברהם שהוא סוד מור
 בסו"ה אף לי אל הר המור כמבואר בכתבי הארי' ז"ל
 בסוד מור' שבקעורת ולפי שכל המדוי נקשרים על ידו
 בסוד הקעורת ולכן נקרא לרור שהוא במספר לוי' בסוד
 שאמרו כל העולם לא נברא אלא ללוי' לוי' בסוד זה
 אלו ואלוהו כמ"ש כבר וזו"ת הוא סוד מלכו'ת במספר
 השם כי ע"י הוא מקבלי' מכל המדות שבכללן הוא נקי'
 כל העולם שכולל רמ"ה אלפים רבבות מלך החסד שבהם
 ורמ"ה אלפי' רבבות מלך הדין שבהם וב"פ רמ"ה הוא
 במספר לוי' והוא כולל כל האותיות של אלפא ביתא שעולים
 במספר לוי' בסוד חזרת הגלגל אף למספר אחד בסו"ה
 איזה ירדוף א' אף והבן זה: והוא סו"ה הביאני המלך
 חדיו עליה ונשמחה בך בך דייקא. והוא השער
 הראשון שעליו נאמר זה השער לה' לדיקים יבואו בו
 שדרך זה השער שהוא סוד המלכו' שנקרא שער השתדגוס
 של שער תרשי' שהיא סוד מלוי של שם אדני' גמ"ש כבר
 ואם לא יבא תחלה בזה השער לא יוכל למלאו דרך הישר
 המפולג לחיו הסודי' כמ"ש לפניו ונקראת שער היראה
 כמ"ש ר"ל מלך למי שיש בידו מפתחו הפנימי ואין בידו
 מפתח של שער החזון אף יכול לכוון לפנים ונקראת
 שערי דקק ששכיחה לכוון בה א' דקק לפניו יתכן ויש
 לדרך פעמיו. ועי' התפלה דוד להקדיש שיראלו איזה
 דרך מפולג לעו"ב. והשיב לו הקדיש נפש ליראה. והנה
 ראש תראה שרי' קודם מותו אמר לתלמידיו ולא עוד
 אלא שאני יודע בזהם דרך מוליכין אותי והוא עפ"י דברים
 הנאמרים לעיל. ובכוונ' הוא כי אמר הכתי' ביום עשות
 ה' אלהי' ארץ ושמים ואמרו שהוא רחוס בדין ולכן לר'ך
 האדם להסתגב עמו במדת הממונע שהוא מדת הפנימי
 סוד הרחמים וקושר ע"י מעשיו החסד עם הדין וממנו
 אוחס וי"ש ר"א בן ערך לצ עוב כמו שהלכ באמצע וממנו
 מתפשט המזון לכל האיברים ולכן כתיב אל תזקק הרבה
 ואל תרשע הרבה והבן זה: והנה נחב' כבר כי בהקצוות
 נאחים הדינים ואף בקו ימין שהוא סוד החסד בסוד
 אחיו שמעאל באברהם ולכן מי שבוטא במשע' מדר'ך
 הישר לזיוה לז נכנס בדרך הקצוות והם הרוב שהם מב'
 קוים אזי רוב דרכים בחזקת סכנה כי שם עומדים לפני
 השער סוד להע החרב והמתהפכי' סוד מטערו' ע"ש ע'
 מלאכים שהוא ביד של מעה והוא מתהפך ממעט לנחש
 כמ"ש כמ"פ והכרזים הסודיים את הנשמה שרוצה לנכס
 בשערי גן העדן כשהנשמה נאחזת בזהם קלס מן הקצוות
 אזי

אזי מיד סותמים את דרך השער באבני מכסול בסוד הכתוב גדר דרכי צניות נתיבותיו טוב ודוחי' אותו אל דרך הקלות אשר נלחם בה . ושם מלך ימין כתיב דוב אורב הוא לי ארזי' במסתרים ומלך שמאל הוא שור המזיק שור המועד אבל מי שהוא ארוח במדת הישרה שכללם ג' דברים שהוא גומלי חסדים ביישנים רחמים שאלו הג' מדות כוללים כל המדות ואז נקרא גביר ועליו כתיב דרך גביר בעלמה סוד שערי דרך שהיא סוד עלמא המטסרה . והנה בעלמ' הוא סוד ארזי' במלוי אלפי'ן שעולה במספר קמ"ג שהוא כפחת השער וכסופה לבא בזה הפתח אי כתי' פתחו לי שערי דרך אבא בם אודה יס כי מיד שנכנס בשערי דרך שהוא סוד יסוד שבמלכו' אי נעשה הנשמה דמיון מ"ג אל המל' ואז היא עולה ומתחבר ביסוד ודית' ואומרי' חיי במה ברא אחאי' לנבך וזהו אבא ב"ם סוד שם על מ"ב שהוא בדית' כמבואר בכתיב הארזי'ל ועל זה נא' דרך אניה בלב יס כי ארזי' רומז אל המל' סוד ארזי' שיה' כמבואר מתוך דברי הוזהר בסוד יורד יונה אל ירכתי הארזי' ודית' חיי סוד נקראים לב יס שם לבו של יס שעי' כל הנחלי' הולכי' אל הים כמ"ש כמ"ס ולכן ביעקב כתיב ויאסוף רגליו אל המטה סוד מטה שלמה וזה הכוונה שאלו נוהגים שלא יא' שום אבר מן המת מחוץ למטה שיכנס בשמחו דרך ארזי' בלב יס . ואח"כ עולה דרך מפולג לחיי העו"ב שעליו נאמר אודה י"ה סוד חכמה וצני' שהם סוד י"ה והם סוד חיי עולם הבא כמו שיתבאר . ועל זה נאמר דרך גשר בשמים כי שמים הם כוללים לשמי השמים שהם סוד חכמה וצני' דכתיב מקלם השמים ומאלו כמבואר בזהר . ואז כתיב כנשר יעיר קנו על גזליו ירחק בסוד והאם רוב' על הבנים . אבל אם אין זוכה לנכנס דרך פתח השער ואז אוחזים בו הכרוכים ומיד דרך נחש עלי אור הוא האור שכתוב עליו והכית בזהר שהוא להט החרב המתהפך' שמתהפך ממטה לנחש אבל עכ"ז כתיב כי לא ידח ממנו נדח שאלו שמתקבל דינו מכניסין אותו דרך השער ומלדיקים עליהם הדין ואומרים האור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט שהוא סוד מטה כלפי חסד שזהו עיקר החסד שעושה עמם להכניסו אל מקומו אשר לוקח משם : וזהו לדיק ה' בכל דרכיו . והבן : הרי נתבאר אות ל' בצורות ובמנינו ובבנינו :

אות קוף

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות ק' בצורתו

כתיב קפאו תמונות בלב יס : להצביך זאת אבאר לך תחלה סוד הכתוב דכתיב קוה אל ה' חזק ויאמן לנבך וקוה אל ה' : ולכן לבאר לך כ"ז לריך שחדע שאלו ק' בצורתו כזה **ק** מורה לפעמים על הקדושה בסוד שאמרו קוף' זה שמו של הקד"ה וכפי' מערכת האות ק' במאמר דרב תמונא קבא שאמר' לרובך שתבאר בי עולמו שבי קדושה ישלשו לך דכתיב קדוש קדוש קדוש ה' לבוא : ולפעמים מורה על הס"א בסוד שאמרו שס"א מחדשה בפני הקדושה כקוף בפני אדם : ולכן לריך אות לידע כי אות **ק** בצורתו מזכירין אותה כל חכמי האמת שהיא

פתח ד' בו יתבאר סוד ציץ וציצית

כתיב ועשית לץ חר קודש ופתחת עליו פתחי' חותם קודש לה' . וזה צין לץ ללית'. כתיב הנה זה עומד אחר כחליו ומשגיח מן החלונות מליץ מן החרכים : להצביך כ"ז זכור תזכור עם שאלנו כבר בסוד תעלית לנן שהוא סוד הארת צני' הוקף ל"א והארת אבא יולאים מתוך הארת א"י והם סוד הליכות שהם ל"ב חוטין סוד ל"ב כחציות חכמה שמתגלי' למטה מן סוד חכמה

שהיא נרכבת מן צ' אחיות שהם ר"ש ור"ן פשוטות
 בזה **ק** והוא רומז לפעמים אל הצינה ולפעמים אל המל'
 והם שמים שהם חרצב כי צינה עלמה לפעמים רומז
 בהשפעתה למטה זרבה וחיים ולפעמים רומז להשפעות
 הדינים כי דינין מתערין מינה. וכן היא נמלכות כי זה
 קוד סכר ועונש ולכן ראה והסן אלל אחיה אוח או חיזה
 קמוכה אם היא קמוכה לאות או לחיזה המורה אל
 הקדושה גם היא קדוש יאמר לה: והכוונה כי כאשר
 היא מיוחדת למעלה עם דוד וירעה אז היא מתפשטת
 מוצה וזרבה לכל העולמות אבל כשהיא אין מיוחדת
 למעלה והיא יושבת צדד למטה אז הדינים יונקים ממנה
 יומתגברים. וזה"ל הרי כבר נחצאר שהצינה חמיד מיוחדת
 למעלה עם החכמה שהם קוד חרין ריעין דלא מתפרשין
 הרי נארכו כ"ו כבר כי זה רק לדרך קיום העולמות
 אבל לחוספות שפע וזרבה לריך זוג אחר חדש מעולה
 מוזוג הראשון: ראה מה כתב ירצה ה' נלכות נמשפט
 ואמרו כיון שנעשה דין נרשעים מיד נחנעלה הרי כי
 קודם שנעשה הדין הוא למטה אך לאחר שנעשה הדין אז
 נאצור רשעים רנה: וקודם ההחלעות למעלה יתחזר לך
 לפכינו: והנה מלחתי כחוצ נשם חכם נמצלי קצלה
 הראשונים שכתב שאלה **ק** נצורו מורה על הת"ח היינו
 שהוא לורה ר' כיון ר' הוא הת"ח **ק** הוא הנכר
 הגדול שהוא הצינה המושך מים מן המעיין: ומציא ראה
 ממה שאמרו קוף זה שמו של הקצ"ה ושאר ליה מארי:
 כי מ"ש שר' רומז אל הת"ח זה טעות גדול: כי לעולם
 לא ירמוה ה' אל הת"ח כי לעולם ה' רומז לחצורו הדיני'
 כמזואר צוהר וכתבצי האריז"ל וכן יעידו על זה כל
 חכמי האמה אך לפעמים רומז אל הצינה בהשפעות
 הדינים נקוד אחוריים של שם אלח"ם שפולה נצקפר ר'
 כמ"ש ולפעמים רומז אל המלכות כשהיא יושבת צדד נקו"ה
 ולר"ש אין כ"ל שמה הסיקוד הנק' כ"ל הוא רחוק ממנה
 נקו"ה כי רחק ממני נחמס מצינ נפשי: אבל הת"ח
 שהוא מדרשו של יעקב כתב נרכבי ה' וכי יש לי כל:
 ומ"ש כי ה' פשוטה שחתת ה' רומז לכהר הגדול: לדעתי
 עולם הפוך ראה שא"כ הינו עליונים למטה ותחתונים
 למעל: ומה שצינ ראינומה שאר"ל קוף זה שמו של הקצ"ה
 הוא מציא ראה לקטור את דבריו שהרי זה מקוצל צידיו
 וכבר הצאחי זה בראש הספר והוא עיקר גדול מעיקרי
 האמונה שנכל מקום שיאמר עליו כי הוא זה שמו של
 הקצ"ה הוא רומז או אל הצינה או אל המלכות כי הצינה
 הוא שמו של חכמה והמלכות הוא שמו של הת"ח כי לא
 ככתבצחו קרייתו כי שמו נק' ע"ש פעילותו כמזואר
 צוהר ומזואר ג"כ כי פעולה חכמה יולא מזה אל הפועל
 ע"י הצינה כמ"ש נשער הא' ופעולת הת"ח ע"י המלכות:
 וכן כל חכמי האמה כולם יחוו עידיהן שמהל שם רומז
 או אל הצינה או אל המלכו': ואני הדל אכתוב לך כפי
 הנראה לי לפי קט שכלי ואם שגיתי אחי תלין: כי בהשגחה

השגחה חמיד: והנה מלחתי און לי נצקפר הממונה נצואר
 מתוך דבריו שאלה **ק** נצורו רומז אל הצינה ואל סמלכו'
 ואומר שהוא קוד ס"שור שני פתחים נצורה א' שהיא
 לורה ה' ש"ס זה פתח א' למטה ופתח א' נצורה והוא נקו"ה
 לשמור ומורה פתחי. וכן אמרו אל יפגל אדם אלא
 נכנס שיעור צ' פתחים. והנה אצאר אותו נצואר רחב:
כתוב ובה יולא מעדן לשקוק את הגן. נצואר קוד
 זה הכתוב הוא כי נצואר צוהר כי נצורה נעם הצינה
 רומז אל החכמה שצינה נצורה מורדות נעם הצינה
 שנחכמה. וקחם עדן נכ"מ רומז אל הצינה ואף שמוצור
 ג"כ צוהר שמהל עדן רומז אל החכמה אבל הצינה נקראת
 עדנה בחוספות ה' דוק והשכה שכתב רומז אל חכמה
 הכללי המתפשט נצינה הוא רומז אל הצינה שנחכמה שה
 הצחי' היא מורדות נעם הצינה כמזואר כתבצי האריז"ל
 והצינה כשהיא מקבלת מן החכמה נק' עדנה וכשהיא
 מתפשטת למטה נק' עדן כי עפ"י הכוז ידער על הצינה
 נלשון זכר כמזואר כמ"פ נצורה. וזכור כל זה. והנה נה'
 כמ"פ סיקוד אצא הוא נק' הכהר הגדול המושך מן
 המעיין אל הים הגדול והוא יולא מיקוד אימא שנקראת
 רחוצה הכהר וכתבנש ניקוד הת"ח וממנו הוא צנין העל'
 וקיומה כמ"פ כמ"פ ומזואר ג"כ שמהל המלכות. נקראת
 ג"ן דכתב גן נעול אחותי כלל. ועתה נצואר הכתוב
 נצאר סינע ובה הוא קוד סיקוד אצא יולא מעדן קוד יקוד
 צינה לשקוק את הגן נצורה מורה המלכות. והרי על
 זה הדרך הוא נצואר לורה אוח **ק** שר' שלמעלה הוא
 קוד יקוד צינה ששם יש אחוריים של אלח"ם נצקפר
 ר' וכן ר' נצורו מורה על קו"ה נצורו פרעות כמזואר
 מוצרי הרצ"ז ז"ל דאשר ר' דא ראה דאחא גלחפרע
 לבצי נעלה ומקבל לי' והוא קוד רחוצה הכהר וה' פשוטה
 הוא קוד הכהר שיואל מעדן להשקוק הגן. וכן ע"ז הדרך
 רומז למדה המלכות היינו מלכות דאז"ל קוד שושנה
 עילאה שנה' כבר שהיא נה זוגתו של דעה קוד כלל
 משה והיא נעשה פנימיות של שושנה תחלה נה זוגו של
 יעקב והסן זה מאור. והנה חרע כי הצינה נקראת תחום
 רנה שנקדושה שכתבנש נקלישה שאלמו נוקצא דתווא
 רנה שהוא צינה דקלישה. והמלכות נקראת תחום שחם
 ועליים כלומר. תחום אל תחום קורא לקוץ לנודך. והסודות
 עפ"י שמוצור מוצרי הוצר שאלמו יקוו המים אל מקום
 א' שפ"י של יקוו הוא לשון המשכה ומזואר מתוך דבריו
 שרין להמשך כל המים היינו מים עליונים ומים תחתונים
 אל מדה הסיקוד שהוא קוד וא"ו נצקפר אחר והוא אל מקום
 א' והוא קוד אח"ד נקנ"ס וכה' שרין להעירוחא מתחא
 לעילא שרין מתחלה להעשך תמים תחתונים. הכוונה
 כשהמלכות היא למטה תחת הסיקוד נקו"ה והנה אשה
 שוכבת מרגלותיו ואז היא נקוד ק' כי נחשבה רגל ס'
 למטה ומן הכה נעשה קנה נקו"ה נער חית קנה כמזואר
 מוצרי הוצר ואז רגליה יורדות מזה שנקבלים ממנה
 הדינים

הימים ולכן לרדף להעלותה לנעלה בקוים אם תשיצ
משנה רגליך כו"ש כבר וכשעולה לנעלה מהיחדה עם
דורה ע"י הלדקוואל מיד נמשכים אליה גם הציג העליונים
כי לא נמשכים הציג עליונים קודם השפעת הצניה אל
מדה היקוד אלם הוא צבוח עם העלכות בקויה הלדק
לוצר בלדקו שפירש צוחר צבזיל לדקו כי אם הלדק
קמוכה ללדק נוחים ללדק מה שלבו חפז ואם אין הלדק
קמוכה לו אין נוחים לו כלום הרי כי יקוו הציג אל
מקום אחד רוח שהצניה משפעת לנולכות ע"י היקוד
שהוא הלכר מההתקד רלון וחדה שהים אל ההום קורא
לקול לכורק ונח"י אחור אנע-מיוך. והנה כבר נחבאר
בסוד הפ' לרדף כחמר יפרח שצונן שהעלכות עולה אל
היקוד כם היקוד יס לו עליה ונחוקק לו קוד כם ואמין
ובצורה כו"ש כו"פ. וכבר נרע ששם הוי"ה מורה על
היקוד כמו שמונה על הת"ם כי גוף וצדית חשבין חד
וכן מלה ל"צ מורה ג"כ על היקוד בסוד הלולצ בסוד
שאמר מה נמר אין לו אלל לב אחד כ"י והסן זה : ובוה
נבוא לביאר הכחנן קוד אל ה'. הכוחה שיעצק אל היקוד
שהוא קוד שם ה' יעצק לו מהחלה הציג ההחזונים ואל
חזק ויאלץ לבד שכתופק לו חזק ואמין כם קוד כם
גבול ואח"כ וקוד אל ה' שלא יעשוק אליה כם הציג
העליונים בסוד יקוו הציג אל מקום אחד. הרי נח"י כי
שני תמונה נמשכים אל מקום ה' קוד היקוד שנקרא ל"צ
י"ם כו"ש כבר וז"ל קפאו הציגות בלצ ים והחום תחנן
קורא להחום עליון לחמר אנע מיוך. הרי נחבאר לך
קוד אות ק' בצורתו. ועמה נבאר אחור נצמינו :

תאנא כתב ידעית היום והשנות אל לבדך כי ה'
הוא האלקים. פקודא דא למדע ל' לבציה
נכללל ונפרעא ה' הוא כללל. אלהים הוא פרעא ולרדף
לאכללל לון כי כלל לרדף לפרע ופרע לרדף לכלל וע"י
אחורו שלרדף לאכללל מדה יום בלילה ועדה לילה ביום
ודא הוא דכתיב וידעת היום כי אין יום בלל לילה ולא
לילה בלל יום וע"י אחר שלמה מלכא בני דע אח אלהי
אבדך ועבדוהו דכל זמן דעבד כדן כל חרעין פחיון
קמיה ועי"ל בלל חרעין וליה זמן דיומא ביד' ובל מנח
דבני הקב"ה ל"ה ליה ונאנע צעות' ועבד רעות' ועליו
כחור כי ידע שני יקראלי ואענהו. והכוונה כמו שנובאר
צורה כי ה' אלהים דא הוא שמה שלים כי שם הוי"ה
הוא כלל כולו ונאנע ונקטעפים כל השמות והכמים
כו"ש נאנעו והוא כל המדות. ושם אלהים רוחו על
המדות והענפים הנקטעפים ונאנע והם הכו"ש והעלולים
כי כמ"י ונול"י הוא קוד אלהים נאנעפא השום. ושם
הוי"ה הוא הנחלצש בהם כפי הפעולה שפועל צמדות
ונכ"י ע"ש הפעולה כו"ש כבר דמיון הכשמה הנחלצש
בגוף האדם ופועל ע"י האצרים וכשכשמה נאנעפא וכל
יותן כח ללחם דא הוא אצר ונח ואצר יוכל לפעול
שום פעולה. וכן הכשמה נעלמה לא תפעול וזלם האצרים
כי זה תכלית ירידתה בגוף כו"ש כבר נב"א : והנה נח"
כבר נשער צ' כי ים הוי"ה שכולל כל המדות וכן ים
הוי"ה פרעית בלל מדה ומדה שני"י אחר צוחר דללו כל
הוי"ן שוין כי לא דמי רגליו דנלכא לרישא דנלכא .
והכי ידוע כי עיקר עבודה האדם ליחד המדות ולכלול
כל העולמות ואל נכללות העולמות איז תחנן מנצ"ש
לעליון והעליון נעשה פניו לחחיון דמיון הכשמה בגוף
עד שכולם נעשים לצב לנצלה על כל העילות והוא
נעשה נשמה לחם. וזהו עיקר היחוד שאמתי. הרי אותה
הוי"ה

פתח ב' דרך א' בו יחבאר סוד אות ק' במנינו

כתיב קוד קוית ה' ידע אלי וישנע שועתי : להצניק
זאת דע כי אות ק' נצמינו שהוא מלה מורה
על מלה נצרות שלרדף להנשיכים מן הו"ם פחוה קוד
הכחמה אל הסנ"ך קוד הת"ם שהוא קוד ו' בכלילות
עשר הוא קנ"ך הרי מלה ואח"כ מן הסנ"ך קוד הת"ם
אל הנול' קוד ו"ם קחמה ששם קוד צ' דלתין בצורה
ו"ם קחמה קוד ר' רצתי דאחר ששיעור צ' דלתין
בקויה לסקור על דלתות יום יום. כו"ש כבר בסוד
שאמר א"ה מה אלל מלה כו"ש שנו"י של ע"צ שנחמה
הוא גבי"י קוד מלה שנוננו ונקבל הת"ם קוד שם
מ"ה נאנעפא אדם ולכן שם הוי"ה שיעקרו בה"ם נקודתו
כזה **ידקוה** שהנקודות עולות נאנעפא וז"י ונקבלת
הנול' קוד מנ"י בית דוד בקויה חורי וזכ נעשה
לך עם נקודה הכסף כו"ש כבר בקויה דלות' ול"י יחשיע
וקוד מלה קו"ף מורה על לשון היקף מלשון תחופה
השנה. כי נרע שהעלכות ה"ל קוד חודש. ות"ם הוא
קוד שנה שנה השנה. והנה יקוד הוא קוד נקודה האולעי
שהוא הנצח והוא היקוד והנולכ' ה"ל קוד העבודה
שנאנעפא ונעלמה קצ"י הנצח בסוד נקמה סקונצ גבר.

הוי"ה שמים בא"ה מדה וסיומה רמיון כשמה לאותה מדה
עשה נעשה לנצח להוי"ה של מדה שלמעלה סימנה ונעשה
צקוד קס אלמים קוד הלנוטים הרי כי מן הוי"ה עלמה
נעשה אלמים ח"ס ה' הוא האלמים ומ"ש בחוספה ה'
ולא אחר ה' הוא אלמים כי יורה על מה שאמרנו שכרדס
מרישא לקיפא ומקיפא לרישא והנן זה. ולכן לרי"ך הארס
לכוון לעשות המשכה ש"ע"י זו המושכה יתאחד סימור
הכ"ל ולרי"ך לנ' המשכות עד שיעשה מעש הוי"ה שם
אלמים ואז הוא שמה שלמים כי יסלס סימור. ומתחלה
לרי"ך לכוון להמשיך מים המתונים למעלה למקום אחר
היינו לעלות מדה המלכות שהיא קוד מים המתונים אל
סימור שנק' ה' ולא לרי"ך לכוון למלי מים הוי"ה. ח"ס
המשכה המים כי ימשיך מ"ד' אריות הוי"ה עלמאסס
ונעשים "אחות כזה י"ד' ה"ל ואל" ה"ל שפולה צומפר
מ"ה. והנה ד' אריות הוי"ה הם צומפר כ"ו ועשה
כחוסף לו עקפר י"ע שהוא קוד הוי"ה צומפר השום ואז
הוא צומפר מ"ה שהוא קוד אר"ס צומפר השום הכולל
זכר ונקבה דכתיב ויקרא את שם אר"ס ואז שורה עליו
הנצח כי אין צרכה שורה אלא כחומר ונקבה בכלל
חדא כמבואר בזה. ואז נעשים אליו צמים עליונים וחסו
המשכה שיהי לכוון להמשיך מן אריות הוי"ה ג"כ
מלואים כזה מים ה"ל שפולה צומפר אלמים הרי ע"י
ג' המשכות נעשה מעש הוי"ה שם אלמים. והכוונה כי
כבר אמרנו שהמ"ה הוא קוד הוי"ה וגינה קוד אלמים
וכן מלכות קוד אלמים כמבואר בזה. והנה המ"ל שהיא
שם אלמים היינו אחר שפולה למ"ה כי צומפרה כשהיא
משפעה לעולמות שלמעלה היא צקוד הוי"ה כמ"ס ואחר
שפולה למ"ה ומקבלה מענו נעשה צקוד אלמים הרי
ה' הוא אלמים שמה שהם מתחלה צקוד הוי"ה נעשה
צקוד אלמים: והגינה שהיא קוד אלמים אחר שפולה כי
אזתה להחלצת צמ"ה למ"ה לו עומין הרי היא מתחלצת
צמ"ה ונעשה פנימי למ"ה והמ"ה מלצית אזתה הרי
עשה נעשה מעש אלמים שם הוי"ה והמ"ה שהוא קוד
הוי"ה נעשה עשה שם אלמים קוד המלכות הרי נדרש
מרישא לקיפא ומקיפא לרישא. והוא סימור האומי ש"ע"י
כאמר אלמה ורלמה צכות ליון צעלך שלמה צעורה צעורי
לו אמו ציוס מתוכו. ואמרו כליל תפארת כחה צראקו
צעמור לפיך על הר קי. והנן זה. והוא קוד המשכה
מזה צרכה כי אחר שנעשה ע"י המשכה שיהי קוד
אלמים ונחמרה עם דו"ד קוד חורי זה נעשה לך עם
נקודה חכקף אז הוא מלש. ח"ס אל תפארת מ"ה אלא
מזה: והנה המשכה שיהי כשנעשה מן אריות מ"ה
כחוסף עקפר מ"ה: ועשה כזה לביאור הכחוש שאמר
קוד קי"ה ה' שאין הלשון מוצן שהיה לרי"ך לוור קוד
קיי"ה אל ה' אלא מן הדרדים שאמרנו שלרי"ך להמשיך
הם הוי"ה שכלו ג' המשכות ח"ס קוד קי"ה ה'.
ומפרש והולך ה' המשכות: המשכה ראשונה לעשות מעש

הוי"ה מ"ה וכתוסף לו עקפר י"ע. ומשכה ג' מן אריות
מ"ה מים ה"ל. וכתוסף מ"ה ח"ס וי"ע אל"י. וכדין כל
הרעין פתוחין וכל מלי דנבי קב"ה עביר רעו"י ח"ס
ישמע שופתי. הרי נחמרה לך קוד אור ק' צמיתו. ועשה
נחמרה אורו צמיתו:

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות ק' בבנינו

תאנא קוד זה שמו של הקצ"ה: כתיב הנה מקום
חמי ושעמך נקרה הלז ורלמה את אמרי
ופני לא יראו: להצדיק זאת לרי"ך אמה לירע כי אור קי"ף
צמיתו שהוא מלואו כזה קי"ף רומז למדה מלכות כי קי"ף
הוא קוד שאומרים צדק המקום צומפר השום והוא קוד
מדה המלכות שהיא מקומו של עולם כמ"ס צעור הא'.
ונחמרה קס שם המקום עלה יעלה דכתיב הנה מקום
חמי. ולא נעש' קוד החקיקה שהוא קוד הדין כמ"ס שם.
והוא קוד רבוע של שם הוי"ה כזה יפ"י הוא ק' הפ"ה
הוא כ"ה ופ"ו הוא ל"ו הפ"ה הוא כ"ה ק"ה עול' צומפר
מקום. ונחמרה שם שאחר עליות זה המקום שהוא קוד
המלכות שהיה גבוהה צא"ס ונחמרה עם היקוד שהיה
גבוהה צא"ס קוד צקוד פה אל פה ארבע זו כמ"ס שם אז
ייר כתיב מ"י זה האיר מחרה שמש קי"ד אור ההכמה
שנקרא מזה שמש כמ"ס עד היקוד ומלכות ונעשה
פה צמיתו עילאה וכל הארץ האירה מכוורו כמ"ס הכל
באריכות שם חז' ה' שורס אחר חיקון העולמות אלא
אחר שפולה מדה המלכות והסימור עם היקוד צקוד אחר
ח"ה ד' ולא ייר יורה עפה חקר מנוחה עלאה קוד החכמה
ואז הנצח מלוי ח"ס הכחוש צכ"ע אשר אכזר את שעי
צאח חליך וצרכיך: כי כבר נודע כי מדה היקוד נק'
כ"ל צקו"ה כי כל צמית וצא"ס כמ"ס כבר כמ"ס ומדה
המלכות נק' מקום. והנה כ"ל מקום הוא עקפר רל"ו
קוד ד' מלוי הוי"ה עם ד' אריות השורס הוא צומפר
רל"ו שהוא קוד שיעור קומה שליוס צקוד הכחוש
גדול אדוניו ור"צ כ"ה כמ"ס צעור ה' והוא המקום
שלאחר עליו וירא את המקום ומדויק כמ"ס אחר ח' ה'
נראה אלי וילחץ קראו שדה כמ"ס כבר:

ד"ב בו יתבאר סוד ק"ש

והנה כדי לנצח לביאור הכחוש שמתחלה נחמרה
קוד ימור ק"ס וקוד קבלה שנה. כי נחמרה
מחר כתיב האריות צקוד ק"ס הוא צקוד המעורר ומתחלה
לעילא ומעילא למתחלה וזהו כי שמו הוא שם ע'. והכוונה
לעלות המלכות למעלה שמתקבל מן ז' מדות כמ"ס שם
שכללות עשר הוא קוד ע' נפש לצי"ת יעקב ולכן חט' גדולה
כי הוא אלפא צמ"ה נדרש ומדורג עם ישראל כי עולה
למעלה ולא יקרא עוד שמו יעקב כי אם ישראל שהוא
מדגש

הששי אחר חלות ומחיל להסתכל קדושת שבת. כי כח' כבר שביסוד הוא קודם לחם משנה ובשיכור האורות מחלת האלילות קיבל היסוד האורות מה שהיה סיד' לנדה השביעית בחלי' התחנות של הכלי שלו צהורה פקדון צבור הכחצו והיה האוכל לפקדון לארץ ונתקדשם החלי' תחתון של כלי היסוד ומקדושת שבת ולכן כחוסף אור' ה' ציוס הששי דכחצו ויהי ערצויה צוקר יוס' הששי שאור' ה' מורה על קדושת שבת כמו שאכתוב במקומו. ולכן אחר חלי' יוס' הששי שהוא קודם חלי' תחתון של יסוד שהוא מדה ששים מציין העולם ומחיל להסתכל קדושת שבת ואז הכלה עולה למעלה ומתקדשת ומעומתת צבור הכחצו רחמתי את רגלי איככה אטנפס והוא קודם רחמתי צוים חמין צע"ש כמזכיר בכתבי הארז"ל כי אין הדינים מתמקדים אלל צטרשן והוא שלחנותא דרורא היסוד צע"ש וממנו נדחין כל הדינים ופושטת כל מלבושי החול ולבושת גדי צנת כי בגדי חול הם קודם הכנויים כמ"ש לעיל דכחצו פשעתי את כחמתי איככה אלצנתה ואז לרד' לעשות התעוררות צעזרדא ונמלה צעזרדא שיואל אל השדה לרמוז שילאו האורות שלמעלה מוזוג אור"א עלאין קודם שבת קודש קוד אר"א שצאל"י אל השדה אשר צרכו ה' ונמלה שאנו אומרים לכה דרד"י לקראת כלם כמ"ש לעיל צעזרדא אור"א עלאין ותחאין הוא צבור דרד"י. ועמה מקבלת משניהם ואז נק' חקל הפוחין קדישין כמזכיר בכתבי הארז"ל ואז מקבלים פני שבת. הכוונ' כי כל ימי החול כתי' השער הקדים יהיה קבור ר"ל שאינו יואל הארה מ'קוד אור"א עלאין שהוא קוד שער הקדים ואז כתיב ופני לא יראו. והסוד כי צחי' נעשה כבר נחצאר שהוא הנחי' שצין יסוד אלא ל'קוד אי' ולכן היו כלולים צו כל תשכמות של ס' רצוא ופני הנחי' של משה הוא כנר אחורי יסוד אלא. ועמה שפנפת השער צנתה ומחלצנים נה"י דאור"א צז"א ויסוד אלא שהוא ארוך מחלצס ציקוד ז"א אז הוא מקבל פני שבת ממש. והנן זה מואר. ואז נעשה היסוד שלם וחדוותא אחוסף ככולל עלמין צבור ואכתי' אשמה צה' הכרמו ציחור של שמוע ואחר כמ"ש לעיל וז"ס שאמרו שפעם א' סמך גאולה לתפלה ולא פסיק חובא מופומיה כולל יומא וז"ס ישמה משה צונחת חלקו וכו' ואמר שני נוחות אצנים חוריר צידו צעמדו לפינך על הר קיני כמ"ש כבר. וע"פ דברים אלו צה"אור הכחצו הכה נקוס אחי הוא קוד העלויות נקוס למעלה אזי וייד ושמוח' צנקרת חלור קוד יסוד אינו' שנק' הלור כמ"ש כמה פעמים ואז ורחית את אחורי ופני לא יראו. והנן :

פתח ד' דרך א' בו ית' סוד קין והבל

כתיב ויסם ה' לקין אור. ואמרו שהרינו לו גבלל חמה. וי"א כלב מפר לו. הכה קוד קין והבל יש צהם קודות עמוקים ולא רליתי' לנצארם ממש כבוד אלסים

מדרגה למעלה מיעקב כמ"ס צעזרדא וזו עוליס שניהם צבור מ"ס אל אור"א והוא קוד ה' אלחיתו ואז אור"א מדרגות יחד זוג מעולה ללורך הולדת המוחין ע"י מוצל עוללה קוד הוי"ה. וחסד ה' אלחיתו' ואז יורד שער רב מעתיקא דעתיקין וקתימא דקתימין' והוא קוד א' של אחד הרומז לעתיקא קדישא כמ"ס כבר במקומו ולכן אסור להאריך בא' של אחד צבור שאמרו כל דמאריך יתקלר כי אסור לעבד שס שלא יעבד השפע וגם אין לו הסגה צמקוס הזה כמ"ס הכל כבר ואח"כ יכוון להוריד השפע עד מדה היסוד שהוא קוד ח' מדה שמינית מן החכמה הנקראת ראשית ולכן אמרו שצריך לכוון צחות ח' כדי לתעליכו צו' קלחות וצנכים נקתימין שסס חו"צ אז מתחצר ח' ח' ונעשה א"ח ואח"כ יכוון לירד א"ח האותיות קוד ר' ונעשה אחד ולרד' לכוון להוסיפה על הכסא של ד' חו"י וימקור כפשו צמק' הזה כי צמק' הזה קוד מסי' נפס כמ"ס זה כמ"ס ואז נעשית הד' גדול' כי מתחל' נאמר עליה אחות לנו קטנה ושמים אין לה שד"ים סטוריקון שאלל דוחה ימין ומקרתה זה הצמיחה אין לה צומן הקטנות והעמה שנקבעה לה מוחין נאמר עליה אכי חומה ושדי כמגדלות אימתי צומן שחיה כמולאת שלום ונחמצר ע' של שמוע עס ד' של אחד ונעשה ע"ד הוא הע"ד הוא הדחיין צבור הכחצו ושבת ע"ד ה' אלחית כמ"ס כבר וכסאר ש"מ מן שמוע וא"ח מן אחד צבורים ולאכתי' אשמה צה' למפרע פחה וצמיסור קי' שהוא קוד אור חורר ואור יסר כמ"ס כבר צעזרדא צה' שומחלה יורדים הצבורות וחוררים למעלה עד סטורדים החסדים ואז מתישצנים גם הצבורים ע"ס והנן. הרי נחצאר לך קוד היסוד של ק"ס שצריך לתעוררתא מתחא לעילא ומעילא לתחא והוא קוד ה' הוא אלחית כמ"ס לעיל :

דרך ג' בו יתבאר סוד קבלת שבת

ועתה נצאר קוד קבלת שבת שאנו אומרים לכה דודי לקראת כלל פני שבת נקבלה. ולפי מנהג ראשונים שהיו יולאים לקבלת שבת לשדה. והענין הוא כי מוצאר מוחך כחצי האר"י ז"ל שצמיני החול הזוין מקבל"י מוחין רב מוארית תחאין שסס קוד ישראל קבל ותצוה שנת' כצ צצ"צ ששניהם הם קוד צריחה שצאל"י אכל צשנת הוא חוספת קדושת שאלו מקבלים הזוין המוחין מן אור"א עלאין קוד חו"צ קוד שסס אל"י דאל"י שנק' קודש ונת' כבר כי קוד זוג אור"א עלאין הוא צבור ד"י וזוג אור"א תחאין צבור ד"ו שסס קוד צ' הדיין כמ"ס כבר כי לעולם הזוג צבור ה' כי לעולם לא תדרוג תחמ' שנחכמה עם תחכמה שצנינה רק הצניה שנחכמה עם התחכמה שצנינה הרי ד"י שהוא לורת ה' עלאה וכן הוא צה"א תחאין אר' שח"א עלאין תחכמה הוא צבור וי"ד ותחאין תחכמה צבור ו' ולכן בתחאין הוא קוד ד"ו שהוא לורת ה' תחאה ולכן קוד הזוג הוא צבור ה' וכתיב ה"א לכם זרע. והנה ציוס

אלהים הסתר דבר. אך הדבר פשוט שהוא קודם ואיך
כלאים ואיך שטענו צדוק הקדושה שלהם. והנה קין
הוא מצאנו צדוק שהוא קודם קינא דמקצותה שלרד
שיהיה זה כליז קדושה המה' אורח כי זולת זה הכיזין אין
לם היות כלל כמ"ס כבר נש"צ. והנה כתבאר שם כי
כלז קדושה המה' אורח הוא קודם מלכות דעלכות דעשים
שענשה עתיק צק"א לקיים ומלכותו צבא משה והוא קודם
גלות העבירה כמ"ס. והנה מר אור מרד ומר אור מרד
ול"פ. אך הוא מפרש דברי חזינו. כי הא' אור שהיה
לו בגלגל חמה הוא קודם הולך קדושה המה' אורח קודם
צחי' המלכות שהיה קודם הגלגל של חמה כמ"ס לעיל
צדוק נקבה חסוד צב. וכדי שלא תענה לומר על
מדה עליונה מנחה כמ"ס הכל היה מן העשר אפילו בגלגל
חמה שמורה על מדה עליונה מנחה לכן בא רעשו ויגיד
עליו ואחר כלל מרד מרד קודם שם צ"ן שהוא במלכות
דמלכות דעשים ולפי שטענה ראש לשועלים מחזלים
כרמים שהוא קודם הכלל שהיה רצון ע"ג שמנחה צעה
העם וצניה שני ח"ס כלל מרד לו. והוא קודם ה"א
קנאים שה' בקטורה לנעול הדיו' והמיתה ע"י ה"א קנאים
שם כבר י"ס דקליפה וכלז קדושה המה' אורח
ועי' הקטורה שהוא מלשון קשור שהוא מעלה הכלז קדושה
צדוק צדור ומעלה אורח אל הקודם ואז נגרע החיות
שלהם צדוק כל המוסק גורע: על דרך עשתי עשרה
יריעות עים. והנה כתבאר כבר כי מאורות אבא בדחין
כל הדיו' ולכן אין מקטירין קטורה אלא בשענו הדלקה
הכרות של שמן הרוח לאורות אבא צדוק הכחוש שמן
וקטורה ישמה לז כמ"ס צדוקו. וכח"צ ובהעלות אהרן
את הכרות קטיריה. והנה ענין הקטורה וקטיריה ושמותה
הוא ציור ארוך ואיחר לו מקום מיוחד בשער הקליפה:

אות ריש

פתח א' בו יתבאר סוד אות ר' בצורתה

כתיב רש ועושר אל תתן לי: הכחוש הזה בא

להדריך את האדם בדרך הישר שהוא דרך
המועיל כי כל זמן שהאדם נועד מדרך המועיל לאיזה
קלם שיהיה אין זה דרך ישר ועל זה אמר הכחוש לא
העם מן הדרך ימין ושמאל וכח"צ אל תלך הרבה ועל זה
אמר איזר דרך נוסח ציבור לו האדם כל שיהיה תפארת
לעושים ותפארת לו מן האדם. וגם רבי יוחנן הסכים
דעמו לרעה ר"א בן ערך שאמר לז עוב שהלך הוא באמלע
האדם רק צדמה הענוה אמרו מאור מאור הוי שפל רוח
שלא יאמר ב"כ שיהיה גם צדמה זו בדרך המועיל לכן
אמרו מאור מאור שיהיה צדמה צדמה וזו כי כבר
בארנו צדמה הענוה רומז אל הצניעה שמשפלה ראשה כדי
להסתכל בפני ה"א ועי' זה מאירים פני ז"ל דכח"צ
באר פני מלך חיים כמזכיר ממוך כח"צ תאריז"ל וכל זמן

הרי כתבאר לך קודם ר' צדורה ואבאר אורח צניעה:

פתח ב' בו יתבאר סוד אות ר' במנינה

כתיב ומאחיים לנוערים את פרי: קודם שכתב לציואר
זה הכחוש צבאר תחלה ק"ה לו את אהרן
ואח"ל

בן העדן

[illegible]

כתוב ראשי עריסותיכם חלה תרימו. וכתיב ראשי
בבורי אדמתך תביא בית ה' אלשיך. מאי
בין דא לדא : וכדי להביקן זאת אבאר לך חתולה טעם
נתינת

בתיב

שערי שער האותיות אות ר ש ת גן העדן קט

נתינת כל ראשית אל הכהן ואריך חתה לידע כי אות רי
בבניה שהוא מלואה רי"ש ויש לה ג' מלואים שהם רי"ש
רי"ש רא"ש והוא מורה על ג' בחי' שים למלכות : הא'
כשיהא למטה אז נאמר ולרש אין כל כמ"ש כבר ואריך
להעלותה למעלה דכתיב עלה רש' והכו בחי' א': בחי' הכ'
כשיוקת מן החכמה ואז נבנית אכן שלמה כמ"ש כבר
בסו"ה בחכמה יבנה ביתו ואז תמלאות במלוי כזה רי"ש
כי אות וי"ד רומז אל החכמה כמ"ש כמ"פ : בחי' ג'
כשיוקת מן הכתר דרך קו אלמשי אז נק' ראש במלוי
א' הרומז אל הכתר כמ"ש במקומו : והנה כתיב ראשית
דגן הוא חביב של ז"א כי מלת דגן רומז אל הז"א שכולל
ז' מיני דגן וסוד דגן הוא סוד אל' הו"ה במספר השש
שהוא בז"א כמ"ש : והנה אותיו הקודמו לאל' הו"ה הוא
א"ך עדיד כי אות הא' הוא סוד הראש ואין לו ראשון
הקודם לו ולכן נשאר במקומו : והנה א"ך הוא סוד
ראש במספר השש כי ד' פשוטה הוא במספר ש"ר
במספר א"י"ק בכ"ר ועם הא' הוא סוד ראש רומז אל
החכמה סוד ראשית חכמה עדיד עולה במספר כ"ב
רומז לכ"ב אותיו שהם מזויירים בבניה ושניהם א"ך
עדיד עם ב' כוללים וכוללים דעשה ששם הוא עם הו"ה
במלוי אלפין שעולה במספר ב' שמות ה"ל עם ב' כוללים
א"כ הרי כי דעשה שהוא כולל חו"ב נק' ראשית דגן :
והנה ב' שמות ה"ל עולים במספר ג"ס שהוא סוד הכתר
של רחל כמ"ש כבר בסוד שאמרו אחין וגמין רבויים הם :
שעיקר עליות הר"ש שחבל זה הראשית והוא ראשית
עריסותיהם תרימו חליה כי חליה היא ב' שמות ה"ל
במספר השש : ולכן כתיב תרימו שר"ך להרים אותה
למעלה כמד"ל עלה רש' ע"י מי היא עולה ע"י החסד
שבו סוד האהבה וע"י הלוי שהוא מעשר האהבה תחלה
בסו"ה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי : ולכן תתחלה
נחתים מעשר ללוי ואח"כ תרומה לכהן תרומה הוא סוד
תרומה כי כי עיקר עלייתה ע"י החסד שהוא המעלה אותה
למעלה והוא שוביבא דמערויחא והוא סוד הכהן
שמדתו חסד כמבואר בזהר ואחר שהיא עולה למעלה
עד הדעת דז"א ומקבל מבי' שמות ה"ל סוד ג"ס רבוי
הוא מתרבה השפע בכל המדות שלם שכוללם נק' בית
ה' כמ"ש כמ"פ חכו ראשית בכורי אדמתך בכורי הוא
סוד רח"ל במספר השש שהוא סוד אדמתך סוד יסוד
העפר כמ"ש : וחוה ראשית בכורי אדמתך סוד הכתר
שהוא ראשית בכורי אדמתך תבוא בית ה' אלהיך והבן כל
זה : הרי נבאר סוד ר' בצורה בשם ובכנין :

וריה אפך כתפוחים תפוחים הם סוד הפנים העליונים :
והנה כתיב טלה עשן נבאפו הוא סוד שם אלהים סוד
הדינים היואל משורש מ' של מנפ"ך שהוא בחושים של ז"א
כמבואר בכתבי האר"י ז"ל ואחוריים של אלהים הוא במספר
ר' ועם ה' אותיו אלהים הוא ה"ר אלהים חורב"ה סוד
הגבורה במספר השש : ועם י"ג אותיו של מלוי אלהים
הוא במספר ריח וז"ל עולה למעלה בסוד הריח להשקיט
הדינים כמבואר בזהר באדר"ל קדישא : ונחבאר כבר כי
בחושים העליון יש בו שם ס"ב מנמין חושים ומלוי של שם
ס"ב הוא סוד ה"ל במספר השש : וס' ב' הכלי היואלים
מבי' נקבי החושי' א' לז"א וא' לנוקבים כמבואר באדר"ל
ובספרא דלמיעוהא ובי"פ ה"ל עולה במספר שם הקדוש
אכדשים שהוא מורה על מיתוק הדינים ע"י יסוד ז"א
כמ"ש כבר בסוד הכחוש ושבת ע"ד ה' אלהיך שהוא סוד
חבור ע' של שמי' וד' של אחד ששם אחוה רבדבין ועם
ב' כוללים הוא במספר נוח"ח דכתיב ריח ניחח ואז אשה
לה' והבן זה :

אות שין

פתח א' בו יתבאר סוד אות ש' בצורתו

כתיב שיני רשעים שנתה : מה כתיב : נחריה
ל' השועה : הנה : להביך : ז"א דע
כי בתמונה זאת הצורה של אות ש' ראשי פירוש שונים
וכל אחד מראה פני' מסבירי לקיים דעתו וגם חלקי אמרה
נפשי כי נסתכלתי בתמוני ז"א הצורה של אות ש' שהוא
כה **ו"ו** שהוא א"י מורכב מן ו' אותיו ששם ג' יוד"ג
ווי"ן וא"י **ו"ן** כי למטה וק' הוא מבואר בפיוע : והנה זאת
הצורה **ו** מורה על שלימות הבנין ויחדות
וקבלתם מן ג' העלמים : ולכן רוב חיבות הבאים
באות ש' מורה על תכלית השלימות : כמו שלוש שלימות
שררה שמיטה

אות תיו

פתח א' בו יתב' סוד אות ת' בצורתו

כתיב והתית תיו על מלכות האשים וגו'
ואמרו למה ת' אלא ת' תחית ת' תמות
שזו קוטי ההבנה שרי ז' ה"ה של תחית ותמות הוא רק
אות השמוש ואינו מיסוד הבנין וא"ך יורה א"ה דבר
כלי אות היסוד המורה על אותו דבר : אלא הענין הוא
כי אות ת' עומה בצורתה מורה על החיים ועל תמות
כמ"ש לפנינו : והוא כי מבואר מתוך דברי הזהר כי
אות ת' בצורתה היא אות מורכבת מן ב' אותיות ד' ה'
כה **דן** : והוא מורה על מדת המל' בהתלבשותה למטה :
ספירה

כח

דרך ב' בו יתבאר סוד ריח נחות

כתיב ריח נחות אשה לה' סוד הריח הוא סוד הז"א
שעולה בסוד הריח ונכנס בחושים העליון ואז כתיב

שער השמות

נק' בריח הסבון . ונק' נחש הכריח . ונק' קול . ונק' נץ חיים . ונק' שנה . ונק' יצירה שבאל"י :

ספירה שביעית נק' נלח . ונק' שוק הימין . ונק' עמוד הימיני . ונק' יצין . ונק' מדת משם . ונק' שושבינה דמלכא . ונק' יס' לבאות . ונק' נדב . ונק' רגל ימין . ונק' יוס' רבשי :

ספירה שמינית נק' שוק . ונק' שוק השמאל . ונק' עמוד השמאל שסוף בוצח . ונק' אלהים לבאי' ותיסס י"ה נק' כרוכים . ונק' מקום העלה . ונק' ב"ד שלמטה . ונק' כליות יועלי . ונק' רגלי הכסא . ונק' רל שר האופים המבשלים . ונק' תל האלים . ונק' שלמי הנבזרים . ונק' יוס' חמשי :

ספירה תשיעית נק' יסוד . ונק' לדיק . ונק' אל חי . ונק' שדי . ונק' מחוקק . ונק' אור נערב . ונק' מערב . ונק' אות הכרי . ונק' קשת . ונק' פס . ונק' זה אלי . ונק' חי עולמים . ונק' שאול . ונק' אשכול . ונק' אשל . ונק' לולב . ונק' וי"ו זעירא . ונק' אוזב . ונק' ברוך . ונק' בניהו . ונק' יהודע . ונק' איש חי רב פעלים מקבצאל . ונק' שליש ונק' גואל . ונק' נח . ונק' יוסף . ונק' עדות ונק' עוף . ונק' איש מלחמה . ונק' טוב . ונק' שלום . ונק' יספ תואר . ונק' יתום מאלמו . ונק' כבוד . ונק' לשון קודש . ונק' נחל ונק' נהר . ונק' אור . ונק' בוקר ולפעמי' נק' ליון . ונק' אור . ונק' לרור החיי' ונק' ליונין : ונק' וס הששי . ונק' לחם משנה . ונק' ארון כל הארץ . ונק' סלס . ונק' כל :

ספירה עשרי' נק' מלכות . ונק' ראי' שכינה תתאה . ונק' ונק' נקודת אמלעית . ונק' ירושלים . ונק' הר ליון . ונק' ראת ו"ה הוא זבית דינו . ונק' ראת מלך שלגון . ונק' ראת אדני . ונק' דינא דמלכותא . ונק' דינא רפיא : ונק' שפס . ונק' מקום . ונק' קוף . ונק' בתי' אחר . ונק' נבזרים שבנבזרים ונק' איומה כנגלות . ונק' הי' אחרונה . ונק' יסוד העפר . ונק' אספקלריא שאינה מאירה . ונק' גופא קדישא . ונק' גלגל . ונק' עערה . ונק' לבנה . ונק' ירח . ונק' חודש ונק' רחב . ונק' הר חורב . ונק' רוח הקודש . ונק' ראי' אסתר . ונק' ע"ה . ונק' חרם ונק' אי' : ונק' ארץ החיים . ונק' שלומי אמוני ישראל . ונק' אב שחי' . ונק' מלוה . ונק' חורב שבש"פ ונק' אלהים . ונק' מלכות בית דוד . ונק' משכן . ונק' מקדש שני . ונק' יס' . ונק' אלי . ונק' אמונה . ונק' דק . ונק' הדור ונק' כסא ונק' אש . ונק' אילנה ונק' אה . ונק' אחרית הימים ונק' קץ הימין ונק' מערוביתא ונק' עץ הדעת ונק' אי' תתאה ונק' אילי השמר ונק' שער בת רבים ונק' בלז מים חיים ונק' שבת ונק' בת עין ונק' בחו של אברהם ונק' בכל ונק' בהמה . ונק' ארון . ונק' ברית . ונק' שושנה ולפעמים שדי' . ונק' נפש . ונק' מנוחם ושלומן . ונק' מרים ונק' עש"י . ונק' נן העדן ונק' כבוד . ונק' מדה . ונק' מראה . ונק' פרה ונק' חס ונק' ראת הר :

ספירה ראשונה סמלה רמזה נקראת בתר ונקראת אור משום . ונק' מקור החיים . ונק' בחי' מעלה . ונק' יסוד האוויר . ונק' חסד שבחסד . ונק' בחי' פנים . ונק' קצו של יד . ונק' אי"ן . ונק' אורא דכ"א . ונק' עתיק וימין . ונק' רישא דכל רישין . ונק' ארץ אנופין . ונק' רעוא דרעון . ונק' ע"ק ונק' עתיקא דעתיקין . ונק' סתימא דכל סתימין . ונק' מורא עילאה . ונק' רב חסד ולפעמים נק' בשם אי"ם ונק' אהיה ונק' ראשון וקדמון ונק' סלא ונק' הוא :

ספירה שניה נק' חכמה . ונק' בחי' ימין . ונק' נבזרה שבחסד . ונק' מוחא מתימאה . ונק' יד . ונק' יסוד המים . ונק' מחשבה . ונק' נורם . ונק' אבא עילאה . ונק' אב ונק' י"ש . ונק' מחשבה . ונק' נורם . ונק' אבא עילאה . ונק' אב לאבה . ולפעמים נק' ישראל סבא . ונק' אצילות שבאצילות . ולפעמים בריאה שבאצילות . ונק' ח"ך . ונק' עין יסין . ונק' ראה פנימית . ונק' יראה מאהבה . ולפעמים נק' בשם אברהם . ונק' י"ה . ונק' ראש ונק' ראשית ונק' מעין :

ספירה שלישית נק' בינה . ונק' בחי' שמאל . ונק' חסד שבנבזרה . ונק' בוצינא קדדנינא . ונק' ה' עילאה . ונק' הויה בניקוד אלהים . ונק' יסוד האש . ונק' הציר . ונק' אם הבנים . ונק' אימא עילאה ולפעמים נק' כבונה . ונק' לוחות אבן . ונק' בריאה שבאצילות ולפעמים נק' אצילות שבאצילות . ונק' אר עליון . ונק' אנכי . ונק' ים הגדול . ונק' ים הקדמוני . ונק' ים אוקיינוס . ונק' קו ירוק . ונק' שדה . ונק' הרבה דבה ולפעמים נק' ע"ק ולפעמים נק' שושנה עילאה . ונק' עולם הכסא ועולם הנשמות . ונק' ושרותא דשאריתא . ונק' מ"י ולפעמים נק' אלהים . ונק' מקצה השמים עילאה . ונק' קרקע המשכן . ונק' משכן עילאה . ונק' מקדש ראשון ולפעמים נק' רבקה ונק' דאה . ונק' עדי"ב . ונק' עלמא סתימא . ונק' רחובות הגדה . ונק' סמך . ונק' מ"ם סתומה . ונק' עין ועינה ושניהם ח"ב ונק' ריעים ולפעמים נק' זכב מהור ולפעמים נק' ארון של זהב ונק' נועם ונק' קראת נעמי ונק' הגי' נק' ראש א' . ונק' יוסין קרמאין יוסין עתיקין . ונק' אשר ולפעמים נק' אהיה . ונק' יובל ונק' תשובה . ונק' פי החיות . ונק' יין המשומר . ונק' מקום הגדה . ונק' מקום הרמה . ונק' עליה . ונק' כסף . ונק' פומא מסלל דרבנן . ולפעמים נק' שכינתא עילאה . ונק' מקור . ונק' יום הכפורים :

ספירה רביעית נק' חסד . ונק' נבזרה . ונק' זרוע ימין . ונק' יד ימין . ונק' יד הגדולה . ונק' אל . ונק' יוס' ראשון . ונק' יוסם . ונק' יוסא דכורא יוסין . ונק' אור קרמא . ונק' אברהם . ונק' אהרן ונק' כהן עריון ונק' כה"ג . ונק' אהבה . ונק' בוקר . ונק' מים חיים . ונק' דרום . ונק' כף זכות . ונק' היכל אהבה . ונק' חפלת עשרית . ונק' כסף . ונק' גוון לבן . ולפעמים נק' אהיה . ונק' שושבינא דמטרונינא ונק' אהיה :

ספירה חמישית נק' נבזרה . ונק' סוד יצחק . ונק' זרוע שמאל . ונק' יד החוקק . ונק' אלקים . ונק' ב"ד של מעלה . ונק' צפון . ונק' צור וסלע מקום העושר . ונק' כף חובה . ונק' היכל זכות . ונק' חפלת פתחה . ונק' אש . ונק' זהב . ונק' גוון אדום . ונק' גוון שחור . ונק' חושך . ונק' לר ולפעמים נק' הוא . ונק' יוס' שני . ונק' שור . ונק' רין הקשה :

ספירה ששית נק' תפארי' . ונק' ישראל ונק' יעקב . ונק' יוס' יסורין . ונק' עמודא דאמלעיתא . ונק' הו"ה . ונק' וליז רבתי . ונק' אדם . ונק' אמה . ונק' שמים . ונק' שמש . ונק' מלכא ענאס . ונק' קב"ה . ונק' רחמים . ונק' דעת . ונק' ברא בזכר . ונק' משפט . ונק' חורה שבכתב . ונק' אהס . ונק' יוס' שלישי . ונק' יסוד הכור . ונק' יד רמה . ונק' לב . ונק' נורה . ונק' קדוש . ונק' אלם . ונק' משה . ונק' מוצח . ונק' נשר :

שערי

כלי הרואים

גן העדן

ק

נב ביאור פסוק כלל אמרנו אות ד'
נב ביאור פסוק ובשרנו הרע מקרבן אות ח'
נד ביאור פסוק כבוד שורו דבר לו אות א'

אות נימל

נה ביאור פסוק נמול על עבדך שערי לותיות אות ג' פ"א ד"א
נו ביאור פסוק גדול לחינו וזכ כח ש"ס ד"ג
נז ביאור פסוק אחד על אמת ש"ס ד"ג
נח ביאור פסוק נגולה תחת לארץ ש"ס פ"ב ד"א
נט ביאור פסוק גן נעול אחותי כלל ש"ס ד"ב
ס ביאור סוד ליסור גרש' לכתן ש"ס ד"ג
סא ביאור פסוק נסן ממלכ' פסוק ש"ס פ"ג ד"א
סב ב"ס ה' מלך גלות לבש ש"ס ד"ב
סג סוד פנס הנאות ש"ס
סד ב"ס אשירה לבי כי גאה גאה ש"ס
סה ב"ס חכרת כי גרים הייתם ש"ס
סו סוד גייר לרץ ש"ס

אות דלת

סז ב"ס דור הולך דור בל שער אורח לריקים פ"ד ד"א
סח ב"ס דע את אלהי אביך שערי האותיות אית ה' פ"א ד"ד
סט ב"ס אל דלת היל נלר כי אות ד' פ"א ד"א
ע ב"ס דרך טובב מיעקב ש"ס ד"ג
עא ב"ס דגל משה ז' ש"ס פ"ב ד"א
עב ב"ס דלת שמים פסח ש"ס פ"ג ד"א
עג ב"ס דרכי ציון אלהות ש"ס פ"ג ד"א
עד ב"ס דלתי דמעת העשוקים ש"ס
עה ב"ס דוממסת על לחיה ש"ס
עז ביאור מאמר ז"ל כי דמעות יורדי' ונפלים לים ש"ס
עז ב"ס כי ישלח מעד דבר ש"ס
עח ביאור פסוק כי הדס הוא הנפש ש"ס
עט ביאור פסוק דדים ירווך ככל עת ש"ס

אות דא

פ' ביאור מאמר ז"ל כימ שגל' זו היה עולם חדש ראה
שער אורח לריקים פ"א ד"ג
פא ביאור פסוק והאלכתך יעקב אביך ש"ס פ"א ד"א
פב ביאור פסוק הודיעני לא קי' ש"ס ד"י
פג ביאור פסוק הנבא בן אדם על העלמות היבשות ש"ס ד"ב
פד ביאור פסוק הראשונות הסה בלו שער דרך אמת פ"ו ד"א
פה ביאור פסוק סה לנס זרע שערי לותיות אות ה' פ"א ד"א
פו ביאור פסוק המספר יריחם תמללנה ש"ס
פז סוד הירחי לידה וסכריון ש"ס
פח ביאור פסוק סן להי אלהיך השמים ש"ס פ"ב ד"א
פט ביאור פסוק סן הס ידו ש"ס
ז ביאור הנבלה ש"ס
זא ביאור פסוק הוילי את המקלל ש"ס פ"ג ד"א
זב ביאור פסוק הר ציון שששם ש"ס פ"ד ד"א
זג ביאור פסוק ובר סיני עשן כולו ש"ס פ"ה ד"א

אות ויו

זד ביאור פסוק ויבי הארץ לנפש חיה שער אורח לריקים פ"א ד"ג
זה ביאור פ' ויעבר סי' אלהים רוח על הארץ ש"ס פ"ד ד"ד
זז ביאור פסוק וימת תרח בתוך וסוד כי הסוכה ש"ס פ"ה ד"ג
זח ביאור פסוק ויבא יעקב שלם עיר שכם ש"ס
זח

כלי הרואים אות א

א ביאור פ' אורך לעולם כי עשית: שער אורח לריקים פ"א ד"א
ב ביאור מאמר ז"ל אל הראשונים כמלכים: ש"ס ד"ג
ג ביאור פ' אל רוח המולד תעלה ענין: ש"ס פ"ג ד"ב
ד ביאור מאמר ז"ל אל הכחות סן קן המרכבה: ש"ס פ"ה ד"ה
ה ביאור פ' ואהי' ששועים יום יום: ש"ס
ו ביאור פ' איכה ירדף א' אלף ש"ס
ז ביאור פ' אלי אלי למה עזבתך וביאור מאמר ז"ל ש"ס ד"י
ח ביאור פ' אלה מולדות שמים וארץ וביאור מאמר ז"ל ש"ס ד"ב
ט ביאור פ' אורך על כי גורלות: שער דרך אמת פ"א ד"א
י ביאור פ' ואהיה אלף אמן: ש"ס ד"ג
יא ביאור פסוק אחור וקדם לרתי: ש"ס ד"ד
יב ביאור פסוק ואלה המלכים: ש"ס פ"ג ד"א
יג ביאור פ' אלי אמת ואהיה: ש"ס פ"ג ד"א
יד ביאור פ' אחד בחדר יגשו ורוח לא יבא ביניהם: ש"ס פ"ו ד"א
טו ביאור מאמר ז"ל אלס מורעת תחלה: ש"ס ד"ב
טז ביאור פ' האלף לך שלמה: שער האותיות: אות א פ"א ד"א
יז ביאור מאמר ז"ל אלף בית אלף בינה ש"ס
יח ביאור פ' אל גדול ה' ש"ס
יט ביאור פ' אלהים לא מקלל ש"ס
כ ביאור פ' אבני אלהי אביך: ש"ס ד"ד
כא ביאור פ' את השמים ואת הארץ: ש"ס פ"ג ד"ג
כב ביאור פ' אילת אבנים ויסלתן: ש"ס פ"ד ד"ו
כג ביאור פ' אור זרוע ללדיך: ש"ס פ"ה ד"ז
כד ביאור פ' אהה סתר לי מנר: ש"ס פ"ו ד"א
כה ביאור פ' הארץ אשר נשבע: ש"ס ד"ב
כו ביאור פ' ויהי העברות הימים: ש"ס
כז ביאור פ' הסה ארון הסדרת: ש"ס ד"ד
כח ביאור פסוק אכלו ריעים: ש"ס ד"ה
כט ביאור פ' רק בנבותיך השק ה' ש"ס
ל ביאור פ' אהס כחיר יטו: ש"ס

אות ב

לא ביאור מאמר זכר ברם הורעותא ומלכא שער אורח
לריקים פ"ב ד"ג
לב ביאור פסוק ביושר אתהגדס בראשית ברא ש"ס
לג ביאור נטריקון של תיבת בראשית ש"ס פ"ג ד"א
לד ביאור מאמר ז"ל מתיכן נברא העולם ש"ס ד"ג
לה ב"ס בלידכן את העברות שער דרך אמת פ"ו ד"א
לו ב"ס ברכות שדיים ורחם ש"ס
לז ב"ס בן יצחק שרלל ש"ס פ"ה ד"ה
לח ב"ס ברוך אברם לאל שער האותיות אות א' פ"ו ד"ג
לס ב"ס בראש פ' דרכי אש ש"ס
לט ב"ס ב"ת והון נחלת אבות: אות ב' פ"א ד"א
מא ב"ס בראשית ברא אלהים ש"ס
מב ביאור תרגום בראשית בחוכמתה ש"ס ד"ב
מג ב"ס בית יעקב לכו ונלכס ש"ס ד"ד
מד ב"ס בלר חסודים שרים ש"ס פ"ג ד"א
מה ב"ס ברוך אברם ש"ס ד"ב
מו ביאור פסוק בניס אהם להי אלהים ש"ס
מז ביאור פסוק ותקרא שמו בן אולי ש"ס פ"ג ד"א
מח ביאור פסוק ובניהו בן יהוידע ש"ס ד"ב
מט ביאור פסוק במהמרים תבנה נפשי ש"ס ד"ג
נ ביאור פסוק ויברא אלהים את הארץ כללמו ש"ס פ"ד ד"א
נא ביאור פסוק בטה ביה ועשה מוז ש"ס ד"ב

בן העדן

קצה

ק"א

אות פא

אות צדיק

אמות גוז

אות קוף

אות שמך

אות עין

71

בן העדן

DE

[illegible]

שני ביאור ממערז"ל תהו קו ירוק שער אורה לדיקים פ"ג ד"ו
 ש"ו ביאור פסוק תוסף רוחם ינומון שם פ"ד ד"י
 שז ביאור ממערז"ל תתקונים לורד גבוה שער דרך למת פ"א ד"א

ואל השוקדים על דלתי חכמת האמת אורדים. כי הספר הזה חפשי מכל טעות ומגדעה כי יוחר ממאמרים טעותי היו בראשונים מדי לבוב ויכל כוחי חפשי בשאר דפוסים לתקן הכל ולסקל המסילה למען ילכו בטוח כל הרואה לטייל במשעול גן עדן זה דברי המלבי"ם **אברהם ליינציון**

דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון	דף עמוד שורה טעות	תיקון
ט ג יח	חסר ח' גדולה	מב א מ	בסוד	ביסוד	עד א מע	לוחות	לוחות	פד א מ	יודים יודעים
י ב יב	כא' כל אחד	מד ב י	לא	לו	עד ב לו	הפרשות	הפרשות	פו א ו	אלא
יח ב לח	כב"ש	מז ב לו	וגמיהן	וגמיהן	ע ד פכ"ב	בבית	בבית	לו ב נד	הנעלה
כ ג מ	הוא	כ א ל	אח	אות	נכתב	בטעות	נכתב	אח ג למד	בתי"ת
כא ב לג	השער	כה ד כסופו	עליולה	עליולה	עז א מב	בדרך	בירה	אח ד נה	העומד
כב ב לו	עלד	נו א כז	על	על	פ ד ד	אורזית	אורזית	קא ד מג	אחרים
כד א כז	סוי	נו א לו	היסוד	הסוד	פא ב ז	ישאל	ישאל	קה א כג	מלבד
כז ב כח	מהלך	ס ב כה	וליות	וליות	פג ב ב	שהפך	שהפך		
לד ד ו	הוד	סב ב לו	שוב	שוב	פג ב יח	בפנים	בפנים		
לו ב לט	ואחת	עב ג מד	שממר	שאמר	פג ב לו	הקון	הקון		